

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. února 2021 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Heleny Kutzlerové a přísedících Dity Felendové a Ing. Tomáše Rezka

takto:

Obžalovaný

František B.,

rozený Ch., narozený xxx v Kladně, trvale bytem xxx

se podle § 226 písm. b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby

státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 27. 6. 2019 č.j. 1 KZV 113/2016-519, která mu kladla za vinu, že:

I.

v úmyslu neoprávněně se obohatit a získat do své dispozice tzv. Palác Koruna na adrese Praha 1, Václavské náměstí 846/1, v hodnotě cca 1 mld. Kč a způsobit škodu velkého rozsahu jako jediný společník, vlastník a zakladatel společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA, identifikační číslo 02955407, se sídlem Podgorica, Marka Miljanova Br. 46, Černá Hora, zajistil prostřednictvím advokáta JUDr. Jaroslava Nejtky, IČ: 48096822, se sídlem Praha 4, Jeremenkova 88, mimosoudní uplatnění směnky, vystavené dne 5. 2. 2007 společností SANEX s.r.o., IČ: 62908081, se sídlem Praha 10, Jevanská 23, původně jako blankosměnky, bez doložky „bez protestu“, na řad společnosti DEBRA Invest s.r.o., IČ: 26128195, tehdy se sídlem Praha 4, Barunčina 1855/44, avalované za výstavce, tedy za společnost SANEX jejím jednatelem Ing. Václavem M., nar. xxx, převedené v roce 2007 společností DEBRA Invest s.r.o., zastoupenou Ing. Eduardem K., nar. xxx, nedatovaným rubopisem na řad společnosti TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod, IČ: 00000841, tehdy se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 846/1, a dále převedené společností TECHNOEXPORT, zastoupenou Ing. Pavlem K., nar. xxx, a Ing. Petrem W., nar. xxx, v roce 2008 nedatovaným rubopisem na řad společnosti FONSUS ASSETS, a.s., IČ: 25698745, tehdy se sídlem Praha 1, Vojtěšská 1, kdy na tuto blankosměnku nechal obviněný František B. v roce 2013 vyplnit směnečnou sumu 900.000.000,- Kč s datem splatnosti dne 2. 12. 2013, přičemž JUDr. Jaroslav Nejtek jako právní zástupce společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA na základě plné moci ze dne 3. 12. 2013, podepsané za D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA jejím ředitelem K. H., vystavené na základě pokynu Františka B., zaslal dne 13. 12. 2013 na základě pokynu obviněného z pobočky České pošty 140 02 Praha 42 do sídla společnosti TECHNOEXPORT, a.s., IČ: 00000841, v Praze 10, Třebohostická 3069/14, výzvu ze dne 13. 12. 2013, doručenou dne 16. 12. 2013, k plnění ze směnky ze dne 5. 2. 2007, a to k úhradě částky ve výši 900.000.000,- Kč, zvýšené o úrok ve výši 6 % ročně z této částky za dobu od 2. 12. 2013 do zaplacení a o odměnu ve výši jedné třetiny procenta z částky 900.000.000,- Kč, s tím, že tato směnka nebyla v termínu její splatnosti dne 2. 12. 2013 zaplacená a společnost TECHNOEXPORT je jedním z indosantů, tedy osob směnečně zavázaných, a to přesto, že obviněný František B. věděl, že tato směnka vystavená dne 5. 2. 2007 je padělaná, a to u indosamentu ze dne 8. 6. 2009 v podpisu Michala V. a v doložce „bez protestu“, neboť Ing. Michal V., nar. xxx, tuto směnku nikdy nevlastnil, nepodepsal indosament a dle znaleckých posudků se na směnce nejedná o pravý podpis Ing. Michala V., přičemž k faktickému převodu, předání této směnky jako blankosměnky ze společnosti FONSUS ASSETS, a.s., zastoupené Richardem Z., na Františka B. došlo až v roce 2013, kdy v roce 2013 také Richard Z. sepsal na směnku indosament na řad Michala V.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

antedatovaný dnem 8. 6. 2009, a protože v době vystavení směnky jako blankosměnky v roce 2007 tato doložka „bez protestu“ neobsahovala, přesto, že obviněný František B. věděl, že údajné převody této blankosměnky ze společnosti FONSUS ASSETS, a.s., zastoupené Richardem Z., nar. xxx, rubopisem ze dne 4. 3. 2009 na řad Michala V., nar. xxx, bytem Xxx, z Michala V. rubopisem ze dne 8. 6. 2009 na řad Tahira S., nar. xxx, z Tahira S. rubopisem ze dne 14. 9. 2009 s doložkou „sine obligo“ na řad K. H., nar. xxx, jsou fiktivní, antedatované a fiktivní je též převod této blankosměnky z K. H. rubopisem ze dne 1. 11. 2013 s doložkou „sine obligo“ na řad společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA, a přesto, že obviněný František B. věděl, že společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ –PODGORICA nesvědčí vůči společnosti TECHNOEXPORT, a.s., právo na úhradu směnečné sumy ve výši 900.000.000,- Kč s příslušenstvím, že s touto směnkou, vystavenou dne 5. 2. 2007, není spojeno právo žádat úhradu takové směnečné sumy, neboť tato směnka původně jako blankosměnka byla dne 5. 2. 2007 vystavena k zajištění závazku společnosti SANEX s.r.o. vůči společnosti DEBRA Invest s.r.o., spočívajícího v uhrazení kupní ceny za 24 ks ochranných protichemických oděvů v ceně 846.476,27 Kč s DPH, a to dle čl. 3 bod 4. kupní smlouvy CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007, a v únoru 2007 byla tato blankosměnka ze dne 5. 2. 2007 indosována společností DEBRA Invest s.r.o. na společnost TECHNOEXPORT za účelem zajištění závazku DEBRA Invest s.r.o. vůči společnosti TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod, spočívajícího v uhrazení kupní ceny za 24 ks ochranných protichemických oděvů v ceně 824.491,96 Kč s DPH, a to dle čl. 2 bod 4. kupní smlouvy Code 33 70007 A0D ze dne 6. 2. 2007, přičemž společnost TECHNOEXPORT, a.s., byla výše uvedenou výzvou ze dne 13. 12. 2013 uvedena v omyl o existenci a výši svého směnečného závazku vůči společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA a společností TECHNOEXPORT, a.s., by tak případným uhrazením požadované částky na základě výše uvedené výzvy vznikla škoda ve výši 900.000.000,- Kč s příslušenstvím, následně, protože společnost TECHNOEXPORT, a.s., dobrovolně směnečnou sumu s příslušenstvím společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA neuhradila, obviněný František B. zajistil prostřednictvím advokáta JUDr. Jaroslava Nejtky dne 23. 12. 2013 podání u Městského soudu v Praze, pracoviště Slezská 9, Praha 2, návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu, kterým se společnost D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA domáhá vůči společnosti TECHNOEXPORT, a.s., zaplacení částky ve výši 900.000.000,- Kč s 6 % úrokem ročně z této částky za dobu od 2. 12. 2013 do zaplacení a odměny ve výši jedné třetiny procenta z částky 900.000.000,- Kč, tedy ve výši 3.000.000,- Kč, a náhrady nákladů řízení, kdy směnečná suma má vyplývat z výše uvedené padělané směnky, vystavené dne 5. 2. 2007 původně jako blankosměnky, přičemž tato padělaná

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

směnka byla přiložena v originále k tomuto návrhu evidovanému u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013, poté vyvolal obviněný František B. osobní setkání s Ing. Tomášem P., CSc., nar. dne xxx, statutárním ředitelem společnosti TECHNOEXPORT, a.s., ve dnech 9. 1. 2014 a 21. 3. 2014 v restauraci Sokolovna v obci Průhonice, Říčanská 118, a na těchto osobních setkáních navrhl Ing. Tomáši P., CSc., dohodu, a to společný postup proti státu s tím, aby se společnost TECHNOEXPORT nebránila ve výše uvedeném směnečném řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013, ačkoli by se bránit mohla, aby spor rychle prohrála, aby se neodvolávala a podala žalobu na Českou republiku na náhradu škody ve výši minimálně 900.000.000,- Kč, kterou vyplatí společnost TECHNOEXPORT společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA na základě daného směnečného řízení, přičemž Ing. Tomáš P., CSc., návrhy obviněného odmítal, dále obviněný František B. jako obecný zmocněnec společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA dne 13. 10. 2014 v budově Městského soudu v Praze, Slezská 9, Praha 2, nahlížel do spisu vedeného pod sp. zn. 50 Cm 355/2013 a pořídil si z něj kopie, přičemž v té době již ze spisového materiálu na základě znaleckého posudku z oboru písmoznalectví PhDr. Jiřího Valešky vyplývalo, že podpis Ing. Michala V. na indosamentu směnky ze dne 5. 2. 2007 není jeho pravým podpisem a jedná se o padělek, přes tyto skutečnosti obviněný František B. jako obecný zmocněnec společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA na základě plné moci ze dne 7. 7. 2014 nadále disponoval s výše uvedenou padělanou směnkou, uplatňoval ji jako pravou a neučinil jakékoli opatření k tomu, aby na základě výše uvedené padělané směnky nebylo nadále společností D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA požadováno po společnosti TECHNOEXPORT, a.s., v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013 zaplacení částky ve výši 900.000.000,- Kč s příslušenstvím, přičemž dále činil v rámci řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013 v době od 13. 10. 2014 do současné doby celou řadu procesních úkonů, když podával opravné prostředky, žádosti, návrhy, účastnil se ústních jednání s cílem dosáhnout pravomocného rozhodnutí soudu vydaného ve prospěch společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA, kterým by společností TECHNOEXPORT, a.s., byla uložena povinnost uhradit společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA částku ve výši 900.000.000,- Kč, zvýšenou o úrok ve výši 6 % ročně z této částky za dobu od 2. 12. 2013 do zaplacení, dále odměnu ve výši 3.000.000,- Kč a náhradu nákladů řízení, tedy s cílem způsobit škodu minimálně ve výši 903.000.000,- Kč, přičemž ale ve směnečném řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013 nebylo dosud o tomto nároku pravomocně meritorně rozhodnuto a škoda v této výši tudíž společností TECHNOEXPORT, a.s., doposud nevznikla,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

v čemž byl obžalobou spatřován zločin podvodu § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea druhá, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku za použití § 238 trestního zákoníku ,

II.

jako obecný zmocněnec společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA, identifikační číslo 02955407, se sídlem Podgorica, Marka Miljanova Br. 46, Černá Hora, v úmyslu způsobit Ing. Tomášovi P., CSc., nar. xxx, trestní stíhání pro přípravu zločinu podvodu podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku na základě nepravdivých skutečností podal dne 12. 9. 2014 na Vrchní státní zastupitelství v Praze, se sídlem v Praze 4, Náměstí Hrdinů 1300/11, trestní oznámení na Ing. Tomáše P., CSc., datované dnem 9. 9. 2014, ve kterém uvedl, že Ing. Tomáš P., CSc., zprivatizoval prostřednictvím společnosti Chemoprojekt, a.s., IČ: 45273383, se sídlem Praha 10, Třebohostická 14, státem vlastněné akcie společnosti TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod, IČ: 00000841, se sídlem Praha 1, Václavské náměstí 846/1, a před privatizací měl Ing. Tomáš P., CSc., možnost se svou skupinou expertů seznámit se v rámci procesu due diligence v Data roomu společnosti TECHNOEXPORT s veškerými podklady včetně informací o třech blankosměnkách, z nichž vyplývá, že tyto blankosměnky byly v evidenci jako vydané a společnost TECHNOEXPORT se v případě těchto tří blankosměnek může nacházet v postavení směnečného dlužníka, přičemž jedna z nich je jako směnka znějící na směnečnou sumu ve výši 900.000.000,- Kč vůči společnosti TECHNOEXPORT, a.s., IČ: 00000841, uplatňována společností D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 50 Cm 355/2013, dále v tomto trestním oznámení obviněný nepravdivě uvedl, že Ing. Tomáš P., CSc., pro případ, že by společnost TECHNOEXPORT, a.s., ve směnečném řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013 nebyla úspěšná a musela by žalovanou částku ve prospěch společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA uhradit připravuje podání regresní žaloby proti České republice k uplatnění nároku ve výši rovnající se směnečné sumě 900.000.000,- Kč, přičemž hlavní argumentací ze strany Ing. Tomáše P., CSc., bude před státem zamlčení skutečnosti, že informace o existenci blankosměnek byla v rámci privatizace uvedena v Data roomu společnosti TECHNOEXPORT, a dále tvrzení, že Chemoprojekt, a.s., jakožto účastník a později i V. výběrového řízení na privatizaci státem vlastněných akcií společnosti TECHNOEXPORT byl před privatizací uvedena v omyl, kdy tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

jednáním chce dle Františka B. Ing. Tomáš P., CSc., způsobit škodu ve výši 900.000.000,- Kč České republice, přičemž tyto údajné plány a úvahy Ing. Tomáše P., CSc., obviněný František B. dokládal nahrávkou svého rozhovoru s Ing. Tomášem P., CSc., z jejich osobního setkání uskutečněného dne 21. 3. 2014 v restauraci Sokolovna v obci Průhonice, Říčanská 118, kterou ale předložil oproti skutečnosti ve zkrácené, upravené verzi, též v tomto trestním oznámení obviněný nepravdivě uvedl, že Ing. Petr W., nar. dne xxx, spolupracovník Ing. Tomáše P., CSc., v době od 24. 9. 2007 do 21. 6. 2010, kdy vykonával funkci místopředsedy představenstva společnosti TECHNOEXPORT na příkaz Ing. Tomáše P., CSc., do jedné z těchto blankosměnek pravděpodobně doplnil jako údaj o výši směnečné sumy částku ve výši 900.000.000,- Kč, přičemž takto doplněná směnka měla sloužit jako garance za provize spojené s privatizací státem vlastněných akcií společnosti TECHNOEXPORT, přičemž trestní oznámení Františka B. bylo později postoupeno Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy, Službě kriminální policie a vyšetřování, Odboru hospodářské kriminality, 3. oddělení, které ve věci dne 27. 10. 2014 pod č.j. KRPA-386584-4/TČ-2014- 000093-ZAV zahájilo podle § 158 odst. 3 trestního řádu úkony trestního řízení a dne 31. 12. 2014 věc uložilo ad acta, přičemž v rámci tohoto trestního řízení při podání vysvětlení učiněném po poučení dle trestního řádu obviněný František B. dne 16. 10. 2014 vypověděl na Policii ČR, Kongresová 1666/2, Praha 4, že má indicie, že se připravuje trestný čin podvodu s tím, že bude tvrzeno, že Ministerstvo financí České republiky při privatizaci státem vlastněných akcií společnosti TECHNOEXPORT uvedlo v omyl kupujícího Chemoprojekt, a.s., za který jednal Ing. Tomáš P., CSc., čímž byla Chemoprojektu, a.s., způsobena škoda ve výši 900.000.000,- Kč, přičemž Ing. Tomáš P., CSc., se ve spolupráci s některými pracovníky Ministerstva financí České republiky snaží odstranit veškeré důkazy z Data roomu, tedy písemnosti o evidenci a vydání předmětných blankosměnek, přičemž tyto skutečnosti obviněný František B. nepravdivě tvrdil orgánům činným v trestním řízení, přestože se dne 16. 12. 2013 mimosoudně a od 23. 12. 2013 u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013 domáhal po společnosti TECHNOEXPORT, a.s., proplacení částky 900.000.000,- Kč na základě padělané směnky, jak je blíže rozvedeno v bodě I. obžaloby, a přestože to byl František B., kdo při setkáních s Ing. Tomášem P., CSc., ve dnech 9. 1. 2014 a 21. 3. 2014 v restauraci Sokolovna v obci Průhonice, Říčanská 118, sám inicioval a navrhoval Ing. Tomáši P., CSc., společný postup, aby se společnost TECHNOEXPORT ve směnečném řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 50 Cm 355/2013 nebránila, ačkoli by se bránit mohla, aby spor rychle prohrála, aby se neodvolávala a podala žalobu na Českou republiku na náhradu škody ve výši minimálně 900.000.000,- Kč, přičemž Ing. Tomáš P., CSc., tyto návrhy Františka B. na osobních schůzkách neakceptoval,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

v čemž byl obžalobou spatřován zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

Podle § 229 odst.3 tr. řádu se poškození TECHNOEXPORT, a.s., IČ: 000 00 841, se sídlem Třebohostická 3069/14, Strašnice, 100 00 Praha 10 se svým nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy a Ing. Tomáš P., CSc., nar. xxx, trvale bytem xxx se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze dne 4.7.2019 podal u zdejšího soudu obžalobu č.j. 1 KZV 113/2016-519 na Františka B. pro dva skutky podrobně popsané ve výroku tohoto rozsudku kvalifikované jako zločin podvodu § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločinem neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea druhá, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku za použití § 238 trestního zákoníku (pod bodem I.) a jako zločin křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku (pod bodem II.).
2. Zdejší soud v rámci předběžného projednání obžaloby dne 26. 11. 2019 rozhodl o zastavení trestního stíhání Františka B. z důvodu uvedeného v ustanovení § 172 odst.1 písm.b) tr. řádu, a to ve vztahu k oběma skutkům, když dospěl k závěru, že žalované skutky nejsou trestným činem a není dán důvod k postoupení věci. Toto rozhodnutí však bylo ke stížnosti státního zástupce usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 4. 2020 pod sp.zn. 4 To 8/2020 zrušeno a Městskému soudu v Praze bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. V odůvodnění tohoto rozhodnutí pak stížnostní soud (stručně pojato) namítl, že zdejší soud se řádně nevypořádal s některými významnými důkazy, pominul skutečnosti svědčící v neprospěch obžalovaného, nehodnotil veškeré důkazy ve vzájemných souvislostech, a při existenci zjištěných rozporuplných důkazů se měl pokusit tyto odstranit a vysvětlit, což lze učinit jedině v hlavním líčení. V odůvodnění svého rozhodnutí pak stížnostní soud ke skutku pod bodem I. obžaloby v závěrečném shrnutí uvádí, že závěr o existenci či neexistenci podvodného úmyslu obviněného lze učinit teprve na základě provedení a řádného, tedy komplexního, zhodnocení všech důkazů, včetně těch, na které ve své stížnosti poukázal státní zástupce a které zmínil sám stížnostní soud, které nebyly v napadeném usnesení hodnoceny vůbec, či nikoli v plné jejich šíři a v jejich vzájemných souvislostech. Ke skutku pod bodem II. obžaloby pak stížnostní soud vyjadřuje nesouhlas s názorem zdejšího soudu, že ve věci týkající se trestního oznámení

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

F.B. neproběhlo žádné dokazování, a nabádá prvostupňový soud, aby se zaměřil na konkrétní obsah zaznamenaného hovoru mezi F.B. a Ing. P. ve spojení s dalšími důkazy předloženými F.B. a řádně vyhodnotil, zda tento mohl nabýt dojmu, že Ing. P. má v úmyslu uvést při podání regresní žaloby na stát nepravdivé skutečnosti, a dojmu, že směnku vyplnil Ing. Petr W. na příkaz Ing. P., jak uvedl ve svém trestním oznámení.

3. Soud tedy nařídil hlavní líčení a provedl velmi rozsáhlé dokazování s cílem zjistit všechny okolnosti případu, aby mohly být náležitě a zcela komplexně vyhodnoceny shromážděné důkazy a z nich případně vycházející poznatky. Ani po dokazování provedeném u hlavního líčení (jež muselo být poněkud rozšířeno oproti souboru důkazů zajištěných v přípravném řízení, a to s ohledem na obhajobu obžalovaného, důkazní vývoj i snahu soudu o objasnění dalších podstatných okolností činu) však dle názoru zdejšího soudu nebylo možné a důvodné bez jakýchkoliv pochybností seznat v trestněprávní rovině vinu obžalovaného.
4. Úvodem soud považuje za vhodné zrekapitulovat průběh přípravného řízení, které bylo zahájeno na základě trestního oznámení společnosti TECHNOEXPORT, a.s. (dále také jen TECHNOEXPORT) podaného dne 22.1.2014 u Městského státního zastupitelství v Praze pro podezření ze spáchání trestného činu podvodu § 209 odst. 5 tr. zákona a neoprávněného pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 tr. zákona, v jehož rámci byly jako důkazy předloženy listiny vztahující se ke komunikaci před podáním směnečného návrhu na vydání platebního rozkazu, návrh samotný, dále smluvní dokumentace vztahující se dle oznamovatele k předmětné směnce a rovněž kopii směnky uplatněné před soudem (ale rovněž zveřejněné články týkající se osoby obžalovaného F.B.). K zahájení úkonů trestního řízení došlo opatřením policejního orgánu (vrchní komisařky kpt. Mgr. Soni Š.) ze dne 7.2.2014, tehdy ještě proti neznámému pachateli, kdy jeho jediným odůvodněním je věta o tom, že zjištěné skutečnosti nasvědčují tomu, že mohly být spáchány trestné činy podvodu § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea druhá, odst. 5 písm. b) trestního zákoníku. Od tohoto okamžiku probíhalo vyšetřování de facto v režii poškozené společnosti TECHNOEXPORT, která sama zajišťovala a policejnímu orgánu předkládala důkazy, kdy již dne 10.2.2014 (pouhé dva dny po zahájení přípravného řízení) byla schopna předložit kopii smlouvy o úplatném převodu blankosměnky údajně uzavřené mezi Michalem V. a FONSUS ASSETS, a.s. ze dne 4.3.2009, čestná prohlášení s úředně ověřenými podpisy, a to Ing. Václava M. ze dne 29.1.2014, Ing. Eduarda K. a společnosti DEBRA Invest s.r.o. podepsané dne 22.1.2014, Ing. Jiřího K. ze dne 11.2.2014, Ing. Heleny T. ze dne 11.2.2014 a Ing. Vladimíry K. ze dne 11.2.2014 a Richarda Z. ze dne 3.2.2014, ale rovněž Pátou zprávou bývalé republiky Jugoslávie o válečných zločinech spáchaných na území bývalé Jugoslávie, které vyšetřovatelka do spisu nezaložila z důvodu, že nesouvisí s daných trestním řízením. Poté, co byl policejní orgán zásobován dalšími listinnými důkazy ze strany poškozené TECHNOEXPORT vztahujícími se zejména k průběhu směnečného sporu, dále listinami zajištěnými v kauze privatizace TECHNOEXPORTu a listinami vztahujícími se k dalším civilním a trestním kauzám souvisejícími s uvedenou společností či žalobami na ochranu osobnosti vycházejícími ze směnečného řízení, po vyhotovení znaleckého posudku k indosantu M.V., po provedení operativních úkonů spočívajících ve sledování osob a věcí, odposlechů a záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu a po vytěžení řady zúčastněných osob na úřední záznam o podaném vysvětlení, dne 23.6.2016 vydal usnesení o zahájení trestního stíhání osoby Františka B. pro oba shora uvedené zločiny, Miroslava K. pro pomoc k oběma shora uvedeným trestným činům a Richarda Z. toliko pro zločin neoprávněného opatření,

padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku. K tomu je třeba doplnit, že tehdy obviněného F.B. na počátku trestního stíhání zastupoval Mgr. Daniel Tetzeli, Ing. K. JUDr. Michal Říha (současný obhájce obžalovaného) a Richarda Z. JUDr. Pavel Hrášek (v substituci zastupován Mgr. Jakubem Maškem). Ke stížnosti těchto obviněných pak bylo usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 20.10.2016 usnesení o zahájení trestního stíhání zrušeno v plném rozsahu dle § 149 odst.1 tr. řádu a policejnímu orgánu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl, a to s odůvodněním, že nemá v dostatečné míře za prokázané jednání Richarda Z., které je mu kladeno za vinu, že nemá za prokázanou roli Ing. Miloslava K. ve formě pomoci Z. či B., když ve spise chybí dostatečné důkazy, a jelikož popis skutku není odpovídající, nelze označit prověřování za skončené a bude třeba jej v konkrétních bodech doplnit. Aniž by se jakkoli zásadně rozšířil důkazní materiál, dne 25.8.2017 bylo policejním orgánem vydáno nové usnesení zahájení trestního stíhání, tentokrát již toliko obžalovaného Františka B., a to znovu pro oba zvláště závažné zločiny (ve zkratce: pokus podvodu a padělání směnky), přičemž přidáno bylo obvinění pro další skutek kvalifikovaný jako zločin křivého obvinění podle § 345 odst.2, 3 písm.d) tr. zákoníku (shodně viz. obžaloba). Tentokrát o stížnosti obviněného rozhodovala státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze s odkazem na okolnost, že usnesení o zahájení trestního stíhání bylo vydáno na základě schválení a po souhlasu dozorového státního zástupce MSZ v Praze, a tuto stížnost svým usnesením ze dne 13.11.2017 zamítla. Obžalovaný František B. (ještě v pozici obviněného) v přípravném řízení nevyprávěl, avšak poskytoval policejnímu orgánu svá písemná vyjádření a další listinný materiál, TECHNOEXPORT pak pokračoval v poskytování informací zejména ze směnečného řízení a je třeba konstatovat, že to, co mělo být předmětem směnečného řízení, se přesunulo na půdu orgánů činných v trestním řízení, čemuž neprospělo ani to, kterak se směnečné řízení protahovalo a meritorní rozhodnutí neustále měnila. Přestože důkazní situace víceméně od roku 2015 stagnovala (když po monitorované schůzce Ing. P. a K. H. ve Vídni se ani opětovnými výsledky svědků či znaleckými posudky nepodařilo zjistit nic zásadně nového, co by osvětlilo okolnosti vyplnění směnky a jejích převodů), byli dne 1.11.2018 účastníci vyzoomění o možnosti prostudovat spisový materiál. To vyústilo ze strany TECHNOEXPORTu ve vyjádření poškozeného ze dne 16.11.2018, v němž tento prezentuje své vlastní úvahy, jak lze shromážděné důkazy hodnotit v neprospěch obžalovaného Františka B. a kterak jsou k seznání viny dostačující, kdy závěrem poškozená de facto podněcuje policejní orgán k postupu dle § 166 odst.3 tr. řádu, tedy předložení spisu státnímu zástupci s návrhem na podání obžaloby se seznamem navrhovaných důkazů, případně s odůvodněním, proč nevyhověl návrhům na provedení důkazů dalších, pokud takové návrhy byly učiněny. To jen umocňuje a potvrzuje pocity obhajobou vyjádřené v závěrečné řeči jednoho z obhájců v tom směru, že proti obžalovanému v trestním řízení stojí hned několik státních zástupců, a je patrné, že právní zástupce poškozeného si zjevně dostatečně neuvědomil svou úlohu v trestním řízení. Důvod, proč TECHNOEXPORT na sebe v trestním řízení svým způsobem delegoval důkazní břímě, lze dobře pochopit v souvislosti s okolností, že směnečné řízení (pokud se jedná o směnečné námitky) je ovládáno zásadou koncentrace dle [§ 175 odst. 1](#) občanského soudního řádu.

5. K prostudování spisu ze strany obžalovaného pak docházelo až do 9.1.2019, což bylo provázáno dalšími návrhy obžalovaného, kdy některým z nich bylo vyhověno, jiným nikoli. Následně byl spisový materiál předložen státnímu zástupci za účelem přezkumu postupu policejního orgánu na základě žádosti obžalovaného F.B., kdy po jejím vyřízení byl spisový materiál dne 28.1.2019 vrácen policejnímu orgánu. Dalším úkonem ve věci pak bylo vyzoomění stran o pokračování vyšetřování ze dne 21.2.2019 a zasláno opatření o přibrání znalce za účelem posouzení pravosti podpisu Tahira S. a shodou okolností téhož dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

(21.2.2019) společnost TECHNOEXPORT předkládá další návrh na doplnění dokazování notářským zápisem NZ 635/2018, N 566/2018 ze dne 12.12.2018, jehož obsahem je prohlášení Richarda Z. (níže popsane). Tento návrh byl však vyhotoven podle datace již dne 23.1.2019. Následně TECHNOEXPORT blíže nezjištěným způsobem předkládá další návrh na doplnění dokazování (listinami z insolvenčního řízení SANEXu) datovaný 26.2.2019. Dne 27.3.2019 je stranám rozeslán nový znalecký posudek (kterým je indosament i podpis Tahira S. označen za pravý) a na den 5.4.2019 je naplánováno doplnění svědecké výpovědi Richarda Z. ze dne 1.2.2018, kdy je třeba poukázat na to, že svědek Richard Z. žádnou výpověď tehdy neučinil, neboť využil práva odepřít výpověď s odkazem na ustanovení § 100 odst.2 tr. řádu, čili nebylo co doplňovat, a přesto podle protokolu o výsledku absentuje postup dle § 101 odst.2 tr. řádu a výsledek počíná konfrontací svědka se zajištěnou e-mailovou komunikací vztahující se k okolnostem převodu pohledávek a směnek a potvrzením svědka, že taková komunikace proběhla. V průběhu tohoto výsledku pak mělo podle protokolu o vydání věci dojít na výzvu policejního orgánu k vydání dalších dvou směnek vystavených SANEXem v souvislosti s obchody mezi TECHNOEXPORT-DEBRA Invest - SANEX. Další výslechy svědka R. Z. proběhly ve dnech 11.4. a 18.4.2019, ač již dne 8.4.2019 byly strany vyrozuměny o možnosti prostudovat trestní spis, k čemuž došlo dne 24.4.2019 ze strany obžalovaného a obhajoby a dne 2.5.2019 ze strany poškozeného TECHNOEXPORTu, a téhož dne byl vyhotoven návrh na podání obžaloby, který byl dne 3.5.2019 spolu se spisem doručen Městskému státnímu zastupitelství v Praze.

6. **Obžalovaný František B.** k věci vypovídal poprvé až v řízení před soudem, kdy u hlavního líčení v rámci svého výsledku poskytl toliko spontánní monologickou část výpovědi a dále odmítl ve výpovědi pokračovat na základě dotazů ze strany soudu a dalších účastníků řízení. Nejprve ke své osobě uvedl, že podniká od roku 1991, v současné době se zabývá developerskou činností a částečně i vymáháním dluhů, kdy právě vymáhání dluhů po Ing. P. je i předmětem tohoto řízení. Je rozvedený, má 2 děti, xxx, přičemž se xxx a družkou žije ve společné domácnosti již 5 let. Bydlí na adrese Xxx. Je OSVČ, kdy v současné době gró jeho podnikání tvoří vymáhání dluhů po společnosti TECHNOEXPORT a Koruna Palace Assets, tomu se věnuje, protože je vlastníkem společnosti D.O.O. CORNER FINANCE a poskytuje vlastně jednateli p. K.u H. konzultace a zastupuje společnost CORNER FINANCE ve sporu s TECHNOEXPORTEM. Jeho roční příjmy jsou podle fakturací průměrně pár set tisíc Kč ročně. Je zdravý, nebyl psychiatricky léčen, alkohol užívá jen v přiměřené míře, žádnou závislost nemá. V současné době proti jeho osobě není vedeno žádné další trestní stíhání. Byl odsouzen asi před 20-25 lety kvůli šarvátkě po dopravní nehodě.
7. Dále se obžalovaný vyjadřoval především ke znění obžaloby, kdy uvedl, že odmítá vše, co je mu obžalobou kladeno za vinu a že by se dopustil jakokoliv trestné činnosti. Obžaloba je podle něho
8. nesourodý kompilát, slepenec poskládaný z fabulací, dokonce lži, polopравd, vyselektovaných, zmanipulovaných a účelově dezinterpretovaných důkazů. Z jeho pohledu je nosnou konstrukcí celé obžaloby neexistující falešný policista, nějaký „Ivan P.“, který se zjevil, nikdo ho nezná a tento neexistující policista je základem pro výpověď II. svědka Z.. Tento fiktivní neexistující policista se jednoho dne zjevil, ukázal obrázek p. B. p. Z.. P. Z. najednou prozřel, najednou ho osvítilo a zcela změnil svoji výpověď. Postavit takovou obžalobu, kde mu hrozí 10 let, tedy v rozmezí 8-12 let, na neexistujícím fiktivním falešném policistovi nazývá ostudou.

9. Ke skutku pod bodem I. obžalovaný poukázal na to, že k motivu hned na počátku obžaloba tvrdí, že měl „...v úmyslu neoprávněně se obohatit a získat do své dispozice tzv., „Palác Koruna“ a způsobit škodu velkého rozsahu...“, ačkoli nikdy neměl v úmyslu získat do své moci „Palác Koruna“, není sběratel nemovitostí. Palác Koruna považuje za surogát neboli náhražku původního výnosu z trestné činnosti p. P.. Tou původní predikativní trestnou činností byla podvodná privatizace společnosti TECHNOEXPORT. Jakákoliv aktiva podvodně zprivatizované společnosti TECHNOEXPORT jsou náhražkou. Jsou to sekundární výnosy a kdokoli, kdo je přijme, koupí nebo jakkoli získá tyto surogáty s vědomím, že pochází z původního trestného činu, stává se spolupachatelem trestného činu praní špinavých peněz. A to samozřejmě nikdy nechtěl být spolupachatelem p. P. v podvodné privatizaci. Společnost CORNER FINANCE nebo jakákoliv fyzická osoba, kdokoli, kdo by usiloval nebo chtěl získat tento výnos, by musel mít sebedestruktivní sklony, pakliže by věděl, že vlastně tato nemovitost, tato budova, tyto pozemky vlastně pochází z té predikativní trestné činnosti. Na to upozorňoval několikrát, je to ve spise, že „Palác Koruna“ je výnosem z trestné činnosti a že je třeba ho zajistit podle § 79 tr. řádu, opakoval to několikrát ve svých vyjádřeních. Takže to absolutně nesedí, jeho motivem zcela jistě nebylo získání „Paláce Koruna“. Tomu by se státní zástupci měli věnovat a měli by zajistit tento palác, protože to je to poslední, co vlastně z toho podvodně zprivatizovaného majetku zbylo, když peníze na účtech jsou pryč, dluhopisy TECHNOEXPORTu, to je všechno pryč. Toho také chtěli dosáhnout tím předběžným opatřením, to je jediná „brzda“, která ještě tomu vyprání toho zbývajících surogátů vlastně zabraňuje. Kdyby nebylo toho předběžného opatření, tak ta nemovitost už je prodaná a vůbec by nestál před soudem, protože ty žaloby, směnečná a na KPA, ty by pozbyly jakéhokoli smyslu. Pakliže toto předběžné opatření padne, tak samozřejmě se zavře voda a ani společnost CORNER FINANCE nebude mít dál žádný důvod se soudit, protože ta směnečná žaloba, ta by měla smysl jedině v případě, že by se díky tomu zajištění té pohledávky na nemovitosti nějakým způsobem dostali k náhradnímu plnění. Takže celá ta situace kolem „Paláce Koruna“ je komplikovaná, pro něho je to infikovaná, kontaminovaná nemovitost, vzhledem k té privatizaci a zcela jistě o to nemá zájem ani on, ani společnost, kterou vlastní. Čili i ten motiv je vlastně špatně nastaven v té obžalobě. Jeho motivace, jakožto společníka CORNER FINANCE vždy byla a je, aby dlužník a neplatič- společnost TECHNOEXPORT, splatila jeho společnosti CORNER FINANCE dluh p. Tomáše P. vzniklý při privatizaci TECHNOEXPORTu, za který TECHNOEXPORT ručí tou směnkou. Vznik tohoto dluhu detailně popisuje ve svých šesti vyjádřeních, na která odkazuje a v nichž to rozebral skutečně do atomu.
10. Dále obžalovaný poukázal na to, že v celém přípravném řízení se policejní orgány i státní zástupce urputně bránili tuto jeho obhajobu jakkoli prověřit, tedy to, že směnka je spojená s privatizací, že garantuje dluhy p. P.. Pokud je v obžalobě uvedeno, že: „*B. zajistil prostřednictvím advokáta JUDr. Jaroslava Nejtky mimosoudní uplatnění směnky.*“, pak uvádí, že prostřednictvím Nejtky nic nezajišťoval, pokyny mu nedával a v obžalobě není jediný důkaz k tomuto tvrzení státního zástupce. Osobně se s Nejtkem seznámil dokonce až po 7. červenci roku 2014, kdy po něm na základě pokynů K. H. přebíral civilní směneční spis 50 Cm 355/2014, když následně po určitou dobu CORNER FINANCE v tom směnečném řízení jako obecný zmocněnec zastupoval. Je tedy vyloučeno, aby v prosinci roku 2013, když Nejtky ještě neznal, zajistil jeho prostřednictvím uplatnění předmětné směnky a aby mu dával jakékoliv pokyny. Nezajistil ani mimosoudní uplatnění směnky, jak opět zcela nepravdivě obžaloba tvrdí, přičemž je přesvědčen, že smyslem a účelem této výzvy k plnění podle § 142a o.s.ř. je pouze zajištění práva na náhradu nákladů civilního řízení, jedná se o zákonnou podmínku přiznání nároku. Náklady řízení v tomto případě jsou nyní přibližně již skoro 20 mil. Kč, a pakliže Nejtek poslal tuto výzvu, tak podle něho jednal „s péčí

řádného hospodáře“, postupoval správně, standardně, protože si nedovede představit, že by společnosti bylo upřeno právo na náhradu nákladů řízení jenom z toho důvodu, že advokát neučinil nějaký úkon. To je jeho povinnost a učinil tak, aby k tomuto nebezpečí nedošlo, aby nedošlo k tomu, že vzhledem k tomu, že tak nebude konat, dojde k poškození společnosti, co se týká neproplacení nákladů řízení. Do okamžiku, kdy si přečetl sdělení obvinění, tak vlastně ani nevěděl, co § 142a o.s.ř. znamená a co je vlastně obsahem tohoto ustanovení. Nezajistil tedy prostřednictvím Dr. Nejtka uplatnění předmětné směnky a nedával mu pokyny, to je úplný nesmysl.

11. Dále, pokud se v obžalobě tvrdí, „... *kdy na tuto blankosměnku nechal obviněný B. v roce 2013 vyplnit směnečnou sumu 900 000 000 Kč ...*“, uvádí, že nic nevyplnil, nic nenechal vyplnit. Znalecké posudky hovoří celkem jasně, že nic do předmětné směnky nenapsal, a že by nechal směnku někoho třetího doplnit, není pravda. To je další fabulace bez jakéhokoliv důkazu. Podle jeho přesvědčení je pravděpodobnější, že směnečnou sumu nechal vyplnit na směnku někdo z trojice Tomáš P. - Petr W. - Richard Z.. Rovněž nedal žádný pokyn H. k vystavení plné moci p. Nejtкови, ani pokyn, aby z nějaké pošty poslal výzvu k plnění ze směnky, to vůbec není pravda. To je podle něho zase fabulace státního zástupce a neexistuje k tomu žádný důkaz. Pokud je v obžalobě dále uváděno: „... *a to přesto, že B. věděl, že tato směnka je padělaná, a to u indosamentu ze dne 8. 6. 2009 v podpisu Michala V. a v doložce „bez protestu“*“, uvádí, že to, že je směnka údajně padělaná u indosamentu podpis V. nevěděl a dodnes to ani není podle jeho názoru bez pochybností prokázáno, neboť znalecké posudky nehovoří zcela jasně a přesvědčivě. Padělání směnky v doložce „bez protestu“ je podle něho nesmyslné tvrzení samo o sobě, založené na nesprávném výkladu směnečného práva, protože to, že na směnce nebyla doložka „bez protestu“ v okamžiku emise, neznamená, že tato doložka doplněná později způsobuje padělání směnky. Doložku „bez protestu“ může na směnku doplnit kdokoli z indosantů, kdykoli během právního života směnky, v čase i dlouho po emisi, kdy odkazuje na znění § 46 zákona směnečného a šekového. Směnka a hlavně blankosměnka je papír, který putuje od jednoho indosanta ke druhému, od jednoho majitele ke druhému, jsou na ní doplňovány nejrůznější doložky a doložka „bez protestu“ zcela jistě není zásadní nebo podstatnou náležitostí směnky. A to, že jí tam doplní kdokoli z indosantů, to je podle práva. Takže, ano, je pravda, že při emisi té směnky tam ta doložka „bez protestu“ nebyla, ale kdo jí tam doplnil, je celkem z pozice společnosti CORNER FINANCE úplně jedno, protože to tam mohl doplnit kdokoli z indosantů a zcela jistě to neznamená padělání směnky, jak se tady snaží TECHNOEXPORT i v civilním řízení neustále omílat dokola. Zdali na té směnce doložka „bez protestu“ byla nebo nebyla, je a bylo vždy spol. CORNER FINANCE jedno, bylo to bezvýznamné, neboť v případě úpadku výstavce, tzn. spol. SANEX, není třeba provádět ten úkon protestace a je úplně jedno, jestli na té směnce je „bez protestu“ nebo tam ta doložka není, protože pakliže je výstavce v insolvenčním řízení a úpadek SANEXu byl vyhlášen někdy 10. 10. 2008, tak není naprosto významná ta doložka „bez protestu“, protože se protestovat nemusí, doložením usnesení o insolvenci či usnesení o prohlášení konkurzu se nahrazuje v tom směnečném řízení ten protest, tedy zde nebyl důvod. Vyznívá to tak, jakoby žalobce spol. CORNER FINANCE, nebo dokonce snad on, tam nějakou doložku na tu směnku doplnili, ale k tomu neměli důvod, protože to nebylo vůbec potřeba, kdy odkazuje na usnesení Vrchního soudu 5Cmo 103/2015-300 ze dne 26. 5. 2015, kde se p. JUDr. Kovařík, specialista na směnečné právo, té problematice doložky „bez protestu“ dopodrobna věnuje.

12. Pokud se jedná o další bod obžaloby: „...*příčemž k faktickému převodu, předání této směnky ze spol. FONCUS ASSETS zastoupené Z. na B. došlo v roce 2013, kdy v roce 2013 také Z. sepsal na*

směnku indosament na řad V....“, obžalovaný uvedl, že neví, kde tuto informaci vzal p. státní zástupce, když to netvrdí ani p. Z. v tom svém vylhaném druhém prohlášení ve formě notářského zápisu, že by předmětnou směnku předával B. Od Z. nic nepřebíral ani v roce 2009 ani v jiném roce, je to fabulace. I v tom notářském zápise z toho 12. 12. 2018, který je součástí spisu, je pouze to, že Z. předal originály směnek svému advokátu Hráškovi, nikoliv B.. Netvrdí to ani Hrášek, ani Z., že je převzal od Z., to je vyloučeno. Pokládá si rovněž otázku, kdo by měl zájem a proč na údajné antedatoci, komu by to něco přineslo. Prvnímu majiteli po V., tzn. Tahiru S., stejně tak i dalším majitelům, K.u H. a nakonec i spol. CORNER FINANCE, muselo být přeci zcela lhostejné, zda směnku kupují v roce 2009 nebo v roce 2013. Důvod pro tuto údajnou antedatoci by musel ležet ve sféře vlivů trojice P. – W. – V.. Ing. Tomáš P., ročník 1952, Petr W., jeho pravá ruka – ředitel TECHNOEXPORTu a Michal V.. Státní zástupce žádný důvod netvrdí, protože neexistuje. Důvod a motivace k antedatoci je jedním ze dvou klíčových momentů, které bortí dle jeho názoru konstrukci obžaloby, a proto se jim státní zástupce v obžalobě záměrně vyhýbá nebo se jim nevěnuje. Druhou klíčovou skutečností je, kdo a proč použil nebo nastrčil Michala V. do řetězce majitelů a kdo a proč by měl falšovat nebo zfalšovat podpis V.. Nelze však vyloučit variantu, že p. Z. věděl, že podpis V. v rámci indosamentu na Tahira S. učinil skutečně p. V. takovým způsobem, že svůj podpis záměrně zkomolil třeba levou rukou jako pojistku před dopady útoků ze strany TECHNOEXPORTu na všechny indosanty/indosatáře pro případ podání návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu. V takovém případě by se však vůbec o zfalšování podpisu nejednalo, p. V. by totiž jednoznačně a vlastnoručně, byť kostrbatě, projevil vůli indosovat., tzn. převést směnku ve svém vlastnictví na p. Tahira S.. Předáním směnky pověřil pana Z.. Pan Z. by v takovém případě nikoho z dalších majitelů v omyl neuvedl. Ať tedy podpis indosanta V. zfalšoval kdokoli, v případě, že je skutečně zfalšován, což obhajoba kategoricky odmítá, nemá tento falešný podpis vliv na legitimaci žalobce k výkonu práv ze sporné směnky. To je vlastně klíčový bod, doposud se nepodařilo objasnit, kde se tam vůbec ten V. vzal, proč tam vlastně začal figurovat a proč by měl ten V. třeba falšovat svůj podpis nebo z čeho měl strach, že ten svůj podpis zkomolil. Pana V. považuje za důležitého svědka, ale pan V. přes paní V. se omluvil poprvé, podruhé, že nemůže, není schopen atd. Tak si zkrátka dovolil p. V. vyfotit, poslal za ním své experty, kteří ho nafotili, jak samostatně umí chodit, sice s pomocí hůlek, ale orientuje se v prostoru, dokáže si dojít na toaletu, dokáže se sám najíst, pozřel půlku svatomartinské husy a vesele debatoval se svojí matkou a se svojí manželkou. Pan V. zkrátka není ležák, který by soudu nemohl něco říct. K jeho vazbám v minulosti, k tomu, jak obchodoval se směnkami, jak obchodoval s cennými papíry, se vyjádří později, až bude vypovídat paní V. nebo pan V., což asi nebude. V případě hledání odpovědi na otázku, kdo se určitého jednání dopustil, je na místě si uvědomit, že Tahiru S. bylo evidentně naprosto lhostejné, zda na něj směnku převáděla spol. FONSUS ASSETS, tedy Z., nebo Michal V.. Stejně tak je tato okolnost bezvýznamná pro K. H. a spol. CORNER FINANCE, jakož i eventuálně pro něho. Naopak Richard Z. si musel být vědom faktu, že nechtěl směnku převádět přímo, komukoli, třeba do zemí bývalé Jugoslávie. Mezistupeň v indosaci v podobě Michala V. tak byl jediné ku prospěchu k ochraně zájmů pana Richarda Z. nebo někoho dalšího. Tím je však tak trochu dán i směr a míra pravděpodobnosti, kdo zinscenoval nebo sám uskutečnil podpis na indosamentu Michala V. na Tahira S. anebo že pan Z. sice indosoval, ale pan V. svůj podpis úmyslně zkomolil.

13. Dále pan státní zástupce v obžalobě uvádí: „....*presto, že B. věděl, že údajné převody blankosměnky ze FONSUS ASSETS zastoupené Z. na Michala V. rubopisem ze dne 8. 6. na řad Tahira S. a z Tahira S. na řad K. H. jsou fiktivní, antedatované a fiktivní je též převod této blankosměnky z K. H. na spol. CORNER FINANCE“*. Na počátku vyšetřování v tom přípravném řízení nejdříve policejní orgán tvrdil, že Tahir S. neexistuje, tím se zejména

oháněla v civilním sporu žalovaná spol. TECHNOEXPORT, pak se ukázalo, že existuje, tak pak se začalo tvrdit, že písmo na směnce pana Tahira S. není jeho, z toho také nic nezbylo, tak alespoň obžaloba tvrdí dokolečka, co si o fiktivnosti, aniž by ten obsah toho slova byl nějak vysvětlen. Podle něho fiktivní je pouze krivá výpověď pana Z. o antedataci, objednaná na zakázku tzv. poškozené TECHNOEXPORT, postavená na prozření pana Z., kterého osvítilo zjevení neexistujícího policisty Ivana P., jak uváděl na začátku. Z. se schází s p. P. a p. K. na začátku roku 2014, objednají si u něj čestné prohlášení, on jim ho ochotně vystaví, což je to první čestné prohlášení, které potom žalovaná TECHNOEXPORT v tom civilním sporu předložila k soudu a zároveň v té době, podle verze II., už měl u sebe p. Z. zpátky směnky od advokáta Hráška. Proč tedy Z. neinformoval TECHNOEXPORT o tom, že má ty dvě zbývající směnky u sebe, proč tedy vlastně nepopsal v tom čestném prohlášení prvním skutkový děj tak, jak ho popsal potom v tom svém notářském zápisu 12. 12. 2018. Uniká mu také logika státního zástupce, jak mohl vědět, že převod ze Z. na V. je fiktivní, když sám pan státní zástupce nezpochybňuje tvrzení z druhé falešné verze Z., že Z. podepsal smlouvu a indosoval na V.. K dalšímu bodu obžaloby: „.....a přesto, že B. věděl, že spol. CORNER FINANCE nesvědčí právo na úhradu směnečné sumy ve výši 900 000 000 Kč, neboť tato směnka původně byla vystavena ke zajištění závazku spol. SANEX“, obžalovaný upozornil na slovíčko „původně“ s tím, že se objevuje ve všech možných dokumentech, ať je to civilní směnečný spor, ať je to ve sporu mezi CORNER FINANCE a KPA, ať je to v trestním řízení. Právě v tom slovíčku je podle něho „zakopaný pes“, neboť ten právní život směnky se vleče od února 2007, tzn. od vystavení směnky dodnes, tedy 13 let, kdy ke směnce mohou být připojovány v čase další a nové kauzy odlišné od původní kauzy, což vysvětlily nezpochybnitelné autority na směnečné právo doc. Kotásek, JUDr. Chalupa, ale zejména i bývalý předseda senátu Vrchního soudu pan JUDr. Kovařík, přičemž vše je založeno ve spise. Těmi vsuvkami „původní“ se snaží obžaloba zamlžovat a obcházet fakt, že nedokázala vysvětlit, s jakou kauzou byla spojena směnka v okamžiku v převodu ze Z. na V. dne 8. 6.2009, nebo, pokud by přijal tu druhou verzi, v roce 2013. „Původní“ kauza code 070205 totiž byla přihlášena společností Debra Invest do insolvenčního řízení výstavce směnky, tzn. SANEX se dostal do insolvence, tam byla ta pohledávka přihlášena, ale bez směnky, tu už insolvenčnímu správci Z. předal, což potvrdil insolvenční správce Karel Tauschek. Směnku odtrženou od té původní kauzy si ponechala FONSUS ASSETS - Z., zůstala mu v šuplíku. Směnka ztratila svou původní kauzu dne 10. 10. 2008 prohlášením konkurzu na SANEX, toho si byl vědom i Z., když na dotaz žalované TECHNOEXPORTu u Městského soudu v Praze ve směnečné věci dne 25. 6. 2014, což bylo vlastně před doktorem Jabornickým to první směnečné řízení, uvedl na dotaz pana Mgr. P., že protože pohledávka za spol. SANEX byla přihlášena v konkurzním řízení, směnka v podstatě ztratila svůj důvod. Ta směnka tu kauzu původní ztratila, ví to všichni. Pak je tady druhá kauza, nějaká kauza 3371007 A0D, ta zanikla započtením dne 30. 9. 2008 dle dohody o výši ceny za postoupení pohledávek. To potvrzuje i svědek K., ale k této kauze se však předmětná směnka ani nevztahovala, neboť ve smlouvě kode 3371007 A0D je popsána v čl. 2 bod 4) jiná směnka, než směnka popsána v obžalobě, kdy odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 50Cm 355/2013-706 ze dne 11. 10. 2017- č. l. 2507.

14. Dále obžalovaný poukázal na to, že ve smlouvě mezi Z. a V. ze dne 4. 3. 2009 je v bodě V. uvedeno: Smluvní strany konstatují, tzn. Z. a V., že se ke směnkám váže směnečné vyplňovací prohlášení, jehož znění je předáno kupujícímu společně se směnkou. Převzetí dokumentů uvedených v předchozí větě kupující stvrzuje svým podpisem této smlouvy, takže je otázkou, jaké dokumenty tedy předal Z. V. a jaké znění mělo vyplňovací prohlášení a zejména, k jaké kauze se vázalo, když původní kauza 331007 nebo původní kauza kode 070205 to být nemohly. Jedna skončila v insolvenci, druhá zanikla započtením. On

(obžalovaný) tvrdí, že tou novou kauzou byla privatizační kauza, tak, jak to popsal v těch vyjádřeních, tzn. dluhy P., které vlastně nasekal v průběhu privatizace. Je podle něho úplně jedno, jestli ta privatizace byla podvodná nebo jestli byla v pořádku, prošlo to testem trestního řízení, kdy pan K. H. podal trestní oznámení na tu podvodnou privatizaci a ten závěr byl takový, že se nic neprokázalo, ale může odkázat na přípis z Nejvyššího státního zastupitelství, který v rámci prověrky v parafrázích uvádí: „Přesto, že nebyly objasněny veškeré skutečnosti a přesto, že určité okolnosti nasvědčují tomu, že ta privatizace nebyla v pořádku, nebudeme dále ve věci pokračovat“.

15. Pokud se jedná o další bod: „...příčemž TECHNOEXPORT byla výše uvedenou výzvou ze dne 13. 12. uvedena v omyl,....., by tak případně k uhrazení požadované částky vznikla škoda“, znovu opakuje, že zásadně odmítá naprosto absurdní konstrukci obžaloby, že může být adresát povinného procesním úkonem podle § 142a o.s.ř. uveden v omyl a že by tak případným uhrazením vznikla škoda. To by pak musel být stíhán přinejmenším za pokus podvodu každý žalobce, který zaslal povinnou předžalobní upomínku podle tohoto ustanovení a následně se svým nárokem u soudu úspěšný nebyl. Je to podle něho naprosto paradoxní překrucování významu toho § 142a a zásadně nemůže takto souhlasit s tímto tvrzením pana státního zástupce. Návrh na vydání směnečného platebního rozkazu ze dne 23.12.2013 prostřednictvím Nejtka ani kohokoliv jiného nezajišťoval. Navíc v době podání návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu v prosinci 23. 12. 2013 mohl něco těžko organizovat či se těžko něčeho účastnit, neboť byl s rodinou na zahraniční dovolené na ostrovech v Indickém oceánu, 13. 12. kupoval opalovací krém, pak odlétal a vrátil se 5. 1., tedy v tomto období během té doby, kdy tedy se posílaly nějaké výzvy a podávala žaloba, tady vlastně vůbec nebyl a podstatné je, že ještě před tím odletem na dovolenou poučoval H. nebo se mu snažil vštípit to, ať nic nedělá, že je lepší než se v danou dobu pokoušet podávat žalobu a soudit se s TECHNOEXPORTem, že je lepší tu věc projednat smírnou cestou osobně s Tomášem P. a pokusit se o narovnání, upozorňoval ho, ať nic tady nedělají, než se vrátí, hlavně ať nepodává žalobu. Že se K. utrhł ze řetězu a v době jeho nepřítomnosti rozhodl o uplatnění směnky soudní cestou, to mu nemůže být kladeno k tíži. Sám tu žalobu na TECHNOEXPORT ani nechtěl podávat, protože zná P. velmi dobře dlouhá léta i před tímto sporem, diskutovali spolu velmi intenzivně o rekonstrukci lihovaru, který měl vyrábět dietanologovou směs, viděli se xkrát, proto také z těch odposlechů, které se budou přehrávat, je patrné, že si dva strejdové u kávička a u dortíčku vykládají, aniž by měli vůči sobě jakoukoli averzi. Přesně věděl, že s p. P. to není jednoduché, ví, že to je školený agent STB, že to je proškolený paparazzi, i když se samozřejmě ohání pravomocným rozhodnutím, že agent STB nikdy nebyl. Ale je to zkušený a mazaný obchodník, u něhož žaloby a to, že se to s ním zkouší přes žalobu po zlém, nikam nevede, stojí to strašné peníze. Proto preferoval nějakou smírnou cestu, na což budou mít další svědky, žádnou žalobu podávat nechtěl, ale když už podaná teda byla, tak se sešli, a od té doby to tedy jede, ale nebyl iniciátorem podání žaloby.
16. Dále obžalovaný upozornil na protimluv v obžalobě, kde státní zástupce uvádí: „...že tato padělaná směnka byla přiložena v originále“ s tím, že neví, zda tím tedy myslel, že předložil originál padělku nebo padělek originálu. Již ve svém písemném vyjádření se věnoval této tématice, tedy tomu, co znamená padělaná směnka, pozměněná, padělaný prostředek, použitý padělaný prostředek, který je udán u soudu. K tomu, že v obžalobě je uvedeno: „...poté vyvolal obv. B. osobní jednání s Tomášem P. ve dnech 9. 1. a 21. 3. v restauraci Sokolovna, navrhl dohodu a společný postup proti státu, aby se společnost nebránila, spor rychle probrála, aby se neodvolávala, atd., příčemž P. návrhy obviněného odmítal“, obžalovaný uvedl, že osobní jednání navrhl na základě výzvy Karla K., generálního ředitele TECHNOEXPORTu, který vlastně

reagoval na tu Nejtkovu výzvu a napsal mu, že je potřeba věc projednat a že navrhuje jednání po 6. 1. Někdy 28. mu volal na dovolenou K. H.č a informoval ho, že tedy žalobu podal a že se ozval K., že chce věc projednat, že neodmítli plnění a že tedy se bude věc projednávat a požádal ho, aby zavolal P. a sjednal s ním schůzku, což učinil, když se vrátil z dovolené a sjednali si schůzku na 9., protože, když si potom přečetl tu odpověď K. ze dne 17. 12., tak to na něho dělalo dojem, že je o čem jednat, že je možné uzavřít nějaké narovnání, protože tam nikde nebylo natvrdo řečeno „odmítáme zaplatit, nezaplatím, je to podvod“. Prostě ta výzva K. k jednání byla povzbuzující, takže následně na pokyn K. H. zavolal P. a sešli se. V tom výčtu těch schůzek chybí schůzka dne 3. 2., ale viděli se dne 9. 1., 3. 2. a pak 21. 3. a diskutovali a rozebírali původní myšlenku P., což je to podání žaloby na stát, s čímž přišel hned 9. 1., kdy uvedl: „už to mám připravené, mám to na stole, odchází to na Ministerstvo financí 9.1., upozorňuji tady Ministerstvo financí, že je budu žalovat o náhradu škody“. To bylo první, s čím začal, od té doby na těch jednání, ať to bylo 3. 2. nebo, jak uvádí pan státní zástupce, 21. 3., tu myšlenku neustále rozebírali. Ten notářský zápis p. P. ze 14. 1. je víceméně vylhaný, k tomu nemá co říct, protože tam není pravda vůbec nic skoro, také o tom přemýšlel pět dní, než ho učinil, 9. skončili a 14. šel k notáři, takže měl opravdu dost času to se svými advokáty a právníky probrat, co tam vlastně chce nalhat.

17. Dále je v obžalobě uváděno, že „.....obviněný B. 13. 10. 2014 nablížel do spisu, pořídil si z něj kopie, přičemž v té době již ze spisového materiálu na základě znaleckého posudku z oboru písmoznalectví Valešky vyplývalo, že podpis V. není jeho pravým podpisem a jedná se o padělek“. Znalecký posudek Valešky je však podle něho nevěrohodný. Valeška je mezi svými kolegy označován za zkorumpovatelného a nereseriozního znalce, všeobecně jsou známé též televizní reportáže a záběry p. Valešky skrytou kamerou o tom, jak znalec Valeška nabízí falešné posudky. Takže, aby se při svém nahlédnutí do spisu, nechal přesvědčit na základě Valeškova posudku, že ten podpis V. je nepravý, to skutečně nemohl přijmout, protože, nebylo a není jasné, jestli skutečně neplatí ta výhrada, že V. tam hrál roli, že podepsal třeba levou rukou.
18. K dalšímu bodu obžaloby, kde je uvedeno: „.....přes tato obvinění dále disponoval s výše uvedenou padělanou směnkou, uplatňoval ji jako pravou a neučinil jakékoli opatření k tomu, aby nebylo požadováno zaplacení“, obžalovaný poukázal na to, že směnkou nedisponoval, originál směnky nikdy neměl ve své držbě, neměl ji někde v šuplíku nebo sejfě, tu měl neustále u sebe K. H., ten s ní přišel a ten si jí taky strážil jako oko v hlavě. Ten ji také předal někdy v tom prosinci Nejtkovi, neboť Nejteck vlastně s tou směnkou šel a podal ten návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, k němu se směnka nikdy nedostala. Samozřejmě ji viděl, ale v držbě ji neměl. Směnka je pravá a není padělaná. Pokud je mu kladeno za vinu, že: „.....přičemž dále činil celou řadu procesních úkonů B., když podával opravné prostředky, žádosti, návrhy, účastnil se ústních jednání...“; je toho názoru, činit jako obecný zmocněnec procesní úkony, odvolání, žádosti, návrhy, účast na ústních jednání nemůže být trestnou činností, napadat a kriminalizovat v kontinentálním právu tisíce let zakotvený v institut zastoupení, to je pohrdání základním pilířem demokratického právního státu. Považuje to za „fór“ nebo aroganci. K tomu, že jednal „.....s cílem způsobit škodu ve směnečném řízení, kde nebylo dosud meritorně rozhodnuto a škoda v této výši tudíž společností dosud nevznikla.....“; podotkl, že neví, jak si to vlastně představuje státní zástupce, pakliže v civilním řízení soud řekne: „ano, směnečný platební rozkaz se ponechává v platnosti, směnku jsi vyhrál“ a TECHNOEXPORT bude mít povinnost zaplatit, má to být tedy myšleno tak, že je to důkaz, že vznikla škoda TECHNOEXPORTU? To nepochopil. Právomocně ukončené směnečné řízení nemůže přece znamenat, že se bude ignorovat, že specializovaný směnečný soud, když rozhodl, že

ten nárok je po právu, tak v tu chvíli začne platit to, co tvrdí státní zástupce, že nastal okamžik, že vznikla škoda.

19. Ke skutku pod bodem II. obžaloby obžalovaný nejprve upozornil na opatření policejního orgánu ze dne 31. 12. 2014, č. j. KRPA-386584-10/TČ-2014, kterým byl spisový materiál uložen ad acta a v němž policejní orgán uvádí: „*I když zdejší policejní orgán nesdílí právní názor dozorového státního zástupce, je jím vázán, s ohledem na výše uvedené tedy policejnímu orgánu nezbylo, než předmětnou věc, resp. nashromážděný spisový materiál, uložit ad acta na zdejší součásti policie pod výše uvedeným číslem jednacím*“. Z toho se dá podle obžalovaného dovodit, že je evidentní, že státní zástupkyně Mgr. Dana Bohušová, která to trestní oznámení dozorovala, nejdříve velmi nestandardním úkonem 16. 12. 2014 rozhodla o zrušení záznamu o zahájení úkonu trestního řízení a policejnímu orgánu navzdory jeho právnímu názoru nezbylo nic jiného, než spisový materiál uložit, a to navzdory skutečnosti, že podzřelému panu Tomáši P. nebylo umožněno, aby se při výslechu k této trestné činnosti jakkoli vyjádřil nebo dokonce přiznal. V úředním záznamu KRPA-368584-2/TČ-2014 uvedl, že autor článku Petr Lukáč v e-mailové korespondenci ze dne 1. 8. 2014 uvádí, že podle informací Ministerstva financí při privatizaci o této směnce žádné informace v dataroomu nebyly. Tento mail z 1. 8. byl rozhodujícím impulsem, kdy se rozhodl, že je odůvodněno řešit tuto věc trestním oznámením. Tyto indicie podle něho svědčily o tom, že se připravuje trestný čin podvodu spočívající v tom, že bude tvrzeno, že při privatizaci TECHNOEXPORTU uvedlo Ministerstvo financí ČR v omyl spol. CHEMOPROJEKT zastoupenou panem P.. Podstatou podvodu, který Ing. P. připravoval nebo ještě neustále připravuje, je tvrzení, že Ministerstvo financí ČR uvedlo všechny tři zájemce, zbývající tři v posledním kole, o privatizaci včetně CHEMOPROJEKTu v omyl tím, že se z data-roomu nedalo zjistit, že TECHNOEXPORT indosoval předmětnou blankosměnku na spol. FONSUS ASSETS bez doložky „sine obligo“ a vystavil tak budoucího V. soutěže riziku plnění z této druhé blankosměnky, přičemž v protokolu o předání podkladů/vyjádření pro dataroom ze dne 2. 10. 2008, který byl součástí informací dostupných uchazečům, se dalo zjistit pouze to, že se blankosměnka nachází stále v majetku TECHNOEXPORTU a které zároveň úmyslně zatajili informaci o skutečnosti, že tato druhá směnka nebo předmětná blankosměnka byla již dne 24. 9. 2008 převedena bez doložky „sine obligo“ na spol. FONSUS ASSETS. Jsou tam jaksi dva skutkové děje, ten první, o kterém se diskutovalo, se kterým přišel Ing. P. 9. 1. a následně na těch schůzkách 3. 2., 21. 3., tedy s tou podstatou té žaloby na Ministerstvo financí, že bylo vlastně pochybení a hrubá nedbalost způsobená managementem, který byl dosazen Ministerstvem financí a Ministerstvem průmyslu a obchodu do vedení TECHNOEXPORTU. Ti dva, W. s K. tam z nějakého důvodu neuvedli doložku „sine obligo“ na tu směnku, ač oba manažeři znali tento výraz ze směnečného práva, což ohledně W. potvrzuje i sám P., že se s ním o tom sám bavil a že je přesvědčen o tom, že věděl a znal ten význam. Kdyby tam „sine obligo“ napsali, vůbec by neexistoval žádný směnečný spor, vůbec by neexistovalo žádné trestní řízení a pan Z. by nedokázal šmelit se směnkami. O pochybení managementu a regresní žalobě na stát s panem P. diskutovali, a takto uvažuje každý manažer, je to logická konsekvence, kterou už toho 9. 1. P. zrealizoval tím, že na podatelnu na Ministerstvo financí odnesl vlastně tu první výhružku: „pakliže budeme muset zaplatit, budeme po vás náhradu škody muset požadovat“. Takže toho 9., když s tím přišel jako se svým nápadem, diskutovalo se dál a mleli to dokola těch několik setkání. To je ten první skutkový děj. Ale to, co ho vedlo k podání trestního oznámení, bylo, že pochopil z toho mailu od Lukáče, což byl vlastně novinář dle jeho názoru najatý, sponzorovaný a placený panem P., že se při dotazech na Ministerstvo financí dozvěděl, že tam ta směnka nebyla, pochopil, že podkladem a podstatou té žaloby má být něco úplně jiného než to, co diskutovali, tedy, že v té žalobě bude tvrzeno, že CHEMOPROJEKTu byla zatajena informace, že směnka v data-roomu fakticky nebyla, čímž mu došlo, o co

vlastně půjde, co se plánuje. Těm posledním třem uchazečům, CHEMOPROJEKT, zkráceně pak S. a A., jako reprezentanti těch dvou dalších společností, kteří se dostali do toho finálového kola, umožnilo Ministerstvo financí vstup do data-roomu, což je soubor informací, kde se mohli všichni dozvědět, jaká aktiva, jaké závazky, jaké pohledávky má TECHNOEXPORT ve své bilanci, a tam se dozvěděli všichni, že vlastně v bilanci TECHNOEXPORTU jsou ty tři směňky, byla tam inventura směnek, byly tam popsány směňky, byl tam ten protokol o předání dokumentace, kde je asi sedm podpisů, z toho dvakrát třikrát K., jednou W., pak nějaký Tomáš By, kdy nevypátrali, kdo to je. W. inicioval sestavení toho dokumentu, inicioval sestavení těchto podkladů pro Ministerstvo financí, které přijalo ten balík a poskytovali ho k nahlédnutí těm uchazečům a tam všechny ty tři směňky byly uvedeny a tvářilo se to, jakože tam ty směňky pořád jsou v té bilanci. Přitom asi týden předtím ty směňky už TECHNOEXPORT prodal rukou W. na Z.. Takže to byl podfuk, o kterém musel W. vědět, přece za týden nemohl zapomenout, že týden předtím vylil ty tři směňky na Z. někam ven, a to bez doložky „sine obligo“. O tom podle něho věděl jedině P. prostřednictvím svého nasazeného pana W. z managementu. To byla podstata vlastně toho, co šel oznámit, že se tady chystá žaloba na stát, kde bude CHEMOPROJEKT, potažmo Ing. P., tvrdit „já jsem byl uveden v omyl, protože jste mi v data-roomu ukázali, že tam ty směňky jsou, ale ony tam nebyly ty směňky a já jsem teď zjistil, že jsou vylité na Z.“. A to je ta lživá informace, ten podvod, který, jak tuší, měl být obsahem a podstatou té podvodné žaloby na stát, což je daleko záluždnější než to, že by měl CHEMOPROJEKT žalovat Ministerstvo financí proto, že pochybili manažeři, když tam neuvedli tu doložku „sine obligo“. Obával se, že ta žaloba takto bude koncipována. Jen doufá, že to trestní oznámení odradilo pana P. a CHEMOPROJEKT od toho podání žaloby na stát a že to vlastně k něčemu bylo, a proto se tedy v žádném případě necítí být vinen v rámci skutku II., protože to není popsáno správně. Ten podvod připravoval P. s CHEMOPROJEKTEM a o tom se s P. na těch schůzkách nebavili, to byla novinka, která se provalila tím e-mailem od novináře Lukáče.

20. Dále obžalovaný poukázal na to, že směňka je cirkulační cenný papír, přičemž smyslem a účelem ustanovení § 7 zákona směnečného a šekového je ochrana věřitelů před nepravými podpisy nebo podpisy vymyšlených osob TECHNOEXPORTem, avšak státní zástupce si to vykládá tak, že § 7 zákona směnečného a šekového je zde pro ochranu dlužníků, což by znamenalo, že v té dlouhé řadě majitelů- indosantů, pakliže si tam dlužník, který nechce zaplatit, nasmolí nějaký klikyhák, tak se tím vlastně všichni věřitelé vyviní z povinnosti platit, ale tak to podle něho není. Proto ten § 7 zákona směnečného a šekového, to tzv. karanténní zapouzdření toho zfalšovaného podpisu jednoho z těch indosantů, slouží k ochraně dalších osob podepsaných na směnce, k ochraně věřitele. Ten § 7 má chránit věřitele, a ne sloužit dlužníkům- neplatčům, aby se vyvinili a nakonec ještě nechali stíhat věřitele. To možné naražení nepravého podpisu p. V., to nemá nic společného s pravostí směňky jako takové, k tomu se pan doktor Kovařík jasně vyjádřil ve svém usnesení. Jak již uváděl, ani doplnění doložky bez protestu, nezpůsobuje neplatnost a skutečnost, že byla směňka zfalšovaná. Dr. Kovařík pak také jasně vyjádřil, že výrok o vině a trestu v žádném případě nemůže ovlivnit rozhodnutí o tom, jestli směnečný nárok je po právu nebo není. Takže teoreticky může nastat situace, že bude kdosi odsouzen za něco, ale nebude to mít vliv na platnost a na skutečnost, že bude směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti. Mrzí ho, že, přestože se tak dlouho znají s panem P., přistupuje vlastně k takovému staroestébáckému řešení problémů: „Když tedy nepřinutíme věřitele jinak, aby přestal vymáhat tu pohledávku, tak ho pošleme do tepláku“. Trestní řízení je nástroj k tomu, aby nemusel zaplatit svoje dluhy, které nasekal při té privatizaci, a je jen otázka výše toho dluhu, kolik by měl zaplatit v rámci nějakého narovnání, které by měl udělat. V současné době TECHNOEXPORT dluží asi 1,5 mld. Kč, když napočítá ty směnečné úroky, takže dluh se

neustále zvyšuje, a ať dopadne to trestní řízení jakkoli, tak v tom směnečném řízení to může dopadnout jinak a je na zvážení a rozumném uvažování dlužníka, aby se k věci postavil.

21. K výpovědi obžalovaného je nutno poukázat na to, že obžalovaný v rámci své výpovědi žádným způsobem (dle soudu jistě záměrně) neobjasnil, kdy, od koho a za jakých okolností se o existenci směnky dozvěděl, za jakou částku a v jakém stavu (zda jako směnku či blankosměnku) ji jeho společnost D.O.O. „CORNER FINANCE“-PODGORICA (založená evidentně jen za účelem uplatnění směnky) zakoupila, jakým způsobem mu byla vysvětlena historie směnky a kauza, která se váže ke směnečné sumě ve výši 900.000.000 Kč, zda eventuálně měl k dispozici (či možnost vidět) nějakou písemnou směnečnou dohodu či prohlášení o vyplňovacím právu. Neuvedl ani to, o jaké finanční narovnání a jaké dluhy ze strany pana P. či TECHNOEXPORTu se podle něho mělo jednat, v jaké výši, vůči komu, jak takový závazek vznikl a co má společného s majetkem společnosti TECHNOEXPORT. Neodkryl ani to, pro koho ve skutečnosti svou úlohu „vymahače“ plnil a jak by s vymoženými finančními prostředky naložil. To by byly přirozeně dotazy, které by minimálně ze strany soudu zazněly, kdyby obžalovaný, ač se prezentoval jako osoba, která se sama trestné činnosti nedopouští (a neměl by tedy mít důvod cokoli tajit), nevyužil svého práva odmítnout odpovídat na vznesené dotazy kohokoli. Na druhou stranu je třeba upozornit, že důkazní břemeno v trestním procesu nenese obžalovaný, nýbrž orgány činné v trestním řízení. Je výsostným a nezadatelným právem obžalovaného nevypovídat a z takové okolnosti by nemělo být a priori vyvozováno, že se dopustil předmětné trestné činnosti. Kromě toho v této věci, která je předmětem i civilního řízení (jehož průběh a meritorní rozhodnutí jsou neustále měněna), se totiž může jednat o určitou procesní taktiku vlastníka žalobce, a pokud se jedná o spor za miliardu korun, nelze se divit, že obžalovaný raději riskuje přísný trest odnětí svobody (při vědomí slabé důkazní situace), než aby „odkryl všechny karty“, které může „vykládat“ ku prospěchu své společnosti až v souvislosti s vývojem směnečného sporu a obranou žalovaného. Kromě toho s ohledem na níže uvedené okolnosti činu, nelze vyloučit, že se obžalovaný dopustil jiné než žalované trestné činnosti, a nelze předpokládat, že bude ochoten se k tomu přiznávat a sebeobviňovat, aby policejní orgány přivedl na správnou cestu.
22. Soudu tedy nezbylo než hledat odpovědi na dotazy, které obžalovanému nemohl položit, cestou nepřímých důkazů a vycházet ze shromážděného spisového materiálu a důkazů, které byly před soudem provedeny. Jedná se především o důkazy listinné, o výpovědi svědků, znalecké posudky, ale i důkazy zajištěné v rámci operativně činnosti policejního orgánu (sledování osob a věcí, odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu).
23. Předně je třeba poukázat na to, že ke společnosti **D.O.O.“CORNER FINANCE“-PODGORICA** (dále také jen CORNER FINANCE) bylo z Výpisu z centrálního registru hospodářských subjektů daňové správy Černé Hory zjištěno, že tato společnost byla zaregistrována dne 10.10.2013 s IČ: 02955407, s adresou výkonu činnosti Marka Miljanova č.46 a převažující činností: 7022 Konzultační činnosti v souvislosti s obchodováním a ostatním řízením, se zapsaným kapitálem: 1 Euro, kdy jako zakladatel společnosti je vyznačena osoba obžalovaného Františka B. (100% podíl) a jako výkonný ředitel : K. H.. Notářské ověření kopie tohoto dokumentu zajišťoval dne 30.10.2013 v Podgorici právě K. H..
24. Ke společnosti **TECHNOEXPORT a.s.** (dále také jen TECHNOEXPORT) bylo z veřejně dostupných informací zjištěno mimo jiné to, že předsedou představenstva byl do

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

- června roku 2006 Ing. Josef C., který byl vystřídán Ing. Miloslavem K., jemuž funkce i členství zaniklo dne 24.9.2007. Členem představenstva (a v období působení Ing. K. místopředsedou) byl od roku 1995 do září 2007 Ing. Pavel M., ten byl také prokuristou. Rovněž Ing. Miroslav L. byl členem představenstva od roku 1997 do roku 2008 (také prokuristou). V období září 2007 až června 2009 (tzv. předprivatizačním) byli členy představenstva Pavel K. (předseda), Ing. Petr W. (místopředseda), Michal K. (již od června 2002), Ing. Lubomír P. (až od června 2008), Dmitrij Š. (12/2007-6/2009), členy dozorčí rady tehdy byli Ing. René D., Ing. Petr P., Tomáš Č., JUDr. Petr P., JUDr. Zdeněk K. (místopředseda) a Mgr. Pavel P. (předseda). V současné době je v této společnosti předsedou správní rady Ing. Tomáš P., CSc., nar. xxx, jejím členem pak Ing. Tomáš P., MBA, nar. xxx a JUDr. Karel K., nar. xxx, jediným akcionářem je švýcarská společnost Safichem Projekty Group AG, kdy základní kapitál činí 418.188.000 Kč (34.849 ks akcií na jméno ve jmenovité hodnotě 12.000 Kč). V předchozí době pak jediným akcionářem byly: švýcarská SAFICHEM GROUP AG (2013-2016), švýcarská Petrofin AG (2011-2013), Chemoprojekt, a.s. (zapsáno-5/2010-5/2011). Dále je z obchodního rejstříku zřejmé, jak byl v konkrétních obdobích nastaven způsob jednání společnosti, dále že nejvyšší základní kapitál ve výši 3.484.900.000 Kč byl zapsán v dubnu 2007, jakým způsobem a kdy docházelo k jeho navyšování a snižování, informace o rozdělení společnosti odštěpením v roce 2010 (Koruna Palace Assets) apod.
25. Pokud se jedná o původního majoritního vlastníka společnosti TECHNOEXPORT, tedy **Českou inkasní, s.r.o.**, jejím vlastníkem byla po celou Česká republika, resp. Ministerstvo financí ČR, kdy společnost se základním kapitálem 100.000 Kč byla zlikvidována (vymazána) dnem 30.9.2008.
26. Ke společnosti **Chemoprojekt a.s.** (dále také jen Chemoprojekt) bylo z obchodního rejstříku zjištěno, že v období privatizace TECHNOEXPORTu byl a doposud je předsedou představenstva (event. správní rady) Ing. Tomáš P., CSc., nar. xxx a členem dozorčí rady byl v období ledna 2012 až srpna 2014 Mgr. Marek P.. Vlastnická struktura je známa až od roku 2010 (jak ukládal nový zákon), kdy společnost byla vlastněna společností SAFINA, a.s., dále švýcarskou SAFICHEM GROUP AG (2014-2016) a od 16.2.2016 je jako jediný akcionář zapsána švýcarská akciová společnost Safichem Projekty Group AG. Rovněž je z obchodního rejstříku zřejmé, že v souvislosti s Chemoprojektem docházelo také k dispozici s majetkem SAFICHEM ASSETS, a.s. (což soud zmiňuje proto, že v této věci se v názvu společností opakovaně vyskytuje označení „ASSETS“, což je pojem, který znamená: „účetní aktiva, které v budoucnu přinesou ekonomický prospěch“ a setkáváme se s ním také u FON SUS ASSETS, KORUNA PALACE ASSETS, ale existovala i společnost DEBRA ASSETS spolupracující s TECHNOEXPORTem. Pro soud je poměrně obtížné domnívat se, že se jedná jen o dílo náhody a že tyto názvy nemají společného autora a nemají nic společného se smyslem své činnosti či existence). Jak je v podnikatelském prostředí obvyklé, v rámci uveřejňovaných listin je i u Chemoprojektu zjevná snaha o to, aby nedošlo ke ztotožnění fyzických osob vlastníků příslušné společnosti, ale veřejně bylo známo, že společnost Chemoprojekt patří Ing. Tomáši P. a tento svůj majetkový vztah k uvedené společnosti nijak před soudem netajil. Ze zveřejněného notářského zápisu č. N 30/98. NZ 25/98 (ve Sbírce listin) je však zřejmé, že dne 27.5.1998 akcie společnosti Chemoprojekt (1.074 ks) vlastnil mimo jiné také Ing. Petr W..
27. Se společností TECHNOEXPORT souvisí také společnost zabývající se správou Paláce Koruna, o které tento rozsudek rovněž pojednává, a to společnost **KORUNA PALACE MANAGEMENT AKCIOVÁ SPOLEČNOST** (dále také jen KPM) založená v roce

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

- 1992, se sídlem Praha 1, Václavské nám.1, jejímiž zakladateli byly rakouská společnost EUNED Realitätenverwertungs GmbH a TECHNOEXPORT PRAHA, akciová společnost (ačkoliv společnost tohoto názvu v obchodním rejstříku evidována nikdy nebyla). Podle indicií vycházejících z provedeného dokazování, transakce související s touto společností pravděpodobně nějakým způsobem blokovaly dispozice TECHNOEXPORTu s Palácem Koruna po privatizaci a původní plány Ing. P. s touto nemovitostí. Z uveřejněných listin a shromážděného spisového materiálu se však soudu nepodařilo zjistit, v čem problém tkvěl. Každopádně bylo možné ze sbírky listin zjistit, že v roce 1998 TECHNOEXPORT vlastnil toliko 300 Ks akcií, stejný počet akcií (300 ks) vlastnila rakouská společnost Wenzelsplatz 1 Realitätenverwertungs GmbH (pozn. soudu: název nápadně připomíná „WS 1“, tedy další společnost, která se o Palác Koruna soudila-viz. níže), 75 ks společnost Immoconsult Leasing GmbH (což nápadně připomíná společnost opakovaně zmíněného pana Bondi, tedy Bondi Immobilien-Consulting GmbH) a 75 ks vlastnila ČSOB. V roce 2003 pak akcionáři byli obdobní, jen místo Wenzelsplatz 1 Realitätenverwertungs GmbH 300 ks akcií vlastnila jiná rakouská společnost, a to BOE Baumanagement GmbH. Dne 26.6.2008 dochází na zasedání řádné valné hromady k odvolání člena představenstva Ing. Petr W. a nově je zvolen Pavel K., dne 16.1.2009 pak valná hromada tzv. vyměňuje ve funkci dalšího člena představenstva Ing. Věru M. za rakušanku Mag. Renate Moniku S., LL.M. a v lednu 2010 přebírá vedení Ing. Tomáš P. a s ním spřízněné osoby, jediným akcionářem se stává TECHNOEXPORT a později (zápis 1.9.2010) **Koruna Palace Assets a.s.** (dále jen také jen KPA), vzniklá v roce 2010 (odštěpením TECHNOEXPORTu) původně se základním kapitálem ve výši 900.000.000 Kč, jejímž jediným akcionářem byl do roku 2014 Chemoprojekt, nyní SAFICHEM GROUP AG (s novou výší základního kapitálu 600.000.000 Kč).
28. Pokud se jedná o společnost **FÉNIXS CZ s.r.o.** (dále také jen FÉNIXS), která byla vymazána na základě likvidace dne 2.4.2019, jejím jednatelem byl od 18.9.2000 do 30.5.2012 a dále od 3.12.2012 do 15.4.2014 Hajrudin G. (od ledna 2001 do 30.5.2012 společně s Amerem G.), od 30.5.2012 do 3.12.2012 byli jednatelem Aleksandar L. a Samir K., od 3.12.2012 do 15.4.2014 byl spolu s H.G. jednatelem Aleksandar M. a od 15.4.2014 do 21.5.2015 byl jediným jednatelem opět Samir K.. Základní kapitál společnosti po celou dobu činil 200.000 Kč a od roku 2001 do poloviny roku 2012 obchodní podíl vlastnili Hajrudin G. a Amer G. na půl (každý 50%), tyto jejich podíly pak (zapsáno 29.6.2012) byly převedeny na Samira K. (51%) a IMMO FORUM d.o.o. (49%) a následně po dalších převodech i na M. a různých zástavách podílu je jako 100% vlastník zapsána dne 15.7.2014 seychelská společnost CEE Capital investments Ltd. a dne 17.8.2016 rozhodnuto o její likvidaci.
29. Společnost **SANEX s.r.o.** (dále také jen SANEX) pak byla Ing. Václavem M. spoluvlastněna (50%) od jejího založení v roce 1995, od roku 1998 do roku 2006 byl tento jediným společníkem, přičemž 30.10.2006 je jako 100% vlastník zapsána PhDr. Jitka M., a to až do zrušení společnosti v rámci konkursu (2019). Ing. Václav M. pak byl také vždy jediným jednatelem společnosti.
30. Ke společnosti **FONSUS ASSETS a.s.** (dále také jen FONSUS ASSETS), která byla vymazána ke dni 2.2.2021, bylo z veřejně dostupných informací (Úplný výpis z obchodního rejstříku a sbírka listin) zjištěno, že od založení společnosti v roce 1998 byl předsedou představenstva Richard Z., a to až do 20.7.2011, přičemž zakladatelem a jediným akcionářem minimálně do roku 2000 byla společnost FONSUS, a.s. (nyní v likvidaci), tedy společnost v předmětné době personálně propojená rovněž s R.Z., jejímiž akcionáři byly

společnosti z Britských Panenských ostrovů, se základním kapitálem 70 mil. Kč), kdy v roce 1999 bylo také tímto jediným akcionářem rozhodnuto zvýšení základního jmění na na 150.000.000 Kč, kdy nově emitované akcie nabyly opět společnost z Britských Panenských ostrovů, přičemž soud upozorňuje, že Richard Z. ve své výpovědi uvedl, že majitelem FONSUS, a.s. byl on, a v roce 2012 se stal i jejím likvidátorem. Dne 7.6.2011 pak Richard Z. odstoupil ke dni 21.7.2011 z funkce člena představenstva FONSUS ASSETS, a.s., kdy je třeba upozornit, že v té době byl jediným členem představenstva a tuto svou rezignaci doručil sám sobě dne 7.6.2011 jako zástupci uvedené společnosti, přičemž jeho odstoupení mělo být projednáno na valné hromadě dne 20.7.2011, které se měli účastnit přítomní akcionáři uvedení v Příloze č.1, jež měla tvořit nedílnou součást zápisu z mimořádné valné hromady (avšak netvoří a zveřejněna není), kdy přítomno mělo být pouze 45% hlasů všech akcionářů (což znamenalo, že nebyla usnášeníschopná), valnou hromadu pak vedl Richard Z. údajně z pověření představenstva. Akcionáři společnosti FONSUS ASSETS tedy zůstaly soudu i veřejnosti utajeni. Jak však vyplývá z listin z roku 2007, tehdy byl akcionářem jednak FONSUS, a.s. (se 45%, což nasvědčuje tomu, že shora uvedeným jediným akcionářem tehdy byla právě společnost FONSUS, a.s. a jejím zástupcem R.Z.), jednak kyperská společnost SHIKIN LIMITED (55%), kterou těžko mohl zastupovat a vlastnit R.Z., jak uvádí ve své výpovědi, když by pak valné hromadě nic nebránilo rozhodovat. Z insolvenčního rejstříku je pak zřejmé, že dne 3.7.2013 TECHNOEXPORT, a.s. podal insolvenční návrh, kterým se domáhal, aby soud vydal usnesení o zjištění úpadku dlužníka FONSUS ASSETS, a.s. a na jeho majetek prohlásil konkurs s odkazem na několik splatných pohledávek v celkové výši 20.872.717,52 Kč vzniklých z titulu neuhrazení vystavených faktur za zboží (kupní smlouvy z roku 2008) a v důsledku smluv o úplatném postoupení pohledávek z roku 2008 s tím, že věřiteli je známo, že dlužník nesplnil další závazek ve výši 269.568,37 Kč vůči dalšímu věřiteli DEBRA Smíchov s.r.o. (pozn. soudu: společnost manželů K.ých). Tento návrh byl nejprve odmítnut pro formální nedostatek a až na základě dalšího návrhu bylo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 25.2.2014 pod č.j. MSPH 78 INS 24261/2013-A-17 rozhodnuto tak, že se zjišťuje úpadek dlužníka FONSUS ASSETS, a.s. a na jeho majetek se prohlašuje konkurs (nepatrný) s účinky od 26.2.2014. Pohledávky za společností dosahovaly více než 133 mil.korun, kdy jen s částkou 96 mil. Kč se přihlásila další společnost spojená s Ing. K.-DEBRA Praha. Podle soudem schválené konečné zprávy ke dni 29.3.2018 veškeré příjmy majetkové podstaty dosahovaly 336.301,82 Kč a částka určená k rozvrhu 192.539,50 Kč (pro TECHNOEXPORT 30.048,24 Kč). Ze zápisu o schůzi věřitelů konané dne 27.5.2014 pak vyplývá, že do majetkové podstaty dlužníka FONSUS ASSETS, a.s. nebyly zahrnuty žádné cenné papíry (nezjištěny). K tomu soud dodává, že Richard Z. byl jakožto bývalý člen představenstva a jediná kontaktní osoba insolvenční správky opakovaně kontaktován s požadavkem na vydání účetní dokumentace, kdy vysvětloval, že tuto k dispozici nemá. Těžko pak Richard Z. mohl převádět směnku v období let 2012-2013, když již nebyl osobou oprávněnou za společnost FONSUS ASSETS, a.s. činit právní úkony (pokud odstoupil z funkce člena představenstva ke dni 21.7.2011). Richard Z. však měl spojitost i se společností **PYROCOM a.s.** (o které se v rozsudku rovněž pojednává a měla podezřelé či přímo fiktivní obchodní aktivity s TECHNOEXPORTem), která byla v roce 2010 přejmenována na FITTECH TRADE a.s. a byl u ní zjištěn úpadek dne 13.5.2011. Členy dozorčí rady byli jak Ing. M., tak R.Z. a jejími vlastníky, jak vyplynulo z výpovědi svědků, byli právě tyto dva. Jak vyplývá z uveřejněné Průběžné zprávy o činnosti insolvenčního správce ze dne 12.12.2011, osobou, která vyvíjela za tuto společnost fakticky činnost, byl Richard Z., ač de iure akcie vlastnil advokát Mg. Jakub Drábek, který v insolvenčním řízení zastupoval jak úpadce (PYROCOM), tak společnost Fonsus, a.s., která byla zvolena za věřitelský orgán. Richard Z. pak dle insolvenční správky znemožnil přístup k majetku úpadce a nedaří se jej kontaktovat.

31. Společnost **DEBRA Invest s.r.o.** (dále také jen DEBRA Invest) se základním kapitálem ve výši 100.000 Kč byla založena již v roce 1999 a zrušena likvidací (likvidátor Ing. Eduard Koval) dne 17.3.2011 (v PM dne 14.3.2012). Jejím jediným společníkem byla americká společnost PHARE DEVELOPMENT FUNDS Inc. a od roku 2002 byli jejími jednatelem Ing. Eduard K. Ing. Světle K.. Společnost se v zájmové době zabývala koupí zboží za účelem jejího dalšího prodeje a prodejem.
32. Pokud se jedná o společnost **D.O.O.“CORNER FINANCE“-PODGORICA**, nelze pominout to, že s datem jejího založení mají časovou souvislost další události. Dne 1.11.2013 totiž mělo dojít k převodu předmětné směnky (jak plyne ze směnky samotné) K. H. na společnost CORNER FINANCE a dne 14.11.2013 tato společnost předala insolvenčnímu správci společnosti SANEX s.r.o. (výstavce blankosměnky) Avízo o předložení směnky (datované 8.11.2013), v němž je uvedena informace o tom, že na řad společnosti CORNER FINANCE byla indosována předmětná směnka (specifikovaná v osobě výstavce a prvního věřitele), že tato směnka znějící na částku 900.000.000 Kč, splatná dne 2.12.2013, bude předložena dne 2.12.2013 od 9.00 do 18 hod. na adrese Jevanská 23, Praha 10 k placení. Jako odesílatel a podepisující se za společnost CORNER FINANCE je uveden výkonný ředitel K. H.. Dokument obsahuje písemné potvrzení, že byl převzat dne 14.11.2013 Mgr. Karlem Tauschkem, xxx a na zvláštním listě je připojeno i rukou psané upozornění insolvenčního správce datované 14.11.2013, že s ohledem na to, že směnečná suma nebyla přihlášena do insolvenčního řízení, nemůže být žádným způsobem ze strany IS uspokojena. Dne 6.12.2013 (jak vyplývá z podacích lístků na č.l. 1353) je pak opět jménem společnosti CORNER FINANCE v zastoupení výkonného ředitele K. H.če poštou adresátům: 1/Mgr. Karel Tauschk (insolvenční správce SANEX s.r.o.), jakožto výstavci směnky, 2/Ing. Václavu M., jakožto avalistovi, a 3/Michalu V. (na adresu:xxx), jakožto majiteli směnky nejbližšímu indosantovi, jehož adresu lze ze směnky vyčíst, zaslána Zpráva o nezaplacení směnky datovaná 5.12.2013, přičemž v této zprávě jsou zmíněni i další indosanti: Tahir S. a K. H.. Z těchto časových souvislostí soud vyvodil, že společnost CORNER FINANCE byla založena právě za účelem uplatnění směnky. Nutno dodat, že první plná moc udělená obžalovanému Františku B. K. H. jakožto jednatelem k zastupování společnosti CORNER FINANCE, jednání a podepisování ve všech věcech, zejména ve věci č.j. 50 Cm 355/2013-24, je datována až 7.7.2014 (kdy tuto plnou moc policejnímu orgánu předložil dne 2.9.2014 sám obžalovaný B.).
33. Zdejší soud dále v souvislosti s uvedenou společností jako důkaz předložil další dokumentaci (v kopii), která byla předložena v rámci směnečného řízení vedeného před Městským soudem v Praze pod sp.zn. 50 Cm 355/2013 společností CORNER FINANCE, z níž vyplývá, že došlo ke změně sídla společnosti (13. JUL PC ČELEBIĆ BR. 1/2, Podgorica, Černá Hora) či že podle výkazu o finanční situaci (rozvahy) ke dni 31.12.2013 měla společnost v roce 2013 stálá aktiva a dlouhodobé investice ve výši 8.000 Euro a krátkodobé investice ve výši 949 Euro, pasiva (ztráty) pak ve výši 2.051 Euro (odpovídající provozním nákladům). Stálá aktiva ve formě dlouhodobých investic ve výši 8.000 Euro jsou vykazována ještě ke dni 30.9.2014 (jak vyplývá z listin vyžádaných u směnečného soudu- č.l. 6276-6278). V uveřejněné rozvaze ke dni 31.12.2014, kterou doložil při svém výslechu svědek JUDr. K. (č.l. 7000) však žádná stálá aktiva a dlouhodobé investice již vykazovány nejsou. Zdejší soud se však nedomívá, že by uvedené údaje měly jakoukoliv jednoznačnou vypovídací potenci ve vztahu k tomu, za jakou částku byla ve skutečnosti předmětná směnka K. H. společnosti CORNER FINANCE převedena, zda byl převod vůbec úplatný, a jakou částku měla společnost (eventuálně potažmo obžalovaný B.)

v případě vymožení nějaké směnečné sumy získat, neboť, jak naznačuje provedené dokazování, mohlo se jednat o sumu, o kterou se měly dělit různé skupiny osob, které nějakým způsobem přispěly k tomu, aby byl TECHNOEXPORT prodán právě Chemoprojektu p.P., či které měly jiné pohledávky vůči uvedené společnosti, eventuálně, které se nějakým způsobem zasloužily o to, aby se předmětná směnka dostala ke společnosti CORNER FINANCE. Každopádně sama tato společnost (tehdy v zastoupení F.B.) částku 8.000 Euro označila za účetně evidovanou pořizovací hodnotu směnky v rámci projednávání žádosti o osvobození od soudního poplatku za odvolací řízení.

34. Z tohoto důvodu soud také považuje za vhodné, dříve než se začne zabývat osudem předmětné směnky a jednáním obžalovaného v souvislosti s ní, poukázat na některé okolnosti týkající se společnosti TECHNOEXPORT, a.s. (dříve TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod). Jak bylo již shora uvedeno, z obchodního rejstříku a sbírky listin vyplývá, že v současné době je v této společnosti předsedou správní rady Ing. Tomáš P., CSc., nar. xxx, jejím členem pak Ing. Tomáš P., MBA, nar. xxx a JUDr. Karel K., nar. xxx, jediným akcionářem je společnost Safichem Projekty Group AG, kdy základní kapitál činí 418.188.000 Kč (34.849 ks akcií na jméno ve jmenovité hodnotě 12.000 Kč), přičemž na základě projektu rozdělení (schváleného představenstvem dne 29.6.2010) došlo k odštěpení části jmění rozdělované společnosti TECHNOEXPORT a k přechodu této odštěpené části jmění na nově vznikající nástupnickou společnost Koruna Palace Assets a.s., IČ: 24720640. Tuto odštěpenou část jmění (oceněno na 1.180.820 Kč) tvořila zejména nemovitost Palác Koruna, kdy základní kapitál nástupnické společnosti byl stanoven právě na 900.000.000 Kč s tím, že bude rozdělen na 100 ks listinných akcií na jméno o jmenovité hodnotě 9.000.000 Kč každé z nich. Ještě v období před rozhodnutím vlády o privatizaci, v roce 2007 valná hromada TECHNOEXPORTU rozhodla o snížení základního kapitálu společnosti z důvodu úhrady neuhrazených ztrát z minulých let o částku 2.787.920.000 Kč, tedy na výši 696.980.000 Kč a tím pádem i o snížení jmenovité hodnoty akcií ze 100.000 Kč na 20.000 Kč (podle dokumentace Ministerstva financí zajištěné v rámci trestní věci vedené pod č.j. KRPA-462455/TČ-2013-konkrétně v příloze k účetní závěrce k 31.12.2007 se tato valná hromada konala 25.6.2007). Dále dne 2.8.2007 došlo k zásadní změně stanov společnosti a dne 24.9.2007 se stali členy představenstva Pavel K. (předsedou) a Ing. Petr W. (místopředsedou), a to místo Ing. Miloslava K. a Ing. Pavla M., vedle dalších členů Michala K. a Ing. Miroslava L. Majoritním akcionářem uvedené společnosti byla před její privatizací Česká inkasní s.r.o. (jejímž 100% vlastníkem byla ČR-společníkem Ministerstvo financí ČR) s podílem 98,849 %, která byla již ke dni 1.3.2007 rozhodnutím jediného společníka rušena s likvidací (likvidátor: Ing. Pavel T.) a vymazána dne 30.9.2008. Podíl na akciích TECHNOEXPORTU pak měla mimo jiných i společnost Chemoprojekt, a.s. (0,930%), CHETENG s.r.o. (0,037%), Ing. Miroslav K. (0,006%) či Ing. Miroslav L. (0,003%), jak bylo zjištěno z materiálu nazvaného Privatizační projekt TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod (na č.l. 3864-3867).
35. Nutno konstatovat, že soud si po zjištění, že byl v minulosti vyšetřován možný trestný čin podvodu související právě s privatizací společnosti TECHNOEXPORT, v jejímž období mělo dojít k důležité indosaci směnek SANEXu mezi TECHNOEXPORTem a FONCUS ASSETS, vyžádal vyšetřovací spis PČR, Krajského ředitelství police hl.m. Prahy č.j. KRPA-462455/TČ -2013. Z tohoto spisového materiálu (který se částečně shoduje i se spisovým materiálem shromážděným v této věci) vyplývá, že dne 5.5.2014 byly zahájeny úkony trestního řízení s tím, že na základě vlastních poznatků policejního orgánu a na podkladě zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že v roce 2009 mohl být

neznámým pachatelem spáchán trestný čin podvodu podle § 209 odst.1,5 tr. zákoníku tím, že dosud přesně neznámí pachatelé patrně uvedli v omyl ministra financí, potažmo vládu ČR, kdy tato jednající v omylu na základě nepravdivých či zavádějících informací svým usnesením č. 224 ze dne 2.3.2009 rozhodla o prodeji 98,85% akcií společnosti TECHNOEXPORT tzv. pod cenou, čímž vznikla ČR škoda ve výši několika desítek milionů Kč, resp. škoda velkého rozsahu. Ze spisového materiálu je zřejmé, že policejní orgán před zahájením úkonů trestního řízení získal informace cestou neidentifikovaného zdroje (z pozdějšího usnesení ze dne 2.7.2015 o odložení věci plyne, že tímto zdrojem byl Ing. K.), rozhodnutí vlády, znaleckého posudku č. 877-17/2006 vypracovaného společností INFO 7, vyhodnocení trestního oznámení SLAVIA pojišťovny, a.s. podaného na osobu Ing. Tomáše P. (vedené pod č.j. KRPA-1485/TC-2012-tunelování společnosti za účelem získání akcií společnosti TECHNOEXPORT za nižší cenu), čestného prohlášení JUDr. Michala M. o zjištěných získaných z rozhovoru s Ing. K. ze dne 13.2.2014. K tomu se později přidala trestní oznámení SLAVIA pojišťovny, a.s. (poukazující zejména na vyvádění majetku ze společnosti TECHNOEXPORT v období let 2007 až 2009 skupinou osob jako je W., L., K., Z. a K., aby následně mohlo dojít k uplatnění pojistné události již za působnosti Ing. P.), trestní oznámení společnosti CORNER FINANCE (zastoupené K. H.) podané spolu s řadou příloh dne 4.2.2015 na Vrchní státní zastupitelství v Praze, kdy jako podezřelé osoby jsou označeni: Ing. Tomáš P., JUDr. Jaroslav M., JUDr. Igor F., Ing. Pavel T., Ing. Jan V., Ing. Petr D., JUDr. Alena B. a JUDr. Petr K. (kdy i v tomto trestním oznámení je poukazováno na podvodnou privatizaci TECHNOEXPORTU s velmi podrobným popisem jejího průběhu). Součástí spisu je i záznam o zahájení úkonů trestního řízení ve věci vedené pod č.j. KRPA-59076/TC-2012 (týkající se prověřování pojistného podvodu, který mohl být spáchán Ing. Eduardem K. a Ing. Tomášem P. v období od 31.1.2011 do 25.7.2011 v souvislosti s přihlášením pohledávek společnosti TECHNOEXPORT ve výši 120 mil. korun), trestní oznámení společnosti FÉNIKS CZ s.r.o. (zastoupené Hajrudinem G.) ze dne 10.7.2009 podané na JUDr. Zuzanu B. a Ing. Tomáše P., popř. jeho prostředníky (týkající se poškození společnosti FÉNIKS v souvislosti s průběhem rozhodčího řízení ve sporu mezi žalobcem FÉNIKS CZ a žalovanou TECHNOEXPORT a podezření na úplatkářský trestný čin). Jak vyplývá z připojeného spisového materiálu předmětná trestní věc byla usnesením ze dne 2.7.2015 odložena podle § 159a odst.1 tr. řádu s tím, ve věci nejde o podezření trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak. V odůvodnění tohoto usnesení je rekapitulován poznatek policejního orgánu získaný od Ing. Miloslava K., bývalého generálního ředitele TECHNOEXPORTU (do roku 2007), který poukazoval na zásadní majetek této společnosti ve formě nemovitosti Paláce Koruna, o který usilovala skupina kolem předsedy vlády, zejména Dušan P.- blízký přítel Marka D., dále poukazoval na zůstatky na bankovních účtech a pohledávky za cukrovary v bývalé Jugoslávii ve výši cca 80 mil. korun, to vše s tím, že proces privatizace byl nastartován již personálními změnami souvisejícími s již vybraným nabyvatelem Ing. Tomášem P. z Chemoprojektu, který po dohodě s politickými autoritami do systému nasadil své lidi tak, aby mu zajistili lepší podmínky pro privatizaci daného podniku. Tehdy také podle něho probíhal spor Chemoprojektu a TECHNOEXPORTU ohledně kapitalizace pohledávek na úrovni miliard podpořený vlastnictvím pouhých dvou kusů akcií na straně Chemoprojektu, kdy Ing. P. chtěl tímto způsobem uměle snižovat hodnotu podniku. Podmínky privatizace pak byly podle Ing. K. ušity na míru Chemoprojektu. Začala se připravovat privatizace, přičemž hlavní aktéři uvnitř podniku, K. a W. poskytovali informace po lince K. -P. - Ř. a W.-P.-D. (+ T.+ P.). Posudek pro privatizaci připravovala dceřiná společnost ČS, a.s. (osoby D. a V.), kdy osobně několikrát viděl v době přípravy privatizačního projektu na důvěrných schůzkách v hotelu Ambassador osoby: V., J., P.. Privatizace pak vyústila v cenu 516 mil.korun u podniku dosahujícího hodnoty nad 2 mld. Nebyla zachována pracovní místa podle

privatizačního projektu (z původních 100 zaměstnanců je tam dle jeho informací zaměstnanců cca 10), Palác Koruna byl P. převeden na jinou jeho společnost. Dále je v usnesení o odložení věci rekapitulován poznatek získaný z trestního oznámení JUDr. M. (právní zástupce SLAVIA pojišťovny) o tomtéž, ale i o tunelování společnosti pod vedením Ing. W., jehož si do TECHNOEXPORTu měl dosadit Ing. P., ale i za součinnosti Ing. K. a Ing. L., kteří se rovněž dobře s Ing. P. znají. Rovněž je zmíněn obsah trestního oznámení společnosti D.O.O. CORNER FINANCE –PODGORICA o přípravě a průběhu privatizace, ale i tom, kterak se v srpnu 2007 společnost FÉNIKS CZ prostřednictvím Hajrudina G. obrátila na TECHNOEXPORT s požadavkem na náhradu škody vzniklé zamlčením zástavního práva na pohledávkách, které měla společnost FÉNIKS koupit od TECHNOEXPORTU a po dlouhém a neúspěšném vyjednávání mezi těmito společnostmi se s G. spojil sám p. P. s tím, že je ochoten v budoucnu o náhradě škody pro FÉNIKS jednat, ale že základní podmínkou pro budoucí jednání musí být podání žaloby na TECHNOEXPORT v plné výši nominální hodnoty pohledávek ve výši více než 80 mil. USD, což Ing. P. zdůvodnil tím, že potřebuje nahradit právní spor Chemoprojektu v seznamu právních vad snižujících hodnotu TECHNOEXPORTU před privatizací a nebude tak se žalobou FÉNIKSu spojován, což společnost FÉNIKS učinila (žaloba u MS v P. a následně u rozhodčího soudu). Do druhého kola výběrového řízení privatizace šité na míru Chemoprojektu P. a F. nechali postoupit kromě budoucího předem určeného V. ještě dva subjekty, s nimiž měl podle oznamovatele P. dopředu uzavřeny dohody. Dále jsou v usnesení o odložení věci citována podaná vysvětlení Richarda R.-odborného refrenta MF na odboru, pod který spadala privatizace majetkových účastí; Ing. Libora A.- ředitele tohoto odboru; Ing. Miloslava K. –vedoucí oddělení uvedeného odboru MF (kteří žádný nestandardní průběh privatizace nezaznamenali); Ing. Miroslava H.-dlouholetého předsedy dozorčí rady (který však před privatizací ve funkci skončil); Pavla K.-předsedy představenstva TECHNOEXPORTu před jeho privatizací (který k privatizaci uvedl toliko to, že úkolem představenstva a managementu bylo připravit podklady do data-roomu); Ing. Lubomíra P. –člena představenstva v období srpna 2008 až června 2009 (který do TECHNOEXPORTu jako externí pracovník nastoupil údajně na žádost zástupce MPO a představenstva, přičemž podle něho probíhala standardním způsobem); JUDr. Igor F. –ředitel odboru privatizace majetku státu na MF (který uvedl, že o externích poradcích rozhodoval buď jeho nadřízený Ing. U. nebo přímo ministr, a připustil, že pracovníčně zná Ing. Tomáše P. z jednání na ministerstvu, že cca 20 let zná JUDr. M., kdy se jedná o jeho přítele a bývalého kolegu, a že před převzetím akcií TECHNOEXPORTu ministerstvem financí nesl částečnou odpovědnost za likvidaci České inkasní a.s. a s likvidátorem Ing. Trendou konzultoval vhodnou osobu, která by vyhodnotila následnou možnost privatizace akcií TECHNOEXPORTu a ten si vybral právě JUDr. M. ke zpracování analýzy, že Ing. Jana V. zná několik let z pracovních kontaktů v rámci poradenské činnosti a byli si souzeni v procesu výběru nabyvatele předmětných akcií, což platí i o Ing. Petru D., ale JUDr. Alenu B. a JUDr. Petra K. nezná); dále Jana S.-předsedy představenstva společnosti Vítkovice Holding (který připustil účast v tendru s tím, že byli vyřazeni); JUDr. Aleny B. –advokátky AK Salans (právní poradce MF v rámci privatizace); Ing. Petra D.-ředitele ČS, a.s. a vedoucího pracovního týmu Erste Group realizujícího poradenskou činnost pro MF v souvislosti s touto privatizací (který rovněž nic nestandardního v rámci privatizace nezaznamenal); JUDr. Jaroslava M.- zpracovatele analýzy k likvidaci společnosti Česká inkasní s.r.o. a návazné privatizaci akcií TECHNOEXPORTu (podle něhož ministr financí uložil citlivě a rychle vyřešit problém akcií TECHNOEXPORTu a který se zná asi od roku 2008 s Ing. P., ale údajně nevěděl, že se účastní tendru); JUDr. Petra K.-advokáta z AK Salans (který prý žádné úkony v kauze privatizace TECHNOEXPORTu neprováděl); Ing. Tomáše P. (který obecně popsal průběh tendru a připustil, že několikrát jednal s JUDr. M., avšak až po privatizaci, a to

jednak v souvislosti s potenciálním prodejem Paláce Koruna a v souvislosti s osobou JUDr. G.- jednatelem FÉNIKS, rovněž zná Igora F.-zástupce ministerstva financí, s nímž se poznal až v průběhu privatizace, kdy s ním jednal o podmínkách smlouvy na nákup akcií a při jednání u ministra Janoty v lednu 2009, které se týkalo uplatnění žaloby pana B. a G. na TECHNOEXPORT, k osobám Ing. V. a Ing. D. pak uvedl, že v průběhu tří kol privatizace s nimi dvakrát až třikrát osobně jednal za účelem vyjasnění časového průběhu a podmínek stanovených pro jednotlivá kola privatizace, přičemž Ing. V. znal již předtím, s JUDr. Alenou B. z AK Salans se setkal v rámci řešení arbitrážního sporu, paviděpodobně až po vyhodnocení soutěže na privatizaci); Ing. Pavla Trendy-likvidátora České inkasní (který uvedl, že pro něho styčnou osobou na ministerstvu financí byl pan U., že požadavkem byl přechod likvidačního zůstatku na jediného společníka- MF ČR, což podle něho nebylo obvyklé, když úkolem likvidátora je aktiva prodat a společníkům rozdělit peníze, avšak jednalo se o usnesení vlády, které respektoval, takže v rámci likvidačního zůstatku mimo jiné cca v březnu 2008 převedl na ČR zastoupenou MF také celý majetkový podíl –akcie společnosti TECHNOEXPORT a MF pak již bez něho zahájilo proces privatizace); Ladilava Štorka-advokáta AK Salans (který se podílel na právním poradenství spojeným i s privatizací TECHNOEXPORTu a v rámci tohoto procesu se údajně jedenkrát na MF setkal s Ing. P.); Ing. Jana V.-místopředsedy představenstva Erste Corporate Finance (který uvedl, že uvedená společnost poskytovala finanční poradenství pro MF ČR v procesu privatizace TECHNOEXPORTu včetně závěrečného vyhodnocení, který připustil, že se pracovní dluhodobě zná s Ing. Tomášem P., JUDr. Igorem F. a JUDr. Alenou B.); Amera G.-jednoho z dřívějších jednatelem společnosti FÉNIKS CZ (který uvedl, že ve firmě se o vše staral xxx Hajrudin); Samira K.-jednatele FÉNIKSu od 30.5.2012 (kterému nebylo nic známo o privatizaci, ani arbitrážním sporu, přičemž odkázal na informace Hajrudina G.) a konečně i Hajrudina G.-bývalého jednatele FÉNIKS CZ (který spolupracoval s Českou inkasní a s TECHNOEXPORTem, zejména pak v rámci inkasa clearingového dluhu společnosti TECHNOEXPORT za dlužníkem GENERAL-EXPORT Beograd a popsal právní vady prodeje těchto pohledávek ze strany TECHNOEXPORTu, které vyústily v arbitrážní spor, jenž skončil u Ústavního soudu, a rovněž popsal svá osobní jednání s Ing. P. v letech 2010-2012 za přítomnosti dalších osob o prodeji budovy Paláce Koruna za účelem narovnání a odškodnění, přičemž hovořil i o předem připravené privatizaci ku prospěchu Chemoprojektu a o snížení reálné hodnoty společnosti TECHNOEXPORT a o tom, že z počátečních sjednaných 250 mil. korun na odškodnění se postupem času dostali na částku několika milionů korun za ukončení celé záležitosti). Dále policejní orgán v usnesení o odložení věci předesílá zajištění listinné dokumentace týkající se privatizace, rekapituluje některé soudní spory TECHNOEXPORTU probíhající v době privatizace (a to včetně arbitrážního sporu mezi společností FENIKS a TECHNOEXPORT o zaplacení 80.516.661 USD), kdy závěrem vyhodnocuje, že se nepodařilo prokázat, že by soudní spory byly vedeny účelově (zejména s odkazem na zaplacení soudního poplatku), že z materiálů získaných policejním orgánem (výpovědi osob a dokumentace MF ČR) vyplývá, že privatizace společnosti TECHNOEXPORT a.s. proběhla standardním postupem a nezbyvá než konstatovat, že nebylo zjištěno, že by někdo ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, využil něčího omylu nebo zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu.

36. Ač by se mohlo zdát, že zdejšímu soudu nepřísluší hodnotit tento závěr policejního orgánu, dospěl soud k závěru, že je potřeba se i v této věci zabývat okolnostmi privatizace, když k vyvedení předmětné směnky došlo za pozoruhodných okolností právě v závěrečném období procesu privatizace TECHNOEXPORTu (váže se ke skutku I.) a když je třeba posoudit i skutek pod bodem II.obžaloby, tedy to, zda je skutečně úmyslně lživé obvinění

- Ing. Tomáše P., že předmětná směnka měla sloužit jako garance za provize spojené s privatizací státem vlastněných akcií společnosti TECHNOEXPORT a bylo plánováno v souvislosti s jejím případným uplatněním následné vymáhání škody na státu.
37. Ze spisového materiálu shromážděného policejním orgánem pod č.j. KRPA-462455/TC - 2013 je tedy zřejmé, že před likvidací společnosti Česká inkasní, s.r.o. a přípravou privatizace TECHNOEXPORTU si společnost Česká inkasní, s.r.o. (viz. čl. 227 a násl.), ale rovněž společnost TECHNOEXPORT (viz. čl. 3513 a násl.) nechala vyhotovit posudek stanovující hodnotu vlastního kapitálu podniku TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod, a to společností INFO 7 - znaleckou organizací, s.r.o., která tržní hodnotu TECHNOEXPORTU stanovila ke dni 23.3.2006 na částku: 2.450.000.000 Kč (podíl České inkasní tehdy činil 97,59%), kdy součástí je i znalecký posudek, jehož předmětem je odhad obvyklé ceny administrativní budovy Palác Koruna ke dni 31.12.2005 vyjádřený v částce ve výši 1.100.000.000 Kč.
38. Dne 21.5.2007 ministr financí Ing. Miroslav Kalousek zplnomocnil Ing. Tomáše U. k zastupování MF ČR ve výkonu všech práv a povinností vyplývajících pro MF ČR jako představitele společníka České inkasní, s.r.o. (čl. 428), ten pak také dne 31.3.2008 schválil zprávu o průběhu likvidace této společnosti (čl.427-432), z níž mimo jiné plyne, že **byl sice uhrazen závazek společnosti TECHNOEXPORT vůči České inkasní, avšak ke změně zástavního práva nedošlo**, že byla mimo jiné řešena žádost společnosti TECHNOEXPORT o souhlas s deblokací pohledávek společnosti TECHNOEXPORTu za společností Generalexport Bělehrad (obchodní případy cukrovary Šabac a Požarevac), avšak z důvodu rozhodnutí jediného společníka společnosti České inkasní z roku 2004 nebyl souhlas s deblokací udělen či **že byly vypořádány všechny nároky ČSOB**.
39. Dále je z připojeného spisu zřejmé, že likvidátor České inkasní s.r.o., Ing. Pavel T. na doporučení JUDr. Igora F.- ředitele odboru privatizace majetku státu na MF a jeho podřízeného Ing. Tomáše U.- pověřeného ministrem financí k zastupování ČR-MF, jakožto akcionáře (a rovněž přítele Dušana P.), nechal zpracovat analýzu likvidace společnosti Česká inkasní s.r.o. a návazné privatizace TECHNOEXPORTu právě u JUDr. Jaroslava M. (za jehož účasti Ing. Tomáše P. jednal o prodeji Paláce Koruna a vztazích s H.G. a který následně společnost TECHNOEXPORT po jejím převodu na Chemoprojekt právně zastupoval, jak plyne z plné moci ze dne 24.8.2009-čl. 2434), který v rámci své analýzy z 25.2.2008 opakovaně a stále dokola (aniž by se stejnou měrou věnoval jiným soudním řízením) vyzdvihuje rizika spojená se soudním sporem vedeným společností Chemoprojekt o neplatnost rozhodnutí valné hromady ze dne 30.4.2004 o navýšení základního kapitálu, ač v té době byla prvoinstančním soudem žaloba zamítnuta (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17.5.2007 č.j. 16 Cm 201/2004-288), ač byl povolen i zápis do obchodního rejstříku (usnesení VS v P. ze dne 17.4.2007) a ač dne 25.6.2007 byl základní kapitál TECHNOEXPORTu snížen na 696.980.000 Kč, kdy za řešení považuje nabyvatele ochotného toto riziko podstoupit či popsaná rizika řešit (což dle názoru soudu cílí přímo na společnost Chemoprojekt), kdy i mezi kritérii prvního kola je kromě jiného uveden předpoklad ve formě předložení optimálního návrhu na řešení podmíněné pohledávky ve výši 3,2 mld. Kč (podle JUDr. M.-spor Chemoprojekt x Technoexport). Navrženo je pak zohlednění tohoto sporu při formulování cenového kritéria a nejeví se údajně vhodné stanovit cenové kritérium ve formě minimální ceny, která by vycházela z již existujících znaleckých posudků z roku 2004 a 2007 vypracovaných společností INFO 7 s tím, že byly vypracovány jediným znalcem, nebyla k nim provedena žádná odborná oponentura a nereflektují aktuální skutečný a právní stav společnosti

TECHNOEXPORT a právní postavení akcií této společnosti. Dále analýza upozorňuje na riziko určení minimální ceny jako kritéria druhého kola, neboť pokud by jí zájemci nedosahovaly, muselo by být výběrové řízení opakováno a došlo by ke zpomalení celého procesu privatizace. Navrhuje tedy přizvat poradce investiční, ekonomické a právní, kteří by mohli namodelovat orientační cenu.

40. Dále je z připojeného spisu zřejmé, že v lednu 2008 měla proběhnout na MF ČR porada vedení, na níž se mělo řešit ukončení likvidace České inkasní, s.r.o. a následná privatizace společnosti TECHNOEXPORT a STROJIMPORT, a.s., kdy v předkládací zprávě je **tržní hodnota 98,85% majetkové účasti ve společnosti TECHNOEXPORT vyčíslena na hodnotu 2.141.028.000 Kč**, přičemž i zde se hovoří o nutnosti vyhotovení analýzy stávajících soudních sporů (zmněn spor s Chemoprojektem, včetně zamítnutí žaloby, žaloba ČSOB o 26,4 mil.USD, žaloba íránského občana a společnosti o 4.795.695 USD s úroky), zmíněna je znalecky stanovená cena Paláce Koruna ve výši 1.050.000.000 Kč a nemovitosti v Damašku se znalecky určenou tržní hodbnotou 42.773.000 Kč a tehdejší omezení zástavními právy ve prospěch ČSOB (údajně zbývá již jen záruka v hodnotě 3.742.890 USD) a České inkasní s.r.o. (v důsledku kapitalizace již bez závazků). Dne 31.3.2008 byly akcie TECHNOEXPORTU (98,85%) převedeny na Ministerstvo financí ČR.
41. Ve spisovém materiálu PČR č.j. KRPA-462455/TČ-2013 se pak nachází rovněž rozvaha TECHNOEXPORTu ke dni 31.12.2007, z níž vyplývá, že společnost deklarovala aktiva ve výši 1.922.736 tis. Kč a pasiva ve stejné výši. V předchozím období to pak byla aktiva i pasiva ve výši 2.709.389 tis. Kč. Dlouhodobý hmotný majetek ve formě staveb a pozemků je vyčíslen na 61.853. tis. Kč. Jak vyplývá z přílohy rozvahy, v této nebyly vykázány kromě bankovních záruk a podmíněného budoucího závazku z titulu zvýšení základního kapitálu-soudní spor o neplatnost mimořádné valné hromady (pozn. soudu spor iniciovaný Chemoprojektem) a dále je v příloze uvedeno, že ve společnosti je evidován majetek s tržní hodnotou výrazně převyšující účetní hodnotu (Palác Koruna) s tím, že k rozvahovému dni není známa tržní cena nemovitostí a nelze tak vyčíslit případný rozdíl mezi účetní a tržní hodnotou tohoto majetku. Rozvaha s přílohou je ze dne 14.5.2018, tuto sestavil Ing. Jan V., podepsal Ing. Petr W. jako místopředseda představenstva a Michal K. jako člen představenstva.
42. Jak vyplývá z usnesení vlády ČR č. 602, dne 21.5. 2008 vláda vzala na vědomí postup privatizace majetkové účasti státu, tj. podílu 98,85% na podnikání společnosti TECHNOEXPORT, uvedený v materiálu č.j. 668/08, schválila zařazení uvedené majetkové účasti státu do privatizace podle zák.č. 92/1991 Sb., uspořádání veřejného výběrového řízení a ustavení komise pro vyhodnocení účastníků veřejného výběrového řízení ve složení : 2 zástupci MF, 2 zástupci MPO, 1 zástupce Úřadu vlády a uložila ministru financí zpracování a posouzení privatizačního projektu a předložení vládě do 30.11.2008 návrh na rozhodnutí o privatizaci, a to prodejem nabyvateli určenému na základě výsledku veřejného výběrového řízení, kdy pod tímto rozhodnutím je uvedeno jméno tehdejšího předsedy vlády Ing. Mirka Topolánka. Pokud se jedná o strukturu, podmínky a kritéria předmětného veřejného výběrového řízení, toto mělo být dvoukolové, kdy pro první kolo byla stanovena kvalifikační kritéria: a) schopnost a zkušenost při realizaci vývozu investičních celků z oblasti zpracování ropy, plynu, chemického a potravinářského průmyslu dokladované minimálně jedním obchodním případem v minimální hodnotě 400 mil. Kč v období posledních tří let; b) schopnost garantovat dokončení všech rozpracovaných obchodních případů a pro druhé kolo byla jediným kritériem výše

nabídnuté a garantované kupní ceny. Třeba dodat, že připomínky k výběrovému řízení vyslovil ministr pro místní rozvoj, a to jednak ke kvalifikačnímu kritériu obchodu za původních 500 mil. Kč, ale i s doporučením vyčkat na vyřešení soudních sporů s akcionáři, což dalo ke zvážení i ministerstvo zdravotnictví a zásadní upozornění pak bylo vzneseno ze strany ÚOHS, mimo jiné v tom směru, že při prodeji či privatizaci majetku veřejných orgánů je vždy třeba prodávat za tržní cenu tak, aby nemohlo dojít k poskytnutí veřejné podpory.

43. Dne 11.6.2008 ministr průmyslu a obchodu (Ing. Martin Ř.) oznamuje ministru financí, že navrhuje jmenovat jako člena výběrové komise jako zástupce MPO JUDr. Petra P. (ředitele kabinetu ministra) a Tomáše Č. (ředitele odboru transformace a státních podniků). Dne 16.6.2008 vedoucí Úřadu vlády oznamuje ministru financí jmenování Ing. Karla V. a dne 20.6.2008 ministr financí (Ing. Miroslav Kalousek) jmenuje do komise JUDr. Igora F. a Ing. Jana S. (jako náhradníka Ing. Richarda R.). Všichni ostatní pak byli rovněž jmenováni ministrem financí dne 20.6.2008. Členové výběrové komise pak dne 16.7.2008 podepsali čestné prohlášení vztahující se k mlčenlivosti a střetu zájmů, v němž i JUDr. Petr P. a Tomáš Č. mimo jiné prohlásili, že nejsou členy dozorčího orgánu společnosti TECHNOEXPORT, a.s., ač Tomáš Č. byl členem dozorčí rady od 24.6.2008 do 25.6.2009 a JUDr. Petr P. od 25.6.2007 do 25.6.2009.
44. Dne 30.6.2008 pak byla uzavřena mandátní smlouva o poskytování služeb finančního poradce mezi MF ČR (podepsal Ing. Tomáš U.) a Erste Corporate Finance, a.s. (podepsali Pavel M. a Jan V.), kdy podle přílohy č.2 předmětem této smlouvy bylo poskytnutí komplexních služeb v souvislosti s prodejem akcií společnosti TECHNOEXPORT, včetně zajištění tzv. due dilligence (zejm. data-room + manažerská interview), smlouva zavazuje k mlčenlivosti (a přesto Ing. P. údajně i z údajů poskytnutých touto společností vycházel při rozhodování o účasti Chemoprojektu ve výběrovém řízení, jak vyplývá z jeho výpovědi) a odměna byla sjednána ve výši 2.379.405 Kč včetně DPH. Obdobná mandátní smlouva pak byla uzavřena dne 19.6.2008 se společností Salans, v.o.s. (podepsána JUDr. Petrem K.-společníkem), jejímž předmětem bylo poskytnutí komplexních organizačně- právních služeb v souvislosti s privatizací uvedené společnosti za odměnu nepřevyšující částku 2 mil. korun bez DPH (pozn. soudu: zjevně z důvodu, aby nemuselo být konáno standardní výběrové řízení). Hlavním kontaktem pro MF pak byla určena advokátka Alena B.. V dodatku č.1 smlouvy ze dne 11.9.2009 (po obdržení odměny v celkové výši 1.997.586,40 Kč bez DPH a prodeji akcií Chemoprojektu) pak byla sjednána možnost vyúčtování dodatečné odměny ve výši 400.000 Kč (podepsal Ing. Tomáš U.), a to v souvislosti s právními službami od 1.1.2009-30.6.2009 spočívajícími v : a) asistenci a právním poradenství MF v souvislosti s korespondencí a jednáními s V. výběrového řízení společnosti Chemoprojekt ohledně sporu s FÉNIKS CZ, s.r.o. (reakce na dopisy od V., konzultace korespondence s představenstvem, účast při interních jednáních MF se zástupci Chemoprojektu, posouzení možností dopadu uvedeného sporu na výsledek privatizace); b) asistence MF v souvislosti s přípravou odpovědí a podkladů na žádosti kontrolního výboru PSP ČR ohledně privatizace, ..., revize příslušné dokumentace); c) asistence MF při přípravě korespondence a řešení záležitostí vyvolaných společností Caluma, a.s.
45. Na Ministerstvu financí pak byl rovněž zpracován písemný materiál nazvaný : Privatizační projekt – TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod (s označením „Důvěrné“, kdy tuto doložku sporuje sám JUDr. I.F. –viz. č.l. 2479), který není datován, ani není označen jménem autora či podepsán, údajně připravený dle metodiky MF ČR, zejména pak dle vyhlášky č. 491/2005 Sb. Soud musí konstatovat, že je poněkud zaskočen

tím, že tento materiál (získaný policejním orgánem od MF ČR), ač by se s ohledem na význam slova „projekt“ nabízelo jeho zpracování v období před samotnou realizací privatizačního procesu, obsahuje i údaje platné k datu 31.12.2008, kdy již výběrové řízení bylo ukončeno a byl znám jeho vítěz, avšak ještě nebylo známo rozhodnutí vlády, a přesto je již v tabulce na straně č. 29 v kolonce budoucí akcionář vyplněna společnost Chemoprojekt, a.s., prodej zdůvodněn nejvyšší nabídkou a vyznačena i kupní cena 516.720.000 Kč. Na průvodním listu (formulář č.1) je pak jako zpracovatel privatizačního projektu uvedena sama společnost TECHNOEXPORT. Tento postup určitým způsobem vysvětluje interní sdělení JUDr. F.-ředitele odboru 42 (na čl. 1096) adresované Bc. Liboru A. –řediteli odboru 45, v němž JUDr. F. žádá o zajištění zpracování předmětného privatizačního projektu, a to na privatizaci metodou přímého prodeje předem určenému nabyvateli, který bude do projektu doplněn na základě výsledku VVŘ s tím, že s přípravou privatizačního projektu je možné začít souběžně s přípravou VVŘ.

46. Jak vyplývá z Podmínek veřejného výběrového řízení, měli zájemci určenou lhůtu k přihlášení do 29.8.2008, kontaktním místem pak bylo sídlo Erste Corporate Finance, a.s. a kontaktními osobami: Jan V. a Petr D..
47. Společnost Erste Corporate Finance, a.s. pak v rámci předmětného privatizačního procesu vypracovala materiál nazvaný **„Indikativní ocenění společnosti TECHNOEXPORT akciová společnost pro zahraniční obchod - Prosinec 2008“** (který je součástí vyšetřovacího spisu i v této věci), v němž je mimo jiné uvedeno, že ocenění 100% akcií je ovlivněno třemi faktory: 1) Dlouhodobě nízké výnosy z obchodní činnosti; 2) Blokáce významného objemu peněžních prostředků společnosti s vystavenými zárukami; 3) Potenciální ztráty ze soudních sporů vedených proti společnosti. Ze závěrů vyplývá, že hodnota 98.85% akcií je odhadována v rozmezí 1 Kč-230 mil. Kč (bez zohlednění rizik: 195 až 230 mil. Kč, v případě zohlednění rizik vyplývajících ze soudních sporů pozitivní by byla i nabídka ve výši 1 Kč). Pokud se jedná o peněžní prostředky je zmíněno, že z celkové částky 923 mil. Kč je 730 mil. Kč blokováno, ve prospěch probíhajících obchodních případů však pouze 212 mil. Kč (pozn. soudu: to je evidentně důsledek toho, že z „nějakého“ důvodu nebylo přes zaplacení omezeno zástavní právo ČSOB, aby odpovídalo skutečné výši potřebné záruky). K soudním sporům a rizikům se shrnuje, že „žalovaná částka“ může dosáhnout až 3,5 mld. Kč, kdy zmíněn je spor s ČSOB (spor veden od června 2004 o 528 mil. s přísl.), rozhodčí řízení s iránskými subjekty (spor až od prosince 2007 o 95,914 mil. Kč), spor se společností LAVOTA (spor v Sýrii od roku 2005 o 451 mil. Kč) a rovněž spor se společností FÉNIKS CZ (soudní spor zahájený v červenci 2008 o 987,885 mil. Kč či 49,394 mil. USD s příslušenstvím). Dále jsou uváděna rizika související s některými obchodními případy (vyhodnoceno na 2,1 mld. Kč), a to i v souvislosti s požadavkem společnosti CHETENG s.r.o. (pozn. soudu: o této společnosti se u hlavního líčení rovněž hovořilo). Zohledněny údajně byly i aspekty předpokládaného výrazného nárůstu tržeb v letech 2009-2010 (v souvislosti s dokončením obnovy iránských zařízení a poklesu ceny ropy), obchodního vztahu s KPM, vrácení částky 8 mil. USD (v souvislosti s nerealizovanou akcí v Iráku), vrácení státní dotace 115 mil. Kč, s účetními odpisy a tvorbou rezerv (30 mil. ročně). K majetku ve formě nemovitostí se vyjadřuje jen příloha č.I. týkající se Paláce Koruna (k hodnotě nemovitosti v Damašku není uvedeno ničeho), kdy jsou akcentována zástavní práva ve prospěch ČSOB (pozn. soudu: z větší části bezdůvodná) a pronájem KPM do roku 2047, což údajně současnou (8/2018) hodnotu snižuje na úroveň 800 mil. Kč. Nutno ještě dodat, že o směnkách v tomto ocenění žádná zmínka není.

48. K této ekonomické analýze soud musí dodat, že v prosinci 2008 soudní spor mezi společnostmi FÉNIKS a TECHNOEXPORT neprobíhal, neboť dne 23.10.2008 bylo řízení zastaveno pro věcnou nepříslušnost, ale i to, že ze shora uvedeného je zjevné, že již není zaznamenáván shora uváděný spor Chemoprojektu s TECHNOEXPORTEM vedený u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 16 Cm 201/2004 (který měl původně zásadně snižovat hodnotu majetku, ač prvostupňovým soudem byla žaloba zamítnuta), a to proto, že dne 22.9.2008 v rámci odvolacího řízení došlo ke zpětvzetí této žaloby (viz. č.l. 7278-7297). Dále soud podotýká, že ze shromážděné dokumentace vyplývá také to, že společnost FÉNIKS CZ, s.r.o. (prostřednictvím právního zástupce JUDr. Ing. Pavla Nováka, Ph.D.) následně dne 10.12.2008 podala u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR arbitrážní žalobu tentokrát již dokonce o 80.516.661,19 USD, jejíž projednání mělo zajímavý průběh, který dospěl až do fáze úkonů trestního řízení, což bude rozvedeno níže.
49. Dne 19.2.2009 ministr financí Ing. M.Kalousek předložil k projednání bez rozpravy návrh usnesení vlády k rozhodnutí o přímém prodeji akcií TECHNOEXPORTu společnosti Chemoprojekt, a.s., předkládací a důvodovou zprávu a výsledek připomínkového řízení. Z předkládací zprávy pak mimo jiné vyplývá, že výběrové řízení bylo organizováno Ministerstvem financí s využitím služeb poradců-společnosti Erste Corporate Finance, a.s. a společnosti Salans, v.o.s. s tím, že s nimi byla uzavřena mandátní smlouva na veřejnou zakázku malého rozsahu (s ECF 30.6.2008 a se Salans 19.6.2008), přičemž ECF zpracoval odborné indikativní ocenění společnosti, kdy opět je vyzdvihováno riziko soudních sporů, v jejichž důsledku by hodnota společnosti byla záporná a s tím, že nabídka společnosti Chemoprojekt byla předložena jako jediná správná s nabídnutou cenou 516.720 Kč a poradci mezirezortní výběrové komisi nabídku Chemoprojektu doporučili jako V.nou. Další dvě nabídky nesplnily formální náležitosti nabídky, Konsorcium TEXIM nabídlo 390.000 tis. Kč a Konsorcium KPB-SUB nabídlo 440.000.tis. Kč. Z důvodové zprávy pak mimo jiné vyplývá, že odborná kvalifikační kritéria byla nastavena tak, aby byli vyloučeni spekulativní uchazeči, např. ti, kteří nemají zájem o koupi společnosti, nýbrž jen o získání důvěrných informací či získání atraktivní budovy Paláce Koruny či, že průběh výběrového řízení bylo nutné modifikovat z důvodu potřeby získání doplňujících informací na prokázání splnění odborných kvalifikačních kritérií, přičemž časový harmonogram byl deklarován následovně: 16.7.2008 - 1. jednání Výběrové komise (schválení struktury, harmonogramu, inzerátu a podmínek), 29.7.2008 – zahájení výběrového řízení zveřejněním podmínek (pozn.soudu: podle archivované realizační složky privatizačního projektu č.70002 i objednávek inzerce došlo k vyhlášení VVŘ již dne 24.7.2008), 29.8.2008 – přihlášení zájemců, 2.9.2008- 2. jednání Výběrové komise (schválení zájemců splňujících základní kval.kritéria), 8.9.2008 - 3. jednání Výběrové komise (schválení textu informačního memoranda), 11.9.2008 Předání informačního memoranda účastníkům, 15.9.2008-4. jednání Výběrové komise (schválení Doplnku č.1 k Podmínkám výběrového řízení, v němž byl oproti vyhlášeným podmínkám doplněn požadavek na doložení prohlášení o tom, že účastník má schopnost a zkušenosti s realizací vývozu investičních celků v oboru zpracování ropy, plynu, chemického či potravinářského průmyslu), 16.9.2008 –distribuce doplnku č.1 k Podmínkám, 3.10.2008 – podání dokumentů prokazujících splnění odborných kvalifikačních kritérií účastníky, 9. a 17.10.2008 - 5. a 6. jednání Výběrové komise (diskuse nad došlou dokumentací), 23.10.2008 - 7. jednání Výběrové komise (schválení kvalifikovaných účastníků), 29.10.2008 - 8. jednání Výběrové komise (diskuse o aspektech Doplnku č.2 k Podmínkám), 7.11.2008 - 9. jednání Výběrové komise (schválení Doplnku č.2 k Podmínkám a hlavních principů kupní smlouvy) + distribuce Doplnku č.2, 14.11.2008-zahájení hloubkové kontroly (due dilligence) společnosti, 4.12.2008 - 10. jednání Výběrové komise (schválení finálního textu smluvní dokumentace po

připomínkách kvalifikovaných účastníků), 8.12.2008 –distribuce Doplnku č.3 k Podmínkám (změna času otevírání obálek se závaznými nabídkami), 14.12.2008- ukončení hloubkové kontroly, 19.12.2008 podání závazných nabídek na koupi majoritního podílu státu na společnosti + 11. jednání Výběrové komise (otevření obálek za účasti notáře a doporučení V.né nabídky vládě ČR), 22.12.2008 –doporučení poradců Výběrové komisi (vyhodnocení závazných nabídek). Dále z důvodové zprávy vyplývá, že se do výběrového řízení přihlásilo 10 zájemců (ALTA, a.s.; CALUMA, a.s.; Casino Silesia a.s.; Chemoprojekt, a.s.; KKCG Investments B.V.; Vítkovice, a.s.; Konsorcium „KPB-SUB“ složené ze společností Kovoprojekta Brno, a.s. a Slovácké strojírny, a.s.; Konsorcium „MATADOR“ složené ze společnosti MATADOR HOLDING, a.s. a MATADOR a.s., Konsorcium „TEXIM“ složené ze společností B.G.M.holding, a.s., UNIS, a.s. a Šmeral Brno, a.s.; Konsorcium „Thornhill“–složené ze společností Thornhill s.r.o., Fosfa a.s. a CFT S.P.), přičemž společnost Casino Silesia a.s. nesplnila základní kvalifikační kritérium celkových aktiv alespoň ve výši 1,5 mld. korun, následně (11.9.2008) zbylých 9 uchazečů obdrželo tzv. informační memorandum s informacemi potřebnými ke splnění odborných kvalifikačních kritérií (11.9.2008), které splnili jen tři účastníci –Chemoprojekt, Konsorcium „KPB-SUB“ a Konsorcium „TEXIM“ s tím, že ostatní účastníci buď nesplnili odborná kvalifikační kritéria či neprojeví zájem ve Výběrovém řízení pokračovat (ALTA, a.s.). Společnost Casino Silesia a.s. (s celkovými aktivy ve výši 30 mil. korun) podala námitku proti vyřazení dne 16.9.2008, která byla shledána AK Salans neopodstatněnou, a společnost CALUMA a.s. (která nesplnila obě kvalifikační kritéria, neboť je relativně nově založenou společností a nemůže se tedy prokázat relevantními zkušenostmi v oboru vývozu investičních celků) opakovaně prostřednictvím svého zástupce kontaktovala ECF se snahou napadnout kvalifikační kritéria. K předloženým nabídkám kvalifikovaných uchazečů je pak uvedeno, že Chemoprojekt, a.s. nabídl cenu za akcie celkem 516.720 tis. Kč (resp. 15.000 Kč za akcii), jistotu poskytl formou bankovní záruky, nabídka vady nemá a požadavky byly splněny ; Konsorcium „KPB-SUB“ nabídku předložilo prostřednictvím určené osoby METRENIA, a.s. , nabídl cenu za akcie celkem 440.000 tis. Kč (resp. 12.773 Kč za akcii), jistotu neposkytl, což je hodnoceno jako vada nabídky, stejně tak jako okolnost nesprávně vyčíslené ceny za 1 akcii, v důsledku čehož nabídka byla vyhodnocena jako neplatná; Konsorcium „TEXIM“ nabídku předložilo prostřednictvím určené osoby TEXEMA, s.r.o. , nabídl cenu za akcie celkem 390.000 tis. Kč (resp. 11.321 Kč za akcii), peněžitá jistota byla složena na účet MF společností UNIS, a.s., avšak jako vada nabídky bylo shledáno to, že závazná nabídka byla předložena jinou osobou než konsorciem, které bylo kvalifikovaným účastníkem, dále nebyly předloženy listiny osvědčující právní subjektivitu členů konsorcia a prohlášení předepsané pro případ, že závaznou nabídku předkládá určená osoba, dále je poukazováno na rozdílná znění Dohody o peněžní jistotě, a i tato nabídka byla vyhodnocena jako neplatná. Závěrem důvodové zprávy je tedy doporučení (vládě ČR) Chemoprojektu jako V. výběrového řízení.

50. K tomu soud musí uvést, že předložení nabídky tzv. určenou osobou není vytýkána konsorciu „KPB-SUB“ a že Podmínky veřejného výběrového řízení takový postup umožňovaly, kdy naplněno bylo i to, že společníky určené osoby TEXEMA, s.r.o. byli toliko členové Konsorcia „TEXIM“, tedy B.G.M. holding, a.s., UNIS, a.s. a Šmeral Brno, a.s. Pokud bylo za vadu považováno také to, že absentovaly listiny osvědčující právní subjektivitu členů konsorcia a prohlášení předepsané pro případ, že závaznou nabídku předkládá určená osoba či bylo poukazováno na rozdílná znění Dohody o peněžní jistotě, pak se nabízí otázka, jak mohl uvedený subjekt postoupit do druhého kola a stát se tzv. kvalifikovaným účastníkem (a pokud navíc měl veškeré doplňující podklady k základním kvalifikačním kritériím doložit již spolu s přihláškou, jak vyplývá z č.l. 1513 či č.l. 2557, kde je výslovně uvedeno, že byly předloženy z výpisů z OR –dva originály + 1 ověřená kopie a

výpis určené osoby TEXEMA, s.r.o. je na čl. 2639), a na kolik závažný byl problém s dohodou o peněžní jistotě, která byla členem konsorcia včas složena přímo na účet Ministerstva financí (jak dokládá výpis z účtu na čl. 1850), obzvláště pokud text podepsaný uchazečem byl stejný s textem podepsaným zástupcem MF a jiné bylo toliko zvolené písmo. Prohlášení kvalifikovaného účastníka a určené osoby TEXEMA s.r.o. pak bylo doloženo v samotném prohlášení o nabídce ze dne 18.12.2008 spolu s dohodou o povinnostech společníků kupujícího. O vážnosti nabídky METRENIA, a.s. si lze rovněž na základě shromážděné dokumentace učinit obrázek, pokud je návrh smlouvy o koupi a prodeji akcií nedbale vyplněn toliko rukopisně bez náležitého propočtu nabízené ceny za 1 akcii či pokud nebyla poskytnuta peněžní jistota ani bankovní záruka.

51. Z dokumentace Erste Corporate Finance ze září 2008 (na čl. 1493-1497) je pak zřejmé, jakým způsobem se tvořily Doplněk č.1 k Podmínkám VVŘ, tedy, že poradce Erste Corporate Finance navrhl k jednání mezirezortní komise (9.10.2008) tři varianty, kdy v některých z nich spatřoval výhodu v redukci počtu investorů (při specifikaci podmínky realizace vývozu do zemí Sýrie, Irák, Irán, Egypt) či dokonce možnost získání rozsáhlých informací od investorů, jako nevýhody pak označoval ztrátu kompetitivního procesu a stížnosti ze strany investorů. Z další dokumentace na hlavičkovém papíře Erste Group nazvané odborná kvalifikační kritéria (čl.1506-1516) pak vyplývá, že kromě Chemoprojektu a Konsorcia „TEXIM“ všechna odborná kvalifikační kritéria naplnilo Konsorcium „MATADOR“ (kdy tyto tři subjekty byly navrženy k doporučení, zatímco u Konsorcia „KPB-SUB“ byl zpochybnován vyjádřený záměr, CALUMA, a.s. a „Thornhill“ pak údajně nenaplnily kvalifikační kritéria. Při dalším jednání mezirezortní komise (17.10.2008-čl. 1517-1528) je již místo Konsorcia „MATADOR“ doporučováno Konsorcium „KPB-SUB“ . Na jednání mezirezortní skupiny dne 23.10.2008 (čl. 1529-1537) je pak projednána změna harmonogramu (pozn.soudu: údajně z důvodu dodatečných dotazů účastníků VVŘ týkajících se prokazování splnění kvalifikačních předpokladů, ač lhůta k podání skončila 3.10.2008), která neumožní vládě projednat vítěznou nabídku vzešlou z VVŘ do 30.11.2008, jak bylo původně plánováno, a dále je definován Doplněk č.2 k Podmínkám VVŘ, v němž je mimo jiné upraven způsob poskytnutí peněžní jistoty či bankovní záruky ve výši 100 mil. Kč, ale také možnost uzavření smluvní dokumentace s tzv. určenou osobou. Doplněkem č.3 ze dne 8.12.2008 pak z neznámých důvodů došlo ke změně času otevírání závazných nabídek o jednu hodinu (místo 19.12.2008 ve 12.00, dne 19.12.2008 v 11.00 hod., přičemž termín podání končil 19.12.2008 v 10.00 hod.). Obsahem spisu jsou pak i zápisy z jednotlivých jednání výběrové komise, kdy předsedou komise byl zvolen Ing. Igor F. (MF) a místopředsedou JUDr. Petr P. (MPO). Ze zápisů a jejich příloh pak soud zjistil mimo jiné to, že sami členové komise ani poradci při přezkumu přihlášek z prvního kola, nebyli schopni posoudit naplnění pojmu „vývoz investičních celků“, kdy zasílají dotaz na Ing. W. a K., přičemž právě Ing. W. v e-mailové komunikaci ze dne 14.10.2008 Petru D. zaslal definici tohoto pojmu, což svědčí o tom, že na Podmínkách VVŘ se minimálně on pravděpodobně sám podílel. Zajímavé je pak i to, že z e-mailové dokumentace ze dne 13.10.2008 iniciované Petrem D. (ECF), v níž žádá o vysvětlení referenčních případů společnost KKCG Investments B.V. (čl. 1813), je zjevné, že za tuto společnost jedná jakýsi pan K. a soud připomíná, že Ing. Jiří K. byl vedoucím pracovníkem TECHNOEXPORTu, měl mnoho společného s obchodním případem zajištěným blankosměnkou ze dne 5.2.2007, ale i s tím, jak společnost v letech 2007-2010 vyváděla svůj majetek prostřednictvím firem Ing. K. a Richarda Z.. Z notářského zápisu N 695/2008, NZ 576/2008 sepsaného dne 19.12.2008 notářem JUDr. Tomášem Oulíkem a osvědčujícího právně významné skutečnosti z 11. zasedání mezirezortní komise pak vyplývá, že kromě členů výběrové komise a poradců se otevírání obálek zúčastnili zástupci Konsorcia TEXIM: Ing. Vojtěch S. a Ing. Ladislav A. a dále čtyři zástupci Chemoprojektu:

JUDr. Tomáš J., Eva B., Ing. Jan M. a Michal V., kdy notáři a členům komise byly nabídky v zalepené kartónové krabici a zalepených obálkách předloženy (pozn. soudu: není uveden počet obálek, ač podle písemné zprávy ECF byla nabídka TEXIMu doručena ve třech obálkách) a byl sepsán obsah nabídek, následně se po zjištění obsahu došlých nabídek vzdělali zástupci zájemců a Ing. D. seznámil členy komise s navrženými kupními cenami v jednotlivých nabídkách a členové komise poté na výzvu JUDr. I.F. přistoupili k hlasování a jednomyslně se rozhodli doporučit jako V. výběrového řízení společnost Chemprojekt, která nabídla nejvyšší cenu pod podmínkou, že nebude následně v nabídce zjištěn nedostatek bránící uzavření smlouvy. Interní zápis z 11. jednání komise však doložen nebyl, toliko program a prezenční listina, takže průběh vyhodnocování obsahu nabídek soud k dispozici nemá, ač podkladovým materiálem měl být i výpis z účtu MF (o složení jistoty ze strany UNIS a.s.) a žaloba společnosti FÉNIXS ze dne 10.12.2008. Pozoruhodné pak je i to, že v archivaci privatizačního projektu byly založeny koncepty smluv (v záhlaví s označením Salans 7.11.2008) v úpravách jednak pro Chemprojekt, jednak pro TEXIM (č.l. 1871-1894). Podkladem pro 10. jednání komise pak byl koncept kupní smlouvy s navrhovanými změnami: „Salans 28.11.2008 po jednání s účastníky 2.12.08“, ale také šest příloh, kdy přílohou č.6 je Struktura majetkově propojené skupiny kupujícího, přičemž se jedná pouze o strukturu Chemprojektu, a.s.

52. V memorandu společnosti Salans ze 4.7.2008 adresovaném JUDr. I.F. a Ing. R.R. tento poradce vyjadřuje názor, že s ohledem na to, že se jedná o prodej majetku státu, je nezbytné, aby cena akcií byla cenou tržní, kdy jen v takovém případě nebudou při prodeji TECHNOEXPORTu porušena pravidla veřejné podpory (státní pomoci) s tím, že v tomto kontextu se k návrhu privatizace vyjadřoval i ÚOHS a výběrové řízení by mělo být přístupné všem uchazečům, přičemž případná kvalifikační kritéria mohou být stanovena pouze k zamezení spekulativních nabídek. Upozorněno bylo rovněž na to, že ÚOHS doporučil, aby nabídka prodeje byla zveřejněna v dostatečném časovém předstihu, a to po dobu dvou a více měsíců (pozn. soudu: v tomto případě se jednalo o jeden měsíc) a k problematice veřejné podpory a otevřené soutěže memorandum podrobně popisuje právní rámec, který je třeba aplikovat. K obdobným záležitostem se pak vyjadřuje i Mgr. Kamil Rudolecký-1.místopředseda ÚOHS v přípisu ze dne 20.2.2009 adresovaném náměstkovi MF Ing. Ivanu F.ovi, v němž upozorňuje, že jeho úřad obdržel dne 1.12.2008 podnět týkající se prodeje akcií TECHNOEXPORTu, přičemž poukazuje na to, že při prodeji majetkových účastí na společnostech veřejné orgány musí vždy postupovat nediskriminačním způsobem a prodej realizovat za tržní cenu, kterou lze zajistit vypsáním výběrového řízení nebo prodej realizovat bez něj, ale tržní cenu zjistit na základě nezávislého znaleckého posudku. O veřejnou podporu se při formě výběrového řízení nebude jednat pouze v případě, pokud bude konání výběrového řízení dostatečně zveřejněno (inzerce dva a více měsíců ve vnitrostátním tisku, realitních novinách, publikací s pravidelným mezinárodním nákladem apod) a zároveň se bude jednat o otevřené nepodmíněné výběrové řízení (možnost pro jakéhokoliv kupujícího bez ohledu na to, zda podniká či nikoli, bez ohledu na právní formu, možnost užití společnosti pro vlastní účely bez omezení), ve kterém bude vybrána nejlepší či jediná nabídka. Dále je upozorněno na to, že omezení výběrového řízení pouze na subjekty, které splňují kvalifikační předpoklady tak, jak byly nastaveny ve výběrovém řízení je v rozporu s pravidlem veřejné podpory a činí dané výběrové řízení podmíněným a diskriminačním. Jeho podmínky nelze označit za opatření ekonomické povahy. K tomuto stanovisku ÚOHS bylo pro MF ČR vyhotoveno další memorandum Salans, které zcela nepřiléhavě hájí postup v rámci výběrového řízení, odkazuje na jediný inzerát z 24.7.2008, na to, že možnost účasti byla až do 3.10.2008 (ač termín pro přihlášení zájemců splňujících základní kritéria byl do 29.8.2008, ač období mezi distribucí Doplnku č. 1 s odbornými kritérii a termínem podání osvědčujících jejích

- naplnění bylo v rozmezí 16.9.-3.10.2008), odborná kvalifikační kritéria označuje za objektivní a zamezující spekulativní nabídky a za tržní cenu označuje cenu odhadnutou poradci (pozn. soudu: podílejícími se na privatizačním procesu) v rozmezí 195-230 mil. Kč.
53. Za zmínku stojí rovněž text Informačního memoranda ze dne 1.9.2008 zpracovaného společností Erste Corporate Finance, v němž je uváděno, že toto memorandum je vytvořeno na základě informací poskytnutých společností TECHNOEXPORT či z veřejně dostupných zdrojů, ale nezaručuje jejich aktuálnost, úplnost nebo pravdivost, když žádným způsobem neověřila informace obsažené v memorandu, ani neprovedla nezávislé ohodnocení majetku, přičemž je představena předmětná společnost, její personální situace, obchodní činnost, včetně hlavních obchodních případů (kdy kromě P. Engineering Brno, s.r.o., dominují společnosti personálně spojené s E. K.), výkazy zisku a ztrát od roku 2005 do 1/2 roku 2008, provozní náklady, závazky a bankovní záruky, vývoj základního kapitálu, pojednání o vlastněných nemovitostech (včetně zisků z pronájmu), ale i soudních sporech, v nichž TECHNOEXPORT vystupuje v pozici žalovaného, kde je mimo jiné zmíněn spor s Chemoprojektem i FÉNIXem (tehdy ještě pouze o 49.394.271,48 USD). Poměrně nestandardní je pak i požadavek Pavla K. na Bc. A. z MF ze dne 25.9.2008 ke schválení zřízení zástavního práva ve prospěch ČSOB k peněžním prostředkům či nemovitosti Palác Koruna za účelem zajištění pohledávky z vyplacené záruky ve výši 26,4 mil. USD, kdy je mu odpovězeno, že zřízení zástavního práva k uvedeným aktivům TECHNOEXPORTu by znamenalo „další“ významné zatížení majetku, což může negativně ovlivnit cenu nabízenou účastníky výběrového řízení na prodej akcií, kdy je Pavel K. upozorněn i na to, že není obvyklé, aby žalovaný ve sporu (tj. TECHNOEXPORT) zabezpečoval svým majetkem pohledávku, jejíž existenci popírá.
54. Dne 7.1.2009 pak přišel na MF k rukám pana ministra dopis pana Jana K., v němž je uváděno, že privatizaci TECHNOEXPORTu vede ke skupině spojené s vládnoucí garniturou nově zvolené vedení z řad ODS vybrané bez výběrového řízení a pobírající odměny v řádech statisíců a je s podivem, že jeden z členů vedení TECHNOEXPORTu byl v minulosti ředitelem Chemoprojektu (jednoho z účastníků soutěže) a dále společnosti SAFINA, a.s. Dále je v dopise uvedeno, že během roku 2008 vznikly závažné soudní spory (spor s fy FÉNIX a nový spor v Sýrii), které mají za účel snížit hodnotu aktiv, a to v řádech stovek miliónů, což velmi poškodí daňové poplatníky a otevřeně se mluví o tom, že budova Koruny případně bance J&T, přičemž návrh na odkup budovy TECHNOEXPORTu za 28 tis.Kč za 1 m2 je cena velmi neobvyklá. K tomuto dopisu podal ministru financí stanovisko Bc. Libor A. (zpracováno referentem Ing. R. za součinnosti Petra D.), v němž se uvádí, že výběrové řízení bylo transparentní a nediskriminační, že okolnost, že členem vedení byla osoba personálně spojená s Chemoprojektem nemohla ovlivnit průběh privatizace, když o V.i rozhodovala pouze výše nabídnuté ceny. To, zda je spor veden účelově, si údajně všichni účastníci mohli posoudit na základě informací v data-roomu. Po vypořádání transakce není stanoveno omezení nakládat s majetkem, tedy ani s budovou Koruna, o navržené ceně nemá MF žádné informace. Je navrženo podnět pana K. odložit.
55. Dne 2.3.2009 pod č. 224 pak vláda rozhodnutí o prodeji společnosti TECHNOEXPORT (resp. akcií) Chemoprojektu vydala a určila (resp. schválila) platební podmínky (včetně odkládací podmínky v návaznosti na právní moc rozhodnutí ÚOHS či EK). Dne 16.3.2009 byla jednak uzavřena smlouva o koupi a prodeji akcií mezi MF ČR a Chemoprojektem a rovněž byl dán Ing. A.m pokyn k vrácení peněžité jistoty ve výši 100 mil. Kč konsorciu TEXIM, dne 25.3.2009 došlo k částečné úhradě kupní ceny ze strany Chemoprojektu ve

výši 50 mil. Kč. , dne 22.6.2009 pak byla uhrazena částka ve výši 266.720.000 Kč a částka 200 mil. Kč, vše na účet MF ČR.

56. Dne 30.4.2009 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vydal rozhodnutí o povolení spojení soutěžitelů (Chemoprojekt, a.s.), které nabylo právní moci dne 5.9.2009, které však žádným způsobem nepřekoumávalo privatizační proces, výběrové řízení a zadané podmínky.
57. Jak rovněž ze spisu KRPA- -462455/TC-2013 vyplývá, již dne 10.4.2009 se Ing. P. jako zástupce Chemoprojektu obrátil písemnou cestou na Ing. Ivana F.u (náměstka MF) s tím, že Chemoprojekt byl informován o podání žaloby TECHNOEXPORT ve výši 80.516.661, 19 USD s přísl. ze strany FÉNIKSu dne 10.12.20108 u rozhodčího soudu, což považuje za mimořádně závažnou situaci s ohledem na to, že na straně Chemoprojektu nebyly dostupné informace umožňující posouzení věcné stránky a právního stanoviska a současný statutární orgán TECHNOEXPORTu má časově omezený mandát. Proto požadoval MF o poskytnutí veškeré součinnosti a podpory pro úspěšné vyřešení případu za účelem zamezení rizika vysoké ztráty pro společnost. Odpověď mu zaslal Ing. Tomáš U. s tím, že řešení arbitrážního řízení je plně v kompetenci statutárních orgánů společnosti TECHNOEXPORT a MF není oprávněno do obchodního vedení zasahovat. Dne 19.5.2009 se Ing. P. se v souvislosti s uvedeným sporem obrátil přímo na ministra financí Ing. Eduarda Janotu, jemuž oznamuje, že ačkoliv má Chemoprojekt na dokončení transakce nadále velký zájem, vzhledem k tomu, že Chemoprojekt nebyl v rámci jednání o uzavření smlouvy umožněn přístup ke kvalifikovaným informacím ohledně shora uvedeného sporu, jsou nuceni uvažovat o možnostech řešení nastalé situace, včetně možnosti vyvázání Chemoprojektu ze smlouvy. Dne 26.5.2009 ministr financí Ing. Janota sděluje Ing. P., že v průběhu výběrového řízení a jmenovitě v rámci procesu due diligence byli všichni zájemci, tedy včetně jeho společnosti, informováni o sporu s FÉNIKSem, přičemž Chemoprojekt byl průběžně o vývoji sporu informován ze strany TECHNOEXPORTu i ze strany privatizačních poradců, přičemž společnost mu vyšla vstříc i jmenováním jím navrženého rozhodce v lednu 2009 a uplatněním tzv. protižaloby v dubnu 2009. Advokátní kancelář Salans je pak podle něho dostatečně kvalitní a kvalifikovanou advokátní kanceláří k tomu, aby tím nejlepším způsobem hájila zájmy společnosti, a věří, že Chemoprojekt bude nadále plnit své závazky u smlouvy včetně vypořádání transakce, a že osobní jednání, které se uskuteční v nejbližší době, přispěje k vyjasnění celé situace a součinnosti obou stran smlouvy vedoucí k úspěšnému dokončení privatizace společnosti.
58. V dokumentaci uvedeného spisu, kterou policejní orgán získal od Ministerstva financí, je pak i rozbor pohledávky obchodních případů cukrovarů Šabac a Požarevac (z něhož vyplývá, že jednání o postoupení/odkupu pohledávek mezi TECHNOEXPORTem a společností FÉNIKS započalo již v roce 2003, kdy portfolio se skládalo ze 13 pohledávek v hodnotě 66,3 mil. clearingových dolarů, na základě výběrového řízení byla smlouvy s FÉNIKSem o postoupení pohledávek uzavřeny v letech 2004-2006, přičemž v roce 2007, když FÉNIKS uplatnil pohledávku vůči Generalexportu ve výši 96.254.031 USD u Srbské privatizační agentury, bylo zjištěno, že ze strany tehdejšího generálního ředitele nebyl podespán dodatek smlouvy týkající se jejího prodloužení do 31.12.2007 a v roce 2008 pokračovalo jednání TECHNOEXPORTu s FÉNIKSem o předmětných pohledávkách), dále rozbor deblokace uvedených pohledávek (z něhož vyplývá, že předmětné pohledávky byly od roku 1993 zastaveny u České inkasní s.r.o. v souvislosti s jejími pohledávkami za TECHNOEXPORTem, přičemž tato zástavní práva byla evidována ještě v účetní závěrce

České inkasní s.r.o. ke dni 29.2.2008 a přešla dne 31.3.2008 na MF ČR v souvislosti s převodem likvidačního zůstatku), či rozbor dosavadního průběhu rozhodčího sporu (z něhož vyplývá, že FÉNIKS ve sporu brojí především tím, že nevěděl, že postupované pohledávky jsou zatíženy zástavním právem ve prospěch státem ovládané České inkasní s.r.o., které mělo být uvolněno poté, co FÉNIKS za pohledávky zaplatí, k čemuž nikdy nedošlo, tudíž pohledávky na něho nikdy nepřešly). Ve spise se nachází rovněž e-mailová komunikace z ledna 2009, z níž je patrné, že Mgr. Eva B. (osoba, který se účastnila otevírání obálek s nabídkami za Chemoprojekt) v zastoupení JUDr. Tomáše J. oznamuje zástupcům Erste Corporate Finance, Salans a Technoexportu, že ve věci rozhodčího řízení TECHNOEXPORT versus FÉNIKS navrhuje jako osobu rozhodce pana JUDr. Pavla D. Dne 16.1.2009 TECHNOEXPORT sděluje rozhodčímu soudu, že jmenuje rozhodcem JUDr. Pavla D., přičemž za FÉNIKS byl jmenován JUDr. Martin M.. Dne 15.1. 2009 pak Ing. Tomáše U. žádá Bc. Pavla K., aby představenstvo TECHNOEXPORTu do doby vypořádání smluvního vztahu s nabyvatelem neschvalovalo uzavření smluv, na jejichž základě může vzniknout zatížení, převod podniku či jeho části na třetí osobu, převod, pronájem či jiné nakládání s podstatnou částí majetku společnosti, poskytnutí zajištění existujícího či potenciálního závazku, účast na nově zakládané osobě či nabytí účasti společnosti v jakékoliv formě na jakokoliv osobě apod. Dne 5.4.2009 pak Ing. P. zasílá Ing. Lubomíru P., tehdejšímu členu představenstva TECHNOEXPORTu a v kopii i některým jeho dalším členům (P.K., P.W.) prosbu o prosazování účinné obrany TECHNOEXPORTu v uvedené arbitrážní kauze s podnětem na podání vzájemné žaloby TECHNOEXPORTem s tím, že kvůli tomuto rozhodnutí se má sejít představenstvo dne 6.4.2009.

59. Dne 23.6.2009 ministr financí Ing. Eduard Janota rubopisoval hromadnou akcií TECHNOEXPORTu o jmenovité hodnotě 688.960.000 Kč, emitovanou dne 1.9.2007 (a nahrazující 34.849 ks listinných akcií v hodnotě 20.000 Kč) na společnost Chemoprojekt, a.s. a téhož dne bylo předání tohoto cenného papíru do rukou Ing. Tomáše P. CSc. (jakožto předsedy představenstva a generálního ředitele Chemoprojektu) písemně stvrzeno. Dne 30.6.2009 pak byla uvolněna bankovní záruka České spořitelny, a.s. na částku 100 mil Kč zřízená na příkaz Chemoprojektu v rámci poskytnutí jistoty do výběrového řízení.
60. Na základě závazku ze smlouvy o koupi akcií uzavřené dne 16.3.2009 pak Chemoprojekt na výzvu MF ČR předložil aktuální stav a vývoj obchodních případů ke dni 1.3.2012, z něhož vyplývá mimo jiné to, že obchodní případy vztahující se ke společnostem personálně spojených s Eduardem K. nebyly dokončeny či zahájeny (avšak bylo uplatněno pojistné plnění) nebo, že dodávky a montáže izomerační jednotky pro rafinérii Baiji v Iráku realizuje TECHNOEXPORT společně s Chemoprojektem a UNIS Brno (dříve členem Konsorcia „TEXIM“), na realizaci dalších případů TECHNOEXPORTu se pak většinou podílela společnost P. Engineering Brno. Ostatní projekty pak byly ve fázi dokončování (takže de facto v letech 2010-2011 docházelo jen ke zrušení a vratkám finančních záruk). Popsán je i obchodní případ v Iránu (v průběhu privatizace označovaný v souvislosti s hrozbou případného sporu se společností CHETENG s.r.o. o 70 mil. USD), z něhož vyplývá to, co vyplývá i z e-mailové komunikace mezi P.K. a W., tedy že závazky TECHNOEXPORTu byly garantovány protizárukou Chetengu, resp. Komerční bankou, kdy na základě rozhodčího nálezů ICC Paříž TECHNOEXPORT nakonec zaplatil jen 1,4 mil. USD, které uplatňuje žalobou proti CHETENGu (což opět devalvuje analýzy a tvrzení o tom, jak významně musela být kupní cena akcií TECHNOEXPORTu ovlivněna tehdy probíhajícími či hrozícími soudními spory).

61. Ze spisu je rovněž zjevné, že předmětnou privatizací se zabýval i kontrolní výbor Poslanecké sněmovny ČR, kdy se sdělení ministra financí ze dne 30.6.2009 (č.l. 2425) vyplývá, že poslanecké sněmovně byl jako příloha č.3 předložen znalecký posudek „Stanovení hodnoty akciového podílu objednavatele ve společnosti TECHNOEXPORT, a.s.“ ze dne 30.11. 2007, k čemuž zdejší soud musí konstatovat, že takový znalecký posudek není součástí policejního vyšetřovacího spisu KRPA -462455/2013 (předkládán byl vždy posudek z roku 2006).
62. Pokud zdejší soud shrne poznatky získané z vyšetřovacího spisu Krajského ředitelství policie hl.m. Prahy ve věci vedené pod č.j. KRPA-462455/TČ-2013, kterým rovněž provedl dokazování u hlavního líčení, pak ačkoliv trestní věc byla odložena (a to aniž by se policejní orgán zabýval tím, jakou hodnotu skutečně TECHNOEXPORT v době jeho převodu měl a aniž by jakkoli vyhodnotil průběh privatizace a vzájemné osobní vazby osob v privatizaci nějakým způsobem angažovaných) a nemůže se při zachování zásady presumpce nevinny uchýlit ke kategorickým závěrům, rozhodně musí konstatovat, že nepovažuje privatizaci společnosti TECHNOEXPORT za provedenou v souladu s pravidly pro hospodaření s majetkem státu, kdy samotné výběrové řízení nelze označit za transparentní, nediskriminační a zajištěné tak, aby bylo pro stát ekonomicky výhodné a neovlivněné zájmy různých fyzických a právnických osob. Z dokumentace lze dovodit, že budoucí V. výběrového řízení a kupující (společnost Chemoprojekt) byl předem určen a tomuto zájemci se pak podřizovaly podmínky výběrového řízení, které se v jeho průběhu doplňovaly. Aby tento zájemce mohl získat společnost za co nejnižší cenu, bylo ustoupeno od zjištění skutečné tržní hodnoty akcií společnosti formou znaleckého posudku či dokonce byl takový znalecký posudek na konci roku 2007 vyhotoven, avšak záměrně nevyužit. Pro účely snížení hodnoty uvedeného státního podniku či dokonce za účelem navození dojmu, že podnik žádnou plusovou hodnotu nemá, byly ve všech materiálech předkládaných MF ČR a vládě vyzdvihovány soudní spory a rizika s nimi spojená, ač s ohledem na data jejich vzniku, eventuálně vývoj, nelze vyloučit, že byly vyvolány či udržovány uměle a ryze účelově s vědomím zúčastněných osob (a to právě za účelem snížení hodnoty akcií v době privatizace). To, že Ing. P. mohl ekonomickou situaci v TECHNOEXPORTu ovlivňovat již minimálně od září 2007, dokládá okolnost jmenování Ing. Petra W. (s nímž byl Ing. P. pracovně spřízněn v rámci jím ovládaných jiných společností) do funkce člena představenstva (místopředsedy) a postavení ekonomického náměstka, kdy na druhé straně zájmy skupiny osob, která měla v moci průběh privatizace ovlivňovat a z této následně neformálně těžit, mohl hlídat Bc. Pavel K. jmenovaný v tomtéž období, a zvolený dokonce do pozice předsedy představenstva a generálního ředitele. Tyto závěry soudu pak byly významně podpořeny dokazováním provedeným u hlavního líčení, jak bude níže popsáno.
63. Své určité pochyby o tom, že věc byla vyčerpávajícím způsobem prošetřena, pak vyjádřil i státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství JUDr. Milan Ryšavý, který se z podnětu CORNER FINANCE zabýval kontrolou této skončené věci. Ten ve svém vyjádření ze dne 26.10.2017 (u hl.l. předloženo obžalovaným) uvedl, že ačkoliv bylo realizováno rozsáhlé prověřování, přesto dosud veškeré dosažitelné úkony, které by mohly přispět k objasnění věci, provedeny nebyly, kdy zmiňuje zjištění tržní hodnoty znaleckým posudkem či vysvětlení Ing. Tomáše U. k postupu při výběru poradců privatizace. Poukazuje také na to, že některé skutečnosti opravdu vyvolávají pochybnosti, zda privatizace nebyla organizována tak, aby se nabyvatelem majetkové účasti státu na podnikání společnosti TECHNOEXPORT stala právě společnost Chemoprojekt, a.s. (nastavení odborných kvalifikačních předpokladů, měsíční lhůta pro přihlášení do výběrového řízení). Přesto

státní zástupce nedospěl k závěru, že by případné doplnění prověřování vedlo k takové změně důkazní situace, aby bylo možno zahájit trestní stíhání, ale přitom poukazuje na možnou souvislost s touto projednávanou činností a možnou významnou rolí předmětné směnky SANEXu.

64. O tom, jakým způsobem bylo nakládáno s peněžními prostředky společnosti TECHNOEXPORT v období působnosti shora uvedených členů představenstva prostřednictvím obchodní skupiny č.3 podléhající ekonomickému náměstku Ing. W. (což pokračovalo až do dubna 2010), pak celkem jasně vypovídají meritorní rozhodnutí v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod **sp.zn. 48 T 2/2016** (ale rovněž tak ve věci vedené pod sp. zn. 4 T 2/2018, kterou soud vrátil státnímu zástupci k došetření za účelem objasnění, zda podhoubí pojistného podvodu na společnost SLAVIA pojišťovna nespočívalo ve vyvádění majetku TECHNOEXPORTu před jeho privatizací), z nichž je zřejmé, že minimálně za součinnosti osob Ing. Miroslava L., Ing. Jiřího K. (vedoucích pracovníků obchodní skupiny č.3), Ing. Eduarda K. (DEBRA PRAHA s.r.o. a další společnosti), Ing. Petrem V. (prokuristou PYROCOM a.s.) a Richarda Z. (předseda představenstva FONSUS Assets, člen dozorčí rady PYROCOM a.s. a člen představenstva společnosti FONSUS a.s.) docházelo k vyvádění majetku ze společnosti TECHNOEXPORT prostřednictvím fiktivního obchodu se zbožím, prodlužováním lhůt splatnosti, postupováním pohledávek a započítáváním vzájemných závazků, aby navíc po převedení společnosti na Chemoprojekt, a.s. bylo dne 24.1.2011 uplatněno pojistné plnění u Slavia pojišťovny, a.s. z titulu neuhrazených závazků (pojištění pohledávek). Lze ještě dodat, že shora jmenovaní (vyjma R.Z.) byli pravomocně odsouzeni pro zločiny zpronevěry podle § 206 odst.1,5 písm.a) tr. zákoníku a pokus zločinu pojistného podvodu podle § 210 odst.1 písm.a), odst.6 písm.a) tr. zákoníku (Ing. K.ve formě pomoci) k nepodmíněným trestům odnětí svobody v rozpětí 5 let až 5 let a 9 měsíců, zatímco Richard Z., odsouzený pro návod ke zločinu zpronevěry dle § 206 odst.1, 5 písm.a) tr. zákoníku, k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání tří let se zkušební dobou na 4 roky a dále k peněžitému trestu v celkové výměře 1.750.000 Kč.
65. Shora uvedené okolnosti související s obdobím privatizace pak soud musel vzít v potaz, pokud se obžalovaný B. hájí tím, že kauza předmětné směnky (a její směnečná suma), která byla z TECHNOEXPORTu vyvedena bezprostředně po zadokumentování a jakéhosi zafixování stavu privatizované společnosti pro účely podání informací zájemcům o privatizaci (data-room), měla mít právě s privatizací ve prospěch Chemoprojektu souvislost a pokud se soud musel zabývat tím, zda obvinění Ing. P. ze strany obžalovaného B. bylo záměrně nepravdivé.
66. Kromě toho soud považoval za nutné zabývat se sporem, který měl mít podle poradců privatizačního projektu (ale i Ing. Tomáše P.) zásadní vliv na hodnotu akcií společnosti TECHNOEXPORT, kdy k arbitrážnímu sporu měl soud k dispozici jednak dokumentaci shromážděnou v přípravném řízení (č.l. 4111- 4115, 4141-4224), jednak spis Městského soudu v Praze sp.zn. **36 Cm 207/2007** (jehož předmětem byl návrh společnosti FÉNIKS na zrušení rozhodčího nálezu), kterým také provedl dokazování u hlavního líčení. Takto bylo zjištěno, že dne 10.12.2008 společnost FÉNIKS CZ, s.r.o., právně zastoupená JUDr. Ing. Pavlem Novákem, vůči žalované TECHNOEXPORT podala u Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR návrh na vydání rozhodčího nálezu o zaplacení částky 80.516.661,19 USD s příslušenstvím, ve stručnosti s odůvodněním, že žalobce se žalovaným uzavřel úplatnou smlouvu o postoupení pohledávek za společností Generalexport vzniklé z titulu neuhrazení kupní ceny za dodávku vybavení cukrovarů

v celkové výši 49.394.271,48 clearingových dolarů a poté, co žalobce dne 22.3.2007 uzavřel se společností IRVA INVESTICJE d.o.o. smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o postoupení pohledávek za úplatu 82.430.624 USD, žalobce zjistil, že mu bylo zamlčeno, že žalovaný postupované pohledávky zatížil zástavním právem ve prospěch společnosti Česká inkasní s.r.o. a ve smlouvě o postoupení pohledávek dokonce prohlásil, že je výhradním vlastníkem celé pohledávky a že nepřevědl žádná práva k této pohledávce na jakoukoli třetí stranu, v důsledku čehož žalobce nemohl pohledávku převést na zájemce, nezaplatil proto zbývající část úplaty za převod pohledávek a vznikla mu tak škoda ve formě ušlého zisku. V této věci proběhlo poněkud kuriózní řízení, pokud dne 14.5.2009 (pozn. soudu: dne 19.5.2009 Ing. P. hrozí ministru financí odstoupením od smlouvy v souvislosti s touto kauzou) rozhodčí senát prohlásil dokazování za skončené, dne 26.5.2009 hlasoval o výroku rozhočího nálezu a rozhodl o povinnosti žalovaného k zaplacení částky 32.430.624 USD a ve zbytku žalobu zamítl jako nedůvodnou, kdy výsledek hlasování rozhodců vyplynul i z protokolu o hlasování a pracovního návrhu nálezu (jejichž kopie si dne 6.8.2009 nechal nezákonně pracovníci rozhodčího soudu pořídit obžalovaný František B., když byl jako zmocněnec žalobce nahlížet do spisového materiálu, za což byl potrestán pokutou ve výši 1.000 Kč v přestupkovém řízení), přičemž k tomuto rozhodnutí byl vypracován i písemný rozhodčí nález datovaný 19. června 2009. Následně však se rozhodčí senát dne 3.7.2009 znovu schází, aby znovu hlasoval a rozhodl tak, že se žaloba v plném rozsahu zamítá. Dne 13.7.2009 bylo u PČR ze strany společnosti FÉNIKS (konkrétně Hajrudinem G.) podáno trestní oznámení na předsedkyni rozhodčího senátu JUDr. Zuzanu B., Ing. P. a další neztotožněné osoby (prostředníky Ing. P.) pro podezření ze spáchání úplatkářských trestných činů v souvislosti se shora popsaným průběhem rozhodování u rozhodčího soudu, kdy soud poukazuje na to, že věc byla policejním orgánem odložena, jak bude rozvedeno níže.

67. Dne 13.11.2009 byl u Městského soudu v Praze podán společností FÉNIKS CZ s.r.o. proti žalované TECHNOEXPORT návrh na zrušení rozhodčího nálezu Rsp 1408/08 ze dne 2.7.2009, kdy rozsudkem Městského soud v Praze ze dne 24.5.2011 pod č.j. 36 Cm 207/2009-330 bylo této žalobě vyhověno s odůvodněním, že rozhodčím spisem bylo prokázáno, že k přijetí rozhodnutí hlasováním došlo již dne 26.5.2009, byl sepsán poradní protokol a tento uložen do rozhodčího spisu v zalepené obálce, nezbývalo tedy již nic jiného než rozhodčí nález písemně vypracovat a doručit stranám. Tento rozsudek však byl v rámci odvolacího řízení Vrchním soudem v Praze pod č.j. 8 Cmo 301/2011 dne 23.11.2012 zrušen a znovu bylo rozhodnuto tak, že se žaloba zamítá s odůvodněním, že za rozhodčí nález mající náležitosti dle § 35 řádu s procesními dopady pro účastníky sporu nelze považovat listinu označenou „pracovní návrh nálezu“ a poradní protokol ze dne 26.5.2009. Jak vyplývá z připojených příloh spisu 36 Cm 207/2009, zamítnuta byla i žaloba FÉNIKS o vydání listiny ve formě rozhodčího nálezu Rsp.1408/08 ze dne 26.5.2009. Dne 28.2.2013 pak společnost FÉNIKS (tentokrát již prostřednictvím právního zástupce JUDr. Jiřího Machourka, kdy jednatelem byli v té době Aleksandar M. a Hajrudin G.) podala dovolání proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 23.11.2012, č.j. 8 Cmo 301/2011, přičemž Nejvyšší soud dovolání svým rozsudkem ze dne 29.4.2014 č.j. 23 Cdo 2497/2013-362 zamítl. Dne 12.8.2014 tak byla společností FÉNIKS (prostřednictvím právního zástupce JUDr. Ing. Petra Petržílka, Ph.D.) v předmětné věci podána ústavní stížnost, kterou bylo navrženo zrušení shora uvedených rozsudků Nejvyššího a Vrchního soudu s odkazem na porušení práva na spravedlivý proces zakotvený v čl.36 odst.1 Listiny a čl.6 odst.1 Úmluvy. K tomuto podání je nutno konstatovat, že v té době již byl jednatelem společnosti toliko Samir K. a vlastníkem společnosti byla seychelská společnost CEE Capital Investments Ltd. Usnesením Ústavního soudu pod sp.zn. I.ÚS 2686/14 vydaného dne 26.3.2015 pak řízení zastaveno, a to z důvodu, že dne 10.3.2015 stěžovatelka oznámila

prostřednictvím svého nového právního zástupce zpětvezetí ústavní stížnosti. Nutno poukázat na to, že tímto novým právním zástupcem byl Mgr. Jan Lukovský i na to, že ke zpětvezetí ústavní stížnosti došlo v den následující po monitorované schůzce na vídeňském letišti, jíž se kromě K. H. a dalších neztotožněných osob účastnil Ing. P., Mgr. P., Samir K. a Aleksandar M. a na níž se jednalo mimo jiné o směnkách vystavených SANEXem a v užším kruhu (bez H.) i o ústavní stížnosti FÉNIKSu. Právě Mgr. Jan Lukovský se znovu „vrací do hry“, když jako obhájce zastupuje Richarda Z. v trestním řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 48 T 2/2016 (Vrchní soud v Praze –sp.zn. 6 To 48/2019) a rovněž právně zastupuje Richarda Z. v přípravném řízení v této věci při svědecké výpovědi dne 5.4.2019, kdy tento přichází s novou verzí o svých dispozicích se směnkami a kdy také policejnímu orgánu předává zbylé dvě blankosměnky vystavené SANEXem.

68. Dalším významným sporem bezprostředně souvisejícím s tím, že právě obžalovaný František B. byl obviněn pro pokus podvodu a neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku a mimo jiné pro tyto činy stanul před tímto trestním soudem, je pak tzv. **směnečné řízení vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 50 Cm 355/2013**. Z listin shromážděných v přípravném řízení a dále shromážděných ve spisovém materiálu sp.zn. 50 Cm 355/2013 (které si zdejší soud vyžádal), jimiž také provedl dokazování u hlavního líčení, bylo zjištěno následující.
69. Dne 23.12.2013 v 10.49 hod. byl osobně u Městského soudu v Praze na pracovišti Slezská podán společností D.O.O. „CORNER FINANCE“–PODGORICA, IČ: 02955407, právně zastoupené JUDr. Jaroslavem Nejtkem, vůči žalované TECHNOEXPORT, a.s., IČ: 000 00 841 návrh na vydání směnečného platebního rozkazu (kterým mělo být uloženo zaplatit žalobci částku 900 mil korun s 6% úrokem P.. ode dne 3.12.2013 do zaplacení, na odměně 3 mil. korun a dále náhradu nákladů řízení), jehož přílohy tvořily mimo jiné: prvopis směnky na 900.000.000 Kč, dopis žalobce ze dne 8.11.2013 adresovaný insolvenčnímu správci společnosti SANEX s.r.o. (Avízo o předložení směnky k placení), zpráva o nezaplacení směnky ze dne 5.12.2013 s kopiemi tří podacích lístků, stejnopis dopisu žalobce ze dne 13.12.2013 adresovaný žalovanému (výzva k plnění ze směnky) spolu s kopií podacího lístku, tedy listiny, o nichž soud pojednal již shora. V odůvodnění návrhu je popsána směnka a její indosace s tím, že na žalobce byla směnka převedena dne 1.11.2013, s tím, že protest nebyl pořizován s ohledem na doložku „bez protestu“ a že žalobce dostal své notifikační povinnosti i povinnosti vyplývající z ustanovení § 142a o.s.ř.
70. Nutno dodat, že originál uvedené směnky (stejně jako další blankosměnky ze dne 14.12.2006 a 1.2.2007 vydané policejnímu orgánu dne 5.4.2019 R.Z.) byl u hlavního líčení jako důkaz podle § 213 odst.1 tr. řádu rovněž předložen a bylo podle lícové strany zjištěno, že se jedná o vlastní směnku vystavenou v Praze dne 5. 2. 2007 společností SANEX s.r.o., IČ: 62908081, se sídlem Jevanská 23, 100 00 Praha 10 (v části vlastnoruční podpis výstavce je uvedeno: Ing. Václav M.-jednatel + připojen nečitelný podpis, kdy vedle kolonky výstavce je otištěno razítko „BEZ PROTESTU“), na řad (komu) DEBRA Invest s.r.o., Barunčina 1855/44, 143 00 Praha 4, přičemž v části : „Za tuto směnku zaplatím dne“ je rukopisně napsáno „2. PROSINEC“ rok „2013“ Kč „900.000.000,-“, bez vyplnění zůstala část pro vyplnění místa placení, adresy peněžního ústavu a čísla účtu. Na rubové straně směnky se pak nachází strojem psaný text „Per aval: Ing. Václav M., RČ: xxx, xxx“ a nečitelný podpis, dále je pod tímto textem nedatovaný rukopisně vyhotovený indosament na řad TECHNOEXPORTu (kdy u této společnosti je uvedeno nesprávné číslo popisné, místo 846 uvedeno 841) s razítkem DEBRA INVEST s.r.o. a nečitelným podpisem, dále

pak nedatovaný rukopisně vyhotovený indosament na řad společnosti FONSUS ASSETS, a.s. s razítkem TECHNOEXPORTu (bez čísla, avšak se zkratkou GR, z čehož soud vyvozuje, že indosament razítkem opatřil tehdejší generální ředitel Pavel K.) a dvěma nečitelnými podpisy (kdy jeden z nich odpovídá podpisu užívanému zemř. Ing. Petrem W.) a na konci rubové strany směnky se nachází tentokrát již datovaný rukopisně vyhotovený indosament „na řad Michala V., datem narození xxx, bytemxxx, xxx, 4.března 2009“, opatřený toliko názvem indosanta FONSUS ASSETS, a.s. (tedy nikoli razítkem) a nečitelným podpisem. Na užším tzv. přívěsku směnky, spojeném se směnkou izolepou, se nachází strojopisně vyhotovený a datovaný indosament „na řad Tahira S., nar. xxx, 8.6.2009 Michal V.“ a nečitelný podpis (jehož autenticitu se ve vztahu k M.V. nepodařilo ani opakovaným znaleckým přezkumem prokázat a který však nápadně připomíná podpis pracovníka TECHNOEXPORTu Ing. Miroslava L.), kdy pod tímto se nachází rukopisný indosament s doložkou „sine obligo“ na řad K. H., nar. xxx (uvedeno: „*DAT RODJ xxx*“) datovaný 14.09.2009 s uvedením jména „S. Tahir“ a nečitelným podpisem (kdy rukopisný text i podpis byl dvěma písmoznaleckými posudky shledán jako text a podpis vyhotovený osobou Tahir S., a to s kategorickým závěrem), následuje rukopisný datovaný indosament K. H. s doložkou „sine obligo“ ze dne 01.11.2013 na řad D.O.O. „CORNER FINANCE“-PODGORICA, kdy tato společnost je vyznačena otiskem razíka a jméno indosanta rukopisně s připojeným nečitelným podpisem. Tím zápisy na přívěsku končí.

71. Soudní poplatek ve výši 4.100.000 Kč pak byl na základě výzvy žalobci ze strany strany soudu uhrazen dne 10.2.2014, kdy tato úhrada byla soudní účet poukázána z bankovního účtu evidovaného na osobu Mario K. (pozn. soudu : xxx obžalovaného B.).
72. Dne 17.2.2014 byl ve věci pod č.j. 50 Cm 355/2013-24 vydán směnečný platební rozkaz, kterým bylo plně vyhověno návrhu žalobce. Proti tomuto soudnímu rozhodnutí byly včas podány námítky žalované (TECHNOEXPORT) spočívající v tom, že žalobce není majitelem směnky, když tato postrádá nepřetržitou řadu indosamentů, neboť podpis u indosamentu datovaného 8.6.2009 na řad Tahira S. není pravým podpisem Michala V. jako indosanta.
73. Další námítky žalované pak spočívaly v tom, že žalobce ztratil vůči němu postižní práva v důsledku neprovedení protestu, když tato doložka nebyla při převodu blankosměnky na listině vyznačena či že blankosměnka byla vyplněna v rozporu s vyplňovacím právem či že po indosování směnky na M.V. neexistoval právní titul k dalším převodům a nebylo poskytnuto přiměřené plnění, přičemž návrh žalobce označil za zneužití práva s účelem se obohatit na úkor žalovaného a poukázal na to, že jediný společník žalobce (F.B.) se již několikrát v minulosti pokusil prostřednictvím nejrůznějších šikanózních návrhů (ať již přímo či nepřímo), přinutit žalovaného k výplatě určitých prostředků ve prospěch různých osob.
74. Právě prioritní námítka TECHNOEXPORTu vznesená po vydání směnečného rozkazu v tom směru, že podpis M.V. jako indosanta není pravý evokuje domněnku soudu, že právě tímto způsobem se některý ze zástupců TECHNOEXPORTu či jiná osoba, která měla směnku po jejím vyvedení z tohoto podniku k dispozici, vytvořit překážky jejího uplatnění, což podporuje i okolnost, že aniž by bylo možné ze strany TECHNOEXPORTu kontaktovat M.V. (jak připustil sám svědek JUDr. K. a jak vyplývá i z dopisu Ing. J.C. ze dne 22.1.2014 adresovaného Judr. K.-č.l. 1346), již v lednu 2014 se žalovaná společnost koncentruje právě na tento podpis a žádává znalecký posudek u PhDr. Jiřího Valešky. Nutno dodat, že již dne 22.1.2014 podala společnost TECHNOEXPORT u Městského

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

státního zastupitelství v Praze trestní oznámení na neznámého pachatele pro podvod a neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku.

75. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 16.7.2014, č.j. 50 Cm 355/2013-131, byl směnečný platební rozkaz sice zrušen a žalobci byla uložena povinnost zaplatit žalovanému náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 1.964.0752 Kč, avšak z odůvodnění tohoto rozsudku plyne, že neshledal důvodnou námitku žalovaného, že žalobce není majitelem směnky s tím, že materiální vadu podpisu může namítat pouze ten, za koho byl podpis učiněn a dlužníkovi ze směnky náleží pouze zkoumat, zda je na směnce vyznačena nepřetržitá řada indosantů, nikoli však samotné jejich podpisy. Za průkaznou pak soud shledal námitku, že žalobce ztratil vůči žalovanému postizní práva, pokud vzal za prokázané, že uplatněná listina v době jejího rubopisování žalovaným, nebyla opatřena doložkou „bez protestu“ (kdy se soud musel vypořádat s tím, že svědek Pavel K. vypověděl, že se před podpisem směnek zajímal u Ing. Petra W. na důvod zápisu doložky „bez protestu“) s tím, že v takovém případě měl být proveden protest pro neplacení, kdy tato povinnost dle prvostupňového soudu nezankla ani okolností prohlášení konkurzu na majetek jednoho ze směnečných dlužníků. Za této situace se soud nezabýval dalšími námitkami žalovaného o nesprávném vyplnění směnečné sumy či zneužitím práva ze strany žalobce, když naznal nedostatek pasivní legitimize žalovaného.
76. Proti shora uvedenému rozsudku si však podal odvolání žalobce CORNER FINANCE, k čemuž je třeba doplnit, že poplatek za odvolání opět ve výši 4.100.000 Kč byl uhrazen dne 11.2.2015 z bankovního účtu společnosti B.G.M. Capital a.s. (k čemuž se vyjadřoval svědek Ing. A. ve své výpovědi před soudem a výzvu soudu písemně doložil písemnou smlouvu o poskytnutí zápůjčky uzavřenou dne 11.2.2015 mezi B.G.M. Capital a.s. a Františkem B., na jejímž základě uvedená společnost se zavázala obžalovanému poskytnout úročenou zápůjčku ve výši 4.100.000 Kč, která měla být na pokyn F.B. poukázána na konkrétní bankovní účet soudu), přičemž F.B. se měl zavázat k vrácení zápůjčky spolu s úroky nejpozději dne 10.4.2015). To, že byl soudní poplatek zaplacen s takovým časovým odstupem, zapříčinilo projednání žádosti žalobce (již zastoupeného Františkem B.) o osvobození od zaplacení soudního poplatku, které nebylo vyhověno, přičemž za zmínku stojí to, že v odůvodnění rozhodnutí odvolacího soudu je rekapitulováno tvrzení žalobce, že žalovaná pohledávka ze směnky je účtována v pořizovací hodnotě 8.000 Eur a teprve po úhradě směnky bude její jistina v plné míře jako příjem součástí aktiv a dále sdělení o tom, že ostatní věřitelé mu neformálně sdělili, že od financování činnosti žalobce upouštějí. Odvolací se pak pozastavuje nad nejasností toho, které osobnosti za žalobcem skutečně stojí a vyvozuje podezření na účelovost samotné existence žalobce, ale i nad tím, jaký je nepoměr pořizovací ceny a směnečné pohledávky.
77. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 26.5.2015, č.j. 5 Cmo 103/2015-300, byl prvostupňový rozsudek (kterým byl směnečný platební rozkaz zrušen) zrušen a věc byla vrácena městskému soudu k dalšímu řízení. Toto rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že nalézací soud sice správně dovedl směnečnou právní legitimize žalobce, na níž by nic nezměnil ani nepravý podpis M.V., ale neztotožnil se s názorem, že za situace, kdy byl na majetek dlužníka SANEX s.r.o. prohlášen konkurs, bylo nutné směnku předložit a nechat zřídit protest s tím, že je zbytečné se za účelem inkasa obracet na osoby, které jsou v úpadku, a že lze směnku uplatnit vůči všem ostatním dlužníkům bez dalšího, ač tito v úpadku nejsou, neboť postačuje, že v úpadku je pouhý směnečník. Podle odvolacího soudu pak nemůže obstát ani poukaz na okamžik vyplnění sporné směnky, když blankosměnka je jen obecnou listinou, nikoli cenným papírem, a není v ní inkorporováno

žádné právo. Až po jejím vyplnění se stává příslušná listina směnkou od počátku a je tedy nutno na ni nahlížet tak, jako by byla od počátku v oběhu ve vyplněné podobě. Odvolací soud uzavřel, že tedy neobstojí ani důvodnost námitek ve formě absence protestace a provostupňovému soudu uložil zabývat se dalšími námitkami, tedy také posouzením poměrů, ve kterých se směnka nacházela poté, co byla indosována společností FONCUS ASSETS, a.s. a posouzením korektnosti nakládání s ní.

78. V mezidobí se však v rámci směnečného sporu projednávala námitka podjatosti soudce Městského soudu v Praze JUDr. Jindřicha Jabornického (který tehdy ještě ve věci rozhodoval) vznesená ze strany žalobce z důvodu, že do spisu založil výpis ze soudního účtu, z něhož lze identifikovat plátce soudního poplatku z odvolání (poz. soudu: B.G.M.), čímž měl také porušit zákon o ochraně osobních údajů. Dne 28.5.2015 bylo Vrchním soudem v Praze rozhodnuto, že uvedený soudce není podjatý. K této problematice zdejší soud uvádí, že dokonce uvedeným výpisem z účtu v této věci sám provedl dokazování, neboť se dle jeho názoru jedná o důkaz, který má potenci objasnit okolnosti žalované trestné činnosti. Dále bylo usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 3.11.2016, č.j. 5 Cmo 369/2016-412 rozhodnuto o změně rozhodnutí provostupňového soudu (který přerušil řízení do pravomocného skončení tohoto trestního řízení), tedy o tom, že řízení se nepřerušuje, a to k odvolání žalobce i žalovaného, kdy v odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací soud vyslovuje názor, že sám výsledek daného trestního řízení (ani případný výrok a vině a trestu) zcela podstatný pro směnečnou věc není, trestní řízení má svůj význam toliko jako bohatý zdroj důkazního materiálu, avšak jeho předpokládanou délku nelze exaktně stanovit, kdy se dá očekávat v řádu několika let. V červnu 2017 se pak znovu k námitce žalobce rozhodovalo o případné podjatosti soudce JUDr. Jindřicha Jabornického, tentokrát měla podjatost spočívat v tom, že tento soudce má vztah ke statutárnímu řediteli a předsedovi správní rady žalovaného Ing. Tomáši P. s odkazem na to, že tento soudce byl před 30 lety předmětem prověřování ze strany STB v akci pod názvem KENT, kterou zpracovával odbor SNB, v němž působil pod krycím názvem ALI Ing. Tomáš P., tehdy zaměstnanec TECHNOEXPORTu. I v tomto případě bylo dne 19.6.2017 pod č.j. Nco 82/2017-577 rozhodnuto, že uvedený soudce není vyloučen z projednávání a rozhodování věci.
79. Po dalším projednání věci samotné byl dne 11.10.2017 vydán Městským soudem v Praze (samosoudcem JUDr. Jindřichem Jabornickým) pod č.j. 50 Cm 355/2013-706 rozsudek, kterým byl jednak zamítnut návrh žalobce na vstup společnosti D.O.O. NEUTRAL FINANCE AND CONSULTING SERVICES na místo dosavadního žalobce, jednak směnečný platební rozkaz vydaný dne 17.2.2014 ponechán v platnosti v plném rozsahu, jednak bylo žalované uloženo žalobci uhradit náhradu nákladů řízení (v celkové výši přesahující cca 7 mil. Kč). Z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že soud uzavřel, že nemá za prokázané, že žalobkyně nabyla předmětnou směnku jako neúplnou, že ji doplnila sama prostřednictvím Františka B. o chybějící náležitosti a že by při nabývání směnky jednala vědomě ku škodě dlužníka. Má za prokázané, že se žalobkyně provinila při nabývání směnky hrubou nedbalostí, avšak nemá za prokázanou námitku žalované, že předmětná směnka zajišťovala jako původně blankosměnka, v námitkách tvrzenou pohledávku a byla vyplněna v rozporu s tím, co bylo ujednáno. Za opožděnou pak soud shledal námitku žalované, že předmětná směnka nemá žádnou kauzu. Soud pak odkazuje na závěr znaleckého posudku znalkyně z oboru písmoznalectví Ing. Daniely Šilhové, že údaje směnečné sumy a datum splatnosti pravděpodobně nebyly do předmětné směnky vepsány Františkem B., z čehož plyne předpoklad, že žalobkyně směnku nabyla originálně, kdy námitka nedodržení ujednání o jejím doplnění z původní blankosměnky (§ 10 zák.č.

191/1950 Sb.) se tak vůči žalobkyni neuplatní. Z provedeného dokazování soud nezjistil, a to ani v rovině vysoké pravděpodobnosti, že by žalobkyně při nabývání směnky věděla o případném nedodržení dohody o jejím vyplnění, uváděnou žalovanou. Pokud samotným nahlédnutím na směnku je zřejmé, že mohlo původně jít o blankosměnku, pokud byla tolikrát indosována a pokud žalobkyně směnku nabyla za 8.000 Euro, jak sama tvrdí, pak dle názoru soudu byl důvod k pochybám, zda směnka nebyla vyplněna excesivně, nevyvinula dostatečnou míru obezřetnosti, čímž se při nabývání směnky v úplné podobě podle soudu dopustila hrubé nedbalosti, z čehož však nelze dovodit, že při nabývání směnky jednala výslovně s vědomím, že tak činí ke škodě dlužníka. Dále soud poukazuje na to, že žalovaná v námitkách tvrdila, že uplatněná směnka, ještě v podobě blankosměnky, byla vystavena společností SANEX ve prospěch remitenta DEBRA Invest k zajištění pohledávky za dodávku zboží z kupní smlouvy CODE 070205 ze dne 5. 2. 2007 a že tatáž blankosměnka byla následně použita indosací na žalovanou k zajištění pohledávky žalované za dodávku téhož zboží za společností DEBRA Invest z kupní smlouvy č. Code 33 70007 A0D ze dne 6. 2. 2007 a ve stejné podobě byla indosována na společnost FONSUS ASSETS, na níž žalovaná postoupila smlouvou č. 2008010 z 16.9.2008 pohledávku z kupní smlouvy č. Code 33 70007 A0D . K tomu soud poukázal na to, že v kupní smlouvě Code 33 70007 A0D (čl. 2 bod 4) je prohlášení, že za platbu kupní ceny prodávajícím v plné výši a v době splatnosti příslušné faktury předává kupující prodávajícímu při podpisu smlouvy vlastní směnku konečného uživatele zboží, tj. firmy SANEX s.r.o. vystavenou na řad kupujícího minimálně ve výši kupní ceny uvedené v ust. 2. 1. 3. článek 2 smlouvy a avalovanou Ing. Václavem M. s tím, že směnka je splatná u Komerční banky a.s. v Praze 9 dne 10. 6. 2007, která byla indosována kupujícím na řad prodávajícího a její oboustranná kopie tvoří přílohu č.1 smlouvy. Z toho soud vyvozuje, že blankosměnka vystavená k zajištění pohledávky společnosti DEBRA Invest s.r.o. vůči společnosti SANEX s.r.o. z kupní smlouvy CODE 070205 a měla být indosována na žalovanou k zajištění její pohledávky z kupní smlouvy CODE 33 70007 AOD, musela být žalované dne 6.2.2007 předána nikoli již jako blankosměnka, nýbrž jako směnka s vyplněným údajem splatnosti 10.7.2007 u Komerční banky a.s. v Praze 9 a zjevně již i se směnečnou sumou, kdy její přesná podoba ke dni 6.2.2007 nebyla prokázána, protože ke kupní smlouvě CODE 33 70007 AOD není připojena v ní avizovaná Příloha č.1. a její tehdejší přesnou podobu se nepodařilo zjistit ani jinak. Dále „směnečný“ soud poukazuje na to, že v Prohlášení o předání směnek se shoduje jen označení výstavce a avalisty a není tak vyloučeno, že mohla být předána směnka v podobě popsané v kupní smlouvě smlouvě CODE 33 70007 AOD, stejně tak mohlo jít i o blankosměnku odpovídající žalobcem uplatněné směnce bez uvedení údaje splatnosti a směnečné sumy. Ta však nebyla tou, která je popsána v kupní smlouvě CODE 33 70007 AOD. Dále se soud v odůvodnění svého rozsudku pozastavuje mimo jiné nad tím, že ze strany obchodního oddělení vyhověno opakovanému požadavku Ing. K. (pracovníci devizového oddělení, kde se směnky ukládaly) na dodání smlouvy vázající se k této blankosměnce, tedy smlouvy o postoupení pohledávky, kdy se podle jejich slov nejednalo o standardní postup, když jinak směnky posuzovala spolu se smlouvami, ale i nad tím, z jakého důvodu měla být dle Prohlášení o předání směnek předávána ke Kupní smlouvě CODE 33 70007 AOD blankosměnka, když v té době musela již být pohledávka, kterou měla blankosměnka zajišťovat, splatnou, a proč nebyla s ohledem na péči řádné hospodáře opatřena doložkou sine obligo vylučující možnost uplatnění nároku ze směnky vůči žalované. Směnečný soud v citovaném prvostupňovém rozsudku uzavřel, že nebylo prokázáno, že by se žalovanou tvrzené vyplňovací oprávnění k předmětné směnce vztahovalo a jiný důvod nesprávného vyplnění žalovaná neopírá o odpovídající tvrzení o směnečné smlouvě, na základě níž měla být uplatněná směnka v podobě neúplné směnky vystavena, či kteřá v průběhu následné řady indosamentů mohla, jako další, vzniknout později.

80. I tento rozsudek soudu prvního stupně však byl na základě odvolání žalovaného v části, jímž byl směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti, zrušen, a to usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12.12.2018, č.j.5 Cmo 36/2018, a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací soud vytýká absenci komplexního hodnocení provedených důkazů a zjištění z nich vyplývajících a řádného zdůvodnění, proč větší část dokazování nebyla pro rozhodnutí významná či z jakého důvodu nebylo řadě důkazních návrhů vyhověno. V rámci posouzení legitimace žalobce odvolací soud poukazuje na to, že z hlediska čl.I. § 76 odst.1 zákona směnečného a šekového se jedná o platnou směnku a jelikož směnku svěřil do úschovy soudu, je žalobce tím, komu t.č. daná směnečná listina náleží, kdy platí, že žalobce je majitelem směnky a oprávněn z ní uplatňovat práva, na čemž by nic neměnilo ani to, kdyby bylo prokázáno, že podpisy Michala V. a Tahira S. nejsou pravými podpisy, a to ani tehdy, kdyby žalobce o takové okolnosti věděl anebo ji dokonce vyvolal. Zcela nerozhodné pro zmíněnou legitimaci k výkonu práv jsou podle odvolacího soudu okolnosti související se smlouvami, které měly indosaci předcházet, když taková smlouva je vždy věcí mezi konkrétním převodcem a nabyvatelem směnky a jiní směneční dlužníci se nemohou případných vad takových smluv, či dokonce jejich absence, účinně dovolávat, kdy navíc pro smlouvu o převodu směnky není stanovena žádná předepsaná forma. Na druhou stranu nelze podle vrchního soudu okolnosti, které souvisejí s dosavadními indosamenty pominout, neboť mohou založit případnou možnost, aby žalobce mohl uplatnit obranu vycházející z funkce směnky, z důvodu, proč byla vystavena, indosována a proč byla vydána jako směnka neúplná. Druhým problémem je dle odvolacího soudu otázka vyplňovacího práva (dohoda o vyplnění listiny), které zákon v případě blankosměnky vždy předpokládá a které sleduje osud blankosměnky a přenáší na nového vlastníka této listiny, kdy však soud nevylučuje, že při indosaci nebo jiném převodu blankosměnky je znovu uzavřena dohoda o jejím vyplnění, kterou lze i měnit, rušit apod. Avšak při násobných převezech či přechodech směnky, ten, kdo původně vyplňovací právo dohodou udělil, zůstává tím, kdo je povinen strpět a respektovat řádné vyplnění směnky. Proto v případě, kdy došlo ke změně vlastníka, musely by výše uvedené modifikace původní dohody o vyplnění být projednány vždy s tím, kdo toto právo při vydání blankosměnky udělil. Pokud žalobce naráží na to, že mohla být při indosaci sporné směnky ze žalovaného na FONSUS ASSETS a.s. dohoda o vyplnění směnky modifikována, pak by to bez dohody s výstavcem směnky nepřicházelo v úvahu. Vyloučit však nikdy zcela nelze, že pro podobné příležitosti si účastníci převodu sjednají vedle vyplňovacího práva původního další právo na vyplnění směnky, která je ještě neúplná. Taková dohoda potom neváže předchůdce indosanta, který se takto nově dohodl. Pro ty platí vyplňovací právo původně zřízené. Nelze pak vyloučit ani ujednání, kterým budou majitelé směnky oprávněni směnku doplnit libovolně podle svojí úvahy, kdy však taková krajně neobvyklá dohoda musela být prokázána mimořádně spolehlivě, což však neznamená, že ten, kdo nabyl blankosměnku, má právo ji vyplnit, jak uváží, jen proto, že se nedozvěděl o tom, jak má být správně vyplněna, jinak riskuje, že nebude zaplácena. Závěry prvostupňového soudu o tom, že nebyla prokázána identita sporné směnky s blankosměnkou, která měla zajišťovat uvedený obchod, jsou podle odvolacího soudu problém velmi zplošťující a je třeba věc posuzovat i v souvislosti s dalšími dvěma blankosměnkami a prohlášením o převzetí indosovaných směnek, a rovněž vyslechnout osoby účastníci se převodu. Pokud by ani po doplnění zjištění nebylo možné směnku ztotožnit se směnkou zajišťující závazky z uvedených kupních smluv, další prokazování čehokoliv by bylo nadbytečné. V opačném případě, tedy potvrzení identity směnky, by byla důvodnou námitkou neoprávněného převyplnění blankosměnky a jejího zneužití a bylo by třeba zkoumat, nakolik jsou námitky přípustné ve vztahu k žalobci s tím, že nejistota, kdy a kým byla směnka vyplněna, jde k tíži žalobce, neboť ten je zatížen povinností přinést

potřebná tvrzení a prokázat je (pozn. soudu: takové důkazní břemeno však nemá obžalovaný v trestním řízení), když v okamžiku rozhodnutí nebylo možné dospět k závěru, že ji nevyplnil, a to za zlé víry, přičemž zjištění, že to nebyl vedlejší účastník (míněno F.B.), je v tomto směru bezvýznamné. Stejně tak zatím není prokázáno, že to byl žalobce, kdo spornou směnku vyplnil. Dále se odvolací soud zabývá problematikou nabytí směnky ve zlé víře či proviněním se hrubou nedbalostí při nabývání směnky, kdy mimo jiné upozorňuje s odkazem na znění zákona, že se musí jednat o nabývání směnky při vydání neúplné. Sám pak korektnost nabytí směnky a standardnost obchodu s ní zpochybňuje, poukazuje na výši směnečné sumy, nepravé podpisy, indosaci do rukou občana Černé Hory, možné vazby Tahira S., K. H., žalobce a vedlejšího účastníka (F.B.) apod. a usuzuje na vědomé jednání ke škodě dlužníka. To vše by pak podle něho mohlo zvrátit prokázání, že mezi žalovaným a FONSUS ASSETS a.s. byla uzavřena další dohoda o funkci předmětné směnky a v návaznosti na to nová dohoda o jejím vyplnění, což by dále vyžadovalo posouzení, zda jde o ujednání platné.

81. V následujících fázích směnečného řízení bylo pravomocně rozhodnuto o nepřipuštění vedlejšího účastníka Františka B. a byla konána další jednání před soudem prvního stupně (kdy došlo i ke změně samosoudce), přičemž k novému meritornímu rozhodnutí doposud nedošlo.
82. Zdejší soud si je samozřejmě vědom toho, že rozhodnutími civilního soudu není nikterak vázán, že v takovém řízení jsou nastavena zcela jinak procesní pravidla a důkazní břemena, přesto považoval za nutné se i průběhem směnečného sporu, který toto trestní stíhání odstartoval a který tvoří podstatnou část žalovaného jednání, zabývat. Nutno pak přiznat, že i samotná rozhodnutí byla pro zdejší soud celkem inspirativní, když poukázala na určité pochybnosti i ohledně toho, zda se vůbec původně jednalo o blankosměnku zajišťující obchody z kupních smluv CODE 070205 a CODE 33 70007 AOD, a když osvětlila, nakolik podstatný význam má případné odsouzení obžalovaného pro úmyslné škodní jednání vůči společnosti TECHNOEXPORT. Dílčí spisový materiál z předmětného směnečného spisu, jako jsou protokoly o jednání, znalecké posudky, procesní úkony stran či potvrzení o platbách soudních poplatků pak rovněž přispěly k objasnění některých okolností činu, ale i ke zjištění, zda se výpovědi svědků před oběma soudy shodují či liší, eventuálně, jak se vyvíjejí. Nelze si nevšimnout například toho, že Ing. Eduard K. dne 13.10.2010 ve své výpovědi mimo jiné uvedl, že se domnívá, že do trestné činnosti, pro kterou byl odsouzen pod sp.zn. 48 T 2/2016 (pojistný podvod), byl vmanipulován Ing. Tomášem P., roč. xxx.
83. K této kauze se pak váže také **řada dalších sporů, žalob i trestních oznámení.** Jedná se přirozeně zejména o trestní oznámení společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ – PODGORICA podané dne 12.9.2014 u Vrchního státního zastupitelství v Praze prostřednictvím Františka B. na základě plné moci (doložena PM K. H. ze dne 7.7.2014), kdy věc byla policejním orgánem vedena pod č.j. KRPA-386584-4/TČ-2014, přičemž se jedná o trestní oznámení pro které obžalovaný sám rovněž stanul před tímto soudem. Toto trestní řízení bude více rozvedeno níže.
84. Dále se jedná o trestní oznámení Františka B. projednávané u Generální inspekce bezpečnostních sborů pod č.j. **GI-K-1672/2014 a GI-1151/TČ-2017** podané na neznámou osobu jednak kvůli možnému úniku informací a jednak pro neoprávněnou manipulaci se směnkou ze spisového materiálu pod č.j. KRPA-32882/TČ-2014 (tato projednávaná věc). Případ neoprávněné manipulace se směnkou byl uložen ad acta na základě zjištění, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

směnka byla po jejím vrácení z KÚP uložena do trezoru PČR do doby, než bude v prověřované věci policejním orgánem rozhodnuto, a nejedná se tedy o podezření ze spáchání trestného činu či jiného protiprávního jednání ze strany příslušníka PČR. Pokud se jedná o podezření ze spáchání trestného činu ohrožení utajované informace a zneužití pravomoci úřední osoby v souvislosti s tím, že si nezjištěný příslušník PČR pořídil kopii listu č. 3 utajované písemnosti č.j. V32-10/2014 ve stupni utajení „Vyhrazené“ a tuto nezjištěným způsobem předal neoprávněné osobě Františku B., pak tato trestní věc byla odložena dle § 159a odst.5 tr. řádu. Z odůvodnění usnesení o odložení věci vydaného dne 21.5.2020 GIBS pod č.j. GI-1151-187/TČ-2017 pak vyplývá, že kopie předmětného utajovaného materiálu byl zaslán i svědkům vystupujícím v této kauze, zjevně ve snaze ovlivnit jejich výpovědi, ale že dostupnými důkazy, a to ani znaleckými posudky z oboru kriminalistiky, se nepodařilo konkrétní skutečnosti a pachatele zjistit. Poukázáno je však na vazby Františka B. se dvěma příslušníky PČR, na to, že jeden z nich byl v předmětné době v kontaktu se spolupracovníkem obžalovaného - Hajrudinem G., a probíráno je i oznámení F.B. na příslušníka PČR Ivana P., který měl ovlivňovat svědka Richarda Z., ač bylo v evidencích MV ČR zjištěno, že osoba tohoto jména u PČR vedena nebyla, kdy skutečnosti uváděné ve výpovědi Z. sám tento policením orgán označuje za účelové.

85. Dále bylo policejním orgánem pod č.j. **OKFK-214/TČ-2009** vedeno trestní řízení pro podezření z trestných činů podle § 160 odst.1, 4 písm.a) tr.zákona a § 161 odst.1, odst.2 písm.a) tr. zákona, jichž se měli dopustit podezřelá JUDr. Zuzana B. (jako rozhodce Rozhodčího soudu při HK ČR a AK ČR) a Ing. Tomáš P., CSc. (jako předseda představenstva společnosti Chmeoprojekt, a.s.) v souvislosti se zmanipulováním řízení vedeného na základě návrhu společnosti FÉNIXS, s.r.o. proti společnosti TECHNOEXPORT, a.s. , přičemž dne 29.3.2011 bylo policejním orgánem rozhodnuto podle § 159a odst.1 tr. řádu o odložení věci, jak vyplývá z vyžádaného sdělení ČR ze dne 25.11.2020 (č.l. 6416).
86. Dne 28.11.2014 pak byla podána žaloba Ing. Tomáše P. (prostřednictvím Mgr. Marka P.) na ochranu osobnosti proti žalovanému Františku B., a to z důvodu, že obžalovaný ve shora uvedeném směnečném řízení (MS v P. sp.zn. 50 Cm 355/2013) dne 14.7.2014 podal písemnost označenou jako Vyjádření žalobce, kdy tuto zaslal i MF ČR (k rukám Ing. Libora A.) a PČR (k rukám Ing. Soni Š.), jejíž obsah byl reprodukován samosoudcem při ústním jednání dne 16.7.2014 za účasti účastníků řízení i veřejnosti, v níž žalovaný (obž. B.) nařkl žalobce (Ing. P.) z privatizačního podvodu, okrádání státu, vydírání a podílu na vraždě jiné osoby, čímž měl zasáhnout do nezadatelných práv žalobce na ochranu jeho osobnosti, především do jeho práva na ochranu vážnosti, cti a dobré pověsti, přičemž Ing. P. byla požadována omluva s uvedením toho, že se informace žalovaného nezakládají na pravdě a náhrada nemajetkové újmy ve výši 300.000 Kč. Tato věc byla vedena u **Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp.zn. 16 C 4/2015**, kdy nejprve bylo rozsudkem ze dne 16.7.2015 prvostupňovým soudem rozhodnuto o zamítnutí žaloby v plném rozsahu s odůvodněním, že se jednalo o hodnotící soudy účastníka řízení založené na určitém reálném základě, který vyplýval z probíhajícího řízení před směnečným soudem či vyšetřování orgánů činných v trestním řízení a o obranu proti podáním druhé strany sporu. Toto rozhodnutí však bylo Městským soudem v Praze jakožto soudem odvolacím (xxx xxx xxx) usnesením ze dne 31.5.2016 zrušeno a věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení. Prvostupňovým soudem pak bylo znovu rozhodnuto až dne 23.2.2021, kdy byla zamítnuta žaloba v části týkající se povinnosti odeslání omluvy Městskému soudu v Praze, Ministerstvu financí ČR a Policii ČR, pokud se jedná o náhradu nemajetkové újmy Ing. P., žaloba byla co do výše 150.000 Kč zamítnuta a co do výše dalších 150.000 Kč jí bylo vyhověno. Ke dni meritorního

rozhodnutí zdejšího soudu nebylo vyhotoveno písemné odůvodnění rozsudku a jedná se o rozhodnutí nepravomocné.

87. Dne 21.5.2015 podal u Obvodního soudu pro Prahu 10 žalobu na ochranu osobnosti K. H. (právně zastoupen Mgr. Tomášem Bejčkem) proti žalované Chemoprojekt a.s. z důvodu, že v dopise adresovaném MF ČR, k rukám ministra Ing. Andreje Babiše, uvedl, že dle veřejně dostupných informací by K. H. mohl být doložitelně minimálně podezřelý z represí a spáchání násilné trestné činnosti na civilním obyvatelstvu ve městě Raspotočje (Bosna a Hercegovina) v červnu roku 1992, čímž byla v důsledku tohoto nepodloženého a zavádějícího tvrzení porušena žalobcova osobnostní práva chráněná ustanovením čl. 10 Listiny základních práv a svobod a ustanovením § 81 a násl. občanského zákoníku, přičemž požadována byla omluva ve formě dopisu žalobci a ministru financí a 300.000 Kč jako peněžité zadostiučinění. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 27.1.2016, **č.j. 17 C 312/2015-47** bylo žalobě vyhověno, bylo však podáno odvolání a zdejší soud nemá poznatek o současném stavu řízení.
88. Další šetření orgánů činných v trestním řízení je prováděno u PČR, Obvodního ředitelství Praha IV., MO Pankrác, pod **č.j. KRPA-19595/TČ-2019**, a to na základě oznámení Ing. Tomáše P. pro podezření z trestného činu křivého obvinění a pomluvy, jichž se měl dopustit František B.. Ze sdělení policejního orgánu ze dne 3.2.2021 vyplývá, že křivé obvinění bude vyloučeno s ohledem na stále probíhající civilní i trestní řízení, a pokud se jedná o přečin pomluvy ze září 2020, je naplánováno podání vysvětlení ze strany Františka B. na den 3.3.2021 a následně bude ve věci rozhodnuto.
89. Pod sp.zn. **15 C 149/2010** pak byla **před Obvodním soudem pro Prahu 1** projednávána žaloba společnosti FÉNIKS CZ s.r.o. (zastoupené JUDr. Ing. Pavlem Novákem Ph.D.) proti společnosti Koruna Palace Assets a.s. o neúčinnost právního úkonu spočívajícího v rozdělení společnosti TECHNOEXPORT, a.s. s převodem části majetku na žalovaného, a to s poukazem na existenci pohledávky žalobce vůči společnosti TECHNOEXPORT ve výši 80.516.661,19 USD a možnosti uspokojit se jedinečně na převedené nemovitosti Paláce Koruna. Tato žaloba byla pravomocně zamítnuta na základě rozsudku odvolacího soudu - Městského soudu v Praze ze dne 21.9.2015, č.j. 94 Co 84/2015-64.
90. Pravomocně zamítnuta pak byla také žaloba společnosti FÉNIKS CZ s.r.o. (zastoupené JUDr. Ing. Pavlem Novákem Ph.D.) proti společnosti TECHNOEXPORT a Koruna Palace Assets a.s. o určení vlastnictví k nemovitosti Palác Koruna (že je jím TECHNOEXPORT) podaná v roce 2011 (Městský soud v Praze sp.zn. 31 C 71/2011) v souvislosti s tvrzenými pohledávkami FÉNIKS vůči TECHNOEXPORTU ve výších 32.430.624 USD a 8.243.062 USD. Ze soudem vyžádaných plných mocí (6335-6338) pak vyplývá, že JUDr. Pavel Novák společnost FÉNIKS zastupoval na základě plné moci udělené jednatelem Hajrudinem G., ale i to, že sídlo jeho advokátní kanceláře byla nadrese (tedy v domě, kde měl mít kancelář i obž. František B., ten tuto adresu hlásí telefonicky dne 8.10.2014 i V.T. a jeho častý pobyt na uvedené adrese dokládají i lokace buněk).
91. Mezitím dne 20.12.2010 podala žalobu na společnost Koruna Palace Assets a.s. také společnost WS1 s.r.o., dožadující se nahrazení prohlášení vůle uzavřít smlouvu o převodu nemovitosti (Palác Koruna) a smlouvu o převodu akcií soudním rozhodnutím, v níž je deklarováno, že společnost Bondi Immobilien-Consulting GmbH zahájila v průběhu roku 2010 jednání se společností TECHNOEXPORT o koupi předmětné nemovitosti a o

- nabytí veškerých akcií společnosti KORUNA PALACE MANAGEMENT AKCIOVÁ SPOLEČNOST (dále jen KPM) , která působí jako správce nemovitosti, je hlavním nájemcem a dále prostory podnají dále osobám. Dojednané podmínky převodu byly písemně sjednány dne 30.6.2010, kdy bylo uzavření kupních smluv podmíněno splněním dalších povinností TECHNOEXPORTu vůči třetím osobám, které si rovněž nárokovaly vlastnické právo vůči nemovitosti, a to uzavřením dohod o narovnání nejpozději do 31.7.2010, k čemuž nedošlo a místo toho mezidobí došlo k rozdělení společnosti jejím odštěpením, kdy na novou společnost-žalovaného (KPA) přešlo vlastnické právo k nemovitosti a veškeré akcie KPM. Rozvazovací podmínky však žalobce považoval za nesplněné, k čemuž navrhoval mimo jiné jako důkaz svědeckou výpověď Františka B. Jelikož dne 15.7.2011 vzal žalobce svůj žalobní návrh zpět, bylo dne 24.11.2011 usnesením Městského soudu v Praze č.j. 22 Cm 220/2010-34 rozhodnuto o zastavení řízení.
92. Rovněž dne 20.12.2020 byla u Městského soudu v Praze podána žaloba WS1 s.r.o. vůči Koruna Palace Assets a.s. a Chemoprojekt, a.s. na zdržení se jednání spočívajícího v dispozicích s Palácem Koruna a akciemi KPM, která bylo rovněž dne 15.7.2011 (č.j. **35 Cm 169/2010-24**) zastavena pro zpětvzetí žaloby.
93. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24.1.2013, č.j. **79 Cm 53/2011-52** pak byl zamítnut návrh společnosti FÉNIKS vůči TECHNOEXPORTu a Koruna Palace Assets o vydání rozhodnutí soudu o uložení povinnosti provést dodatečné zajištění pohledávky FÉNIKSu ve výši 32.430.624 USD. K odvolání navrhovatele pak bylo Vrchním soudem v Praze dne 3.6.2015 (č.j. 7 Cmo 391/2014-83) rozhodnuto o potvrzení zamítavého výroku rozsudku.
94. S tím pak souvisí dokumentace předložená obžalovaným Františkem B. u hlavního líčení, a to dopis Ing. Tomáše P. jako předsedy představenstva TECHNOEXPORTu ze dne 24.4.2014 adresovaného společnosti FÉNIKS (do vlastních rukou Hajrudina G.), v němž Ing. P. oznamuje, že dne 25.7.2013 poskytl FÉNIKSu zálohu 500.000 Kč na odměnu za splnění závazku vzít zpět odvolání ve sporu 79 Cm 53/2011, pokud tento závazek nebyl splněn, žádají o jeho neprodlené splnění ve lhůtě 20 dnů, jinak budou nuceni přistoupit k právním krokům vedoucím k vrácení částky 500.000 Kč. Téhož dne stejný odesílatel stejnému adresátu zaslal dopis, z něhož vyplývá, že již v roce 2012 bylo mezi oběma stranami jednáno a že FÉNIKS se dne 7.12.2012 zavázal učinit vše pro to, aby došlo k ukončení účasti společnosti FÉNIKS CZ s.r.o. v procesu restrukturalizace společnosti Generalexport, kdy za toto a další závazky jim TECHNOEXPORT měl poskytnout peněžité plnění ve výši 2.500.000 Kč. Vyžadováno je splnění závazků do 20 dnů, jinak vrácení uvedené částky. Z tohoto lze vyvozovat, že Ing. P. měl zájem o to, aby se společnost FÉNIKS přestala angažovat ve věci pohledávek za Generalexportem, byl ochoten za to nabízet protiplnění a vedl jednání s Hajrudinem G. nejen před uplatněním předmětné směnky, ale i v období směnečného a dalších sporů, což nasvědčuje tomu, že si byl vědom relevance určitých nároků společnosti FÉNIKS vůči TECHNOEXPORTu a podporuje to i policejním orgánem zaznamenaná komunikace s následnými představiteli FÉNIKSu, M. a K..
95. Další žaloba o zaplacení 903 mil. korun s příslušenstvím je projednávána **před Městským soudem v Praze pod sp.zn. 81 Cm 320/2013**, která byla podána dne 30.12.2013 žalobcem D.O.O. „CORNER FINANCE“-PODGORICA, (právně zastoupené JUDr. Ing. Pavlem Novákem, Ph.D.) proti žalované Koruna Palace Assets a.s., přičemž její součástí byl i návrh na vydání předběžného opatření. Usnesením ze dne 31.1.2014 bylo

- žalované zakázáno disponovat s Palácem Koruna, přičemž neúspěšná byla odvolání, dovolání i návrhy na zrušení zákazu ze strany žalovaného.
96. Neúspěšné žaloby související s privatizací pak v roce 2009 podala i společnost COLUBRA a.s. (dříve **Casino Silesia, a.s.**) pro diskriminující podmínky, nepřiměřené podmínky na aktiva apod.
97. Společnost **MARATHON, a.s.** pak podala v roce 2009 žalobu na určení, že vlastníkem nemovitosti Palác Koruna je STROJIMPORT a.s. s odkazem na neplatnost smlouvy o převodu vlastnického práva na TECHNOEXPORT, kdy žalovaný TECHNOEXPORT byl již právně zastoupen JUDr. Jaroslavem M. (který se významně podílel na přípravě privatizace) a žalobce - společnost MARATHON, a.s. je v odvolacím řízení, kdy dochází ke zpětvzetí jejího odvolání, právně zastoupena jednak JUDr. Ing. Pavlem Novákem, Ph.D., jednak Mgr. Ondřejem Malinou (obhájcem obžalovaného v této věci) a zpětvzetí žaloby a návrh na zastavení řízení dne 5.12.2012 za MARATHON, a.s. podepsal i sám František B., jakožto člen představenstva. Obdobně pak skončilo i řízení vedené na základě žaloby společnosti **BLEDKEN s.r.o.** (kterou státní zástupce rovněž dává do souvislosti s počiny obžalovaného Františka B.) z roku 2010 o určení, že vlastníkem Paláce Koruna je SKLOEXPORT a.s. v likvidaci, kdy řízení bylo z důvodu zpětvzetí žaloby zastaveno dne 27.11.2015.
98. Dále bylo z listinných důkazů zjištěno, že dne 30.6.2015 byla ze strany společnosti TECHNOEXPORT podána proti žalovaným Ing. Miloslavu K., Ing. Pavlu K. a Ing. Daně W. (vdově po Ing. Petru W.) žaloba o 109.673.674 Kč z titulu náhrady škody vůči členu statutárního orgánu uvedené společnosti nejednajícího s péčí řádného hospodáře, která měla vzniknout v souvislosti s uzavřením smluvních vztahů se společnostmi personálně spojenými s Ing. Eduardem K. Jak vyplývá z nepravomocného rozsudku prvostupňového soudu, tedy Městského soudu v Praze, **č.j. 79 Cm 15/2015-630**, tato žaloba byla v plném rozsahu dne 8.6.2020 zamítnuta (především z důvodu promlčení, byť je v odůvodnění rozsudku poukazováno i na její nedůvodnost).
99. Soud si vyžádal i **spis Městského soud v Praze sp.zn. 79 Cm 145/2009**, z něhož vyplývá, že Ing. K. podal dne 27.10.2009 žalobu na společnost TECHNOEXPORT o určení neplatnosti valné hromady ze dne 23.10.2009, která byla pravomocně zamítnuta, což nemá samo o sobě žádnou relevanci pro objasnění žalované trestné činnosti. Z uvedeného spisu je však zřejmé, že Ing. K. byl právně zastoupen JUDr. Ing. Pavlem Novákem, Ph.D., tedy stejným advokátem, který zastupoval společnost FÉNIKS i CORNER FINANCE ve sporech s TECHNOEXPORTem či Koruna Palace Assets a jehož sídlo se shoduje s adresou, kde užíval kancelář obžalovaný F.B.. Ing. K. (v této věci také původně obviněný) pak také podal na MF ČR dne 12.8.2009 žádost o prověření, zda v TECHNOEXPORTu nedochází k podezřelým finančním transakcím (převody finančních prostředků u účtů společnosti TECHNOEXPORT na bankovní účet třetích osob), kdy spekuluje o tom, zda se nejedná o „vrácení ceny“, za kterou byl majoritní podíl Chemoprojektem pořízen, kdy takové jednání označuje za poškozování minoritních akcionářů znehodnocením jejich akciových podílů.
100. V rámci policejního spisu č.j. KRPA-462455/TČ-2013 pak byl zajištěn i rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13.1.2010 č.j. **26 Cm 110/2002-297**, který nabyl právní moci dne 29.11.2010 a kterým byla Komerční banka, a.s. uznána povinnou zaplatit ČSOB,

a.s. 24.400.000 USD spolu s 5% úrokem z prodlení od 1.8.2001, kdy tento spor soud zmiňuje z jedné z důvodů, že žalovanou Komerční banku, a.s. zastupovala shora zmiňovaná JUDr. Alena Bányiová (která se shodou okolností stala i soudkyní Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR), ale hlavně proto, že vedlejším účastníkem byla společnost CHETENG s.r.o. (rovněž shora zmíněná), kdy jejím právním zástupcem byl Mgr. Daniel Tetzeli, obhájce obžalovaného. Tato věc souvisí s obchodním případem společnosti TECHNOEXPORT (a nasvědčuje tomu, že i hrozící závazky vůči ČSOB byly při privatizaci účelově dezinterpretovány) a kromě toho s tímto řízením má zjevně souvislost i insolvenční řízení ve věci dlužníka CHETENG (KS v Brně sp.zn. KSBR 32 INS 2245/2017, kde jako věřitel vystupuje TECHNOEXPORT a Komerční banka, a.s.), v jehož rámci je žalovaným Mgr. Daniel Tetzeli (žaloba o určení neúčinnosti právního úkonu), kdy právě kvůli jednání ve věci této žaloby vůči Mgr. Tetzeli, které se konalo dne 14.1.2021 (jak bylo právním zástupcem Ing. P. doloženo protokolem o jednání) mělo údajně dojít k tomu (jak vyšlo najevo při dotazech obžalovaného vůči svědkovi JUDr. K.), že jakýsi prostředník kontaktoval v sobotu 16.1.2021 obhájce obžalovaného Mgr. Tetzeliho s návrhem na osobní schůzku následujícího dne (neděle) v obydli JUDr. K. za přítomnosti Ing. P., kdy účelem setkání měl být dle Mgr. Tetzeliho návrh na případné narovnání. Soud konstatuje, že se jednalo o víkend předcházející hlavnímu líčení v této věci, kdy bylo na programu dokončení výslechu Ing. P., výslech svědka Z. a výslech svědka JUDr. K.. Tvrzení zástupců poškozené, že se měla v plánovém složení účastníků schůzky v uvedeném čase a na uvedeném místě projednávat žaloba insolvenčního správce dlužníka CHETENG s.r.o. na žalovaného Mgr. Daniela Tetzeliho, tak pro soud není příliš přesvědčivá a toto navrhované setkání spíše přisuzuje právě zdejšímu soudem projednávané trestní věci, a potažmo souvislosti se směnečným řízením.

101. Toliko dokreslení situace na „bojišti“ obžalovaným Františkem B. a Ing. Tomášem P. vytvořeným na poli justice.
102. Dokazování bylo provedeno rovněž spisem Městského soudu v Praze vedeným pod **sp.zn. MSPH 91/INS 2383/2008** týkajícím se insolvenčního řízení společnosti **SANEX s.r.o.** Takto bylo zjištěno, že dne 17.6.2008 byl podán insolvenční návrh na uvedenou společnost, a to ze strany společnosti PYROCOM a.s. (pozn. soudu: společnost obchodující se společností TECHNOEXPORT, jejíž 50% akcionářem byla ještě v roce 2007 PhDr. Jitka M.- xxx Ing. Václava M. a majitelka společnosti SANEX s.r.o., podle níž byl její podíl na společnosti PYROCOM převeden na Richarda Z., kdy tento byl od založení společnosti do 9/2010 členem dozorčí rady a jejím předsedou byl do 7/2006 Ing. Václav M., přičemž prostřednictvím i této společnosti docházelo k vyvádění majetku ze společnosti TECHNOEXPORT, jak vyplývá z rozsudků ve věci vedené před Městským soudem v Praze pod sp.zn. 48 T 2/2016), kdy tento věřitel svůj návrh postavil na nárocích ze směnek nabytých dne 6.6.2008 od Ing. Karla K. (celkově směnečné sumy: 2.150.000 Kč), kde byl SANEX avalem s poukazem na další věřitele VZP ČR (395.446 Kč, kdy tato soud uvedla, že závazky dlužník vůči ní nemá) a FONSUS ASSETS, a.s. (z půjčky 200.000 Kč), DEBRA Invest s.r.o. (která následně soudu potvrdila splatné pohledávky za SANEXem ve výši 8.194.768,20 Kč) a Euro Management Service, s.r.o. (kdy tato společnost sama pohledávky za SANEXem popřela). SANEX s.r.o. dne 11.8.2008 navrhl zamítnutí insolvenčního návrhu a doložil svůj majetek (včetně pohledávek) v rozsahu dostatečném k úhradě závazků, přičemž doložil, že dne 10.7.2008 uhradil závazek vůči společnosti FONSUS ASSETS ve výši 263.912 Kč (200.000 Kč s příslušenstvím). Se svými pohledávkami se mimo jiné přihlásily společnost FONSUS ASSETS (půjčka s příslušenstvím: 320.183 Kč) a DEBRA Invest (celkem 9.438.069 Kč se

splatnými pohledávkami z kupních smluv ze dne 5.2.2007, 1.2.2007 a 14.12.2006, kdy uznána byla toliko co do výše 8.945.492,29 Kč).

103. Usnesením ze dne 10.10.2008 (v PM dne 4.11.2008) bylo rozhodnuto o zjištění úpadku dlužníka SANEX s.r.o., na jeho majetek byl prohlášen konkurs a insolvenčním správcem byla ustanovena společnost INSOLV, v.o.s. (pozn. soudu : jejím zástupcem byl Mgr. Ing. Škripko).
104. DEBRA Invest svou přihlášku pohledávky ve výši 7.457.301,30 Kč (bez příslušenství) podala dne 9.7.2008, ještě dne 7.11.2008 svou přihlášku navýšila o smluvní úrok a zákonný úrok z prodlení (celkem tedy: 9.438.069,47 Kč), kdy všechny uvedené pohledávky označila za nezajištěné a takto společnost DEBRA Invest jednala přesto, že dne 30.9.2008 všechny pohledávky uplatněné v insolvenčním řízení měla převést na společnost FONSUS ASSETS, a.s. a ve smlouvě o postoupení je uvedeno, že jsou zajištěny třemi vlastními blankosměnkami vystavenými dlužníkem a avalovanými jednatelům dlužníka. Jelikož úředně osvědčené uznání podpisu R.Z. na smlouvě je ze dne 12.11.2008 a E. K. ze dne 21.11.2008, lze v souvislosti se shora uvedeným usuzovat, že smlouva byla antidatována a k jejímu uzavření došlo až v období po 7.11.2008. Až dne 24.11.2008 byl insolvenčnímu soudu doručen návrh FONSUS ASSETS, a.s., aby místo společnosti DEBRA Invest do insolvenčního řízení vstoupila společnost FONSUS ASSETS, čemuž bylo vyhověno usnesením ze dne 25.11.2008, které nabylo právní moci až dne 9.12.2008. Při přezkumném jednání dne 3.12.2008 byl jako zástupce věřitelů zvolen FONSUS ASSETS, zastoupený JUDr. Pavlem Hráškem na základě plné moci a došlo k rozhodnutí o odvolání dosavadního insolvenčního správce a k ustanovení správce Mgr. Touschka. Nutno dodat, že i společnost DEBRA Invest na základě plné moci udělené Ing. K. tehdy zastupoval advokát JUDr. Pavel Hrášek.
105. Usnesením ze dne 19.1.2012 byla odmítnuta část pohledávky FONSUS ASSETS (dříve DEBRA Invest) ve výši 492.577,18 Kč. Rovněž v případě PYROCOM a.s. došlo usnesením ze dne 19.1.2012 k částečnému odmítnutí pohledávky, a to co do výše 724.999,60 Kč.
106. Obsahem spisu je pak i Zápis z jednání o převzetí majetku a dokumentace z důvodu rozhodnutí o změně insolvenčního správce ze dne 19.12.2008, obsahující seznam dokumentace předané Mgr. Škripkem Mgr. Touschkovi, z něhož vyplývá, že spolu s kupními smlouvami ze dne 5.2.2007, ze dne 1.2.2007 a ze dne 14.12.2007 (mezi DEBRA Invest a SANEXem) byly vždy předány kopie směnky (tedy není vyjádřeno, že se jednalo o blankosměnky) vystavené SANEX s.r.o. na řad DEBRA Invest s.r.o. ze dne 5.2.2007 (code 070205) /1.2.2007 (code 070102)/14.12.2006 (code 061206). Policejní orgán se pokusil kopie těchto směnky, jež měly být insolvenčnímu správci Mgr. Karlu Touschkovi předány, vyžádat, avšak z vyjádření jmenovaného ze dne 1.3.2019 vyplývá, že tyto listiny nepodléhaly archivaci, a proto již byly skartovány. Zmocněnec TECHNOEXPORTu v řízení před soudem předložil návrh na doplnění dokazování výsledkem Mgr. Ing. Jana Škripka, zástupce původního insolvenčního správce z důvodu, že tento měl předat Mgr. Touschkovi spolu s další dokumentací i kopie uvedených směnky, avšak při provedení důkazu seznamem předávaných dokumentů a samotným insolvenčním spisem od tohoto návrhu u hlavního líčení ustoupil. Ani soud sám nepovažoval za nezbytné (obzvláště při nutnosti vyžádání si rozhodnutí insolvenčního soudu o zproštění mlčenlivosti) Mgr. Ing. Škripka vyslyšet, když předání dokumentace bylo dostatečně osvědčeno a když nelze očekávat, že by si jmenovaný po tolika letech a při tak krátké době své působnosti právě na předání

- kopíí směnec (popř. blankosměnec) rozpomenul a že by byl schopen přesně popsat jejich podobu.
107. Usnesením ze dne 7.11.2016 bylo rozhodnuto o uspokojení pohledávek dle rozvrhu s tím, že FONSUS ASSETS (tehdy již v insolvenční) získala z pohledávky spočívající v půjčce 2.103,66 Kč a z pohledávek postoupených DEBROU Invest 58.773,80 Kč, kdy dne 9.4.2019 nabylo právní moci usnesení soudu o tom, že konkurs na majetek dlužníka SANEX, s.r.o. se zrušuje.
 108. Soud pak rovněž považoval za nutné zabývat se okolnostmi dopravních nehod Ing. Petra W. a Ing. Michala V., pokud obžalovaný (ale i jiné osoby, jak vyplývá z odposlechů) úmrtí Ing. W. určitým způsobem spojoval s předmětnou směnkou a následky privatizace, a pokud bylo nutné objasnit časové souvislosti a okolnosti dopravní nehody Ing. Michala V.. Proto si vyžádal spisy těmito nehodami se zabývající.
 109. Ze spisu PČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje č.j. **KRPS-20567/TČ-2010** tak bylo zjištěno, že Ing. Petr W. zemřel dne xxx na následky zranění neslučitelných se životem, která byla způsobena tím, že na dálnici D 5 ve směru na Prahu (11,5 km) narazil z nezjištěných příčin pravým bokem svého vozidla do svodidel, z nezjištěného důvodu z vozidla vystoupil a vešel do pravého jízdního pruhu, kde jej srazilo nákladní vozidlo. Byť se provedeným šetřením nepodařilo zjistit žádných okolností vedoucích Ing. W. k sebevraždě (zdravotní problémy, problémy v osobním či pracovním životě), byla věc odložena s tím, že nebylo zjištěno zavinění a usmrcení druhou osobou, věc tedy byla dne 19.9.2010 odložena. Za poměrně nestandardní však soud považuje kroky společnosti TECHNOEXPORT v této věci, kdy dne již 28.6.2010 Ing. P. ml. a Ing. K. zmocňují JUDr. Zámešku k zastupování společnosti TECHNOEXPORT ve věci úmrtí Ing. W. v řízení vedeném Policií ČR a dne 12.7.2010 uvedený právní zástupce požaduje od policejního orgánu sdělení informace, zda ve věci úmrtí Ing. W. bylo zahájeno trestní řízení podle § 158 odst.3 tr. řádu, příp. pod jakým ČTS s tím, že TECHNOEXPORT má v úmyslu vstoupit do takového řízení jako poškozený a uplatnit z toho plynoucí práva, což v případě, pokud nedošlo k poškození služebního motorového vozidla TECHNOEXPORTu, soud musí vnímat buď jako hyenismus či jako snahu o zjištění, co policejní orgán o okolnostech nehody ví a zkoumá.
 110. Pokud se jedná o dopravní nehodu Ing. Michala V., tato věc vedená u PČR pod č.j. **KRPE-1142/DNPA-2010** byla dne 13.12.2010 postoupena Magistrátu města Pardubic jako přešůpek, kdy z oznámení PČR, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje vyplývá, že k nehodě řidiče Ing. Michala V. došlo dne 27.10.2010 na silnici I.tř. v katastru obce xxx tak, že řidič přešel do protisměrné části silnice, kde se střetl s protijedoucím nákladním vozidlem MAN, alkohol u řidičů nebyl zjištěn a oba byli převezeni do nemocnice, kdy Ing. V. utrpěl těžké život ohrožující zranění.
 111. Za nadbytečné a s věcí nesouvisející pak soud považoval doplnění dokazování spisem Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. KSUL 44 INS 18950/2014, kterým mělo být podle poškozeného prokázáno, že se do insolvenčního řízení vůči úpadci Ing. Jirřimu J. přihlásila se svou pohledávkou z titulu směnky ve výši 89.663.287,70 Kč společnost IMMOBILE.EUROP AG, zastoupená obžalovaným Františkem B. jako obecným zmocněncem, kdy právě on aktivně vykonával funkci zástupce věřitelů a uvedená pohledávka pak byla v rámci žaloby uvedené společností o určení pravosti a výše

pohledávky zamítnuta. O této pohledávce a sporu měl soud poznatky z jiných listinných důkazů, jako je rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.1.2014 č.j. 49 Cm 231/2010-355 (předložený obžalovaným v přípravném řízení), z něhož vyplývá, že tuto společnost právně zastupoval opět JUDr. Ing. Pavel Novák Ph.D., že původně byl směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti; či zmocnění k vyplnění směnky (č.l. 6970) a návrh na pokračování v řízení (č.l. 6971-6972), které osvědčuje, že v tomto insolvenčním řízení se angažoval právě F.B., ale i to, že disponoval razítkem CORNER FINANCE, kterým zjevně omylem opatřil tento návrh. Na druhou stranu je třeba vzít v potaz, že právě ve vymáhání pohledávek spočívá výdělečná činnost obžalovaného. Proto soud tento návrh na doplnění dokazování vznesený ze strany poškozené TECHNOEXPORT zamítl pro nadbytečnost a absenci vypovídací potence ve vztahu k žalovaným skutkům.

112. Dále soud prováděl dokazování listinnými důkazy předloženými společností TECHNOEXPORT a Ing. Eduardem K., které měly především stvrzovat, že směnečná suma uvedená na směnce předložené v rámci směnečného řízení, byla vyplněna nesprávně či dokonce protiprávně, když měla zajišťovat obchod s protichemickými oděvy v kupní ceně 846.476,27 Kč či 824.491,96 Kč, kdy v tomto směru se obžaloba nevyjadřuje zcela jednoznačně, když uvádí obě částky.
113. Dříve, než se soud bude věnovat samotným obchodním případům, které dle oznamovatele měly souvislost s uplatněnou směnkou, poukáže na některé pozice vedoucích pracovníků a funkcionářů a jejich kompetence při jednání za společnost TECHNOEXPORT.
114. **Z pracovních smluv** doložených TECHNOEXPORTem vyplývá, že dne 25.9.2007 TECHNOEXPORT, zastoupený Ing. Petrem W. (jakožto místopředsedou představenstva) zaměstnal Bc. Pavla K. s tím, že s nástupem do práce dne 24.9.2007 bude tento pracovat jako generální ředitel. Dne 27.9.2007 pak TECHNOEXPORT, zastoupený generálním ředitelem Bc. Pavlem K. zaměstnal Ing. Petra W. na pozici obchodně-ekonomického náměstka generálního ředitele s nástupem 1.10.2007, kdy dodatkem ze dne 24.1.2008 byla funkce Ing. W. změněna na funkci ekonomického náměstka generálního ředitele.
115. Dne 23.5.2008 (s platností od 26.5.2008) byl vydán **Organizační řád**, podle něhož za představenstvo jednájí navenek jménem společnosti společně vždy dva členové představenstva, z nichž alespoň jeden je buď předseda nebo místopředseda, což odpovídalo i tehdejšímu zápisu v obchodním rejstříku společnosti, přičemž do srpna 2007 za společnost mohl navenek jednat toliko předseda představenstva, který je současně generálním ředitelem, což svědčí o tom, že bezprostředně před nástupem Ing. W. byla posílena úloha místopředsedy a oslabena role předsedy představenstva.
116. **Pokynem GR č. 4/2008 (Podpisová oprávnění vedoucích pracovníků společnosti)** ze dne 30.4.2008 pak byla upravena s účinností od 1.5.2008 oprávnění vedoucích pracovníků společnosti tak, že vedoucí pracovníci byli zplnomocněni k provádění právních úkonů a samostatnému podepisování jménem společnosti objednávek, tuzemských a zahraničních smluv, závazných nabídek a ostatních písemností do výše stanovených limitů tak, že: vedoucí obchodního oddělení –do hodnoty 3 mil., ředitel obchodní skupiny- do hodnoty 30 mil., obchodní a ekonomický náměstek generálního ředitele- do hodnoty 60 mil. a generální ředitel do hodnoty 200 mil. Kč.

117. Z **Podpisového regulativu** platného od 1.8.2008 mimo jiné vyplývá pověření a zmocnění zaměstnanců ze strany představenstva k parafování a samostatnému podepisování písemností jménem společnosti v rozsahu uvedeném regulativem, kdy postoupení pohledávky do hodnoty 200 mil je svěřeno k podpisu generálnímu řediteli a nad tuto částku představenstvu (míněno tedy dva členové představenstva, z nichž alespoň jeden je buď předseda nebo místopředseda), vystavení směnky jen představenstvu.
118. **Směrnice upravující zásady zacházení se směnkami** pak byla vydána až dne 30.9.2008 (s platností od 1.10.2008), tedy pokud předmětný protokol o předání směnek nebyl antidatován či zfalšován (což soud nemůže zcela vyloučit), neměla by se na něj tato směrnice vztahovat. Jsou v ní přirozeně upraveny postupy při vystavování a přijímání, nutnost odsouhlasení směnek přijatých právníkem a devizovým odborem, jejich uložení (pojem: „podnikový trezor“), evidence a inventarizace s tím, že u blankosměnky bude uvedena předpokládaná částka, na kterou může být směnka vyplněna, její splatnost a informace o smlouvě o vyplňovacím právu směnečném. Soud musí konstatovat, že načasování této směrnice je v souvislosti s předmětnou blankosměnkou poněkud podezřelé.
119. Vezme-li pak soud v potaz obchodní vztahy související se společností SANEX s.r.o. chronologicky, pak nejprve měla být dne 12.12.2006 uzavřena **kupní smlouva Code 33 60019/A0B** (pozn.soudu: pořadové číslo je však kupodivu vyšší než číslo u smlouvy ze dne 14.12.2006) na svítlny, kdy TECHNOEXPORT figuroval jako prodávající a SANEX jako kupující, cena za toto zboží byla sjednána na částku 774.646,77 (vč.DPH), jejíž splatnost byla určena ve lhůtě 120 dnů ode dne dodávky, nejpozději dne 15.4.2007 a jako finanční záruka za platbu měla sloužit vlastní směnka kupujícího na řad prodávajícího vystavená na částku celkové kupní ceny, avalovaná Ing. Václavem M., která bude splatná u Komerční banky v Praze 9/bez uvedení čísla účtu do 30.4.2007 a měla být předána při podpisu smlouvy a zároveň měla tvořit nedílnou součást smlouvy. Tuto smlouvu za TECHNOEXPORT podepsala Jana Č. (na základě plné moci udělené prokuristou Ing. L.) a za SANEX PhDr. Jitka M., zplnomocněná jednatelem Ing. Václavem M.. Nutno dodat, že k této smlouvě byla policejnímu orgánu dodána kopie směnky úplné (tedy zcela vyplněné), kdy z dalších připojených kopií je zřejmé, že směnka byla dne 14.12.2006 vrácena paní Č. paní M. za účelem opravy a deponována byla na devizovém oddělení nadvakrát, dne 12.12.2006 a 14.12.2006, byť z interního sdělení (žádosti o deponování směnky) nevyplývá její logické vydání mezi těmito daty. Jak je zřejmé z **Dodatku č.1** ke shora uvedené smlouvě, dne 14.6.2007 (tedy až po datu splatnosti) došlo k prodloužení termínu splatnosti do 30.6.2007. Za zboží pak SANEX zaplatil bezhotovostními převody dne 10.8.2007 (300.000 Kč) a dne 15.8.2007 (474.646,77 Kč), jak dokládají bankovní výpisy. Přesto uvedená směnka zajišťující úhradu za toto zboží zůstala v TECHNOEXPORTU, jak vyplývá ze seznamu směnek ke dni 31.8.2008-č.l. 3717). Podle **kupní smlouvy Code 33 60019/B02** předmětné zboží prodané společnosti SANEX společnost TECHNOEXPORT zakoupila od společnosti DEBRA Invest, s.r.o. za částku 714.119,25 Kč (vč. DPH), kdy splatnost kupní ceny měla nastat nejdříve 13.12.2006.
120. Dne 14.12.2006 měla být uzavřena **kupní smlouva Code 33 60018/A0A** na hliníkové plechovky pro výrobu hasících sprejů, kdy TECHNOEXPORT figuroval jako prodávající a DEBRA Invest, s.r.o. jako kupující, cena za toto zboží byla sjednána na částku 4.434.591,34 Kč (vč.DPH), kdy fakturována však byla částka 4.289.901,05 Kč (viz. FA č.l. 1378), splatnost kupní ceny byla smlouvou určena ve lhůtě 120 dnů ode dne dodávky, nejpozději dne 15.5.2007 a jako finanční záruka za platbu měla sloužit vlastní směnka konečného

uživatele zboží, tj. firmy SANEX s.r.o. vystavená na řad kupujícího minimálně ve výši celkové kupní ceny uvedené v čl. 2.1.3. (4.434.591,34 Kč) a avalovaná Ing. Václavem M., která je splatná u Komerční banky v Praze 9/bez uvedení čísla účtu do 30.5.2007 s tím, že tato směnka byla kupujícím indosována na řad prodávajícího, měla být kupujícím prodávajícímu předána při podpisu smlouvy a její oboustranná kopie měla tvořit nedílnou součást smlouvy (jako Příloha č.1). Tuto smlouvu za TECHNOEXPORT podepsal Ing. L. a za DEBRA Invest s.r.o. Ing. K.. Dne 15.9.2008 byl pořízen úřední (notářkou) opis této smlouvy, který se sestával z 5 listů, což dokládá, že uvedená nedílná součást smlouvy (kopie směnky) jaksi při pořízení úředního opisu chyběla. Podle interního sdělení ze dne 14.12.2006 (na čl. 1379 + čl. 1529 + 7026) bylo devizové oddělení (Ing. K.) požádáno o deponování směnky SANEXu vázající se k tomuto obchodu, na žádosti je uvedeno jméno Jany Č.-vedoucí oddělení 33, avšak s podpisem odpovídajícím podpisům svědkyně T., před nímž je předložka „za“ a pod textem žádosti je rukopisně uvedeno „*Převzala zpět 23.9.2008 + podpis*“ odpovídající podpisům pí. T.. Potvrzení, kdy a kým byla směnka převzata, chybí a rovněž absentuje žádost o vydání směnky a důvod. Na vyhotovení shodné žádosti na čl. 7027 je však zaznamenáno, že směnku dne 14.12.2006 převzala pí. J. (soudě podle podpisu a pracovního zařazení). To však znamená, že skutečnost uvedená v čestném prohlášení Ing. K. ze dne 11.2.2014 se patrně nezakládá na pravdě, když tuto směnku do depozita nepřevzala paní D.. V žádosti o deponování je pak uvedeno, že vzhledem k tomu, že směnka nebyla výstavcem kompletně vyplněna, uvádí se, že částka směnky činí nejméně 4.555.424,30 Kč (pozn. soudu: odpovídá kupní ceně mezi DEBRA Invest a SANEX), je splatná k 15.5.2007 a slouží jako finanční zajištění obchodního případu Code 33 60018/A0A. To svědčí o tom, že oproti obvyklé praxi TECHNOEXPORTu, nebylo spolu se směnkou do trezoru uloženo vyplňovací prohlášení v žádné formě (tedy ani ve formě kupní smlouvy, kde podle sdělení TECHNOEXPORTu mělo být vyplňovací právo vyjádřeno). Kromě smluvní a další dokumentace k tomuto případu byla samostatně předložena **kopie blankosměnky vystavené dne 14.12.2006** SANEXem (č.l. 1380, shodná kopie byla doložena do data roomu-viz. čl. 3728), která, jak bylo již shora uvedeno, dne 15.9.2008 již netvořila nedílnou součást smlouvy, kdy se jedná o blankosměnku, která měla být vystavena v Praze dne 14.12.2006, jako výstavce je uveden SANEX, byla vystavena na řad DEBRA Invest, je bez vyplněného data splatnosti a bez vyplnění částky, není na ní vyznačena doložka „bez protestu“, ale je na ní vyznačeno, že je splatná u Komerční banky a.s., Praha 9 a na její rubové straně je vyznačen aval a indosament DEBRA Invest na řad TECHNOEXPORTu.

121. K tomuto obchodnímu případu pak byla doložena rovněž **kupní smlouva code 061206** na shodné zboží uzavřená dne 14.12.2006 mezi prodávajícím DEBRA Invest, s.r.o. (podepsáno Ing. K.) a kupujícím SANEX s.r.o. (podepsáno PhDr. M.) se sjednanou kupní cenou ve výši 4.555.424,30 Kč, s datem splatnosti 120 dnů od data dodání předmětu plnění, s tím, že jako garanci platby vystaví kupující blankosměnku, která bude vystavena jako vlastní směnka bez protestu avalovaná jednatelem kupujícího, splatná na řad prodávajícího a bude vyplněna bez data splatnosti a částky, přičemž prodávající je oprávněn vyplnit a uplatnit směnku v případě, že kupující překročí termín splatnosti faktury vystavené prodávajícím o více než 30 dnů, pokud se smluvní strany písemným dodatkem k této smlouvě nehodou jinak. Kdy bude blankosměnka vystavena, jak a kdy bude předána, ve smlouvě uvedeno není. Dodatkem č.1 ke smlouvě code 061206 pak byl sjednán nový termín splatnosti do 2. února 2008. Dodána (s razítkem DEBRA Invest a podpisem Ing. K. a dále rukopisnou poznámkou: *Převzala 14.12.2006 Jana Č.*) byla i kopie blankosměnky (č.l. 1471), která vypadá shodně jako blankosměnka zajištěná v rámci data roomu (č.l. 3728) a spolu (nikoli však jako její nedílná součást) se smlouvou code 33 60018/A0A (na čl. 1380) s tím rozdílem, že u ní není vyplněno místo splatnosti (Komerční banka a.s., Praha 9), kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

tato kopie nezaznamenává z neznámého důvodu rubovou stranu směnky, ač minimálně aval na ní měl být vyznačen a neobsahuje doložku bez protestu, ač tuto podle znění smlouvy měla blankosměnka vystavená na řad DEBRA Invest rovněž obsahovat.

122. Dne 26.1.2007 byla uzavřena **kupní smlouva Code 33 70006/A0C** na váčky a trysky do hasících sprejů mezi prodávajícím TECHNOEXPORTem a kupujícím DEBRA Invest, s.r.o., cena za toto zboží byla sjednána na částku 2.127.760,74 Kč (s 0% DPH), kdy fakturována byla dne 28.3.2007 částka 2.152.523 Kč (viz. FA č.l. 1388), splatnost kupní ceny byla smlouvou určena ve lhůtě 120 dnů ode dne dodávky, nejpozději dne 31.7.2007 a jako finanční záruka za platbu měla sloužit a být předána vlastní směnka konečného uživatele zboží, tj. firmy SANEX s.r.o. vystavená na řad kupujícího minimálně ve výši celkové kupní ceny uvedené v čl. 2.1.3. (2.127.760,74 Kč) a avalovaná Ing. Václavem M., která je splatná u Komerční banky v Praze 9/bez uvedení čísla účtu do 31.7.2007 s tím, že tato směnka byla kupujícím indosována na řad prodávajícího, měla být kupujícím prodávajícímu předána při podpisu smlouvy a její oboustranná kopie měla tvořit nedílnou součást smlouvy (jako Příloha č.1), což je pozoruhodné, když blankosměnka měla být vystavena až dne 1.2.2007, zatímco kupní smlouva měla být podle uvedeného data podepsána již dne 26.1.2007. Tuto smlouvu za TECHNOEXPORT podepsal Ing. L. a za DEBRA Invest s.r.o. Ing. K.. Podle interních sdělení ze dne 1.2.2007, které měl soud k dispozici ve dvojím typu vyhotovení (na č.l. 1387, 1391, 7023, 7024) bylo devizové oddělení (pí D.) požádáno o deponování směnky vystavené dne 1.2.2007 společností SANEX na řad DEBRA Invest s.r.o. a indosované na řad TECHNOEXPORTu jako finančního jistění obchodního případu code 3370006 A0C, kdy na jednom ze sdělení je pod textem žádosti uvedeno: „Převzala: 1.2.2007 + nečitelný podpis“ (podobný podpisu Miloslavy D.-viz. č.l. 982) a na druhém interním sdělení je pak po textem uvedeno: „Převzala: (bez data) + nečitelný podpis“ a rukopisně: „Převzala zpět 23.9.2008 + nečitelný podpis“ (podobný podpisu svědkyně T.), přičemž i zde žádost o vydání směnky a důvodu na interním sdělení absentuje a tentokrát není v žádosti o deponování uvedeno, zda je směnka v nějakých částech nevyplněná, kolik činí směnečná suma a kdy je splatná, a nic nesvědčí pro to, že spolu se směnkou (eventuálně spíše s blankosměnkou) bylo do trezoru uloženo vyplňovací prohlášení (byť i jen ve formě opisu kupní smlouvy). Za Janu Č. -vedoucí obchodního oddělení 33 je žádost o deponování opět podepsána podpisem podobným podpisu svědkyně T.. Kromě shora uvedené dokumentace byla TECHNOEXPORTem k tomuto případu samostatně předložena **kopie blankosměnky vystavené dne 1.2.2007** SANEXem (č.l. 1389-policejnímu orgánu doručena až dne 26.8.2016, shodná kopie byla doložena do data roomu-viz. č.l. 3726), kdy se jedná o blankosměnku, která měla být vystavena v Praze dne 1.2.2007, jako výstavce je uveden SANEX, byla vystavena na řad DEBRA Invest, je bez vyplněného data splatnosti a bez vyplnění částky, není na ní vyznačena doložka „bez protestu“, a není na ní uvedeno místo placení, přičemž na její rubové straně je vyznačen aval Ing. Václav M. a indosament DEBRA Invest na řad TECHNOEXPORTu.
123. I k tomuto obchodnímu případu pak byla doložena rovněž **kupní smlouva code 070102** na shodné zboží uzavřená dne 1.2.2007 mezi prodávajícím DEBRA Invest, s.r.o. (podepsáno Ing. K.) a kupujícím SANEX s.r.o. (podepsáno PhDr. M.) se sjednanou kupní cenou ve výši 2.177. 476, 98 Kč, s datem splatnosti 120 dnů od data dodání předmětu plnění, s tím, že jako garanci platby vystaví kupující blankosměnku, která bude vystavena jako vlastní směnka bez protestu avalovaná jednatelem kupujícího, splatná na řad prodávajícího a bude vyplněna bez data splatnosti a částky, přičemž prodávající je oprávněn vyplnit a uplatnit směnku v případě, že kupující překročí termín splatnosti faktury

vystavené prodávajícím o více než 30 dnů, pokud se smluvní strany písemným dodatkem k této smlouvě nehodnou jinak. Ani v této smlouvě není uvedeno, kdy bude blankosměnka vystavena, jak a kdy bude předána. Dodatkem č.1 ze dne 14.6.2007 ke smlouvě code 070102 pak byl sjednán nový termín splatnosti do 22. března 2008. Dodána (s razítkem DEBRA Invest a podpisem Ing. K. a dále rukopisnou poznámkou: *Převzal 1.2.2007 + nečitelný podpis*, který odpovídá podpisu Ing. K.) byla i kopie blankosměnky (č.l. 1476), která vypadá shodně jako blankosměnka zajištěná v rámci data roomu (č.l. 3726) a spolu (nikoli však jako její nedílná součást) se smlouvou code 33 70006/A0C (na č.l. 1389) s tím, že tato kopie rovněž nezaznamenává rubovou stranu směnky, ač minimálně aval na ní minimálně měl být vyznačen a neobsahuje doložku bez protestu, ač tuto podle znění smlouvy měla blankosměnka rovněž obsahovat.

124. A konečně pak byla doložena i **kupní smlouva Code 33 70007/A0D** na 24 ks ochranných protichemických oděvů, která měla být uzavřena dne 6.2.2007, kdy TECHNOEXPORT figuroval jako prodávající a DEBRA Invest, s.r.o. jako kupující, cena za toto zboží byla sjednána na částku 824.491,96 Kč (vč.DPH), kdy fakturována byla částka 825.237,52 Kč (viz. FA č.l. 1402, což v tomto případě tuzemského dodavatele lze těžko odůvodnit změnou kurzu valut), splatnost kupní ceny byla smlouvou určena ve lhůtě 120 dnů ode dne dodávky, nejpozději dne 10.6.2007 a jako finanční záruka za platbu měla sloužit vlastní směnka konečného uživatele zboží, tj. firmy SANEX s.r.o. vystavená na řad kupujícího minimálně ve výši celkové kupní ceny uvedené v čl. 2.1.3. (824.491,96 Kč) a avalovaná Ing. Václavem M., která je splatná u Komerční banky v Praze 9/bez uvedení čísla účtu do 10.6.2007 s tím, že tato směnka byla kupujícím indosována na řad prodávajícího, měla být kupujícím prodávajícímu předána při podpisu smlouvy a její oboustranná kopie měla tvořit nedílnou součást smlouvy (jako Příloha č.1). Tuto smlouvu za TECHNOEXPORT podepsala Jana Č. a za DEBRA Invest s.r.o. Ing. K.. Jak vyplývá z verze kopie této kupní smlouvy na č.l.18-22, jedná se o kopii opisu, který byl ověřen (stejně jako smlouva code 3360018/A0A a Code 3370006/A0C) u JUDr. Daniely Jarošové, notářky v Praze dne 15.9.2008. I v tomto případě se opis (popř. stejnopis) sestával z 5 listů, tedy oboustranná kopie blankosměnky či směnky tehdy netvořila nedílnou součást smlouvy. K této smlouvě pak byly uzavřeny dva dodatky, jeden ze dne 14.6.2007, kterým byla splatnost prodloužena do 10.8.2007, a druhý ze dne 15.8.2007, kterým byla splatnost prodloužena do 15.2.2008, kdy i v tomto případě byly kopie opisů dodány s doložkou notářky JUDr. Daniely Jarošové ze dne 15.9.2008. Podle interního sdělení ze dne 12.2. 2007 (na č.l. 1397, 7021) bylo devizové oddělení (opět pí. D.) požádáno o deponování směnky fy SANEX s.r.o. z 5.2.2007 code 3370007A0D, dodávka ochranných oděvů od fy Ecoprotect, ČR, indosované společností DEBRA Invest na řad TECHNOEXPORTu, jako finančního jistění obchodního případu code 3370007 A0D, kdy tato žádost o deponování byla znovu podána jménem Jany Č., ale opětovně podepsána patrně pí. T. („za“), kdy pod textem žádosti je uvedeno: „Převzala: 12.2.2007 + podpis“ odpovídající podpisu paní D.. V tomto případě pod textem interního sdělení není deklarace zpětného vyzvednutí směnky z depozita. Ta je uvedena vyhotovení na č.l. 1526 a 7020, kde chybí datum převzetí směnky paní D., ale je rukopisně označeno, že dne 23.9.2008 převzala zpět + podpis paní T.. Od koho a z jakého důvodu zaznamenáno není. V žádosti o deponování pak není uvedeno, zda se jedná o blankosměnku či o směnku úplnou či jak má být případná blankosměnka vyplněna.
125. Kromě smluvní a další dokumentace k tomuto případu byla samostatně (resp. s interním sdělením, nikoli s příslušnou kupní smlouvou) předložena **kopie blankosměnky vystavené dne 5.2.2007** SANEXem (č.l. 1398, shodná kopie byla doložena do data roomu-viz. č.l.

3725), kdy tato byla do spisu policejním orgánem vytištěna dne 12.9.2014 na základě elektronického doručení interních sdělení vyžádaných policejním orgánem u TECHNOEXPORTu. Jedná se o blankosměnku, která měla být vystavena v Praze dne 5.2.2007, jako výstavce je uveden SANEX, byla vystavena na řad DEBRA Invest, je bez vyplněného data splatnosti, bez vyplnění částky a místa placení, není na ní vyznačena doložka „bez protestu“ a na její rubové straně je vyznačeno Per aval: Ing. Václav M., RČ: xxx + podpis (odpovídající podpisu Ing. M.) a rukopisný nedatovaný indosament: „*Za nás na řad TECHNOEXPORTU akciové společnosti pro zahraniční obchod, IČ: 00 00 0841, Praha 1, Václavské náměstí 841/1, PSČ 11 334*“ + razítko DEBRA Invest a podpis Ing. K.. Ačkoli u ostatních blankosměnek bylo číslo popisné u adresy TECHNOEXPORTu uvedeno správně: 846/1, v tomto případě došlo k chybě.

126. Ze shora uvedeného však vyplývá, že v případě, kdy směnka nebyla vyplněna (a to i částečně) dle představ pracovníků TECHNOEXPORTu, byla vrácena k opravě (ilustrativně viz. č.l. 1463-1465). Zda tomu tak bylo či nebylo i v tomto případě se nepodařilo zjistit a nelze to vyloučit. Tím by se totiž mohlo stát, že původně existovaly blankosměnky dvě, pokud si SANEX nedohlédl na to, aby došlo ke skartaci chybné. Tomu, že směnka mohla být opravována, by pak také odpovídalo údajné deponování směnky až dne 12.2.2007, kdy tento časový rozptyl od uzavření smlouvy (6.2.2007) nedokázali svědci vysvětlit. V tomto případě totiž ze zajištěných e-mailových zpráv vyplývá, že dne 5.2.2007 Eduard K. zaslal Jiřímu K. a v kopii Janě Č. sdělení, že smlouva se SANEXEM na dodávku protichemických oděvů je podepsána a směnku má u sebe. Až dne 7.2.2007 zasílá Eduard K. paní Č. dvě obrazové přílohy se sdělením: „Posílám směnku SANEXU“, což svědčí o tom, že směnka při podpisu smlouvy předána nebyla a potvrzuje to i odpověď pí. Č. z téhož dne, že popisné číslo TEXu je 846, ne 841. Rovněž je s podivem, že policejní orgán obdržel či založil jen lícovou stranu předmětné blankosměnky (ač obrazové přílohy byly dvě, což nasvědčuje tomu, že se jednalo o kopii lícové i rubové strany) či, že ačkoliv DEBRA Invest měla v případě ostatních směnek na kopii jejich lícové strany (kdy rubová strana nebyla z neznámého důvodu předkládána či zakládána do spisu) vždy k dispozici zápis o převzetí směnky ze strany pracovníka TECHNOEXPORTu (s datem převzetí a podpisem), právě v případě kopie blankosměnky předmětné, kterou vydal policejnímu orgánu Ing. K. dne 25.8.2014 (viz. č.l. 846-847), tentokrát i s rubovou stranou s indosamentem na TECHNOEXPORT, žádné takové potvrzení není. Nelze tedy vyloučit, že originál této blankosměnky (minimálně v době uzavření předmětného obchodu) oficiálně TECHNOEXPORTu vůbec předán nebyl (nebo byla předána směnka jiná). Další zmatek do věci ohledně převzetí směnky a její indosace pak vnáší rozporné výpovědi svědků, jak bude uvedeno níže.

127. Nutno doplnit, že k tomuto obchodnímu případu pak byla TECHNOEXPORTem (v rámci podání trestního oznámení) doložena rovněž prostá kopie **kupní smlouvy code 070205** (kdy návrh této smlouvy, tedy její nepodepsanou podobu, společně s oboustrannou kopií blankosměnky indosované na TECHNOEXPORT doložil policejnímu orgánu dne 25.8.2014 také Ing. K.) na shodné zboží uzavřená dne 5.2.2007 mezi prodávajícím DEBRA Invest, s.r.o. (podepsáno Ing. K.) a kupujícím SANEX s.r.o. (podepsáno PhDr. M.) se sjednanou kupní cenou ve výši 846.476,27 Kč, s datem splatnosti 120 dnů od data dodání předmětu plnění, s tím, že jako garanci platby vystaví kupující blankosměnku, která bude vystavena jako vlastní směnka bez protestu avalovaná jednatelem kupujícího, splatná na řad prodávajícího a bude vyplněna bez data splatnosti a částky, přičemž prodávající je oprávněn vyplnit a uplatnit směnku v případě, že kupující překročí termín splatnosti faktury vystavené prodávajícím o více než 30 dnů, pokud se smluvní strany písemným dodatkem

k této smlouvě nehodou jinak. Kdy bude blankosměnka vystavena, jak a kdy bude předána, ve smlouvě uvedeno není. Dodatkem č.1 ze dne 14.6.2007 ke smlouvě code 070205 pak byl sjednán nový termín splatnosti do 10. února 2008.

128. **Kopie blankosměnky** v podobě popsané ve smlouvě **Code 070205** policejnímu orgánu (ani soudu) nikdy předložena nebyla (míněno v kombinaci s doložkou „bez protestu“ ve stavu před indosací na TECHNOEXPORT). Předložena pak nebyla ani **kopie směnky** v podobě, jak ji popisuje **kupní smlouva Code 33 70007/A0D**, což je zjevné ze shora uvedeného popisu obsahu smluv a je konkrétně rozvedeno již v rozsudcích vycházejících ze směnečného řízení.
129. Jak bylo již shora uvedeno, k dispozici byla oboustranná kopie blankosměnky již s indosací DEBRA Invest na řad TECHNOEXPORTu, o níž je tvrzeno, že byla garancí za platbu DEBRA Invest TECHNOEXPORTu. Její shodná podoba pochází hned z několika zdrojů: data room (který byl PČR dodán dne 12.1.2015) - č.l. 3725, Ing. Eduard K.(který kopii dodal až dne 25.8.2014) -č.l.846 a TECHNOEXPORT (který tuto podobu dodal policejnímu orgánu až v období mezi 29.8.2014 a 12.9.2014, kdy bylo podání v elektronické podobě vytištěno + prostřednictvím JUDr. K. u hl.l. dne 19.1.2021, v obou případech spolu s interními sděleními) – č.l. 1398-1399 + 7022. Ač k trestnímu oznámení ze dne 22.1.2014 měla být připojena jako příloha č. 7) „Blankosměnka vystavená společností SANEX a indosovaná společností DEBRA na TECHNOEXPORT“, byla přiložena kopie blankosměnky, která již byla opatřena i nedatovaným indosamentem TECHNOEXPORTu na řad FONCUS ASSETS, a.s. Kde takovou kopii (s indosací na řad FONCUS ASSETS) právní zástupce TECHNOEXPORTu vzal (již dne 22.1.2014), není jasné, pokud svědek JUDr. K. uvedl, že nikde v archivu, ani v ekonomickém úseku, ani v šanonech, nenašel indosaci Technoexportu na p. Z. s tím, že na těch kopiích směnek to končilo Technoexportem a její kopii (s indosamentem TECHNOEXPORTu) získaly až daleko později díky R. Z., který ho upozornil na e-mail, v němž kopii směnky zasílal Ing. K., kdy toto tvrzení svědka dokládá i odposlech telefonu R.Z. z 27.8.2014.
130. Každopádně ze shora uvedeného je zřejmé, že tzv. garanční směnky nebyly vždy předávány při podpisu smlouvy, o čemž svědčí vracení blankosměnky z 12.12.2006 a její znovuposkytnutí dne 14.12.2006, časová chronologie u obchodu TECHNOEXPORTu z kupní smlouvy ze dne 26.1.2007 (kdy směnka, která měla být při podpisu smlouvy předána a tvořit nedílnou součást smlouvy, ještě nebyla ani vystavena), ale i komunikace mezi J.Č. a Ing. K. ze dne 7.2.2007, kteří kopii směnky řeší až po uzavření smlouvy. Rovněž je nevysvětlitelné, z jakého důvodu kopie blankosměnek dne 15.9.2008 netvořily nedílnou součást smluv, a tyto smlouvy nebyly údajně archivovány ani spolu se shora uvedenými interními sděleními a dále, proč, pokud si kopie směnek měl nechat od R.Z. poslat Ing. K. dne 8.10. 2008 e-mailem (jak bude uvedeno níže), tyto nebyly v TECHNOEXPORTu spolu s obchodním případem archivovány. To může naznačovat, že originály směnek se do rukou příslušných pracovníků TECHNOEXPORTu ani nedostávaly a jejich převody se odehrávaly na jiné úrovni. Další vysvětlení pak podle soudu mohou poskytovat písemná sdělení JUDr. Bezděky a níže popsaný materiál vyhotovený v rámci due dilligence pro společnost B.G.M. Holding nazvaný **Právní posouzení společnosti TECHNOEXPORT** dle stavu ke dni 5.12.2008, které podporují vývody tohoto i směnečného soudu v tom směru, že k předmětnému obchodnímu případu mezi TECHNOEXPORTem a DEBROU Invest se mohla původně vázat směnka vyplněná a že až následně byly vyhotoveny blankosměnky v jiné podobě či dokonce jiných podobách.

131. V jiném stavu, než jak byly předloženy orgánům činným v trestním řízení a zajištěny v rámci data-roomu (kdy soud podotýká, že poprvé k vydání obsahu data roomu k rukám policejního orgánu došlo až v průběhu směnečného řízení), pak byly kopie blankosměnek pravděpodobně předloženy i právníkovi JUDr. Radoslavu Bezděkovi, jehož výsledku před soudem bylo ze strany TECHNOEXPORTu zabráněno tím, že jej odmítl jako svého tehdejšího právního zástupce, zprostit mlčenlivosti, kdy výpověď učiněnou v přípravném řízení by soud ani za souhlasu stran nemohl využít, neboť výslech se uskutečnil v rozporu s ustanovením § 99 odst.2 tr. řádu bez zproštění mlčenlivosti klientem a navíc před zahájením trestního stíhání obžalovaného (před druhým sdělením obvinění). Navíc tato výpověď před policejním orgánem neposkytuje všechny informace, které by soud zajímaly. Jedná se totiž o to, že společnost TECHNOEXPORT policejnímu orgánu předložila **žádost Ing. M. L.** (kterou vyřizoval Ing. K.) adresovanou **JUDr. Bezděkovi ze dne 12.8.2008**, kdy tato listina podle razítka pochází ze zdroje advokátní kanceláře a nachází se na ní rukopisné poznámky (zjevně tedy Dr. Bezděky), z níž vyplývá, že je požádáno o návrh právního postupu vůči firmě SANEX s důrazem na možnost efektivního využití směnky TECHNOEXPORTem a je popsán obchodní případ tak, že TECHNOEXPORT (OS 3) eviduje v současné době pohledávku za DEBRA Invest s.r.o. ve výši 7.266.916,71 Kč za dodávku hasební techniky pro konečného odběratele DEBRY Invest, tedy firmu SANEX, kdy pohledávka je v prodlení o více než 180 dní, a to z důvodu, že neuhrazených závazků SANEXu jejich partnerovi (DEBRA Invest). Pro krytí rizika případných problémů s likvidací pohledávky přijal TECHNOEXPORT při uzavírání obchodu vlastní směnku vystavenou SANEXem na řad DEBRA Invest indosovanou na TECHNOEXPORT a avalovanou společníkem firmy Ing. Václavem M.. Přílohu pak měly tvořit kopie směnek (3 ks) a další podklady měly být poskytnuty na vyžádání. Text „(3ks)“ je pak rukopisně zakroužkován a vedle je v kroužku : „?!“, což svědčí o tom, že Dr. Bezděka tento údaj nepochopil. Tento důkaz ve formě žádosti s přílohami měl být předložen spolu s přípisem ze dne 29.8.2014, který je ve spise s datem vytištění 12.9.2014 (policejním orgánem). Kopie směnek, které měly tvořit tyto přílohy, jsou však pro soud nepochopitelně jakýmsi kompilátem z různých zdrojů. Lícová strana blankosměnky vystavené dne 5.2.2007 zjevně pochází z jiného zdroje, když není vyznačeno vytištění elektronického dokumentu, když je druhostranně kopie interního sdělení a podle proděravění byla původně zařazena v nějakém pořadači-viz č.l. 1515, zatímco její rubová strana na č.l. 1516 byla policejnímu orgánu doručena a vytištěna až dne 26.8.2016; další kopie obou stran blankosměnky ze dne 1.2.2007 byly policejním orgánem sice vytištěny dne 12.9.2014, avšak datová zpráva má jiné evidenční číslo než přípis TECHNOEXPORTu, s nímž měly být přílohy doručeny, shodné číslo doručení pak mají sice obě strany kopie směnky ze dne 14.12.2006, avšak ty byly vytištěny již dne 1.9.2014. Soud tedy notně pochybuje, že se jedná o přílohy, které patřily k žádosti o vyjádření JUDr. Bezděky.
132. Na tuto žádost JUDr. Bezděka písemnou cestou, **přípisem ze dne 13.8.2008** adresovaným Ing. K., reagoval tak, že pohledávka za DEBRA Invest nezanikla indosací směnky a je možno ji na Debre uplatnit u soudu, včetně úroků a dalších příp. sankcí. Pokud se TECHNOEXPORT stal řádným majitelem směnky, a tedy směnečným věřitelem vůči Sanexu, musí nejprve svá práva ze směnky uplatnit u směnečného dlužníka, event. avala. Kromě toho, že JUDr. Bezděka dále rozvádí postup v případě směnečného řízení (kdy o nutnosti provedení protestu se nezmiňuje), pozastavuje se nad tím, že mu není jasné, proč jsou směnky 3, což může znamenat jednak to, že si smlouvy ke směnkám nevyžádal, že zjistil, že dva závazky zajištěné smenkami již byly uhrazeny, či to, že blankosměnky vypadaly shodně, tedy tehdy neobsahovaly datum vystavení nebo si JUDr. Bezděka tohoto data nevšiml. V další části svého vyjádření pak Dr. Bezděka poukazuje na to, že se jedná o fotokopie blankosměnek, k nimž by měla existovat písemná nebo alespoň ústní dohoda o

vyplňovacím právem či postupu při doplňování obsahu směnek jejich podstatnými náležitostmi, aby se staly platnými směnkami s tím, že taková dohoda zřejmě není, a proto je potřeba věnovat vyplnění zvýšenou pozornost. Prezentuje rovněž své podivení nad tím, že TECHNOEXPORT vůbec souhlasil s indosací směnky a radí, že lze indosační doložku přeškrtnout a vrátit směnky výstavci. To podle soudu svědčí o tom, že tyto obchodní případy právní oddělení neposuzovalo, jak tvrdili pracovníci TECHNOEXPORTu.

133. Přesto **dne 19.8.2008** Ing. L. (vyřizuje opět Ing. K.) žádá JUDr. Bezděku o vypracování návrhu uplatňovacího dopsiu na práva ze tří směnek u směnečného dlužníka (výstavce)-firmy SANEX a připojují se kopie faktur.
134. Doložen pak byl **koncept prezentace směnek** vyhotovený dne 21.8.2008 (avšak údajně ve znění elektronické opravy ze dne 25.8.2008, čili původní text soud k dispozici nemá), v němž se již hovoří o předložení kopie tří vystavených vlastních směnek datovaných 14.12.2006, 1.2.2007 a 5.2.2007, dle ústní dohody vyplněných původních blankosměnek (což svědčí o tom, že písemnou cestou žádné vyplňovací právo uděleno nebylo, rovněž není jasné, zda se ústní dohoda týká stran: SANEX-TECHNOEXPORT, SANEX-DEBRA, DEBRA-TECHNOEXPORT), a je rovněž Dr. Bezděkou upozorněno na to, že celková částka dle přiložených faktur neodpovídá celkové částce uvedené ve sdělení ze dne 12.8.2008. Zda k vyplnění blankosměnek došlo a byl realizován postup navržený Dr. Bezděkem se soudu bez pochybností (pro nevěrohodnost svědků) zjistit nepodařilo. Patrně však nikoli, pokud byly blankosměnky ke dni 31.8.2008 zahrnuty do evidence a data roomu.
135. Jak vyplývá z kopie **Smlouvy o postoupení pohledávek č. 2008 010, dne 16.9.2008** (tedy poté, co společnost DEBRA Invest přihlásila své pohledávky za SANEXem do insolvenčního řízení-10.8.2008) společnost TECHNOEXPORT (zastoupená Bc. Pavlem K. –generálním ředitelem) postoupila společnosti FONSUS ASSETS pohledávky za společností DEBRA Invest s.r.o. v celkové výši 7.267.662,14 Kč včetně příslušenství vycházející z kupních smluv Code: 33 600018A0A, 3370006 A0C a 3370007A0D (ve výši 825.237,52 Kč) s tím, že pohledávky jsou existující a splatné v termínech uvedených na fakturách (což je poněkud v rozporu s uzavřenými dodatky), kdy cena za postoupení pohledávek měla činit 7.267.662,14 Kč, jejíž úhrada byla dohodnuta v pěti splátkách: a) 500.000 Kč do 1.10.2008 (zapláceno 30.9.2008), b) 500.000 Kč do 16.12.2008 (zapláceno 10.12.2008), c) 1.000.000 Kč do 16.3.2009 (zapláceno 13.9.2009), d) 1.000.000 Kč do 16.6.2009 (zapláceno 11.6.2009), e) 4.267.662,59 Kč do 16.9.2009 (zapláceno jen 1.000.000 Kč dne 26.10.2009). Soud konstatuje, že platby byly zjištěny výpisy z účtů předložených společností TECHNOEXPORT. Logiku tohoto nestandardně nastaveného splátkového kalendáře lze jen obtížně pochopit. Každopádně určité časové souvislosti se nabízí, např. ve vztahu k privatizačnímu procesu, když dne 3.10.2008 byl termín pro podání dokumentů prokazujících splnění odborných kvalifikačních kritérií, dne 19.12.2008 termín podání závazných nabídek, dne 16.3.2009 došlo k uzavření smlouvy o prodeji akcií; nebo ve vztahu k převodům předmětné směnky, když 24.9.2008 „mělo“ dojít k převodu směnek na FONSUS ASSETS, když dne 4.3.2009 „mělo“ dojít k převodu směnek na Michala V., když dne 8.6.2009 „mělo“ dojít k převodu směnek na Tahira S.e, když dne 14.9.2009 „mělo“ dojít k převodu směnky na K. H.. To by nasvědčovalo tomu, že všechny dispozice se směnkou a platby splátek byly řízeny stejnou osobou (která měla zájem na tom, aby nenastaly smluvní podmínky pro odstoupení od smlouvy a pro vrácení směnek) a nelze vyloučit, že obojí bylo spojeno se shora uvedenými fázemi privatizačního procesu. Pozoruhodné je pak i to, že již dne 16.9.2008 byla pohledávka odpovídající toliko páté

splátce TECHNOEXPORTem přihlášená do pojištění u SLAVIA pojišťovny, jako by bylo předem předpokládáno, resp. dojednáno, že jen a právě do této výše (4.267.662,59 Kč) nebude cena za postoupení pohledávek uhrazena (kdy vysvětlením může být opět to, že ve zbylé výši byly závazky DEBRA Invest vůči TECHNOEXPORTu již vypořádány). Dále je v této smlouvě č. 2008 010 sjednáno, že postupitel je oprávněn od této smlouvy odstoupit v případě, že je postupník v prodlení s jakoukoli splátkou po dobu delší 30 dnů (čehož nebylo v okamžiku dluhu na páte splátce, jehož splatnost nastala po podepsání smlouvy o prodeji akcií nijak využito). Při uzavření smlouvy o postoupení pohledávek pak měla být předána dokumentace vztahující se k pohledávkám, přičemž se jedná o originály/ověřené kopie kupních smluv, dodacích listů, faktur a dodatků č.2 ke smlouvám s prodloužením splatnosti do 2.2.2008. Soud však měl dodatky jen ke smlouvě Code 33 70007/A0D, dodatkem č. 1 byla splatnost prodloužena do 10.8.2007 a dodatkem č. 2 do 15.2.2008. O zajištění pohledávek blankosměnkami není v celé smlouvě ani slovo. Lze jen doplnit, že tato smlouva o postoupení pohledávek byla zařazena do data-roomu. Nutno ještě dodat, že smlouva byla parafována třemi podpisy (mezi nimi zjevně i parafa Ing. W.) a za TECHNOEXPORT ji podepsal Bc. Pavel K., jakožto generální ředitel.

- zajištění pohledávky blankosměnkami naopak hovoří **Smlouva o postoupení pohledávek č. 15618/2008, údajně uzavřená dne 30.9.2008** mezi DEBROU Invest jako postupitelem a FONSUS ASSETS jako postupníkem, kdy ke zjevné antidataci smlouvy se soud vyjádřil již shora v rámci pojednání o insolvenčním řízení dlužníka SANEX. Na základě této smlouvy DEBRA Invest postoupila postupníkovi pohledávky v celkové nominální hodnotě 7.457.301,47 Kč za společností SANEX, které vznikly na základě neuhrazených dodávek zboží, kdy jsou popsány shora uvedené tři obchody (code: 061206, 070102, 070205). Ve smlouvě je uvedeno, že postupované pohledávky jsou existující, platné a splatné a jsou zajištěny třemi vlastními blankosměnkami vystavenými dlužníkem a avalovanými jednatelům dlužníka (pozn. soudu: V té době však podle TECHNOEXPORTu směňky měly zajišťovat pohledávky TECHNOEXPORTu vůči DEBRĚ, nikoli pohledávky DEBRY vůči SANEXu). Deklarováno je ve smlouvě i to, že se společností SANEX s.r.o. bylo dne 17.6.2008 zahájeno insolvenční řízení a postupitel přihlásil dne 10.7.2008 předmětné pohledávky do tohoto řízení. Cena úplaty za postoupení pohledávek pak byla sjednána v samostatném písemném ujednání a bylo sjednáno, že postupitel nejpozději do 7 dnů od data podpisu smlouvy předá postupníkovi originály či notářsky ověřené kopie dokumentů vztahujících se k postupovaným pohledávkám. Jak bylo uvedeno již shora, tato smlouva mohla být podepsána až v období po 7.11.2008. To tedy opět nasvědčuje tomu, že směňky mohly být ve dvojím vyhotovení, jedna původní pro účely garance za platbu ku prospěchu DEBRA Invest, druhá později pro nekalé plány osob spojených s TECHNOEXPORTem.

136. Jak vyplývá z **Dohody o výši ceny za postoupení pohledávek a způsobu její úhrady** (jejíž podpis nebyl žádným způsobem úředně stvrzen a nelze žádným objektivním způsobem její autenticitu a dobu vzniku ověřit) mezi shora uvedenými subjekty datované rovněž 30.9.2008, k úhradě ceny za postoupené pohledávky sjednané na 7.267.662,14 Kč mělo dojít započtením vzájemných závazků a pohledávek. Jak bylo rozvedeno již shora, společností spojené s osobou R.Z. (PYROCOM a FONSUS ASSETS) pak prostřednictvím JUDr. Pavla Hráška právně zastupujícího FONSUS ASSETS, který se ujímá role zástupce věřitelů, de facto kontrolují probíhající insolvenční řízení, které je prospěšné pro držitele směňky a nutné k tomu, aby byl „ze hry“ vyřazen její výstavce.

137. Je třeba se však vrátit k tomu, co se mezitím odehrávalo v TECHNOEXPORTu. Podle **žádosti ze dne 22.9.2008** podané Janou Č. (kterou vyřizovala paní T.) byla vedoucí devizového oddělení -Ing. Vladimíra K. v souvislosti s předáním směnek navazujících na smlouvu o postoupení pohledávek č. 2008 010 požádána o schválení textu indosamentu: „Za nás na řad FONSUSU ASSETS, a.s., IČ 25698745, Praha 1, Vojtěšská 1- Datum, podpis, razítko“. Na tuto žádost **interním sdělením ze dne 22.9.2008** reagovala Ing. K. tak, že pokud se jedná o znění rubopisu, to je v pořádku. Upozornila však, že se jedná o blankosměnku bez toho, že by byla uzavřena Smlouva o vyplňovacím právu směnečném a to, že bylo známo datum a částky, které měly být zaplacený (a mohly být kdykoliv doplněny, ovšem není zřejmé ani, kdo má toto právo) nečiní tuto směnku směnkou vyplněnou. Upozorňuje, že směnka je samostatný cenný papír a není na ní žádná zmínka o žádné souvislosti, o její zajišťovací funkci a může nastat skutečnost, že směnka může být od zajišťované pohledávky oddělena. Doporučila tedy před převedením takovéto směnky posoudit celou transakci kompletně právníky se znalostí příslušných smluv. Na další dotaz ohledně datování předchozího indosamentu Ing. K. odkázala na § 20 odst. 2 směnečného a šekového zákona, který cituje a dodává, že neví, zda, když datum není známo a doplněno, zda se směnka nebude chovat jako vystavená na viděnou a v takovém případě by lhůta k protestu skončila již 5.2.2008, i z tohoto důvodu doporučila posouzení právníky. Soud si tedy musí položit otázku, proč nebylo na indosamentu na řad FONSUS ASSETS (stejně jako u indosace DEBRA-TECHNOEXPORT) uvedeno datum, když ve schváleném návrhu s ním bylo počítáno, a zda toto stanovisko nevniklo někomu myšlenku, opatřit blankosměnku razítkem „bez protestu“.
138. Jak vyplývá ze spisového materiálu, v TECHNOEXPORTu se v tomto období odehrávalo rovněž předávání podkladů pro Data room. Podle **Protokolu o předání podkladů/vyjádření pro Data room-Index: 4 Financování -4.6**. Směnky, akreditivy a související dokumenty včetně směnečných záruk, avalů a slibů odškodnění k **31.8.2008**, jehož gestorem byla Ing. K., byly předány směnky k 31.8.2008: seznam směnek + kopie směnek a dokumentace k akreditivům a slibům odškodnění, dokumentace byla předána ke skenování až dne 29.9.2008 (v té době však již měly být blankosměnky indosovány na FONSUS ASSETS, ale tyto indosamenty na směnkách chybí), za gestora podepsala Ing. K., za administrátora Tomáš B. (podpis vypadá jako *Tomáš By*), rozsah a strukturu odsouhlasil Ing. W. dne 26.9.2008, dokumentace byla naskenována až dne 2.10.2008 Tomášem B., odeslána e-mailem gestorovi dne 2.10.2008, vrácena gestorovi dne 2.10.2008 a gestorem odsouhlasena dne 2.10.2008. Je tedy vskutku s podivem, že „gestor“ –Ing. K., ač údajně v té době na seznam směnek vyznačovala vydání směnek SANEX (dne 23.9.), odsouhlasila to, že kopie vydaných blankosměnek zůstanou v dokumentaci určené pro Data room a vůbec to, že Tomáš B. měl možnost dne 2.10.2008 naskenovat blankosměnky SANEXu, které měly být již dne 24.9.2008 předány zástupci FONSUS ASSETS.
139. **Ze seznamu směnek k 31.8.2008** je totiž zřejmé, že do seznamu, v němž je popis 30ti směnek, je pod č. 9. uvedena zajišťovací směnka vystavená dne 14.12.2006 ke Code 3360018A0A výstavce SANEX s.r.o. s nevyplněnou sumou a nevyplněnou splatností-na řad DEBRA Invest s částkou 4.555.424,30 Kč s datem splatnosti 15.5.2007, převedená na řad TECHNOEXPORTu (aval uveden není), pod č. 13. pak zajišťovací směnka vystavená dne 1.2.2007 ke Code 3370006A0C výstavce SANEX s.r.o. s nevyplněnou sumou a nevyplněnou splatností-na řad DEBRA Invest, avalovaná Ing. Václavem M., převedená na řad TECHNOEXPORTu, a pod č.14. zajišťovací směnka vystavená dne 5.2.2007 ke Code 3370007A0D výstavce SANEX s.r.o. s nevyplněnou sumou a nevyplněnou splatností-na řad DEBRA Invest, avalovaná Ing. Václavem M., převedená na řad TECHNOEXPORTu.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že záznam o směnce ze dne 14.12.2006 je poněkud jiný než o směnkách ze dne 1.2.2007 a 5.2.2007, když u směnky č.9 není uveden aval a naopak v řádku týkajícím se DEBRA Invest je uvedena směnečná suma a splatnost. Každopádně u všech těchto tří směnek je uvedena rukopisná poznámka : „23.9.08 SMĚNKA VYDÁNA“; a to bez jakékoliv parafy a vysvětlení, co tato poznámka znamená. V seznamu je pak také zanesena pod bodem 8. zajišťovací směnka vystavená dne 12.12.2006 ke Code 3360019A0B výstavce SANEX, na řad TECHNOEXPORTu, avalovaná Ing. Václavem M., na směnečnou sumu 774. 646,77 Kč, splatná dne 30.4.2007, a to přesto, že tato pohledávka byla v plné výši uhrazena. Kromě toho je v seznamu uvedena i zajišťovací směnka (resp.blankosměnka) ze dne 5.5.2006 výstavce FONSUS ASSETS, věřitele DEBRA Invest s.r.o., převedená na řad TECHNOEXPORTu, kdy u sumy a splatnosti je uveden odkaz na smlouvu o vyplňovacím právu směnečném s tím, že se má sloužit jako jistění k 8 obchodním případům. Dále jsou v seznamu uvedeny směnky výstavce PYROCOM na řad DEBRA Invest avalované společností FONSUS ASSETS (kdy ze záznamu nevyplývá, z jakého důvodu jsou v držení TECHNOEXPORTu, tedy že byly indosovány), či čtyři zajišťovací směnky vystavené dne 16.9.2008 společností FONSUS ASSETS nikoli na řad TECHNOEXPORTu s nevyplněnou směnečnou sumou a splatností (podle záznamu zajišťující část kupní smlouvy). Jako jediná směnka vystavená TECHNOEXPORTem je blankosměnka vystavená dne 6.8.2007 na řad COMMERZBANK s vyplňovacím směnečným prohlášením do výše 4.000.000 Eur. Ve všech případech (vyjma blankosměnek SANEXu a směnek ze dne 16.9.2008 společností FONSUS ASSETS je v seznamu zaznamenána buď směnečná suma či smlouva o vyplňovacím právu směnečném.

140. K tomuto indexu pak byly do data-roomu předloženy rovněž kopie samotných směnek uvedených v seznamu, včetně vyplňovacích dohod. To neplatí pro blankosměnky SANEXu, které byly doloženy osamoceně, přitom i směnky FONSUS ASSETS ze dne 16.9.2008 (vystavené s doložkou „bez protestu“) byly doprovázeny alespoň příslušnými kupními smlouvami. K těmto kupním smlouvám (které jsou rovněž ze dne 16.9.2008) je však třeba podotknout, že u kopií těchto smluv (a to u všech čtyř) z neznámého důvodu (což lze těžko považovat za nehodu při skenování či kopírování) chybí druhá strana smlouvy (tedy část Článku 1- Předmět smlouvy, a to v rozsahu bodů 1.3.-1.6 a část Článku 2 – Kupní cena a platební podmínky, a to v rozsahu bodů 2.1.-2.8.), jejíž obsah soud zjistil z dokumentace dodatečně vyžádané u TECHNOEXPORTu, z něhož je mimo jiné zjevné, že splatnost kupní ceny byla stanovena na říjen 2009 (u každé smlouvy jiný den), avšak rovnou s tím, že kupující má právo na prodloužení této lhůty až o dalších 12 měsíců). Na straně 3 uvedených smluv pod bodem 2.9. je sjednána garance blankosměnkou a dohoda o vyplňovacím právu, kdy z textace je zjevné, že pracovníci TECHNOEXPORTu (obchodní oddělení 33 vedené Janou Č. a ředitelem Ing. L.) byli schopni vyjádřit rozdíl mezi blankosměnkou a směnkou a vyplňovací právo do smlouvy řádně zakotvit. K tomu je třeba dodat, že svědci (pracovníci TECHNOEXPORTu i sám Richard Z.) uváděli, že postoupení pohledávek za DEBROU Invest (a převod předmětných blankosměnek) mělo souvislost a bylo vázáno právě na tyto obchody s FONSUS ASSETS. To vše tedy opět svědčí o nestandardnosti postupu a nekalým plánům dispozic právě s těmito třemi blankosměnkami (kdy z jedné z nich vzešla směnka předmětná a uplatněná nakonec společností CORNER FINANCE). Z kopií směnek a blankosměnek (míněno souhrnně) také vyplývá, že TECHNOEXPORT běžně přijímal směnky s doložkou „bez protestu“ (vyznačeno vyplněním textu na formuláři směnky), že uchovával a měl v dispozici i směnky, které nebyly na TECHNOEXPORT převedeny či indosovány. V evidenci směnek ke dni 31.8.2008 takto uvedená společnost vykazuje šest směnek vystavených společností PYROCOM na řad DEBRA Invest avalovaných společností FONSUS ASSETS, které

podle protokolu ze dne 1.10.2008 byly předány TECHNOEXPORTem (zastoupené Ing. L.) se souhlasem DEBRA Invest společnosti FONCUS ASSETS (tedy R.Z.). Je tedy na místě se ptát, z jakého důvodu se i u těchto směnek neobjevuje rukopisná poznámka o jejich vydání nejpozději dne 1.10.2008.

141. Jak soud již uvedl, orgány činné v trestním řízení se k materiálům archivovaným v data - roomu týkajícím se směnek poprvé dostaly prostřednictvím ministerstva financí až v lednu 2015, tedy v době, kdy již bylo TECHNOEXPORTu známo uplatnění směnky i její podoby, a jak vyplývá z dopisu adresovanému Chemoprojektem zastoupeným Ing. P. na č.l. 1362, již v lednu byli o uplatnění směnky informováni: ministr Ing. Jan Fischer, náměstek Mgr. Radoslav Bulíř a ředitelé odborů MF Ing. Libor A. a JUDr. Igor F.). Nelze tak vyloučit, že rukopisná poznámka o vydání směnek se na předmětný seznam dostala až dodatečně po zjištění hrozby nárokování škody u státu, což podporuje i níže uvedený listinný materiál. Pokud pak je ze zjištěného obsahu data-roomu zřejmé, že dokumentace ke směnkám a akreditivům byla předkládána v elektronické podobě a sama svědkyně Ing. K. uváděla, že podklady administrátorovi předala také v elektronické podobě, je třeba se zamyslet i nad tím, jaký smysl by pak rukou psaná poznámka na vytištěných listinách měla (míněno pro uchazeče).
142. Soud měl pak k dispozici rovněž **Právní posouzení společnosti TECHNOEXPORT dle stavu ke dni 5.12.2008**, které bylo vyhotoveno dne 8.12.2008 advokáty Pavlem Pravdou a Janem Mauricem v rámci právní tzv. due dilligence na žádost B.G.M. holding a.s. z Konsorcia TEXIM, kdy z tohoto tedy bylo možno získat objektivní poznatky o tehdejšímu obsahu data - roomu, tedy i zadokumentované informace o směnkách. Jelikož je obsah analýzy přínosný i z jiných hledisek, soud zrekapituluje zásadní údaje v ní uvedené. Vyplývá z ní, že dne 21.1.2008 byla mezi společnostmi TECHNOEXPORT a ČSOB uzavřena smlouva o termínovaném vkladu ve výši 517.868.411 Kč (což je dle soudu částka nápadně připomínající sumu, za kterou akcie nabyta společnost Chemoprojekt) či že dne 11.10.2006 byla mezi TECHNOEXPORTem a dalším subjektem, jehož veškeré identifikační údaje byly vymazány, uzavřena smlouva o nevýhradním zastoupení, jejímž předmětem byla činnost vedoucí k uzavírání obchodních smluv pro území Bosny a Hercegoviny, Srbska, Černé Hory a Makedonie, smlouva byla sjednána na dobu určitou do 31.12.2009 s tím, že provize bude určena pro každý jednotlivý případ individuálně. Soud si tuto smlouvu vyžádal u TECHNOEXPORTu, čímž bylo zjištěno, že utajovaným subjektem, s nímž byla tato smlouva uzavřena, byla společnost FÉNIKS CZ, zastoupená Hajrudinem G., kdy podle sdělení TECHNOEXPORTu nebyl na základě této smlouvy žádný obchodní případ realizován a nebyla fakturována ani vyplacena žádná provize. Dále se uvedená analýza zabývá vztahy se společnostmi DEBRA PRAHA s.r.o. a BAU INPRO a.s. (pozn. soudu: společnosti minimálně personálně spjaté s Ing. Eduardem K.), kdy je poukázáno na to, že ke smlouvám či jejich dodatkům nebyly přiloženy jejich přílohy, v nichž mělo být uvedeno veškeré zajištění pohledávek prodávajícího ze strany kupujícího, i na to, že desítky až stovky pohledávek za BAU INPRO a.s. jsou v evidenci pojištěných pohledávek, kdy pojistná částka dosahuje 390.000.000 Kč. Upozorněno je i na rámcovou smlouvu uzavřenou dne 22.3.2007 mezi TECHNOEXPORTem a DEBRA PRAHA s.r.o. , v níž je deklarováno, že DEBRA PRAHA bude zajišťovat dodávky z TECHNOEXPORTu společnosti FONCUS ASSETS a kupní cena má být zajištěna zajišťovací blankosměnkou společnosti FONCUS ASSETS na řád společnosti TECHNOEXPORT. (K tomu soud musí uvést, že v seznamu směnek ke dni 31.8.2008 je evidována směnka vystavená dne 16.5.2007, která však měla dle přihlášek pohledávek do pojištění u SLAVIA pojišťovny zajišťovat pohledávku původně vzniklou vůči DEBRA Invest s.r.o. v rámci obchodu

z kupní smlouvy code: 3360018A0A -zboží dodané SANEXu.) V rámci sekce přijatých bankovních záruk jsou zmíněny souvislosti s pohledávkami z výstavby cukrovarů v Šabac a Požerac s tím, že pohledávky TECHNOEXPORTu za GENERALEXPORTEM byly přihlášeny do konkursního řízení a rovněž nelze pominout neplatební bankovní záruky zajišťující pohledávky za TECHNOEXPORTu za EXCON Steel, a.s. (o které se hovoří v odposleších a mluvil o ní i svědek Pavel K. a JUDr.K. v souvislosti s Ing. P., P.K. a JUDr. H.). V části týkající se směnek je uvedeno, že TECHNOEXPORT vystavila jedinou vlastní směnku, a to dne 6.8.2007, jedná se o zajišťovací blankosměnku na řad Commerzbank s vyplňovacím prohlášením, z něhož je zřejmý závazek do výše 4.000.000 EUR. K přijatým směnkám je konstatováno, že všechny mají funkci zajišťovací, že v některých případech chybí druhá strany směnky, kde bývá rubopis, u některých směnek se jedná o směnky zajišťovací k pohledávkám třetích osob, v důsledku čehož není TECHNOEXPORT schopen zjistit zánik zajišťované pohledávky, někde se jeví být neplatným aval, někde již uplynula doba splatnosti a není zřejmé, zda byly uplatněny. Ke směnkám výstavce SANEX s.r.o. je uvedeno právě to, že se jedná o směnky zajišťovací k pohledávkám třetích osob, a proto TECHNOEXPORT není schopen zjistit zánik zajišťované pohledávky, a tedy i zánik zajišťovacího práva, jsou však na společnost řádně rubopisovány. Specifikovány jsou jako: blankosměnka výstavce SANEX s.r.o. s avalistou Ing. Václav M. na řad DEBRA Invest s.r.o. s neuvedenou výší, s tím, že je vyhotovena 3x. Z toho lze dle soudu usuzovat, že v době due dilligence všechny tři směnky měly zcela shodnou podobu, tedy nebylo na nich vyznačeno datum vystavení, nebo datum i tito advokáti (stejně jako Dr. Bezděka) přehlédli. Ani žádná zmínka o tom, že by bylo záznamenáno, že směnky byly dne „23.9. 08 vydány“, kupodivu není uvedena, ač rizika všech směnek jsou v analýze popsána velmi pečlivě, z čehož soud vyvozuje, že v době, kdy měli účastníci možnost seznámit se s dokumentací v tzv. data- roomu, předmětná rukopisná poznámka o vydání směnek dne 23.9.2008 na jejich seznamu uvedena nebyla a byla dopsána až dodatečně, o čemž svědčí i to, že kopie předmětných směnek byly v dokumentaci ponechány, byť by pro to již nebyl žádný důvod či to, že podobná poznámka nebyla zaznamenána u jiných rovněž vydaných směnek. V části týkající se postupování pohledávek je vyjádřeno podezření, že společnost TECHNOEXPORT mohla úvěrovat podnikání společností DEBRA Invest, DEBRA PRAHA a BAU INPRO. K nemovitému majetku je uváděno, že TECHNOEXPORT je výlučným vlastníkem nemovitostí tvořících Palác Koruna s tím, že byly ohodnoceny znaleckým posudkem č. 874-14/2006 ze dne 30.11.2007 na obvyklou cenu podle stavu ke dni 1.10.2007 ve výši 1.050.000.000 Kč, k čemuž soud musí konstatovat, že obsahem spisu PČR č.j. KRPA 462455/TČ-2013 je toliko znalecký posudek č. 874-14/2006 ze dne 10.3.2006, kdy hodnota Paláce Koruna je určena podle stavu ke dni 31.12.2005 na částku 1.100.000.000 Kč, avšak i na žádost poslanecké sněmovny měl být Ministerstvem financí ČR jako příloha č. 3 předložen znalecký posudek „Stanovení hodnoty akciového podílu objednavatele ve společnosti TECHNOEXPORT, a.s.“ právě ze dne 30.11. 2007, a je tedy s podivem, z jakého důvodu byl policejnímu orgánu společností INFO 7 předložen jen posudek staršího data a jak je možné, že posudky mají shodné číslo či že posudek z roku 2007 má číslo setávající se z „/2006“, což opět vzbuzuje dojem jakési manipulace během privatizačního procesu. Zmínka pak je i o nájemním vztahu z roku 1999 se společností Koruna Palace Management sjednaným do 31.12.2047 s tím, že poslední dodatek nájemní smlouvy byl uzavřen dne 4.8.2008 a stanoveno nájemné ve výši 3.566.000 Kč měsíčně. Ohledně nemovitosti v Sýrii je pak v analýze uváděno ocenění z roku 2006 na částku 46.033.600,70 Kč. Analyzovány jsou pak i soudní spory a z nich plynoucí rizika, přičemž je deklarováno, že tyto nelze dostatečně posoudit, neboť nebyla poskytnuta relevantní dokumentace. Zmíněn je již zastavením ukončený spor Chemoprojektu (MS v P. sp. zn. 16 Cm 201/2004), další spor Chemoprojektu, který však žádná rizika údajně nenese, arbitážní spor v Paříži o 4.795.695

USD (u něhož nebyl uhrazen soudní poplatek), další spory, které již byly zastaveny či jinak pravomocně skončeny, spor se společností LAVOTTA (který nebylo možné s ohledem na žalobu v arabštině právně posoudit), další spory, k nimž nebyly poskytnuty podklady (např. o 23.000 Eur), hrozba případného sporu se společností CHETENG s.r.o. o 70 mil. USD (opět s absencí relevantních informací) a konečně i soudní spor se společností FÉNIKS CZ, s.r.o. o 49.394.271,48 USD s příslušenstvím (MS v P. sp.zn. 22 Cm 94/2008), k němuž je uvedeno, že řízení bylo zastaveno dne 23.10.2008 z důvodu věcné nepřislušnosti, je zmíněna smlouva ze dne 3.7.2006 o postoupení pohledávek ve výši 49.394.271,48 USD za částku 36.750.000 Kč, kdy dle žaloby společnost FÉNIKS zjistila, že na pohledávkách vázne zástavní právo ve prospěch České inkasní s.r.o., ač smlouva obsahuje prohlášení, že TECHNOEXPORT žádná práva k postupovaným pohledávkám nepřevodila na třetí osobu, a proto se společnost FÉNIKS rozhodla cenu za postupované pohledávky nezaplatit a požaduje náhradu za ušlý zisk v uvedené výši, přičemž jelikož společnost TECHNOEXPORT poskytla jen vlastní prohlášení bez jakýchkoliv příloh, není možné tento spor jakkoli právně posoudit. Závěrem právního posouzení je pak vyjádření, že byla zjištěna zásadní rizika vyplývající z dlouhodobých obchodních případů v Iráku a Íránu a z obchodních vztahů se společnostmi DEBRA PRAHA s.r.o. a BAU INPRO a.s., z blokáce záruk ze strany ČSOB, z ručení za závazky společnosti P. ENGINEERING BRNO, z neplatného avalování směnek a neprokázaného rubopisování či ze směnek, u nichž není TECHNOEXPORT věřitelem, z některých sporů (u FÉNIKS hrozí podání arbitrážní žaloby) a ze zástavních práv ve prospěch ČSOB v souvislosti s bankovními zárukami, jimiž je zatížena i nemovitost Palác Koruna. K zástavnímu právu ve prospěch České inkasní s.r.o. je však poukázáno na to, že ačkoliv je toto právo stále vyznačeno v katastru nemovitostí, až do výše 4 mld., z dokumentace vyplývá, že aktuálně TECHNOEXPORT nemá vůči České inkasní žádný závazek. Ze seznamu předložených dokumentů (Příloha č.1) pak vyplývá, že byl mimo jiné předložen i seznam směnek ke dni 31.8.2008, dále 30 směnek, rovněž smlouva o úplatném postoupení pohledávek s FONSUS ASSETS ze dne 16.9.2008 (ale mimo jiné i řada smluv o postoupení pohledávek s DEBRA PRAHA s.r.o. uzavíraných každý měsíc od ledna 2008 do srpna 2008), dva znalecké posudky č. 874/-14/2006 (jeden ze dne 10.3.2006, druhý ze dne 30.11.2007). Nezbyvá než dodat, že protokol o předání směnek spolu s jinou dokumentací týkající se směnek do dán nebyl či, že v jiných případech blankosměnek byly připojeny i písemné dohody o vyplňovacím právu.

143. Soud si vyžádal rovněž **Dodatek č.1 ke Smlouvě o úplatném postoupení pohledávek č. 2008 010** (č.l. 6407), z něhož vyplývá, že dne 27.8.2009 (tedy již po privatizaci) TECHNOEXPORT, zastoupený obchodním ředitelem Ing. Jiřím K., jakožto postupitel, s postupníkem FONSUS ASSETS, a.s. zastoupeným Richardem Z., uzavřely dohodu o prodloužení původní splatnosti poslední splátky uvedené ve smlouvě pod č.l II. v celkové výši 4.267.662,59 Kč (poslední do 15.3.2010). Jak bylo zjištěno, dne 30.7.2009 Richard Z. totiž požádal TECHNOEXPORT o prodloužení lhůty splatnosti páté splátky pohledávky ze smlouvy č. 2008 010, kdy se odvolává na nemožnost vymožení pohledávek u SANEXu v insolvenčním řízení (ač od TECHNOEXPORTu převzal pohledávku za DEBRA Invest) a navrhuje splátkový kalendář, jemuž je zcela vyhověno.
144. Na výzvu soudu pak společnost TECHNOEXPORT vydala i oběhové archy, tzv. „košílky“, o nichž hovořili pracovníci TECHNOEXPORTu, včetně Pavla K., přičemž soud se jich dožadoval k případům smlouvy o postoupení pohledávek č. 2008 010, jejího Dodatku č.1, protokolu o předání směnek a indosací blankosměnky na řad společnosti FONSUS ASSETS, a.s. Doložen byl **Oběhový formulář** vzniku smluvního vztahu

k předmětu smlouvy nazvaného „-ÚPLATNÉ POSTOUPENÍ POHLEDÁVKY“, číslo smlouvy 2008 010 s finančním objemem: 7.267.662,59 Kč, z něhož vyplývá, že garantem této smlouvy byla Jana Č. za útvar OTO 33, oběhový arch pak podepsal jako vedoucí obchodního oddělení Ing. L., kalkulaci vypracovala Ing. T. a stanovisko podával za ekonomický útvar Ing. Petr W. s datem 16.9.2008 a vyjádřením: „*bez připomínek + zařadit do seznamu pojištěných pohledávek u pojišťovny Slavia*“, za devizové oddělení vyjádření není a jako právní poradce se dne 15.9.2008 vyjádřil Dr. Bezděka s obsažným vyjádřením, které svědčí o tom, že předmětná smlouva měla být navázána na tři kupní smlouvy uzavřené s postupníkem jako kupujícím (ač kupní smlouvy s FONSUS ASSETS ze dne 16.9. 2008 byly čtyři a to s kódem 33 80012_A0A/A0B/A0C a A0D a k tomu se váží kupní smlouvy mezi PYROCOMem jako prodávajícím a TECHNOEXPORTem jako kupujícím s kódy 33 80012_B01/B02/B03 a B04, jak vyplývá z listin vyžádaných soudem u TECHNOEXPORTu), ale i to, že v rámci přípravy tohoto obchodního případu nebylo uvažováno o paralelním převodu jakýchkoliv blankosměnek či směnek, o čemž svědčí i absence známky o tomto zajišťovacím institutu ve smlouvě (včetně seznamu dokumentů vztahujících se k obchodním případům, z nichž postupované pohledávky vzešly), či to, že na oběhovém formuláři bylo přeškrtnut kód (code) obchodního případu č. 2008 010 a byl označen jako 33 80011 B 96. Oběhový formulář k předmětu smlouvy : „Smlouva o úplatném postoupení pohledávek za společností DEBRA Invest s.r.o.“, „Dodatek č.1“, na němž je vyznačeno datum uzavření smlouvy : „12.8.2009“ (k čemuž soud musí připomenout, že TECHNOEXPORTem předložená smlouva o postoupení pohledávek je datována 16.9.2008 a Dodatek č.1 k této smlouvě dnem 27.8.2009) a podepisující: „Jiří K.“, Code obchodního případu: „2008 010“, vypracoval: „Ing. Helena T.“ a odsouhlasil: „Jana Č., Ing. Miroslav L.“ měl být opatřen stanoviskem právního poradce Dr. Bezděky ze dne 14.8.2009, které mělo být opět zformulováno do připojeného textu, avšak tento text v tomto případě není připojen. Za ekonomický útvar své stanovisko : „*bez příp.*“ dne 25.8.2009 připojil opět Ing. W.. Podle sdělení TECHNOEXPORTu k Protokolu o předání směnek a jejich indosaci žádné oběhové formuláře neexistují (což neodpovídá tvrzení svědka Pavla K. a Ing. L.).

145. Z **notářského zápisu sp.zn. N 15/2011** (NZ 32/2011) sepsaného dne 18.1.2011 notářkou JUDr. Alenou Novákovou za účasti Richarda Z. (za FONSUS ASSETS, a.s.-dlužník, osoba povinná) a Ing. Tomáše P., CSc. (za TECHNOEXPORT a.s.-věřitel, osoba oprávněná) vyplývá, že došlo k uznání závazků ve výši 20.872.717,75 Kč, jednak z kupních smluv sjednaných mezi uvedenými účastníky dne 16.9.2008 ve znění dodatků ze dne 12.8.2009 (kterými byla prodloužena splatnost o jeden rok, tedy vždy místo roku 2009 rok 2010, za TECHNOEXPORT vystupoval Ing. K., jak je zjevné z listin na výzvu soudu doložených poškozenou společností), jednak ze smlouvy o postoupení pohledávek č. 2008 010 ve znění dodatku č.1 ze dne 27.8.2009 (splátky ve výši 1.500.000 Kč a 1.767.662,59 Kč), dále byla uzavřena dohoda o splacení uvedeného dluhu do 15.4.2011 a dohoda se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu pro případ, že nebude řádně a včas splněna povinnost.
146. Jak však vyplývá z přihlášek pohledávek (č.l. 6513-podepsáno Ing. L.) do pojištění společnost TECHNOEXPORT dne 16.9.2008 u SLAVIA pojišťovny přihlásila pohledávku za společností FONSUS ASSETS, a.s. toliko v nominální výši 4.267.662,59 se splatností do 16.9.2009 (což odpovídá výši dluhu ke dni sjednání dodatku č.1 ze dne 27.8.2009 z titulu shora uvedené smlouvy o postoupení pohledávek č. 2008 010, jako by předem již dne 16.9.2008 bylo předpokládáno, že právě tato poslední pátá splátka uhrazena nebude či jakoby ostatní splátky byl ke dni podpisu smlouvy vypořádány), ta byla také dne 10.10.2008 přijata do pojištění, s tím, že dne 8.3.2010 bylo vyznačeno prodloužení

splatnosti do 15.3.2010. Nelogické však je, že tato přihlášená pohledávka je evidována pod code pohledávky: **3360018A0A** al.plechovky a tato pohledávka byla dle přihlášky **zajištěna blankosměnkou ze dne 16.5.2007 vystavitele FONSUS ASSETS** vystavené v souladu se smlouvou o vyplňovacím právu směnečném ze dne 16.5.2007. Code 3360018A0A i druh zboží „al.plechovky“ pak odpovídají smlouvě mezi TECHNOEXPORTem a DEBRA Invest s.r.o. ze dne 14.12.2006. Podle uvedené smlouvy (Code 3360018A0A) uzavřené mezi TECHNOEXPORTem a DEBRA Invest byla splatnost nejpozději dne **15.5.2007**, což má blízkou časovou souvislost právě s blankosměnkou ze dne 16.5.2007 vystavenou společností FONSUS ASSETS, kdy taková blankosměnka je evidována v seznamu směnek ke dni 31.8.2008 předloženému do data roomu, kde je však označena pod code: **3370010A**, nikoliv na řad TECHNOEXPORTu, její kopie pak byla rovněž součástí data-roomu a mělo k ní náležet právě směnečné vyplňovací prohlášení ze dne 16.5.2007 (podepsané Ing. L. a R.Z.), které bylo rovněž v archivaci data-roomu a z něhož vyplývá, že FONSUS ASSETS tuto blankosměnku, jakožto směnečný dlužník vystavil v souladu s Rámcovou smlouvou č. 70010 D ze dne 20.4.2007 uzavřenou mezi FONSUS ASSETS a společností DEBRA PRAHA s.r.o. (tedy nikoli DEBRA Invest) pouze za účelem zajištění splacení případné budoucí pohledávky společnosti TECHNOEXPORT za společností FONSUS ASSETS z titulu ručitého prohlášení, které společnost FONSUS ASSETS vystavila pro společnost TECHNOEXPORT podle uvedené rámcové smlouvy, kdy FONSUS ASSETS udělil společnosti TECHNOEXPORT právo, aby v případě, že společnost FONSUS ASSETS neuhradí pohledávku ani v dodatečné lhůtě 30 dnů od doručení upomínky, vyplnit jakékoliv datum po dni, kdy bude vyplňovací právo využito, a do údaje o směnečné částce vyplní částku nikoli vyšší, než je výše pohledávky. Tím se jaksi rozšiřuje okruh blankosměnek, kterými měla být garantována pohledávka vzniklá na základě kupní smlouvy Code 33 60018A0A. Nutno dodat, že kupní cena za uvedené zboží ze smlouvy code 3360018A0A (TECHNOEXPORT x DEBRA Invest) činila 4.434.591,34 (vč. DPH) a kupní cena ze smlouvy code 061206 (DEBRA Invest x SANEX s.r.o.) činila 4.555.424,30 Kč.

147. Všechny shora uvedené nesrovnalosti vedou soud k přesvědčení, že s dokumentací směřující do data-roomu či se v něm již nacházející, která se vázala ke směnkám, bylo nějakým způsobem v nezjištěné době manipulováno a že nebylo rozkryto celé pozadí zajištění pohledávek za SANEXem. Rovněž je otázkou, zda za situace, kdy za závazek z tohoto obchodu pravděpodobně začala dne 16.5.2007 svou blankosměnkou TECHNOEXPORTu ručit FONSUS ASSETS, a.s., nezaniklo zajišťovací právo z původní blankosměnky či již úplné směnky SANEXu a tato zůstala v dispozici TECHNOEXPORTu jen nedopatřením (ať již záměrným či nedbalostním), jak bylo zjištěno i v případě, kdy byla nadále ke dni 31.8.2008 vykazována směnka SANEXu vystavená dne 12.12.2006 k obchodu code 3360019A0A, který byl plně uhrazen ke dni 15.8.2007. Ve stejném režimu pak mohlo být postupováno i ohledně dalších blankosměnek vystavených SANEXem (tedy vystavených dne 1.2.2007 a 5.2.2007).
148. Jak vyplývá ze sdělení společnosti TECHNOEXPORT, tato společnost ve vztahu ke Smlouvě o postoupení pohledávek č. 2008 010 nakonec uplatnila (podle podacího razítka dne 31.1.2011) u společnosti **SLAVIA pojišťovna a.s.** majetkovou újmu ve výši 3.267.662,59 Kč spolu s další majetkovou újmu vycházející z kupních smluv s FONSUS ASSETS, DEBRA Praha a BAU Inpro (celkem ve výši 121.343.849 Kč, jak vyplývá z tabulky –Celkový přehled), přičemž SLAVIA pojišťovna a.s. odmítla vyplatit pojistné za vzniklou újmu, což vyústilo v podání žaloby TECHNOEXPORTu vůči uvedené pojišťovně, kdy civilní řízení vedené před Městským soudem v Praze pod **sp.zn. 14 Cm**

4/2012 doposud probíhá, neboť rozsudek prvostupňového soudu o zamítnutí žaloby o zaplacení částky ve výši 124.125.624,98 Kč s příslušenstvím byl zrušen Vrchním soudem v Praze dne 4.3.2019 a věc byla vrácena k dalšímu řízení. K tomu soud dodává, že z rozsudků ve věci vedené před Městským soudem v Praze pod sp.zn. 48 T 2/2016 je zřejmé, že obchodní, resp. spíše fakturační, vztahy byly dne 16.9.2008 nastaveny tak, že společností PYROCOM a.s. bylo fiktivně dodáváno zboží (hasební technika) společnosti TECHNOEXPORT, která jej „přeproдалa“ společnosti FONSUS ASSETS (zatímco jindy byla mezičlánkem ještě DEBRA Praha s.r.o.), přičemž za toto zboží zaplatila jen společnost TECHNOEXPORT, která pak evidovala neuhrazené pohledávky z kupních smluv, tyto přihlašovala u pojišťovny, prodlužovala jejich splatnosti a následně, když TECHNOEXPORT zprivatizoval Chemoprojekt, je uplatnila jako pojistnou událost. Podle pravomocného rozsudku pak podmínkou pro uzavření kupních smluv s FONSUS ASSETS dne 16.9.2008 bylo to, že FONSUS ASSETS uhradí předchozí dluhy DEBRA Invest s.r.o. ve výši 34 mil. Kč a převede na sebe „za částku 4.267.663 Kč pohledávku společnosti TECHNOEXPORT za společností SANEX s.r.o.“. To tedy vzbuzuje pochybnosti o tom, zda v předmětné době vůbec existovaly pohledávky TECHNOEXPORTu za DEBRA Invest ve výši 7.267.662,14 Kč, zda takové pohledávky TECHNOEXPORTu původně nevznikly přímo za společností SANEX a zda nedošlo k jejich částečné úhradě (k čemuž mohlo dojít i převedením pohledávek a závazků a započtením), což by pak vysvětlovalo i to, proč byla dne 16.9.2008 přihlášená k pojištění jen pohledávka ve výši 4.267.663 Kč a to, proč (ačkoliv předchozí splátky ze smlouvy o převodu pohledávek č. 2008 010 byl po 500.000 či 1 mil. Kč) je poslední pátá splátka právě ve výši 4.267.663 Kč. To by však také mohlo znamenat, že předmětná blankosměnka (pokud vůbec byla původní a autentická) již žádný závazek ve výši cca 850.000 Kč nezajišťovala, její původní funkce zanikla a jelikož nebyla vrácena či zničena, stala se tak jen obchodním artiklem (obchodovatelným cenným papírem), kterému však při indosaci na FONSUS ASSETS muselo být uděleno nové a jiné vyplňovací právo.

149. Soud provedl dokazování i **protokolem o předání směnec ze dne 24.9.2008**, který byl ministerstvu financí a uchazečům zatajen a těžko se lze domnívat, že nedopatřením, pokud dva dny po údajném datu jeho podpisu Ing. W. odsouhlasil rozsah směnečné dokumentace pro data-room. V tomto dokumentu se praví, že v návaznosti na Smlouvu o postoupení pohledávky č. 2008 010 ze dne 16.9.2008 se rubopisem předávají FONSUS ASSETS tři blankosměnky vystavené dne 14.12.2006, 1.2.2007 a 5.2.2007 firmou SANEX a avalové Ing. M. s tím, že směnky byly vydány jako instrumenty zajišťující zaplacení kupních cen za dodávky zboží dle kupních smluv code 3360018A0A, Code 3370006A0C, 3370007A0D vyfakturovaných (s uvedením čísel faktur), které byly vystaveny ve prospěch firmy DEBRA Invest s.r.o. a rubopisem převedeny na řad postupitele (TECHNOEXPORT). Dále je v protokolu uvedeno, že v případě, že by došlo k odstoupení od Smlouvy č. 2008 010, postupník se zavazuje převést směnky indosamentem zpět na postupitele, a to do 15 dnů od doručení oznámení o odstoupení. Pod textem je uvedeno datum 24. září 2008 a za postupitele TECHNOEXPORT jsou podepsáni Bc. Pavel K., jakožto předseda představenstva a Ing. Petr W., jakožto místopředseda představenstva, za postupníka FONSUS ASSETS pak Richard Z. jakožto předseda představenstva. Nutno dodat, že tento protokol není opatřen razítky, a to v žádné verzi vyhotovení založené ve spise či to, že Bc. Pavel K. autenticitu svého podpisu na tomto dokumentu potvrdil a Richard Z. pak převzetí blankosměnek na základě tohoto protokolu rovněž nijak nerozporoval. Ing. W. se soud již dotázat nemůže.

150. K tomuto protokolu má soud zásadní připomínky, kromě toho, že nebyl do data-roomu předložen. Soud se totiž musel zabývat tím, z jakého důvodu je protokol podepsán předsedou představenstva a jeho místopředsedou (což byl tehdy kvalifikovaný úkon představenstva podle organizačního řádu i zápisu v obchodním rejstříku), ačkoliv blankosměnky podle svých slov předával Ing. K. jakožto vedoucí pracovník obchodního oddělení. Jak bylo již shora uvedeno, podle tehdy platných podpisových práv vedoucích pracovníků by v tomto případě (tři směnky zajišťující údajně závazky v celkové výši 7,5 mil. Kč) postačoval podpis ředitele obchodní skupiny (3-30 mil. Kč), zatímco představenstvo činí právní úkony a podepisování jménem společnosti u písemností, jejichž hodnota převyšuje 200 mil. korun. Samozřejmě soud netvrdí, že představenstvo nemůže jít pod tento limit. Ovšem za situace, kdy má soud k dispozici protokol o předání směnek ze dne 1.10.2008 (rovněž předáváno FONSUS ASSETS, celková suma dalece převyšující 7,5 mil korun) a na takovém protokolu je podepsán obchodní ředitel Ing. L., a dále protokol o předání směnek ze dne 2. června 2009 (rovněž vyhotoven v návaznosti na smlouvu o postoupení pohledávek, tentokrát s DEBROU Praha a.s., suma-13,5 mil. Kč), na němž je podpis obchodního ředitele Ing. K. (který zjevně v mezidobí povýšil), a pokud má k dispozici e-mailovou komunikaci z 15.9.2008 (kterou předložil sám TECHNOEXPORT v rámci doplnění trestního oznámení ze dne 11.9.2014), v níž R.Z. vyžaduje, aby měl Bc. K. k podpisu smlouvy o postoupení pohledávek jako generální ředitel plnou moc či aby jím byla smlouva podepsána z titulu předsedy představenstva s připojením podpisu dalšího člena představenstva, nemůže dospět k jinému závěru, než že se transakce (převod směnek) týkala sumy přesahující 200 mil. korun. Pokud udělené směnečné vyplňovací právo (ať již ústně či písemně) bylo nižší než 900.000 mil. korun, jistě by to zaznělo ve směnečném řízení v rámci obrany TECHNOEXPORTu.

- tom, že Ing. Petr W. doložku „bez postihu“ nebo-li „sine obligo“ znal, pak svědčí jeho indosamenty za TECHNOEXPORT na směnkách vystavených ČNES bau-export, a.s. převáděných v červnu 2009 společnosti DEBRA PRAHA s.r.o. (viz. č.l. 1658-1660).

151. Soud si vyžádal i **seznam směnek TECHNOEXPORTu ke dni 31.3.2009**, z něhož je zřejmé, že v dispozici měla tato společnost evidováno 25 směnek (včetně blankosměnek, jichž je většina), u nichž byly výstavcem jen společnosti personálně spojené s Ing. Eduardem K., dále čtyři směnky vystavené společností FONSUS ASSETS dne 16.9.2008 (všechny označeny jako zajišťovací) a jedna směnka kauční vystavená společností Královopolská, a.s. (se směnečným právem na částku cca 3 mil.korun), přičemž směnečné sumy celkem dosahovaly výše takřka 700 miliónů korun. Žádné směnky SANEXu se přirozeně v seznamu již nenachází.

152. V této věci pak byla poškozenou TECHNOEXPORT jako důkaz předložena také čestná prohlášení osob, které měly přijít s předmětnou smenkou (ještě ve stádiu blankosměnky) do styku.

153. Pokud se jedná o **čestná prohlášení** Ing. Václava M. ze dne 29.1.2014, Ing. Eduarda K. a společnosti DEBRA Invest s.r.o. ze dne 22.1.2014, Ing. Jiřího K. ze dne 11.2.2014, Ing. Heleny T. ze dne 11.2.2014, Ing. Vladimíry K. ze dne 11.2.2014 a Richarda Z. ze dne 3.12.2014, předložené policejnímu orgánu v rámci doplnění trestního oznámení TECHNOEXPORTu ze dne 10.2.2014, k těmto soud konstatuje, že jimi sice provedl dokazování, avšak nikoli pro jejich obsah, kdy čestným prohlášením nelze v trestním řízení osvědčovat skutkové okolnosti (když k tomu slouží důkazní prostředek, jakým je

výslech dotčené osoby, který se odehrává po zákonném poučení, mimo jiné o trestních následcích krivé výpovědi), nýbrž proto, aby mohl být učiněn poznatek o tom, do jaké míry mohly být svědecké výpovědi uvedených osob ovlivněny ze strany poškozené TECHNOEXPORT. Lze usuzovat, že tato čestná prohlášení byla vyhotovena na právě na popud zástupce TECHNOEXPORTu – JUDr. Karla K., který to sám ve své výpovědi připustil, patrně zejména za účelem jejich využití ve směnečném řízení. Byť se uvedené osoby snažily soudu při svém výslechu namluvit, že je vyhotovily samy (někdo dokonce z vlastní iniciativy), nelze přehlédnout jejich zcela totožnou strukturu ve všech případech vyjma Richarda Z., blízká data podpisu a často i stejný úřad, kde došlo k ověření podpisu. I s ohledem na jejich obsah (naprosto precizně vyspecifikované zboží) je naprosto zjevné, že text tohoto prohlášení vyhotovila stejná osoba za použití příslušné dokumentace a úkolem „autorů“ čestných prohlášení bylo jen tato úředním způsobem podepsat a odevzdat TECHNOEXPORTu. Svůj smysl pak zcela postrádá prohlášení Ing. V. K., která popisuje skutečnosti, jichž ani nebyla účastníkem či svědkem (popisuje, co dělali jiní) a ještě k tomu ne způsobem, který zcela odpovídá zajištěným listinám (internímu sdělení).

154. Jiné struktury je pak sice **čestné prohlášení Richarda Z. ze dne 3.2.2014**, které má však jinou trhlínu, pokud ve svém dalším „čestném“ prohlášení učiněném dne 12.12.2018 formou notářského zápisu prohlašuje okolnosti zcela rozdílné. Bylo tedy zjištěno, že Richard Z. nejprve dne 3.2.2014 u notáře podepsal čestné prohlášení obsahující mimo jiné prohlášení, že dne 4.3.2009 jako osoba jednající jménem společnosti FONSUS ASSETS, a.s. uzavřel smlouvu o úplatném převodu tří blankosměnek dne 14.12.2006, 1.2.2007 a 5.2.2007 vystavených společností SANEX s.r.o. na řad společností DEBRA Invest s.r.o. avalovaných za výstavce Ing. Václavem M., a to s panem Michalem V., nar. xxx s tím, že u žádné z těchto blankosměnek nebyla vyplněna směnečná suma a datum splatnosti a žádná z nich neobsahovala u výstavce doložku „bez protestu“ či doložku obdobného znění a dále s tím, že uvedené blankosměnky byly panu M.V. předány při podpisu smlouvy spolu s kopiemi kupních smluv obsahujících dohodu o vyplňovacím právu. O jaké smlouvy se jednalo a jak zněla dohoda o vyplňovacím právu, v prohlášení nic uvedeno není.
155. Dne 12.12.2018 pak Richard Z. učinil před notářkou JUDr. Martinou Herzánovou prohlášení formou **notářského zápisu sp.zn. NZ 635/2018**, v němž uvedl, že uzavřel s panem Michalem V., nar. xxx smlouvu o úplatném převodu tří blankosměnek vystavených dne 14.12.2006, 1.2.2007 a 5.2.2007 (bližší specifikace viz. čl. 5457), když tyto blankosměnky byly na společnost FONSUS ASSETS, a.s. indosovány společností TECHNOEXPORT v souvislosti s postoupením pohledávek (bližší specifikace viz. čl. 5457) a představovaly jejich zajištění. Celý proces postoupení pohledávek společnosti TECHNOEXPORT vůči společnosti DEBRA Invest s.r.o. a především indosace výše uvedených směnek na řad společností FONSUS ASSETS, a.s. byly jeho osobou v roce 2008 konzultovány s jeho tehdejšími právními zástupci advokátní kanceláří JUDr. Tomáše Chňoupka. Výše uvedená smlouva o úplatném převodu blankosměnky pak byla uzavřena za těchto okolností: 1. Někdy v druhé polovině r. 2012 se ho jeho právní zástupce JUDr. Pavel Hrášek dotázal, zda má ještě k dispozici originály blankosměnek a sdělil mu, že tyto už stejně nejdou z důvodu konkurzu na majetek společnosti SANEX použít, ale přesto by se mu hodily pro nějakou transakci. 2. Blankosměnky našel a informoval o tom pana Hráška. 3. Pan Hrášek jej někdy na konci roku 2012 nebo začátkem roku 2013 požádal o schůzku a potřeboval, aby na ni přinesl kopie všech dokumentů, které měl v souvislosti s blankosměnkami k dispozici. Tato schůzka se uskutečnila u něho v kanceláři na adrese Týnská 21, Praha 1, Společně s ním byl na schůzce přítomen druhý muž, kterého mu pan Hrášek představil jako svého kolegu. Zda bylo uvedeno jeho jméno, si nevzpomíná. 4. Poté jej pan Hrášek požádal, aby tomuto kolegovi vysvětlil původ vzniku blankosměnek, což

učinil. Vysvětlil mu jejich obchodní vztahy s panem Ing. Václavem M. a společností SANEX s.r.o. (pozn. soudu: při podaném vysvětlení na policii přitom uvedl, že žádné obchodní vztahy mezi nimi nebyly), obchodní vztahy mezi společností SANEX s.r.o. a DEBRA Invest s.r.o., včetně vztahu ke společnosti TECHNOEXPORT a konkurzu společnosti SANEX s.r.o. Kolega pana Hráška se jej opakovaně ptal, zda jsou blankosměnky pravé a zda jsou pravé veškeré podpisy, které jsou na nich uvedené. Odpověděl mu, že pochopitelně ano. 5. Kolegovi pana Hráška na schůzce předal kopie kupních smluv uzavřených mezi společností DEBRA Invest,s.r.o. a společností SANEX s.r.o., ve kterých je obsažené vyplňovací prohlášení vztahující se k blankosměnkám (bližší specifikace viz. č.l. 5458-5459). On si od něho tyto dokumenty převzal a porovnával je s kopiemi dokumentů, které měl u sebe a říkal, že je mu vše jasné, ale že vše komplikuje ten konkurz společnosti SANEX s.r.o. 6. Někdy na jaře 2013 jej pan Hrášek požádal, aby přinesl originály blankosměnek k němu do kanceláře, což při nejbližší naplánované schůzce učinil. Při této schůzce mu pan Hrášek v kanceláři předal k podpisu smlouvu, která již obsahovala vyplněné datum 4. března 2009 a podpis Michala V.. Oba výtisky smlouvy za společnost FONSUS ASSETS a.s. podepsal a podle pokynů pana Hráška na všechny tři blankosměnky vlastnoručně vyplnil indosamenty. 7. Všechny tři originály indosovaných blankosměnek a oba originály podepsaných smluv zůstaly v kanceláři u pana Hráška. On si domů odnesl prosté kopie indosovaných blankosměnek a prostou kopii podepsané smlouvy. 8. Na žádném z originálů blankosměnek nebyla v okamžiku jejich předání panu Hráškovi vyplněna žádná směnečná částka, ani žádné datum splatnosti a blankosměnky neobsahovaly doložku „bez protestu“. 9. Pan Hrášek mu za převod blankosměnek přislíbil jako protislužbu bezplatné zastupování v jeho sporech a vymáhání jeho pohledávek za panem Ing. Václavem M.. 10. Někdy v prosinci 2013 nebo v lednu 2014 se od pana M. dozvěděl, že mu byla doručena písemná žádost společnosti D.OO. „Corner Finance“ – PODGORICE z Černé Hory o zaplacení směnky ve výši 900.mil. Kč. Požádal ho o zaslání kopie dopisu spolu s kopií směnky, která byla k dopisu přiložena (pozn.soudu: Z dopisu ani výpovědi Ing. M. nevyplývá, že by kopie předmětné směnky byla přiložena), po jejím prostudování zjistil, že se jedná o jednu ze tří blankosměnek vyplněnou na částku 900.mil. Kč.11. Obratem se sešel s panem Hráškem, kterému kopii dopisu a směnky předal a žádal ho o vysvětlení. Byl velmi zaskočený a rozrušený, říkal něco ve smyslu, že ten dotýčný se zbláznil, že to nemůže myslet vážně, že 900 mil. Kč je šílenost apod. Slíbil, že co nejdříve zjistí podrobnější informace o tom, co se stalo. 12. Při další schůzce jej informoval, že udělal chybu, že tu blankosměnku dal z ruky tomu šílenci, ale že to nemůže projít, ale nechtěl být nijak konkrétnější. Řekl mu, že zbývající dvě blankosměnky má stále u sebe, vrátil mu je a doporučoval, ať je zničí. Dále jej důrazně žádal, aby o předání blankosměnek nikdy s nikým nemluvil a vždy potvrdil pouze skutečnosti odpovídající uzavřené smlouvě, tedy že všechny tři blankosměnky indosoval dne 4.3.2009 na řad V. a téhož dne je také panu V. předal. 13. V době, kdy se v kanceláři pana Hráška sešel s dotýčným mužem (kolegou pana Hráška), nevěděl, o koho se jedná. Až v roce 2018 v souvislosti s vyšetřováním Policíí ČR ve věci podvodu a padělání směnky podle fotografií, které mu byly předloženy, poznal, že dotýčný, se kterým se koncem roku 2012 nebo začátkem roku 2013 jednal, a kterému vysvětlil celou genezi vystavení a indosace blankosměnek byl pan František B., nar. xxx.

156. Lze jen připomenout, že ze spisového materiálu je zřejmé, že tento notářský zápis ze dne 12.12.2018 se do spisu dostal až dne 21.2.2019 prostřednictvím návrhu na doplnění dokazování datovaného 23.1.2019 ze strany poškozené TECHNOEXPORT a.s., kdy na základě jeho načasování i obsahu se lze celkem důvodně domnívat, že právě TECHNOEXPORT měl na vyhotovení tohoto notářského zápisu právní zájem, a to nejen v souvislosti s probíhajícím trestním řízením, ale zejména v souvislosti s řízením směnečným, přičemž TECHNOEXPORT poměrně dlouho (1 měsíc) z neznámého

důvodu vyčkával, než tento notářský zápis předloží policejnímu orgánu, což vybízí k různým domněnkám soudu.

157. Další čestná prohlášení byla dokládána v průběhu přípravného řízení (většinou v období, kdy dotčené osoby podávaly svá vysvětlení policejnímu orgánu). Jedná se o prohlášení Ing. Heleny T. ze dne 8.7.2014 k razítku s doložkou „bez protestu“, Ing. Jiřího K. ze dne 2.9.2014 (k tomu, kterak byl převod směnek a rubopis konzultován s právním a devizovým oddělením), Ing. Vladimíry K. ze dne 20.8.2014 k razítkům používaným na devizovém oddělení a Ondřeje Č. ze dne 17.2.2014 (k tomu, jak na žádost Ing. K. vpisoval do blankosměnky ze dne 5.2.2007 indosament).
158. S ohledem na shora uvedené lze shrnout, že předmětná čestná prohlášení po své obsahové stránce nemohou žádné důkazní hodnoty pro trestní soud požívat a soud z nich žádné skutkové závěry nevyvozoval. K tomu mu posloužily shora uvedené zajištěné listiny a výpovědi svědků.
159. Situace v době vystavení a převodu blankosměnek SANEXu pak byla zadokumentována i díky **e-mailové dokumentaci** zajištěné TECHNOEXPORTem. Zde se soud však musí pozastavit nad tím, jakým způsobem byla získána. Jedním zdrojem byly přílohy v podáních TECHNOEXPORTu a druhým pak **znalecký posudek z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky ze dne 1.9.2015** vyhotovený na žádost policejního orgánu (opatření ze dne 20.2.2015, v němž byla stanovena lhůta pro vypracování do 15.4.2015) soudním znalcem RNDr. Vlastimilem Klímou, který podle zadání extrahoval data, resp. archivovanou e-mailovou korespondenci do data 30.6.2009 z určených e-mailových adres na DVD, jež tvoří součást znaleckého posudku, což by bylo možné označit za běžný postup. Určitý problém však soud spatřuje v tom, že předmětná elektronická data ve formě záznamů podléhajících telekomunikačnímu tajemství, která mohou mít i charakter soukromých záznamů, na něž se vztahuje zákonná ochrana osobních údajů, nebyla získána jako obvykle zajištěním výpočetní techniky (či odbornou extrakcí dat ze strany PČR) či na základě součinnosti provozovatelů telekomunikačních služeb postupem dle § 88 či alespoň § 88a, eventuálně § 158d odst.3 tr. řádu, kde by bylo možné očekávat (kromě zákonného prolomení ochrany údajů) objektivní zajištění dat bez předchozího zásahu, nýbrž byla získána formou výzvy adresované poškozenému TECHNOEXPORTu dle § 78 tr. řádu k vydání záznamového zařízení s uchovanými daty ze serveru společnosti TECHNOEXPORT od nejstaršího data do 30. 6. 2009. Podle protokolu o vydání byl dne 2. 3. 2015 vydán JUDr. K. externí 2,5“ disk USB s uchovanými daty ze serveru společnosti TECHNOEXPORT od 1.3.2007 do 14.1.2009. Je tedy zřejmé, že volba obsahu byla ponechána na společnosti TECHNOEXPORT, což v případě, že se jedná o kauzu, kde hrozí uložení trestu odnětí svobody v rozpětí osmi až dvanácti let a jejímž konečným důsledkem (ve spojení s probíhajícím směnečným řízením) může být škoda na straně TECHNOEXPORTu či společnosti CORNER FINANCE ve výši přesahující 1 mld. korun, soud považuje za postup velmi liknavý a netaktický. Policejní orgán si zjevně částečně své pochybení uvědomil, podle znění znaleckého posudku údajně „krátce“ po předání opatření pozastavil zpracování posudku do vydání opatření soudu a s odstupem 6 měsíců zajistil příkaz soudce Obvodního soudu pro Prahu 2, kterým byl podle § 88 odst.1, 2 nařízen odposlech a záznam telekomunikačního provozu e-mailových schránek, a to za dobu od 1.7.2006 do 30.6.2009 (což nesouhlasí s dobou uvedenou v zadání posudku). Není zřejmé, jak se soudce vypořádal s podmínkou uvedenou v ustanovení § 88 odst.2 tr. řádu, tedy nejdelší lhůtou pro záznam telekomunikačního provozu v maximu 4 měsíců. Kromě toho je pro soud nepochopitelné, jak je možné, když byl podle protokolu (č.l. 2024) ke znaleckému zkoumání vydán 1 ks externího 2,5“ disku USB, byly dne 23.2.2016 (č.l. 2025) zmocněnci společnosti vráceny 2 ks externí paměti + USB kabely (navíc jiné specifikace).

Přes to všechno, ač si je soud vědom shora uvedených procesních úskalí v případě tohoto důkazu, provedl jej, čerpal z něj určité poznatky, které korespondují s jinými zajištěnými důkazy, a to zejména proto, že sám obžalovaný proti použití tohoto důkazu nijak nebrojil a dokonce tento zdroj informací využíval pro svou obhajobu. Soud sám poznatky z e-mailové komunikace (byť zajištěné postupem trpícím vadami) využíval i z důvodu, že podobný důkaz již nelze znovu zajistit řádnou procesní cestou a má za to, že zájem na objasnění žalovaného skutku, který může zakládat zákonné znaky zvláště závažných zločinů, převyšuje zájem na ochraně údajů předávaných prostřednictvím telekomunikačního provozu. Přitom však měl soud stále na zřeteli, že se zajištěnými daty mohlo být před jejich extrakcí a vydáním policejnímu orgánu manipulováno, jak vyplývá i z níže uvedeného znaleckého posudku, ač tento posuzoval jiné médium předložené TECHNOEXPORTem.

160. Již v přípravném řízení byl totiž poškozenou společností TECHNOEXPORT předložen **znalecký posudek č. 2438/2014 vyhotovený Prof. Ing. Vladimírem Smejkalem-znalcem z oboru elektroniky a kybernetiky, odvětví výpočetní techniky** a dále v oboru kriminalistiky, odvětví informační systémy a ochrana dat. Tento byl u hlavního líčení za souhlasu stran podle § 211 odst.5 tr. řádu přečten (poté, co byla soudem dodatečně vyžádána doložka ve formě prohlášení dle § 110a tr.řádu). Z něho sice vyplývá, že na DVD předloženém znalci (jež tvoří přílohu č.2 posudku) se nacházejí e-maily ze dne 9.10.2008 týkající se směnek (konkrétní podoba a obsah včetně směnek vytištěna jako příloha č.1 posudku, na č.l. 7048-7057 tohoto spisu) a odpovídají vzhledově i obsahově listinám předloženým objednatelům posudku. Ale pokud se měl znalec vyjádřit k tomu, kdy bylo originální DVD vytvořeno (kdy byl soubor se zálohou pošty vypálen) a zda nemá narušenou integritu od svého vypálení, znalec konstatoval (v souladu s prostými laickými úvahami soudu), že na tuto otázku není možné jednoznačně odpovědět a nelze se vyjádřit, zda doručené zprávy nebyly podvrženy nebo modifikovány před jejich zápisem na DVD, ani kdy zápis byl proveden. Jediný časový údaj je podle znalce datum a čas uvedený u souborů Archiv2008-10.pst a Archiv2008-10-2c.pst, tedy 9.12.2013 (pozn. soudu: výzva k plnění ze směnky adresovaná TECHNOEXPORTu je až ze dne 13.12.2013), kdy tato hodnota je však čistě na libovůli toho, kdo DVD vypaloval, neboť s dodatečným oprávněním může nastavit libovolné systémové datum a čas. Tento znalecký posudek pak stvrzoval, že na DVD poskytnutém TECHNOEXPORTem se nachází e-maily z 9.-10.10.2008 přeposílanými mezi Richardem Z., Ing. Jiřím K. a Ing. Miroslavem L.. Obsahem těchto mailů s názvem předmětu: „směnky“ je jednání schůzky na 15.10.2008 v TECHNOEXPORTu a fakturace mezi TECHNOEXPORT, Debra Invest a FONSUS ASSETS a dále sdělení R.Z., že zasílá slíbené naskenované směnky vystavené SANEXem s indosamentem společností TECHNOEXPORT, kdy přílohu měly tvořit oboustranné skeny směnek SANEXu ze dne 14.12.2006, 1.2.2007 a 5.2.2007 na rubové straně končící nedatovaným indosamentem TECHNOEXPORTu na řad FONSUS ASSETS (blankosměnka bez doložky „bez protestu“).
161. Z dalších e-mailových zpráv zajištěných na základě odborné extrakce znalce RNDr.V.Klímy a vytištěných policejním orgánem je zřejmé, že v květnu 2007 R.Z. a J.K. komunikovali o „dohodě o postoupení práv“, k nimž se mělo vztahovat ručení a směnka (patrně tedy blankosměnka vystavená společností FONSUS ASSETS dne 16.5.2007 nikoli na řad TECHNOEXPORTu uvedená v seznamu směnek ke dni 31.8.2008, podle jejíhož směnenného vyplňovacího prohlášení byla blankosměnka vystavena v souvislosti s Rámcovou kupní smlouvou uzavřenou mezi FONSUS ASSETS a DEBRA PRAHA s.r.o. pouze za účelem zajištění splacení případné budoucí pohledávky TECHNOEXPORTu za společností FONSUS ASSETS z titulu ručitelského prohlášení). Ve dnech 12.-23.9.2008 pak nejprve (12.9.2008) Jiří K. s odkazem na telefonický rozhovor posílá R.Z. sdělení s předmětem: Postoupení SANEX, s tím, že předkládá návrh úhrady postoupené

pohledávky (de facto tak, jak byl následně uveden ve smlouvě) a dále prezentuje, že splatnost faktur 4 obchodních případů a 4 mil. Kč bude 12 měsíců s opcí na prodloužení o dalších 12 měsíců při úrokové sazbě 10% P.. (což nasvědčuje tomu, že postoupení pohledávek SANEXu mělo souvislost s obchodními případy mezi TECHNOEXPORTem a FONSUS ASSETS ze 16.9.2008, které byly zajištěny dalšími blankosměnkami FONSUSu ASSETS). Richard Z. odpověděl, že s uvedenými podmínkami souhlasí a požádal o sdělení přesné výše postupované pohledávky za společností SANEX, resp. DEBRA, odpověď však zadokumentována není. Dne 22.9.2008 sděluje Ing. K. R.Z. (zpráva s názvem: „Směnky Sanex“), že žádá o odsouhlasení protokolu o předání směnek či jeho připomínky, přičemž R.Z. je požadováno prodloužení lhůty pro vrácení směnek ze sedmi na patnáct dnů ve shodě s ustanoveními ve smlouvě při odstoupení od ní s tím, že je připraven protokol podepsat ve středu 24.9.2008. Dne 23.9.2008 je mu sděleno, že protokol bude změněn dle připomínek a je zaslán návrh textu indosamentu. Tyto zprávy jsou pak přeposílány rovněž mezi Ing. L., J. Č., H.T. a O.Č.em. Pozoruhodné však je, že v dokumentaci pošty Ing. K. se nenachází komunikace mezi ním a R.Z., na jejímž základě tento dne 9.10.2008 měl Ing. K. poslat kopie směnek indosovaných na FONSUS ASSETS, která je zaznamenána ve znaleckém posudku Ing. Smejkal.

162. Z takto zajištěného obsahu e-mailové komunikace však rovněž vyplývá to, že s Ing. W. a Bc. K. v tomto období žádná komunikace týkající se postoupení pohledávek a převodu směnek neprobíhala (eventuálně byla záměrně odstraněna). Je pozoruhodné, že ačkoliv Ing. W. v jiných obdobích poměrně hojně prostřednictvím e-mailu s ostatními pracovníky komunikoval, právě v období září až října 2008 byla jeho komunikace velmi chudá, když 11.9.2008 až 23.9.2008 nekomunikuje vůbec s nikým, dne 23.-24.9.2008 s Bc. K. řeší problematiku sporu s FÉNIKSem a zasílá přeposílá zápis z obchodní porady, dne 29.9. je archivována jen zpráva týkající se golfru, 2.10.2008 zpráva týkající se cihelny a od tohoto okamžiku až do 28.10.2008 Ing. W. opět s nikým nekomunikuje. Kromě toho i komunikace Bc. K. je v období září a října 2008 velmi sporadická, i v poště Ing. K. je zřejmá selekce, když maily na sebe někdy nenavazují a když tento nemá žádné záznamy o komunikaci v období od 16.5.2007 do 27.6.2008, v červenci 2008 pouze tři e-mailové zprávy. Ve zprávě ze dne 16.5.2007 (den po splatnosti obchodu Code 33 60018/A0A a den vystavení blankosměnky FONSUS ASSETS) však Ing. K. píše J.K., že ve firmě nastává akce „kulový blesk“, která se bohužel týká jen jich a někdo má zájem ten jejich „kvelb pronajmout (kdo asi ?)“, tak jim nabízejí různé alternativy, Ing. K. si údajně myslel, že už nelze v jejich baráku, když jim patří, nic horšího vymyslet, ale v tomto státě je všechno možné, zatímco návrhy se jim podařilo zarazit a šéfové dále vymýšlejí, tak uvidí. Na základě tohoto sdělení se lze jen těžko ubránit dojmu, že Palác Koruna byl předmětem neformálních či spíše utajovaných transakcí TECHNOEXPORTu již před privatizací, což mohlo mít souvislost právě s vyváděním majetku prostřednictvím obchodní skupiny 3, pro které byli pravomocně odsouzeni Ing. K., Ing. L. jako spolupachatelé a Ing. K. Richard Z. jako účastníci, a s ohledem na načasování se nabízí i souvislost s předmětnou směnkou (či všemi třemi blankosměnkami), která mohla uvedeným osobám zajišťovat nárok na následné vydání uvedené nemovitosti (čemuž by odpovídala i směnečná suma). To také mohlo být tím, co vymysleli šéfové a vysvětlovat i to, proč se podpis na indosamentu Michala V. ze dne 8.6.2009 tak nápadně podobá podpisu Ing. L..

163. V předložené e-mailové komunikaci týkající se Ing. K. pak byla kupodivu zajištěna jediná zpráva, a to ze dne 27.10.2008. Přitom právě v období přelomu září a října musela být Ing. W. a Ing. K. zaslána minimálně naskenovaná dokumentace k indexu 4.6 (Směnky apod.) pro data - room od administrátora Tomáše B., jejíž rozsah podle protokolu o předání

podkladů Ing. W. odsouhlasil dne 26.9.2008, a která byla (podle protokolu) odeslána gestorovi -Ing. K. dne 2.10.2008.

164. Nutno však připomenout, že součástí znaleckého posudku Prof. Ing. V.Smejkal je právě e-mailová komunikace z října 2008 (bohužel až od 3.10.2008) a ta rozhodně co do rozsahu komunikace Ing. W. nekoresponduje s komunikací předanou policejnímu orgánu (a odborně extrahovanou znalcem RNDr. Klímou). Z té je totiž zřejmé, že administrátor Tomáš B. vždy po částech (po jednotlivých indexech) elektronicky naskenovanou dokumentaci odeslal ke kontrole jak Ing. W., tak příslušnému gestorovi z adresy DataRoom a Ing. W. vždy reagoval: „ok“, „je to o.k.“ apod. To, že chybí právě tento materiál týkající se směnek ve své elektronické podobě, soud nemůže považovat za náhodu, naopak je přesvědčen, že tato komunikace byla zástupcem TECHNOEXPORTu záměrně vymazána a neposkytnuta ke znaleckému přezkumu, který zadal policejní orgán. Zajištěn pak (na DVD tvořícím přílohu ZP Ing. Smejkal-č.l. 7058, který si soud musel v originále dodatečně vyžádat) byl e-mail ze dne 8.10.2008 v 08:32 hod. (tedy po předání dokumentace ke směnkám do data- roomu) zaslaný Ing. K. paní H. (pravděpodobně další pracovníci devizového oddělení) s přílohou nazvanou oprava 04.zip (číslo indexu: 4.6), jejímž obsahem byl sken směnky č.8, tedy směnky (vyplněné) vystavené SANEXem dne 12.12.2006. Je tedy na místě se ptát, jaká směnka byla původně do data-roomu zařazena (či v jaké podobě) a proč se tato směnka v seznamu a dokumentaci vůbec uváděla, když zboží bylo SANEXem v plné výši již dne 15.8.2007 uhrazeno. Zařazení této směnky do seznamu směnek ke dni 31.8.2008 soud tedy nemůže považovat za náhodu a nedopatření způsobené tím, že směnka nebyla po úhradě pohledávky omylem vrácena či skartována. Spíše i v tomto případě bylo původně uvažováno o zneužití směnky, ale problém spočíval v tom, že existovaly důkazy o tom, že kupní cena byla TECHNOEXPORTu uhrazena (výpis z účtu).
165. Dále je z takto zajištěné elektronické dokumentace zřejmé, že v okamžiku, kdy oficiální poradci privatizace požádali Ing. W. a Bc. K. (10.10.2008) o definici pojmu „vývoz investičních celků“ a „obchodní případ realizovaný dodavatelským způsobem“ (aby mohl být vysvětlen členům komise), Ing. W. tento e-mail dne 13.10.2008 přeposílá na adresu xxx, a to bez dalšího vysvětlení, aby dne 14.10.2008 pojem „vývoz investičního celku“ poradcům a Pavlu K. vysvětlil. Nabízí se tedy otázka, kdo tímto „poradcem“ pro kvalifikační podmínky byl. Dále z e-mailových zpráv mezi P. K. a P. W. vyplývá, že KPM odmítalo vydat některou dokumentaci k podnájemním smlouvám (Palác Koruna), že zpětvzetí žalob Chemoprojektu bylo předem dohodnuto, že bylo předem počítáno s arbitrážní žalobou FÉNIKSu, že bylo komunikováno s Igorem F. o smyšleném závazku vůči CHETENGU ve výši 4 mio a že všichni „kompetentní“ věděli, že pohledávka 63 mil. USD je CHETENGU a ne TEXu, že TECHNOEXPORT měl v předmětné době v držení 11.752 Ks iráckých dluhopisů v nominální hodnotě 1 ks - 1.000 USD s úrokem 240 tis. USD za pololetí či že v dubnu 2008 bylo plánováno uzavření pojistné smlouvy na pojištění odpovědnosti statutárních orgánů. Dále byl v e-mailové komunikaci J.Č. s H. T. (ze dne 9.10.2008) zajištěn koncept smlouvy č. 2008 010 (shodné číslo smlouvy má i smlouva o úplatném postoupení pohledávek uzavřená s FONSSUS ASSETS dne 16.9.2008), přičemž se jedná o Dohodu o vzájemném zápočtu závazků a pohledávek mezi TECHNOEXPORTem a DEBRA PRAHA s.r.o. s datem 29.9.2008 a koncept Smlouvy o úplatném postoupení pohledávek, kterou měl TECHNOEXPORT na DEBRA PRAHA s.r.o. postoupit pohledávky za BAU INPRO a.s. ve výši 14.926.569,78 Kč (odpovídající právě uvedenému zápočtu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

166. Pokud soud tedy vyhodnotil poznatky ze zajištěné e-mailové komunikace, musí konstatovat, že TECHNOEXPORTem rozhodně nebyla poskytnuta v plné autentické podobě, byla předem selektována a neposkytuje věrný obraz toho, co se v souvislosti se směnkami SANEXu dělo a ani na jejím základě nelze vyloučit, že s původními směnkami SANEXu před jejich předáním do data- roomu či i po jejich předání, eventuálně po podání směnečné žaloby, bylo ještě nějakým způsobem manipulováno.
167. V rámci přípravného řízení pak TECHNOEXPORT jako poškozený dne 5.6.2018 předložil **znalecký posudek č.133/1/ZP-2018** ze dne 9.4.2018, vyhotovený soudním znalcem z oboru kriminalistiky-**technické zkoumání dokladů a písemností**, Ing. D. Hermanem, kterým soud se souhlasem stran provedl dokazování u hlavního líčení. Z tohoto posudku vyplývá, že komparačním porovnáním fotokopie blankosměnky ze dne 5.2.2007 s vyznačeným nedatovaným rubopisem na řad společnosti TECHNOEXPORT (tvořící přílohu e-mailu Eduarda K. ze dne 7.2.2007), fotokopie blankosměnky ze dne 5.2.2007 s vyznačeným nedatovaným rubopisem na řad společnosti TECHNOEXPORT (tvořící přílohu interního sdělení č.33/048/07 ze dne 12.2.2007 podepsaného Janou Č., adresovaného devizovému oddělení –paní D.), fotokopie blankosměnky ze dne 5.2.2007 s vyznačeným nedatovaným rubopisem na řad společnosti TECHNOEXPORT a dále nedatovaným rubopisem na řad společnosti FONSUS ASSETS (tvořící přílohu e-mailu R.Z. ze dne 9.10.2008 adresovaného Ing. K.) a fotokopie blankosměnky ze dne 5.2.2007 s vyznačeným nedatovaným rubopisem na řad společnosti TECHNOEXPORT (tvořící součást protokolu o předání podkladů pro Data room jako položka 14, obdržena dopisem MF ze dne 29.11.2007) nebyly nalezeny žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že dodané fotokopie nevznikly z originálu blankosměnky v určitých časových rozestupech na základě psaného textu vyskytujícího se na rubové straně blankosměnky a všechny vykazují shodné znaky s originálem směnky v předtištěném textu na lícové straně, podpisu na lícové straně, v postavení textu a samotném textu, který obsahuje každá fotokopie na rubové straně. Pokud se jedná o fotokopie směnek ze dne 14.12.2006 a 1.2.2007 tyto se liší oproti originálu směnky nejen v datech, ale i podpisu na lícové straně, v tištěném textu v rádcích začínajících textem „V“ , „na řad(komu)“ a v souboru řádků pod „Výstavce: „ na lícové straně a dále v postavení textu na rubové straně. K tomuto posudku soud musí poukázat na to, že sice potvrzuje, že předmětná směnka byla původně blankosměnkou, tedy nedošlo k jejímu padělání ze strany indosantů a indosatářů, avšak nijak neprokazuje, že se jedná o blankosměnku, která měla prapůvodně při sjednání obchodního vztahu se SANEXem (a případně i s DEBROU Invest) sloužit k finančnímu zajištění obchodu, ani to, že originál předmětné blankosměnky byl v dispozici TECHNOEXPORTu, Ing. Č., Ing. K., Ing. K., R.Z. či, že by administrátor kopii blankosměnky získal oskenováním jejího originálu, ani to, za jakých okolností a kdy srovnávací kopie skutečně vznikly.
168. Soud pak provedl dokazování i znaleckým posudkem z oboru **kriminalistiky, odvětví technického zkoumání dokladů a písemností**, resp. výsledkem znalce RNDr. Miloslava Musila, jehož přibral policejní orgán opatřením ze dne 15.2.2018. Nejprve se však soud musí pozastavit nad tím, do jaké míry byl výběr tohoto znalce vhodný, pokud stejný znalec dne 12.3.2013 vyhotovil znalecký posudek z oboru kriminalistiky a písmoznalectví na objednávku CORNER FINANCE k ověření způsobu vyhotovení směnky výstavce SANEX s.r.o., kdy v tomto posudku (provedeném podle § 213 odst.1 tr. řádu) bylo uzavřeno, že všechny rukopisné záznamy i podpisy na směnce jsou vyhotoveny jako prvopisy, tedy přímé zápisy psacím prostředkem na plochu formuláře směnky, všechny otisky razítek jsou vyhotoveny jako prvotisky, strojem psané části jsou rovněž vyhotoveny jako prvopisy, tedy jako přímé zápisy psacího stroje přes plastickou pásku na plochu

formuláře směnky a předložená směnka je tak ve všech částech originální, žádná část není reprografickou kopií. K zadání tohoto znaleckého posudku ze strany CORNER FINANCE pak RNDr. Miloslav Musil při výslechu před soudem uvedl, že podle objednávky (kterou soudu v kopii poskytl) mu směnku přivezl pan dr. Vojtěch Němec a ten si směnku (dne 16.12.2013) i znalecký posudek (6.1.2014) převzal.

169. V rámci své výpovědi u hlavního líčení pak znalec **RNDr. Miloslav Musil** odkázal na písemné vyhotovení svého **znaleckého posudku č. 1934/2017** ze dne 26.3.2018 a plně stvrdil a přednesl své odborné závěry. Zadáním tohoto znaleckého posudku ze strany policejního orgánu bylo porovnání originální směnky na částku 900.000.000 Kč (č.1/1934) a první černobílé kopie blankosměnky vystavené dne 5.2.2007 (č.2/1934), k čemuž soud dodává, že podle policejního orgánu se mělo jednat o přílohu interního sdělení č.33/048/07 ze dne 12.2.2007 (kopie vyhotovena vytištěním datové zprávy až dne 28.8.2016); druhé černobílé kopie blankosměnky vystavené dne 5.2.2007 (č.3/1934), přičemž se má jednat o kopii zajištěnou ve formě přílohy v e-mailu R.Z., ač pokud si soud měl možnost otevřít tuto obrazovou přílohu a vytisknout, její podoba a kvalita byla rozhodně jiná (daleko lepší); třetí černobílé kopie blankosměnky vystavené dne 5.2.2007 (č.4/1934), jež měla být pod č.14 součástí Data roomu, a dále byly znalci v tištěné a elektronické podobě předloženy fotokopie blankosměnek zaslaných Richardem Z. na e-mail společnosti TECHNOEXPORT (tedy vystavené dne 14.12.2006-č.5/1934, 1.2.2007-č.6/1934 a 5.2.2007-č.7/1934), kdy úkolem znalce pak mělo být zjištění, zda blankosměnky ze dne 5.2.2007 vykazují shodu s úplnou (vyplněnou) směnkou a jakou. Znalec konstatoval, že obrazové kopie přední strany směnky předložené pod č. 2, 3, 4 a 7/1934 byly vyhotoveny z jedné stejné předlohy. Sporná směnka č.1/1934 svým tištěným textem v rubrikách formuláře a podpisem výstavce plně těmto kopiím odpovídá. Obrazové přílohy zadní strany směnky předložené pod č. 2, 3, 4 a 7/1934 byly vyhotoveny z jedné stejné předlohy. Sporná směnka č.1/1934 adekvátní částí tištěných a psaných textů na rubové straně plně těmto kopiím odpovídá. Částečně vyplněná směnka použitá jako předloha k vyhotovení kopií přední a zadní strany směnky ozn. pod č. 2, 3, 4 a 7/1934 byla následně použita k vyhotovení sporné směnky č.1/1934. Směnky ozn. 5 a 6/1934 jsou svým způsobem vyplnění odlišné a nemohly tak být použity k vyhotovení sporné směnky.
170. K doplňujícím dotazům pak znalec uvedl, že z charakteru kopií, které mu byly v listinné podobě předloženy, bylo zřejmé, že se nejedná o první přímou kopii, nýbrž kopii z kopie, ale na to, aby se posoudilo to postavení a ta didaktická úprava, to vliv nemá. Připustil, že by tak bylo možné při pořizování následné kopie dojít k zakrytí jejích částí, ale většinou by se tam objevila jakási hrana. Teoreticky je možné, aby to nebylo vidět, ale optimální by bylo převést to do počítače a v nějakém grafickém obrazovém programu, např. fotoshopu či korelu tu spodní část vykřít a v tom okamžiku už by se tam znaky, které by prokazovaly, že tato část byla odstraněna, nebyly. On zkoumal jen, zda nejsou náhodou nějaké části, které by byly graficky podezřelé, ale nic takového tam nezjistil a pokud by to bylo uděláno počítačem, tak nemá šanci to zjistit. Tento znalecký posudek de facto toliko určuje, že kopie či skeny blankosměnek byly pořizeny ze stejné originální listiny (předlohy), jakou je předmětná směnka, resp. z kopie či skenu jejího originálu (v podobě, která by měla odpovídat určité fázi vyplnění a rubopisování), což nasvědčuje tomu, že se nejedná o padělek směnky, ale nic nevyovídá o tom, za jakých okolností, kdy a proč směnka vznikla, a s ohledem na poznatky o manipulaci s důkazy, ani to, v rámci kterého rubopisování již byla předmětná směnka vyplněna a opatřena doložkou „bez protestu“, pokud se při pořizování kopií a skenů přirozeně odděluje lícová strana, rubová strana a případný přívěsek.

171. Z oboru kriminalistiky, odvětví techniky byl vyhotoven ještě **znalecký posudek Kriminalistického ústavu Praha**, příbraného policejním orgánem, který byl dle § 213 odst.1 tr. řádu u hlavního líčení předložen (strany na výslechu zpracovatele netrvaly). Ten byl vyhotoven dne 18.9.2014 pod č.j. **KUP-10891-1/ČJ-2014-2301GR** za účelem přezkumu originálu předmětné uplatněné směnky a vyplývá z něj, že posloupnost psaných údajů se nepodařila zjistit, že ke strojopisnému zápisu indosamentu M.V. byl pravděpodobně použit elektronický psací stroj, že předmětná směnka byla spojena s přívěskem prostřednictvím lepící pásky, že k vyhotovení textu „BEZ PROTESTU“ bylo použito razítko a razítkovací barva se neshoduje s ostatními razítkovacími barvami použitými k vyhotovení otisků razítek na směnce a přívěsku či že k napsání údajů na lící a rubové straně směnky bylo použito několik náplní psacích prostředků, tedy každý pisatel použil jiný psací prostředek. Dalšími znaleckými posudky se bude soud zabývat níže.
172. Vráť-li se soud k převodům směnek, za neobvyklý a nelogický pak považuje převod směnek SANEXu Richardem Z. na další osobu v období, kdy stále byla ve hře možnost odstoupení od smlouvy o postoupení pohledávek a povinnost FONSUS ASSETS směnky TECHNOEXPORTu vrátit pro prodlení s úhradou, k níž také došlo.
173. Podle kopie Smlouvy o úplatném převodu blankosměnky údajně uzavřené mezi Michalem V. a FONSUS ASSETS, a.s. dne 4.3.2009 mělo dojít k prodeji tří kusů nevyplněných (u nichž není vyplněn údaj o splatnosti a směnečná suma) směnek vystavených společností SANEX s.r.o. dne 14.12.2006, 1.2.2007 a 5.2.2007, kdy tato smlouva obsahuje prohlášení kupujícího, že byl prodávajícím upozorněn, že dne 10.10.2018 byl na majetek společnosti SANEX s.r.o. prohlášen konkurs, prohlášení prodávajícího, že je jediným vlastníkem směnek a není žádným způsobem omezen s nakládáním s nimi, prohlášení kupujícího, že se řádně seznámil se směnkami a všemi jejich náležitostmi a přijímá je do svého vlastnictví, celková kupní cena byla sjednána na 10.000 Kč a uhrazena při podpisu smlouvy, směnky měly být převedeny rubopisem, který je ve smlouvě popsán (pozn. soudu: nad rámec uvedeného popisu je tentokrát v indosamentu uvedeno i datum) a dále konstatování smluvních stran, že se ke směnkám váže směnečné vyplňovací prohlášení, jehož znění je předáno kupujícímu společně se směnkou (což by nasvědčovalo existenci hned tří takových prohlášení), kdy smlouva měla nabýt účinnosti dnem jejího podpisu a měla být vyhotovena ve dvou originálních vyhotoveních s tím, že každý účastník obdrží jeden. K tomuto důkazu soud musí konstatovat, že nemá valnou důkazní hodnotu, pokud smlouva nikdy nebyla dodána v originále a nebyla náležitě potvrzena její pravost, a pokud tuto cessi lze označit za zcela nadbytečnou, když byly blankosměnky převedeny indosamentem (§ 11 zák.č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový). Kromě toho i laikovi je zřejmé, že podpis M.V. na smlouvě neodpovídá podpisu M.V. na dalším indosamentu. To vše soud vede k přesvědčení, že tato smlouva byla vyhotovena účelově a nelze vyloučit, že dodatečně. Pokud by tomu tak nebylo, pak je třeba se ptát, z jakého důvodu nebyl předložen originál (který by mohl být využit ke znaleckému zkoumání z oboru písmoznaectví), kde jsou deklarovaná písemná směnečná vyplňovací prohlášení, kdo je udělil a co bylo jejich obsahem a proč nebyla společně s kopií smlouvy předložena. Pohledávka TECHNOEXPORTu za společností DEBRA Invest, kterou FONSUS ASSETS získal na základě smlouvy o postoupení pohledávek, totiž zanikla započtením a postoupená pohledávka za SANEXem byla uplatněna v insolvenčním řízení, blankosměnka tak byla oddělena od zajišťované pohledávky (od své kauzy, důvodu svého vzniku) a je otázkou, proč byla nabízena k prodeji a proč měl někdo o takovou směnku zájem.

174. Co se dělo se směnkami, resp. blankosměnkami (tedy i tou, která byla uplatněna) v mezidobí, soud mohl zjišťovat toliko z obsahu směnek samotných, což samozřejmě nemusí vystihovat realitu. Pokud se jedná o blankosměnky ze dne 14.12.2006 a 1.2.2007, které policejní orgán získal až dne 5.4.2019 prostřednictvím Richarda Z. (eventuálně jeho právního zástupce Mgr. Lukovského), z těchto vyplývá, že neobsahují otisk razítka „BEZ PROTESTU“, jsou bez přívěsku a na jejich rubové straně je označen aval Ing. M., nedatovaný indosament DEBRY Invest na řad TECHNOEXPORTu, nedatovaný indosament TECHNOEXPORTu na řad FONSUS ASSETS (s razítkem generálního ředitele a podpisy P.K. a P.W.) a dále jako poslední zápis indosament společnosti FONSUS ASSETS na řad Michala V. ze dne 4.března 2009 (toliko s podpisem R.Z., bez razítka FONSUS ASSETS). To nasvědčuje tomu, že pravděpodobně i směnka ze dne 5.2.2007 měla v době převodu na řad Michala V. stejnou podobu (podobu blankosměnky). Ale nelze bezpečně vyloučit, že právě originál této směnky (na své lícové straně) již byl při tomto převodu vyplněn (opět pro možnou manipulaci s kopiemi směnek, možné oddělení a připojení lícové a rubové strany). S ohledem na níže popsané okolnosti má pak soud silné pochybnosti o tom, že blankosměnky byly v držení M.V., naopak lze dedukovat, že se staly předmětem obchodu, ovšem nikoli mezi společnostmi FONSUS ASSETS a Michalem V., jak bylo formálně indosamentem a kopií smlouvy deklarováno.
175. Pokud se jedná o směnku vystavenou společností SANEX dne 5.2.2007 zajištěnou u Městského soudu v Praze, pracoviště Slezská (předložená ve věci 50 Cm 355/2013), tato byla podrobně popsána již v části popisující průběh směnečného řízení a lze jen připomenout, že ve spojení s ostatními blankosměnkami i způsobem vyplnění lze usuzovat, že i tato směnka měla v určitém okamžiku podobu neúplné směnky, tzv. blankosměnky, že je však tvořena nejen lícovou a rubovou stranou, ale i přívěskem spojeným se směnkou izolepou, že vedle kolonky výstavce je otištěno razítko „BEZ PROTESTU“, že je na indosamentu DEBRA Invest uvedeno nesprávné číslo popisné u adresy TECHNOEXPORTu (místo 846 uvedeno 841) a že až na tzv. přívěsku směnky se nachází datovaný (8.6.2009) indosament Michala V. na řad Tahira S., nar. xxx, dále rukopisný indosament Tahira S. s doložkou „sine obligo“ na řad K. H., nar. xxx datovaný 14.09.2009 a přívěsek končí rukopisným datováním (1.11.2013) indosamentem K. H. s doložkou „sine obligo“ na řad D.O.O. „CORNER FINANCE“-PODGORICA.
176. Přívěsek směnky tedy začíná indosamentem Michala V. (s falešným podpisem) na Tahira S. ze dne 8.6.2009 a je ke směnce připojen izolepou. Nelze tak vyloučit, že původně měla směnka indosace vyznačené ještě na jiné listině a že „nepřetržitá řada indosantů“ mohla svého času vypadat jinak. Ani indosace na Tahira S., K. H.č a CORNER FINANCE pak nelze bezpečně a s jistotou považovat za takové, které reálně kopírují faktického držitele a majitele předmětné směnky. Tyto indosace mohly být jen simulované s cílem utajit skutečného vlastníka a uplatnítele směnky, a potažmo i právní či ilegální důvod pro směnečný nárok. Tomu pak odpovídá i verze obžalovaného Františka B. v tom směru, že smyslem založení společnosti CORNER FINANCE a převodu směnky na tuto společnost byla jeho podnikatelská činnost spočívající ve vymáhání pohledávek, že směnečná žaloba byla podána bez jeho vědomí (či dokonce v rozporu s tím, jak hodlal se směnkou naložit) či okolnost, že v účetnictví CORNER FINANCE byla směnka evidována jako dlouhodobá investice toliko ve výši 8.000 EURO, ač směnečná suma zněla na 900 mil. korun. Kdo (či kdo všechno) byl faktickým držitelem a disponentem předmětné směnky a dalších dvou blankosměnek v období od jejich vyvedení z majetku TECHNOEXPORTu po okamžik jejího předložení Městskému soudu v Praze spolu s návrhem na vydání směnečného

platebního rozkazu, soud bohužel nezjistil. S ohledem na to, co bylo uvedeno již shora a rozvedeno i níže, nabízí se hned několik verzí.

177. Na tomto místě je třeba zmínit i **nahrávku rozhovoru Františka B. a Dušana P.** (který měl jako zástupce J&T Bank s Ing. P. před privatizací jednat o prodeji Paláce Koruna) pořizenou blíže nezjištěného dne (údajně podzim 2010) a předloženou obžalovaným policejnímu orgánu. Z této utajeně pořizené nahrávky je zřejmé, že hovor se týká především Ing. Tomáše P., který měl všechny podvést, kdy se hovoří o podvedeném investorovi-Rakušák od pana B. (pozn. soudu: patrně pan Bondi) či o tom, že D.P. K.P. sdělil, že Ing. P. nechce splnit to, co má, resp. nemůže splnit, protože on tam má „ten problém“, takže všechno, co si s D.P.em původně podepsali, už neplatí, neplatí, na co si podali ruku, že jim to prodá za předem stanovenou hodnotu, ale musí to být čisté, ale on nedělá nic pro to, aby to čisté bylo. Dušan P. dále hovoří o tom, že si díky Rakušákovi jen vysonduje, jakou to má hodnotu a nechá je vyhladovět, protože si (P.) říká, že zatím se mu nic nestalo, baráku se to nedotýká, ztratil gró svých závazků a nikdo na něho finančně netlačí a nevadí mu, když tam bude 5 let tahanice u soudů. F. B. popisuje, že rakouský investor měl štáb právníků, zblbnul banky, půl roku se dělalo due dilligence a všem nasliboval, že ten obchod v Praze udělá, ale P. je podvedl, tím odštěpením mu narostly svaly, ale Hary (pozn. soudu: patrně Hajrudin G.) říká, že to myslí vážně a že to prodat chce, ale musí se jednat o ceně, protože to jakoby očistil a **350 jim nedá** a také říkal, že musí za Dušanem a potřebuje vyčistit S. (pozn. soudu: paní S.ová byla členkou dozorčí rady určené osoby METRENIA, a.s. v privatizačním procesu; o tom, že právě S. se o TECHNOEXPORT ucházel, hovořili někteří svědci, a v článku D. zlaté dědictví byl jeden z konkurentů Chemoprojektu označen jako „S. křoví“) a potřebuje oba (P. i S.) do toho zamíchat. P. si myslí, že P. hraje, že nejdříve musí dát ten Rakušák a pak: „vás musí vyplatit“, ale hledá variantu, jak to dostat a nevyplatit je. F. B. konstatuje, že doba hájení skončila a musí teď udělat obranné, ale i útočné kroky, protože se musí odvolat k nějakým žalobám, což jednak stojí peníze a znemožní tím closing. Přitom to bylo podle F.B. nastavené dobře, že se v jeden den stáhnou všechny žaloby, nabyde to v jeden den právní moci a v jeden den se to přepíše na katastru, ale už musí jít proti tomu, protože ho tlačí čas a nemůže mu věřit. Podle B. P. tvrdí, že nejprve potřebuje mít papír od „nich“ a od J&T, že jsou závazky vyrovnané, na což mu měl B. říct, že oni musí P. zaplatit, v tuhle chvíli je však podle B. nějak mrtvo, takže musí udělat nějaké kroky, ale je to i penězích, které P. z něho potřebuje vymáchnout, přičemž bude tlačení do nepopulárního kroku podat na celou privatizaci trestní oznámení a to pak v tom bude lítat i on (P.). Na to D. P. reaguje tak, že on v tom není, ale počítá s tím, že se nedohodnou (P.-B.), už před prázdninami P. řekl, že ho nezajímá nějaké „odstupné“, ale buď splní dohodu, kterou spolu uzavřeli anebo nemají dohodu a „nashledanou“, v podstatě si tak kryje „prdel“ i v tom, že byl garantem pro ty, kteří jako fakt tu privatizaci hýbali rukama a jich stojí zástup a je to prakticky víc jak 100. P. moc dobře věděl, co dělá, pak přišla „ta parta“, což nemůže říct, ale teď se nedá odstoupit, a když mu řekl, že nechce odstupné, ale splnění dohody, přitom na něho tlačili zbývající akcionáři, ať se s ním dohodne a bude mít „kilo“, ale to by se na něho sesypali, rozdál by to a nic by mu nezbylo. Politici jsou už pryč, nikdo nedopadl, jak si představoval, teď 300 minul z dluhu a uznávají, že ho on „ojebal“ a že když mu to říkali, tak jim to nevěřil. Když mu B. říká, že vaří z vody a má jen klepy, co se doslechl, ale uvaří z nich TO (trestní oznámení), D.P. tvrdí, že s tím nemá problém a že on (P.) to bude házet na všechny, tzn. že do toho zamotá předsedu vlády, všechny jeho..., načež B. mu sděluje, že na toho to podává taky a jeho banka v tom také lítá. K tomu třeba připomenout, že trestní oznámení v souvislosti s privatizací TECHNOEXPORTu bylo podáno společností CORNER FINANCE (zastoupené K. H.) až dne 4.2.2015 a rozhodně nebylo postaveno na klepech, ale vystaveno na základě hojné autentické listinné dokumentace.

178. Z uvedeného rozhovoru je tedy zřejmé, že privatizace proběhla podle předem nastaveného scénáře, že ještě před převodem akcií Ing. P. přislíbil Palác Koruna J&T Bank a o jeho prodeji jednal i s občanem Rakouska, pro něhož nějakým způsobem obchod zprostředkoval i F.B. (což bylo uvedeno již shora při rozboru souvisejících kauz) a zjevně i H.G. za společnost FÉNIXS, kdy součástí těchto ujednání mělo být i vyrovnání v rámci sporu o pohledávky za Generalexportem (jak vyplývá i ze spisu PČR č.j. KRPA-462455/TČ-2013) a lze předpokládat, že součástí těchto dohod a naplnění scénáře bylo i to, že zájemci o akcie TECHNOEXPORTu spojení s osobami Ing. A. a pana S., s nimiž se obžalovaný F.B. znal, se budou jen „na oko“ o TECHNOEXPORT ucházet, aby privatizační proces působil jako veřejná tržní soutěž. A až v okamžiku, kdy Ing. P. nechtěl či nemohl dohody naplnit (například proto, že na Palác Koruna si nároky činily jiné osoby, které patrně měly „zbraně“ proti Ing. P. dostatečně nabitě), začal obžalovaný František B. teprve upozorňovat na podvodnou privatizaci, ač její okolnosti znal a společně se svými známými se snažil z V.ství Chemoprojektu těžit, o čemž svědčí i poznatky učiněné na základě výpovědi Ing. P..
179. Jak, kdy a zda vůbec se dostal k předmětné směnce či blankosměnce (eventuálně k blankosměnkám ostatním) zjištěno ani v rámci tohoto jinak plodného rozhovoru nebylo. Vzhledem k tomu, že do vyjednávání s Ing. P. měl být zapojen i Hajrudin G., vzhledem k tomu, že dalšími indosanty směny (po M.V.) měli být občané ze země bývalé Jugoslávie a sama společnost CORNER FINANCE byla založena v Černé Hoře a s ohledem na níže uvedené poznatky z odposlechů a telekomunikačního provozu, je soud přesvědčen, že držba směny a její uplatnění má souvislost právě s osobou **Hajrudina G.**, který se však po opakovaných předvoláních k soudu jako svědek nedostavil, zaslal nejprve ze Sarajeva důvodnou omluvu (notářsky stvrzenou) a po přijetí poučení svědka, mimo jiné o právu odmítnout výpověď podle § 100 odst.2 tr. řádu, soudu písemnou cestou sdělil, že tohoto práva hodlá využít. S ohledem na pandemickou situaci se soud toliko s tímto písemným vyjádřením spokojil a více se nesnažil zbytečnou účast tohoto svědka u hlavního líčení zajišťovat.
180. Svědek **K. H.** se po opakovaných předvoláních (a odůvodněných omluvách) k soudu sice dostavil, avšak i on využil svého práva odmítnout výpověď nejen z důvodu obavy ze svého trestního stíhání, ale údajně i z důvodu, že se obává o svůj život, protože mu bylo vyhrožováno p. P. a p. P. na schůzce a ještě nějakými Srby v Podgorice v Černé Hoře. Rovněž údajně pocíťoval tlak ze strany Policie ČR, když zde byl nelegálně zatčen.
181. **Tahira S.** pak jako svědka soud vyslechnout nemohl, neboť tento dne 1.5.2014 v Bosně a Hercegovině zemřel. Jak bylo zjištěno cestou mezinárodní právní pomoci, v rámci níž byli vyslechnuti i jeho rodinní příslušníci, do pozůstalosti Tahira S., nar. xxx byly zahrnuty nemovitosti v katastrálním území jeho bydliště, automobil Ford Focus a peněžní prostředky pocházející z nevyplaceného důchodu. Jeho manželka o směnce údajně nic nevěděla a k osobám K. H., Františka B. a CORNER FINANCE, Hajrudina G. apod. uvedla, že jí o nich není nic známo. Stejně tak nic o směnce a osobách shora uvedených údajně nic nevěděli potomci Tahira S., dokonce ani dcera Mina S., která má mít dle sdělení Interpolu Sarajevo dítě (Ibrahim H.) právě s K. H., nar. xxx.
182. Soud se snažil alespoň některé informace zjistit prostřednictvím **záznamů o telekomunikačním provozu** (získaných postupem dle § 88a tr. řádu), protože ty

- postihovaly i období před uplatněním směnečného návrhu. Příkaz soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 ke zjištění údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu, včetně aktivních i pasivních hovorů a SMS zpráv s vyznačením IMEI a přenosových buněk byl vydán dne 21.5.2014 pod č.j. 1 Nt 7082/2014-8, a to na telefonní čísla: xxx (uživatel František B.), xxx (uživatel Bc. Pavel K.), xxx (uživatel Ing. Jiří K.), xxx (uživatelka Ing. Helena T.), xxx + xxx (uživatel Richard Z.) a xxx (kde byl jako uživatel sice označen K. H., ale z následných odposlechů vyplývá, že se jednalo o číslo užívané Hajrudinem G.), přičemž příkaz byl vydán pro období od 20.11.2013 do 21.5.2014.
183. Takto bylo mimo jiné zjištěno, že účastnická stanice Františka B. byla v období od 15.12.2013 do 6.1.2014 mimo síť ČR (což koresponduje s jeho obhajobou, že v době podání směnečného návrhu se nacházel na dovolené na Seychelech), ani jednou nebyl v kontaktu s účastnickými stanicemi Bc. Pavla K., Richarda Z., Ing. Jiřího K. a dokonce ani JUDr. Jaroslava Nejtka (k němuž byla zjištěna tel.č. xxx xxx) či JUDr. Pavla Hráška, zatímco opakovaně hovořil s Ing. K. (tel.č. xxx), a to ve dnech 17.2., 3.3., 26.3., 10.4. a 15.4.2014, s Ing. P. (tel.č. xxx), a to ve dnech 6.1.2014 (odchozí hovor), 7.1., 13.1., 14.1., 16.1., 23.1., 30.1., 21.1., 3.2., 14.2., 20.3., 3.4., 11.4. 2014 (SMS-většinou příchozí). V poměrně frekventovaném spojení pak byl s Hajrudinem G., a to i ve dnech 26.11., 3.12., 13.12. 2013, dále od 23.1.2014 (vyjma března 2014) až do května 2014. Rovněž byl v častém kontaktu s K. H. (tel.č. xxx, jak vyplývá z odposlechů), kdy zaznamenána je komunikace ze dne 19.12., 22.12., 25.12. 2013, 1.1., 7.1., 9.1., 10.1.2014 a rovněž v následujícím období.
184. Pokud se jedná o Hajrudina G., bylo zjištěno, že se v předmětném období (výzev a směnečného návrhu) až na občasně kratší výpadky zdržoval v České republice (resp. byla zde v provozu jeho účastnická stanice), že odesílal dne 27.11.2013 SMS zprávu Bc. K. i Ing. P., přičemž tomuto dále posílal SMS ve dnech 11.12.2013, 17.12.2013 a 18.12.2013, kdy v nočních hodinách byla tato komunikace delší a vzájemná, dále dne 19.12.2013 a 21.5.2014 (odchozí i příchozí SMS), dne 24.12.2013 poslal dvě SMS zprávy Ing. K. a prostřednictvím SMS zpráv i hovorů komunikoval také s K. H.m, a to ve dnech 12.2., 20.2., 14.3., 25.3., 21.4., 8.5. a 11.5.2014. O komunikaci H.G. s JUDr. Nejtkem však žádný záznam nesvědčí.
185. Účastnická stanice Bc. Pavla K. pak (kromě toho, co bylo vyjádřeno již shora) byla v kontaktu s K. H.m, kdy byl přijat příchozí hovor ze dne 20.2.2014, téhož dne došlo i ke komunikaci prostřednictvím SMS zpráv, bohatá komunikace mezi nimi probíhala i dne 22.2.2014 a SMS mu přišla i dne 6.3.2014. Pan K. pak komunikoval dne 10.3.2014 prostřednictvím SMS také s JUDr. Jaroslavem Nejtkem, ale rovněž vedl hovory i SMS komunikaci s JUDr. Pavlem Hráškem ve dnech 7.4., 9.4., 14.4. a 15.4.2014. Dne 24.12.2013 pan K. obdržel SMS od Ing. K.. Dále bylo zjištěno, že se telefon P.K. poměrně často nacházel v blízkosti kanceláře F.B. a JUDr. Ing. Pavla Nováka (xxx), a to již od 16.12.2013, dne 29.3. 2014 dokonce několik hodin, dne 20.5.2014 i v pozdní večerní hodině (21.28-21.49 hod.). Rovněž bylo ve sledovaném období navázáno spojení s účastnickou stanicí z Černé Hory (15x K. H.), ze Srbska (1x) a Chorvatska (30x).
186. Richard Z. pak ze shora uvedených zájmových osob komunikoval jen s JUDr. Pavlem Hráškem ve dnech 29.11., 11.12., 17.12.2013, 6.1., 15.1., 29.1., 3.2., 12.2., 13.2., 21.3. a 22.4.2014. S obž. B., H.m a G. nikoli.

187. Záznamy k telefonním číslům Ing. K. a Ing. T. obsahem údajů shromážděných PČR, Útvarem zvláštních činností, nejsou. Podle policejního orgánu z důvodu, že nebyla zajištěna žádná zájmová komunikace ve vazbě na prověřovanou věc.
188. I tyto důkazy tedy podle soudu svědčí o tom, že předmětná směnka, která se dostala do držby CORNER FINANCE, má souvislost s osobou Hajrudina G., resp. společností FÉNIXS, což vede k úvahám o to, že tento se rozhodl své požadavky (resp. požadavky FÉNIXSu) vůči TECHNOEXPORTu vymáhat za pomoci K. H. a Františka B., kdy za tímto účelem byla založena společnost CORNER FINANCE. Jak a kdy se Hajrudin G. k předmětné směnce dostal, zda se jednalo směnku úplnou či blankosměnku a co o její historii věděl či sdělil obžalovanému F. B., se soudu zjistit nepodařilo. Rovněž nebylo možné zjistit, kdo vybavil JUDr. Nejtka plnou mocí a instrukcemi, jakým způsobem směnečnou sumu vymáhat, když obžalovaný tuto aktivitu popírá, JUDr. Nejtka je vázán zákonem uznanou mlčenlivostí a K. H. i Hajrudin G. výpověď odepřeli.
189. Je na místě znovu zopakovat, že dne 1.11.2013 mělo dojít k převodu předmětné směnky K. H.m na společnost CORNER FINANCE a dne 14.11.2013 tato společnost předala insolvenčnímu správci společnosti SANEX s.r.o. (výstavce blankosměnky) Avízo o předložení směnky (datované 8.11.2013), jehož obsah byl uveden již shora. Dne 6.12.2013 je pak opět jménem společnosti CORNER FINANCE v zastoupení výkonného ředitele K. H. poštou insolvenčnímu správci SANEXu, Ing. Václavu M. a Michalu V. (jakožto majiteli směnky nejbližšímu indosantovi, jehož adresu lze ze směnky vyčíst) zaslána Zpráva o nezaplacení směnky datovaná 5.12.2013, kterou se soud zabýval již shora, přičemž až dne 7.7.2014 na základě plné moci udělené K. H. začíná F.B. jako obecný zmocněnec zastupovat společnost CORNER FINANCE (kdy to, že se jedná o skutečný počátek jeho aktivity dokládají záznamy odposlechů Hajrudina G. ze dne 19.6. a 3.7.2014 níže popsané).
190. Jak vyplývá z **výzvy k plnění ze směnky adresované TECHNOEXPORTu datované dne 13.12.2013** a podepsané právním zástupcem D.O.O. „CORNER FINANCE“-PODGORICA-advokátem JUDr. Jaroslavem Nejtkem, je v této předesíláno, že dne 5.12.2013 společnost splnila svou notifikační povinnost dle ust. Čl.I. § 45 zákona směnečného a šekového (který je blíže popsán) s tím, že v den platební, tj. dne 2.12.2013 nebyla v platebním místě zaplacená peněžítá suma uvedená na směnce-tj. směnečný peníz ve výši 900.000.000 Kč, dále je v dopise uvedeno, že se jedná o směnku vlastní, vystavenou s doložkou bez protestu dne 5.2.2007 společností SANEX s.r.o., IČ 62908081 na řad společnosti DEBRA Invest, s.r.o. znějící na částku 900.000.000 Kč, avalovanou za výstavce Ing. Václavem M. splatnou dne 2.12.2013 (k čemuž soud musí konstatovat, že všechny shora uvedené informace jsou pravdivé). Dále je v dopise deklarováno, že s ohledem na splnění oznamovací povinnosti je důvodný předpoklad, že zpráva byla osobami k tomu povinnými včas podána i TECHNOEXPORTu, jako jednomu z indosantů, kteří jsou vázáni majiteli směnky rukou společnou a nerozdílnou s odkazem na Čl. 47 odst.2 zákona směnečného a šekového. Podstatou dopisu je pak výzva TECHNOEXPORTu ve smyslu § 142a občanského soudního řádu k plnění s tím, že je požadováno zaplacení směnečného peníze ve výši 900.000.000 Kč se 6° úroky ode dne splatnosti směnky a odměna ve výši 1/3 % směnečného peníze s odkazem na Čl. 48 odst.1 zákona směnečného a šekového s tím, že při zaplacení postihové částky bude vydán prvopis směnky a potvrzení majitele o zaplacení a jsou připraveni podrobnosti zaplacení s nimi projednat předem, posoudit případné jejich návrhy, které je možno směřovat k rukám právního zástupce, jehož prostřednictvím je výzva zasílána. Podle podacího lístku byl tento dopis na adresu TECHNOEXPORTu odeslán JUDr. Nejtkem dne 13.12.2013.

191. Reakcí pak byl **dopis JUDr. Karla K.**, jakožto generálního ředitele TECHNOEXPORTu, **ze dne 17.12.2013** adresovaný JUDr. Jaroslavu Nejtkovi, v němž je jednak potvrzeno převzetí shora uvedeného dopisu dne 16.12.2013, jednak sdělení, že vzhledem k tomu, že se má jednat o směnku vystavenou v období před privatizací společnosti TECHNOEXPORT, tato společnost nedisponuje žádnými relevantními podklady vztahujícími se k tvrzenému závazku, přičemž zahájili dohledávání dokumentace. Je však zdůrazněno, že uvedený směnečný peníz vedený jako závazek TECHNOEXPORTu nebyl a není součástí privatizačního projektu, na jehož základě byla společnost převzata novými vlastníky v roce 2009. Proto žádají o součinnost a poskytnutí alespoň prosté fotokopie předmětné směnky a dalších podkladů vztahujících se k tvrzenému závazku, zároveň jsou připraveni celou věc projednat, a to ihned po skončení vánočních a novoročních svátků, tj. v týdnu od 6.1.2014 a žádají o návrh termínu takové schůzky, kdy očekávají, že na tomto jednání bude předmětná směnka a další podklady k ní předloženy v originále k nahlédnutí. Jak je zřejmé z výpovědi obžalovaného i Ing. P., dne 6.1.2014 si vlastníci dotčených společností spolu domlouvají osobní setkání na den 9.1.2014, což podporují i údaje o telekomunikačním provozu, kdy hovor inicioval obž. B.
192. Předtím však již dne 23.12.2013 byl JUDr. Nejtkem za společnost CORNER FINANCE podán u Městského soudu v Praze návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, dne 6.1.2014 byl do spisového materiálu 50 Cm 355/2013 nahlédnout právní zástupce TECHNOEXPORTu a dříve, než ke schůzce došlo, **dne 7.1.2014** Ing. P., jakožto předseda představenstva TECHNOEXPORTu, vyhotovil či nechal vyhovit a podepsal **dopis adresovaný Ministerstvu financí ČR**, k rukám náměstka Mgr. Radoslava Bulíře, v němž jednak ministerstvo informuje o uplatnění směnky ve výši 900.000.000 Kč a upozorňuje na to, že směnka byla indosována TECHNOEXPORTEM na třetí osobu v době, kdy majoritním akcionářem této akciové společnosti byla ČR-Ministerstvo financí a rovněž sděluje, že formálnost směnečného řízení by mohla vyústit ve vznik škody, jejíž náhradu by byli nuceni požadovat po České republice-Ministerstvu financí. Také v tomto dopise dodal, že za výše uvedenou „operaci“ stojí nejen pan Eduard K. se svou skupinou společností DEBRA/ GROUP BAU a pan Richard Z. se skupinou společností FONSUS, ale především osoba pana Františka B., který figuroval také v případě uplatnění náhrady škody vůči společnosti TECHNOEXPORT a.s. ve výši cca 80 mil. USD vyplývající z deblokace pohledávek společnosti TECHNOEXPORT a.s. v bývalé Jugoslávii a jejich postoupení na společnost FENIKS CZ, s.r.o. Ing. P. pak také oznamuje podání trestního oznámení a upozorňuje, že již dne 6.1.2014 požádal o schůzku s ministrem financí (Ing. Janem Fisherem). Z tohoto je tedy zřejmé, že dříve, než došlo ke schůzce s obžalovaným B., sám Ing. P. hrozí Ministerstvu financí uplatněním náhrady škody a nemá to ještě žádnou spojitost s osobním jednáním a případnou iniciací regresní žaloby ze strany obžalovaného B.
- osobní schůzce s F.B. ze dne 9.1.2014 pak dne 14.1.2014 Ing. P. nechal sepsat u notářky JUDr. Zdeňky Horákové **notářský zápis (N 6/2014, NZ 7/2014)** se svým prohlášením o tom, co se na schůzce, která se měla uskutečnit dne 9.1.2014 v 07.30 hod. v objektu Sokolovna Průhonice, odehrálo. Přestože takové prohlášení nijak neosvědčuje skutečný průběh a obsah pohovoru, soud jeho obsah pro úplnost uvede. V prohlášení je konstatováno, že jednání bylo iniciováno p. Františkem B. telefonátem dne 6.1.2014, tedy v době, kdy mu nebyl znám obsah spisu s podanou žalobou firmy PODGORICA, jejíž je 100% vlastníkem pan B.. Úvodem se pan B. zmínil o informaci v HN, týkající se kontraktace Technoexportu v Iráku. Následně se jej dotázal, zda zaregistroval jejich novou

kauzu, na což mu odpověděl, že ví o uplatnění plnění ve výši 900 mil. Kč ze směnky indosované TEXem, které bylo doručeno dne 17. 12. 2013, které však dosud spojoval s panem K., který neuhradil odpovídající smlouvy s TEXem. Nicméně s ohledem na jeho dotaz, že chápe, že to je on, kdo stojí v pozadí případu a za společností PODGORICA. Pan B. potvrdil, že on je držitelem směnky a 100% vlastníkem černohorské společnosti PODGORICA. Uvedl, že nemá zájem na sporu a bojování s ním a s Technoexportem, ale že se chce dohodnout na společném postupu vůči státu, který by měl uhradit škodu TEXu z prohraného sporu, neboť smlouvy i indosování směnek a jejich vydání proběhly v době vlastnictví TEXu státem, resp. Ministerstvem financí. Na to namítl (Ing. P.), že předchozí podání žaloby a následné navrhování spolupráce a dohody si vzájemně odporuje, a navíc uplatnil jednu ze tří směnek, tedy že zbývající dvě drží pro budoucí uplatnění. Pan B. odpověděl, že může zbývající dvě směnky stáhnout z oběhu a buď zlikvidovat nebo v případě úspěchu s 1.směnkou opakovat stejný postup jako s 1.směnkou a dodal, že je třeba, aby TEX žalobu rychle prohrál a byla neprodleně uplatněna škoda u Ministerstva financí, jehož budoucí vedení považuje za příznivý vývoj. Poukázal (Ing. P.) na složitý a zdoluhavý postup v kauze Škodaexport, kde ČKD podalo žalobu na stát a uvedl, že výhled prohrané žaloby na úhradu směnky s nejistým a časově neohrazeným sporem s MF je pro TEX nepřijatelný. Pan B. znovu ujistil, že mu nejde o poškození Chemoprojektu/TECHNOEXPORTU, ale o využití příležitosti vůči státu a Ministerstvu financí, že by se jistě vymyslelo zajištění rizika TEXu proti negativnímu dopadu prohraného soudu. Otázal se ho, zda si je vědom, že TEX by musel vyčerpat všechny možnosti k dosažení zamítnutí žaloby, včetně trestních oznámení, vyzvání MF k přistoupení k soudnímu řízení jako vedlejší účastník a prokázání směnečného podvodu. Odpověděl, že pokud by byl průběh soudu rychlý a TEX se neodvolal, tak by k žádným reálným krokům ze strany státu nedošlo. Ověřil si (Ing. P.), že pan B. je informován o trestním oznámení pojišťovny Slavie na jeho osobu (Ing. P.) a TEX v souvislosti s pojistnými případy a obchodováním TEXu s firmou Fonsus pana Z..

193. K tomuto obsahu prohlášení soud musí připomenout, že již před schůzkou musel Ing. P. vědět od Mgr. P. (který byl nahlížen do spisu) či JUDr. K., že směnka již byla uplatněna ve směnečném řízení a že již dne 7.1.2013 si uplatněnou směnku dával do souvislosti s F.B. a věděl, že stojí za CORNER FINANCE. Je pak rovněž otázkou, proč si směnku dával do souvislosti s Ing. K., když z její kopie věděl, že tato byla DEBROU Invest indosována na TECHNOEXPORT, a proč si tuto směnku dával do souvislosti s dalšími dvěma směnkami SANEXu, tedy jak mohl vědět, že jsou i ony v oběhu. Otázkou pak také je, kdo jako první otevřel téma regresní žaloby na stát, když sám Ing. P. již dne 7.1.2014 s touto možností seznamuje Ministerstvo financí. Dle názoru soud nebyla dostatečně vyvrácena verze obžalovaného Františka B., že na uvedené schůzce byl Ing. P. informován o tom, že jím již bylo či bude ministerstvo financí informováno o tom, že bude podána žaloba na stát. Rovněž se soud musí pozastavit nad tím, z jakého důvodu vůbec Ing. P. toto prohlášení vyhotovoval a proč až s odstupem pěti dní. Kromě toho je třeba upozornit, že o tomto notářském zápise se policejní orgán pravděpodobně dozvídá až při podání vysvětlení Ing. P. dne 17.2.2015 a vyžádá si jej až v roce 2017. Za situace, kdy byl sepsán v notářské kanceláři v sídle TECHNOEXPORTu a Chemoprojektu (kde byla ověřena řada dalších čestných prohlášení vztahujících se k této věci), nemusí být ani datum sepsání zápisu bezpečně autentické, obzvláště když je ze zápisu zjevné, že minimálně částečně je popisován obsah rozhovoru ze dne 21.3.2014.

194. Přestože schůzka mezi Ing. P. a F.B. dne 9.1.2014 proběhla a JUDr. K. o ní byl údajně informován (jak uvedl ve své výpovědi) a přestože TECHNOEXPORT již měl k dispozici

kopii předmětné směnky, JUDr. K. jakožto generální ředitel TECHNOEXPORTu **dopisem ze dne 20.1.2014** adresovaným JUDr. Nejtкови konstatuje, že neobdrželi žádný termín schůzky a žádá o poskytnutí alepoň prosté fotokopie předmětné směnky a dalších podkladů vztahujících se k tvrzenému závazku TECHNOEXPORTu a návrh termínů společné schůzky, kde bude celá záležitost projednána. Dopisem ze dne 24.1.2014 JUDr. Nejteck sděluje, že o žádosti vyrozumí svého klienta a jakmile obdrží jeho pokyny k dalšímu postupu, bude neprodleně informovat. K tomu soud považuje za nutné poukázat na to, že v období od listopadu 2013 do května 2014 nebyla zaznamenána žádná komunikace JUDr. Nejtka s obžalovaným B..

195. Podle obžalovaného B. se však dne 3.2.2014 uskutečnilo jeho další osobní jednání s Ing. P., což by odpovídalo i údajům o telekomunikačním provozu. Co bylo obsahem této schůzky, proč i o ní Ing. P. neučinil notářský zápis a proč o této schůzce a jejím obsahu ve své výpovědi nehovořil, není zřejmé.
196. Ing. Tomáš P. pak jako zástupce **Chemoprojektu dopisem ze dne 7.2.2014** adresovanému Ing. Andreji Babišovi (jakožto ministru financí) znovu informuje o tom, že vůči TECHNOEXPORTu byla uplatněna směnka na částku ve výši 900 mil. Kč, že již bylo podáno trestní oznámení s tím, že s ohledem na okolnosti celého případu lze téměř s jistotou předpokládat, že se jedná o předem připravenou a organizovanou akci. Za součást skupiny osob, které se na popsané činnosti podílejí, jsou podle něho kromě F.B. (zmíněn případ CS fondů a uplatňování náhrady škody v souvislosti s deblokací pohledávek v bývalé Jugoslávii) a několika „dalších českých občanů“ s největší pravděpodobností i cizí státní příslušníci pocházející ze zemí bývalé Jugoslávie (kdy K. H. označuje za osobu podezřelou ze spáchání násilné trestné činnosti na civilním obyvatelstvu). Dále uvádí, že vzhledem k tomu, že popsaná činnost má nepochybně svůj původ ve společnosti TECHNOEXPORT v době předcházející privatizaci, kdy bylo majoritním akcionářem MF ČR, považují s ohledem na potencionální odpovědnost státu za škodu způsobenou společností TECHNOEXPORT za nezbytné je informovat a požádat o aktivní spolupráci při řešení tohoto případu. Žádají prověření Tahira S. a K. H. a věří, že k řešení vzniklého problému přistoupí konstruktivně, aby nedošlo ke škodě na majetku TECHNOEXPORTu, jejíž náhradu by byli nuceni požadovat právě po České republice –Ministerstvu financí.
197. Dále měl soud k dispozici **dopis JUDr. Nejtka ze dne 14.2.2014** adresovaný JUDr. K., v němž mu sděluje, že jeho klient CORNER FINANCE se soudní cestou domáhá přiznání postěžních práv vůči jejich společnosti, přičemž přikládá kopii směnky a návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu a dále **dopis Ing. P. za Chemoprojekt ze dne 19.2.2014** adresovaný ministru financí (Ing. Babišovi), v němž oznamuje vydání směnečného platebního rozkazu a žádá o bezodkladný vstup ministerstva na stranu společnosti TECHNOEXPORT. **Dopisem Ing. Andreje Babiše ze dne 13.3.2014** je pak Ing. P. sděleno, že MF je připraveno k aktivní spolupráci při řešení případu, avšak s upozorněním, že MF jako bývalý akcionář TECHNOEXPORTu neodpovídalo za obchodní vedení společnosti a nepodílelo se ani na převodech předmětné směnky, proto odmítá jakoukoli spojitost s případnou škodou způsobenou společností TECHNOEXPORT uplatněním směnky, jejíž existence nebyla (a zřejmě ani nemohla být) v době privatizace známa. Odmítnut pak byl i vstup ČR-MF jako vedlejšího účastníka žalovaného do směnečného řízení.
198. Na základě žádosti policejního orgánu dne 13.3.2014 státní zástupce Městského státního zastupitelství (č.j. V-30-2/2014/I/I-1 KZN 74/2014) povolil podle § 158d odst.1,2,4 tr.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

řádu sledování osob: K. „H.“, nar. xxx, František B., nar. xxx a Ing. Tomáš P., nar. xxx na dobu od 13.3.2014 do 13.7.2014 (kdy tato doba sledování byla následně opakovaně prodloužena až do 15.3.2015). Pomine-li soud, že opatření státního zástupce (vydané v režimu stupně utajení „vyhrazené“) není odůvodněno žádnými konkrétními skutečnostmi, proč mají být sledovány právě uvedené osoby, považuje soud za poměrně nestandardní a netaktické to, že ke sledování došlo za součinnosti jedné z osob, která sama měla být utajeně sledována, tedy Ing. P., v důsledku čehož se dalo těžko očekávat, že by mohly být objektivně zjištěny okolnosti činu, ba naopak byl dán prostor jen pro to, aby Ing. P. svou komunikaci a styky činil kontrolovaně, tedy s vědomím, že je sledován policejním orgánem, a aby případně ostatní osoby vyprovokoval k poskytnutí informací, které by je usvědčovaly z trestné činnosti. Rozhodně se nejedná o přirozenou a spontánní konverzaci.

199. Tímto způsobem byl tedy na audiozáznam zachycen **rozhovor obžalovaného Františka B. a Ing. Tomáše P. dne 21.3.2014**, který si shodou okolností nahrával i obžalovaný František B. a podstatnou část této nahrávky, včetně přepisu předložil spolu se svým trestním oznámením (zmiňným pod bodem II. obžaloby). Nejprve Ing. P. vede hovor na téma osoby K. H. a přitom stáčí hovor na to, zda je možné, že takovýto člověk vlastnil směnku za takový obnos čtyři roky a dotazuje se, zda F.B. zná toho člověka, který to vlastnil před ním (H.), kdy F.B. odpovídá, že nikoli. Když Ing. P. spekuluje nad tím, zda se Siladžija a H. znali, F.B. logicky připomíná, že se určitě viděli, pokud ji od něj kupoval. Dále Ing. P. sonduje, zda se F.B. s H. znal, když tu směnku od něho koupil, přičemž F.B. připomíná, že on ji nekoupil, že ji koupila společnost, kterou zakládal. Následně Ing. P. sám nadhazuje téma schůzky s Ing. Babišem a to, že mu od něho přišel dopis z 13.3., z něhož cituje, včetně pasáže, že je odmítána odpovědnost Ministerstva financí za škodu, na což F.B. reaguje slovy : „racionální důvod“ a dotazuje se, zda to znamená, že ho oslovil oficiálně za TECHNOEXPORT a dále probírají obsah dopisu a Ing. P. vyjadřuje názor, že podle něho ta potenciální odpovědnost, ta vada, tam určitě je. Až poté, F.B. vyjadřuje svůj názor, že pokud někdo za tu situaci nese odpovědnost, pak je to management dosazený státem a je jen otázka, zda ho (Ing. P.) uvedli v omyl nebo zda bylo ty kostlivce dostatečně vidět v tom Data roomu, zda splnili informační povinnost a bylo upozorněno na nebezpečí, která mohou vyplynout, kdy on od začátku tvrdil, že na té situaci nese určitý díl odpovědnosti ten management a potažmo tak i vlastník. Na to Ing. P. uvádí, že v těch seznamech, jak říkal, co byly v Data roomu, tak tam jsou uvedeny a rukou dopsáno, že vydány tehdy a tehdy, ale každý může mít jiný názor, co to znamená vydány, a to jsou podklady, které viděl každý, tedy i pan A., každý měl nějakého ciferšpiona, který to procházel a ten jeho mu řekl, že u toho bylo napsáno „vydány“, takže tím pádem nejsou a není na tom, co zkoumat. F.B. však upozornil, že „vydány“ je něco jiného než skartovány, takže auditor měl zbystrit, pokud mu to do reportu neuvedli, udělali chybu. Na to Ing. P. sděluje, že v samotném vydání by ještě nebyla žádná škoda, kdyby tam bylo K. a W. napsáno „sine obligo“. F.B. se ptá, proč to tam tedy nenapsali, přičemž Ing. P. uvedl, že ho nenapadá nic jiného než, že na tom měli zájem, protože tak hloupí pánové nebyli. Oba se shodují, že to náhoda být nemohla. Dále se Ing. P. snaží zjistit, co F.B. věděl o podpisu M.V., ten však uvádí, že si nechávali ověřit pravost listiny, protože nechtěl být vtažený do nějakého podvrhu, posudek je již k dispozici, ale neví, zda je již u soudu, pravost podpisů nezkoumali, ale všiml, že oni zkoumají toho dalšího za Z.. Dále je to opět Ing. P., který znovu začíná s tématem žaloby s tím, že mu nezbude nic jiného než podat žalobu i na představenstvo, aby naplnil veškeré kroky, které by mu stát určitě namítal, že neudělali s tím, že se prozatím detailně neseznámil s tím, jak pokračuje ČKD ve svém soudu se Škodaexportem, který vrátil státu kvůli kostlivcům, k čemuž B. uvádí, že mu tato kauza unikla. Dále se snaží F.B. vyprovokovat Ing. P. slovy o tom, že předpokládá, že Ing. P. udělá nějaký útočný krok vůči ministerstvu financí, s tím, že když oni za to mohou, tak

žaloba na stát. Ing. P. upozorňuje, že musí žalovat škodu a dokud ji nemá, tak nemá co žalovat. F.B. mu radí, ať žaluje 900, že je to krásná škoda, ta však podle Ing. P. bude, až se mu to podaří vyhrát. Na to B. sděluje, že jemu se to vyhrát podaří, když se to podaří prohrát Ing. P.. Dále oba pánové společně vymýšlí, jak by se to dalo vyřešit, aby oba byli spokojeni a dostávají se i k tématům jiných civilních žalob, kdy z úst Ing. P. zazní i věta: „No, já vím, ale vy budete chtít uznání té pohledávky, že jo?!“ a F.B. vymýšlí, jak spory odklonit pod jinou společnost, a to včetně sporu se směnkou a v souvislosti s tím řeší (Ing. P.), jak to udělat, aby u TECHNOEXPORTu zůstal modus pro to, aby žaloval stát. To by podle B. museli vymyslet právníci. Podle Ing. P. by se přerušila ta kauzalita a možnost uplatnit to na státu, když by se to prohrálo, potom by to bylo vůči státu téměř bez šance. Přitom stát podle něho umožnil zázračnou věc, kdy se ze směnky na 800 tisíc stala směnka na 900 milionů, proto také podali to trestní oznámení, kdy je třeba prověřit, jak si člověk v Černé Hoře mohl dovolit směnku za 900 milionů. Podle B. není problém, aby se k tomu pan jednatel vyjádřil, ale nemá podle něho nominál směnky souvislost s cenou pořízení, s cenou, za kterou se směnka obchoduje. Na to Ing. P. kontruje, že se určitě neobchodovala za 10 tisíc. Dále obžalovaný navrhuje obchodní a smírné řešení, nechce válčit. Ing. P. však upozorňuje, že základní problém je v tom, že v oběhu jsou tři směnky a nedá se jednat, dokud nejsou na stole všechny tři. B. mu připomíná, že mu říkal, že když bude chtít, tak na ně dosáhne, bude si je ale muset koupit, ví zhruba, kterým směrem má jít. Znovu řeší, že pochybení nastalo na straně ministerstva, pokud do vedení dosadili ty dva pitomce, kteří nejsou schopni napsat „sine obligo“, načemž Ing. P. připomíná, že na MF už jsou lidi, kteří s tím nemají nic společného a uznává, že ta cesta té směnky, která doputovala až k B., není sama o sobě obchodně běžná a čistá, má řadu anomálií. B. uvádí, že si naopak tu tzv. chybějící kauzu dovede představit a není neobvyklá, ale nechce jít nad rámec toho, co mu chce sdělit a je otázkou, jestli to půjde za ním (za Ing. P.) nebo za Kalouskem nebo někým. Ing. P. nevidí jinou cestu než směnky vybojovat a když se to nepodaří, tak odevzdají či spíše vydraží barák a půjdou bojovat někam, kde musí zase vydělat zpátky a pak na ten stát půjde. B. ho upozorňuje na tříletou promlčecí lhůtu a spekuluje i nad tím, zda by nemohla ministerstvo žalovat CORNER FINANCE.

200. **Při dalším monitorovaném setkání dne 11.4.2014 pak Ing. P. s F.B.** opět nejprve hovoří o K.u H.. Ing. P. se znovu dotazuje, zda H. držel směnku čtyři roky, načež F.B. odvětlí, že dlouho a dotazuje se na to, zda už právník poslal jejich repliku. Ing. P. ještě žádnou neviděl. B. je údajně zvědavý, jak rychle to soudci Jabornickému půjde, protože minule méně komplikovaný případ trval přes tři roky do rozhodnutí první instance. Ing. P. sděluje, že se „voni“ teď snaží urychlovat veškerá řízení. Když se F.B. dotazuje, zda se snaží urychlovat on, Ing. P. odpovídá, že oni jistě, tu první instanci ne, ale kdyžtak budou honit pak tu druhou, pokud by to nedopadlo dobře. Ale zásadních je pro ně těch prvních 14 dnů, kam musí člověk dát všechno. Na námitku F.B., že o tom věděli dřív, Ing. P. uvádí, že spíše tušili podle toho, jak byl zaslán ten dopis se žádostí o zaplacení. Když se Ing. P. zajímá o ty další dvě směnky, zda jsou už u něho nebo jestli je má ještě pan Z., F.B. uvádí, že u něho nejsou a kde jsou, neví, ale ví, na koho se obrátit, aby to zjistil, ale zdroj je takovný tajemný a do kontaktu s ním se mu vstupovat nechce, ale věří, že získat se dají. Do nákupů dalších směnek se mu nechce, protože tuhle směnku nabyl v dobré víře, ale teď už by měl určité znalosti o situaci a to by nebylo z jeho strany správné, má čisté svědomí, myslí, že udělali vše správně a nechce se mu kupovat směnky do foroty, čímž nevylučuje, že se můžou zatoulat jinam a přijde někdo jiný, odhaduje každou tak na deset „mega“. Ing. P. spekuluje, že směnky již Z. nemá, že je na tom finančně špatně a pustil by je už dávno s tím, že nevěří, že je prodal za těch 10.000, Z. je „vyčůranej“ a ten člověk tam byl jen vložený. B. si rovněž myslí, že u Z. nejsou. Dále F.B. vytahuje téma pojistného podvodu s tím, že si všiml, že je proti Ing. P. a Z. vedeno nějaké vyšetřování, takže si myslel, že se Z.

vychází a nějak se znají. Ing. P. tvrdí, že se se Z. viděl jen jednou. Ing. P. žádá o napojení se na ty další dvě směnky, kdy F.B. uvádí, že mu to nebude u těchto lidí příjemné. Ing. P. poukazuje na souvislost naskládání těch lidí (zřejmě míněno indosace směnky) s pohledávkami do Jugoslávie a hovoří o stále stejném člověku .

201. K těmto nahrávkám, kterými soud rovněž provedl dokazování u hlavního líčení, je třeba znovu připomenout, že oba účastníci hovoru si byli vědomi, že hovor je nahráván (Ing. P. dokonce s jistotou o tom, že záznam bude mít k dispozici policejní orgán). Je zjevné, že každý se snažil na záznam dostat to, co se mu bude v budoucnu hodit a neprozradit to, čím by se sami mohli z trestné činnosti usvědčit. Záznamy tedy nemají pro soud valnou vypovídací potenci. Na druhou stranu si nelze ne všimnout poměrně přátelského tónu, kdy konverzace se odehrává v duchu setkání dvou obchodních partnerů, kteří se spolu pokouší vymyslet řešení vedoucí k oboustranné spokojenosti. Rozhodně se nejedná o schůzku domnělého podvodníka a osoby, která se cítí být jeho jednáním poškozena a podvedena (natož pak, pokud se v případě druhé monitorované schůzky jednalo již o období po vydání směnečného platebního rozkazu). Rovněž je třeba poukázat na to, že F.B. odhaduje cenu dalších smének na 10 miliónů korun, což mohl vyvozovat z ceny, za jakou byla předmětná směnka pořízena, buď jím či některým z „balkánců“ či na to, že Ing. P. hovoří o uznání jakési pohledávky, které po něm může F.B. požadovat.
202. Monitorována pak byla i další schůzka Ing. P. ze dne 23.9.2014 (za účasti další česky mluvící osoby- evidentně Mgr. P.), tentokrát s tehdejšími jednateli společnosti FÉNIKS-Samirem K. (tehdy i společník) a Aleskandarem M. (bývalý společník), z níž je patrné, že se nejednalo o schůzku první, když Ing. P. uvedl, že posledně měli čtyři témata, jednak otázky soudních případů týkajících se FÉNIKSu, jednak směnku číslo jedna, jednak pana K. a dále směnku číslo dva a tři, kdy tenkrát měl pan M. vyjádřit nějakou pochybnost, zda o ní pan K. nemluvil. Pan K. v rámci tlumočení vysvětlil, že další dvě se nacházely v trezoru v Podgorici, takže pak B. letos v červnu koupil tady v Praze tu třetí za 7 miliónů korun, další dvě se nachází v Černé Hoře. Z rozhovoru není ani zúčastněným jasné, co se označuje za první, druhou a třetí směnku a která z nich je u soudu. Ing. P. chce mít všechny tři směnky pohromadě. M. tvrdí, že K. má jenom jednu, ale viděl druhou, další jsou u toho B.. K. pak uvádí, že K. může k té jedné, co má, něco podepsat, vydat nějaké potvrzení, tu druhou viděl, prý prošla jeho rukama, ale pan M. tomu. Na dotaz Ing. P., kdo ty dvě směnky tedy v tom sejfů v Podgorici, načež je mu vysvětleno, že K. viděl tu druhou a tam, kde je druhá, předpokládá se, že je třetí. Kdyby měl K. přístup do sejfů, mohli by to řešit. Ing. P. uzavírá, že tedy mají jednu směnku u soudu a dvě v sejfů, ale s jejich disponibilitou je to obtížné. Jde tedy o to, co může pan K. o té jedné první směnce, která je u soudu, potvrdit, jak již říkal posledně. M. se ptá, co má K. napsat. K. podepíše všechno, co Ing. P. napíše, co si přeje, klidně, že je to falzifikát, že je to udělané, že to bylo vyplněné. M. si myslí (ale K. neví), že to byla biancosměnka a oni ji vyplnili asi sami, na což Ing. P. reaguje, že to je klasický způsob a na tom není nic špatného, ani to není falzifikát, je spíše otázkou, jak se potkal K. se S.ou, jestli to proběhlo, jestli ji kupoval nevyplněnou, kdo ji vyplňoval, zda on či až pan B.. Potřebují se dozvědět, jak to bylo ve skutečnosti. Podle M. byl mrtvý S. příbuzný K. a byla to prý iniciativa pana B., který sdělil Tahiru S., ať to předá K.. Dále jsou kladeny ze strany Ing. P. sugestivní dotazy typu: „Takže ji pan B. panu Siladžijovi přinesl?“ , „Já jsem měl informaci, že u K. je nějaké příbuzenstvo s panem G.“ apod., jejichž výsledkem je odpověď, že směnka byla „dole“, nebo ji přinesl B., K. by možná mohl vědět, jak se dostala k Tahirovi, pan G. se snad seznámil s K. přes B. a rovněž dochází ke změně vyjádření M. v tom směru, že Tahir sám navrhl K., ať do toho vstoupí a ať to převezme dál po tom příbuzném (tedy už nikoli iniciativa pana B.). Na další návodný dotaz, tentokrát

Mgr. P. na riziko, jak moc je reálné, že by pan B. chtěl pana K. ze společnosti odstranit, je uvedeno, že : „K. udělal mnoho potíží, že na tu firmu, takže je hodně to....., ale nevím, já se bojím, že je potřeba ho....co nejdřív “ (pozn. soudu: byt' není celý překlad srozumitelný, může celkem podporovat obžalovaného o tom, že K. H. se tzv. „utrhl ze řetězu“, když byl na dovolené na přelomu roku 2013/2014). K. pak sděluje, že K. zatíží společnost něčím, ale ne směnkami, aby se ho B. nemohl zbavit. Ing. P. pak navrhuje, aby H., za podmínek, k nimž by se zavázaly, poskytl notářsky ověřený popis situace, jak se odehrála, načež to by podle K. a M. bylo možné, ale jen s tou jednou směnkou, což podle Ing. P. není problém, pokud řeknou, že ty dvě má B. a prezentuje svou verzi, že K. směnku by nedržel 4 roky, aniž by s ní něco udělal, že to není žádný bohatý člověk, že se směnka vyplňovala podle toho, co řekl B. K., resp. S.. Zajímá je skutečnost, protože tak, jak je to na směnce, to nemohlo být. Dále se hovoří o zajištění schůzky na letišti a M. uvádí, že K. je jednodušší, není žádný podnikatel a za to, co měl udělat, mu byl slíben milion Euro. Když je pan M. dotázán, jak se dostal k informaci, že p. B. dal za tu druhou směnku 7 miliónů, pan K. Ing. P. překládá, že M. s ním potřebuje být sám, protože má pro něho ještě jednu informaci, přičemž Ing. P. uvádí, že to tedy mohou zkusit na závěr, ale jestli je to informace, odkud pan B. ty směnky má, tak tu už zná a nenechá K. domluvit s tím, že si to pak mohou vyměnit. M. reaguje slovy, že malá je Česká republika, malá i Evropa a všechno se ví. Ing. P. obratem téma směnky opouští a zabývájí ústavní stížností podanou FÉNIKSem v souvislosti s arbitrážním řízením, žalobou na určení vlastníka Paláce Koruna a žalobou proti projektu přeměny (vyčlenění Paláce Koruna na KPA). Jako možnosti řešení je Ing. P. předestřena možnost nechat soudy doběhnout, stažení žalob či podání žalob proti FÉNIKSu za škodu způsobenou jejími šikanózními žalobami. M. však G. údajně řekl, že se tak může dostat ke svým penězům (které mu G. dluží) a dotazuje se, zda by za „vyřízení“ FÉNIKSu mohl dostat nějaké finanční prostředky. Podle Ing. P. v žalobách FÉNIKSu žádný potenciál na peníze není a G. mu neříkal pravdu, s tím, že je maximálně ochoten dát 1 mil. korun. Jediný prostor vidí v těch jugoslávských pohledávkách, dostali se k nějakým dokumentům, některé u soudu chybí a nemají znalosti prostředí, takže jsou připraveni ocenit, co se dá s těmi pohledávkami v Srbsku udělat. Už byl i v Bělehradu s panem G., kde se potkali s tím člověkem z banky, panem Nicovičem (pozn. soudu: zástupce Irva Investicije, tedy zájemce zajištěný FÉNIKSem k odkupu pohledávek) a byl i tady v Praze. K hodnotě směnky je Ing. P. schopen se vyjádřit, až uvidí, co vlastně pan K. skutečně ví a co je ochoten teda dát taktéž, přičemž potřebuje, aby to bylo uznatelné a dvojjazyčné. Podle K. (či M.) by ale i pan K. v případě dohody chtěl nějaké potvrzení či prohlášení, že ho nebudou pronásledovat fyzicky a TECHNOEXPORT proti němu nebude činit žádné kroky. Dále se Ing. P. snažil z M. a K. dostat to, že směnku vyplňoval B. s tím, že je podstatné, aby v jeho prohlášení bylo, zda tam cifra byla napsána již panem B. Ohledně pohledávek pan M. údajně potřebuje poradit, mít určité zadání pro lidi, které tomu rozumí. Dále je záznam přerušen a pokračuje až v nepřítomnosti Ing. P., kdy M. uvádí, že na ně zaútočí s druhou směnkou, přes jinou firmu a říká mu, že tam dokáže dát jejich člověka, který bude dělat jednatele a když mu řekne, vyřídí všechno, co potřebuje, ale otevřeně mu říká, že se to musí zaplatit, s třetí směnkou nemůže dělat nic. Ing. P. navrhuje poskytnutí určité zálohy do doby, než zjistí, jakou to má hodnotu, pokud budou první čtyři lidé na té směnce stejní, tak to pro není nebezpečí, záloha by mohla být tak na úrovni dvou miliónů korun. M. už H. údajně něco dával, protože „ten“ mu nic neplatí, bude muset za ním a domluvit se s ním. Ing. P. slíbuj, že „zase“ náklady normálně uhradí.

203. Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že nejprve si Ing. P. (mimo sledování policie) vysondoval, jaké informace může získat od M., mohl tedy hovor předem připravit a následně již další schůzku nechal monitorovat policejním orgánem. Je zjevné, že se snaží na záznam dostat některé informace, které mu byly poskytnuty buď již při předešlém setkání

či spíše, které potřeboval, aby na záznamu zazněly. Muži však příliš podle jeho představ nespolupracovali, tak jim musel některé údaje sugestivními otázkami připomínat či je vyslovit sám. Zástupci FÉNIKSu zjevně nebyli úplně „v obraze“, jediné, co p. M. zajímalo, bylo, kolik za své služby dostane od Ing. P., který se nerozpokoval slíbovat miliónové částky. Ačkoliv arbitrážní spor (a s ním související žaloby) TECHNOEXPORT vyhrál a Ing. P. prezentuje, že nemá obavy vše nechat doběhnout, na druhé straně hrozí náhradou škody za šikanózní žaloby a slibuje při stažení žalob a ústavní stížnosti FÉNIKSu odměnu ve výši 1 mil. korun. Evidentně záměrně pak Ing. P. zamezil tomu, aby p. M. na monitorovaný záznam sdělil, odkud B. směnky má. Soud nabyl dojmu, že tato monitorovaná schůzka byla jen předem připraveným divadelním představením pro policejní orgán, zatímco zásadní a skutečná „obchodní“ jednání se odehrávala mimo dosah orgánů činných v trestním řízení. Alespoň se však ukázalo, že Ing. P. je schopen za obstarání důkazu dle svých představ štedře zaplatit.

204. Z protokolu o sledování je pak zřejmé, kde a kdy se shora uvedené schůzky odehrály, přičemž je uvedeno, že na schůzku dne 23.9.2014 přišli spolu s K. a M. další dvě osoby, kdy ze záznamu je zřejmé (podle hlasu), že jednou z těchto osob byl Mgr. P.. Ve 14.32 hod. se Ing. P., K. a M. sami přesunuli k jinému stolu a dále spolu hovořili (2.část záznamu). Následně se Ing. P. zase přesunul ke dvěma neznámým mužům a K. s M. restauraci opustil, a poté, co se rozešli, K. zamířil do realitní kanceláře Vltavín (patřící H.G.).
205. Dne 2.4.2014 a 23.4.2014 byl fyzicky policejním orgánem **sledován i K. H.**, kdy podle popisu v protokolu je zřejmé, že dne 2.4.2014 se v restauraci U Supa setkal s dvěma neznámými muži (kdy žádný z nich neodpovídá popisu obž. B.) a následně odešel do realitní kanceláře Vltavín a dne 23.4.2014 byl zachycen, kterak vstupuje ve 13.54 hod. do domu na adrese Xxx (adresa kanceláře JUDr. Ing. N. a F.B.) a odchází odtud v 16.01 hod.
206. Dalším **sledováním obžalovaného F.B.** bylo zjištěno, že dne 4.6.2014 se tento sešel s Hajrudinem G. na cca 20 minut v restauraci Sokolovna v Průhonicích, kde se scházel i s Ing. P., a dne 2.9.2014 kolem 14.00 hod, vstoupil do budovy na adrese xxx, odkud v 16.35 hod. vyšel Ing. Miloslav K..
207. Na základě povolení státního zástupce Městského státní zastupitelství v Praze ze dne 25.6.2014 č.j. V-30-18/2014/I/I – 1 KZN 74/2014 se sledováním osob: Miloslav K., Pavel K., Hajrudin G. a Richard Z. v období od 25.6.2014 do 25.10.2014 (které bylo následně prodlouženo do 26.2.2015 a ohledně Ing. K. znovu až do 27.6.2015), byl policejním orgánem **sledován M.K.**, kdy z protokolu o sledování vyplývá, že dne 26.6.2014 se v 08.51 hod. tento sešel s Jaroslavem P. a později i s dalším nezjištěným mužem a společně všichni tři odešli do domu č.xxx (adresa kanceláře JUDr. Pavla Hráška) a po necelé hodině všichni tři budovu zase opustili a následně se rozešli. Dne 10.2.2014 je pak znovu zaznamenána schůzka M.K. s J.P. v restauraci v OC Palladium, ke kterým se po půlhodině na 15 minut připojil Jiří Š.
208. Když se soud u policejního orgánu zajímal o poznatky ze sledování dalších osob, tedy Ing. P. (míněno-bez jeho vědomí), P. K., H. G. a R. Z., bez odůvodnění bylo sděleno, že k realizaci sledování nedošlo.
209. V přípravném řízení pak byly na základě vyžádaných příkazů soudce Obvodního soudu pro Prahu 2 a příkazů soudce Městského soudu v Praze k prodloužení doby jejich trvání ve

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

smyslu § 88 tr. řádu prováděny **odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu**, a to u osoby obžalovaného Františka B. (v obdobích od 11.4.-11.6.2014 a 12.6.-11.10.2014), u Hajrudina G. (v období 17.6.-17.10.2014), u Pavla K. (v období 17.6.-17.10.2014), u Richarda Z. (v období 17.6.-17.10.2014), u Miloslava K. (v období 17.6.-17.10.2014, od 18.10. 2014 – 17.2.2015, od 18.2.-17.6.2015) a u JUDr. Pavla Hráška (v období 17.6.-17.10.2014 a od 18.10. 2014 – 17.2.2015).

210. Soudu pak byly předloženy protokoly o záznamu telekomunikačního provozu (a přílohy ve formě záznamu na příslušném DVD), kterými dle § 213 odst.1 tr. řádu provedl dokazování, kdy některé záznamy pak byly na žádost stran (některé i z vlastní iniciativy soudu) přehrány u hlavního líčení. Je třeba však konstatovat, že soudu nebyly policejním orgánem předloženy odposlechy a záznamy vztahující se k osobě Pavla K..
211. Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **Františka B.** vyplývá, že tento byl v častém telefonickém kontaktu s Hajrudinem G. a K. H.m, s nímž hovory probíhají v angličtině. S Hajrudinem G., jehož B. oslovuje Hary, hovoří o jeho cestě do jugoslávských zemí, B. se ho mimo jiné dotazuje, zda všechno běží podle plánu, zajímá se, kdy se mohou vidět či si přímo domlouvají setkání. Dne 30.4.2014 F.B. posílá G. zprávu, že mluvil s M. s tím, že pokud bude nejhůř, tak mu to vrátí, neboť stojí o tu B. cestu nuceného převzetí, jelikož ho také podvedl. Dne 12.5.2014 píše G. B., že M. může až 20.5.2014, ale B. může až 21.5.2014, také si domlouvají setkání dne 30.5.2014 na středu v Sokolovně, kde se dne 4.6.2014 setkávají, dne 9.6.2014 mu G. hlásí, že absolvoval jejich věc a je to pod kontrolou, dne 10.6.2014 B. upozorňuje G. na článek v HN o směnce, za který B. SMSkou chválí i redaktora Petra Lukáče a o článku hovoří i s volajícím Ing. K.. Dne 13.6.2014 B. upozorňuje G., aby se podíval na e-mail, který mu poslal, hned na to si telefonují a G. se ptá, zda je to ten, který se týká toho poplatku, B. mu odpovídá, že nikoli, ať si to důkladně přečte, že to nebudou řešit po telefonu, ale až se uvidí. 17.6.2014 si domlouvají osobní setkání a G. mu vyřizuje pozdrav od Dr. Bondiho. Dne 19.6.2014 ani jeden z nich schůzku nestíhá, B. kvůli tomu, že musel do Brna kvůli té ústavní stížnosti. Pokud se jedná o komunikaci s K. H., který B. oslovuje „můj příteli“ a hlásí mu, že přijede a bude mu od 23.4.2014 k dispozici s tím, že má pro něho spoustu dokumentů, že zajistil, aby pro něho pracovala celá země, bude mít pro něho asi tak 500 stran, dokumenty v českém a anglickém jazyce, sehnal pro něho nezávislou vládní studii, všechny kontrakty, co kdy byly uzavřeny a všechny sliby, aby měl úplný obrázek. Dne 1.5.2014 H. B. telefonicky sděluje, že Tahir zemřel v nemocnici na infarkt. Dotazuje se, zda smí dát něco na pohřeb, s čímž F.B. souhlasí a žádá o zajištění kopie oficiálního úmrtního listu. Podle H. to byl dobrý přítel a vždycky měli kolem sebe lidi, na které se dá spolehnout. Dne 5.5.2014 chce H. něco sdělit B., ten chce, pokud je to citlivé, aby to bylo řečeno jiným způsobem a H. mu říká, že ten chlápek, od něhož mají mít ten podpis, přijede do Dubrovniku a on neví, proč, asi se chce vidět s Harym a když měl vyzvednout ty věci od Haryho, slyšel nějakou konverzaci o FÉNIKSU a B. by to měl asi vědět. B. uvádí, že ví, že Hary a jeho přítel M. udělali cosi špatného ve FÉNIKSU, pro co byl na Haryho naštvaný, fakticky udělali věci, které směřují proti jeho strategii, což je velmi nebezpečné, ale musí si to vyřešit Hary. Ví o všem, o tom, co udělal M. s P. a je otázka, jestli ten podpis teď potřebují. Dne 7.5.2014 B. oznamuje H., že mu e-mailem poslal plnou moc a je potřeba, aby ji dvakrát vytiskl, podepsal a poslal po kurýrovi (pozn. soudu: komu byla tato PM udělována a k jakému jednání není zřejmé, když soud má k dispozici až zmocnění F.B. ze dne 7.7.2014). H. podezřívá M. s Harym, že jednájí za jeho zády a chtějí z B. jen tahat peníze, slyšel nějaké řeči, když nevěděli, že poslouchá a B. by o tom měl vědět, protože pro něho je jednička. B. to nechce řešit po telefonu, na plnou moc mu stačí podpis, protože razítko má své. Po

obdržení zásilky DHL pak B. vyzývá H., aby příště použil modré pero, H. má pro něho nějaké informace o FĚNIKSu. Dále si dne 26.5.2014 domlouvají schůzku na 4.6.2014 v Praze. Obžalovaný B. pak také komunikoval s Ing. K., kdy dne 15.4.2014 si domluvili schůzku na další den, dále dne 11.6.2014 o článku v HN a Ing. K. oznamuje, že mu volal K. s tím, že už ví všechno, co a jak, a kdo za tím je (pozn. soudu: je velkou škodou, že se se svými zjištěními Dr. K. nesvěřil orgánům činným v trestním řízení), domlouvají se, že by si zase mohli dát kafičko, že by zase mohli něco trochu naladit, ale B. čeká, až jak dopadne soud toho 25tého. V dubnu 2014 pak také obžalovaný opakovaně telefonoval znalci Pavlu Bürgerovi s požadavkem na vypracování znaleckého posudku na nemovitost Palác Koruna s tím, že tento má hodnotu zhruba 900 mil. Kč a s tím, že se potřebují odvolat do usnesení o nařízení předběžného opatření a jako přílohu tam potřebují dát ten znalecký posudek, protože, kdyby uspěli se směnečnou žalobou, byl by výkon rozhodnutí ohrožen, protože 900 by se cvrklo na 126 nebo na nulu, přičemž spolu řeší zejména vliv dlouhodobých nájemních smluv na hodnotu. Dále byl obžalovaný v kontaktu s Ladislavem A., jehož dne 29.7.2014 požádal o půjčku ve výši cca 5 mil. korun na soudní poplatek s tím, že když tohle pokazí, tak mu ta plomba z baráku zmizí a může si s tou směnkou vytrít ..., a dále s Petrem Lukáčem-redaktorem Hospodářských novin, s nímž si dne 26.5.2014 domluvil schůzku na následující den v Holešovicích, Komunardů 36, ve 3.patře.

212. Z této komunikace (ve spojení i s dalšími shora i níže uvedenými poznatky) je tedy zřejmé, že uplatnění předmětné směnky u soudu mělo nějakou souvislost se společností FĚNIKS a s osobou Hajrudina G., který však spolu se svým bratrem společnost v polovině roku 2012 převedl na firmu Aleksandara M. a na Samira K.. Zdá se, že právě v roce 2014, K. H. a F.B. zjistili, že M. a G. vyjednává s Ing. P., což se nesouhlasilo s jejich společnými původními plány, a K. H. se začíná stavět na stranu F.B.. Lze tedy spekulovat, že směnku nějakým způsobem získal Hajrudin G. a chtěl jejím prostřednictvím zahojit spornou pohledávku za TECHNOEXPORTem či zajistit splnění dohody o prodeji Paláce Koruna firmě pana Bondiho, do čehož se, tak jako do ostatních sporů, zapojil i obžalovaný František B.. To však stále nevysvětluje, jak ke směnce pan G. přišel a zda směnka, když ji nabývala CORNER FINANCE, byla vyplněná či nikoli a zda, pokud byla ve stavu blankosměnky, byla doprovázena nějakým vyplňovacím právem, či co Františku B. o směnce řekl H.G., eventuálně K. H., Tahir S., případně Richard Z. či jiná osoba. To, že obžalovaný požadoval po K.u H. další informace a podklady (evidentně s ohledem na průběh směnečného řízení) svědčí telefonát ze dne 23.4.2014, kdy ho K. H.č ubezpečuje, že má pro něho rozsáhlou dokumentaci obsahující všechny kontrakty, co kdy byly uzavřeny a všechny sliby, aby měl úplný obrázek. V následujícím období (6-7/2014) už také F.B. začíná jednat za CORNER FINANCE na základě plné moci na „vlastní pěst“, kdy mu „štafetu předává“ Hajrudin G., jak vyplývá z odposlechu jeho mobilního telefonu. Ten totiž dne 19.6.2014 hovořil s Radkem Chalupou, jehož se ptal, zda viděl v HN velký článek protistrany s tím, že to už se odehrává mimo něj, protože v Česku nevydělává a už bojuje venku. Dne 3.7.2014 pak píše JUDr. Jakubu S. SMS, že až bude mít podklady, doručí mu je, že defitivně ho z toho „projektu“ vyplatí P. i B., půjde pryč za malé peníze, oni dva pokračují ve spolupráci a boji.
213. Ze shora uvedených odposlechlů je zjevné, že obžalovaný B. si byl vědom toho, že může být odposloucháván, a proto se stavěl odmítavě k tomu, když mu chtěl K. H. cokoli konkrétního ke kauze (či kauzám) sdělovat. To svědčí o tom, že není v zájmu obžalovaného, aby se orgány činné v trestním řízení dozvěděly některé skutečnosti. S největší pravděpodobností údaje nechtěl a doposud nechce ventilovat proto, že ví, že

okolnosti vzniku a historie směny či jejího nabytí jsou za hranou zákona. Může se však také jednat o chování motivované procesní taktikou zvolenou ve směnečném řízení.

214. Z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu **Ing. Miloslava K.**, bývalého generálního ředitele TECHNOEXPORTu (v době, kdy měla být vystavena předmětná směnka SANEXu), vyplývá, že tento je kamarád a spolupracovník Jaroslava P.. Se jmenovaným vedl dlouhé hovory nejen o práci, o zdraví, ale i o TECHNOEXPORTu, jeho privatizaci a o předmětné směnce. S P. si dne 25.6.2014 domlouvají na následující den jednání v kanceláři Dr. Hráška společně s Richardem N. a nesmí je nikdo vidět, dne 26.8.2014 řeší Ing. K. s J.P. svůj výslech kvůli privatizaci a směnkám, který komentuje tak, že směnka je vyplněná na 900 mil., je zablokovaný Palác Koruna a „svině“ se hádají. Podle něho směnka může souviset s privatizačním podvodem, mohl to být určitý garanční materiál pro loupežníky, ale jsou další dvě směny, což byly blankosměny indosované představiteli TECHNOEXPORTu, kteří byli dosazeni jako bílí koně, vysvětloval na kriminálce, že se to musí znovu otevřít, kapitánka nechtěla tyto věci psát s tím, že má dva roky do důchodu. Téhož dne (26.8.2014) volal Ing. K. i B., že si dnes byl o nějakých těch věcech popovídat a určitě by se měli vidět. Sděluje to i paní Rodryčové s tím, že kapitánce řekl, že ty směny souvisí s privatizací, že byly ukradeny 2 mld., ale ta to nechce slyšet a začíná mít z toho strach. Dne 1.9.2014 si K. domlouvá schůzku s B.. Dne 8.9.2014 mluví s P. a ten se ho ptá, jak to vypadá s Palácem Koruna, zda se s ním dá hýbat, že by měl zájemce z Monaka, K. tvrdí, že by to šlo, ale je to složitější, domluví se následující den. 28. a 29. 10. 2014 K. mluví opakovaně s M. a domlouvají si schůzku v Palládiu, z následující komunikace K. a P. vyplývá, že M. přišel kvůli směnce, má „hlavu v pejru“ z Černohorce. Dne 30.10.2014 K. hlásí B., že se sešel s tím človíčkem, co byl na začátku těch papírků, zase by tedy mohli nějaké ty věci posunout. Dne 4.11.2014 o schůzku K. žádá Jirí Š. (spolupracovník JUDr. Hráška a přítel Michala V.), ten je domluvený s P. na schůzce v Palládiu. Tito si setkání domlouvají i dne 16.12.2014, kdy o setkání se Š. referuje Janě K. s tím, že dnes řešil jednu nakráplou advokátní kancelář, která má ve svém účetnictví blankosměnku vyplněnou na 900 mil. a pokud je obviní, je to pro ně likvidační. Nepodívali se ani na to, že vznikla v době, kdy byl generálním ředitelem TECHNOEXPORTu, neví, proč to vzniklo, kdy byla vyplněna, kdo ji vyplnil, nemají vyplňovací smlouvy a prodali to, dostalo se to k nim přes Chňoupka. V telefonátu s panem K. pak Ing. K. přitakává, že s Ing. P. není za dobře, protože mu sebral jeho oblíbený palác. O předmětné směnce pak Ing. K. telefonicky hovoří i s Pavlem M. (bývalým místopředsedou představenstva TECHNOEXPORTu) s tím, že to koupil B. a zažaloval, jak se dostala mimo TECHNOEXPORT, neví, ale myslí, že to byl nějaký garanční prvek při privatizaci a někdo si řekl, že ji uplatní, když „milej P.“ nesplnil, co slíbil, odpovědnost nese TECHNOEXPORT, B. zaplatil 4 mega, co nedostane nikdy zpátky, ale má kompletně zmapovanou celou privatizaci, kdo co šlehnul vedle, kdo dělal jaké posudky pro Topolánka, ty dělal Honza V. a dostal od Topola slíbenou privatizaci letiště, takže jim udělal „cinkle“, F., U., to je to zločinné spolčení, barák, 800 mil. na účtech, 80 mil. USD nezaplacená jugoslávská pohledávka. M. upozorňuje, že ten hlavní majetek Koruna je švýcarské firmy, to P. zůstává, podle K. to ale neprodá, protože je to zaseknuté a bude se zpochybňovat i převod. Dále mluví o J.K., že mu P. doporučil, ať si vezme advokáta, K. si myslí, že má problémy kvůli K., ale zkazil to W. s K.. M. uvádí, že L., když ty praktiky viděl, tak se na to radši vykašlal a odešel do penze. Podle K. byl W. domluvený s P. a K. to odskáče. Dne 3.2.2015 si opět Ing. K. domlouvá schůzku s F. B.. Znovu se schází i se Š.. Dne 16.3.2015 se pak vyjadřuje k tuzemským obchodům TECHNOEXPORTu JUDr. Michalu M. (pr.zástupce pojišťovny SLAVIA) s tím, že jestli vznikl pojistný podvod, tak to udělal K. nebo P., kdy W. používal K. a nad sebou měl K., zvrtnul se až rok 2008-2009, kdy se rozhodli rozkrást, co se dá, K. byl podle něho při privatizaci ve Vítkovické skupině a K.

byl dosazený jinou partou, ale tenhle tunel nikoho nezajímá , za tím stojí vláda Mirka Topolánka a má to podle něho souvislost i s tou směnkou.

215. Soud musí konstatovat, že ačkoliv „tlachání“ Ing. K. s kdekým zdánlivě působí jako výplody bujné fantazie, při vědomí toho, že byl před privatizací generálním ředitelem TECHNOEXPORTU, při znalosti pravomocného rozsudku týkajícího se zpronevěry a pokusu o pojistný podvod ve věci Ing. K., Ing. L., Ing. K. a R. Z. a smluvní dokumentace zajištěné i v této věci a při pečlivém studiu a rozboru policejního spisu vztahujícího se k privatizaci, nezdaří se být úvahy Ing. K. až tak nesmyslné a bez racionálního podkladu. Pokud pak těmito svými dedukcemi Ing. K. přizívoval Františka B., který si evidentně shromáždřoval poznatky o fungování TECHNOEXPORTu, jeho privatizaci a o možném původu a důvodu směny, není divu, že tento podal předmětné trestní oznámení na Ing. P..
216. Z odposlechů **JUDr. Pavla Hráška** je zřejmé, že tento spolupracuje s Jiřím Š. a dobře se zná i s Jaroslavem P.. Ten se ho dne 10.11.2014 ptá, zda zná M., ten uvádí, že jen přes Chňouпка a že ví, že teď běhá po Praze a říká o něm, že je podvodník. Z té jejich firmy k nim pořád běhal nějaký Z., což je podle Hráška napůl loupežník, ale ještě Tomáš ho poprosil, aby mu pomohl s jedním konkurzem, kde figuroval jako zástupce věřitelů (pozn. soudu: odpovídá SANEXu). Pak ještě ten Z. potřeboval udělat nějaké dvě věci, které dělal bez peněz a jsou to pohrobky po Tomášovi, on mu za to dal nějaké dva či tři případy, něco mu vzal a pak přišel s dalším, to už mu dělat nechtěl, M. Z. dluží obrovské prachy, byli společníci, ještě s K. a M., teď ho štve, že do toho lezl, neví, co dělali, ale to jsou dluhy, to jsou směny a M. se podepisoval jak Picasso. Vadí mu, že po tom, co podali návrh na insolvenční řízení, na exekuci, začali se ti dva intenzivně domloutvat, neví, co Z. dělal, ale všechno, co bylo okolo Chňouпка, stojí za to, takže jsou to loupežníci, co dluží 20,30,50 miliónů, ale ani jeden nemají na chleba. Z. je podle Hráška jeden z „nejvyčenanějších“ lidí bez etiky, co potkal, chtěl po něm miliardu věcí, ale on nechce mít s těmito lidmi už nic společného, kromě toho, že jim kývnul na právní zastoupení v těchle „sračkách“, za poslední dva měsíce se mu po těchto chlupících dostali do ruky nějaké věci, otravují ho kvůli nim nějakí lidé a byl by rád, kdyby nikoho z nich vůbec nepotkal. Tomáš a Z. spolu měli něco, co nebylo košér, ukecal Jakuba (svědek Mgr. Jakub Mašek), že Z. jednu věc nějak dodělá a končí, s těma volovinama, co ho začal otravovat před rokem, ho odmítl, M. mu vyhrožoval, že má na něho připravenou stížnost na advokátní komoru, neví, jak žili a co dělali, ale jsou to kšefty za hranou a protože „to nemůžeš napsat na papír, tak mu dáš podepsat směnu, bůhví, co tam dělali“. Jediné, co chce, ukončit Z. kauzy a nové už nezačínat. Chce, aby si to kluci pytlíkovali sami, jestli udělali nějakou levárnu, a nesnažili se do toho zatahnout jeho. Jak se dozvěděl, je to banda propojená i přes A. a tyhle lidi a lítají mezi nimi desítky miliónů. Teď se okolo toho motají sami debilové, „Plášil“ mu přinesl nějaké papíry a když se ho zeptal, zjistil, že už před deseti lety dělali nějaké zastřené věci, samé levárny, jsou spolu spojení desítky let, ale on do téhle partičky patřit nechce ani náhodou. Z. mu lhal ve všem, má ho plné zuby a až se ho zbaví, bude spokojený. Když pak znovu P. opakovaně telefonuje, sděluje mu, že podle M. to Chňoupek nějak zkazil, a prosazuje, aby se s ním Hrášek sešel, čemuž se Hrášek brání, neví, co s tím Z. dělali, ale někde s tím museli obchodovat, P. však údajně mluvil s Mílou a zjistil, že to vyplnili ti Černohorci, Hráškovi je jedno, který „magor“ to tam naškrábal, když se o to začal zajímat, zjistil, že je banda loupežníků, Plášil, A., jedna velká grupa, která bojuje o ten barák a několik lidí už „zarvalo“. Dále Hrášek zmiňuje směnečné řízení s tím, že jim to zamáznou, že to říkal od začátku. Když příběhnul „ten blb“ z TECHNOEXPORTu, ptal se ho, na kolik mají vyplňovací prohlášení, ten tvrdil, že mají a plácнул nějaké numero, poradil jim, ať

to tam fouknou, protože protistrana bude mít náklady za to, že prohrají spor, započtou to a ještě jim budou dlužít, jenže oni, že mají další dvě a že to je to samé. Ten, kdo to vyplnil, je podle JUDr. Hráška chorý a nechce peníze, jinak by to vyplnil jinak, tam podle něho musí jít o ten barák nebo nějaké jiné věci, protože „on“ údajně všechny podvedl v té privatizaci, včetně Topolánka, D., Kalouska, který mu při privatizaci všechno „čistil“. Dále se baví o vyšetřovatelce, jak Hráška šokovalo, co na něho vytáhla a jak byla úplně mimo. V dalším rozhovoru ze dne 17.2.2015 se znovu oba zmínění účastníci hovoru dehonestujícím způsobem vyjadřují o Ing. P..

217. Jelikož se soud pokusil rozhovory JUDr. Hráška s J.P. popsat co nejvěrněji, patrně není třeba mnoho dodávat a vyhodnocovat. Každopádně tyto velmi spontánní rozhovory vylučují poslední verzi svědka Richarda Z., v níž do svého obchodu se směnkami právě JUDr. Hráška zapojil, ač lze spíše usuzovat na angažmá JUDr. Tomáše Chňoupka, a umocnilo se jimi podezření soudu, že Ing. P. se na tunelování TECHNOEXPORTu sám před privatizací podílel, a to prostřednictvím společností, za které vystupovali Ing. Eduard K., Richard Z. a Václav M.. Kromě toho předmětné záznamy ukazují, že vyplňovací prohlášení k blankosměnce bylo, avšak evidentně v nižší výši než na směnečnou sumu 900 mil. korun.
218. Pokud se jedná o záznamy z odposlechu Richarda Z., tento byl dne 18.6.2014 v kontaktu s Václavem M., který se potřeboval se Z. setkat kvůli soudu, potřeboval to ještě jednou probrat a zaujmout nějaký postoj, aby si nešli po krku. Z. sice navrhl, že u soudu oba dva řeknou, co se dělo, ale přesto se chtěl setkat kvůli obchodnímu řešení v úterý či ve středu (soud má být podle M. ve čtvrtek). Dne 30.6.2014 probíhá hovor mezi Z. a M. o obchodních sporech s tím, že Hrášek měl M. sdělit, že se jeho klient –Z. nechce dohodnout a Z. mu vysvětluje, že Hrášek dělá jen to, co mu řekne a odsouhlasí a že se domluví s Maškem, že chce dohodu s M. uzavřít. Dne 27.8.2014 je zaznamenám telefonát R.Z. s JUDr. K., v němž mu Z. sděluje, že se ještě díval na nějaké e-maily z 9.10.2008, které posílal panu K., přičemž JUDr. K. mu oznamuje, že K. se teď díval na veškerou korespondenci a už vědí, že ten protokol dělali oni, Z. hlásí, že ten protokol má, že ho vezme s sebou, ale že v e-mailu z 9.10.2008 jsou naskenovány ty směnky, ale sám má jen ten jeho e-mail z 10.10., kdy mu odpovídal, pošle mu to a dále uvádí, že by s ním potřeboval mluvit tak 5 minut sám, aby u toho pan K. nebyl.
219. Ke shora uvedeným odposlechům soud musí konstatovat, že nelze vyloučit, že Richard Z. si byl vědom toho, že je odposloucháván, a proto uvedeným způsobem zareagoval na žádost M. o probrání toho, jak před směnečným soudem vypovídat. Nelze však logicky vysvětlit, proč by JUDr. K. měl stát v srpnu 2014 o skeny směnek, když právě blankosměnku ze dne 5.2.2007 s indosamentem TECHNOEXPORTu na FONSSUS ASSETS poškozená společnost předložila již v rámci svého trestního oznámení ze dne 22.1.2014. Soud si samozřejmě rovněž pokládá otázku, proč potřeboval Richard Z. mluvit s JUDr. K. v nepřítomnosti Ing. K..
220. Za využití mezinárodní spolupráce došlo k policejními orgány (opět prostřednictvím Ing. P. a za účasti Mgr. P.) **monitorované schůzce Ing. P. s K. H.m, Aleskandarem M. a Samirem K., která se podle předchozí dohody uskutečnila dne 9.3.2015 na vídeňském letišti**. Ze záznamu je zřejmé, že K. H. si byl vědom toho, že je hovor nahráván, nejprve vyjádřil svou nevoli, že se schůzky účastní M. s K. s tím, že to nejsou jeho přátelé, že je nezná, že jen zorganizovali schůzku, ale nechce, aby u rozhovoru byli. Na vysvětlení Ing. P., že se jedná o lidi z firmy pana G., H. uvedl, že G. nezná a podle toho, co

o něm slyšel, ho rád nemá. Ing. P. mu sděluje, že s ním potřebuje probrat dvě věci, kdy první z nich je směnka, která byla vystavena jako pohledávka za jeho společností, a ze všech dokladů vyplývá, že existují ještě další dvě směnky, vystavené ve stejné době pro stejný obchod. Druhý bod je nová pohledávka spojená s privatizací TECHNOEXPORTu, která jde teď na policii a je překvapen, že je podepsaná jím. Huseinpsahić údajně ví, o čem je řeč a přišel proto, aby si ho vyslechl a udělal s ním obchod, když s ním chce řešit své problémy. Prezентuje se jako obchodník, který si přišel vyslechnout obchodní nabídku. Ing. P. tomu však potřebuje více rozumět, protože se zdá, že firmu Podgorica Finance vlastní pan B., nikoli on, načež mu H. sděluje, že B. dělá to, co musí, o něho se nemá starat, Ing. P. má připravit papíry, které potřebuje, a udělat obchodní nabídku. Ten však potřebuje nejprve vědět, zda tedy má jednu či tři směnky. H. uvádí, že v tuto chvíli má jen jednu, která je u soudu a může zařídit všechny ty směnky, a stále opakuje, že může udělat obchod a čeká na jeho nabídky. Když Ing. P. chce znát základ té směnky, H. uvádí, že základem je to, že směnku koupil a také ji vlastní, před ním ji zakoupil jeho tchán, kmotr jeho syna, a prodal mu ji. Může připravit, co chce, aby podepsal, neboť (H.) je ředitelem s neomezenými právy. Plnou moc B. dal jen pro jednání s právníky se svými instrukcemi. Dále si předávají kontakty a H. upozorňuje, že obchod rád uzavírá před čtyřma očima a stěžuje si na chování Ing. P., který ho v minulosti označil za zločince. Když Ing. P. začne znovu hovořit o F. B., H. mu řekne, že jde špatným směrem a snaží se hovor ukončit. Ing. P. slibuje, že připraví dokument, který bude předpokládat, že ví, co bylo v únoru oficiálně předáno, tedy, že ví o pohledávce, kterou podepsal (H.) v únoru, a že ví o jiných dokumentech, které byly předány přímo či B. soudu (pozn. soudu: je třeba podotknout, že není zřejmé, o jaké nové pohledávce spojené s privatizací TECHNOEXPORTu se hovoří, pokud by se však jednalo o únor 2014, bylo by možné spekulovat o jakési dohodě obžalovaného B. a Ing. P. v rámci jejich setkání dne 3.2.2014, na které Ing. P. podle své výpovědi „zapomněl“. Je však také možné, že se jedná o nepřesnost překladu a hovoří se o trestním oznámení CORNER FINANCE podaném v únoru 2015 v souvislosti s privatizací).

221. Po rozloučení K.H. s Ing. P., K.H. telefonuje a uvádí, že se domluvili ještě na jednu schůzku, ale že s ním to asi skončí, ale byznys, který s ním má on (druhá telefonující strana) jde dál, může se se Samirem domluvit na všem ostatním. Hovor probíhá v balkánském jazyce a s ohledem na níže uvedené, nelze vyloučit, že mluvil s M..
222. Tato schůzka totiž ještě pokračovala, přičemž policejní orgán z neznámých důvodů nepořídil přepis a překlad. Záznam z další části schůzky mezi Ing. P., Mgr. P., Samirem K. a Aleksandarem M. tedy soud přebral u hlavního líčení za účasti tlumočnice a zjistil tak, že schůzka neprobíhala tak, jak si Ing. P. představoval, protože H. nechtěl nic říct a jen opakovaně vyžadoval nabídku a tvrdil, že je to jeho investice a B. jen dělá, co musí. Znovu se hovoří o tom, že jsou (M. + K.) připravení na tu druhou směnku, kterou má B., ale nemá tu třetí. Připravují to, aby se to dostalo k jejich člověku. Stále si myslí, že K. B. prodá a stáhne všechny žaloby. Ing. P. neví, co by mu nabídl. Podle M. myslel tu cifru za tu jednu směnku, kterou zná, Ing. P. sděluje, že byla jen na 900.000 Kč, čekal, že řekne, kolik, chce. Ta třetí směnka podle balkánců vyplněná není, poslední je TECHNOEXPORT a dál není vyplněná (pozn. soudu: pokud „nevaří z vody“, jak tvrdil obžalovaný, znamená to, že v roce 2015 třetí blankosměnka nebyla indosována na Michala V., což devaluje obě verze svědka Richarda Z.) a je u nějakého člověka v Praze, který za ni chce 5-8 miliónů. U B. není určitě. Nabídl za ni 5 miliónů, ale on ji nedal. Dále (bohužel bez srozumitelných souvislostí) padá jméno advokáta Hráška. G. údajně „tady“ nebyl od chvíle, kdy to bylo předáno. Dále se baví o tom, že se může FÉNIKS převést, ale Ing. P. se bojí, co se za tím může skrývat,

že se může objevit někdo s problémy, že půjčil peníze G.. Dále hovoří o tom, že M. s K. (či FÉNIKS) dali v roce 2014 plnou moc nějakému právníkovi a ten může na ně dělat nátlak. Dále jim Ing. P. zjevně předává jakési dokumenty k podpisu, aby to měli pod kontrolou a aby to tam dali (pozn. soudu: dne 10.3.2015 došlo ke zpětvzetí ústavní stížnosti podané FÉNIKSem ve věci arbitrážního sporu, a to advokátem Mgr. Lukovským). M. chce, aby se mu to zaplatilo. Ing. P. mluví o tom, že FÉNIKS už dříve dostal 2,5 mil. korun. M. ví, že se domluvili na nějakých 45 miliónech ve splátkách a ty 2,5 mil. byla jen první splátka. Dohoda podle Ing. P. není podepsaná, ale mohou se o tom bavit. (Podle toho, jak M. vypočítává svůj podíl (nabídku), vychází základ na 250 mil. korun, když 40% od té cifry by mělo jít do FÉNIKSu a z toho 3-5%, to by mohly být 3-4 miliony, to jsou podle něho maximální částky, které nemusí být reálné po to všem, co slyšel). M. se obává, že pokud dojde k dohodě, že u soudu se vše smaže, nic z toho nebude. Ing. P. slíbuj, že bude splněno a M. chce z toho příběhu už odejít. Dále se baví o pomoci M. srbskými pohledávkami, a o tom, že předseda advokátní komory Medič, který to organizuje, již dostal instrukce od pana premiéra Vučiče. M. je údajně již domluven s K., aby to podepsal, protože ta směnka pro něho nemá cenu.

223. I tento záznam ze dne 9.3.2015 nasvědčuje tomu, že Ing. P. byl ochoten za jím požadovanou spolupráci balkáncům (včetně K. H.) zaplatit, což není úplně obvyklé, pokud by se měl jako zástupce poškozeného, podvedeného, neprávem žalovaného TECHNOEXPORTu a zároveň křivě obviněný cítit spíše jako osoba, jíž by se mělo dostat omluvy a zadostiučinění. Toto chování jen podporuje přesvědčení soudu, že směnečný nárok CORNER FINANCE byl minimálně částečně (a tím rozhodně nemá na mysli směnečnou sumu 846.476 Kč) oprávněný, ale i to, že existovala dohoda z blíže nezjištěné doby o nároku FÉNIKSu na 250 mil. korun. Nabízí se tak důvod, proč mohl mít u sebe směnku Hajrudin G., tedy že mohla zajišťovat nárok (provizi) FÉNIKSu vzešlý z dohody o podání žaloby v době privatizace a následném přenechání pohledávek Ing. P., resp. některé z jeho společností (včetně TECHNOEXPORTu). Konečně i z řady jiných důkazů vyplývá, že směnka mohla mít souvislost s „jugoslávskými pohledávkami“.
224. Pokud se jedná o samotné zjištění, zda skutečně došlo a za jakých okolností k převodu předmětné směnky (či blankosměnky) mezi Richardem Z. (resp. FONSUS ASSETS) a Michalem V. a dále mezi Michalem V. a Tahirem S.ou, jak je prezentováno na rubové straně a přívěsku směnky, soud bohužel nemohl obstatat důkazy ve formě výpovědi indosantů (a indosatářů) M.V. (pro zdravotní stav) a T.S. (pro úmrtí).
225. Za účelem zjištění pravosti těchto sporných indosamentů na předmětné směnce však byla vyhotovena řada **znaleckých posudků z oboru kriminalistiky, odvětví písmoznalectví.**
226. Již v přípravném řízení na základě opatření policejního orgánu ze dne 15.7.2014 byl přibrán Kriminalistický ústav Praha za účelem posouzení pravosti podpisu Michala V. na rubové straně směnky u indosamentu „Za mě na řad Tahir S., nar. xxx, 8.6.2009 Michal V.“. Tento písemně vyhotovený ústavní znalecký posudek **č.j. KUP-10891-2/ČJ-2014** ze dne 18.9.2014 byl u hlavního líčení předložen dle § 213 odst.1 tr. řádu, přičemž z jeho závěrů vyplývá, že sporný podpis předpokládaného znění „V.“ v podpisové doložce není pravým podpisem Michala V., nar. xxx a jedná se o padělek typu napodobeniny vzoru (vyhotovený zřejmě metodou „z volné ruky“), přičemž individuální identifikace pisatele zjištěného padělku není písmoznalectvy možná. Z náleзовé části posudku je zřejmé, že sporný podpis byl zkoumán z originálu předmětné směnky a jako srovnávací materiál sloužily různé formuláře s podpisy M.V. z období let 2003-2010, všechny předcházející jeho autonehodě, ale i zkouška jeho podpisů ze dne 28.5.2014 zajištěná policejním orgánem z období po

nehodě, přičemž zpracovatel posudku vyloučil ze srovnávacího materiálu vzorek podpisu ozn. 29 (Plná moc udělená M.V. Nikol Jirmanové dne 6.3.2007) s odůvodněním, že nezapadá kvalitou psacího tahu do variability ostatních srovnávacích podpisů, a nebude až do vyjasnění jeho autenticity ke komparaci využit. Právě tento postup pak byl napaden obžalovaným Františkem B., který již v přípravném řízení předložil odborné stanovisko soudního znalce z oboru písmoznaectví - JUDr. Jiřího Straky ze dne 11.3.2018, jenž se ke shora uvedenému znaleckému posudku vyjádřil v tom smyslu, že obsahuje všechny části uložené předpisy a byl vypracován v souladu s nimi, velmi pečlivě byl analyzován sporný materiál a předložené srovnávací vzorky, a rozsáhle a pečlivě je provedena také důkazní část, znalecký posudek je podle uvedeného znalce ve všech aspektech velmi kvalitní. Zkritizoval však přístup k podpisu č. 29, který mu byl jako srovnávací materiál předložen a přesto ze zkoumání vyřazen, kdy mělo podle něho být nejprve prokázáno, že podpis není autentický, nebo stanoven závěr alternativní při využití tohoto srovnávacího podpisu. I z tohoto důvodu soud provedl u hlavního líčení výslech zpracovatele znaleckého posudku, jak bude uvedeno níže.

227. Dále byl v přípravném řízení na žádost policejního orgánu vyhotoven, a u hlavního líčení jako důkaz předložen, znalecký posudek Kriminalistického ústavu Praha ze dne 28.2.2017 z oboru písmoznaectví, odvětví zkoumání ručního písma **č.j. KUP-11256-1/ČJ-2016** zabývající se pravostí podpisu Michala V. na kopii Smlouvy o úplatné převodu blankosměnky ze dne 4.3.2009 (při totožném srovnávacím materiálu), z něhož vyplývá, že nelze o pravosti podpisu objektivně rozhodnout a určit, zda se jedná o kopii neobvyklé varianty pravého podpisu Ing. Michala V., nebo zda se jedná o kopii padělku napodobeného charakteru podle vzoru.
228. V dalším znaleckém posudku z oboru písmoznaectví, odvětví zkoumání ručního písma, opětovně vyhotoveném na základě opatření policejního orgánu Kriminalistickým ústavem Praha ze dne 12.4.2017 **č.j. KUP-2623-1/ČJ-2017**, zabývající se tím, zda podpisy Michala V. na rubové straně směnky u indosamentu „Za mě na řad Tahir S., nar. xxx, 8.6.2009 *Michal V.*“ a na kopii Smlouvy o úplatné převodu blankosměnky ze dne 4.3.2009 vykazují shodné znaky či jaké jsou znaky rozdílné, je pak učiněn odborný závěr, že určité shodné znaky mezi podpisy jsou, avšak identifikačně nevýznamné, je poukázáno na rozdíly a odlišnosti, to vše s tím, že ani v případě nalezení rozdílů nelze prokázat, zda oba podpisy napsaly dvě různé osoby nebo zda pozdější podpis na smlouvě vyhotovil stejný padělatel jako podpis na směnce.
229. Při výslechu před soudem zpracovatel shora uvedených znaleckých posudků, **Mgr. Miloš Švanda**, jejich odborné závěry plně stvrdil s tím, že nemá nic, co by k nim dodal. Na dotazy ke znaleckému posudku č.j. KUP-10981-2/ČJ-2014 pak uvedl, že nemůže vyloučit, že podpis vznikl jinou rukou než je pisatel zvyklý psát (tzv. nedominantní rukou), ale považuje to za krajně nepravděpodobné. Kdyby byl vyhotoven nedominantní končetinou, tak písmo bude nekoordinované, zatímco zkoumaný podpis vykazuje typické znaky napodobeného padělku. Z podpisu nelze rozeznat, zda autor podpisu je pravák nebo levák. Jak by se změnil podpis, pokud by vznikl v období, kdy mohla být jemná motorika pisatele nějakým způsobem ovlivněna v důsledku ochromení těla, lze dle znalce velmi obtížně odpovědět. Znalec musí vycházet z materiálu, který je neměnný, opírat se o nějaký referenční vzorek. Vzpomněl si, že ve složkách, které měl, byla patrná snížená dispozice písmařských schopností vlivem zdravotního stavu z hlediska kvality i kvantity. Kdyby měl posuzovat podpis jen na základě srovnávacího materiálu získaného po nehodě, nedokáže odhadnout, nakolik by to změnilo závěry posudku. Pokud znalec pochybuje o pravosti podpisu u srovnávacího materiálu, musí počkat na nějakou autenticitu, a do doby, než se

vyjasní jeho autorizace, tak ho nepoužije. V tomto případě (podpis č.29) nežádal policii, aby ověřila autenticitu, jen ho ze srovnání vytřídili, pak už se k tomu nikdo nevracel. Ten vzorek byl natolik kvalitativně jiný, že ho prostě nepoužili. Pokud srovnávací vzorek významným způsobem vybočuje z té běžné variability a je podezření, že je to také padělek, znalec by ho podle jeho názoru neměl použít. Teprve, kdyby se ukázalo, že je to pravý podpis, tak by se musel k tomu vrátit a provést přezkoumání. V tomto případě podezřelého podpisu žádnou zpětnou vazbu od policejního orgánu neměli. Pokud by se ukázalo, že i tento podpis je autentický a zahrnul by ho do odborného zkoumání, nemůže říct, zda by to pak mohlo modifikovat závěry znaleckého posudku, domnívá se, že by těch podpisů muselo být víc. Každý z těch podpisů je jiným způsobem narušen. Zatímco ten sporný vykazuje znaky ostrých obrátů, tzn., že je to takový úhlový systém, tak srovnávací podpis č. 29 je narušený jinak, je roztřesený, ale je oble roztřesený, má jinou míru narušení kvality psacího tahu, je neplynulý, vykazuje nejisté zvlněné a oblé tahy, zatímco sporný podpis je úhlový, ostře řezaný. Pokud by se podařilo prokázat, že tu plnou moc podepsal pan V. (srovnávací podpis č. 29), patrně by to podle něho závěry posudku nezměnilo, ale musel by to znovu přezkoumat. Pokud se jedná o termín „pravý podpis“, je myšleno, že je pravý, spontánní, standardní, který ten člověk běžně používá, „úmyslně zkomolený podpis“ je pak ten, který je účelově pozmeněný za účelem porušení jeho pravosti, třeba že vyhotoví podpis smyšlený, tzn. úplně jiný. Pokud pisatel úmyslně zkomolí svůj podpis, poznat pravý a úmyslně zkomolený podpis je velmi obtížné. Někdy se to dá poznat, někdy ne, záleží na tom, které znaky tam komolitel zanechá, tzn., že pokud použije smyšlený podpis, ke kterému neexistují vzory, pak není s čím jej porovnat. Záleží na tom, kolik znaků komolitel zanechá. I zkomolený podpis je pravý. Je však třeba odlišovat bezděčné komolení, které je způsobeno vnějšími vlivy, vnitřními nebo situačními, zatímco úmyslné komolení podpisu je vždycky způsobeno motivací, i k té musí znalec přihlížet. Indicie, že existuje racionální důvod k tomu, aby pan V. svůj podpis úmyslně zkomolil, asi neměl. Domnívá se, že tuto otázku se zadavatelem nediskutoval, zadání bylo zjistit pravost podpisu. Sporné materiály byly všechny zajištěny ze strany policejního orgánu, přinesl je pan Vítek. Původ materiálů nezkomolil, za autenticitu a spolehlivost srovnávacích materiálů zodpovídá vyžadující orgán. Pokud v posudku uvádí, že je patrná snížená písarská dispozice vlivem zdravotního stavu, vzpomíná si, že když se ptal, jak ty podpisy vznikly, že jsou narušené, bylo mu sděleno něco o zdravotním stavu, že ten pán byl rád, že se podepsal. Ale podpis č.29 byl narušený jinak než podpis sporný, který vyhodnotil jako imitaci. Proto se domnívá, že by to neovlivnilo jeho závěr. Na základě jednoho jediného podpisu nelze revidovat celý závěr, v tom případě by potřeboval víc podpisů. Pokud by se ukázalo, že srovnávací podpisy, které vznikly s nějakým odstupem a v narušeném zdravotním stavu, vykazují stejné projevy, jaké obsahuje sporný podpis, tak by bylo na místě se nad tím zamyslet. Na těch zkouškách podpisů se nepodílel. Nevěděl, za jakých podmínek byly zkoušky učiněny. Nebylo mu řečeno, zda zdravotní potíže jsou fyzického nebo psychického rázu nebo obojí současně, má pocit, že byla zmiňována autonehoda. Lékařské zprávy o fyzickém nebo psychickém stavu mohou být důležité, např. pokud ten člověk není schopen se najíst, tak se nemůže ani podepsat. Měl ale srovnávací vzorek v podobě těch zkoušek, takže věděl, jak se M. V. podepisuje v té současné době. Pokud někdo svůj podpis zapomene, tak ho zapomene en bloc, pak si nějaký osvojí a začne používat. Pokud někdo přijde o končetinu a naučí se psát druhou končetinou nebo nohou, je to písmo velmi podobné, ne-li stejné, jako byl podpis dominantní rukou, než o ni přišel, protože je to uloženo v mozku, ten člověk se to naučí tak, jak to uměl. Ale ještě se tím nesetkal. Když někdo podpis úmyslně komolí, nejčastěji zkomolí nejnápadnější znaky z toho podpisu, protože má motivaci ten podpis popřít, aby byl vyhodnocen jako padělaný. Padělatel pak postupuje úplně opačně. Jakákoli odchylka bývá pro něj nežádoucí. Snaží se zachovat, podle svých motorických a písarských schopností, zejména tvar, grafometrii atd., ale nedokáže napodobit ty detaily.

230. Ke znaleckému posudku č.j. KUP-11256-1/ČJ-2016 pak na doplňující dotazy zpracovatel uvedl, že se domnívá, že vycházel ze stejného materiálu jako v prvním posudku. Provedl analýzu srovnávacích vzorků a analýzu sporného podpisu a navzájem to komparoval. Kvalita sporného podpisu však byla taková, že rozhodnutí neumožňovala. Kvalita byla nízká, část tahu chyběla. Nedokáže odpovědět, zda za předpokladu, že by měl originál smlouvy mezi panem Z. a panem V. k dispozici, by byly jeho závěry přesnější, ale nevyklučuje to.
231. Pokud se jedná o znalecký posudek č.j. KUP-2623-1/ČJ-2017, k tomuto k dotazům znalec uvedl, že z kopie není schopen stanovit přesně tu hodnotu změny, jestli je to důsledek napodobení nebo nějaké vnitřní variability, tento posudek, který byl zadán, neměl podle něho naději na úspěch a nemá řešení, pokud nebude předložen originál.
232. Soud s ohledem na okolnost, že nebylo vyjasněno, kdy sporné podpisy vznikly (příčemž nebylo možné vyloučit, že se tak stalo až po autonehodě M.V. ze dne 27.10.2010, tedy v době, kdy již v důsledku utržené amnézie a zdravotního stavu jmenovaného mohlo dojít k významné změně podpisu), ale i z důvodu svévolného vyloučení jednoho z předložených srovnávacích vzorků zajištěných podpisů M. V., považoval za nezbytné vyhotovení doplnku znaleckých posudků. Ač obžalovaný brojil proti tomu, aby byl další odborný přezkum podpisů proveden stejným ústavem (a zpracovatelem) s tím, že znalec řádně nereflektoval na správný postup v případě srovnávacího vzorku č.29 a při svém výslechu s despektem dával najevo, že ani po bližším zkoumání takového podpisu na svých závěrech ničeho nezmění. Obžalovaný navrhoval jiný postup soudu (zadání nového znaleckého posudku, novou zkoušku písma M.V.) a nové dotazy (které byly částečně zahrnuty do opatření soudu). Soud však důvody pro vyhotovení nového znaleckého posudku s vyloučením Kriminálního ústavu Praha neshledal, kdy přihlížel i k veskrze pozitivního hodnocení znaleckého posudku č.j. KUP-10981-2/ČJ-2014 v rámci odborného stanoviska znalce JUDr. Jiřího Straky, jenž měl připomínku toliko ke svévolnému vyřazení jednoho ze srovnávacích vzorků (což bylo možné napravit právě dodatkem znaleckého posudku). Pokud se pak jedná o údajné odmítnutí přehodnocení závěrů ze strany slyšeného zpracovatele posudku Mgr. Švandy, pak je na místě připomenout, že tento dostatečně odůvodnil, z jakého důvodu nepovažoval srovnávací vzorek za autentický a proč jej vyřadil, žádné kategorické závěry při použití tohoto podpisu nečinil s tím, že by bylo třeba nového přezkumu a toliko v průběhu dalších hypotetických dotazů se vyjádřil v tom směru, že se domnívá, že by to na závěrech znaleckého posudku patrně nic nezměnilo, ale že by potřeboval mít další srovnávací materiál.
233. V zadání dodatku ke znaleckým posudkům z oboru kriminalistiky – odvětví zkoumání ručního písma č. j. KUP-10981-2/ČJ-2014-2301GR, č.j. KUP-11256-1/ČJ-2016-2301GR a č.j. KUP-2623-1/ČJ-2017-2306TG, pak zdejší soud požádal o opětovné odborné zodpovězení dotazů uvedených v opatřeních policejního orgánu za situace, kdy znaleckému ústavu v originále poskytuje nové vzorky srovnávacích podpisů Michala V. z období po nehodě (žádosti o vydání občanského průkazu, daňová přiznání, podpisy Michala V. zajištěné ve spisovém materiálu) a zároveň bude brán v potaz srovnávací podpis č.29/1098114, a dále požádal o odpovědi na doplňující dotazy, zda srovnávací podpisy Michala V. z období před nehodou (do 27. 10. 2010) a po nehodě (od 27. 10. 2010) vykazují nějaké zásadní odlišnosti, zejména takové, které mají vliv na posouzení pravosti sporných podpisů, zda lze vyloučit, že se v případě některého ze sporných podpisů nejedná o pravý nově (v souvislosti se ztrátou paměti) užívaný podpis Michala V. a zda lze vyloučit, že sporný podpis na směnec vystavené dne 5.2.2007 je pravým záměrně zkomoleným podpisem Michala V..

234. Z doplňku shora uvedených znaleckých posudků z oboru kriminalistiky – odvětví zkoumání ručního písma podaného **pod č.j. KU-170-1/ČJ-2021** (vyhotoveného PČR, Kriminalistickým ústavem) dne 8.2.2021 pak vyplývá, že ani po opětovném přezkoumání závěrů dříve vyhotovených znaleckých posudků a za využití původně vyloučeného srovnávacího podpisu a využití nově předložených podpisů není třeba závěry jakkoli revidovat, i nadále vše nasvědčuje tomu, že v případě podpisu na směnce se jedná o padělek podle předlohy a v případě podpisu na smlouvě nelze nadále o pravosti podpisu rozhodnout. Srovnávací podpisy před nehodou a po nehodě vykazují zásadní systémový a strukturální rozdíl v první polovině podpisu, popř. i v rytmicí tahu. Hypotéze, že M.V. podpis na směnce vyhotovil až po datu 27.10.2010 nic nenasvědčuje. Zjištěné znaky u sporného podpisu na směnce u data 8.6.2009 jednoznačně svědčí ve prospěch hypotézy padělků napodobeného charakteru, u kopie podpisu na smlouvě s datem 4.3.2009 nelze vyvrátit ani prokázat, zda se jedná o kopii neobvyklé varianty pravého podpisu nebo o kopii padělků typu napodobeniny a bez předložení originálu smlouvy to nebude možné zjistit ani v budoucnu. Pro hypotézu komoleného podpisu na směnce nic nenasvědčuje, a to ani z hlediska zjištěných znaků, ani z hlediska logiky. Kombinace zjištěných znaků naopak svědčí pro hypotézu padělků napodobeného charakteru metodou tzv. volné ruky.
235. K tomuto dodatku soud musí vyjádřit výhradu v tom směru, že není úlohou znalce optikou logiky posuzovat pravost podpisu, obzvláště pokud zpracovatel znaleckého posudku nezná veškeré okolnosti činu a případnou motivaci pisatele, kdy v daném případě nelze vyloučit zájem nezjištěné osoby, aby směnka (či blankosměnka) trpěla určitou vadou ve vztahu mezi indosantem a indosatářem.
236. I k tomuto dodatku znaleckého posudku byl zpracovatel plk. Mgr. Miloš Švanda u hlavního líčení vyslechnut, kdy stvrdil správnost písemného vyhotovení posudku a k dotazům obžalovaného F. B. znovu vyloučil, že by na směnce mohl být podpis Michala V. záměrně zkomolený či vyhotovený nedominantní rukou. K podpisu na kopii smlouvy pak také upozornil, že nelze vyloučit, že na kopii byl podpis přenesen z jiného dokumentu technicky, tzv. „fotomontáží“. Takže by se mohlo jednat o kopii pravého podpisu, ale v předúrazovém období.
237. Předsedkyně senátu pak také znalci (toliko za účelem zjištění, zda by bylo možné získat relevantní odborné vyjádření o tom, zda podpis Michal V. na směnce byl vytvořen Ing. Miroslavem L., jak se soud domnívá), byť nad rámec zadání znaleckého posudku, předložila podpis Ing. Miroslava L. na č.l. 927 a dále jeho podpis na protokolu o předání směnek ze dne 1. 10. 2008 nad názvem „Technoexport a.s.“, kdy znalec uvedl, že podpis se zdá stejný, v podstatě je tam jen vypuštěna koncovka, jedná se o stejný ráz písma, podobnou písmařskou úroveň a podobné pohyby podpisu, s tím, že ta podobnost je velmi nápadná, zejména úhlový ostrý ráz, hřebenovitý ráz písma. Podle znalce však nelze předpokládat, že znaleckým zkoumáním by bylo možné se dostat do roviny vyšší pravděpodobnosti, natož pak do roviny kategorického závěru, zda je či není shodný autor podpisu. Jednalo by se jen o spekulaci. Z tohoto důvodu soud považoval za nadbytečné pokoušet se o další znalecký posudek k podpisu „Michal V.“ na směnce, pokud by jeho výsledkem měl být maximálně závěr, že nelze vyloučit, že podpis byl vyhotoven Ing. L., jak znalec podrobně vysvětlil.

238. Podpisem Michala V. se pak zabýval i **znalecký posudek PhDr. Jiřího Valešky**, soudního znalce z oboru písmoznaectví, ze dne 28.2.2014 zadaný společností TECHNOEXPORT. Předcházelo mu však odborné vyjádření ze dne 29.1.2014 s vyjádřením předběžného pravděpodobného závěru o nepravosti podpisu, kdy soud se již shora pozastavoval nad tím, jak zástupce TECHNOEXPORTu napadlo hned po podání směnečné žaloby zkoumat právě podpis Michala V.. Ze závěrů znaleckého posudku (kdy srovnávací materiál byl tvořen patrně jen 9 kopiemi podpisů M.V. dostupnými ve veřejných rejstřících) pak plyne, že podpis M.V. u indosamentu na předmětné směnce není pravý. K znaleckému posudku soud přistoupil pouze jako k důkazu listinnému, neboť nebyl v trestním řízení předložen dle § 110a tr. řádu a navíc neobsahuje doložku dle § 106 tr. řádu. V tomto případě byly odborné závěry znaleckého posudku shodné se závěry Kriminologického ústavu, avšak k rozdílným závěrům uvedený znalec dospěl ve svém dalším znaleckém posudku, který hodnotil pravost podpisu Tahira S. u indosamentu ze dne 14.9.2009 na předmětné směnce, když oproti znalci JUDr. Jiřímu Strakovi (znalecký posudek zadaný a předložený v trestním řízení obžalovaným) a znalkyni Mgr. Heleně Hornychové (revizní znalecký posudek zadaný policejním orgánem) vyhodnotil, že sporný podpis Tahira S. není pravý.
239. Autentičností celého ručně psaného textu indosamentu na přívěsku předmětné směny ve znění: „*ZA MĚ NA ŘAD SINE OBLIGO K. H. DAT RODJ xxx, 14.09.2009 S. TAHIR* + nečitelný podpis“ a pravostí podpisu Tahira S. se tedy zabývá **znalecký posudek z oboru písmoznaectví**, se specializací na ruční písmo, ze dne 7.3.2018, **vyhotovený JUDr. Jiřím Strakou**, předložený jako důkaz v přípravném řízení obžalovaným, resp. jeho obhájcem. Na tento písemně vyhotovený znalecký posudek se znalec JUDr. Jiří Straka při svém výslechu před soudem odvolal a stvrdil jej, kdy z tohoto vyplývá, že shora uvedený ručně psaný indosament kategoricky napsal Tahir S. a podpis, který se nachází pod indosamentem, je pravým podpisem Tahira S., jehož srovnávací materiály měl k dispozici. Tyto materiály, jak soud zjistil z obsahu znaleckého posudku a výpovědi znalce, byly tvořeny ukázkami písma a podpisů zajištěných ve formě elektrografických kopií, barevných kopií i prvopisů různých úředních dokladů a listin (jako je cestovní pas, formuláře, žádosti, smlouvy, prohlášení apod.).
240. Stejně odborné závěry pak vychází i ze **znaleckého posudku Mgr. Heleny Hornychové**, z oboru kriminalistiky a písmoznaectví, který byl na základě opatření policejního orgánu vyhotoven dne 20.3.2019 a který byl za souhlasu státního zástupce i obžalovaného u hlavního líčení přečten dle § 211 odst.5 tr. řádu. I v tomto případě znalkyně vyslovila kategorický závěr o pravém podpisu Tahira S. i o tom, že ručně psaný text (indosament) byl vyhotoven jeho osobou. Znalkyně pak rovněž v písemném vyhotovení posudku vyjádřila, že se neztotožňuje se stanoveným závěrem znalce PhDr. Valešky, ale ani s jeho hodnocením materiálů a postupem zkoumání, kdy upozornila na absenci kvality a kvantity srovnávacího materiálu, což znehodnotilo komparaci. Naopak se pak znalkyně plně ztotožnila se závěry a postupem JUDr. Jiřího Straky, jeho objektivní a přesvědčivé odůvodnění, pečlivý a se standardy užívanými v oboru písmoznaectví souladný postup.
241. Dále měl soud k dispozici **znalecký posudek z oboru písmoznaectví, se specializací na ruční písmo, vyhotovený dne 4.10.2017** na základě zadání Městského soudu v Praze ve věci vedené pod sp.zn. 50 Cm 355/2013 (směnečné řízení) **soudní znalkyní Ing. Danielou Šilhou**, který byl u hlavního líčení přečten podle § 213 odst.1 tr. řádu jako listinný důkaz, kdy při absenci jiného odborného názoru a při povědomí o jeho předpokládané objektivitě (když zadavatelem byl tzv. směnečný soud) nevyvstala potřeba (a

to ani pro policejní orgán či státního zástupce) nechat vyhotovovat nový znalecký posudek pro potřeby tohoto trestního řízení. Tento znalecký posudek se zabýval tím, zda rukopisný text na lícové straně předmětné směnky (tedy směnečnou sumu a datum splatnosti) napsal František B.. Ze závěrů znalkyně vyplývá, že je pravděpodobnější, že sporné texty umístěné na směnce nevyhotovil František B., jehož srovnávací materiál byl předložen. K tomu třeba dodat, že mezi tímto srovnávacím materiálem byla mimo velkého množství autorizované dokumentace také zkouška písma obžalovaného ze dne 16.9.2014, kterou zajišťoval policejní orgán v této věci, ale i formulář - Prohlášení právnické osoby o majetkových poměrech. Nutno poukázat na to, laický pohled na rukopis zaznamenaný v tomto formuláři (č.l. 3364-3367) v soudu zanechal dojem, že písmo obžalovaného Františka B. (pokud tedy vůbec formulář vyplňoval osobně), je velmi podobné písmu, kterým byla vyplněna směnečná suma, kdy navíc je shodně zcela atypicky nad velkým tiskacím „I“ občasné psána tečka. Avšak samotný dojem soudu (ať již správný či špatný) nemůže být podkladem pro přesvědčení o vině obžalovaného, obzvláště pokud nebylo zjištěno, s jakým vyplňovacím právem, a kým (komu) uděleným, předmětná směnka v případném stavu směnky neúplné byla či mohla být převedena.

242. Soud pak měl díky svědku JUDr. K. k dispozici i vzor rukopisu Petra W. a Pavla K. (osobní dotazníky a žádost o výpis z RT-č.l. 6967-6969), kdy ačkoliv si je vědom toho, že není kompetentní k posouzení, zda se písmo některého z nich shoduje s písmem osoby, která vyplnila předmětnou blankosměnku, dospěl k závěru, že i laickým pohledem lze vyloučit, že se jedná o jejich běžně užívané písmo. Proto neměl potřebu dokazování doplňovat znaleckým zkoumáním.
243. Pokud se jedná o důkazy ve formě **svědeckých výpovědí**, soud se ocitl ve svízelné situaci, kdy bylo velmi obtížné většinu výpovědí jako celek hodnotit za pravdivé a žádnými faktory neovlivněné, když se jednalo o svědky, kteří se sami mohli na trestné činnosti související se směnkami podílet či ji svým jednáním umožnit, popřípadě mohli být ovlivněni ze strany zástupců TECHNOEXPORTu, přísliby finančních odměn a někteří z nich dokonce obavami o svůj život a zdraví. Navíc ve výpovědích svědků se objevovaly významné logické rozpory, rozpory při jejich vzájemném porovnání, a především rozpory při porovnání se zajištěnými listinami, a konečně i nesrovnalosti a odchylky oproti jejich verzím poskytnutým ve směnečném či jiném civilním řízení a v předchozích fázích tohoto trestního řízení, které soud bohužel nemohl jakkoli jako důkaz využít.
244. Přirozeně za velmi zásadní by za normálních okolností soud považoval výpověď svědka Michala V., díky níž by mohlo dojít ke zjištění, kdy, kým (fakticky) a z jakého důvodu byla na jeho osobu indosována předmětná směnka (event. další dvě blankosměnky), popř. zda k takovému převodu s jeho vědomím vůbec došlo a jak bylo s předmětnou směnkou (event. dalšími dvěma blankosměnkami) naloženo následně. Tomu však bránily následky dopravní autonehody, jíž byl v roce 2010 účastníkem a která na jeho psychickém i fyzickém stavu zanechala patrně nevratné změny. Soud měl k dispozici lékařské zprávy o zdravotním stavu Ing. Michala V., z nichž vyplývá, že v důsledku dopravní nehody z 27. 10. 2010, při které došlo k poškození mozku, Ing. Michal V. trpí kompletní retrográdní amnézií na události cca 10 let před traumatickým dějem, že trpí poruchami paměti, koncentrace, pracovní insuficiencí, restrikcí zájmů a je odkázaný na celodenní dohled manželky a asistentky. Vzhledem k tomu, že amnézie svědka byla vztažena k období před nehodou, avšak podle některých tvrzení Richarda Z. mělo fakticky dojít k převodu blankosměnek až v období po nehodě svědka, s ohledem na průběh a obsah výpovědi M. V. v přípravném řízení, ale i v souvislosti s tím, že obžalovaný František B. poukazoval na uspokojivý

zdravotní stav svědka, soud se pokusil Michala V. k hlavnímu líčení předvolat. Reakcí však byla omluva ze strany jeho manželky doložená aktuálními lékařskými zprávami, z nichž bylo zřejmé, že M. V. je v péči psychiatrie pro těžký organický syndrom, který je trvalého rázu a z psychiatrického hlediska není trvale schopen účasti při soudním jednání. Připojena byla rovněž zpráva z neurologické ordinace ze dne 4.12.2019, v níž byly popsány neurologické nálezy i psychické obtíže, včetně těžkého poškození mozku, retrográdní amnézie, v důsledku čehož není dle lékaře pacient schopen poskytnout validní výpověď o skutečnostech z minulosti v časovém rozpětí cca let 2000-2010. Podle další lékařské zprávy z oční kliniky z 29.11.2019 M. V. trpí mimo jiné praktickou slepotou, což je dle soudu poměrně zarážející, když policejní orgán tomuto svědkovi předkládal různé listiny a svědek se vyjadřoval k podpisům na nich zadokumentovaných. Aby soud mohl definitivně zavrhnout možnost výsledku uvedeného svědka a náležitě vyhodnotit vypovídací potenci jeho výpovědi z přípravného řízení, nechal si vyhotovit odborné vyjádření znalce z oboru zdravotnictví, odvětví posudkového lékařství- MUDr. Jana Boháče, jehož zadáním bylo posouzení (na základě všech zajištěných lékařských zpráv), zda je svědek Ing. Michal V. po fyzické a psychické stránce schopen výsledku (eventuálně i prostřednictvím videokonferenčního zařízení v jeho domácím prostředí) a pokud ano, zda došlo k narušení jeho paměťových stop ve vztahu k období před nehodou (27.10.2010) a ve vztahu k období po nehodě, a v jaké míře, a dále zda by byl schopen prohlédnout si listinu a vyjádřit se k jejímu obsahu (s tím, že se jedná zejména o posouzení vlastního podpisu). Takto soud zjistil, že svědek Michal V. není schopen výsledku, zejména pak po psychické stránce, neboť v rámci organického psychosyndromu je u něho přítomna porucha mnesticých (paměťových) funkcí, komunikační porucha, snížené psychomotorické tempo, kdy porucha paměti je trvalá, retrográdní, což postihuje období před úrazem v roce 2010 a přetrvávala i v roce 2013. Zcela jistě pak dle znalce není M.V. schopen pro oboustrannou praktickou slepotu prohlédnout si listinu a posoudit vlastní podpis, jen teoreticky by se mohl vyjádřit k obsahu listiny, pokud by mu byla přečtena, ale vzhledem k těžkému organickému syndromu nelze jeho vyjádření považovat za validní.

245. Optikou tohoto odborného závěru pak soud musel nahlížet na svědeckou výpověď Michala V. učiněnou v přípravném řízení, která byla v souladu s ustanovením § 211 odst.2 písm.a) tr. řádu u hlavního líčení přečtena, tedy jako na výpověď slabé důkazní síly, na jejímž základě nelze činit žádné kategorické a objektivní závěry. Přesto je z obsahu výpovědi zjevné, že některé skutečnosti z období před havárií si Michal V. vybavoval, eventuálně mu byly někým připomenuty.
246. Svědek **Ing. Michal V.** do protokolu o výsledku před policejním orgánem dne 10.1.2018 po předložení kopie předmětné směnky uvedl, že tuto nikdy neviděl, ani nevyplněnou (přičemž žádným způsobem nedeklaruje svou slepotu), a neviděl ani žádnou jinou směnku se vztahem k TECHNOEXPORTu, avšak s tím, že má problém, protože všechno, co bylo, zapomněl a zapomíná velice rychle. K podpisu na indosamentu z 8. 6. 2009 na osobu Tahira S. sdělil, že se mu to jeví jako jeho podpis, ale nic o tom neví a neví ani, kde je Černá Hora. Údajně si vzpomněl, že v minulosti pracoval jako ředitele zeleniny a když měl tu dopravní nehodu, pracoval u Dr. V.. V obchodním ani soukromém životě směnky nevyužíval, pouze zajišťoval směnky a jezdil po různých adresách firem, které je vlastnily a domlouval, že by je koupila jejich firma a že by na tom neprodělali. Asi to byla firma TESTRING, bylo to dva až tři roky před tou havárií, následně uvedl, že to bylo ještě před rozdělením republiky, před rokem 1993 a jednalo se o částky do 10 tis. Kč. Dále svědek popisoval své působení ve firmě PhDr. Zdeňka V., která se zabývala pojištěním firem a likvidací pojistek s tím, že se jednalo o firmu ITEAD, a.s. a s nejistotou odpovídal na

dotazy týkající se jeho působení v jiných společnostech. To, že ve věci již podával vysvětlení policejnímu orgánu (dne 28.5.2014) si nevybavoval. Na dotaz obhájce, zda před nehodou navštěvoval Chorvatsko, svědek uvedl, že jezdili s první manželkou k moři, ale nevzpomíná si kam, na dotaz, zda mu něco říká Mali Lošin, uvedl, že to bylo to místo, kde byli či vedle. Nevzpomínal si, zda měl v letech 2008 a 2009 nějaké pracovní kontakty v Praze. Pamatoval si, že v xxx bydlel u svých rodičů v xxx ulici a popsal místo, kde bydlel se svou první manželkou (odpovídá ulici Xxx). Jména Richard Z., Pavel Hrášek, Tomáš Chňoupek mu nic neříkala. Má nějakou vzpomínku na Mgr. Tomáše V., volal mu ohledně plné moci a byl u něj předešlý den s manželkou. S Jiřím Š. se občas stýká, zná ho dlouho, ten za ním chodí a povídají si.

247. Soud u hlavního líčení vyslechl jako svědkyni také bývalou manželku Michala V., **PaeDr. Evu V.**, která však o předmětné směnce a obchodování Michala V. se směnkami ničeho nevěděla. Tato v rámci své výpovědi uvedla, že s M.V. byli rozvedeni dne 24. 6. 2009 a popsala jeho pracovní aktivity z období jejich manželství s tím, že v roce 2007 si založil vlastní firmu – Xxx, která se zabývala obchodní činností a v níž údajně měla být sekretářkou, ale v kanceláři byla jen jednou a manžel jí sdělil, že bude v této pozici spolupracovat se slečnou Z., jeho současnou manželkou. Už tehdy, v roce 2008, s ní měl milostný poměr a na konci roku 2008 se odstěhoval z jejich bytu na adrese xxx na adresu slečny Z. a v roce 2009 podal žádost o rozvod. Rozvod i rozdělení společného majetku za ni řešil právník a od té doby manželka neviděla. Neví, zda měl nějakého právního zástupce i M.V.. Ví o jeho nehodě a zdravotním stavu od syna. Jelikož každé Vánoce dostane syn od otce přání, které je předtištěno, ale je na něm podpis - táta nebo otec, ví, že písmo je neurované a nevypadá to stejně jako jeho dřívější písmo. Co ví od syna, tak se její bývalý manžel pohybuje po bytě o francouzských holích, ze začátku syn hovořil o invalidním vozíku, ale je schopen si sám zajišťovat základní životní potřeby, i když po dobu, kdy je jeho manželka zaměstnaná v práci, má stabilně pečovatelku. Dále svědkyně popsala, jakým způsobem si rozdělili majetek, včetně akcií různých společností. O své práci M. V. doma údajně nijak nehovořil, takže není schopna zodpovědět, zda mohl v rámci svých aktivit přijít do styku s nějakými cennými papíry, jako jsou směnky, podílové listy, dluhopisy apod. Neví nic o tom, že by bývalý manžel disponoval nějakou směnkou, vystavoval nějakou směnku či ji získal. To se vůbec v té soukromé společnosti neřešilo. Nesetkala se při soužití s bývalým manželem se jmény JUDr. Pavel Hrášek, Richard Z. nebo Mgr. Mašek. S Ing. Š. se setkala, bydlí nedaleko jejího bydliště, a ví, že se dlouhá léta s manželem znali, ale jestli měli nějaké společné aktivity, neví. Pan V. byl majitel soukromých firem, v nichž její manžel dělal finančního ředitele. Psací stroj Consul doma měli, ale v podstatě ho neužívali. Neví, jestli bývalý manžel v době, kdy byli manželé, spolupracoval s nějakým advokátem. Za dobu manželství bývalý manžel nikdy nehovořil o tom, že by znal nějaké osoby z bývalé Jugoslávie, někdy jezdil na služební cesty, to když byl v té soukromé firmě pana V., jako firma měli oficiálně dva karavany v Chorvatsku na ostrově Mali Lošin, mívali tam i výjezdní pracovní zasedání, bylo to někdy v letech 2005 - 2007. Svědkyně na výzvu soudu předložila dohodu o vypořádání společného jmění manželů, z níž však žádné významné okolnosti ve vztahu k této kauze nevyplývají.
248. Současná manželka Ing. Michala V., **Ludmila V.**, o směnce a o tom, že by Ing. V. v minulosti se směnkami obchodoval, rovněž ničeho nevěděla. Ve své svědecké výpovědi u hlavního líčení pak uvedla, že její manžel byl před nehodou zaměstnán ve Státním zemědělském a intervenčním fondu, kde byl v pozici zaměstnance na kontrolním oddělení dotací. Svou podnikatelskou činnost ukončil vstupem do tohoto zaměstnání, předtím vlastnil společnost Xxx, která se zabývala pojišťovnictvím. Po nehodě musela něco

v dokladech manžela hledat, ale na žádnou směnku nenarazila. Společnou domácnost sdíleli někdy od roku 2009, ale ve vztahu mohli být tak od roku 2003 -2004. Tehdy byl Ing. V. finančním ředitelem ve společnosti ITEAD a.s., kde byla také zaměstnána, resp. její manžel byl zaměstnán ve společnosti ITB Group, která vlastnila ten ITEAD, ale kancelářské prostory byly společné. Dále svědkyně popsala zdravotní stav Ing. V. po nehodě, s tím, že měl pohmoždění mozku, byl v kómatu, v umělém spánku, na plicní ventilaci, měl několik měsíců tracheostomii, takže nemohl mluvit, byl úplně mimo, moc nereagoval, zpočátku řešil jen fyziologické záležitosti. Myslí, že si ji nepamatoval a až asi po roce byli schopni se o něčem bavit, ale na nic z jejich minulého života si nepamatoval. Pak si vzpomněl, že má syna a že měl manželku, ale už vůbec nevěděl ty důvody toho rozvodu. Má útržky paměti na hodně dávné věci, pamatoval si útržky ze zaměstnání, ze škol, něco málo z dětství a z původní rodiny, ale jejich vztah si nepamatoval. V současné době je to víceméně s jeho pamětí stále stejné. Nepamatuje si vůbec ani, co měl k obědu. Po fyzické stránce je závislý na péči druhé osoby, chodí za pomoci trekových holí, sám ale nikam netrefí, takže chodí s asistentkou nebo s ní, má praktickou slepotu. Není schopen si prohlédnout či přečíst nějaký text. Společenských akcí se neúčastní, jediné, co navštěvuje jednou za rok, je ples nevidomých a slabozrakých, potom navštěvuje rehabilitace a lékaře. Jednou nebo dvakrát do roka je pozvaný od nějakých kolegů, které nezná jmény, na narozeniny, kde se o něj vždy někdo postará. Z osob procházejících touto kauzou svědkyně znala jen Jiřího Š.a s tím, že ho znám přes manžela již z období před nehodou, byl to manželův pracovní kamarád, i po nehodě ji často kontaktoval, ptal se na manžela, občas je navštívil, ale postupně to odumřelo. Dále svědkyni připadalo povědomé jméno JUDr. Pavla Hráška. Návrh na omezení svéprávnosti Ing. V. nikdo nepodal, ale není schopen provádět právní úkony a řešit nějaké úřední záležitosti, veškeré formuláře vyplňuje za něho, vysvětlí mu, o co jde, pak mu položí ruku na místo, kde se má podepsat, ruku mu nevede, podepíše se sám. Jeho podpis po nehodě se výrazně změnil, jedná se o dětské kostrbaté písmo. Dále svědkyně uvedla, že jednou před šesti či sedmi lety byla se zaměstnanci firmy ITEAD v Chorvatsku na nějakém ostrově, kde byl i pan V.. Ten jezdil pracovně v rámci toho ITEAD Group také do pražské pobočky. Na dotaz, zda doma po autonehodě někdo navštívil pana V. v úřední záležitosti, aby získal jeho podpis, aby s ním prokonzultoval nějakou obchodní záležitost, aby mu předal nějaké papíry, vyzvedl od něho nějaké papíry, svědkyně uvedla, že jediný, kdo u nich byl, byl pan Š., a bylo to vždy v její přítomnosti, nic takového neprobíhalo a jednalo se o zdvořilostní návštěvu.

249. Podle § 211 odst. 2 písm.a) tr. řádu pak byla u hlavního líčení přečtena také výpověď svědka **Mgr. Ing. Tomáše V.** učiněná v přípravném řízení, neboť pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav tohoto svědka (soudu doložený lékařskými zprávami) a při delší dobu trvající epidemiologické situaci (COVID-19) nebylo možné tuto osobu v dohledné době vyslechnout před soudem, přičemž tato výpověď neměla ani zásadní význam pro posouzení projednávané věci. Tento svědek před policejním orgánem vypověděl, že Ing. Michala V. zná asi 15 let, v podstatě pouze pracovně. Seznámili se v době, kdy svědek poskytoval právní služby tehdejšímu zaměstnavateli pana V.. Postupem času se spřátelili a při pracovních schůzkách se bavili i o jiných věcech než o práci, nicméně pan V. nebyl nikdy jeho klientem, pouze v době kdy se rozváděl, se ho občas zeptal, jak probíhá rozvod, co to obnáší, jednalo se jen o obecné dotazy. Svědek nevěděl, jestli Michal V. někdy osobně podnikal na svoje jméno a matně si vybavuje, že se ho Michal V. ptal, jak se vypisuje směnka a jestli by ji uměl sepsat. Buď si chtěl půjčit nějaké peníze od nějakého kamaráda, nebo naopak, ale nikdy od svědka sepsal konkrétní směnky nechtěl. Směnku, která je předmětem trestního řízení, Tomáš V. nikdy neviděl. Pokud se týká cenných papírů, tak Michal V. obchodoval s akciemi, protože se ho na něco občas ptal, jak se svolává valná hromada apod. O obchodování s pohledávkami Michalem V. svědek nic

nevěděl. Drobné rady poskytoval p. V. ústně, případně e-mailem xxx nebo xxx. Svědek společnost TECHNOEXPORT neznal a jméno JUDr. Karel K. mu nic neříkalo, neznal ani jiná jména související s tímto případem. Nutno dodat, že Mgr. V. při podání vysvětlení dne 9.7.2014 předložil e-mailovou komunikaci s M.V. z období května 2009, v níž posílá M. V. na jeho žádost koncept směnky vlastní na řad Ing. Michala V. ze dne 8.9.2008 na částku 285.000 Kč (č.l. 1114).

250. **Richard Z.** v přípravném řízení již v postavení svědka nejprve (dne 1.2.2018) odmítl vypovídat s odkazem na obavu z trestního stíhání. Poté, co se jej policejní orgán pokusil znovu vyslechnout, a to po původním ukončení shromažďování důkazů a po prostudování spisového materiálu účastníky řízení (ve dnech 5.4., 11.4. a 18.4.2019), změnil svůj postoj a v podstatných částech vypovídal shodně jako v řízení před soudem. U hlavního líčení tento svědek (původně v této věci obviněný) vypověděl, že obžalovaného B. viděl čtyřikrát v životě, neboť jednou se s ním sešel u JUDr. Hráška a pak se viděli třikrát u soudních jednání. K předmětné směnce uvedl, že on se s ní setkal vždy jen jako s blankosměnkou, protože nebyla vyplněná. Jako společnost FONCUS ASSETS byli v obchodním vztahu se společností TECHNOEXPORT a se společnostmi ze skupiny DEBRA, resp. pana K.. Společnosti mezi sebou nějakým způsobem obchodovaly. Část obchodů byla provázána se společností PYROCOM a.s., ve které působil jako člen dozorčí rady, přičemž spol. PYROCOM v té době měla pohledávky vůči spol. SANEX, ve které působil pan Václav M., který předtím působil v PYROCOMu s ním. Protože ty pohledávky nebyly uhrazeny v termínu, spol. PYROCOM podala insolvenční návrh na spol. SANEX s tím, že jedním z věřitelů byla i spol. DEBRA, neví, zda to byla DEBRA Praha nebo DEBRA Invest, která byla věřitelem z toho důvodu, že společnost SANEX dodávala zboží v rámci obchodní operace, kde v podstatě spol. TECHNOEXPORT prvotně financovala nákup tohoto zboží. Tím, že tam byl podaný insolvenční návrh, tak pan K. jako jednatel spol. DEBRA tuto záležitost začal řešit, měl zájem na jedné straně, aby ta spol. SANEX pohledávky hradila, k čemuž nedošlo a řešila se otázka, jakým způsobem dál postupovat. Následně do toho jednání mezi společnostmi PYROCOM a DEBRA vstoupil TECHNOEXPORT, protože situace byla taková, že DEBRA byla věřitelem SANEXu a spol. TECHNOEXPORT byla v podstatě ve stejné věci věřitelem společnosti DEBRA. Proběhla řada jednání, jejichž výstupem bylo to, že FONCUS ASSETS odkoupí ty pohledávky od spol. TECHNOEXPORT, tedy odkoupila její pohledávky za společností DEBRA. Jednalo se o tři pohledávky vyplývající ze třech kupních smluv, ale postoupení bylo řešeno jedinou smlouvou. Následně FONCUS ASSETS od spol. DEBRA Praha odkoupila její pohledávku za společností SANEX, kdy došlo k zápočtu těch závazků a pohledávek, protože na jedné straně spol. FONCUS ASSETS dlužila spol. DEBRA za to, že kupovala její pohledávku, na druhé straně vůči ní měla pohledávku z titulu, že koupila pohledávku za spol. SANEX, takže tím se vyrovnaly ty kupní ceny a spol. FONCUS ASSETS se tak stala věřitelem spol. SANEX. V té době již probíhalo insolvenční řízení, byly podány přihlášky pohledávek do insolvenčního řízení, takže ty se následně převáděly po souhlasu insolvenčního soudu na spol. FONCUS ASSETS a jako zajišťovací instrument k těm pohledávkám byly spol. FONCUS ASSETS ze strany spol. TECHNOEXPORT převedeny tři blankosměnky. Každá ta blankosměnka byla vystavena k jedné konkrétní kupní smlouvě s tím, že v kupní smlouvě bylo zároveň vyplňovací prohlášení, jakým způsobem může být blankosměnka vyplněna. Ty blankosměnky se nacházely u TECHNOEXPORTu a tím, že pak spol. TECHNOEXPORT postoupila své pohledávky vůči spol. DEBRA na spol. FONCUS ASSETS, tak indosovala tyto blankosměnky na FONCUS ASSETS. Pohledávka vůči SANEXu byla součástí insolvenčního řízení spol. SANEX, možná byla v nějaké minimální míře uspokojena, ale velmi nepatrně. Co se týká závazku FONCUS ASSETS vůči TECHNOEXPORTu, tak tam byl domluvený splátkový

kalendář, část těch splátek byla uhrazena, bylo zapláceno cca 40%, zbytek již nebyl zaplacen z důvodu druhotné platební neschopnosti spol. FONSUS ASSETS. Ty směnky zůstaly v té dokumentaci k těm pohledávkám, žádným způsobem se nikde v rámci toho insolvenčního řízení již neuplatňovaly. V této věci FONSUS ASSETS i PYROCOM zastupoval JUDr. Hrášek, který měl kopie té dokumentace u sebe, a někdy v roce 2012 se ho dotázal, jestli ty blankosměnky, které byly avalovány panem M., má u sebe nebo kde se nachází. To souviselo s tím, že ho (svědka) i společnost pan Hrášek zastupoval v rámci sporů, které měli s panem M. a řešil otázku vymáhání pohledávek za panem M. jako fyzickou osobou. Ty blankosměnky byly panem M. avalovány a pan Hrášek říkal, že ty směnky by se mohly v tom vymáhání hodit v rámci nějaké strategie. Ty směnky tedy dohledal a originály těch dokumentů včetně těch blankosměnek předal panu Hráškovi, což bylo pravděpodobně ve druhé polovině roku 2012. Následně ho pan Hrášek požádal, aby ty blankosměnky převedl na pana V., což udělal někdy na jaře roku 2013. Ta transakce probíhala tak, že přišel na schůzku, pan Hrášek mu předal připravenou kupní smlouvu - smlouvu o převodu těch blankosměnek, tu smlouvu podepsal a na ty blankosměnky napsal indosament na pana V.. Koncem roku 2013 nebo začátkem roku 2014 se zprostředkovaně od pana M., kterého oslovila černohorská společnost, dozvěděl, že na panu M. a spol. TECHNOEXPORT, plus na těch dalších, kdo tu směnku nějakým způsobem indosoval, byl uplatněn požadavek na proplacení té částky 900 milionů korun. Požádal pana M., aby mu poslal kopie toho dopisu, který dostal, z toho zjistil, že se jedná o v této chvíli již vyplněnou tu původní blankosměnku nebo jednu z těch třech původních blankosměnek. Obrátil se na pana Hráška, co to znamená a zaskočený p. Hrášek říkal, že to musí ověřit, že neví, co se stalo a následně v horizontu dvou tří týdnů proběhla další schůzka u něho (u svědka) v kanceláři, na které se omlouval, že to je celé nedorozumění, že to nechtěl způsobit. Zeptal se ho na ty další dvě blankosměnky z těch původních tří. Dr. Hrášek nejprve říkal, že neví, že to bude zjišťovat a následně mu ty dvě blankosměnky předal, hlavně z důvodu, aby viděl, že existují a požádal jej, aby je skartoval. Tyto blankosměnky v r. 2018 předal policii. S panem B. se viděl jednou v kanceláři u pana Hráška na společné schůzce, ale to nevěděl, že se jedná o pana B., on se mu nepředstavil nebo se mu představil a on to jen přeslechl. Pan Hrášek o něm vždy hovořil pouze jako o kolegovi, ale je pravda, že pan Hrášek se tak vyjadřuje o většině. Na té schůzce panu B. za účasti pana Hráška vysvětlil, jak vznikly ty blankosměnky, vysvětlil otázku toho předání a indosace těch blankosměnek a předal mu kopie veškeré dokumentace, se kterou v souvislosti s těmi blankosměnkami disponovali. On již ty dokumenty měl v podstatě k dispozici od pana Hráška, který je měl dlouhodobě, přičemž ta schůzka probíhala asi hodinu, kdy si povídali o těch směnkách. Pana B. konkrétně zajímalo, jestli jsou ty směnky pravé, zajímalo ho, jak vznikly, na to se ptal opakovaně, jestli všechny ty podpisy na směnkách jsou pravé. Potvrdil, že jsou pravé. Tato schůzka proběhla před indosací směnek na pana V., někdy koncem roku 2012 nebo začátkem roku 2013, určitě to bylo v zimním období. Účastnil se jí jen on (svědek), JUDr. Hrášek a pan B.. Pan B. nevyšvětloval, proč se o ty směnky zajímá. Panem Hráškem mu bylo řečeno, že ta směnka je díky konkursu na SANEX nepoužitelná, že jediný vůči komu se ta směnka dá nějakým způsobem uplatnit je vůči avalovi, ale až následně po ukončení konkursního řízení. Ta jednání, která souvisela s těmi směnkami, tedy to, že ty směnky převáděl na pana V., měla pomoci při vymáhání pohledávek vůči panu M.. On osobně nebo jeho manželka má vůči panu M. pohledávky z historicky poskytnutých půjček, pan M. byl jeho bývalý obchodní partner, takže jeho závazky vůči němu osobně i vůči společností, ve kterých působil, se pohybují v řádech desítek milionů korun a v těchto věcech ho dlouhodobě zastupoval pan Hrášek, těch žalob byla celá řada. Jen on sám s manželkou měli za fyzickou osobou panem Václavem M. pohledávky v řádech přesahujících deset milionů korun. Neuvědomuje si, jak dlouhá doba uplynula od setkání s panem B. po žádost pana Hráška, aby podepsal smlouvu o převodu směnek, odhaduje od 2 do 6 měsíců. Převod na pana V. si nijak do souvislosti

s osobou pana B. nedával. Proč to převádí panu V., mu pan Hrášek nevysvětloval, prostě potřeboval, aby se ty směnky převedly na pana V.. Pan V. obdržel originály kupních smluv s vyplňovacím právem, resp. Hrášek. Pan Hrášek před jeho podpisem již měl k dispozici dva originály podepsané panem V., přičemž pan Hrášek mu řekl, že si je nechá u sebe v kanceláři, jemu (svědkovi) stačila kopie. Vzal si od něho pouze prostou kopii a předal mu ty indosované blankosměnky. Vyplňovací právo pro pana V. bylo vyznačeno v původních kupních smlouvách mezi DEBROU a SANEXem, ty smlouvy měl v originále pan Hrášek. Vyplňovací prohlášení odešlo od něho společně s těmi směnkami k nabyvateli směnky, všechno, co k tomu měl, odevzdal panu Hráškovi, nechal si kopie těch dokumentů. Jednalo se o úplatný převod, cenu úplaty určil JUDr. Hrášek, ale ty peníze si v podstatě od pana Hráška fyzicky nepřebíral, ta částka byla 10 000 Kč byla spíš formální, zřejmě, aby se nejednalo o bezúplatný převod. Přišlo mu nevhodné brát si ty peníze od JUDr. Hráška, protože on měl ty směnky dál uplatňovat na panu M., když ho zastupoval v rámci vymáhání pohledávek, byli domluveni, že mu odměnu zaplatí peníze až jako podíl z té částky, kterou na panu M. vymůže. Byl to převod úplatný, ale neví, zda pan Hrášek od pana V. těch 10 000 Kč dostal. Indosovat směnky na třetí osobu podle svědka mohlo být výhodné, protože by tam existoval další věřitel. Pan Hrášek měl svoji určitou strategii a v jejím rámci ho požádal, aby ty blankosměnky s avalem pana M. převedl na pana V.. Šlo mu o vymáhání svých pohledávek, ne o vymáhání pohledávek z nějaké blankosměnky. Na dotaz, proč se tedy vzdal garančního nástroje, svědek uvedl, že v té době nevěděl, že má nějakou hodnotu, bylo mu řečeno, že ten garanční nástroj již v podstatě žádnou hodnotu nemá z pohledu toho, že ta spol. SANEX jako výstavce je v konkurzu. Nevěděl o tom, že může uplatnit směnku vůči panu M. jako avalovi, a to ani od svého právního zástupce. Kdyby to věděl, úplně by mu to nepomohlo, protože měl již řadu dalších pohledávek vůči panu M., jen by zvýšil objem těch pohledávek, což nepotřeboval a musel by do toho vkládat další peníze za soudní poplatky. Majetkové poměry pana M. znal. V době, kdy indosoval směnku, podle vyjádření pana M. byl majetek v insolvenčním řízení dostatečný na úhradu jeho závazků, ale on následně začal ten svůj majetek nebo obchodní aktiva převádět do jiných společností. K dalším dotazům svědek uvedl, že neví, zda v době indosace směnky byl oprávněn jednat za spol. FONCUS ASSETS, v té době se společností neměl společného již asi nic, neboť to bylo v době, kdy vlastně již odstoupil z představenstva, vlastníkem také nebyl, tím vlastníkem byla spol. FONCUS a.s. a spol. SHIKIN, obě tyto společnosti patřily jemu. V době převodu směnky z FONCUS ASSETS na pana V. nebyl nikdo, kdo by za spol. právně jednal, když odstoupil. Již si nepamatuje, kdy odstoupil, pravděpodobně ještě před setkáním s panem B.. Odstoupil proto, že ta společnost díky tomu, že nedostala zaplacenou od spol. PYROCOM, neměla žádný majetek a byla již dlouhodobě nefunkční. Nepamatuje si, komu svou rezignaci předal s tím, že je to asi dohledatelné v OR. Poslal to společnosti. Účetnictví FONCUS ASSETS bylo uloženo v archivu ve spisovně a to co měl k dispozici, to předával insolvenční správce. V době jeho odstoupení tam majetek nebyl a účetnictví bylo ještě předtím uloženo do spisovny. Neví proč, ale i když odstoupil z funkce člena představenstva, obchodní dokumenty měl doma. Že je pak distribuoval dál, ač již nebyl oprávněn jednat za spol. FONCUS ASSETS, to si neuvědomil. Smlouva o převodu a indosace směnky je ze 4. 3. 2009, to může proto, že v r. 2013 již nebyl předsedou představenstva spol. FONCUS ASSETS. Na té smlouvě již bylo uvedeno to datum a pan Hrášek ho požádal, aby tu smlouvu podepsal s tímto datem, které tam je, zároveň, aby na ty blankosměnky vyplnil toto datum indosamentu, čili to antedatovali. Nevysvětlil mu to, nezeptal se ho. Ty směnky nebyly vyplněné, když je indosoval na pana V., byly to nevyplněné blankosměnky, nepamatuje si, co tam bylo vyplněné, částka tam samozřejmě nebyla vyplněná, ale přesně si to nepamatuje. Není schopen říci, v jaké podobě ty směnky byly, je to již mnoho let. V jakém stavu ty směnky byly, několikrát popisoval na policii, a jelikož jí předal ty dvě zbylé směnky policii, je jasné,

že byly předány v tom stejném stavu, v jakém se nacházela i třetí blankosměnka, která následně byla vyplněna, nebylo tam datum splatnosti a nebyla tam směnečná částka, nebyla tam vyplněna doložka bez protestu, to razítko tam původně nebylo, ani ho tam následně nedal. Předat ty směnky na policii byl jeho nápad, přinesl je tam on sám se svým právním zástupcem Mgr. Lukovským. Vybral si ho jako právního zástupce v podstatě náhodně. Ty směnky Mgr. Lukovskému ukazoval, než je odnesli na policii, on je měl podle něho u sebe. Řekl mu, ať si ty směnky nechá raději u sebe on, na té policii neví, zda je předal on nebo mu je dal, ale z tašky je vyndal on. Než si ty směnky dal do té tašky, tak je od něho dostal, což bylo v den toho výsledku, do té doby je měl (svědek) k dispozici u sebe doma. Originály smluv o převodu směnek na pana V. si ponechal pan Hrášek, kopii předával na policii, možná ji na začátku předal spol. TECHNOEXPORT, a to v době, kdy ta směnka byla uplatněna, to znamená v r. 2014. Předával ji TECHNOEXPORTu proto, že ho požádal generální ředitel pan K., o vysvětlení, co se stalo. Volal mu a požádal ho o schůzku, to již věděl od pana M., k čemu tam došlo. Na té schůzce si vysvětlovali, jestli se jedná o tuto směnku, potvrdil mu, že to je jedna z těch tří blankosměnek a je možné, že mu při té příležitosti předal i kopii té dohody, ale není si tím jistý. Setkali se v TECHNOEXPORTu a u toho jednání byl ještě pan P.. Možná ty schůzky byly dvě nebo tři, určitě nebyla jen jedna. Na první schůzku žádné dokumenty s sebou neměl, byla informativní, pak mohla být další schůzka, že TECHNOEXPORT ho požádal, jestli by v podstatě ty skutečnosti týkající převodu těch blankosměnek nepotvrdil v nějakém čestném prohlášení, takže pak se řešila otázka toho čestného prohlášení, jím sepsané čestné prohlášení bylo TECHNOEXPORTEM zkontrolováno. Když jim ho poslal, oni ho nějakým způsobem pravděpodobně přeformulovali nebo doplnili nějaké právní formulace a pak to čestné prohlášení podepsal, ověřil podpis a předal panu K.. Pokud zmiňoval, že proběhla řada obchodních jednání, že FONSUS ASSETS odkoupí pohledávky za SANEXem, resp. za DEBROU, tak řada těchto jednání proběhla předtím, než došlo k postoupení těch pohledávek. Když PYROCOM podal návrh na insolvenční řízení SANEXu, tak byl osloven panem K. a začali tu situaci řešit, protože původně pan K. nebyl příznivcem insolvenčního řízení, byl ochoten poskytnout např. nějaké odklady, chtěl tu záležitost nějakým způsobem řešit. PYROCOM měl pohledávky vůči SANEXu řádově ve výši statisíců až milionů korun. Nebyl v představenstvu PYROCOMu, ale přesto to logicky s panem K. řešil, ale pan K. to neřešil prioritně s ním, nýbrž s představenstvem PYROCOMu, což byl pan P., pan K. a krizový manažer pan R. a on (svědek), na druhé straně jednal pan K. za DEBRu a pak tam jednal za TECHNOEXPORT pan L., pan K. a myslí, že v té době i pan W.. Tyto tři strany řešily, že dojde k postoupení pohledávky a k těm vzájemným zápočtům. TECHNOEXPORT věděl, že si to pak započtou s DEBROU. Zápočtem se pak vyrovnaly kupní ceny v rámci toho postoupení pohledávek. Neví, zda ty kupní ceny byly shodné, TECHNOEXPORT/DEBRA na jedné straně a DEBRA/SANEX na druhé straně, ale plus minus ano, ke všemu jsou k dispozici písemné dokumenty. Na schůzce s panem Hráškem jméno pana B. nezaregistroval, to zjistil až z rozhovoru s policistou panem P. Na konci roku 2018 ho doma navštívil policista, který se jmenoval P., požádal ho o rozhovor, ten mu ukázal několik různých fotografií a řekl mu, že je to pan B. Bavili se o celé té problematice té blankosměnky, resp. toho nároku již vyplněné směnky, říkal mu, že policie vyšetřuje pana B. a ukázal mu fotografie a řekl, že na nich je pan B.. Pochopil (svědek), že se s panem B. viděl již u pana Hráška, do té doby to nevěděl. P. předtím neinformoval o tom, že se v kanceláři Hráška sešel s někým, kdo se o směnku zajímal. Začalo to tak, že policista mu ukázal fotografii s tím, že tam je B.. Když o tom zpětně přemýšlí, tak ani neví, jestli to byl policista, ale představil se mu tak, ukázal mu služební průkaz a požádal ho o rozhovor na téma blankosměnky. Žádný úřední záznam si nepořizoval. Číslo průkazu si nepoznamenal, řekl, že je z nějaké republikové složky, působilo to na něho věrohodně, ten člověk znal jeho telefon i e-mail, věděl, že v té věci byl

vyslýchán, mluvil o paní Š. z Krakovské, tedy měl informace, které by např. novinář pravděpodobně neměl. On řikal, že ta kauza je vyšetřována, že tam hrozí poškození státu, že to bylo předáno, že to již paní Š.á nevyšetřuje, že to vyšetřuje nějaká republiková složka, nadřízená Krakovské a z té, že je on. V kostce mu řekl to, co soudu, ale ne tak rozsáhle. O panu Hráškovi vůbec nemluvili. On se ptal spíš na okolnosti, jak ta směnka vypadala, jestli byla vyplněná, jestli je od té doby něco nového. Mluvil hlavně o panu B., řekl, že ho policie vyšetřuje i v souvislosti s jinými věcmi. Byl to spíš obecný rozhovor. Předem ho telefonicky nekontaktoval, přišel a zazvonil na domovní zvonek. V telefonu měl uloženo datum schůzky s panem P., protože si ho následně zapsal, aby věděl, že ten den ho doma navštívil policista, protože to bylo výjimečné. V ten okamžik mu to nepřípadalo podezřelé. Když odešel, dostal strach. Dlouhodobě se léčí s xxx xxx, jakákoli mimořádná událost tohoto typu ty xxx zhorší, což je i důvod, proč potom šel sepsat ten notářský zápis, že cítil, že tu záležitost už chce mít nějak uzavřenou, chtěl, aby někde bylo zaznamenáno, jak to celé bylo. Ten notářský zápis sepsal asi tři týdny po návštěvě toho policisty, popsal v něm ty skutečnosti, jak došlo k předání té blankosměnky a zároveň tam bylo zaznamenáno, že na základě rozhovoru s tím policistou pochopil, že pana B. již viděl. O tomto postupu se s nikým neradil. Notářský zápis vznikl tak, že si ten text přinesl na flashce, protože si myslel, že bude jednodušší pro notářku, že ten text okopíruje, to ona odmítla, že to nesmí a tak jí vytištěný text přečetl a ona ho zapsala. Nejednalo se tedy o spontánní sepsání u notářky, bylo to připravené. Notářský zápis si nechal doma a jeho kopii předal panu P., protože cítil jistou vinu za tento problém, který vznikl a možná měl i vztek na pana JUDr. Hráška, že k tomu došlo, že se stalo něco, co se stát nemělo. Mgr. P. to předával, protože k němu měl důvěru a proto, že to byl právní zástupce TECHNOEXPORTu, ale nepředal mu to osobně, nechal to v obálce u něho v kanceláři- na recepci. Adresu zjistil z dokumentů, které mu dával Mgr. P. nebo mu dal nějakou vizitku. S průvodním dopisem mu to nepředával, nijak mu to nevysvětloval, měl za to, že ten zápis vysvětloval vše. Nic za to nechtěl, neočekával nějakou vděčnost, chtěl se sám vypořádat s tou skutečností.

251. Když podepisoval smlouvu, tak mu nebyl JUDr. Hráškem sdělen fyzický a duševní stav pana V.. Částka 10 000 Kč za indosaci směnek s vyplňovacím právem byla symbolická, on ji neurčoval. Nevěděl, že směnečná suma, která se do směnek mohla vyplnit, byla cca 8 milionů korun. Kdybych to věděl, že ty směnky je možné vyplnit a uplatnit, tak by takto vůbec nepostupoval. Podle ujištění JUDr. Hráška ty směnky již nebylo možné vyplnit z důvodu insolvence společnosti SANEX. Proč je ve smlouvě o převodu uvedeno, že se směnky převádějí s vyplňovacím prohlášením, neví, tu smlouvu připravoval JUDr. Hrášek. K těm směnkám existovalo to vyplňovací prohlášení na částku, která vyplývala z těch kupních smluv. On sám ty směnky převáděl s informací, že je již není možné vyplnit. To do té smlouvy to nenechal uvést, to podle něho vyplývalo z té insolvence. Nevěděl, že díky jeho indosaci se směnky stávají předmětem obchodu, to si neuvědomoval. Že je to obchod, když směnku prodá, to si uvědomuje, ale že s ní někdo může naložit stejným způsobem, to nevěděl, že by ji mohl indosovat také na někoho jiného. Pan Hrášek mu nevysvětloval, proč má dvě směnky u sebe, když byly převedeny na třetí osobu, asi se ho na to neptal. To, že jedna z těch směnek byla vyplněna na částku 900 milionů korun, se poprvé dozvěděl od pana M.. Neví, kolikrát se s panem M. sešli poté, co mu sdělil, že směnka na 900 milionů byla uplatněna na něm, možná to ani schůzky nebyly, možná mu to jen posílal nebo telefonoval, neuvědomuje si, že by se sešli, myslí, že nebyl důvod. K dotazu, jaká očekávání měl od přijetí pohledávek v rámci postoupení pohledávek od TECHNOEXPORTu vůči DEBŘE, eventuálně při postoupení pohledávek DEBRY vůči SANEXU, a v čem bylo pro FONSUS ASSETS výhodné koupit ty pohledávky za plnou cenu, ačkoliv byl SANEX v insolvenční, svědek vysvětlil, že očekával, že to pomůže spol. PYROCOM, která byla jejich dlužníkem. TECHNOEXPORT souběžně s tou smlouvou o postoupení pohledávek

poskytl společnosti PYROCOM finanční prostředky ve formě odložené splatnosti zboží a podporoval společnost PYROCOM. Jednalo se o zboží v hodnotě 16 milionů korun, tedy FONSUSu ASSETS stálo za to vynaložit 7 milionů korun. S tím nápadem, že by jim to pomohlo, přišel pravděpodobně pan K. Po předložení předmětné směnky svědek uvedl, že tato mu byla předána společností TECHNOEXPORT v souvislosti s postoupením pohledávky. Jednalo se však o blankosměnku, na které oproti stávajícímu stavu nebylo vyplněno datum splatnosti, nebyla tam vyplněna směnečná částka, ani ta částka uvedená slovy a nebylo tam razítko „bez protestu“. Ta směnka ve stavu, ve kterém ji viděl naposledy, byla včetně toho jeho indosamentu, tu další část již potom viděl následně jenom v kopii v dokumentaci od pana M. Je to podle něho jednoznačně jedna ze smenek, které převáděl na pana V.. Podle data vystavení té směnky věděl, které směnka se ke které smlouvě váže, která směnečná suma má být vyplněna. Když viděl datum vystavení té směnky, tak si to porovnal s datem uzavření té kupní smlouvy mezi spol. DEBRA a SANEX. Směnku si fyzicky převzal v sídle TECHNOEXPORTu, kdo konkrétně mu ji předal, si již nepamatuje, s vysokou pravděpodobností to byl pan K. nebo pan L., možná mohli být oba u té schůzky. Konkrétně, kdo z těch dvou mu ji dal, neví, rozhodně ji převzal od zaměstnanců TECHNOEXPORTu v sídle jejich spol., má pocit, že v té době již byli na Praze 10 nebo možná to bylo na Václavském náměstí, již si nepamatuje, každopádně to bylo v sídle společnosti. Při předání smenek byl podepsán předávací protokol na ty směnky, ten sepsal TECHNOEXPORT, kdo další, kromě něho ho podepsal, si již nepamatuje. Když přišel na jednání TECHNOEXPORTu, tak ty směnky měl u sebe pan K. nebo L., na těch směnkách již byl vyplněný a podepsaný ten indosament ze strany TECHNOEXPORTu a existoval k tomu předávací protokol, již připravený a podepsaný. To, že směnky budou předány spolu s postoupením pohledávek, byla iniciativa TECHNOEXPORTu, bylo to asi v r. 2008, při realizaci těch transakcí, toho postoupení pohledávek. V té době probíhala celá řada jiných obchodních transakcí s TECHNOEXPORTem. Předpokládá, že již v době podepsání smlouvy o postoupení pohledávek někdo navrhl, že se předají i směnky, ale již neví, kdo to navrhl, byl to někdo z TECHNOEXPORTu, pan K. nebo pan L., jeho vlastní iniciativa to nebyla. Logicky to souviselo s tou transakcí, protože ta směnka byla jako zajišťovací instrument k těm kupním smlouvám. Neví, zda předání smenek bylo zakotveno ve smlouvě o postoupení pohledávek. Směnky mu byly předány s písemným vyplňovacím prohlášením a bylo uvedeno v těch kupních smlouvách mezi spol. DEBRA a spol. SANEX. Převzali pohledávku, která byla zajištěná těmito směnkami, směnky se k nim dostaly jako zajišťovací instrument, následovaly tu pohledávku. K té pohledávce dostali písemnou dokumentaci, která se té pohledávky týkala, jednalo se o kupní smlouvy mezi DEBROU a SANEXem a také kupní smlouvy mezi TECHNOEXPORTem a DEBROU. Neuvědomuje si, zda k předání smenek došlo ten samý den, obecně to fungovalo tak, že ty směnky byly uloženy někde v trezoru a z toho trezoru je mohl převzít jen někdo, kdo měl oprávnění, předpokládá, že to byli nadřízení pana K., ale to je jen jeho dedukce. Předpokládá, že ty směnky převzal teprve poté, co se podepsala kupní smlouva, v ten okamžik si někdo v TECHNOEXPORTu vyžádal originály smenek z trezoru a následně jim je předal. Takto si to vydedukoval. Rozhodně ty směnky neměl v šuplíku pan K. nebo pan L., ty neležely v jejich pracovním stole. K dalším dotazům předsedkyně senátu svědek vysvětlil, že v dubnu 2019 si ho k výsledku předvolala sama policie. Do té doby výpověď odmítal a rozmyslel si to z důvodu, že pochopil, že pana B. viděl a cítil to jako určitou zradu ze strany pan Hráška. Další důvod byl ten, že svou výpověď odmítal na základě doporučení pana Hráška, který ho v té době obhajoval. Došlo k tomu, že trestní stíhání bylo na základě stížnosti zastaveno, sepsal ten notářský zápis a již neměl důvod v té věci nevyprávět. Ing. Tomáše P. zná, jednou s ním osobně jednal, když již zastupoval TECHNOEXPORT a byl obecně deklarován jako majitel společnosti nebo akcionář spol. TECHNOEXPORT. On

vystupoval jako zástupce spol. FONBUS ASSETS, která měla závazky vůči TECHNOEXPORTu a jednali o spolupráci, o úhradě závazků, myslí, že se tam sepisoval nějaký notářský zápis. Jednali o problematice protipožární ochrany, a to jak ve vztahu k TECHNOEXPORTu, tak i pro společnost pana P., pro spol. CHEMOPROJEKT, Jednalo by se určitým způsobem jak o pokračování stávající spolupráce, tak i o určité nové spolupráci, ale i o problematice spíše zahraničních aktivit v Rusku, na Ukrajině, mimo ČR, což pana P. také zajímalo. Ta spolupráce nebyla navázána na společnosti, ale spíše na jeho (svědkovu) osobu. Předmětem notářského zápisu bylo uznání závazku, který vyplýval z těch čtyř kupních smluv na zboží v hodnotě 16 milionů, kteřé byly navázány na tu smlouvu o postoupení pohledávek. Pokud by se ten obchod, to čisté postoupení pohledávek, oddělilo od kontextu ostatních obchodních vztahů, které byly mezi FONBUSem, TECHNOEXPORTem a DEBROU, ztrácela by ekonomický význam, proto se současně ve stejný okamžik uzavřely čtyři kupní smlouvy, na základě kterých TECHNOEXPORT poskytl FONBUS ASSETS, resp. PYROCOMu 16 milionů korun. Takovým obchodem podle něho mohl být vytvořen dostatečný zisk, aby se z něho uhradila složitě doboytá pohledávka, u níž nebylo jasné, zda či v jaké míře dojde k uspokojení v rámci konkursu, ale bylo pravděpodobné, že míra uspokojení bude poměrně nízká. Ta obchodní spolupráce probíhala tak, že TECHNOEXPORT nakoupil zboží za 16 milionů korun od spol. PYROCOM, poslal peníze na účet společnosti PYROCOM, tím pádem společnost PYROCOM získala prostředky a FONBUS ASSETS toto zboží nakoupila od společnosti TECHNOEXPORT s tím, že byla povinna to zboží zaplatit za dva roky. Byla to určitá forma financování formou odložené splatnosti. V té době byla situace TECHNOEXPORTu taková, že tam existovaly dva konkurenční subjekty, na jedné straně tam byla společnost PYROCOM a na druhé straně tam existovala společnost SANEX a v TECHNOEXPORTu byla oběma těmito společnostmi nabízena nějaká forma spolupráce nebo se o nějaké formě spolupráce jednalo. TECHNOEXPORT si zvolil spolupráci se společností PYROCOM, resp. FONBUS ASSETS, který měl stejný zájem, protože FONBUS ASSETS byla společnost, která do PYROCOMU nainvestovala přes 100 milionů korun. Měli jako FONBUS ASSETS zájem na tom, aby společnost PYROCOM fungovala a dokázala nějakým způsobem hradit své závazky. Na začátku byl PYROCOM částečně pana M., když se ta spol. dostala do ekonomických problémů, tak tam došlo ke změně vedení, došlo k tomu, že pan M. své akcie odprodal a nastoupil krizový management, který nějakým způsobem řešil otázku restrukturalizace. V r. 2007 již M. neměl s PYROCOMem nic společného, měl v té době společnost SANEX, která navázala spolupráci s TECHNOEXPORTem ještě v době, když tam byl generální ředitel pan K.. Pan K. se s panem M. znali osobně a domlouvali se na určité spolupráci, pak došlo k tomu, že pan M. neplatil své závazky vůči DEBŘE, ale zprostředkovaně DEBRA v tu chvíli neplatila vůči TECHNOEXPORTu a pan K. sdělil TECHNOEXPORTu, že jim nezaplatí z toho titulu, že mu nezaplatila spol. SANEX. V roce 2008 byla u PYROCOMu akcionářem spol. GREMIN, on sám osobně tam žádný podíl neměl. Do toho roku 2008 PYROCOM spolupracoval s DEBROU, nespolečně pracoval přímo s TECHNOEXPORTem, s ním do té doby nebyly uzavřeny žádné smlouvy, resp. ani FONBUS ASSETS. Bylo to zprostředkovaně přes společnosti ze skupiny DEBRA, ta spolupráce nebyla přímá. TECHNOEXPORT přes DEBRU spolupracoval s PYROCOMEM od jejího založení, asi od r. 2005/2006, podstatně dříve před r. 2008. Do toho potom v roce 2008 vstoupil FONBUS ASSETS, předtím v přímém vztahu s TECHNOEXPORTem nebyl. Svědek nebyl schopen odpovědět, jakou pohledávku (zda TECHNOEXPORT – DEBRA Invest či DEBRA Invest-SANEX) měly směnky zajišťovat v době, kdy je indosoval na pana V.. Nevěděl, zda se na indosaci smének s JUDr. Hráškem dohodl před insolvenčním řízením dlužníka FONBUS ASSETS. Návrh na zahájení insolvenčního řízení FONBUS ASSETS podal TECHNOEXPORT, ale nepamatuje si, kdy to bylo, ani zda to mělo nějakou

časovou souvislost s obdobím indosace směnek. Hned na začátku, když směnky získal, je vůči SANEXu ani vůči panu M. neuplatnil, protože nevěděl, že je může uplatnit. Na FONSUS ASSETS je nechal indosovat, protože je nechtěl odmítnout, když patřily k těm smlouvám, ale v ten okamžik tu směnku vnímali, a panem Hráškem mu to bylo potvrzeno, že je bezpečným kusem papíru. Proto také tu směnku potom postoupil za cenu 10 000 Kč. S panem Hráškem byli poměrně v častém kontaktu, proto se na něho zřejmě obracel na přelomu roku 2012/2013, i když věděl, že společnost již nezastupuje, že již není statutárním orgánem FONSUS ASSETS. Sám panu Hráškovi neříkal, že má ty směnky, pan Hrášek se na ně ptal, jestli je ještě má, na což mu sdělil, že se musí podívat. Pak mu řekl, že je našel.

252. V souvislosti s touto kauzou se cítí pod tlakem, strach a obavy jsou však obecného charakteru, má je již víc než 15 let. V souvislosti s touto kauzou na něho nevznikl z nič strany žádný tlak, aby se nějak choval nebo nějakým způsobem něco sepisoval, aby se k tomu nějakým způsobem postavil. Možná jen nepřímou, kdy ho sledoval ten policista, obecně má obavy z policie. Pokud se v přípravném řízení zmínil, že má strach s pana B., tak již neví, z jakého důvodu to bylo. Bylo mu jasné, že když na policii vypovídal, rozhodně to nebylo ve prospěch pana B. a mohl tak mít určité obavy. Ty obavy s ohledem na jeho onemocnění však nemusejí mít úplně racionální základ, pan B. za to nemůže, nikoho na něho neposlal, žádný dopis mu nepsal, ani on či někdo jiný mu žádným způsobem nevyhrožoval. Ale policie mu přišla nejvíce agresivní, vyšetřování ze strany policie rozhodně nevnímal jako korektní, ale je to spíše otázka pocitu. Panu Hráškovi se o žádném tlaku či tísní nezmiňoval, s ničím takovým se mu nesvěřoval. Pan Hrášek věděl o tom, že byl obviněn nebo odsouzen v záležitosti těch 16 milionů, to vedl kolega pana Hráška pan Mašek, ale pan Hrášek o tom byl také informován a zastupoval ho v řadě dalších obchodních sporů. Pan Hrášek to mohl logicky vnímat tak, že na jedné straně TECHNOEXPORT, který figuruje jako poškozený a na druhé straně je on. Nevěděl o tom, že xxx Mgr. Maška pracoval v TECHNOEXPORTu, pana Maška st. z TECHNOEXPORTu neznal. JUDr. Tomáše Chňoupeka zná, právě on zastupoval spol. PYROCOM v r. 2003 – 2006, byl dokonce v jednu dobu ředitelem dceřiné společnosti PYROCOM v Americe, znal ho přes PYROCOM, znali se pracovní, ale stýkal se s ním i soukromě. Není si jistý, zda ho nebo jeho společnosti někdy právně zastupoval. JUDr. Chňoupek původně pracoval u JUDr. Hráška v kanceláři, pak se osamostatnil. Panu Hráškovi plně důvěřoval a podpis té kupní smlouvy o převodu směnek na pana V., se odehrál v průběhu 3-5 minut v rámci jedné schůzky, kdy projednávali pro něho důležitější věci. Nebylo to rozhodně nijak připravené a dopředu svolané konkrétní jednání za tímto jediným konkrétním účelem. JUDr. Hrášek věděl, že po něm TECHNOEXPORT chce zaplatit dluhy řádově v milionech a že paralelně drží směnku od TECHNOEXPORTu, to musel vědět, když ty směnky držel. Nad možností je uplatnit s ním nediskutoval. Do roku 2013 měl (svědek) ty směnky uložené doma ve skříni s jinými dokumenty, nebyly nikde v trezoru z důvodu, že je považoval za bezpečné. Blankosměnky byly původně tři, následně mu pan Hrášek dvě vrátil, podle něho není logické, aby se předtím nacházely v Černé Hoře. S Ing. K. se zná, jednal s ním několikrát, když byl ředitelem TECHNOEXPORTu, mimo TECHNOEXPORT se nesetkali, naposledy s ním mluvil v době, kdy byl ještě generálním ředitelem. S Ing. K. se viděl na nějaké společenské akci nebo v rámci TECHNOEXPORTu, ale vyloženě aktivně s ním nejednal, žádné jednání neměli, spíš se mohli potkat na chodbě TECHNOEXPORTu nebo na akci, kterou pořádal TECHNOEXPORT. Poté, co byla uplatněna směnka na 900 milionů, se s panem K. nesetkal, telefonicky, mailem nebo jiným způsobem s ním nekomunikoval. S Ing. K. po uplatnění směnky hovořil, nevím, kolikrát se viděli, o čem hovořili, ale určitě se v té době viděli. Mohlo se jednat o otázky té směnky nebo jiných obchodních vztahů. Pan K. byl také

spoluobviněný v té druhé kauze, takže v určitém kontaktu byli. Naposledy ho viděl při jednání u soudu. Společnosti Ing. K. DEBRA byly věřitelem spol. FONSUS ASSETS. Ing. K. neměl jinak nic společného s FONSUS ASSETS, neměl vlastnická práva, neměl žádný majetkový podíl, ani akcie. U Městského soudu v Praze bylo proti jeho osobě vedeno jedno trestní stíhání původně pro pomoc k pokusu pojistného podvodu, následně byla kvalifikace změněna a odsouzen byl pro návod zpronevěry k trestu tří let odnětí svobody podmíněně odloženému na 4 roky a k peněžitému trestu, k náhradě škody nikoli. V současné době proti němu není vedeno trestní stíhání a v minulosti také jiné trestní stíhání proti němu vedeno nebylo. Mgr. Mašek nevěděl o tom, jak to bylo s těmi směnkami, které předal panu Hráškovi, on u toho nebyl a v této věci ho nehájil, hájil ho ve věci pojistného podvodu. Pokud byl v této věci u nějakého úkonu v přípravném řízení, tak jediné, že by zastupoval JUDr. Hráška. Má dojem, že všechny ty věci, které souvisely s jeho trestním stíháním v kauze směnky, řešil výhradně s panem Hráškem. Pan Hrášek nevěděl o jeho notářském zápisu z 12. 12. 2018, tehdy již k němu ztratil důvěru. Myslí si, že JUDr. Chňoupek neměl povědomí o tom, že ty směnky má, od něho určitě ne. Myslí si, že veškeré kontakty s JUDr. Chňoupekem byly předtím, než ty blankosměnky vůbec vznikly. Již si přesně nepamatuje, co vypovídal o této věci před směnečným soudem, v těch podstatných záležitostech vypovídal totéž, co před zdejším soudem, nevypovídal tam pravdivě v té záležitosti předání směnky panu V., když řekl, že směnku předal panu V. a ne panu Hráškovi. Lhal proto, že chtěl potvrdit verzi tak, jak vyplývala z té uzavřené smlouvy. Neví, komu to prospívalo. Obecně ho pan Hrášek instruoval, co má vypovídat, říkal něco ve smyslu, že se má držet těch dokumentů v písemné podobě, ve které existují, aby ho do toho nějakým způsobem nezapojoval s tím, že se o to postará, že nic nezákonného nezpůsobil. Peníze za postoupení pohledávky TECHNOEXPORTu, ty co hradila FONSUS ASSETS, byly ze závazků, které hradila společnost FONSUS ASSETS společnost PYROCOM. Podle splátkového kalendáře se nepokračovalo, protože PYROCOM neměl na to, aby posílal další peníze a tím pádem na to neměl ani FONSUS ASSETS. Osoby Tahir S., K. H., Aleksandar M., Samir K. nezná, z balkánských států nezná žádnou osobu, se kterou by o něčem jednal. Směnečným vyplňovacím prohlášením, o kterém se hovoří ve smlouvě o převodu blankosměnek, jsou míněny ty kupní smlouvy, které byly předány spolu s těmi směnkami. Nebylo to nijak sešito s tou smlouvou. Toto vyplňovací prohlášení policii nepředával, protože policie to měla ve spise založeno několikrát, k dispozici to nemá a kde je originál, neví. Pan Hrášek mu vrátil jen směnky, nevrátil mu ty smlouvy. Originál smlouvy o úplatném převodu blankosměnky je u pana Hráška. Ten nikdy nepřevzal, protože mu pan Hrášek řekl, že si originály nechá jako jeho právní zástupce u sebe. V současné době není pan Hrášek jeho právním zástupcem, ani spol. FONSUS ASSETS. Neměl žádný důvod si ty dokumenty vyžadovat zpět, jsou bezcenné. Policie po něm nechtěla, aby získal originál smlouvy o úplatném převodu blankosměnky. Svědek nedokázal odpovědět, z jakého důvodu byly podpisy u smlouvy o postoupení pohledávek mezi DEBROU a FONSUS ASSETS z 30. 9. 2008 ověřeny až 12. 11. 2008 u jeho podpisu a až 21. 11. 2008 u podpisu pana K. s tím, že předpokládá, že to mohlo být z důvodu toho insolvenčního řízení, že někdo požadoval, aby se ověřily podpisy.

253. Po předložení konceptu dohody o převodu práv a povinností č. 70010D (na č. l. 5556-5559) svědek uvedl, že tato smlouva byla podepsána, a to z důvodu, že na jedné straně byla obchodním partnerem DEBRA a tato společnost měla zajištěné financování obchodů od TECHNOEXPORTu a když by DEBRA nějakým způsobem neplnila své závazky, tak FONSUS ASSETS se na základě této dohody mohla obrátit přímo na TECHNOEXPORT, kde by došlo k převodu té smlouvy. Tím by převzali i závazky DEBRY Praha vůči TECHNOEXPORTu, neboť to byly závazky, které měl FONSUS ASSETS vůči DEBRĚ. V reálu k náplni této dohody nikdy nedošlo a byla zrušena. Byla

- uzavřena mezi ním a panem P. a byla zrušena dohodou, dohodli se, že ji zruší, žádné jednostranné odstoupení tam nebylo. Nevzpomíná si, zda a jak dlouho před zahájením insolvenčního řízení na FONSUS ASSETS to bylo. V mailové komunikaci o předání směnek týkajících se směnky vystavené PYROCOMem z 30. 9. 2008 se zřejmě jedná o vrácení směnek. Pokud byl případ uzavřen, tak se ta směnka nějakým způsobem vrátila, s ním to řešili jako s avalistou.
254. K dotazům senátu svědek Richard Z. upřesnil, že nejprve byly blankosměnky uloženy v kanceláři ve firmě, pak u něho doma, nikdy u nikoho jiného. Když podepisoval směnky v r. 2013 u pana Hráška, tak neviděl, že je osobně předával panu V.. Smlouvu podepsanou od pana V. viděl a neměl důvod pochybovat, že ji podepsal pan V., když mu to řekl jeho advokát. Zbývající dvě směnky mu pan Hrášek vrátil poté, co byl uplatněn nárok na společnosti TECHNOEXPORT, resp. na panu M., kdy mu pan M. řekl, že někdo z Černé Hory po něm chce 900 milionů a že je to ta směnka, která byla původně blankosměnkou. Informoval o tom pana Hráška a na další schůzce, která mohla být do měsíce či 14 dnů, mu pan Hrášek vrátil ty dvě blankosměnky.
255. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že s panem V. nikdy nemluvil. Pan Hrášek o panu V. hovořil jako o svém kolegovi, s nímž měli nějaké obchodní aktivity, obchodovali s pohledávkami. Pan Hrášek zastupoval banky, obchodoval s pohledávkami, což vlastně dělal i pan Chňoupek, panu Chňoupkovi i za účasti pana Hráška půjčoval v minulosti několikrát peníze na koupi nějakých pohledávek apod. Pan Hrášek mu řekl, že neví, jak se ta směnka mohla dostat k tomu žalobci, který požadoval 900 milionů, nechtěl o tom evidentně mluvit a říkal, že je to celé nesmysl, že to nemůže projít apod.
256. K dotazům zmocněnce TECHNOEXPORTu svědek uvedl, že s Ing. W. jednal několikrát, s panem K. vyloženě obchodně nikoli. V souvislosti s postoupením pohledávek a indosací blankosměnek se většinou, když bylo jednání, se projednávalo víc věcí. Hlavní otázkou těch jednání, která se uskutečnila v době postoupení, tzn. srpen až září, byla budoucí spolupráce mezi TECHNOEXPORTem, FONSUS ASSETS a PYROCOMem, řešila se tam otázka uzavření kupních smluv na 16 milionů korun. Proto existovala i dohoda, která provazovala postoupení pohledávek a uzavření kupních smluv. Obecně to v TECHNOEXPORTu fungovalo tak, že schválení bylo na úrovni pana W., ekonomického náměstka, řešilo se kdy, s jakou splatností, a pak co se týká právních věcí tak to měl na starosti pan L. s panem K.. Kromě smlouvy o postoupení pohledávek a čtyř kupních smluv a dohody, která provazovala vzájemně čtyři kupní smlouvy a smlouvu o postoupení pohledávek, o kterých již mluvil, tak žádné jiné dohody uzavřeny nebyly. Obsahem té dohody, která provazovala kupní smlouvy a smlouvu o postoupení pohledávek, bylo něco v tom smyslu, že pokud nedojde k realizaci kupních smluv, tak je právo odstoupit od té smlouvy o postoupení pohledávek. S panem W. nikdy nejednal o tom, jaký je obsah vyplňovacího práva k těm blankosměnkám, to nikdy neřešil. K dotazům zmocněnce pošk. Ing. P. svědek sdělil, že v soudní síni se nachází osoba, kterou označil jako pana B. a se kterou se potkal za přítomnosti JUDr. Hráška.
257. K dotazům obhajoby svědek upřesnil, že schůzka, kdy mu pan Hrášek vrátil blankosměnky, se konala někdy na jaře 2014, asi v lednu či únoru. Neví, zda v době, kdy se konala tato schůzka, již věděl o úpadku FONSUS ASSETS, neboť neví, kdy byl prohlášen úpadek, ani kdy byl podán insolvenční návrh. Byl v kontaktu s insolvenční správkyní, která po něm chtěla nějaké informace a dokumenty. Obecně se ptala, jestli existuje nějaký majetek FONSUS ASSETS. Proč vrátil pan Hrášek blankosměnky zrovna jemu, neví, zřejmě proto,

že mu je předával. Když mu směnky vrátil pan Hrášek, tak byly u něho doma. Neví, proč si je nechal a neodevzdal je insolvenční správce. Pan Hrášek chtěl, aby je zničil, řekl mu, že je zničí, ale pak se rozmyslel. Spolupráce jeho osoby, byť jakkoli spjaté s nějakou právníčkou osobou, s TECHNOEXPORTem v podstatě nepokračovala a v té záležitosti, která se týká PYROCOMu, byla spolupráce ukončena někdy v r. 2011/2012. Potom již žádná spolupráce neprobíhala. Jako Richard Z. nemá v souvislosti se svou trestní kauzou vůči TECHNOEXPORTu žádné závazky z náhrady škody či nemajetkové újmy. Cítí, že TECHNOEXPORTu škoda vznikla, a myslí si, že budoucí obchodní spolupráci v oblasti požární ochrany by se ta škoda dala nějakým způsobem, že by se dal vytvořit zisk, jak pro jejich společnost, tak pro TECHNOEXPORT, které by se dala ta škoda, která právně neexistuje, kompensovat. Pokud by měl identifikovat, v jaké části mohl být TECHNOEXPORT poškozen, tak došlo k nezaplacení 16, 11 a 12 milionů. Suma 4,5 milionů korun byla zaplacená spol. FONBUS ASSETS v průběhu roku 2008/2009, bylo to v době, kdy byl ještě ve funkci. Se společností TECHNOEXPORT však nejedná o budoucí spolupráci, kterou by byla škoda nahrazena, byla to jen jeho představa. Se směnkami se setkával, avšak vždy se jednalo o směnku vlastní, nikdy nepoužil směnku cizí a vždy se jednalo o směnku, která byla vyplněná. V těchto jiných případech nakládání se směnkami k jejich dalšímu převodu nedocházelo, právě proto ten institut toho převodu neznal. Údaje uvedené v notářském zápisu čerpal z předešlého čestného prohlášení, usnesení o zahájení trestního stíhání, stížnosti, kterou proti tomu pan Hrášek podával, sestavil to z více dokumentů. Zápis notářského zápisu si objednal několik dnů předem, tuto službu platil v hotovosti přímo na místě. Po návštěvě pana P., která byla asi 27. listopadu, o té věci několik dní přemýšlel, rozhodl se sepsat ten zápis, objednal se k notáři a mezitím ten zápis připravoval. Objednat se mohl v rozmezí od 1. do 10. 12. 2018. Dlouhodobě se léčí pro kombinovanou úzkostně depresivní poruchu, zhruba od r. 2005 a dlouhodobě užívá léky. V momentě, kdy je nějaká stresová záležitost, tak se dávky zvyšují, v opačném případě se dávky snižují. Ale neznamená to ztrátu svéprávnosti nebo něco takového. Raději volil cestu notářského zápisu místo výpovědi na policii, protože paní kpt. Š.á se chovala hystericky, zvláštním způsobem, když vypovídal, následkem toho bylo, že proti němu bylo zahájeno trestní jednání. Pak už neměl osobní zájem se někdy v budoucnu vidět s paní Š.ou, proto se rozhodl sepsat záležitost do notářského zápisu, proto jej dal k dispozici panu P., ať si s ním naloží, jak chce. V tuto chvíli cítí něco jako morální odpovědnost za problém, který vznikl, způsobil ho on tím, že ty tři blankosměnky předal panu Hráškovi. Z dnešního pohledu by řekl, že se zachoval jako idiot, když ty směnky vůbec předal. Tehdy mu bylo panem Hráškem řečeno, že blankosměnky jsou nepoužitelné, nedají se vyplnit, nedají se nárokovat, ale můžou nějakým způsobem pomoci ve vymáhání pohledávky vůči M. V ten okamžik to pro něho byl „cár papíru“, nepotřeboval s panem Hráškem detailně řešit, co konkrétního bude s tou směnkou dělat. To, že blankosměnka byla dle jeho názoru vyplněna neoprávněně, věděl od okamžiku, kdy ho pan M. informoval, že po něm někdo uplatnil ten nárok. Když od pana M. dostal kopii té směnky, tak pochopil, že se jedná o jednu z těchto tří původních blankosměnek. Na druhé straně byl indosament na pana V., tak bylo jasné, že jde o jednu z blankosměnek a že do té směnky někdo vyplnil částku 900 milionů. Myslí, že kopii té vyplněné směnky na 900 milionů měl na 90% od pana M., nevylučuje, že to mohlo být od TECHNOEXPORTu, ale první, kdo ho informoval, že se něco takového stalo, byl pan M.. Předpokládá, že když dostal výzvu k zaplacení té směnky, součástí té výzvy byla kopie té směnky. Účetnictví FONBUS ASSETS bylo v archivu, o čemž na žádost informoval insolvenční správce, ta si ho odtamtud sama vyžádala. Předpokládá, že když sepisoval čestné prohlášení, tak již ty dvě směnky od pana Hráška měl vrácené. Nevzpomíná si, zda v čestném prohlášení uváděl něco o předání blankosměnek a o indosaci. Je možné, že tam nejsou uvedeny pravdivé skutečnosti týkající se předání těch smenek panu V.. Po předložení jeho čestného prohlášení ze dne 3. 2. 2014

svědek uvedl, že je v něm uvedena nepravdivá skutečnost, že směnky byly předány panu V. dne 4. 3. 2009. Neví, kdo tuto nepravdivou formulaci do textu čestného prohlášení uvedl. U směnečného soudu vypovídal, ač byl patrně poučen o svém právu odmítnout výpověď a s výjimkou předání těch směnek panu V. a datování uzavření dohody u soudu vypovídal pravdivě. Dr. Miroslava O. nezná. V domě, kde ho navštívil policista P., bydlí s rodinou, ale v době, kdy ho navštívil, rodina doma nebyla a nikomu se o té schůzce, která trvala cca 30 minut, nezmínil.

258. K dotazům obžalovaného svědek uvedl, že v době, kdy ho kontaktoval pan K., resp. když se sešel s panem K. a P., tak pravděpodobně již kopii té směnky měl od pana M. Taktéž k datu, kdy sepisoval to čestné prohlášení ze dne 3. 2. 2014, tu kopii směnky již k dispozici měl. Na setkáních s panem P. a K. skutkový děj uvedený v notářském zápisu nepředestřel, protože to nebylo v souladu s dokumentací, která existovala, protože by v ten okamžik říkal něco proti panu Hráškovi, který ho požádal, aby vypovídal v souladu s písemnou dokumentací. Když se tehdy pana Hráška ptal, proč to datum nesouhlasí, říkal mu, že to datum pro indosací směnky není vůbec podstatné, že je podstatná skutečnost, že u předchozích indosací žádné datum není. Pokud je v notářském zápise uvedeno, že předával kolegovi pana Hráška dokumenty, které měl v souvislosti s blankosměnkami k dispozici, a není v notářském zápise uvedeno, že mu předával kopie směnek, tak určitě měl i kopie směnek. Když se scházel v r. 2014 s K. a P., tak tito po něm nechtěli originály smluv. Nemá informaci, kde v mezidobí Hrášek směnky získal zpět, kam si pro ně došel, aby je mohl vrátit, nechtěl o tom mluvit. P. říkal, že hrozí poškození státu, že je tam problém privatizace, že se jí to dotýká, že to může privatizaci zpochybnit. Tím vysvětloval, proč to řeší nadřízená složka policie. Pokud by nedosáhl 16. 9. uzavření těch čtyř smluv, které se v TECHNOEXPORTu nazývaly pracovní „Způsob financování formou odložené splatnosti zboží“, tak by 16. 9. ani nenakupoval pohledávky TECHNOEXPORTu. Z těchto čtyř smluv vznikl skutkový základ, na který se potom nabalovalo vyšetřování ve věci, za kterou byl odsouzen.
259. Na závěr je třeba uvést, že Richard Z. na dotaz předsedkyně senátu (i obhajoby) uvedl, že není ochoten zprostit mlčenlivosti své dřívější obhájce (event. i právní zástupce) JUDr. Pavla Hráška, Mgr. Jakuba Maška či JUDr. Lukovského.
260. Pokud se jedná o hodnocení výpovědi svědka Richarda Z., nelze než konstatovat, že tato není z mnoha důvodů pro soud věrohodná. Jak vyplývá ze shora uvedeného, verze svědka o nakládání s předmětnou směnkou (i dalšími dvěma blankosměnkami) se v průběhu doby vyšetřování radikálně změnila. K její změně došlo na samém konci přípravného řízení, kdy dle názoru soudu nebyly zajištěny de facto žádné důkazy osvědčující vinu obžalovaného, a to z hlediska naplnění subjektivní stránky. Právě nová výpověď svědka Richarda Z. by byla způsobilá takový podklad o vědomostní a volní složce obžalovaného přinést (tedy tvrzení, že František B. musel v době, kdy na jeho společnost byla indosována předmětná směnka, vědět, že směnka měla původně zajišťovat závazek SANEXu toliko ve výši cca 800.000 Kč). A je tedy na místě se ptát, komu tato změna výpovědi posloužila a kdo ji tedy mohl iniciovat. Logicky se nabízí, že tato výpověď se velmi hodila policejnímu orgánu, aby mohl tento případ úspěšně po tolika letech uzavřít, ale zejména poškozené TECHNOEXPORT (a potažmo osobě na jejím majetku a hospodářských výsledcích profitující, ač velmi vzdáleně prostřednictvím různých společností, tedy Ing. P.). To, že notářský zápis Richarda Z. obsahující nové prohlášení (instituty bohatě využívané uvedenými osobami) vznikl na základě objednávky některého ze zástupců TECHNOEXPORTu, pak dokládá okolnost, že Richard Z. tento notářský zápis (bez jakéhokoliv průvodního dopisu a vysvětlení) zanechal

v recepci advokátní kanceláře Mgr. P.. Verze skutkového děje byla předem a evidentně se znalostí spisu pečlivě předem připravena (na flashdisku) a Richardu Z. nelze upřít, že se jí dokonale pro policejní orgán i soud naučil. Přesto jeho výpověď učiněná před soudem obsahuje řadu logických rozporů a nesrovnalostí. Předně je pro soud naprosto nepochopitelné, z jakého důvodu pohledávky a „bezcné cary papíru“ jím vedená společnost FONCUS ASSETS za 7,5 mil. zakoupila, a to v období, kdy si byl R.Z. vědom toho, že Ing. M. a jeho společnosti své závazky neplní a dokonce inicioval (skryt za společností PYROCOM) insolvenční řízení SANEXu. O to více nelogické je to, že tyto „bezcné“ blankosměnky v období, kdy není zástupcem společnosti FONCUS ASSETS, R.Z. prodává, údajně s motivací, aby byly vymoženy dluhy Ing. M. jako avala, které se směnkou vůbec nesouvisí, a s údajným přesvědčením, že směnka není vůči Ing. M. uplatnitelná pro konkurs SANEXu, a navíc, ač se domnívá, že směnka není obchodovatelná, jí prodává spolu s ostatními za 10.000 Kč. Neadekvátní je pak vysvětlení R.Z. v tom směru, že se směnkami předal vyplňovací prohlášení ve formě smluv mezi DEBRA Invest a SANEXem s tím, že toto vyplňovací oprávnění sám získal s převodem blankosměnek a protokolem. Ovšem, jak vyplývá z protokolu o předání směnek ze dne 24.9.2008, je v něm odkazováno na smlouvy mezi TECHNOEXPORTem a DEBRA Invest, nikoli mezi DEBRA Invest a SANEXem (v nichž určité vyplňovací právo k jakýmsi blankosměnkám bylo) a stejně tak na základě Smlouvy o postoupení pohledávek mělo dojít toliko k předání smluv mezi TECHNOEXPORTem a DEBRA Invest, nikoli mezi DEBRA Invest a SANEXem. Pokud i tyto smlouvy získal, pak nikoli v rámci předání blankosměnek. Zároveň pak svědek uváděl (v rozporu se shora uvedeným i se zněním smlouvy o převodu), že blankosměnky převáděl s informací, že je již není možné vyplnit. Velmi pozoruhodné pak bylo tvrzení svědka, že směnky mu byly předány v sídle společnosti TECHNOEXPORT, které již měla na Praze 10. Patrně až v souvislosti se špatně skrytým údivem předsedkyně senátu (neboť TECHNOEXPORT se z Václavského náměstí přestěhoval až po privatizaci), nejspíše uvedl, že to mohlo být ještě na Václavském náměstí. Nevysvětlitelné je i to, z jakého důvodu svědek zbylé dvě blankosměnky předložil až v dubnu 2019. Proč, když bez problémů kooperoval s JUDr. K. a Mgr. P. v průběhu směnečného sporu (předkládal jim požadované doklady), jim nesdělil, že další dvě blankosměnky má u sebe, proč je nepoužil na svou obhajobu, když byl v pozici obviněného, a jak je mohl mít u sebe v období do přelomu roku 2012 a 2013 (když již nebyl členem představenstva FONCUS ASSETS) a znovu pak od přelomu roku 2013 a 2014, když podle M. minimálně jedna z nich byla ještě v roce 2015 údajně v Černé Hoře (a přislíbena Ing. P.) a druhá prodávána v Praze za 8 milionů korun. S tím pak bude patrně souviset i změna obhájce a právního zástupce v osobě Mgr. Lukovského, který na základě jasně vyjádřeného zájmu Ing. P. přebírá v roce 2015 i zastoupení společnosti FÉNIXS. Nevěrohodné je i tvrzení svědka Richarda Z. v tom směru, že po něm JUDr. K. nechtěl originál smlouvy o převodu tří směnek, což neodpovídá svědecké výpovědi JUDr. K., ale ani jeho preciznosti a snaze po získání co největšího množství informací a důkazů. Svědek Z. se pak také v rozporu s výpovědí Ing. M. jednak snažil zapřít jejich osobní styky po avízu směnky, jednak tvrdil, že kopie předmětné směnky byla jeho součástí a že ji obdržel od Ing. M., který ji však mít nemohl. Nesoulad je pak rovněž v tom, kolikrát se sešel s Ing. P. a kdy. Oba sice tvrdí, že jen jednou, avšak každý z nich popisuje jinou příležitost. Ing. P. jednání u generálního ředitele K. a R.Z. jednání u notáře. Shromážděným listinným důkazům pak neodpovídá ani jeho tvrzení o tom, že neměl zkušenosti s blankosměnkami a jejich převody či to, že společnost SHIKIN (majoritní akcionář FONCUS ASSETS) patřila také jemu, jak soud rozvedl již shora v souvislosti s konáním valné hromady týkající se jeho odstoupení. Rovněž pokud se jedná o tvrzení, že PYROCOM vlastnila společnost GREMIN, neodpovídá zprávě insolvenční správkyne ani verzi svědka Ing. M.. Nelze pak přehlédnout ani to, že pokud Richard Z. hovořil o společnosti FONCUS ASSETS, vždy

používal množné číslo, ač byl v tehdejší době jediným členem představenstva (jakožto jeho samostatně jednající předseda), který s TECHNOEXPORTem jednal. Také poukázal na spolupráci mezi TECHNOEXPORTem, DEBROU a PYROCOMem, která přinesla řadu nevyřešených pohledávek a závazků a která se probíhala již od roku 2005, kdy počiná R. Z. údajně trpět úzkostně depresivní poruchou, kdy společnost PYROCOM patří i Ing. M. a zastupuje ji JUDr. Chňoupek, stejně jako společnost SANEX. Pokud si tyto údaje soud spojí s informacemi vycházejícími z odposlechu telefonu JUDr. Hráška, nelze přehlédnout ani pravděpodobné zapojení do těchto transakcí osoby Ing. Tomáše P. (popř. jím ovládaných společností). Je pak také třeba upozornit na to, že Richard Z. (stejně jako Ing. L.) v úvodu své výpovědi hovořil o tom, že FONSUS ASSETS odkoupila pohledávku za společností SANEX od spol. DEBRA Praha. Rovněž významné je Z.ovo spojení platby FONSUS ASSETS ve výši 4,5 miliónu společností TECHNOEXPORT se závazky vycházejícími z kupních smluv mezi TECHNOEXPORTem a FONSUS ASSETS ze dne 16.9.2008 (zboží od PYROCOMu), což nasvědčuje tomu, že se nejednalo o splátky ze smlouvy o postoupení pohledávek, jak prezentuje TECHNOEXPORT, ale znamenalo by to, že za postoupení pohledávek (a směnek) nebylo zapláceno ničeho, když co do zbylých splátek bylo po privatizaci uplatněno pojistné plnění, a také to, že postoupení pohledávek bylo pouze fiktivní uskutečněné za účelem možnosti vyvedení blankosměnek z TECHNOEXPORTu a jejich následného zneužití. Pro úplnost již soud jen připomíná, že bylo zjištěno, že žádný policista jména I. P. či P. I. neexistuje a neexistoval.

261. Soud za účelem zjištění okolností vystavení tří blankosměnek společností SANEX u hlavního líčení vyslechl jako svědka rovněž **Ing. Václava M.**. Ten popsal, kterak z důvodu nedostatku finančních prostředků společnost SANEX, již byl jednatelem a v předchozí době i vlastníkem, nakupovala zboží prostřednictvím společnosti TECHNOEXPORT, kde znal ředitele Ing. K., a po dohodě s pracovníky této společnosti rovněž se zapojením společnosti DEBRA Invest. Obchody domlouval on sám s panem K., o praktickou stránku se pak již starali pracovníci obchodního oddělení TECHNOEXPORTu, pan K. a nějaké dvě paní. Podmínkou podle něho bylo, že každý jednotlivý obchod bude zajištěn blankosměnkou, která bude avalována jednatelem společnosti. V průběhu své výpovědi si svědek vybavil, že před těmito třemi obchody proběhl v roce 2006 ještě jeden obchod, také se tam vystavovala nějaká směnka, ale klasická, nikoli blanko, všechno bylo v pořádku a tu směnku jim vrátili. Zda se tehdy jednalo o přímý obchodní vztah mezi SANEXem a TECHNOEXPORTem, svědek nebyl schopen uvést. Smlouvy i blankosměnky podle něho připravovala administrativa TECHNOEXPORTu, eventuálně DEBRA. SANEXu tehdy poskytoval právní služby advokát JUDr. Chňoupek, ale nevzpomíná si, že by tyto smlouvy připravoval. Ke každé smlouvě podle něho patřila jedna blankosměnka, ty podepsal a spolu s podepsanými smlouvami „jim“ je předali. SANEX dokumentaci k obchodům nedělal, TECHNOEXPORT to uměl, měl na to právní oddělení. Smlouvu o obchodu vztahujícímu se k předmětné směnce podepisovala paní M. (tehdejší majitelka obchodního podílu spol. SANEX a jeho dlouhodobá přítelkyně-partnerka), protože on byl někde pryč, dával jí na to plnou moc. U blankosměnky, kterou zkontrolovala paní M. i právníci TECHNOEXPORTu, překontroloval údaje ke své osobě a připojil podpis za avala i jako jednatele výstavce. Že tam chyběla doložka „bez protestu“ uvedená ve smlouvě, si nevšiml. Směnku podepisoval v kanceláři SANEXu na Novodvorské ulici. Nevzpomíná si, zda mu paní M. přinesla jen jednu směnku nebo všechny tři najednou, ale bylo to v jednom časovém úseku. Neví, co se směnkami udělala dál, podle něho je spolu se smlouvami dala někomu, kdo to zoperoval, tedy nějakému pracovníku TECHNOEXPORTu, který se o případ staral, anebo to odnesla panu K. do jeho firmy. Smlouvu uzavřenou mezi DEBROU a TECHNOEXPORTem neviděl, SANEX měl vyplňovací právo zakotvené ve smlouvě s DEBROU Invest. Na směnce nebyla vyplněna směnečná suma, ani datum a místo

splatnosti. Na těchto obchodech měl SANEX výnos ve výši cca 100%, odběrateli jim zboží bylo hrazeno řádně a včas. Neví, proč společnosti DEBRA Invest za odebrané zboží nezaplatili. Myslí si, že něco částečně zaplatili, byla tam nějaká delší lhůta splatnosti, možná neměli tolik finančních prostředků, ví, že žádali o prodloužení lhůty splatnosti, ale nevzpomíná si, že podepisoval z tohoto důvodu nějaký dodatek ke smlouvě, ale nevyklučuje to. Po předložení kopie dodatku ke smlouvě (č.l. 17) týkající se změny splatnosti svědek potvrdil pravost svého podpisu. Dále svědek uvedl, že nikdy po něm jako po avalovi nikdo nechtěl plnění ze směnky, přitom v minulosti měl majetek řádově ve výši milionů, ale ani DEBRA, ani TECHNOEXPORT, ani FONCUS ASSETS po něm platbu nikdy nepožadovala, patrně ze slušnosti. Určitě by byl schopen jako aval uspokojit předložitele směnky, pokud by k jejímu uplatnění došlo. To, že DEBRA směnku převede na TECHNOEXPORT, mu někdo říkal, bylo to součástí nějaké dohody, ale nevzpomíná si, zda již z období, kdy uzavírali ty smlouvy. Jako partnera bral TECHNOEXPORT. DEBRU a Ing. Eduarda K. tehdy vůbec neznal. Narazil na ně až v rámci komunikace s TECHNOEXPORTem, s nímž měl Ing. K. nějakou širší spolupráci a ví, že se určitě Ing. K. znal s R.Z.. Richarda Z. poznal v rámci obchodní činnosti s protipožární technikou již v roce 1995 ve firmě Fonsus, kdy mu byl představen jako investor. Stýkali se pak i privátně, znali se i jejich rodiny. V SANEXu pan Z. vůbec nefiguroval, ale v roce 2001 či 2002 spolu založili akciovou společnost PYROCOM a.s., každý z nich měl 50% akcií, byli i v dozorčí radě, která měla pravomoc jmenovat celé představenstvo. V roce 2005 si však R.Z. do firmy přivedl své lidi, včetně třetího člena dozorčí rady, přehlasovali ho, o všem pak bez něho rozhodovali, a on (svědek), ač byl 50% vlastníkem, neměl žádný vliv na chod firmy. V roce 2006 chtěl R.Z. odkoupit jeho podíl (resp. podíl, který od něho tehdy již měla paní M.), udělala se nějaká džentlmenská smlouva a ač po něm nechtěl žádné peníze a R.Z. se stal 100% akcionářem PYROCOMu, začal vyvíjet různé aktivity proti němu a snažil se mu znepríjemňovat život. Mimo jiné R.Z., resp. jeho advokáti, zorganizovali konkurs na společnost SANEX s.r.o., kdy návrh podala společnost PYROCOM a přihlásila se do něho i společnost DEBRA Invest se svými pohledávkami z těch tří smluv, ač již něco bylo splaceno, řádově to byly statisíce, které Dobře platili v rámci toho financování TECHNOEXPORTem. Ví, že pan Z. měl problém dát insolvenční řízení vůbec dohromady, protože museli být alespoň dva věřitelé. Musel přemluvit nějakou firmu, aby ten návrh mohli vůbec podat. Někjaké dluhy z obchodní činnosti vůči dodavatelům SANEX měl, dohromady to mohlo být cca 5 milionů. Pohybovali se v obratu cca 50 mil. , aktiva a pasiva měli zhruba ve stejné výši-cca 25 mil. Bylo to těsné a konkurs byl nakonec vyhlášen. Zda se DEBRA přihlásila s celou částkou či zda odečetla uhrazené části plateb, svědek nevěděl s tím, že doklady z konkursu neviděl. Když byl ten konkurs, měl jednání s Ing. K. u něj v kanceláři, někde u nádraží Praha –střed . Neví, proč za ním šel, ale ptal se ho, zda bude tu pohledávku přihlašovat on či TECHNOEXPORT či co s tou pohledávkou bude dělat dál. Věděl, že mu tam v konkursní podstatě visí tři blankosměnky, které měl avalovat a mohl to na něm pak někdo jako na avalovi uplatňovat, chtěl chránit sebe jako fyzickou osobu. Ačkoliv svědek uvedl, že neví, co po Ing. K. chtěl, uzavřel, že to jednání k ničemu nevedlo. Ty kopie blankosměnek společně s účetnictvím a veškerou smluvní dokumentací odevzdali insolvenčnímu správci. Pak se několik let nic nedělo a až v prosinci 2013 dostal výzvu od nějaké černohorské firmy, že jim on či SANEX dluží 900 milionů korun. Volal tedy správci, ten mu řekl, že dopis dostal taky, že se asi zkrátka zbláznili a že tomu nemá věnovat žádnou pozornost. Vyplněnou předmětnou směnku viděl poprvé při svém výslechu ve směnečném řízení někdy v květnu či červnu roku 2014, kdy potvrdil své podpisy. Byla na ní již doložka „bez protestu“, kterou tam původně zapomněli napsat. Následně opakovaně vypovídal na policii u pí. Š..

262. Dále svědek uvedl, že ačkoliv původně nevěděl, že předmětná směnka byla převedena na společnost FONSUS ASSETS, poté, co se o jejím uplatnění dozvěděl, dovtípl se, že to má něco společného s panem Z., a to proto, že stál za tím konkursem na SANEX, jeho advokáti to celé organizovali a všichni věděli, že někde v trezoru TECHNOEXPORTu leží jejich tři směnky. Když přišel dopis z Černé Hory, bylo mu jasné, že je za tím Z.. Neznal nikoho jiného, kdo by dělal takové podrazy, takové divoké akce. Druhý den se s ním sešel, Z. byl v šoku a vypadalao to, že vůbec nevěděl, že to někdo vyplnil na 900 miliónů korun. Bylo by podle něho obrovská hloupost, aby to R.Z. takto vyplnil, protože ty směnky byly tři, stačilo vyplnit jednu na nějakou malou sumu, třeba na 5 miliónů a TECHNOEXPORT by to samozřejmě zaplatil a potom by získali úvěr, se kterým by měli vyšší operativní možnosti. Takhle to bylo přehnané a určitě ten člověk, který to vyplnil, jednal v nějaké emoci. Za Z. šel z důvodu průzkumu boje, aby zjistil, jestli s tím má Z. něco společného. Ten mu neřekl, jak o tu směnku FONSUS ASSETS přišla, jakým způsobem ji, komu a v jakém stavu převedl. Po této schůzce se spolu viděli ještě nejméně 20krát, ale neradili se spolu a neprobírali těch 900 miliónů. Ještě v roce 2010 spolu dělali nějaký obchod v Rusku, kdy normálně spolu komunikovali. Mezitím R.Z. spolupracoval i s jeho synem, takže měli příležitost se vidět.
263. Pokud se jedná o obžalovaného B., toho neznal a kromě soudů či policie se spolu asi neviděli. S Ing. K. se setkal v zimě 2014 v Palladiu a ptal se ho na pana B., protože se nějak dozvěděl, že má s kauzou směnky něco společného. Za panem K. šel, aby se dozvěděl, na jaké úrovni se ta kauza odehrává, protože byl bývalým ředitelem TECHNOEXPORTu, mohl vědět, že se děly nějaké „šachy“ kolem privatizace, pohyboval se ve víru informací a vztahů, tak předpokládal, že něco o tom ví. Pan K. o panu B. řekl, že ho zná a že je to dobrý chlap. Ale jinak nic nevěděl, byl mimo, dělal ředitele Třeboňských lázní a nechtěl mít s TECHNOEXPORTem již nic společného. O panu B. hovořil i se svým sousedem panem T.m, který s ním spolupracoval v minulosti v Německu, ten již zemřel, ale k panu B. mu nic konkrétního neřekl. Dál se poptával u svých známých, dostal informaci, že v tom figuruje nějaký mladý A., nějaký advokát Hrášek, o privatizaci věděl, že ji měl připravovat Ing. K., ale pak jej odvolali a dali tam nějaké jiné lidi-K. a W., a že ačkoliv jen Palác Koruna měl hodnotu více než miliardy korun, cena toho podniku byla cca 600 miliónů. V roce 2014 se setkal také s ředitelem TECHNOEXPORTu panem K.. Nechápal to (svědek) a chtěl vědět, co se děje. Lovil informace, kde se dalo. Chtěl vědět, kdo je majitelem směnky, kdo ji uplatnil a vůči komu, protože byl všude uveden jako aval. Dr. K. mu sdělil, že směnka je uplatněna vůči TECHNOEXPORTu, což jej uklidnilo. Jeho advokáti mu také říkali, že není čeho se obávat.
264. Pokud se jedná o osobu Jaroslava P., svědek uvedl, že se jedná o bývalého pracovníka NBÚ, kterého zná cca 20 let. O směnce se s ním nebavil, ani osobně, ani telefonicky. V roce 2014 či 2015 spolu plánovali nějaký obchod s Iráčany, ale nevyšlo to. Domnívá se, že se pan P. s panem K. neznají. Pana P. se ptal, zda nezná toho Dr. Hráška, který byl spolupracovníka R.Z. a koncipientem v AK JUDr. Chňoupka, jež asi 10 zastupovala i PYROCOM, a on říkal, že se znají dobře. Chtěl se s JUDr. Hráškem sejit a dostal na něho od p. P. telefonní číslo. Ten jej však odmítl, o schůzku neměl zájem. Neví, proč se chtěl s JUDr. Hráškem sejit, ale myslí si, že to nemělo souvislost se směnkou, spíše s R.Z.. O panu V. ví, že je to nějaký invalida, kamarád toho Hráška, ale neví, komu pan Z. tu směnku předal. Společnost FÉNIKS a osobu Hajrudina G. svědek údajně nezná. S Ing. L. nikdy nejednal, s Ing. K. se viděl asi dvakrát či třikrát, když mu dávali tu přípravu. Ing. Petra W. nikdy neviděl, ale ví, že to byl po L. obchodní ředitel TECHNOEXPORTu. Jednou tam jednal s panem K. a ten ho chtěl zavolat, ale nezastihl jej. S Pavlem K. se setkal v době, kdy

už tam nebyl pan K., asi v roce 2008. Bavili se o koupi hasících přístrojů jako reklamních předmětů, což mohl být dobrý byznys, ale potom z toho sešlo. O tom, jak chce TECHNOEXPORT řešit ten závazek SANEXu z předchozích smluv, se podle něho nemluvilo, jen se ta pohledávka zmínila.

265. Ke svému čestnému prohlášení ze dne 29.1.2014 svědek uvedl, že jej poskytl na základě doporučení svého advokáta JUDr. Pacovského, který o této věci sice nic nevěděl, ale asi to po něm chtěl TECHNOEXPORT. Svědek uvedl, že text prohlášení vypracoval JUDr. Pacovský, ale neví, kde vzal konkrétní údaje v něm uvedené, jediné od insolvenčního správce. Sám si to (svědek) nenapsal, dal mu to advokát s tím, že to potřebuje, přečetl si to a podepsal. JUDr. Pacovský to pak pravděpodobně dal do rukou zástupců TECHNOEXPORTu. On sám to policii či soudu nepředkládal. Svědek odmítl své advokáty zprostit mlčenlivosti.
266. K výpovědi svědka Václava M. soud musí konstatovat, že v jeho výpovědi se objevila řada nesrovnalostí, ale i pozornosti hodných informací. Svědek totiž uvedl, že směnka (vyplněná), kterou SANEX vystavil v rámci prvního obchodu souvisejícího s jakousi formou předfinancování ze strany TECHNOEXPORTu, který byl řádně uhrazen, byla SANEXu vrácena. Avšak ze seznamu směnek ke dni 31.8.2008 (tedy k datu, kdy již platba za zboží proběhla) je zřejmé, že uvedená směnka stále byla v TECHNOEXPORTu evidována, což by v případě pravdivosti tohoto seznamu svědčilo o tom, že SANEXu vrácena nebyla a rovněž e-mailová komunikace Ing. K. svědčí o tom, že se směnkou TECHNOEXPORT manipuloval ještě po uvedeném datu. Nelogické je pak rovněž to, že svědek uvedl, že k podpisu smlouvy s DEBROU vázající se k předmětné směnce (ještě jako blankosměnce) udělil plnou moc paní M., protože v době podpisu smlouvy (která je datována 5.2.2007) byl pryč, ale přesto měl toho dne za SANEX jako jednatel vystavit, jako fyzická osoba avalovat a v obou pozicích podepsat předmětnou směnku (údajně vystavenou dne 5.2.2007). To nasvědčuje tomu, že blankosměnka nebyla vystavena či smlouva nebyla podepsána dne 5.2.2007 a došlo k antidataci minimálně jednoho z těchto dokumentů. Bez povšimnutí soud nemůže ponechat tvrzení Ing. M., že je možné, že všechny tři blankosměnky podepisoval najednou či to, že pohledávky SANEXu vůči DEBRA Invest, které blankosměnky měly zajišťovat, byly částečně (řádově ve statisících korunách) SANEXem splaceny. Vyhýbavě se pak svědek stavěl k vysvětlení, proč nebyly faktury splaceny zcela, proč byly pohledávky DEBRY ve formě kupní ceny za zboží v insolvenčním řízení přihlášeny v plné výši či proč po podání návrhu či zahájení insolvenčního řízení navštívil Ing. K.. To, že se v období před zahájením insolvenčního řízení sešel také s Pavlem K. a že insolvenční návrh na SANEX podala společnost jeho přítele Richarda Z., tedy společnost PYROCOM, kterou v minulosti také spoluvlastnil, soud může jen těžko považovat za náhodu. Vysvětlení svědka M. o tom, že z „neznámého“ důvodu Richard Z. začal činit kroky proti jeho osobě a společnosti SANEX, pak rozhodně nevyznívá příliš přesvědčivě, obzvláště pokud v následujícím období dál s Richardem Z. spolupracoval, a to nejen on, ale i jeho syn. S ohledem na časové a skutkové souvislosti mezi privatizačním projektem, převodem směnek (eventuálně blankosměnek) SANEXu a insolvenčním řízením nelze vyloučit, že návrh na zahájení insolvenčního řízení SANEXu byl ryze účelový, čemuž odpovídají i poznatky z insolvenčního spisu, a že mohl mít souvislost právě s převodem směnek, které měly posloužit neztotožněné osobě či osobám k přesně nezjištěným původním cílům, kdy bylo potřeba eliminovat roli výstavce. Nelze vyloučit, že tyto původní plány znal i Ing. M. a nějakým způsobem na nich kooperoval, čemuž nasvědčuje jeho schůzka s Ing. K. a K., ale i to, že ihned po obdržení zprávy o nezaplacení směnky, kontaktoval právě Richarda Z., ačkoliv sám tvrdil, že o indosaci

směnky na FONSUS ASSETS ještě nevěděl a předmětnou směnku si dával do spojitosti s insolvenčním řízením na SANEX a s advokáty R. Z.. V této souvislosti stojí za zmínku i to, že jeden z opakovaně zmiňovaných advokátů- JUDr. Tomáš Chňoupek v minulosti zastupoval jak Richarda Z., popř. jeho společnosti, tak společnost PYROCOM (původně patřící R.Z. a V.), tak společnost SANEX. O tom, že Ing. M. znal určité pozadí související s předmětnými směnkami a neměl v úmyslu před soudem vypovídat pravdu a nic nezamlčovat, svědčí také poznatky z odposlechu telefonu R. Z., jemuž dne 18.6.2014 Václav M. volal, že se potřebuje se Z. setkat kvůli soudu, potřebuje to ještě jednou probrat a zaujmout nějaký postoj, aby si nešli po krku. Za naprosto nepochopitelné, pokud směnečná suma u předmětné směnky měla činit podle svědka, TECHNOEXPORTu i obžaloby částku cca 850.000 Kč s příslušenstvím, pak soud považuje vyjádření V. M. k vyplnění směnky v tom směru, že stačilo vyplnit jednu blankosměnku na nějakou malou sumu, třeba na 5 miliónů a TECHNOEXPORT by to samozřejmě zaplatil, a potom by získali úvěr, se kterým by měli vyšší operativní možnosti. Soud tedy musí uzavřít, že Václav M. nebyl pro soud zcela věrohodným svědkem, u kterého by mohl spoléhat na pravdivost a úplnost poskytnutých informací. Z odposlechu je pak rovněž zřejmé, že byl v určitém submisivním postavení k osobě Richarda Z..

267. Soud dále vyslechl svědkyni **PhDr. Jitku M.**, jedinou majitelku společnosti SANEX v období, kdy měly obchodní případy prostřednictvím TECHNOEXPORTu proběhnout a kdy měly být blankosměnky SANEXem vystaveny. Ve společnosti byla i zaměstnána a měla na starosti obchodní a ekonomickou administrativu. Popsala tři obchody s protipožárními komponenty a obleky z let 2006 - 2007 s TECHNOEXPORTem, resp. DEBROU Invest realizované prostřednictvím TECHNOEXPORTu, dojednané Ing. M. v TECHNOEXPORTu s tím, že zboží již prodávali konečným zákazníkům a smlouvy s dodavatelem byly vždy kryty blankosměnkami. Ona se přípravných jednání neúčastnila, řešila již obchodní materií, a to s pí. Č., a byla přítomna podpisu kupní smlouvy na TECHNOEXPORTu, kdy měla od Ing. M. udělenou plnou moc, protože se tehdy asi nemohl účastnit. Svědkyně si nevybavila, zda byla podpisu přítomna i druhá strana, tedy zástupce DEBRY Invest, ani kdo vyhotovil návrh smlouvy s tím, že se domnívá, že ho dostali od TECHNOEXPORTu. Nevěděla, kdo požadoval zajištění ve formě blankosměnky a jak se o tom dozvěděla, předkládá, že i blankosměnku dostali v TECHNOEXPORTu, protože SANEX běžně se zajišťovacími směnkami nepracoval. Svědkyně nevěděla, od koho ji dostala do ruky ona, ale ví, že podepsanou směnku nesla přímo Ing. K. do kanceláří DEBRY v Hyberské ulici. Nepamatuje si, zda organizovala a podepisovala všechny tři smlouvy, ale domnívá se, že to bylo v jiných datech, ale u pana K. byla asi jen jednou, jen jednou se s ním v tehdejší době viděla. Svědkyně nevěděla, z jakého důvodu byla společnost SANEX Ing. M. převedena na její osobu s tím, že si myslí, že když nabyla obchodní podíl, firma nevykonávala žádnou činnost. Ta byla odstartována až v roce 2005 obchody se společností PYROCOM, kde byli ona i p. M. do té doby zaměstnáni. Společnost SANEX podle ní měla v letech 2005-2007 miliónové obraty, cca do 150 mil., obchody byly ziskové, ale jaké byly výsledky firmy, si nevybavuje, určitě však nebyli v takové kondici, aby mohli vzít vlastní peníze a nakoupit. Proto SANEX přistoupil k tomuto modelu financování. Podle svědkyně za uváděné tři obchody ze strany SANEXu zaplacené nebylo, protože zisk se musel použít na předchozí závazky. Za dobu, kdy v SANEXu působila, žádná z těch směnek nebyla uplatněna, protože Ing. M. vedl na TECHNOEXPORTu nějaká jednání a byla prodloužena splatnost. SANEX měl zaplatit z dalších obchodů, které probíhaly, ale nezaplatil, z jakého důvodu, již neví, nevybavuje si vývoj cashflow. Svědkyně si nevybavovala žádný přímý obchod SANEXu s TECHNOEXPORTem či vystavení měnky na její řad. Po předložení kupní smlouvy (č.l. 1450-1452) připustila, že tuto smlouvu podepisovala a uvedla, že si pamatuje, že jeden

obchod byl zrealizován a SANEXem bylo za zboží zapláceno a směnka byla vrácena, buď ji škrtili nebo roztrhali. Svědkyně nebyla schopna uvést, zda z těch dalších tří obchodů nebylo něco uhrazeno alespoň částečně. To, že DEBRA Invest směnky převedla na řad TECHNOEXPORTu, se údajně dozvěděla, až když začala celá ta záležitost s vyplněnou směnkou, když Ing. M. přišla výzva jako avalistovi, aby plnil ve výši 900 mil. korun. Dopis neviděla, ale sdělil jí to, i to, že tam došlo k nějakému postupnému předávání, až se to ocitlo v Černé Hoře. Na dotaz, zda docházelo někdy k nějaké opravě těchto blankosměnek svědkyně, uvedla, že nikoli. I tato svědkyně potvrdila, že vlastníkem PYROCOMu byl v době podání insolvenčního návrhu na SANEX Richard Z., avšak s tím, že původně byli společníky R.Z. a Ing. M., následně chvíli akcie na doručitele držela i ona a ty pak převedla na nějakou zahraniční společnost pana Z. Dále svědkyně upozornila na to, že společnost SANEX vlastnila ochranné známky v hodnotě kolem 20 mil. korun. Rovněž svědkyně uvedla, že SANEX měl externího právníka JUDr. Chňoupka, zda hodnotil i tyto obchodně-závazkové vztahy, nevěděla. Dále svědkyně uvedla, že se domnívá, že když směnku nesla Ing. K., razítko „bez protestu“ na ní nebylo, bylo tam vyplněno datum vystavení, výstavce, na řad koho, avalista. Nevěděla, zda smlouva s DEBROU Invest byla podepsána právě toho 5.2.2007, jak je datována. Nejprve byla podepsána smlouva a směnka až následně, neví, jak dlouho po podpisu smlouvy, nějak vzápětí. Neví, zda při jejím podpisu byla smlouva již podepsána panem K.. Evidenci směnek SANEX podle ní vedl. Veškerou dokumentaci dostal insolvenční správce. Kde skončila ta vrácená a znehodnocená směnka, neví. Nevzpomíná si, že by u jejího znehodnocení byla přítomna, ale Ing. M. ji informoval.

268. Pokud se jedná o věrohodnost této svědkyně, bylo zřejmé, že si s odstupem času na řadu pro soud celkem podstatných okolností nepamatuje. Otázkou je, zda tomu tak bylo pro odstup času, rozsah její tehdejší činnosti či proto, aby žádným způsobem neuškodila svému druhu Ing. Václavu M.. Rozhodně nelogické je to, že blankosměnku podepsanou Ing. M. měla Ing. K. předávat jen jednou, pokud měly být vystaveny tři v různých časových obdobích a pokud ani Ing. M. podle své výpovědi další dvě směnky Ing. K. nepředával. Ve vzájemném rozporu je pak opět evidence deponovaných směnek na TECHNOEXPORTu, pokud jedna ze čtyř směnek byla SANEXu po úhradě vrácena a znehodnocena.
269. Přirozeně byli u hlavního líčení vyslechnuti i svědci Ing. Eduard Koval, Ing. Jiří K. a Ing. Miroslav L., k jejichž výpovědi soud musel přistupovat velmi obezřetně, neboť kromě toho, že se jedná o osoby, které se podle nyní již pravomocného rozsudku (shora uvedeného) podílely na tzv. tunelování TECHNOEXPORTu před jeho privatizací, jsou také osobami, které nepochybně mají o původní i následné funkci předmětných směnek (resp. blankosměnek) daleko větší poznatky a povědomí než soud sám po tak rozsáhlém dokazování, a lze předpokládat, že nebylo v jejich zájmu s pravdivými okolnostmi soud seznamovat. Ačkoliv tyto svědci nepožívají přílišné důvěry soudu, některá jejich tvrzení přinesla jen další pochybnosti o možnosti objektivně zjistit plánovaný i skutečný osud blankosměnek údajně vázajících se k obchodům se společností SANEX.
270. Svědek **Ing. Eduard K.** před soudem mimo jiné uvedl, že do obchodní transakce mezi TECHNOEXPORTem a SANEXem byla společnost DEBRA Invest s.r.o. (nyní v likvidaci, vlastněná americkou společností PHARE DEVELOPMENT FUNDS Inc., jejíž vlastníky Ing. K. údajně nezná a nikdy neviděl) zapojena na základě dohody s Ing. K. a Ing. M. za účelem zisku ve formě obchodní marže, s tím, že takto fungovaly obchodní vztahy DEBRY a TECHNOEXPORTu běžně. Zajistit závazek SANEXu vycházející z kupních smluv zajišťovacími blankosměnkami byl údajně jeho nápad, neboť i to bylo

podle něho obvyklé, přičemž součástí dohod byla okamžitá indosace směnek ve prospěch TECHNOEXPORTu, což věděl i Ing. M.. Smlouvy se SANEXem údajně vyhotovila společnost DEBRA Invest podle jiných vzorových smluv. Směnky podle svědka vystavil a pravděpodobně vyplnil SANEX, ale poprvé je měl k dispozici na TECHNOEXPORTu, bylo na nich pravděpodobně uvedeno datum vystavení, podpis výstavce a že je vystavena na řad DEBRA Invest, neobsahovala žádné doložky. Nejprve byly podle něho vystaveny blankosměnky a až následně došlo k podpisu kupních smluv, v nichž bylo řešeno i vyplňovací právo ve výši celkového závazku protistrany včetně příslušenství. Ke směnce se dostal, když měl s Ing. K. (kdy neví, zda u toho byl i Ing. L. a pí. Č.) schůzku v TECHNOEXPORTu, kde se kompletovali všechny potřebné materiály, včetně předmětné směnky (ta už tam byla) a sepisoval se ten indosament. V té době již byly podepsány smlouvy SANEXem a on je podepisoval jako poslední. Ty tři obchodní případy se vyřizovaly najednou, tři smlouvy se SANEXem a tři smlouvy s TECHNOEXPORTem. Nepamatuje si, že by mu směnky předával zástupce SANEXu, měl je v ruce pouze při sepsání a podepsání indosamentu na TECHNOEXPORTu, mimo budovu TECHNOEXPORTu je v ruce nikdy neměl. Mezi DEBROU Invest a TECHNOEXPORTem žádné vyplňovací prohlášení nebylo, domnívá se, že TECHNOEXPORT mohl do blankosměnky doplnit to samé co DEBRA nebo cokoliv jiného.

271. Po předložení kopie předmětné směnky, svědek uvedl, že ji viděl už u směnečného soudu, ale v originále takto vyplněnou směnku nikdy neviděl. Pokud by si odmyslel to, co je tam vepsáno propiskou a doložku „bez protestu“, tak v minulosti viděl tři takové směnky, které byly identické, takže se nepoznalo, která je k jakému obchodnímu případu, ničím se podle něho nelišily obsahově ani graficky, a domnívá se, že na nich bylo uvedeno stejné datum vystavení. Měly podpis pana jednatele, z druhé strany byly avalovány p. M. a končilo to jeho podpisem a razítkem DEBRA Invest. Tyto obchody dopadly tak, že SANEX neplatil, a proto si dohodl s Richardem Z., že pohledávky převede na společnost FONSSUS ASSETS. Inicioval to pravděpodobně on sám, protože se nemohl zaplatit TECHNOEXPORTu a potřeboval se toho zbavit. Pan Z. měl podle něho nějaký plán, jak využít pohledávek za firmou Ing. M., na směnky ale nepřišla vůbec řeč, pan Z. věděl, že je nemá, že jsou v trezoru TECHNOEXPORTu. Pohledávky za SANEXem žádným způsobem nevybíhal, k plnění tuto společnost ani nevyzýval, protože byla prodloužena splatnost a následně to vyřešil postoupením. Nejprve svědek uváděl, že úhrada ze strany FONSSUS ASSETS za postoupení pohledávek za cenu v jejich základní výši proběhla nějakým započtením vzájemných závazků a pohledávek z jejich jiné vzájemné obchodní činnosti, která nijak se SANEXem nesouvisela, a dluh vůči TECHNOEXPORTu DEBRA Invest určitě nějakým způsobem vyrovnala. Že bylo zahájeno insolvenční řízení vůči SANEXu se dozvěděl až později. Na druhou stranu však svědek připustil, že je možné, že pohledávku za SANEXem DEBRA Invest přihlásila do insolvenčního řízení před převodem uvedených pohledávek. Svědek uvedl, že se nedomnívá, že by nějaká část těchto pohledávek byla uhrazena, ale není schopen to vyloučit. Svědek také uvedl, že neví, že by FONSSUS ASSETS získal nějaké pohledávky TECHNOEXPORTu vůči společnosti DEBRA Invest. Až po předložení smlouvy o postoupení pohledávek (č.l. 1489-1494) svědek potvrdil, že smlouvu podepsal a že je v ní uvedeno, že pohledávky DEBRA Invest za SANEXem jsou zajištěny třemi blankosměnkami SANEXu avalované Ing. M.. Ty ale byly indosované na TECHNOEXPORT, byly v držení této společnosti, a proto ta je předávala FONSSUSu ASSETS. On tu smlouvu nevyhotovoval. Dále svědek uvedl, že obchodní činnost DEBRA Invest dlouhodobě (již v letech 2001-2002) spočívala v dodávkách zboží souvisejícího s protipožární technikou společnosti PYROCOM, kdy v jedné variantě byla do tohoto obchodování zapojena i společnost TECHNOEXPORT.

Paní Jitku M. zná z období 90.let, viděl ji pak před týdnem u soudu, nepamatoval si ho a že by se viděli někdy předtím, si nepamatuje, nedomnívá se, že by se setkali v souvislosti s uzavíráním smlouvy se SANEXem. S Ing. M. se také znali již z předchozích let (1996-1997). Se SANEXem či TECHNOEXPORTem nikdy nerealizoval obchod blížíci se sumě 900 mil. korun, ale kdyby sečetl všechny obchodní případy s TECHNOEXPORTem, mohlo by to tuto sumu přesáhnout. Avšak nikdy v jednom okamžiku nebyl dlužen takovou částku, výše závazků byla limitována od 150 do 300 mil. korun. Až do doby před privatizací (rok až dva) měl všechny závazky vyrovnány. Do okamžiku, než do TECHNOEXPORTu nastoupili jako zástupci či lidi pověření Ing. P., vše fungovalo. Pak TECHNOEXPORT přestal některé závazky plnit, nemohli obrat dokončit, pak se to zastavilo a dělaly se obchody jen v rámci nějakého vyrovnávání vzájemných závazků a pohledávek. Za osobu pověřenou Ing. P. svědek označil Ing. Petra W., který mu přímo řekl, že je tam nasazený Ing. P., aby udržel pořádek a aby se tam neděly věci, které by mohly majetkovou podstatu TECHNOEXPORTu změnit, jeho obrat pak měl být utlumen. Ing. K.se rovněž vyjádřil k dalším okolnostem, které ve vztahu k němu a jím ovládaným společnostem následovaly po privatizaci TECHNOEXPORTu. Popsal, že ho již 8 let pronásleduje JUDr. Miloslav O., podle něho bývalý pracovník STB, který se prezentuje jako mediátor pracující ve prospěch TECHNOEXPORTu a spolupracovník konkursní správkyne společnosti DEBRA Praha. Sbírá o něm informace, maří jeho podnikatelské záměry, nechává přihlašovat do konkursu neexistující pohledávky či pohledávky za jinými jeho společnostmi (než je DEBRA Praha) s tím, že se snažil ovlivnit i tuto záležitost, když po něm chtěl, aby vytvořil nějaké čestné prohlášení, kde by popsal situaci mezi SANEXem, DEBROU Invest a TECHNOEXPORTem, což dopadlo tak, že to sepsal někdo jiný, JUDr. O. mu to přinesl a on to po konzultaci se svými právníky podepsal. Obsah tohoto prohlášení nepovažoval za závadný, ale nebylo úplné, nebyly tam některé detaily. Podepsal to výměnou za příslib, že společnost DEBRA Praha bude jediná, na kterou podají návrh na insolvenční řízení a ostatní jeho společnosti (kterých je asi 15) nechají na pokoji, což se však nestalo. Obecně pocíťoval psychický nátlak po celou dobu, aniž by mohl říct, že se to týkalo právě tohoto případu, ale má spoustu informací, které by mohly TECHNOEXPORT poškodit, protože s TECHNOEXPORTem spolupracoval dlouho. Ví, že privatizace byla připravena již rok před tím, než došlo k rozhodnutí vlády, nejméně 7 měsíců předtím, než proběhl privatizační projekt, bylo kuloárně rozhodnuto, že TECHNOEXPORT zprivatizuje Ing. P. Ale kdyby byl v tom prosinci p. Topolánek odvolán z předsednictví ODS, zprivatizoval by TECHNOEXPORT někdo jiný. I on sám měl původně zájem přihlásit se do privatizace, byl jediný, kdo měl aktivní saldo s TECHNOEXPORTem řádově ve stovkách milionů korun a měl za sebou skupinu s aktivy převyšujícími 10 mld. korun. Nakonec z toho ustoupili, protože se jim dostalo informace, jak to bude, kdy byla vyřčena věta: „dostane to Tomáš“, a když nebyli schopni zajistit tu provizní část. Favorit privatizace by podle něho musel totiž složit poměrně vysokou částku v řádu stovek milionů korun a ty neměli. Nemá na mysli žádnou kauci, ale klasický úplatek. Někdo měl dostat peníze za to, že zajistí V.ství v privatizaci. Ta suma byla cca 500 mil. korun, 200 mil. z toho mělo jít ve prospěch nějakého Mirka, resp. náměstka ministra financí F.y, který měl privatizaci v gesci, a zbytek administrátorům, kteří připravovali privatizační projekt. Tyto podmínky mu byly sděleny na jednání v restauraci Kampa, a to Jiřím O., který se pohyboval v politických kruzích a byl přítelem nynějšího prezidenta Zemana, avšak již je mrtev. Ing. K. se chtěl podle svědka rovněž výběrového řízení zúčastnit a měl za sebou ještě lepší skupinu než on, ale myslí si, že ani on do toho nakonec nešel. Obžalovaného B. viděl asi třikrát v životě, a to vždy u soudu. Před tím, než začal soud, o něm v souvislosti se směnkou nic neslyšel. Dříve slyšel jen, že existuje nějaká velká finta, ale netušil, že držitelem směnky je obžalovaný B. a už vůbec ne, že to souvisí se SANEXem. Svědek pak nebyl schopen logicky vysvětlit, z jakého důvodu posílal dne 7.2.2007 e-mailem paní Č. snímek předmětné

blankosměnky a nevěděl, zda se nějakým způsobem opravovalo špatné popisné číslo adresy TECHNOEXPORTU na indosamentu. Na dotaz, jakou dokumentaci předával R.Z. při uzavření smlouvy o postoupení pohledávek za SANEXem, uvedl, že se domnívá, že žádnou a že se jen dohodlo, že bude uveden na rubopisu směnky jako její držitel. Následně se opravil s tím, že z 90% Richard Z. dostal kopie primárních smluv dříve, než podepsali smlouvu o postoupení pohledávek, aby se v tom zorientoval. K osobě Richarda Z. svědek uvedl, že ho zná cca od roku 1997, kdy mu pomáhal s financováním ve formě úvěrů v oblasti nemovitostí. Pak se potkali, když obchodoval se společností PYROCOM, který byl prezentován jako společnost Ing. M. a R.Z.. Později začal řešit problémy s dluhy PYROCOMu a pan Z. mu pomohl vylikvidovat závazky PYROCOMu ve výši cca 30 mil. korun. Jinak s R.Z. neudrzuje žádné styky, nejsou přátelé.

272. Pokud se jedná o osobu Ing. Tomáše P., svědek uvedl, že s ním mluvil cca 50-100krát. Připomněl rovněž, že v kauze pojistného podvodu, v níž byl nakonec odsouzen pro účastenství na zpronevěře, jako podezřelé osoby původně figurovali právě Ing. P. a Richard Z. Naposledy s Ing. P. mluvil v roce 2013-2014 o realizaci projektu výstavby rodinných domů ve Štíříně a Kfelích, který byl zastaven. Popsal také vývoj obchodní spolupráce jeho společností po privatizaci TECHNOEXPORTu s tím, že Ing. P. použil zřejmě stejnou strategii jako v případě obžalovaného B., kdy obchodní spor přenáší na půdu trestní, aby ho psychicky a fyzicky odstavil od možnosti dále pokračovat v obchodování. O obchodování se SANEXem a směnkách spolu asi nikdy nemluvili. S Ing. W. byl v kontaktu minimálně jednou týdně, žádné přátelské vztahy mezi nimi nebyly, pouze čistě obchodní, byl velmi pečlivý a důkladně prověřoval každý obchod, parafoval každou smlouvu. Pravděpodobně některé akce konzultoval s Ing. P., neboť se občas vracel s tím, že „to“ neprojde, a to i v době před privatizací. Dále svědek poukázal na to, že v únoru roku 2012, v době, kdy již Ing. P. úřadoval v TECHNOEXPORTu a byl na něho Dr. O. vyvíjen nátlak, aby se podřídil přání TECHNOEXPORTu, se ho někdo pokusil zabít. Byl neznámým pachatelem fyzicky napaden ocelovou tyčí, bit do hlavy i těla, měl rozdrcenou hlavu, ledvinu a kolenní kloub, přičemž útok byl ukončen jen díky příjezdu autobusu s turisty. Po tomto jeho napadení jeho manželka dostala SMS, at' začne (svědek) rychle platit nebo se to bude opakovat.
273. Pokud se jedná o to, jaká kupní cena za akcie TECHNOEXPORTu by mu připadala přiměřená za situace, kdy se chtěl privatizačního řízení se svou skupinou účastnit, svědek uvedl, že ačkoliv ví, že majetek včetně Paláce Koruna byl ohodnocen nějakým znaleckým posudkem na 3,4 mld. korun, bylo by třeba vzít v potaz závazky TECHNOEXPORTu ve stovkách milionů, že Koruna byla pronajata třetí osobě, ale hospodařil tam někdo jiný a pronájmy šly ve větší části někam jinam. Částka kolem 500 mil., za kterou byl TECHNOEXPORT nakonec zprivatizován, by mu připadala úměrná, ovšem za předpokladu, že by se otevřelo účetnictví včetně podrozvahové části a ukázaly se závazky tak, jak skutečně jsou. K tomu však podle něho nikdy nedošlo. V podrozvahové části se totiž podle něho mohly objevit jakékoliv cenné papíry, jakékoliv smlouvy. Podle něho se dá spekulovat, že někdo vyplnil tu směnku, aby mohla být případně použita pro snížení hodnoty TECHNOEXPORTu při privatizaci a následně se to tomu, kdo ji vyplnil, vymklo z ruky a nějakou cestou se ta směnka dostala k panu B.. Jedná se o jeho osobní dedukci, ale kdyby se z podrozvahy objevily věci, které v privatizačním projektu nebyly, seděl by místo obžalovaného B. před soudem někdo jiný.
274. Jak soud již shora uvedl, výpověď tohoto svědka sice není zárukou úplnosti a pravdivosti poskytnutých informací, avšak některé z nich vysvětlovaly určité nejasnosti či podpořily

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

dedukce soudu, na které upozorňoval již shora v souvislosti s listinnými důkazy. Ing. K. totiž uvedl, že všechny tři obchodní případy se řešily či kompletovaly najednou, ve stejném okamžiku, a všechny tři zajišťovací blankosměnky byly zcela identické, ničím se nelišily, ani datem vystavení a nebylo možné poznat, k jaké smlouvě se vztahují. To by korespondovalo s tím, že se JUDr. Bezděka pozastavoval nad tím, proč jsou směnky tři i s tím, že v právní analýze - due dilligence pro B.G.M. Capital je konstatováno, že směnka SANEXu je vyhotovena třikrát. To by však znamenalo, že po odevzdání dokumentace do data-roomu bylo s blankosměnkami a jejich kopiemi ještě manipulováno a jejich obsah měněn, když další dvě směnky obsahují různá data vystavení a jedna z nich dokonce i místo plnění. Zarážející pak je i to, která verze svědka v případě popisu chronologie jednání vztahujících se k postoupení pohledávek za SANEXem neodpovídala dataci smluv, což může být způsobeno dlouhým časovým odstupem od událostí či dodatečným vyhotovením smluvní dokumentace. Rovněž lze na základě výpovědi svědka usuzovat, že dohoda o výši ceny za postoupení pohledávek a způsobu její úhrady ze dne 30.9.2008 měla původně jinou podobu a jejím obsahem bylo započtení jiných závazků, než-li jsou závazky DEBRY za TECHNOEXPORTem související s nákupem zboží pro SANEX. Rozhodně soud nemůže bez dalšího odmítnout verzi svědka vztahující se k okolnostem privatizace, neboť sám na základě připojeného vyšetřovacího spisu zabývajícího se privatizací naznal, že privatizační projekt byl s vysokou pravděpodobností skutečně vytvořen tak, aby se nabyvatelem akcií mohla stát společnost Ing. Tomáše P.. Ani osobní dedukci svědka o tom, že předmětná směnka mohla být zamýšlena jako další nástroj pro snížení hodnoty akcií TECHNOEXPORTu před privatizací a „někomu“ se to vymklo z ruky, nelze podle soudu zcela zavrhnout. A pokud svědek naznačil existenci při privatizaci „neodkrytých“ cenných papírů a smluv, soud připomíná e-mail Ing. K. o tom, že Palác Koruna už TECHNOEXPORTu nepatří či rozhovor F.B. s D.P. o tom, jak Ing. P. ze soudu neznámých důvodů nemohl naplnit své plány s uvedenou nemovitostí, ale také to, že TECHNOEXPORT v roce 2010 (podle Ing. P. za 200 mil. korun) skupuje akcie společnosti KORUNA PALACE MANAGEMENT, ačkoliv sám Ing. P. uváděl, že Chemoprojekt či TECHNOEXPORT neměl zájem a potenci tento Palác obhospodařovat. Výpověď svědka Ing. K. pak rovněž ukázala na nepravdivost verze Ing. M. o tom, že společnost DEBRA Invest a Ing. K. do doby uzavření uváděných tří obchodů neznal, a je nutno se zamyslet nad tím, proč měl svědek M. potřebu utajovat obchody tehdy jím spoluvlastněné společnosti PYROCOM se společností DEBRA Invest a již předchozí obchodní spolupráci s Ing. K.. Soud uzavírá, že obsah výpovědi svědka Ing. K. považuje za celkem věrohodnou, byť s tím, že lze předpokládat, že s ohledem na jeho možné zapojení se do ne zcela legálních transakcí a možné obavy o svůj další osud (a to s neblahými zkušenostmi, které po privatizaci TECHNOEXPORTu nabytl) z opatrnosti nevyjevil všechny podstatné okolnosti této kauzy.

275. Svědek **Ing. Jiří K.**, který v přípravném řízení využil práva odepřít výpověď podle § 100 odst.2 tr. řádu, pak před soudem vypověděl, že v TECHNOEXPORTu pracoval od roku 1975 do roku 2010, přičemž v letech 2007-2008 byl na pozici zástupce ředitele obchodní skupiny, v letech 2008-2010 na pozici ředitele obchodní skupiny. Jeho přímými nadřízenými tak byli nejprve Ing. L. a poté Ing. W., jakožto ekonomický náměstek generálního ředitele. Podřízení mu byli pracovníci T., Č., J., Č.. O postoupení pohledávek mohl podle svědka rozhodovat pouze generální ředitel, který smlouvy podepisoval a o realizaci obchodních případů rozhodoval pan W., včetně toho, jaké obchody budou zajištěny směnkami. V období před jeho působením to byl Ing. M.. Směnkou se podle něho zajišťovaly zejména úhrady kupní ceny u stavební výroby. Směnkou zajišťoval obchody i SANEX s.r.o. Obchodování se SANEXem a jeho způsob stanovil Ing. K., jednalo se asi o čtyři případy. Smlouvy vyhotovila i zpracovávala pí.Č., právní oddělení je pak posoudilo.

V těchto případech směnky vystavené SANEXem DEBRA Invest předala TECHNOEXPORTu, aby je dali do trezoru, neví přesně proč. Jednalo se o tři blankosměnky, kde nebyla vyplněná jen cifra, nepamatuje si, zda tam bylo datum. Podle svědka na nich bylo vyplněno místo splatnosti. Doložka na nich žádná nebyla. Při převodu směnky DEBRA Invest TECHNOEXPORTu žádné vyplňovací právo neudělila. Domnívá se, že žádné směnky dál nepostupovali, ale směnky SANEXu byly postoupeny spolu s pohledávkou za SANEXem, která byla postoupena na TECHNOEXPORT firmou DEBRA, společnosti p. Z.. Textace indosamentu byla podle svědka konzultována s devizovým a právním oddělením. O převodu směnek rozhodl Ing. W., na základě jehož pokynu jednali, kdy směnky byly součástí smluv. Na předání směnek se sám podílel, ale nevzpomíná si, z jakého důvodu směnky nebyly předány při uzavření smlouvy o postoupení pohledávek. Při předání blankosměnek p.Z. mu žádné vyplňovací právo uděleno nebylo. Předpokládali, že si tam nemůže napsat, co chce, že je to jen do výše postoupené pohledávky a může je uplatnit jen u SANEXu. V ostatních obchodních případech se u blankosměnek dělaly písemné dohody o vyplňovacím právu. Podle něho vyplňovací právo byl oprávně vyjádřit asi generální ředitel, ale nebyl u toho, že by generální ředitel p.Z. sdělil rozsah vyplňovacího práva. Bohužel asi žádným způsobem nezajistili, aby si majitel směnky nevyplnil, co chce. Nepředpokládali, že se bude se směnkou obchodovat, byla to garanční směnka vázající se na ten obchod. Že lze směnku použít kromě výstavce a avala i proti indosantům, nevěděl. Když se pohledávky a směnky převáděly, bylo zjištěno, že SANEX je před konkursem, přičemž postupník o tom věděl. R.Z. se s panem M. znali, věřili, že spolu vyrovnají, měli vůči sobě ještě nějaké věci. V době, kdy se postupovaly uvedené pohledávky FONSUS ASSETS TECHNOEXPORTu nic nedlužil, dlužil DEBRĚ Praha a ta dlužila TECHNOEXPORTu. V letech 2007-2010 TECHNOEXPORT realizoval obchody celkově za cca 750 miliónů. Jednotlivé obchody za 900 miliónů se dělaly naposled na počátku devadesátých let, např. rafinerie v Iráku. Podle tohoto svědka byly ty tři obchody se SANEXem, resp. DEBROU realizovány postupně, najednou to bylo při postoupení. P. Z. podle sám zájem o pohledávky neprojevoval, převod pohledávek byl podmíněn čtyřmi obchody mezi PYROCOMem, TECHNOEXPORTE, a FONSUS ASSETS. Po privatizaci bylo uplatněno pojistné plnění v souvislosti s tím, že FONSUS ASSTES za postoupení pohledávek nezaplátil.

276. Po předložení kopie předmětné směnky ze dne 5.2.2007 svědek uvedl, že takovou směnku nikdy neviděl, vidí sice razítko TECHNOEXPORT, ale nedokáže to nijak vysvětlit. Směnku „prázdnou“, když to bylo nevyplněné, ale viděl, jednak když se směnky předávaly, jednak si u p.Z. vyžádal kopie, protože si je nepořídili. Měli jen kopii bez indosamentu. Není schopen určit, k jakému obchodu se směnka váže, neví, kdo by toho byl schopen, neví, kdo ji vyplnil.
277. Na dotaz, zda Ing. M. věděl, že DEBRA Invest směnku obratem indosuje na TECHNOEXPORT, svědek uvedl, že ji neindosoval obratem, že jen podepsali převzetí, ale indosace proběhla až při postoupení pohledávek. Předpokládá, že do té doby směnka byla u nich v trezoru, neví, jak se k nim směnky dostali, DEBRA je předala TECHNOEXPORTu, aby je dali do trezoru, ale zajišťovali DEBRu. Poté, co bylo svědkovi na žádost zmocněnce předloženo interní sdělení se žádostí o deponování směnky ze dne 12.2.2007, svědek uvedl, že v tomto dokumentu je uvedeno, že již bylo indosováno, patrně si to nepamatuje.
278. Ke vztahu Ing.W. s R.Z. svědek uvedl, že si nemyslí, že by se nějak zvlášť znali, neví, zda v záležitosti postoupení pohledávek tito dva spolu jednali. Ke vztahu Ing. W. s Ing. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

vedl, že se jednalo o vztah pracovní, protože p.W. dělal v minulosti náměstka v Chemoprojektu.

279. Dále svědek popsal okolnosti sepsání čestného prohlášení s tím, že tak učinil na žádost p. K., že text sepisoval on sám podle smluvní dokumentace, kterou mu poskytla paní T., v té době pracoval v Chemoprojektu a TECHNOEXPORT byl ve stejném „baráku“. V Chemoprojektu pracoval od ledna 2011 do roku 2017, kdy odešel do důchodu. Na dotaz, co se stalo se směnkou z případu, o kterém hovořil jako o jednom případě, který byl zaplacen, svědek uvedl, že předpokládá, že směnka byla vrácena. Podle něho nemohli mít v trezoru zajišťovací směnky k obchodům, které byly uhrazeny. Kdo měl na starosti vrácení směnek či jejich skartaci, však nevěděl s tím, že na to nikdo konkrétní nebyl. On sám údajně nikdy předání a vydání směnek z depozita nerealizoval, ale vždy to muselo být písemnou formou. Na dotaz, zda zná pana O., svědek uvedl, že mu to něco říká a spekuloval, zda se nejedná o vyšetřujícího policistu.
280. Výpověď svědka K. určitým způsobem vysvětluje tvrzení svědka K., že všechny tři obchody vztahující se k SANEXu se de facto v TECHNOEXPORTu administrovaly najednou (když se směnky převáděly na FONSUS ASSETS), a rozhodně nelze vyloučit, že do té doby v trezoru TECHNOEXPORTu ležely blankosměnky SANEXu bez data vystavení a bez indosace na TECHNOEXPORT (eventuálně směnky v jiné podobě) a až následně se s nimi v blíže nezjištěné době před privatizací a před postoupením pohledávek účelově po dohodě mezi Ing. M., R.Z., Ing. K., Ing. K. a patrně i Ing. W. a Bc. Pavlem K. disponovalo a manipulovalo. Kromě toho indosace na řad TECHNOEXPORTu v období, kdy měla DEBRA Invest za SANEXem nesplacenou pohledávku a sama dlužila TECHNOEXPORTu, by nebyla nijak logická a pro DEBRU Invest taktická. Nelze pak žádným způsobem přeceňovat ani důkazní hodnotu interních žádostí o deponování směnky, jak bude rozvedeno níže v souvislosti s vyjádřeními pí. Č. a D., které v tomto případě překvapilo i samotného svědka K.. Nelze pak pominout ani to, že Ing. K. je dalším svědkem, který uvedl, že zajišťovací směnka z obchodu se SANEXem, jenž byl v plné výši uhrazen, byla SANEXu vrácena. Přesto byla tato směnka evidována v dokumentaci pro data-room a je předmětem e-mailové komunikace Ing. K. v období po odevzdání takové evidence. I tento svědek do situace zamíchal společnost DEBRA Praha a upozornil, že ta byla dlužníkem TECHNOEXPORTu a jejím dlužníkem byl zase FONSUS ASSETS. Tato okolnost může nějakým způsobem souviset i s možným započtením vzájemných závazků a pohledávek, jejich vzájemným postupováním a možnostmi, že zápočet u smlouvy ze dne 30.9.2008 (DEBRA Invest-FONSUS ASSETS) proběhl jiným způsobem, jak tvrdil svědek K..
281. Pokud se jedná o svědka **Ing. Miroslava L.**, tento u hlavního líčení vypověděl, že v TECHNOEXPORTu pracoval v letech 1975 až 2010, od roku 2006 jako ředitel obchodní skupiny č.3, kdy jeho zástupcem byl Ing. K.. Ten si také podle něho přivedl Ing. K. a jeho společnost DEBRA již v roce 2003 a měl nejlepší vztahy s panem Z. Obchody se SANEXem pak dojednával Ing. K.. Na jeho příkaz měli uzavřít tři obchody s protipožárními komponenty a oděvy s firmou SANEX prostřednictvím společnosti DEBRA. Blankosměnkami SANEXu si pravděpodobně chtěli pojistit platbu konečného uživatele, přičemž požadovali, aby byla avalována. Ty byly SANEXem vystaveny na řad DEBRY a v průběhu podpisu těch smluv je DEBRA indosovala na jejich řad, a to pro případ, kdyby nebylo zaplacen. DEBRA podle něho směnky neměla, bylo to na řad TECHNOEXPORTu hned v době bez toho podpisu. Směnku by pak vyplnili a uplatnili vůči SANEXu. Zboží bylo TECHNOEXPORTem zaplacen, dodáno DEBRĚ a ta jim

potvrdila, že ho dodala SANEXu. DEBRA jim však nezaplatila s odůvodněním, že nedostala zaplacení od SANEXu. Bylo tedy na místě zabývat se tím, jak tu pohledávku deblokovat. Byla možnost vymáhat to po dlužníkovi či pohledávku prodat s nějakým disážíem a získat alespoň část peněz. Nabídla se firma FONSUS ASSETS, že pohledávku odkoupí a zaplatí v plné hodnotě a vedení rozhodlo. Připravily se smlouvy o úplatném postoupení těch tří pohledávek, které byly konzultovány s oddělením devizovým i právním, s tím, že splátka mohla být v několika tranších, kdy smlouva vstoupila v platnost po zaplacení té první tranše. Při uzavření smlouvy byly předány kupní smlouvy a dodací listy. Pak vedení rozhodlo, že se předají i ty směnky, což podle něho mělo logiku, aby si FONSUS mohl ty směnky uplatnit, pokud si pohledávky po SANEXu nevymohl. To bylo rozhodnuto později, při uzavírání smlouvy o postoupení pohledávek směnky asi nepovažovali za důležité. Připravoval se protokol o předání těch směnek a jelikož to nikdy nedělali, konzultovali to na devizovém oddělení. Ty směnky byly všechny blanko, bez jakéhokoliv zásahu, přibyl tam jen indosament TECHNOEXPORTu, s tím, že ty sumy byly obsaženy ve smlouvách a FONSUS tak přesně věděl, kolik by měl do směnek vyplnit. Neměli žádné smlouvy o vyplňovacím právu, protože byly předány ty smlouvy mezi TECHNOEXPORTem a DEBROU PRAHA. K těm blankosměnkám neexistovalo žádné vyplňovací prohlášení, vycházely z toho, že směnečná suma je v kupních smlouvách. Svědek si uvědomoval, že směnečná suma mezi SANEX x DEBRA a DEBRA x TECHNOEXPORT by nebyla stejná, pro ně byla údajně rozhodná suma, za kterou zboží prodali DEBŘE PRAHA, zatímco DEBRA by si tam měla vyplnit více, ale tím, že jim předala směnku, se asi zbavila práva na ten zbytek, na tu marži. Pokud se jedná o vyplňovací právo FONSUSu, tak by to právo podle něho mělo být v protokolu o předání směnek. Pokud používá pojem vedení, má na mysli náměstka Ing. W., který rozhodl, že se postoupí pohledávky na FONSUS a poté i, že se předají směnky. Podle něho existovala ústní dohoda, že směnky se mohou vyplnit do výše hodnoty kupní smlouvy. Z. to řekl W., ale nebyl u toho a neví, odkud to ví. Vyjádření Ing. K. (č.l. 1513) a JUDr. Bezděky (č.l. 1521) údajně neviděl, neví, zda byla v oběhovém referátníku, ale i kdyby se mu dostala do ruky, předložil by věc Ing. W. k dalšímu postupu se svým schválením. Svědek uvedl, že i protokol k předání směnek měl svou vlastní „košíčku“ (oběhový arch), nebo to minimálně konzultovali, ale neví, s jakým výsledkem. Žádný přímý obchod mezi SANEXem a TECHNOEXPORTem si nevybavil. Svědek dále upřesnil, že DEBRA indosovala směnku na TECHNOEXPORT v období, kdy se podepisovaly smlouvy, ještě před dodávkami. Nedokázal vysvětlit, proč si nenechali vystavit směnku přímo od společnosti DEBRA či SANEX a kdo vymyslel takto komplikované zajištění, ale připadalo jim to logické. Připustil, že blankosměnka byla připravena v TECHNOEXPORTu a Ing. M. ji jen podepsal. Aby směnka odpovídala smlouvě, kontrolovalo obchodní oddělení-pí.Č.. Pak jim tu směnku předložila DEBRA k indosování, panK.ji dal pí. Č. a ta měla povinnost ji dát do trezoru do devizového oddělení. Určitě se k tomu podle něho dělal nějaký protokol, že se originál směnky předává do trezoru, ale neví, jestli připojovala nějaká dokumentace. Když pak někdo směnku potřeboval, musel si ji zase písemně vyžádat. Neví, zda se pohyb směnky zaznamenával v oběhovém archu, ale určitě se dělal nějaký protokol či interní sdělení o předání do trezoru, stejně tak, pokud se indosovalo, někdo to musel schválit. Ke každému kroku byla v šanonu nějaká informace a zápis, co proběhlo, který mapoval ten pohyb té směnky. Pokud byla směnka z trezoru vyjmuta, muselo být zase napsáno, za jakým účelem. Nepamatuje si, že by někdy dříve TECHNOEXPORT nějakou směnku indosoval na někoho jiného. Pokud se postupovaly pohledávky, tak se směnky asi nepředávaly, ale neměli je u všeho. V tomto případě však dostali pokyn předat směnky od Ing. W. Ing. W. byl do TECHNOEXPORTu dosazen v roce 2007, aby společně s generálním ředitelem připravil podnik na privatizaci a dbal na to, aby se nedělaly rizikové obchody. Jeho obchodní skupina č.3 podle jeho názoru za fungování Ing. W. rizikové obchody, kde

hrozilo, že nebude zapláceno, asi prováděla. Avšak určitou dobu, až do roku 2008, byly obchody s DEBROU a spol. bezpečné, DEBRA platila, jen docházelo k posouvání termínu, a to z důvodu skluzu ve výstavbě a placení investorů. Začaly být rizikové až po příchodu W. Bylo jim určeno, že je bude W. řídit a museli s každou smlouvou, s každým dodatkem za ním, aby to schválil. U pojišťovny SLAVIA byl TECHNOEXPORT pojištěn již od roku 2003, kdy se jednalo o pojištění pohledávek. Pojistné události ve formě neuhrazených pohledávek se začaly uplatňovat až v období, kdy již byl v penzi, přesto byl za to odsouzen. Pohledávka za DEBROU se určitě na pojišťovně evidovala. Pokud ji pak předali FONSU, tak ji z pojištění odhlásili. To jim pak dlužil FONSU, ale neevidovali to, protože jim zaplatil skoro polovinu při uzavření smlouvy či postupně ve splátkách, je možné, že se tam prodlužovala splatnost, ale to bylo v gesci Ing. W. Od smlouvy neodstoupili, protože by museli vrátit peníze, bylo lepší mít čtyři milióny, než směnky či soud s DEBROU. Již v době před postoupením pohledávek měli obchodní aktivity s FONSU ASSETS. Jednalo se o dodávky zařízení pro požární průmysl, které jim dodával PYROCOM a TECHNOEXPORT to prodával FONSU. Za jeho působení ještě docházelo k prodlužování splatnosti, pak ale přišel P., stopnul to a uplatnilo se to u pojišťovny, což ví jen zprostředkovaně.

282. Podle názoru svědka zájem o postoupení pohledávek projevil FONSU, protože chtěl mít páky na SANEX, který také prodával protipožární zařízení. Alespoň takto si to vysvětlovali. Na směnkách vydaných SANEXem podle svědka doložka „bez protestu“ nebyla, ani si nevzpomíná, že by někdy na jim vydaných směnkách někdy taková doložka byla či že ji vyžadovali. Nepředpokládali, že tento zajišťovací instrument budou někdy uplatňovat. Svědek nebyl schopen vysvětlit, proč na indosamentech DEBRY a TECHNOEXPORTu není uvedeno datum indosace, ač v návrhu na indosament TECHNOEXPORTu, který byl konzultován s Ing. K., zanesení data bylo předpokládáno. FONSU podle něho nemohl směnku prodat, protože to bylo předávacím protokolem vázáno na smlouvy se SANEXem. Věděli, že SANEX je v insolventu. Mysleli si, že FONSU ty směnky vůči SANEXu uplatní.
283. Po předložení kopie předmětné směnky svědek uvedl, že tuto směnku v TECHNOEXPORTu viděl, avšak bez razítka „bez protestu“ , kdy takové razítko v TECHNOEXPORTu ani neměli, a bez toho, co je rukou vypsáno. Pokud se jedná o rubovou stranu, směnku naposledy viděl po červené razítko TECHNOEXPORTu, ještě bez podpisu K. a W.. Text indosamentu za TECHNOEXPORT vyplňoval Ondřej Č., protože měl nejlepší písmo, u toho ale nebyl. Směnky fakticky předal panu Z. pan K., neví, proč to není uvedeno na protokolu o předání.
284. Pokud se jedná o smlouvy k obchodům se SANEXem, svědek nejprve uvedl, že se uzavíraly všechny tři najednou, možná to bylo v jednom dni, ale určitě to bylo v jednom malém časovém období. Ty smlouvy sice měly rozdílné datum, ale nejprve museli mít potvrzené dodávky od svých dodavatelů a podepsanou smlouvu s nimi. Pak se ty dvě strany sešly a podepsaly to dohromady. Následně svědek svou verzi upravil s tím, že pokud smlouvy mají různá data, tak se to logicky podepisovalo postupně. Uhradu závazku po K. požadovali, ten zaplatit nechtěl, protože mu nezaplatil SANEX, určitě DEBRA o platbu SANEXu usilovala, ale směnku neměla. IK. chtěl, aby s tou pohledávkou něco udělali. Pak přišel Z. s tím, že ji odkoupí, W. to schválil, tak si říkali, že z toho alespoň ty čtyři milióny budou. Následně svědek výpověď upravil v tom směru, že čekali, že to bude celé, ale nějak se to potom zadrhlo. Kdyby SANEX i DEBRA zaplatily, směnka by se nějak zlikvidovala, asi to bylo ve smlouvě, ale oni směnky předali Z.. Neví, zda SANEX o

postoupení směnky FONSUSu věděl. Nevzpomíná si, že by se někdy stalo, že by měli k dispozici směnku k obchodu, který byl naplněn. To by se podle něho výstavce určitě vehementně o směnku přihlásil.

285. Dále svědek uvedl, že Ing. M., Dr. M., Michala V., Tahira S., K. H., Františka B. ani Ladislava A. nezná, ví, že jeho otec byl xxx. S M. jednal K.. On jednal jen se Z. o desítkách obchodů mezi PYROCOM-TECHNOEXPORT-FONSUS ASSETS. Jednalo se o obchody řádově v jednotkách milionů. Věděli, že Z. působí v PYROCOMu, jako obchodní organizace mu tímto poskytovali obchodní úvěr, z toho TECHNOEXPORT žil. Obchodní případy, které měly hodnotu stovek milionů realizaci naposledy před rokem 1989.

- privatizaci TECHNOEXPORTu nic neví, to šlo mimo něj. Ale doslechl se o tom, že o akcie TECHNOEXPORTu v nějakém uskupení usiloval Ing. K.. Věděl, že Ing. P. s Chemoprojektem je jeden z kandidátů, znali ho ještě z doby, kdy byl za TECHNOEXPORT v Iráku. Ale to, že uspěl v privatizaci, pro něho bylo překvapení.

286. Při hodnocení věrohodnosti výpovědi tohoto svědka soud, kromě již shora uvedených okolností, nemohl odhlédnout od toho, že údajný podpis Michala V. na indosamentu předmětné směnky na řad Tahira S. je velmi nápadně podobný právě jeho podpisu, což by nasvědčovalo tomu, že se směnkou manipuloval i poté, co směnka byla indosována TECHNOEXPORTem na FONSUS ASSETS a že to byl on, kdo se minimálně podílel na tom, že směnka se dostala do rukou balkánců.

287. Ač by se mohlo zdát, že svědek Ing. L. se jen přerekl, když opakovaně hovořil o DEBRA PRAHA místo DEBRA Invest, soud je toho názoru, že se o omyl vůbec jednat nemuselo. Je totiž třeba znovu upozornit na to, nad čím se soud pozastavoval v souvislosti s evidencí, resp. přihláškou pohledávky za společností FONSUS ASSETS učiněnou u pojišťovny SLAVIA dne 16.9.2008, tedy, že došlo k přihlášení toliko pohledávky vzešlé z kupní smlouvy code 3360018A0A (al.plechovky) zajištěné blankosměnkou ze dne 16.5.2007 vystavitele FONSUS ASSETS (k níž se vázalo směnečné vyplňovací prohlášení, z něhož vyplývá, že FONSUS ASSETS jakožto směnečný dlužník vystavil blankosměnku v souladu s Rámcovou smlouvou č. 70010 D ze dne 20.4.2007 uzavřenou mezi FONSUS ASSETS a společností DEBRA PRAHA s.r.o.) i nad tím, že stejným kódem „code 2008 010“ byla TECHNOEXPORTem označena smlouva o postoupení pohledávky s FONSUS ASSETS ze dne 16.9.2008, ale i Dohoda o vzájemném zápočtu závazků a pohledávek mezi TECHNOEXPORTem a DEBRA PRAHA s.r.o. s datem 29.9.2008, jak bylo již shora rozvedeno. Pokud soud dále uváží, že Ing. M. tvrdil, že závazky z předmětných obchodních smluv byly částečně (řádově ve statisících korunách) uhrazeny, Ing. L. předesílal, že půlka byla uhrazena při uzavření smlouvy o postoupení pohledávek, lze se domnívat, že závazky DEBRA Invest vůči TECHNOEXPORTu a SANEXu vůči DEBRÉ Invest ze dvou smluv (zajištěné směnkami ze dne 5.2.2007 a 1.2.2007) byly v době jejich údajného postoupení FONSUS ASSETS uhrazeny, eventálně nějakým způsobem převedeny či započteny, a nedoplatek u TECHNOEXPORTu zůstal jen v rámci fakturace za dodávku hliníkových plechovek. Mohlo totiž v mezidobí dojít k nějakému převodu pohledávek a závazků mezi společnostmi DEBRA PRAHA a DEBRA Invest, eventuálně i mezi dalšími společnostmi (FONSUS ASSETS, TECHNOEXPORT, SANEX), díky čemuž nastal shora uvedený chaos. Další verzi však nastolily svědkyně Č. a T., které shodně uvedly, že v inkriminovaných obchodních případech (třech či čtyřech) byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

TECHNOEXPORT uprostřed obchodní skupiny, že DEBRA Invest byla prodávajícím vůči TECHNOEXPORTu a SANEX nakupujícím, což by ovšem znovu vyvolalo potřebu dodatečné kompletní výměny smluvní dokumentace před převodem směnek na FONSUS ASSETS, což se nezdá být jednoduše realizovatelné, pokud má soud k obchodnímu případu vztahujícímu se údajně k předmětné směnce k dispozici i dokumentaci od prvotního dodavatele ECO PROTECT (který smlouvu uzavřel a fakturoval TECHNOEXPORTu). Soud si je vědom toho, že situaci by mohlo objasnit účetnictví společností, výpisy z bankovních účtů, přihlášky pohledávek u pojišťovny apod., avšak je třeba brát v potaz dobu, která od realizace obchodních případů uplynula (více než 10 let), a zejména přihlídnout k tomu, co je předmětem obžaloby a kdo byl postaven před soud. Jednalo by se o dokazování dalece přesahující potřeby tohoto trestního řízení a maximálně objasňující trestnou činnost jiných osob. Pokud pak Ing. K. tvrdil, že všechny smlouvy a směnký se v TECHNOEXPORTu kompletovaly najednou, což svým způsobem uváděl i Ing. L., pokud Ing. K., Ing. L. i Ing. K. shodně uváděli, že DEBRA blankosměnky SANEXu vůbec neměla, pokud Ing. K. uváděl, že blankosměnky sice od kontraktu ležely v trezoru TECHNOEXPORTu, ale k jejich indosaci ze strany DEBRA Invest došlo až při postoupení pohledávek společnosti FONSUS ASSETS, pokud měl Ing. M. v době předcházející postoupení pohledávek schůzku s Bc. K. a před přihláškou DEBRY Invest do insolvenčního řízení jednání s Ing. K., pak je zjevné, že blankosměnky, směnka (všechny v současné ležící v trezoru tohoto soudu) a další s tím související dokumentace byla vyhotovena (s vědomím či na pokyn Ing. W. a P.K.) až dodatečně v průběhu shromažďování dat pro privatizační proces a smyslem tohoto počínu bylo vyvedení a zneužití směnek v závislosti na další okolnosti v období po privatizaci.

288. Soud by přirozeně rád slyšel i verzi svědka **Ing. Miloslava K.**, a to nejen k obchodním vztahům se SANEXem, ale i k obsahu jeho schůzek, které byly monitorovány policií, poznatkům o privatizaci a zejména k tomu, z jakého důvodu se právě u něho J. P. zajímal o možnost koupě Paláce Koruna. Tento svědek se však v souvislosti s pandemickou situací k soudu nemohl dostavit a písemnou cestou sdělil, že by stejně využil svého práva odmítnout výpověď, aby se sám nevystavil hrozbě trestního stíhání, což je dle soudu obava zcela případná, pokud byl původně v této věci také trestně stíhán a pokud z dostupných důkazů vyplývá, že byl po činu v kontaktu s obžalovaným B., některými dalšími aktéry této kauzy a o směnce a průběh směnečného a trestního řízení se velmi nadstandardně zajímal. Proto soud na účasti tohoto svědka u hlavního líčení dále netrval a na pokusu o jeho výslech netrvaly ani účastníci trestního řízení.
289. Pokud se jedná o další tehdejší pracovníky TECHNOEXPORTu, kteří měli mít něco společného s předmětnou smenkou (či blankosmenkou), byli jako svědci vyslechnuti Jana Č.-vedoucí obchodního oddělení, Ing. Helena T.-obchodní referentka obchodního oddělení, Ing. Vladimíra K.-vedoucí devizového oddělení a Ondřej Č.-další obchodní referent.
290. Svědkyně **Jana Č.** před soudem vypověděla, že směnka, která jí byla předložena policií, se vztahuje k obchodním případům, které zpracovávali na příkaz generálního ředitele. Dostali nějaké zadání, s kým bude smlouva uzavřena, jak má vypadat. Ta byla připravena a podepsána za obě strany. Myslí, že na jedné straně byla prodávající DEBRA Invest a na druhou stranu si nevzpomíná. DEBRA prodávala TECHNOEXPORTu a ten zas někomu jinému, nevzpomene si komu. Ke společnosti SANEX svědkyně uvedla, že i s nimi měli nějakou obchodní spolupráci. Je možné, že nakupovali od DEBRY a prodávali právě SANEXu. Musela tedy připravovat dvě smlouvy, jednu na nákup (s DEBROU) a druhou

na prodej (se SANEXem). Takový obchod podle ní proběhl vícekrát. V kratším časovém období, cca jednom týdnu, se dělaly tři smlouvy. Pokyn dostala buď od Ing. L. či Ing. K.. Úhrada kupní ceny byla zajištěna blankosměnkou a pojištěním pohledávky u pojišťovny SLAVIA. Směnku vystavil SANEX a někdo k nim ručil, buď SANEX nebo p.M.. Na základě té směnky měl SANEX platit na řad TECHNOEXPORTu. Na té směnce bylo asi datum vystavení, ale částka a datum splatnosti tam nebylo. Místo plnění tam podle svědkyně asi bylo, byla to banka a bankovní účet. Kdo směnku vyplňoval, neví, když přišla do kanceláře, viděla ji na jednacím stole (vyplněnou a podepsanou). Kdo ji tam dal, neví, byla součástí dokladů, které se podepisovaly. Ofotili si ji do šanonu a po jednání ji odnesli generálnímu řediteli do trezoru, který měl v kanceláři a kam se všechny směnky s interním sdělením, v němž bylo popsáno, čeho se směnka týká, ukládaly. Myslí, že v TECHNOEXPORTu nikdo na tu směnku nic nedopisoval. Na kopii blankosměnky, kterou měli v šanonu, si napsala kód smlouvy, aby poznala, jakému případu se směnka vztahuje. V trezoru by to poznala podle interního sdělení, které bylo v obálce se směnkou. Neví, jak by to poznala, kdyby směnka byla osamocená. Do trezoru většinou chodila Ing. T.. Žádanky na deponování směnky určité podepisovala a byla podle ní adresována sekretariátu generálního ředitele. Neví, co se se směnkami vztahujícími se k SANEXu stalo, ani že by někdy po uzavření kupních smluv byly vyzvednuty z trezoru. To by opět interním sdělením museli požádat o vydání směnky, např. z důvodu, že byla uhrazena kupní cena a že má dojít k vrácení směnky výstavci. Takové interní sdělení by podepisoval obchodní ředitel nebo ona. Kopie s takovým interním sdělením by pak zůstala v trezoru. Domnívá se, že za zboží z těch tří smluv zapláceno nebylo. Obecně, když se dozvěděla, že je uhrazeno, po poradě s vedením obchodní skupiny připravily s pí.T. administrativní věci k vrácení směnky. Jak se má blankosměnka doplnit, bylo vždy vyplněno ve smlouvě, kterou dělal TECHNOEXPORT. Dohoda o vyplňovacím právu se dělala v případech, kdy obchodní případy připravoval TECHNOEXPORT, když byly na začátku obchodní skupiny a směnka se vystavovala z administrativních důvodů, pak připravovali i tu smlouvu. Když chtěli, aby směnka nějak vypadala, bylo pro ně jednodušší ji připravit a pak ji výstavce teprve podepsal. To se pak vyhotovovalo podle vzoru z devizového oddělení na počítači. Jednalo se o směnky na řad TECHNOEXPORTu. V případě obchodování s DEBROU a SANEXem se taková dohoda podle ní nedělala, protože ten případ nebyl úplně standardní v tom, že by ho řídili jako obchodní skupina. Dostali pokyn od generálního ředitele, jak to má vypadat a co se s tím má udělat. Nadřízení ji neřekli, že má připravit vyplňovací dohodu, dostala přesné písemné informace, co má být obsahem smlouvy. U podpisu smluv podle ní byl jen zástupce DEBRY, nikoli zástupce SANEXu. Směnky pro výstavce SANEX také nepřipravovala, tím si je jistá. Směnku měli a ofotili si ji, aby se připojila ke kopii a originálu smlouvy, a to ještě předtím, než se podepsala smlouva, aby ji zkontrolovalo devizové oddělení. Ještě byla kopie směnky asi v šanonu, kde měli kopie směnek spolu s interními sděleními. Kopii směnky ke stejnopisu smlouvy připojovala, když se originál předával do centrální evidence, patrně byla její kopie připojena i ke stejnopisu pro protistranu. Čím se ty tři blankosměnky od sebe lišily, již nedokáže říct, myslí, že mezi nimi žádný rozdíl nebyl, zda tam bylo datum, si nevzpomíná. Proto si dělala poznámky na kopiích. Nepamatuje si, zda TECHNOEXPORT někdy využíval směnky s doložkami „bez protestu“ či „sine obligo“. Nevzpomíná si, že by se někdy nějaké směnky opravovaly. Kdyby devizové oddělení řeklo, že směnka je špatně vyplněná, asi by se vrátila výstavci a upravilo by se to. Kdo dělal inventury a seznamy směnek již neví. Matně si pamatuje, že později snad směnky byly v trezoru devizového oddělení (pozn. soudu: svědkyně v TECHNOEXPORTu pracoval do roku 2010). Nepamatuje si, že by od někoho pravidelně dostávala seznam směnek. Z devizového oddělení si svědkyně pamatovala Ing. K. a H., paní D. nikoli. Směnky se podle svědkyně ukládaly do trezoru ihned po podepsání smlouvy, nechtěli je mít v kanceláři. Po předložení interního sdělení-žádosti o deponování

směnky ze dne 12.2.2007 ke směnce vystavené dne 5.2.2007 (č.l. 1526) svědkyně vysvětlila, že v takovém případě směnka musela být u generálního ředitele či zamčená u někoho ve stole a náhle si rozpomněla, že v TECHNOEXPORTu byla dva trezory. Nedokázala určit, od jaké doby se směnky začaly ukládat v devizovém oddělení.

291. Po předložení kopie blankosměnky s datem 14.12.2006 dodané TECHNOEXPORTem a ve stejné podobě zajištěné v archivu data-roomu (č.l. 1380) svědkyně Č. upozornila na to, že místo splatnosti je vyplněno jiným psacím strojem než ostatní údaje (čemuž soud musí dát za pravdu) a pozastavovala se nad tím, proč by místem splatnosti měla být Komerční banka a.s. v Praze 9, přičemž vydeduK., že se jednalo patrně o banku DEBRY (ovšem jednalo se banku SANEXu). Nebyla pak schopna vysvětlit, proč se blankosměnky ze dne 14.12.2006 vyskytují ve dvou různých podobách (tedy i bez vyplnění místa splatnosti). Dále svědkyně uvedla, že čestné prohlášení v souvislosti s touto kauzou po ní nikdy nikdo nechtěl, ale že kdysi dostala anonymní obsílku, v níž bylo na nějaké kopii listiny napsáno, že její tehdejší e-mailová adresa bude předmětem policejního zkoumání. Na vyjádření Ing. K. k indosaci směnky FONSUSu si svědkyně nepamatovala.
292. Dále svědkyně uvedla, že nikdy nejednala s nikým ze SANEXu. Paní M. označila jako účetní DEBRA Invest. S kým za SANEX jednala ohledně specifikace zboží, nevěděla. Zboží ani nikdy neviděla, je možné, že podepisovala jeho převzetí, ale až poté, co odběratel potvrdil, že ho má. Pro TECHNOEXPORT, v období, kdy patřil Ing. P., svědkyně údajně pracovala jen krátce, pak odešla do invalidního důchodu.
293. Svědkyně **Ing. Helena T.** u hlavního líčení uvedla, že v TECHNOEXPORTu stále pracuje, jen v roce 2010 byla na několik let (do roku 2019) převedena do sesterské společnosti Chemoprojekt. Svědkyně vypověděla, že jako obchodní referentka se nezabývala smluvní dokumentací, nýbrž dělala práce související s realizací obchodních případů. Přesto uvedla, že ke směnkám měla možnost se dostat, když smlouva byla podepsaná a pořizovala kopie smluv i směnek, kdy smlouvy ukládala do účetnictví a směnky do složek obchodních případů a její originály pak spolu s interním sdělením (v němž podrobně případ popsala) se vždy ukládal do centrálního trezozu, který se nacházel na devizovém oddělení. Paní, která to měla na starost, to zkontrolovala, dala každou směnku s originálem interního sdělení do „košílky“ a vložila do trezoru, přičemž jí podpisem stvrdila převzetí. Pokud směnku potřebovala vyjmout, tak zase musela sepsat interní sdělení, že požaduje vydání směnky a z jakého důvodu, pak podepsala převzetí směnky. Se SANEXem podle ní proběhly pouze čtyři obchody, vystavovala faktury a domnívá se, že zboží se nakupovalo od DEBRA Invest a fakturu vystavovala asi SANEXu. Jeden z těch obchodů byl uhrazený a tři zůstaly neuhrazeny. Každý byl zajištěn zvlášť blankosměnkou bez vyplněné hodnoty. Bylo na nich datum vystavení, komu je směnka vystavena na řad, byla podepsána a bylo tam číslo účtu a banka, u které by se ta směnka proplácela. Nejprve svědkyně uvedla, že směnky byly vyplněny na počítači, následně se opravila s tím, že na psacím stroji, že se jednalo o formulář, který se dal běžně koupit v papírnictví, podlouhlý s modrým okrajem. Většina směnek v TECHNOEXPORTu podle ní vypadala takto. U těchto čtyř směnek SANEXu nebyla dohoda o vyplňovacím právu, neboť to bylo uvedeno ve smlouvě. Když byla později Dr. K. požádána o předání dokumentace ke směnkám, dívala se, kde je to vyplňovací právo a našla ve smlouvě odkaz na směnku. Tehdy zapomněla, že se SANEXem byl ještě jeden případ, ten uhrazený, na který zapomněla. Ten Dr. K. předala, až když šla na policii. Ale u většiny smluv byla samostatná příloha ke smlouvě o způsobu toho vyplňování. Neměla důvod se po tom pít, když směnku ukládala do trezoru. Pokud byla dohoda o vyplňovacím právu směnečném,

pak šla do trezoru spolu s originálem směnky a jejím interním sdělením. Smlouvy se k tomu nedávaly. V případě, že byl obchodní případ uhrazený, tak směnku vyzvedli z trezoru a proti protokolu ji vrátili klientovi. Ví, že se tak nestalo ve vždy, protože se doslechla, že čtvrtá směnka SANEX zůstala v trezoru, což se zjistilo, když byla vůči TECHNOEXPORTu uplatněna směnka na 900 miliónů. Zákazník směnku zpět nepožadoval a podle ní stále leží v trezoru TECHNOEXPORTu. Další tři směnky pak byly vydány panu Z. v době, kdy s ním byla podepsána smlouva o postoupení pohledávek. Kdo jí dal pokyn, aby směnky z trezoru vyzvedla, svědkyně nejprve uvedla, že paní Č., později, že se mohlo jednat o p. K. nebo L.. Stejně tak si svědkyně již nevybavila, komu z nich je předala, a nikdo jí předání písemně nepotvrzoval.

294. Všechny směnky, které TECHNOEXPORT přijímal, údajně dávali zkontrolovat, stejně tak všechny smlouvy podle ní prošly právním (kde byl Dr. Bezděka a Dr. Křenek) a devizovým oddělením (kde byla Ing. K.). Výsledek jim většinou posílali interním sdělením. Návrh směnky kontrolovalo devizové oddělení ještě předtím, než byl uzavřen kontrakt. To zařizovala paní Č.. Obchody se SANEXem podle svědkyně proběhly postupně. Když za ní (údajně koncem roku 2014) přišel Dr. K., aby mu dohledala dokumentaci k obchodním případům se SANEXem, neřekl jí, o jakou směnku se jedná. K čemu se vztahovala ta uplatněná směnka, zjistili z interního sdělení, které bylo v jejich šanonech.
295. Po předložení kopie předmětné směnky svědkyně uvedla, že ji viděla, když na ní ještě nebylo datum 2. prosince 2013, částka a razítko „bez protestu“, to nebylo nikdy na žádné směnce. Nedokázala však vysvětlit, proč na ní není uvedeno číslo bankovního spojení a místo plnění, jak původně uváděla s tím, že to tam tedy asi nebylo. Z rubové strany tehdy byl aval a indosament DEBRA Invest. Dopisovalo se to až při předání směnky. Pamatuje si, že tehdy byla požádána, aby to tam napsala rukou, což odmítla, protože nemá úhledné písmo a doporučila pana Č..
296. S panem Z. se znala od vidění, když k nim chodil na jednání za K. a L., vařila mu čaj. K internímu sdělení Ing. K., kde se vyjadřuje k indosaci na FONSUS, svědkyně uvedla, že žádost vyhotovila, ale odpověď přes ni nešla. Nedokázala pak vysvětlit, že žádost o vydání směnky není obsahem samostatného sdělení a že je jen datem a jejím podpisem na žádosti o deponování směnky potvrzeno převzetí, ani to, kde byla předmětná blankosměnka od data podpisu (6.2.2007) do jejího uložení do trezoru (12.2.2007) s tím, že jí asi dostala až dne 12.2.2007, neboť určitě neležela 7 dní u ní v šuplíku. Na dotaz, zda si je jistá, že směnky od ní přebírala a zpět jí je předávala právě paní D., svědkyně uvedla, že pokud je tam její podpis, tak určitě. U fyzického předání směnek p. Z. údajně nebyla.
297. Dále svědkyně uvedla, že na žádost Dr. K. vyhotovila čestné prohlášení, v němž měla popsat, co si pamatuje ohledně té směnky. Napsala tam, že ta směnka patřila k obchodnímu případu SANEX, že nebyla ta směnka vyplněna a že tam nebyla doložka „bez protestu“. Číslo obchodního případu tam asi dala, to si pamatovala, protože bylo v těch složkách, které předávala Dr. K.. Když své čestné prohlášení předala Dr. K., tak ji požádal, aby podepsala sofistikovanější prohlášení, kde byly všechny údaje ohledně smluv a to pak podepsala před notářem. Text dostala hotový, jen zkontrovala ty údaje, nevěděla však podle čeho. Svědkyně (po předložení jejích prohlášení založených ve spise) pak upřesnila, že prohlášení, které psala sama je ze dne 8.7.2014 a to od Dr. K. je již ze dne 11.2.2014. Na dotaz, zda v souvislosti s projednáváním tohoto případu obdržela nějakou poštovní obálku, uvedla, že obdržela anonymní dopis, v němž bylo uvedeno, že se v TECHNOEXPORTu vyšetřují mzdové prostředky, vůbec si to ale nedávala do

souvislosti s tímto případem. Takový dopis podle ní dostala i pí. Č., p.Č. a p. K. Když jí chodila předvolání na policii či k soudu, chodila za panem K. a ptala se ho, čeho se to týká. Říkal jí, ať řekne, co si pamatuje. Před výslechem u zdejšího soudu jí řekl, že o tom nebudou mluvit. I když již pracovala v Chemoprojektu, měla na starosti doklady TECHNOEXPORTu, protože se jedná o sesterskou společnost. Ačkoliv svědkyně původně uváděla, že prodávajícím v uvedených případech byla DEBRA Invest a jejich kupujícím SANEX, na dotazy státního zástupce uvedla, že protichemické oděvy jim dodávala česká firma a ty plechovky a to další zboží zahraniční firmy. Ty protichemické oděvy byly za 846 tis. korun a to ostatní zboží za 1.800-1.900 tis. korun. Obchod za 900 mil. korun žádný neměli, nemůže však vyloučit, že takový byl v sekci zahraničního obchodu. Jak bylo zboží dodáváno a přebíráno, neví. Ing. K. zná, tomu vařila kafe, když chodil na jednání za K., L. či W.. S Ing. K. v kontaktu moc nebyla. P.K. viděla jednou, když nastoupil a jednou, když skončil. Svědkyně nebyla schopna popsat faktický průběh obchodů, toliko jeho zaúčtování.

298. K osobě p. O. svědkyně uvedla, že ví, že pomáhal Dr. K. při konkursu na firmy Ing. K. a dodávala mu nějaké podklady k obchodním případům. S paní Č. se znají 40 let, jsou kamarádky, ale dohodly se, že o případu se bavit nebudou, jen se jí ptala, zda také dostala předvolání. Naposledy s ní mluvila v pondělí.
299. Na dotaz, jak vypadala směnka ke čtvrtému obchodnímu případu, který byl zaplacen, svědkyně uvedla, že stejně jako ostatní blankosměnky. Ta však byla SANEXem vystavena na řad TECHNOEXPORTu, bez jakékoliv pozice DEBRA Invest a v data-roomu byla archivována jako klasická vyplněná (úplná) vlastní směnka na řad TECHNOEXPORTu.
300. Pokud se jedná o výpovědi svědkyň Č. a T., soud samozřejmě bere v potaz to, že pro ně muselo být velmi obtížné popisovat okolnosti, které se staly před více než deseti lety. Na druhou stranu svědkyně T. byla schopná, zejména k předmětné směnce, vyjavit i velmi konkrétní údaje, jako je druh zboží, výrobce, takřka přesná cena, k čemuž lze podotknout, že cena 846.000 Kč (přesně 846.476 Kč), kterou svědkyně uvedla jako kupní cenu protichemických oděvů, je podle předložené dokumentace kupní cena mezi DEBROU Invest a SANEXem, tedy nikoli kupní či prodejní cena pro TECHNOEXPORT. Jako náhodně shodnou mylku pak soud tedy nemůže podcenit okolnost, že obě pracovnice, fakticky se zabývající administrací uvedených zakázek, uvedly, že zboží bylo nakupováno přes DEBRA Invest a prodáváno přímo SANEXu (jemuž podle Ing. T. byly vystaveny i faktury). Obě pak shodně (a to i s Ing. K.) uvedly, že na blankosměnkách bylo vyplněno místo splatnosti (banka, popř. číslo účtu) a to, že všechny původní blankosměnky byly stejné. Kromě toho konstrukce smluvně-závazkových vztahů, jak je popsaly tyto svědkyně, jsou daleko logičtější, než jak jsou zadokumentovány ve spisovém materiálu. Daleko větší smysl by pak dávalo i jejich zajištění směnkou SANEXU a to, že blankosměnky byly od samého počátku v trezoru TECHNOEXPORTu (a jak někteří svědci uvedli, bez indosace DEBRY Invest) či to, že všechny čtyři smlouvy obsahují téměř totožnou formulaci v části týkající se zajištění směnkami a podstatná je jen výměna osoby prodávající a kupující. To by tedy muselo znamenat, jak soud již podotkl, že se dodatečně v souvislosti s možností vyvést před privatizací směnky uplatnitelné vůči TECHNOEXPORTu, předělávala, resp. falšovala veškerá dokumentace a muselo by dojít i k zásahům u dokumentace dodavatele a e-mailové komunikace. Je tedy velkou škodou, že se Ing. K. rozhodl nevypovídat. Bez zajímavosti pak nebylo ani upozornění svědkyně, že právě ona, pí. Č., pan Č. a Ing. K., tedy ti, kteří se směnkami manipulovali, dostali anonymní dopis o prošetřování

jejich mzdy, což určitým způsobem evokuje domněnku, že tito pracovníci byli nějakým nadstandardním způsobem za „cosi“ odměňováni.

301. Svědkyně **Ing. Vladimíra K.** u hlavního líčení vypověděla, že se v roce 2002 stala vedoucí devizového oddělení TECHNOEXPORTu, kdy jednou z náplní činnosti tohoto oddělení bylo schraňovat směnky, protože byl u nich trezor. Směnky, které proti podpisu přebírala některá z jejích kolegyně, se u nich ukládaly spolu s interním sdělením (to bylo v šanonu, nikoli v trezoru), v němž bylo popsáno, čeho se směnka týká a pokud nebyla vyplněna, jakou má předpokládanou hodnotu (na jakou částku by mohla být vyplněna). Pokud k blankosměnce existovala vyplňovací prohlášení, mělo to být rovněž v interním sdělení uvedeno. Byly schopné zkontrolovat základní údaje směnky, zda má případně indosament a vedlí také jejich evidenci. Pokud se směnka z trezoru vydávala, pak se opět vyhotovovalo interní sdělení se žádostí k vydání směnky, nebylo povinné uvádět důvod. Kdyby si pro směnku přišel někdo jiný než pracovník příslušného obchodního oddělení, např. generální ředitel, pak by také musel vypisovat interní sdělení, a to kvůli jejich evidenci. Seznam směnek měli v počítači, který se měnil, a kromě směnek v trezoru, měli šanon s interními sděleními. Takový seznam dávala po roce 2013 Dr. K.. Aktualizované zápisy se dělaly vždy ke konci roku, jako inventura. Nezkoumali, zda je důvod, aby směnka dále ležela v trezoru, i když byl dluh uhrazen, pokud nepřišla informace z obchodního oddělení, směnky tam zůstávaly. Seznam k určitému datu pak vyhotovovala v rámci privatizace na příkaz Ing. W.. Pokud je seznam datován ke dni 31.8.2008, pak směnky v seznamu odpovídají stavu k uvedenému dni. Ručně psanou poznámku na seznamu do data-roomu o vydání směnek dopsala ona, neví, proč to neparafovala. Když ten seznam odevzdávala, napsala tam skutečný stav. Posílala to přes počítač. Napsala to ručně, protože seznam již byl hotový. Nikdo po ní nechtěl, aby seznam aktualizovala či aby ho vyhotovila znovu. Neví, kdo směnky z trezoru vydal. V přílohách pro data-room sestávajících se z kopií směnek, které vyhotovila z originálů v trezoru, skutečnost, že nastala změna, že směnka byla vydána a indosována, zohledněna nebyla. Pokud je na seznamu napsáno nevyplněná, znamená to blankosměnka a pokud je u toho i částka, pak to znamená částku, která je uvedena na tom interním sdělení, eventuálně je tam vyznačená smlouva o vyplňovacím právu. Neví, proč nic není uvedeno u směnek pod body 13 a 14 (ze dne 1.2. a 5.2.2007). Neví, proč byly tyto směnky dne 23.9.2008 z trezory vydány. Nezajímala se o to, protože když se ze začátku o to zajímala, bylo jí řečeno, že je to věcí obchodního oddělení. Zda býval trezor i u generálního ředitele, svědkyně uvedla, že neví, že největší byl v devizovém oddělení. Neví, zda se na deponovaných směnkách objevovala doložka „bez protestu“ či „sine obligo“, již si směnky nevybavuje. Směnku, kterou vystavoval sám TECHNOEXPORT, si vybavuje jen jednu, a to ve prospěch banky, nikoli na zajištění obchodu.
302. Převodem směnky vystavené SANEXem někomu jinému se zabývala, protože po ní chtěli vyjádření k převodní doložce, jak by měla vypadat, tu jí předepsali. Potvrdila, že je v pořádku, ale že pokud ví, neexistuje k tomu žádná smlouva o vyplňovacím právu a že je opravdu nejasné, jak se směnka může použít, že by to měli nechat posoudit právníky, jak to dopadlo, neví. Ale neví o tom, že by se směnky do trezoru vrátily, již je v následujících seznamech patrně neevidovala. Smlouvu o postoupení pohledávek asi neviděla.
303. Paní D. byla její kolegyně z devizového oddělení, která již zemřela, směnky přijímala. Než šla poprvé na policii či k soudu, tak si tento případ připomněla, protože po privatizaci pracovala tehdy v SAFINA Servis a pak v Chemoprojektu Nitrogen a měla přístup k materiálům, které zpracovávala v TECHNOEXPORTu. O svém předvolání vždy informovala i generálního ředitele p. Karetu. Ve společnostech personálně spojených s Ing.

P. nepracuje od roku 2015 či 2016. Dále svědkyně uvedla, že sepsala ke kauze směnek SANEXu čestné prohlášení, údajně ji motivovalo její předvolání na policii, chtěla sepsat, co si pamatuje, protože nyní si již něco nepamatuje. Není si jistá, jestli to po ní někdo chtěl. Pak ještě doplňovala nějaké detaily, které v tom původním neuvedla, protože se jí tehdy nezdály důležité. Ta čestná prohlášení předala JUDr. K., aby měl informace z její strany. Asi jí někdo řekl, aby svůj podpis nechala úředně ověřit. Popisovala tři směnky, protože byly na stejnou společnost. Proč nepopisovala i čtvrtou směnku si nepamatuje, ale asi proto, že byla jiná. K čestnému prohlášení ze dne 11.2.2014 svědkyně uvedla, že je vyhotovila na svém pracovišti, kde měla možnost podívat se do svých evidencí a poznámek. Z nich vycházela, když prohlášení vyhotovovala z čistého dokumentu. Je to jen popis interních sdělení, které měla k dispozici, protože chtěla co nejpřesněji popsat, jak to bylo. Spoléhala na to, že to bylo tak, jak je uvedeno v interních sděleních. Udělala asi chybu, když do prohlášení nenapsala, že ty údaje čerpá z interních sdělení, ale určitě je k tomu přidala.

304. Ani výpověď této svědkyně soud nemohl s jistotou posuzovat jako pravdivou a nic nezastírající, pokud si jako vedoucí devizového oddělení musela být vědoma machinací s blankosměnkami, pokud nebyla ochotná připustit, že není autorkou čestného prohlášení a pokud ne zcela logicky vysvětlovala záznam rukopisné poznámky na seznamu směnek, který by se logicky musel objevit u dalších šesti směnek PYROCOMu.
305. Svědkyni **Miloslavu D.** soud neměl možnost k věci vyslechnout, neboť, jak vyplynulo z výpovědi svědkyně T. a bylo potvrzeno i evidencí obyvatel, Miloslava D. dne 12.7.2016 zemřela. Proto byl za souhlasu stran u hlavního líčení přečten úřední záznam o jí podaném vysvětlení ze dne 27.8.2014, kdy uvedla, že v TECHNOEXPORTu pracovala od roku 1967, přičemž v roce 2007 pracovala na devizovém oddělení na úseku kontroly montážních pokladen v zahraničí a spolu s kolegyní měly na starosti vybavení na zahraniční cesty. K předmětné směnce se nedokázala vyjádřit a nevzpomínala si, že by jí někdy viděla či s ní nějak pracovala. Devizové oddělení tehdy řídila Ing. K. a bylo rozděleno na 3 části - devizová část, pasové oddělení a pokladny. Na dotaz, zda je jí známo, kde byly uloženy směnky v držení společnosti TECHNOEXPORT, M.D. uvedla, že se směnkami původně neměla nic společného, přišla se směnkami do kontaktu až po přesídlení do Safina Service (pozn. soudu: společnost zapsaná do OR v červnu 2010), pak s paní J. pouze přebírala směnky, které na konci pracovní doby předávala vedoucí Ing. K., ta je zapsala do knihy a pak je mohli uložit do trezoru, protože jedině oni k tomu měli vhodný trezor. Směnky byly uloženy v bílých deskách, ale neví, zda u nich byly smlouvy, které tyto směnky zajišťovaly. Pokud někdo chtěl směnku vydat, výdej šel cestou její nadřízené-Ing. K. Neměla povědomost o jednotlivých obchodních případech, neměla povědomost ani o dalších dvou směnkách vystavených SANEXem, nebyla to její pracovní náplň. K vysvětlení této pracovnice TECHNOEXPORTu soud podotýká, že jeho obsah rozhodně neodpovídá TECHNOEXPORTem předloženým interním žádostem o deponování směnek a potvrzením o jejich vydání dne 23.9.2008 (dodáno v září 2014). Bylo by tak nutné tuto pracovnici devizového oddělení osobně vyslechnout a s interními sděleními ji konfrontovat, což však soud nemohl učinit. Každopádně vysvětlení této osoby vzbuzuje v soudu určité pochyby o autentičnosti shora popsaných interních sdělení vázajících se ke směnkám (resp. blankosměnkám) vystavených SANEXem, což umocňuje i původní tvrzení svědkyně Č., že trezor TECHNOEXPORTu, do něhož byly ukládány směnky, se nacházel v kanceláři generálního ředitele, tedy nikoli na devizovém oddělení, kde byl dle sdělení M.D. až po přestěhování.

306. Dále soud vyslechl svědka **Ondřeje Č.**, který potvrdil, že indosament TECHNOEXPORTu sepisoval on, s tím, že někdy v září 2008 byl požádán Ing. K., aby doplnil uvedený rukou psaný text na směnku z důvodu úhledného písma. Předpokládá, že u sepisování byl kromě Ing. K. i Ing. L.. S okolnostmi tohoto úkonu seznámen nebyl, ten obchodní případ ani nerealizoval. Nebylo mu sděleno, jaká částka má být na směnku vyplněna. Neví, zda měl text předepsán či zda mu jej někdo diktoval, o doložce „bez postihu“ se nehovořilo. K čestnému prohlášení svědek uvedl, že byl o něj požádán Dr. K., text podle něho vznikl pravděpodobně tak, že v rozhovoru uváděl skutečnosti a někdo to podchytil do textu jeho prohlášení, které podepsal před notářem. Bývalá kolegyně si ho pak v roce 2014 vyzvedla u něho na pracovišti. Směnky se podle svědka ukládaly do trezoru v rámci finančního oddělení devizového odboru.
307. Svědka **Ing. Petra W.** soud vyslechnout nemohl, neboť v roce 2010 zemřel. Soud se pokusil nějaké informace o důvodech jeho případné sebevraždy či okolnostech jeho působení v TECHNOEXPORTu zjistit výsledkem jeho tehdejší manželky, avšak mnoho poznatků z její výpovědi nezískal. Dana W. totiž uvedla, že manžel o faktické činnosti v rámci TECHNOEXPORTu doma nemluvil. Ví jen, že byl ředitel něčeho. Srazil ho kamion na dálnici, když byl mimo vozidlo. Tehdy nespal asi tři nebo čtyři dny, měl nervy z práce v TECHNOEXPORTU. Nic jiného jí neřekl. Neví, odkud manžel jel a kam, řekl jí, že jede do práce. Manžel jí neříkal nic o tom, že by navštěvoval nějakého psychiatra či psychologa. Kromě toho, že měl manžel nervy z práce v TECHNOEXPORTu, neměl jiné rodinné či osobní problémy. Neví, jestli měl nějaký důvod pro sebevraždu. V době jeho úmrtí byly jejich majetkové poměry v řádu desetimilionů. Po smrti manžela jí zděděné nemovitosti obstavil soud nějakou plombou kvůli TECHNOEXPORTu. Ten jí žaluje o 46 milionů. Za TECHNOEXPORT ji žaluje pan P., a to proto, že manžel udělal nějakou škodu v nějaké kauze. Šlo o nějaké společnosti, měly vrátit nějaké peníze a nevrátily je. Netuší, že by manžel podepisoval nějakou směnku nebo více smének v době své funkce v TECHNOEXPORTu. V rámci toho sporu se nehovoří o žádných směnkách. S panem K. se nikdy nasetkala, ani s nikým jiným v rámci TECHNOEXPORTu. Ani pana P. nikdy neviděla. Neví, jaký měli manžel a pan Ing. P. vztah, ale asi špatný, když ji žaloval. Nikdy je neviděla společně. Neví, zda byl setrvale špatný. Znali se léta (cca 10 let). Manžel v Technoexportu pracoval také léta, jak se tam dostal, neví, ale předtím asi pracoval v CHEMOPROJEKTU, ale neví to jistě. Nikdy od manžela neslyšela, že by ho pan P. deptal. K této části výpovědi obžalovaný v rámci svého vyjádření dle § 214 tr. řádu upozornil na výpověď svědkyně ve věci sp.zn. 16 C 4/2015 vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4, kde v roce 2019 vypověděla: „Vím, že psychicky na tom v době před úmrtím manžel byl velmi špatně. Vím, že byl ze strany pana Tomáše Ing. P. deptán, psychicky se mu dobře nevedlo. Týkalo se to toho, že snad na něj chce dát trestní oznámení, a také vím, že manžel jel za panem inženýrem P., ale mladším, domů, aby mu vysvětlil celou situaci, že není žádný gauner a při té cestě měl tu autonehodu. Víc o tom nevím, jenom vím, že ho psychicky deptal, to mi manžel řekl, že to je těžké. Také poslední dny vůbec nespál, mluvil z cesty, hodně koukal do prázdna. Proč ho deptal, nevím. Pokud jde o otázku, jestli to byla sebevražda manžela, tak to kategoricky vyloučit nemohu. Měla jsem pocit, že to byla špína, že měl z té práce dávno odejít. Pan P. s manželem pracoval patnáct let. Odkud se znali, to nevím, možná z CHEMOPROJEKTU. Pak pan P. zařídil, aby s ním nastoupil do Safiny bratr pana P. a manželka a mého manžela vyšťípali. Jestli měl manžel z pana P. obavy, to mi neříkal. To, až poslední dva dny, kdy měli večírek, tak říkal, že pan P. mu řekl, že ho odvolá z funkce a že na něj podá trestní oznámení. Jestli tam manžel byl instalován do společnosti Solitér pana P., tak ano, byl tam na pokyn pana P. dozorčí radě. Manžel mi ale také říkal, že pan P. chce koupit firmu Solitér. Víc nevím.“

308. Dalším svědkem vyslechnutým u hlavního líčení byl **Bc. Pavel K.**, který vypověděl, že byl do TECHNOEXPORTu nominován v září 2007 majoritním vlastníkem, což byla podle něho vláda ČR, zastoupená MF a MPO, a to do pozice předsedy představenstva, kdy v této funkci působil do června 2009. Neví, kdo konkrétně za ním s nabídkou na jeho vedení TECHNOEXPORTu přišel. Předtím spoluvlastnil konzultační společnost zabývající se procesní optimalizací a pohyboval se na půdě čtyř ministerstev. Jeho hlavním úkolem bylo připravit společnost pro privatizaci. Měl na starosti zejména reprezentativní roli, prezentaci na zahraničním trhu. Podepisoval spousty dokumentů, ke kterým měl oběhové archy s podpisy odpovědných kolegů, a špatně si tedy vzpomíná na cokoliv konkrétního. Pokud se jedná o předmětnou směnku, ukázali mu ji u civilního řízení a nedokázal si na ni vzpomenout. Ví, že ale první kontakt měl s nějakým novinářem, a tím pro něho osobně toto téma začalo. Na policii pak byl dotazován na více směnek. Ke směnkám SANEXu a jejich převodu na FONSUS ASSETS ví jen to, že se jednalo o zajišťovací nástroje, ale předmětnou směnku si již nedokáže vybavit a vylučuje, že by to dokázal na policii či před směnečným soudem. Nevybavuje si ani dispozice s touto směnkou. Myslí, že ta směnka musela být podepsána zástupci firmy, a asi proto je na ní jeho podpis. Na konkrétní dotazy týkající se směnky svědek vyjadřoval toliko svou nevědomost. Také uvedl, že nezná společnost SANEX, FONSUS ASSETS a PYROCOM. V době jeho nástupu mu však patrně byli představeni obchodní partneři. Nevzpomíná si ani na jméno zástupce společností skupiny DEBRA.
309. Jeho hlavní činností byl reporting, spolupráce s ostatními resorty, účast na zahraničních misích a příprava společnosti na privatizaci. Hlavní podle něho bylo, aby firma neztratila hodnotu, kterou si stát myslel, že má, uzavírat nové obchody a neztrácet ty již uzavřené, a dále formálně firmu připravit na privatizaci, která měla být transparentní a připravená pro zájemce. To řídil Ing. W. a projednávali to na zasedání představenstva.
310. Ing. K. neznal, poznal ho až při převzetí agendy. Pak se s ním ještě jednou kontaktoval, když byli oba žalováni v civilní věci. Ing. Tomáše P., Ing. W., Ing. K. a Ing. L. v době svého nástupu rovněž neznal. Znal se s Miroslavem Topolánkem, kterého poznal ve Sportce. O Františku B. ví jen to, že se dříve jmenoval Ch., neví, odkud. Nevybavuje si, že by s ním jednal, ale myslí si, že byl jedním z uchazečů o privatizaci, takže je možné, že při těch návštěvách, kdy se chodili zájemci představovat, se setkali. Neví, jestli se ucházel vážně, ale v momentě, kdy vláda vyhlásila privatizaci, zájemci se snažili seznámit s detaily a popovídat si managementem. Nepamatuje si, kdo další s nimi jednal, ale zájemci jednali minimálně se zástupci majoritního vlastníka, tedy Ministerstva financí. Myslí si, že i jméno A. se objevilo mezi zájemci o privatizaci. Pana S. si nevybavuje.
311. Na dotaz, zda zná K. H., svědek uvedl, že neví. K osobě Hajrudina G. uvedl, že jméno G. se mu vybavuje v souvislosti s pohledávkou za jugoslávskými cukrovary. Nejednalo s ním, ale měli arbitráž, kterou vyhráli, a jednou se kvůli tomu musel s advokáty dostavit k arbitrážnímu soudu. Nevybavuje si, že by se po ukončení arbitrážního řízení (ani neví, zda skončilo), s panem G. viděl. Ještě se mu jeho jméno vybavuje v souvislosti se společností FÉNIKS. Realitní kancelář Vltavín zná, protože se jedná o známou „realitku“ a když chtěl kupovat nějakou nemovitost, tak je možné, že s nimi byl v kontaktu. Po odchodu z TECHNOEXPORTu si ověřoval možnost investování, chtěl v zahraničí koupit domek, uvažoval o přímořských letoviscích ve Španělsku či Chorvatsku, ale nakonec z toho nic nebylo. JUDr. Hráška zná, protože si jeho kancelář na doporučení před pěti lety najal, když dělal ředitele hradecké společnosti, která byla v insolvenčním stavu. Pak zjistil, že je podezřelý v nějakých kauzách spojených s TECHNOEXPORTem.

312. Jeho vztah k Ing. W. byl čistě pracovní a považoval ho za odborníka. Tam, kde končily kompetence Ing. W., začínaly jeho, což se odvíjelo od finanční hodnoty a dáno to bylo organizačním a podpisovým řádem. Na obchod za 800.000 Kč by nemusel být na smluvní dokumentaci jeho podpis připojen. U obchodu za 8 mil. korun neví, nevybavuje si řádově ty hodnoty. Neví, kde se za jeho působení v TECHNOEXPORTu ukládaly směnky, pravděpodobně v trezoru. Ten měla skoro každá jeho kaceř, ale nevybavuje si, že by pracovníci TECHNOEXPORTu nosili do jeho kanceláře směnky. Žádný klíč od trezoru mu předán nebyl. Dále svědek objasnil funkci oběhových archů, které podle něho měl na všechno, co podepisoval. Pokud tedy existuje protokol o předání směnek a objevuje se na něm jeho podpis, musela k tomu být tzv. „košilka“.
313. Na dotaz, z jakého důvodu odmítl v přípravném řízení odpovídat na dotazy obhájců, svědek uvedl, že si na to nevzpomíná, ale že měl s sebou advokáta. Neregistroval, že by po něm někdo chtěl nějaké čestné prohlášení, v němž by popsal nějaké okolnosti odehrávající se za jeho působnosti v TECHNOEXPORTu. V době, kdy se kauzy rozjely, se údajně snažil izolovat, nekomunikat, nesetkávat se s nikým z TECHNOEXPORTu, protože po prvních výsleších pochopil, jak je toto téma složité a že by se mohl stát předmětem zájmu soudu či policie.
314. Nevybavuje si, zda v souvislosti s privatizací zadávali vlastní oceňování podniku, ale předpokládá, že vláda ho měla. Cenu neví, ale zřejmě ji určili poradci. Hodnota podniku byla podle něho vyšší než půl mld. korun, za které se prodal.
315. S Ing. Tomášem P. se před privatizací setkával určitě na valných hromadách, pokud tam chodil. O privatizaci, pohledávkách, závazcích, soudních sporech, ekonomické a personální situaci TECHNOEXPORTu s ním nejednal. Nevybavuje si, že by v ČR ve své funkci v TECHNOEXPORTu inicioval nějakou služku s Ing. P. Po předložení e-mailové komunikace z 29.5.2008 (zajištěné prostřednictvím znaleckého posudku z oboru kybernetiky –DVD č.l. 2038) s předmětem „chemoprojekt“, v němž požádal P.K. paní Irenu Š. o sjednání 30min. schůzky s Ing. P., svědek uvedl, že si tento e-mail nevybavuje, ale nevyklučuje, že ho psal a upozornil, že Ing. P. byl ředitelem jejich největšího obchodního partnera pro zahraniční obchod, takže bylo běžné, že se jednalo. Neví, zda se Ing. P. před privatizací setkal s panem Topolánkem, ale domnívá se, že Ing. P. se účastnil zahraničních misí jako představitel Chemoprojektu a doprovázel stejně jako on ústavné činitele. Nevzpomíná si, zda je viděl společně na stejné misi, ale předpokládá, že to tak mohlo být. Ing. P. se Ing. W. znali z předchozího působení. Pana W. do představenstva, stejně jako jeho, nominovala dozorčí rada. Neví, kdo ho navrhl.
316. Na návrh obhájce obžalovaného byl svědek konfrontován i s e-mailovou komunikací ze dne 19.-20.3.2009 (období bezprostředně navazující uzavření smlouvy o prodeji a koupi akcií TECHNOEXPORTu), z níž vyplývá, že P.K. byla organizována schůzka s členy dozorčí rady TECHNOEXPORTu (P.P., R.D. a P.P.), kdy Pavel P. navrhuje setkání v restauraci Kogo ve Slovanském domě a tématem má být „včasná rekapitulace agendy dozorčí rady“. Ani na tuto komunikaci si svědek nepamatoval. Předloženy pak byly svědkovi také listiny vztahující se k Valné hromadě ze dne 28.4.2009, z nich je zřejmé, že Pavel K. po jejím konání obratem o průběhu písemnou cestou informuje náměstka ministra financí Ing. Ivana F., popisuje Protest a návrh k pořadu jednání (týkající se tvorby účetních rezerv k 31.12.2008 z důvodu rizika arbitrážního sporu se společností FENIKS)

předložený ze strany právního zástupce minoritního akcionáře Chemoprojektu (JUDr. T.J.), který byl po poradě s dozorčí radou konzultován s Ing. Tomášem U., přičemž Pavel K. Ing. F.u žádá, aby při jednáních MF ČR s nabyvatelem byla důrazně hájena oboustranně vyvážená pozice a aby byl vyzdvihnut požadavek na zdržení se podobných kroků, které mohou být vnímány jako zastrašování členů orgánů společnosti. Z vyňaté pasáže ze zápisu z řádné valné hromady konané dne 28.4.2009 pak vyplývá, že poté, co místopředseda představenstva upozornil na to, že informace o arbitrážním sporu se společností FÉNIKS CZ s.r.o. jsou součástí výroční zprávy za rok 2008 a přílohy k účetní závěrce za rok 2008 schválené auditorem dne 10.3.2009 a že představenstvo společnosti informovalo o žalobě podané dne 10.12.2008 rozhodčímu soudu dozorčí radu, hlavního akcionáře (MF ČR) a jeho poradce pro privatizaci dne 18.12.2008, akcionář Ing. K. doplnil, že toto vážné břemeno privatizační kauzy bylo akcionáři Chemoprojekt známo a s tímto vědomím podepsal smlouvu o převodu akcií a s ohledem na toto potencionální břemeno byla taktéž snížena cena privatizovaného majetku. Právní zástupce Chemoprojektu pak apeloval na členy představenstva, že tito jsou povinni chovat se s péčí řádného hospodáře a této povinnosti se nemohou zbavit pouhým upozorněním, přičemž rovněž upozornil představenstvo a dozorčí radu, že v případě vzniku škody akcionář Chemoprojekt a.s. zcela jistě přistoupí k vymáhání této škody po členech představenstva a dozorčí rady, kteří ručí celým svým majetkem.

317. K osobě Marka D. a Romana J. svědek uvedl, že je osobně nezná. K osobě Tomáše U. uvedl, že se jedná o úředníka Ministerstva financí, který byl zodpovědný za vypracování hospodářských zpráv. Nevybavuje si, že by s ním osobně jednal, ale nevyklučuje to. Dušana P. osobně zná, a to v souvislosti s realitními činnostmi. Neví, zda se pan P. zná s panem U., ani zda p. U. znal Ing. P..
318. Po předložení kopie předmětné směnky svědek zopakoval, že si konkrétní směnky nevybavuje, ale vidí na ní svůj podpis. Po předložení smlouvy o úplatném postoupení pohledávek code: 2008 010 pak uvedl, že vidí parafu Ing. W., že mu musela být předložena k podpisu spolu s „košílkou“ a muselo to být schváleno ostatními odbory. K předloženému protokolu o předání směnek svědek uvedl, že neví, jestli pana Z. někdy viděl a nepamatuje si, jestli mu předával směnky a tento dokument si nevybavuje. Neví, zda k němu byla zvláštní „košílka“, mohlo to být podle něho společně se smlouvou o postoupení pohledávek, opět by totiž bylo potřeba stanoviska právního oddělení. Nehlídal si, s jakým datem něco podepisuje. Neví, že by byl tomu předání směnek přítomen a proč je tam jeho podpis. Po předložení sdělení Ing. K. (č.l. 1513) svědek uvedl, že si vůbec nevybavuje, že by tento dokument viděl a jestli by byl v té „košílce“. Nepředpokládá, že by za takové situace nadřizený pí. Č. vypsál tu „košílku“ s tím, že doporučuje, aby to podepsal. Stejně tak svědek neznal vyjádření JUDr. Bezděky ze dne 16.8.2008 (č.l. 1521). Ví, že vždycky v TECHNOEXPORTu byli dva právníci, kteří pracovali externě na dohodu.
319. Neví, s jakým obchodním případem je spojená směnečná pohledávka, taková suma závazků či pohledávek mu neutkvěla v paměti. On sám neuzavřel žádný obchodní případ, tedy ani za 900 mil. korun. Za dobu, kdy v TECHNOEXPORTu působil, byl celkový obrat kolem stovek milionů korun. Neví, jaká aktiva tehdy TECHNOEXPORT měl, myslí, že kromě Paláce Koruna nic nebylo.
320. Ze shora uvedeného je zřejmé, že výpověď svědka Bc. Pavla K. byla značně vyhýbavá, obzvláště v podstatných záležitostech. Soud však jeho verzi o tom, jak o směnkách nic neví, jak vše bylo v kompetenci Ing. W., v něhož měl plnou důvěru, s ohledem na shora

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

uvedené poznatky z jiných důkazů (telefonické kontakty v období uplatnění směnky s H.G., K.H., JUDr. Hráškem, JUDr. Nejtkem, známost s M.Topolánkem, D.P., Ing. P.) neuvěřil. Svědek často až po konfrontaci s listinnými důkazy a poznatky z dokazování, své verze upřesňoval a například schůzku s Ing. M. zatajil zcela. Pozoruhodné pak je i to, že právě po odchodu z TECHNOEXPORTu měl potřebu investovat do nemovitosti umístěné v zahraničí, dokonce se zájmem o Chorvatsko a čistou náhodou se poptával i v realitní kanceláři patřící Hajrudinu G..

321. Jak bylo již shora uvedeno, nebylo možné jako svědka vyslechnout **JUDr. Radoslava Bezděku**, neboť poškozený TECHNOEXPORT v řízení před soudem odmítl (bez uvedení důvodu) tuto osobu zprostit mlčenlivosti, která se na něho jako na advokáta poskytujícího právní služby uvedené společnosti, a to právě v předmětné době (indosace směnky), ze zákona vztahuje. I tento svědek by přitom mohl dle názoru soudu přinést k okolnostem indosace předmětné směnky z TECHNOEXPORTu na FONSUS ASSETS poměrně významné informace. Jelikož bylo zjištěno, že ani v přípravném řízení nebyl tento svědek mlčenlivosti zproštěn a platil tak pro něho zákaz výslechu dle § 99 odst.2 tr. řádu, je procesně nepoužitelná i jeho výpověď před policejním orgánem ze dne 14.10.2016.
322. To však neplatí pro dalšího právního zástupce společnosti TECHNOEXPORT, **JUDr. Františka Křenka**, který byl mlčenlivosti zproštěn svým klientem-společností TECHNOEXPORT již dne 25.8.2014. Tento svědek však ve své svědecké výpovědi u hlavního líčení nebyl schopen uvést žádné konkrétní skutečnosti vztahující se k této věci. Vypověděl toliko to, že v posledních letech před privatizací na základě smlouvy o poskytování právních služeb pracovali (do konce roku 2010) již jen dva právníci, on a JUDr. Bezděka. Za generálního ředitele Ing. Cílka se zavedly tzv. „košilký“ –oběhové archy, v nichž jim byla předkládána dokumentace k posouzení a v nichž vyjadřovali svá právní stanoviska, zda a do jaké míry byla respektována, neví. Vyjadřovali se zejména k obchodním případům, občas i statusovým či personálním věcem. Vzpomíná si, že v posledních letech museli upozorňovat na rizika obchodů realizovaných obchodní skupinou 3, týkajících se hasících přístrojů, jichž bylo velké množství, opakovaly se velké zálohy předem, prodlužování dodacích termínů i termínů splatnosti. Proč se to dělalo, neví. Neustále opakovali stejné připomínky a mluvil o tom i s tehdejším náměstkem Ing. W., který mu na to řekl, že všichni jsou strašně spokojení, že ty obchody mají. Nejvíce problémů bylo u společností, které měly stejného vlastníka, měly v názvu BAU či DEBRA. Právní rady ohledně vymáhání pohledávek TECHNOEXPORT nepotřeboval, protože se žádné pohledávky nevymáhaly. Poskytovali i rady vztahující se k zajišťovacím instrumentům, tam byly směnky. Ty připomínkovali jen v případě, že tam byl nějaký problém, ale vždy to působilo tak, že je vše dobře zajištěné. Pokud se jednalo o blankosměnku, byla k ní připojena smluvní dokumentace a vždycky tam bylo vyplňovací prohlášení. Kdyby chybělo, tak by to připomínkoval. Nevybavuje si, že by někdy dostali k posouzení případ, kdy TECHNOEXPORT indosoval směnku zajišťující pohledávku na někoho jiného. Neví ani, zda by byli vůbec požádáni o právní analýzu při indosaci směnky, On takový případ neměl. Devizové oddělení podle něho mělo dostatečně kompetentní osoby k tomu, aby věděly, jak pracovat se směnkou a posoudily, jak postupovat. Dohody o zápočtech se dělaly, zda i dohody o postouení pohledávek, již neví. Zase by to k nim přišlo s „košilkou“.
323. Ani výslechy svědků **Ing. Václava M.**- obchodního náměstka TECHNOEXPORTu v zahraniční sekci a xxx **Mgr. Jakuba Maška**- obhájce (v substituci JUDr. Hráška) Richarda Z. soud nic podstatného ve vztahu k této věci nezjistil.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

324. Za souhlasu obžalovaného a státního zástupce byla podle § 211 odst.1 tr. řádu přečtena svědecká výpověď **Ing. Pavla M.** učiněná v přípravném řízení. Ten k věci uvedl, že v TECHNOEXPORTu pracoval od roku 1965 do roku 2008, kdy odešel do starobního důchodu. V letech 2006-2007 byl náměstkem generálního ředitele Ing. K., od září 2007 pak poradcem pro obchod generálního ředitele Ing. K.. Po předložení předmětné směnky k této nebyl schopen nic sdělit s tím, že jen poznává podobnost podpisů Ing. K. a Ing. W.. Dále uvedl, že za Ing. K. došlo k úpravě podpisového regulativu ve formě snížení finančních objemů smluv k podepisování. V případě, že by období před privatizací (2007-2008) byl uzavřen kontrakt v objemu 900 mil. korun, byla by mu taková skutečnost známa, musela by projít schvalovacím řízením cca 4-5 oddělení TECHNOEXPORTu. O kupních smlouvách s DEBROU Invest na zboží, jejichž odběratelem byl SANEX s.r.o., nic nevěděl (k případům obchodní skupiny 3 se nevyjadřoval, ani je neschvaloval), avšak tento způsob obchodování označil za běžný, kdy TECHNOEXPORT takto firmy s nedostatkem finančních prostředků financoval, resp. úvěroval, s tím, že všichni pracovníci byli hodnoceni na základě obchodního rozpětí, inkasa a kontraktace. Osoby Ing. M., PhDr. M. neznal, s Ing. K. se sešel na TECHNOEXPORTu při společenské události, zná jméno Richard Z. a společnosti FONSUS ASSETS a PYROCOM, ale nic konkrétního o nich neví. Základním zajištěním obchodů TECHNOEXPORTu bylo podle svědka pojištění u pojišťovny SLAVIA a v některých případech mohly být doplňujícím zajišťovacím nástrojem směnky, ale nikdy je neviděl. Podmínky půjčování peněz oproti jistění u SLAVIE podle svědka byly nastaveny již před tím, než do funkce generálního ředitele nastoupil Ing. K. a Ing. K.. Ing. Tomáše P. zná z období, kdy pracoval v TECHNOEXPORTu, ale posledních cca 10 let s ním v kontaktu nebyl. Chemoprojekt Ing. P. byl akcionářem TECHNOEXPORTu, a proto měl Ing. P. možnost získat informace o stavu (hospodaření) uvedené společnosti, čehož využíval. Není mu známo ničeho o úmyslném snižování hodnoty společnosti. Osoby jako je Tahir S., K. H., František B. a D.O.O. CORNER FINANCE-Podgorica nezná. Když byl na policii seznámen s existencí sporné směnky, kontaktoval Ing. K. a bavili se o tomto problému. Dále svědek poukázal na to, že před privatizací měl TECHNOEXPORT majetek ve výši cca 2,5 mld. korun, ale výsledek privatizace byl kolem 500 mil. korun. Potenciální rizika vyplývající z obchodních sporů neznal. K pohledávkám společnosti TECHNOEXPORT v bývalé Jugoslávii vztahujícím se k cukrovarům Šabac a Požerevac svědek uvedl, že tyto existovaly, a to v objemu 100 mil. clearingových USD. Zákazníka Generalexport o úhradu urgovali, ale nezaplatili. Uplatnili i bankovní záruku, ale banka nezaplatila, jednali s dlužníky i přímo na místě. Jednalo se o velkou pohledávku a stát jim prostřednictvím České inkasní uložil, aby vypsalí veřejné výběrové řízení na postoupení této pohledávky, přičemž V. se stala společnost FÉNIKS pana G.. S ní byla uzavřena smlouva, jejíž platnost se na žádost p. G. 3x prodlužovala, protože jeho firma nesplnila podmínky dle smlouvy a jelikož již vypršel i poslední termín, pohledávka zůstala ve vlastnictví TECHNOEXPORTu.
325. Podle § 211 odst.6 tr. řádu byly za souhlasu obžalovaného a státního zástupce přečteny také úřední záznamy o podaných vysvětleních osob Jana M., Evy K. a Ing. Ivony P..
326. **Jan M.** do úředního záznamu o podaném vysvětlení sdělil, že v TECHNOEXPORTu pracoval od poloviny roku 2006 do září 2007. Zastával funkci ekonomicko-obchodního náměstka generálního ředitele Ing. K.. K předmětné směnce uvedl, že ji nikdy neviděl. Osoby SANEX s.r.o. a Ing. M. mu nic neříkají. Společnost DEBRA a Ing. K. svědek zná v souvislosti s výstavbou domků, asi chodil za kolegou Ing. M., ředitelem Ing. K., Ing. K. a Ing. L.. Společnost FONSUS ASSETS nezná, ale je mu povědomé jméno pana Z. a

společnost PYROCOM. Z porad a z výkazů ví, že TECHNOEXPORT měl pohledávky za DEBROU a Ing. K., ale posouvaly se termíny splatnosti.

327. **Eva K.** v podaném vysvětlení uvedla, že v TECHNOEXPORTU pracovala od roku 1982 do roku 2009, původně na pozici finanční účetní, poté jako auditorka vnitřního auditu. Sestavovali asi šestkrát či sedmkrát za rok katalog a mapu rizik společnosti. Dále se E. K. vyjádřila k financování obchodů společnosti DEBRA Invest s tím, že v polovině roku 2008 dělala audit pohledávek a vzpomíná si na největší dlužníky DEBRA PRAHA a BAU INPRO. Ing. K. neznala osobně, ale asi to byly jeho závazky, posouvaly se tam termíny splatnosti a navyšovaly ceny, aby na tom TECHNOEXPORT nebyl škodný. Pohledávky byly jistěny nějakou smlouvou, asi na zástavu pozemku, pojištěné to bylo u Slavia pojišťovny, kam se dávala každá smlouva, pak tam byly blankosměnky. Pokud jde o pohledávky FONCUS ASSETS či PYROCOM vůči TECHNOEXPORTU, jednalo se podle ní asi o obchody s požární technikou. Pana Z. nezná a M. nezná, ale asi ta jména slyšela v průběhu auditu.
328. **Ing. Ivona P.**, další pracovnice TECHNOEXPORTu před policejním orgánem po předložení předmětné směnky uvedla, že ji vidí poprvé, kdy proces týkající se směnky šel mimo ni. Zúčastňovala se porad vedení společnosti, přičemž si vzpomíná, že na některé z porad bylo o směnce hovořeno v souvislosti s pohledávkami v bývalé Jugoslávii. Nic konkrétního ale neví. Poukázala na to, že TECHNOEXPORT měl velice dobře zpracovaný organizační řád a souhrn interních směrnic, které upravovaly pravomoci a povinnosti jednotlivých zaměstnanců.
329. Svědek **JUDr. Karel K.**, současný generální ředitel TECHNOEXPORTu (od roku 1.1.2013), se k soudu dostavil velmi dobře materiálně vybaven a předem na výslech připraven, a to takovým způsobem, jako by se sám účastnil předchozího průběhu dokazování a byl si přesně vědom toho, o co se soud zajímá. Ve své výpovědi u hlavního líčení kromě svého životopisu velmi podrobně (a za současného předkládání listinných důkazů) popsal to, jakým způsobem vyšetřoval kauzu předmětné směnky. Poukázal na to, že když nastoupil v roce 2013 do Technoexportu, tak některé útvary Technoexport již neměl a některé útvary měl společné s jinými společnostmi Ing. P., jako je účtárna či personální oddělení. Když nastoupil, řešil především eliminaci historických pohledávek, snižování a vymáhání. Zjistil, že je skupina firem Ing. K., které dluží Technoexportu nějaké peníze, což byly velice velké pohledávky a pak tam byla ještě jedna firma Fonsus Assets, která dlužila méně. Zmapoval si pohledávky a snažil se všechny tyto firmy dostat do insolvence. Celý život se pohyboval v manažerských kruzích, nikdy nevykonával žádné právní služby, ale věděl, že když chce dostat firmu do insolvence, nemůže být jedna pohledávka, ale musí být alespoň dvě. Takže se snažil najít k těmto firmám, které dlužily Technoexportu, ještě další, dali je do insolvence a buď vymohl nějaké peníze nebo administrativně zrušil pohledávku. Věděl, že jeho dlouholetý známý - p. O. má firmu se svým kolegou, která dělá servis správcům konkursní podstaty a tak ho v roce 2013, asi v březnu nebo dubnu požádal o spolupráci a o nalezení druhých věřitelů. Přihlásili si pohledávky a ty byly soudem odsouhlaseny. Výsledek byl takový, že k Debra Praha se jednalo o přihlášku z 10. 7. 2013 - 512 mil. Kč, k Bau Estate o přihlášku z 18. 6. 2013 - 35 mil. Kč, k Bau Inpro o přihlášku z 24. 6. 2013 - 927 mil. Kč. A všechny tyto tři firmy jsou p. K., celkem tak za p. K. má TECHNOEXPORT přihlášené a uznané pohledávky ve výši 1 485 000 000 Kč, což je včetně příslušenství. Další návrh na insolvenční podání podali na Fonsus Assets, a to dne 10. 9. 2013, což bylo ve výši 20 mil. Kč. Takže takhle dopadl jeho první rok u Technoexportu. Se SANEXem se jednalo se o šest obchodů, které byly uzavřeny

před privatizací. Ale o žádných pohledávkách v této výši vůči této firmě, které by mohly vzniknout do budoucna, v rámci privatizace nic uvedeno nebylo. Tyto pohledávky řešili vlastními aktivitami a nikdy ani neuvažovali o tom, že by se obrátili na stát a žádali nějakou náhradu škody apod., i když ty pohledávky tam byly v roce 2008. V prosinci roku 2013 dostal dopis od p. dr. Nejtka, který byl datován 13. nebo 14. 12. Byla to výzva, která obsahovala nějaké věci a u toho byla přiložena plná moc od společnosti CORNER FINANCE a ta byla podepsaná p. K. H.. V dopise byla popsána směnka vydaná 5. 2. 2007, byla tam splatnost napsaná, byla tam ještě částka a tato směnka, která byla popsána v tomto dopise, končila avalem podpisu p. M.. Jako první věc si chtěl zjistit, o jaký obchod se jednalo. Šel do informačního systému, vyjel si „Corner Finance“, ale ta nefigurovala nikde mezi jejich zákazníky. Dále nikde nenašel žádný závazek ve výši 900 mil. Kč. Tak p. Nejtka hned napsal dopis, kde ho žádal o fotokopii směnky a doklady o závazku Technoexportu ve výši 900 mil. Kč a vyzval ho k jednání 6. 1., což byl první pracovní den po celozávodní dovolené. Když přišla ta informace p. Nejtka, tak neprodleně informoval vedení společnosti, p. P.. Následně okamžitě kontaktoval jejich právního zástupce a v té době vůbec nevěděli, kdo je za touto aktivitou. Dohodli se s právním zástupcem Mgr. P., aby se šel podívat na Městský soud, jestli náhodou nějaká žaloba nebyla podána. Mgr. P. tedy 6. 1. navštívil soud ve Slezské a zjistil, že žaloba byla podána 23. 12., tzn. poslední pracovní den před Vánocemi. Když dostal potom 7. 1. dokumenty, které byly podány na soud, tak zjistili, že firma CORNER FINANCE patří p. B., že firma byla založena někdy v roce 2013 a že základní jmění této společnosti nikdo nedodal. Dokumentace k závazku tam však žádná nebyla, tak napsal další dopis na p. Nejtka a žádal ho, ať fotokopii už měl, ještě jednou o fotokopii směnky a hlavně o doklady k závazkům 900 mil. Kč. Pak dostal od p. Nejtka v lednu dopis, že konzultoval s klientem a že čeká na jeho instrukce, a následně 14. 2. dostal dopis od p. Nejtka, kde ho informoval, že byl podán návrh na platební směnečný příkaz a zaslal další dokumenty. Od soudu oficiálně jim to přišlo 17. 2. Protože se zajímal o související osoby, tak si o dr. Nejtka na internetu zjistil, že je specialista na směnky a že hovoří rusky a srbsky. Na spory o Palác Koruna pak byl využíván JUDr. Ing. P. Novák. K němu zjistil, že zastupoval FÉNIXS, ale i pana B. v trestním oznámení. Dále se svědek zabíral hospodářskou situací TECHNOEXPORTU (výsledky výročních zpráv) v letech 2007, 2008 a 2009, i předešlých, aby vysvětlil nemožnost závazku ve výši 900 mil. Kč. Když přišla ta výzva v prosinci, zjišťoval také u lidí, kteří zůstali v Technoexportu či přešli do Chemoprojektu či SAFINA Services, co o této transakci mohou vědět. Jednalo se o Ing. K., Ing. T. a a K.. Nejprve chtěl vědět, kde jsou dokumenty. Sídlo Technoexportu a Chemoprojektu je v jedné budově, stejně tak Safina Services, což byla účetní firma. Osobně došel za p. K., se kterým vycházel dobře a žádal ho o informaci týkající tohoto jednoho obchodního případu jedné směnky. On mu říkal, že to ještě zpracovávala v rámci podniku pí. T., což v té době nevěděl. Tak pí. T. poprosil, že potřebuje urychleně sehnat veškeré dokumenty týkající se tohoto obchodního případu. Dříve Technoexport sídlil na Václavském náměstí 846/1, a když se to zprivatizovalo, tak bylo rozhodnuto, že veškeré ty firmy se přestěhují do jedné budovy do Strašnic. Takže Technoexport částečně přesunul i své archivy. Pí. T. věděla, kam ty šanonky předávali a přinesla mu tři šanonky. Svědek popsal a na fotografiích demonstroval, jak byla dokumentace pod příslušnými kódy archivována s tím, že ve třech šanonech našel podle kódu čtyři obchodní případy, kde finálním odběratelem byl Sanex a v šanonu byl u každého případu i prodej pohledávek Fonsus. Všechny papíry, které tam byly, našel buď 2x nebo 3x. Originál prodeje pohledávek mu přinesla pí. K., protože byl součástí účetnictví. Takže se okamžitě zorientovali, o co se jedná. V šanonech podle svědka byly i kopie směnek. Kupní smlouvy byly v opisech, protože originály se předaly p. Z. při postoupení pohledávek. Byly tam i dodatky, faktury, dodací listy, doklady o deponování směnky, různé přepravní dokumenty, pojistky i kalkulace atd. Od pí. K. dostal také seznam směnek ke dni 31. 8. 2008. U těchto směnek

jsou právě ty kódy obchodních případů. Když dr. Jabornický potvrdil platební rozkaz, tak v tom roce 2017 se obrátil i na ministerstvo financí a to mu dodalo složku č. 4.6 z data roomu, tzn. směnky. Takže celou složku směnek včetně seznamu těch směnek. Zjistil, že ten seznam je identický s tím seznamem, který mu předala pí K.. Pojem „směnky vydány“ si vysvětloval tak že šly mimo společnost, protože si přečetl smlouvu o postoupení pohledávek. Nikdo z auditovaných úředníků si toho ani nevšiml.

330. P. P. se podle svědka dříve také obracel na ministerstvo, psal tam nějaké dopisy. Informoval o tom, že tady je nějaký závazek 900 mil. Kč, žádali o pomoc ministerstvo. Pak si přečetl článek z června 2014, že ministerstvo to odmítlo z důvodu, že by muselo hradit náklady. P. P. chtěl po ministerstvu financí, aby vstoupili jako jednatel, protože byl nový majitel až od roku 2009, tak mohl nést odpovědnost až od roku 2009. Starý majitel by měl tedy minimálně poskytnout aktivní součinnost. Již v lednu 2014 tedy bylo potvrzeno, že neexistuje jedna směnka, ale že jsou tři směnky, takže čekali, že přijdou další požadavky.
331. Když měl toho 6.1. fotokopii té směnky, tak si konečně přečetl i jména H., S., V., Z., Fonsus, K., M.. Pak se na internetu snažil o těch lidech co nejvíc informací získat. Snažil si najít nějaké telefonní kontakty. Nejprve zjišťoval, kdo to je p. M. a Sanex, sehnal podklady k insolvenčnímu řízení a podařilo se mu sehnat na p. M. telefon. Požádal ho, aby ho přišel navštívit (pozn. soudu: což se neshoduje s verzí Ing. M.), požádal ho, jestli se může pokusit najít kontakt na p. Z., ale s p. K. se nechtěl vůbec setkávat z prostého důvodu, že tam je ta velká pohledávka za tyhle peníze a s těmito lidmi nechce moc přijít do styku. Ani nebyla moc možnost, jakým způsobem sehnat p. K., tak poprosil svého známého p. L. a p. O., kteří zařizovali tu jeho insolvenční řízení. Nejprve přišel p. M., kdy mu vylíčil, o co se jedná a p. M. řekl, že to sjedná s právníky, že nic bez nich nemůže. P. M. řekl: „Já se na tom nijak nepodílím, já vám se budu snažit pomoci, protože 900 mil. Kč není vůbec možné.“ Také říkal: „Podívejte, když jsem obchodoval, měl jsem tržbu 10-30 mil. Kč, prostě v rámci desítek, tady je 900, prostě to ani nemám, abych mohl vystavovat směnky na 900 mil. Kč“. Dohodli se, že udělají čestné prohlášení, aby měli fixovaný stav, jak to tedy vlastně bylo z jeho pozice, o kolik se jednalo, o co se jednalo, co o tom ví atd. On byl za právníkem, pak po Ing. M. chtěl, aby si zkontroloval své doklady, co tam má, aby to sedělo. Takže se začaly dělat různé návrhy týkající se toho, co bude ve znění těch čestných prohlášení.
332. Navrhl čestné prohlášení v prvopočátku s p. M., pak se na to podíval a řekl mu, že to musí mít nějakou právní úroveň. Tak si začal studovat, co tam má být, aby to bylo srozumitelné atd. Ing. M. říkal, že musí za svým právníkem, někam odjel, pak zase nějak přijel. Jemu to už přišlo dobré, že to má „hlavu a patu“, netrpí to žádnými závadami, tak mu řekl, ať to podepíše. P. M. odjel a pak mu to přinesl podepsané. Na tom čestném prohlášení se podílel i právní zástupce Technoexportu, konzultoval to s ním, protože neměl zkušenost se žádnými čestnými prohlášeními a on mu to odsouhlasil. Dával si pozor, aby p. M. moc neukazoval ty konkrétní údaje. Řekl mu, že musí mít archiv a musí vědět, co dělali (pozn. soudu: Ing. M. však veškerou dokumentaci odevzdal insolvenčnímu správci). Potom si kontroloval, jestli to sedí a sedělo mu to. Nic tam neopravoval. P. M. mu k p. Z. říkal o jejich vzájemných poměrech, že byli společníci, pak že měli nějaký problém, že potom pan Z. podával insolvenční řízení, takže za Sanexem stojí vlastně p. Z., pak něco vyprávěl o firmě PYROCOM. Bylo vidět, že jako nejsou v přátelských obchodních vztazích, že po insolvenčnímu spolu už neobchodují. Pan M. také uvedl, že když mu přišla nějaká výzva k zaplacení, tak navštívil p. Z. a že byl z toho úplně vedle. Říkal, že se někdo zbláznil, když tam napsal 900 mil. Kč.

333. Na p. Z. někde na internetu našel jeho telefonní číslo a volal mu, aby se za ním zastavil. Ptal se ho na tu smlouvu o postoupení pohledávek a co udělal s těmi na něho přepsanými třemi směnkami. On mu tenkrát říkal, že všechny tři směnky indosoval na nějakého p. V. a že s ním podepsal smlouvu o převodu těch směnek. Požádal ho o tu smlouvu a o to, jestli by mu nemohl udělat zase nějaké čestné prohlášení. P. Z. to odsouhlasil s tím, že se poradí s právníkem. Neví, jestli mu to čestné prohlášení poslal nebo přinesl. Ví, že ještě se tam konzultovaly nějaké drobné kosmetické úpravy. Zase to probíral ještě s právním zástupcem, aby všechno po formální stránce sedělo a následně přišel p. Z. a přinesl dva dokumenty. Jeden dokument bylo čestné prohlášení a druhý dokument, který přinesl, byla fotokopie převodu z p. Z. na p. V.. Takže měl k dispozici tento dokument již v tom lednu. Dále už p. Z. nekontaktoval. Pak ale nastala taková situace, že ve všech kopiích směnek byla udělaná indosace na Technoexport, ale nikde v archivu, ani v ekonomickém úseku, ani v šanonech, nenášel indosaci Technoexportu na p. Z.. To znamená, že na těch kopiích směnek to končilo Technoexportem. Prostě nikde ve firmě, kde všude každý všechno fotil 10x, tento dokument (patrně míněno kopie blankosměnky s rubopisem na FONSUS ASSETS) nenašel. U jednání soudu ve Slezské ale došlo k zajímavé situaci, kdy p. JUDr. Jabornický při svědecké výpovědi p. Z. se ho ptal, zda tam byla doložka „bez protestu“ napsaná nebo nebyla a p. Z. vytáhl svoji směnku a chtěl po panu doktorovi ji ukázat tu jeho. Neví, jestli měl pan doktor originál nebo kopii. Pak řekl, že má fotokopii a „bez protestu“ tam není. Pan dr. Javornický tenkrát zrušil ten platební rozkaz. V tomto okamžiku věděl, že p. Z. má de facto směnku, která byla Technoexportem indosovaná na Fonsus. A po tom soudním jednáním mu zavolal a žádal ho, aby mu předal tyto tři směnky, které jsou na něj přepsané. A pak si pamatuje, že byl p. Z. u něho v kanceláři a říkal, že musí někam odjet a že se musí podívat atd., že určitě fotokopie má, ale že je TECHNOEXPORT má také, že to naskenoval a poslal panu K.. Potom se teda vrátil do kanceláře a pak mu volal s tím, že e-mailem 9. 10. 2008 naskenovanou směnku poslal panu K.. Hned letěl za p. K. a žádal ho, ať se podívá do e-mailu, protože ten počítač z Technoexportu mu zůstal, že by to tam mohl zálohované. On říkal, že to tam nemá. Tak běžel na jejich výpočetní středisko a žádal, aby mu našli e-mail z 9. 10. adresovaný na p. K. a z toho INFOsu si vytáhl tento e-mail, kde naprosto byli všechny tři směnky, ty si naskenoval, jejich obě strany, barevně. Pak si ještě trochu hrál s poštou pana K. a vytáhl si de facto celou jeho korespondenci za ten rok 2008. Pan K. o tom věděl. Takže v těch e-mailech našel to, že žádá p. Z., aby mu to poslal naskenované. Tím se dostal k dokumentu, kde vlastně byla indosace z Technoexportu na Fonsus. Jinak, co se týká p. Z., tak s ním byl v kontaktu tenkrát naposledy v červenci 2014 a od té doby už ho neviděl.

334. Čestné prohlášení od p. K. dostal prostřednictvím p. L. a p. O., kteří ho znali z insolvence. P. L. měl mít na něj ještě nějaké lepší kontakty, takže mu sehnal jeho čestné prohlášení. Opět měl požadavek, aby to čestné prohlášení bylo na tři směnky, na nějaké opravování si nevzpomíná. Další pán byl pan V., přečetl si, že p. V. pracuje v Pardubicích a jelikož v 90. letech dělal jednoho ředitele v agentuře Pardubicích, tak tam zavolal jako jejich známý, aby mu sehnali kolegu pan Ing. C., který se pohybuje v ekonomických kruzích v Pardubicích, a ten mu řekl, že pana V. zná, že ho viděl na nějaké oslavě před rokem. Upozornil ho, že je po nějaké autonehodě, že je to s ním špatné, že předstíral, že ho zná, ale bylo vidět, že váhá a dost se na té oslavě separoval. Pana C. kontaktoval již v roce 2013 a on mu ještě říkal, že vlastně jeho kamarád p. Ing. Š. se o p. V. stará, že to je jejich rodinný přítel a že mu pomáhá v nemocnici s rehabilitacemi, že ten stav nebyl jednoduchý. Žádné kontakty na manželku p. V., ani na nějakého prostředníka neměl. Prostě měl jednoznačnou informaci, že někdy v roce 2010 někam jel, měl autonehodu, měl těžký úraz hlavy a že chodil na

- nějaké rehabilitace atd. Nicméně si na internetu zjišťoval něco o společnostech p. V.. Tenkrát se dostal na nějakou firmu Xxx. Tenkrát si vytáhl údaje z obchodního rejstříku, díval se na tu směnku a z jeho laického hlediska se mu ty podpisy zdály divné. Není odborník, takže nemůže říct, že ty podpisy byly jiné. Zdálo se mu, že tam prostě něco nehraje, protože jiný podpis byl na veřejných stránkách a jiný podpis byl na té indosaci.
335. Na doporučení svého známého kontaktoval PhDr. Valešku, který dělal ten první posudek v oboru písmoznalectví na podpis p. V.. Také požádal o schůzku p. Š.a, který mu vysvětlil, že p. V. je na tom zdravotně opravdu špatně a odmítl od něho získat písemnosti s jeho podpisem. Ale říkal mu, že p. V. zná i JUDr. Hrášek. Tak se uskutečnila schůzka mezi nimi třemi. Pan Hrášek na něho udělal velmi dobrý dojem, popovídali si o tomto případě, ale skoro nic nedozvěděl. Řekl, že pana V. zná, že měl autonehodu, že s p. Š. podnikají v různých firmách. Tématem sice byly směnky, ale p. Hrášek se prezentoval tak, že vůbec nic netuší, že to je absolutně mimo něj. Byl naprosto v nadhledu, takže podle mého názoru to byla naprosto zbytečná schůzka. Dozvěděl se však, že pan dr. Hrášek je právním zástupcem p. Z..
336. Pokud se jedná o p. Tahira S., nedozvěděl se o něm skoro nic. Na internetu si našel, že je ze Sarajeva, že je to nějaký místní zemědělec v Bosně a Hercegovině, tedy pochází ze stejné země jako p. H. a p. G.. A pak se od právního zástupce dozvěděl, že někde ve spisu je, že v roce 2013 zemřel.
337. U p. K. H. v začátku udělali chybu, protože ho ztotožnili s osobou, která je na seznamech válečných zločinců. Jednalo se o shodu jmen, za což se omluvili hned, jak to zjistili. Nicméně p. K. H. do toho svého spisu ohledně ochrany své osobnosti poslal svůj rodný list, díky čemuž zjistil, kdo je jeho manželka a následně si tak prostřednictvím internetu zjistili jeho bydliště a jeho aktivity v Austrálii, tedy že tam dělal stěhováka a taxikáře. Z těchto informací si udělal názor, že K. H., musí být v určitém vztahu podřízenosti k p. B.. Také se domnívá, že majitel společnosti má větší pravomoci než výkonný ředitel. Také si zjišťoval veřejně dostupné informace o D.O.O. Corner Finance a zjistil mimo jiné nesrovnalosti v rozvahách za roky 2013 a 2014.
338. Rovněž se zabýval insolvencí SANEXu, kdy našel předávací protokol mezi nějakým panem Škripkem z firmy Insolv a p. Touschkem ze dne 9.2.2009, v němž se uvádí i kopie směnek. Ty si písemnou cestou vyžádal u p. Touschka dne 27. 11. 2018, ale do dnešního dne se mu neozval. Svědek rovněž poukázal na to, že ze seznamu (jenž tvořil přílohu předávacího protokolu) je patrné, že v obchodním vztahu TECHNOEXPORT-SANEX nebyly čtyři smlouvy, ale bylo jich šest, protože byly i přepravní smlouvy. Ohledně protichemických oděvů žádná přeprava nebyla, protože zboží bylo z ČR. Svědek pak všechny uvedené smlouvy předložil, přičemž z přepravních smluv vyplývá, že objednatel mezinárodní přepravy byl TECHNOEXPORT a obstaratel SANEX.
339. Dále svědek poukázal na to, že v souvislosti s medializací tohoto případu v polovině roku 2014 se na ně obrátil jeden pán z Ústí nad Labem, nějaký p. Ing. J., a informoval je o tom, že má společný problém, že na něm je vymáhaná směnka ve výši 89 mil. Kč a že v této směnce vystupuje obecní zmocněnec p. B.. Informoval je o tom, že po něm vadúzká společnost Immobil.Europe požaduje 89 mil. Kč, že bohužel, když se to probíralo u Městského soudu, tak to podcenil, protože tam jsou lhůty patnáct dnů na podání námitek a on v těch 15 dnech na to nezareagoval, čímž vznikl pravomocný právní titul ze směnky. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

- J. se dal do insolvence a insolvenční správce ten nárok neuznal a rozhodnutím vrchního soudu nebyla ta pohledávka uznána, protože nebyly předloženy patřičné dokumenty, že existuje závazek. Podle něho se jedná o obdobný případ. Navíc firma Immobil úzce spolupracuje s firmou Corner Finance, o čemž svědčí to, že Corner Finance asi omylem ozrážK. dokumenty Immobilu.
340. Z důvodu, že se dozvěděl, že v této věci zaznívají názory, že předmětnou směnku mohl vyplnit i p. W., doložil osobní dotazník s originálním písmem p. W., a pro jistotu i Ing. K., se vzory jejich ručního písma. Svědek rovněž předložil uveřejněné články o obžalovaném B.. Rovněž učinil pátrání k osobě Dr. Vojtěcha Němce, který měl přinést směnku k přezkumu znalci Musilovi, a z šanonů ke kauze vedené u Městského soudu zjistil, že je tam znalecký posudek, který objednal ten FÉNIKS a v něm se píše, že znalec RNDr. Musil byl dne 14. 9. 2009 cestou p. Vojtěcha Němce požádán o vypracování znaleckého posudku. To podle něho svědčí o tom, že dr. Vojtěch Němec spolupracoval i na akci FÉNIKS. Navíc zjistil, že měl kancelář na adrese Komunardů 36, kde sídlil i nějaký „Czechrail“ a další firma „Bestrans“. Domnívá se tedy, že se jednalo o spolupracovníka p. B..
341. K dotazům předsedkyně senátu svědek JUDr. Karel K. uvedl, že směnka předložená ve směnečném řízení, jak vlastním šetřením zjistil, patří ke smlouvě na dodávku těch 24 protichemických oděvů v hodnotě 30 000, tedy celkem za cca 800 000 Kč. I v korespondenci mezi p. K. a pí Č., která je součástí těch šanonů, je ta diskuze o vyplnění čísla, že místo 846/1 je 841. Následně ve všech těch kopiích se tato chyba objevuje a tím mohou identifikovat tu směnku, že se jedná o tu první, která se našla. Pak následují ty další, včetně té zasláné p. Z., včetně té od ministerstva, které oskenovalo všechny směnky a zaslalo. A tyto kopie pak použili v rámci posudku z polygrafie, který dělal pan Herman. Originál protokolu o předání směnek dostali od paní K. z ekonomického úseku a druhý byl ve složce o postoupení pohledávky. Neví, jestli ten originál byl osamocený list papíru nebo k němu byly připojené kopie směnek či zda byly připojeny ve složce s postoupením pohledávek. Ví, že ty kopie směnek byly v těch třech šanonech, kde byla i ta interní sdělení, byly v tom interním sdělení. Neví, jestli ty směnky byly připojené i ke smlouvám. Předávací protokol mezi Debrou Invest a Technoexportem v rámci indosace směnky nenašel, nehledal ho. Čtvrtý obchod byl zaplacen. Byl také zajištěn směnkou na 774.000 korun. To byla obyčejná směnka, ne blankosměnka. Když byl kontrakt zaplacen, směnka byla vrácena p. M. a následně po tom rozhodnutí soudu, požádal p. M., aby mu tu směnku dal, aby ji použil do znaleckého posudku, který dělal p. Valeška. TECHNOEXPORT měl z těch čtyř směnek k dispozici dvě (pozn. soudu: přesto TECHNOEXPORT předkládal tři). Potřeboval podpůrný důkaz pro soud. Po předložení seznamu směnek ke dni 31. 8. 2008 svědek připustil, že pod č. 8 je směnka, která byla vyplněna na 774.000, což vysvětlil tím, že asi tam v tom okamžiku byla, i když již byla zaplacená a vrácena. Neví, jestli tam byla v okamžiku 23.9, když ty ostatní byly vydány. Je si však jistý, že mu tu směnku nesl p. M. za účelem znaleckého posudku, ale neví, kdy mu byla vrácena. Když se dělal ten znalecký posudek, tak si dělal dvojí kontrolu, i z toho materiálu z ministerstva. Ten obchod z inkriminované směnky byl také částečně uhrazen. Nikoli kupní cena, ta zaplacená nebyla, z toho důvodu jeho předchůdci rozhodli, že to postoupí na Fonsus Assets. Když řekl, že směnka byla částečně uhrazena, tak měl na mysli, že částečně bylo zaplaceno za postoupení pohledávky. Směnka byla ze spol. Technoexport na Fonsus Assets a.s. indosovaná tak, že byly předány originály smluv a v těchto smlouvách byl jeden článek týkající se směnečného prohlášení nebo vyplnění. Fonsus Assets si mohl vyplnit to, co Debra, protože mu byly předány smlouvy, balící listy, faktury. Kdyby si koupil tu pohledávku za nižší cenu od Technoexportu, tak neví, jestli by si tam mohl také vyplnit tu cenu. Získal to se smlouvami,

tak vyplňovací právo bylo maximálně na 800 000 Kč. Pokud paní K. komunikovala s paní T. v tom smyslu, že nelze takto směnku indosovat, protože to vyplňovací právo chybí, o tom neví. Ale když se díval na jiné typy smluv, tak některé směnky měly vyplňovací právo přímo v textu a někde je speciální dokument o vyplnění konkrétní směnky. Oběhové archy v archivaci Technoexportu našel, i za období, kdy tam nepůsobil. Podle jeho názoru se „košílky“ dělají jen k obchodním smlouvám, ne k indosaci směnky, smlouva o postoupení pohledávky, ani protokol o předání směnky či protokol o indosaci směnky to nevyžadovaly. Čestná prohlášení od pracovníků TECHNOEXPORTu vymyslel on, když zjistil, že někteří ještě pracovali v koncernu, v té vedlejší firmě. Jedná se o pí K., paní T. a pana K., kteří přímo tento obchodní vztah zpracovávali. Takže z nich potřeboval dostat veškeré informace týkající se ne jedné, ale tří směnek. Domnívali se, že budou uplatněny tři směnky. Paní T. mu přinesla ty tři šanoný a vysvětlila mu systematiku toho obchodu, protože tohle byl trochu netradiční obchod v tom, že se tam zabývali exportem a nikoliv těmito transakcemi. Všichni pracovníci od něho věděli, že byla podána žaloba na těch 900 mil. Kč, že je docela velký problém a potřebují urychleně zmapovat, jak to celé bylo. Nejdřív přišla paní T., přinesla ty šanoný, a požádal jí, aby mu napsala čestné prohlášení. Ona mu řekla, že ho nikdy nedělala a neví, jak se dělá. Takže sepsali čestné prohlášení, udělali osnovu, co by tam mělo být a postupně postupovali podle jejích znalostí, protože on se v dokumentaci neorientoval. Bylo to jak podle jejích znalostí, tak podle informací ze šanonů. Tím, že paní T. pracovala v tom oddělení a měla stejný počítač, tak si vyhledala informace, které byly i v jejím počítači, protože zpracovávala tady tento obchodní případ. Vyhledala si informace jak ze svého počítače, tak ze šanonů. Samozřejmě nikdo neznal přesná čísla z paměti, ale tím, že byly k dispozici ty šanoný, tak zaměstnanci, kteří to zpracovávali, přesně věděli podrobnosti. Měli k dispozici listinnou i elektronickou archivaci. Stejně to bylo i s Ing. K. i Ing. K., s každým to separátně probral, každému řekl, ať se podívají na další informace. Nevzpomíná si, jestli jim řekl, že to uplatní u soudu nebo jestli u policie, ale policie říkala, že s tím čestným prohlášením bude nadále pracovat. Co se týče toho, jestli tam bylo razítko „bez protestu“, tak paní K. hned zjistila, že Technoexport razítko „bez protestu“ k dispozici nemá a takové razítko nikdy v Technoexportu neexistovalo. Na druhou stranu našel i směnky, které byly „bez protestu“, nicméně byly vytištěné v rámci celé směnky. Postřehl také, že u někoho byla směnka s doložkou „sine obligo“. Nikdy u směnek Technoexportu „sine obligo“ ale neviděl. Neví, že by Technoexport indosoval směnky někoho jiného. Ví o osobních schůzkách p. P. a p. B. na počátku roku 2014, ale jen to, že schůzky proběhly, o jejich obsahu nic neví. O detailech schůzek panem P. informován nebyl. Ví, že tématem byla směnka a kde jsou další dvě směnky. Schůzky p. B. s p. P. na začátku roku 2014 považoval jako za jednání představitelů dvou stran právě o těch směnkách. V rodině má právníky, bratr dělá insolvenční jako předseda senátu u xxx a jeho manželka je předsedkyně senátu Městského soudu, xxx. To, že v jeho rodině jsou právníci- soudci, je všeobecná informace známá v celé firmě, v žádném případě to netají. Pana Ing. K. zná z kanceláře, když původně nastoupil do Technoexportu v 80. letech, pak se setkávali zhruba 1x za půl roku, chodil za ním do kanceláře a potom si pamatuje na osobní schůzku v březnu 2014, kdy mu volal a byl i v kanceláři. Neví, kdo toto setkání inicioval. Domnívá se, že na schůzce s panem K. v březnu 2014 okrajově padlo téma směnky a že s tím začal on sám, ale reakce Ing. K. byla vyhýbavá, nechtěl se o tom bavit. Postřehl, že to je směnka z období, kdy dělal generálního ředitele, ale v žádném případě se nebavili o detailech. Od března 2014 se určitě neviděli, ale není si jistý, jestli mu náhodou nezavolal, když si přečetl ten článek týkající se těch směnek. Dnes zná P. K. podle vidění, protože ho viděl u soudu. Ale nikdy nebyli ani v písemném, osobním nebo telefonickém styku. Pan K. byl po svém působení v TECHNOEXPORTu ředitelem jiné společnosti, kterou následně v roce 2014 společnost pana P. odkoupila

z insolvence a tam insolvenční vlastně dělal p. JUDr. Hrášek jako právník společnosti. Tehdy se společnost jmenovala Excon Steel se sídlem v Hradci Králové.

342. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že ví od pana K., že ty směnky fyzicky předával. Řekl mu, že si potom nestačil udělat fotokopie, protože odjížděl na dovolenou a následně žádal pana Z., ať mu je pošle e-mailem. Překvapilo ho, že to p. K. nenašel ve svém mailu, ale třeba to omylem smazal. První věc, na kterou se ptali paní K., bylo, co to znamená to „vydáno“, nejprve nevěděli, kdo to psal, bylo to bez datumu, bez podpisu, a potom pí K. přiznala, že to udělala z toho důvodu, protože tam byl udělán stop stav kvůli privatizaci, bylo rozhodnutí o privatizaci k 31. 8., a k tomu se fixovaly veškeré ekonomické údaje společnosti. Následně však pokračoval obchodní život společnosti a majitel prodávajícího udělal další stop stav k nějakému stavu. Paní K. přiznala, že věděla, že ty směnky nemá, tak napsala „směnky vydány“. Pana L. zná také z 80. let, nicméně s ním v kontaktu nebyl, protože pan L. odešel do důchodu. Nekomunikoval s ním. S panem B. se mimo soudní budovy nikdy nesešel.
343. K dotazům zmocněnců svědek uvedl, že adresa „Komunardů 36“ je zvláštní v tom, že tam sídlí p. B. (resp. jeho společnosti), dále dr. Ing. Novák, dále pan Seigel a p. Vojtěch Němec. Myslí, že byly podány dva návrhy na předběžné opatření ve vztahu k Paláci Koruna, jeden asi v prosinci 2013 nebo začátkem ledna 2014, který byl zamítnut, a pak byl podán ještě další zhruba koncem ledna 2014. V roce 2013 dosáhli vlastního jmění asi 835 mil. Kč. Hospodářské výsledky Technoexportu za období 2007-2009 byly veřejně přístupné. Přístup do data roomu ministerstva financí, tedy ke složce, v níž byl popis těch tří smének, měli všichni nabízející, to byly tři skupiny, ten Texim, druhá byla asi Caluma a třetí byl Chemoprojekt. Jestli si vzpomíná, tak se do této části přihlásily i další společnosti, takže v prvním kole bylo devět až deset společností, takže i ty, se domnívá, měly přístup k té složce. Ta firma Caluma se tam nedostala, protože dělala konzultanta ministerstvu financí, tak z nějakých důvodů to prostě nedostala. A když nabízeli, tak museli vědět, co vlastně ve firmě je. Velice podrobně si situaci mapovala firma B.G.M., která byla v nějaké té skupině, měla auditorskou firmu Horváth a nějaké právníky, kteří za ní vstupovali do data roomu. Když mu p. Z. donesl čestné prohlášení a dohodu o předání smének za 10.000 Kč, tak se ptal na originál, ale on řekl, že originál nemá a dal mu tu fotokopii.
344. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že finální podoba čestných prohlášení musela vzniknout u těch, kteří to podepisovali, protože tu finální verzi mu předali. Je možné, že jim udělali mistry, které konzultovali, ale každý si to mohl potom přizpůsobit svým znalostem. Nikoho nenutil, aby to podepsal. Požádal dotyčné, aby čestné prohlášení podepisovali u notáře. Na písemné komunikaci pana Ing. P. v začátku roku 2014 s ministerstvem se nepodílel. Má pocit, že ty dopisy by měly být psány Chemoprojektem. Dopisy ze 7. 1., 6. 2., 7. 2. a 19. 2. určitě četl, ale určitě to nebylo v té době, kdy vznikly, asi až po čtyřech letech v souvislosti s tím směnečným sporem. Byl p. P. informován o komunikaci s ministerstvem, ale jelikož u privatizace nebyl, neměl s tím nic společného. To byly vyloženy obligace mezi kupujícím a prodávajícím. Neví, jaká byla reakce ministerstva, pouze ví, že byli odmítnuti s tím, že s nimi nechtěli nic mít společného, protože by jim vznikly náklady. Ale oficiální odmítnutí si přečetl až v novinách v červnu 2014. Pan P. také absolvoval nějaké jednání s ministerstvem, asi dvě nebo tři. Obecně ho o svých schůzkách s ministerstvem informoval, protože očekával pomoc státu, které se tedy nedočkal. Ví, že to bylo v prvním čtvrtletí roku 2014. TECHNOEXPORT nevažoval o tom obrátit se na stát s nějakou žalobou, protože to byly pohledávky, které vznikly před privatizací. Pohledávky si řešily vlastní cestou insolvence. Jedná se o aktivitu kolem skupiny Debra a p. K.. Ty

podklady, ze kterých čerpal, byly jednak ty, které zůstaly v Technoexportu, tedy podklady, které byly i v data roomu a našel si na internetu i to vladní nařízení týkající se privatizace. Po tom, komu patří podpis „Tomáš By“ na protokolu o předání podkladů do data-roomu, nepátral. Okruh osob, které měly na jeho žádost podepsat to čestné prohlášení v roce 2014, si dával dohromady sám, protože si přečetl jména zástupců externích firem, kteří jsou tam podepsáni, a potom interně pátral po lidech, kteří tento obchodní případ zpracovávali, a kteří byli v budově, kde pracoval. Ještě zapomněl na jednoho pracovníka, který má to krásné písmo a o kterém mu pan K. řekl, že indosament napsal. I toho tedy požádal o to čestné prohlášení. Neví o nikom, kdo by odmítl čestné prohlášení podepsat. Neví, koho dalšího měl o prohlášení požádat, na protokolu o předání byl napsaný p. W., toho kontaktovat nemohl, a pana K. by nekontaktoval z důvodu, že řešil pohledávky skupiny Debra v roce 2013 a myslí si, že na tomto stavu věci se podepsal. Nemá zájem se s p. K. na toto téma se vůbec bavit. Zda k tomu převodu dávali nějaká stanoviska právníci, ví jen to, že byla nějaká komunikace mezi advokáty a že již byla založena do spisu. Myslí si, že neřešili ve správní radě otázku zbavení mlčenlivosti JUDr. Bezděky jako advokáta pro toto řízení. Na pohledávku za Fonsus Assets podali insolvenční návrh v roce 2013 a nyňi Technoexport nemá finanční nároky k p. Z. Připojení Technoexportu s nárokem na náhradu škody do trestního řízení, které bylo vedeno i proti p. Z., nezná, tento případ nemá v gesci. Neřešili na správní radě Technoexportu, příp. na představenstvu, zda v rámci civilního řízení uplatní na p. Z. jako po fyzické osobě nárok na náhradu škody. To, že p. Z. zastupuje JUDr. Hrášek, se dozvěděl z insolvenčního řízení Sanex. Když hovořil o zprostředkovaném jednání u JUDr. Hráška, nepamatuje si, jestli už věděl, že pracuje pro p. Z., případně pro jeho firmy. Neúčastnil se nikdy jednání s p. Z., kde by byl přítomen JUDr. Hrášek. S p. Hráškem jednal jenom jednou, to bylo v prvním pololetí roku 2014, a to za přítomnosti p. Š.. Advokáta Mgr. Lukovského nezná.

345. K dotazům obžalovaného B., z jakého důvodu v předchozím týdnu zval jeho advokáta Tetzeliho zval na schůzku, svědek uvedl, že proto, že p. Tetzeli zastupuje firmu Cheteng a minulý týden proběhlo jednání u soudu v Brně, kde správce konkurzní podstaty zažaloval p. Tetzeliho, který tam obhájí výši 5,5 mil. Kč, kdy tyto peníze by se měly vrátit do konkurzní podstaty firmy Cheteng. Byl tam advokát obžalovaného doc. Chalupa, který po skončení jednání přišel za správcem a správce ho informoval o tom, že p. Tetzeli by navrhoval dohodu, aby byl ukončen tento soudní případ. Z tohoto důvodu dal dotaz na pana Tetzeliho, dohadovali se o tom, že je potřeba nejdříve vyslechnout pana Tetzeliho, následně by musel věřitelský výbor odsouhlasit ukončení tohoto případu. Pokud používá pojem „tento případ“ má na mysli insolvenční Chetengu, kterou navrhl Technoexport. V tomto případě je žalobcem správce konkurzní podstaty Chetengu a žalovaným je pan Tetzeli. On sám Mgr. Tetzeli nevolal, zavola svého známému p. Š., který ho zná. Chtěl si vyslechnout ten návrh na ukončení toho soudního případu a další možnosti. Podle svědka se to vůbec netýkalo předmětného trestního řízení. K dalším dotazům obžalovaného svědek připustil, že na kopiích směnec předložených ministerstvem není vyznačena indosace na Fonsus Assets a kdo byl tehdy jejím držitelem, neví. U předběžného opatření na KPA, které podepsal p. dr. Novák, byla plná moc, kterou udělil asi p. H.. Na adrese Komunardů 36 nikdy nebyl a neví, kolik tam sídlí advokátů. Neví, zda Technoexport uplatnil nějaké nároky vůči Daně W., manželce p. W. Jméno Karel V. zná, v roce 2014 p. V. psal na jejich firmu e-mail, že zná Ing. V., nechal telefonní kontakt, zavola mu, že by se s ním rád sešel, jel za ním do Pardubic na jednání. Bavili se o p. V., kdy mu říkal, že u něj Ing. V. pracoval, že s ním měl nějaký pracovní problém, že se rozváděl atd., také ho žádal o nějakou písemnost s ručním písmem p. V., ale říkal, že bohužel nic nemá. Dále se bavili ještě o tom, že pan V. měl historicky také nějaké problémy se směnkou, ale že má vynikajícího právníka, p. JUDr. Chalupu, že ten se vyzná, že je to jeden z nejlepších

směnkařů tady v ČR a dal mu na něj telefonní číslo. Následně JUDr. Chalupovi zavolal a telefonicky s ním konzultoval tento případ, on mu poslal návrh smlouvy, ale nakonec k podpisu nedošlo. Tím to skončilo. S p. V.m o vztahu V.-směnky nejednali. Bavili se o jiných směnkách, upozorňoval ho na judikáty, které mu pomohly atd. Není mu známo, že by p. Z. sepsal u notáře ještě jiné prohlášení, než které mu poskytl.

346. Pokud soud hodnotil výpověď tohoto svědka, lze konstatovat, že působila poměrně přesvědčivě. Jak již bylo uvedeno, svědek byl velmi dobře připraven, na dotazy odpovídal spontánně, jasně a často zcela bezelstně a bez projevů vyhýbavosti a zjevného zájmu cokoli skrývat. Je patrné, že i on se, stejně jako soud, snažil odhalit pozadí a historii předmětné směnky, avšak problematické je to, že musel vycházet z toho, co mu k věci sdělily oslovené osoby a co vyplývalo z dokumentace archivované v TECHNOEXPORTu. Bylo rovněž zjevné, že JUDr. K. nebyl informován o všech krocích právního zástupce TECHNOEXPORTu, resp. zmocněnce, v této trestní věci (viz. mlčenlivost Dr. Bezděky; předložení kopie směnky s indosamentem na FONSUS ASSETS v období, kdy on sám ji neměl k dispozici; notářské prohlášení R.Z. z roku 2018). Z výpovědi svědka pak vyplynuly poměrně podstatné okolnosti, jako je to, že kopii předmětné blankosměnky s indosací na FONSUS ASSETS získal až v druhé polovině roku 2014 (čemuž odpovídá i jeho telefonická komunikace s R.Z. ze dne 27.8.2014), že kopii směnky vztahující se ke čtvrtému (podle data smlouvy chronologicky prvnímu) obchodnímu případu SANEXu s TECHNOEXPORTem získal poprvé až od Ing. M. (tedy nebyla archivována a uložena v trezoru TECHNOEXPORTu) a že se jednalo o klasickou vyplněnou směnku, že obchod zajištěný předmětnou směnkou byl částečně uhrazen, že společnosti Ing. K. dlužily v roce 2013 společnosti TECHNOEXPORT spolu s příslušenstvím finanční částku ve výši 1 485 000 000 Kč, což si sám spojoval s předmětnou směnkou, dále že společnost Ing. P. v rámci insolvenčního řízení v roce 2014 nabyla společnost personálně spojenou s Bc. K., že nechával opravovat čestná prohlášení vytvořená oslovenými osobami tak, aby odpovídaly listinné dokumentaci či že p. Z. a Ing. M. svá čestná prohlášení před podpisem potřebovali diskutovat s právníky a že většinu případů de facto vzor takového prohlášení sám poskytl.
347. Dále soud provedl velmi podrobný výslech svědka **Ing. Tomáše P.**, který musel být z časových důvodů rozdělen do dvou jednacích dní s poměrně velkým časovým odstupem, což, jak soud musí připustit, nebylo příliš taktické a přineslo určitou úpravu, resp. doplnění výpovědi. Pokud se jedná o předmětnou směnku a ostatní blankosměnky, obsahem výpovědi svědka byla jen jakási prezentace a rekapitulace dokumentace předložené policejnímu orgánu TECHNOEXPORTem a shromážděné v souvisejícím civilním řízení. Svědek dále uvedl, že v době, kdy už měli informaci o podání žaloby a Mgr. P. nahlédl do směnečného spisu, začalo hledání a ověřování, o co by se mohlo jednat, protože takový závazek (900 mil. korun) u TECHNOEXPORTu evidován nebyl, nebyl veden ani z hlediska privatizačních dokumentů, výročních zpráv, měsíčních uzávěrek a jiných pokynů. V TECHNOEXPORTu byla dohledána směnka pouze ve formě, kdy panK.za firmu Debra indosoval tu směnku na TECHNOEXPORT a další indosace už na těchto kopiích směnky vyznačeny nebyly, neboť všechny tři směnky byly drženy u sebe. V prosinci roku 2016 byla vystavena ještě jedna směnka, jako úplná směnka, nikoli jako blankosměnka, a tento obchod proběhl řádně s úhradou, a nestalo se to, co se stalo u těch dalších tří obchodů, kde Sanex, resp. Debra Invest neprovedla úhradu a tyto pohledávky zůstaly neuhrzeny. Z rozhodnutí vedení TECHNOEXPORTu byly potom pohledávky prodány de facto v nominální ceně společnosti FONSUS ASSETS, za čímž tedy následovalo potom i předání a indosace směnek na firmu FONSUS ASSETS. Samozřejmě si ověřovali, zda

v data roomu, at' už elektronickém anebo ve fyzickém, se nacházely směnky, které byly uvedeny tedy v seznamu směnek TECHNOEXPORTu vydaných a dopátrali se stejného výsledku jako v TECHNOEXPORTu - v trezoru devizového oddělení, tedy tyto tři směnky byly do data roomu vloženy v podobě, která potvrzovala indosaci Debry Invest na TECHNOEXPORT, ale nezahrnovala další postup těchto směnek z 23. 9. 2008, tedy indosaci TECHNOEXPORTu na spol. FONSUS ASSETS. Zásadní podle něho je, že ani jedna z těchto směnek nebyla vyznačena doložkami buď „sine obligo“ nebo „ne na řad“ nebo „bez postihu“. On sám poprvé tyto tři směnky viděl, když je pan doktor K. dohledal v materiálech, pak se ke kopii této již dále vyplněné směnky na pana Z. dopracovali (resp. Dr. K.) na základě jednání nejdříve s panem K., který se nepřihlásil k dostupnosti této předložené a uplatněné směnky, pak díky tomu, že potom byl nalezen v archivu právě protokol o předání směnek z 23. 9., ale u toho protokolu taktéž nebyly přiloženy směnky, dostali se k ní až na základě informace a korespondence dohledané, která běžela mezi panem Z. a panem K., ze které vyplývalo, že pan Z. tyto směnky, všechny již převedené na FONSUS ASSETS, zaslal mailem v kopii panu K.. U pana K. tyto kopie nedohledali, pan K. se vyjádřil, že se mu ztratily z počítače a nakonec byly nalezeny až poté v rámci zálohování informačního systému. Následně TECHNOEXPORT jednak podal odpor proti úhradě této směnky a zároveň podal trestní oznámení na padělání a zneužití na pana B..

348. Svědek dále považoval za vhodné uvést, že zkušenost TECHNOEXPORTu s panem B. nastala již dříve, a to v jiné kauze, kdy firma FÉNIKS, pánové G.ové, kteří jednali ve shodě s panem B. minimálně v případě Strojexportu a firmy Iceberg, podali nejdříve u soudu žalobu na 49 mil. USD, kde požadovali náhradu škody vzniklou tím, že odkoupili od TECHNOEXPORTU pohledávky do bývalé Jugoslávie. Když městský soud zamítl tuto žalobu ještě v roce 2008, tak následně v prosinci podali žalobu k arbitráži k rozhodčímu řízení a tuto částku navýšili na cca 80 mil. USD. Tento spor má podle něho časovou souvislost s oběhem směnky a svědek vyzdvihl některé termíny soudních rozhodnutí (které příliš s pohybem směnky nekorespondují).
349. Pokud se jedná o privatizaci, má za to, že i její průběh má souvislost s průběhem předmětné směnky, když tendr na privatizaci byl vypsán dne 29. 7. 2008. Všechny tři blankosměnky však byly vydány ještě za doby, kdy generálním ředitelem byl pan K. a s p. K. v té době, resp. s TECHNOEXPORTem, vedl Chemoprojekt soudní spor, resp. podal žalobu na neplatnost dvou valných hromad a tento soud probíhal až do roku 2008. Vztahy byly spíše konkurenční a napjaté, neboť Chemoprojekt požadoval zrušení usnesení valných hromad, které umožňovalo mimořádné navýšení kapitálu a pak jeho snížení na úkor akcionářů. Vzhledem k tomu, že by se Chemoprojekt nemohl zúčastnit privatizace, byly žaloby staženy a Chemoprojekt vstoupil do tendrového řízení, které vlastně vyústilo v jeho podání nabídky ze dne 19. 12. 2008 na koupi těch 98,85 % akcií, zatímco v té době již směnky byly indosovány jako blankosměnky na firmu FONSUS ASSETS. Nabídka Chemoprojektu byla vyhodnocena jako nejlepší, měla několik kol předkvalifikačních, dokladování schopnosti dokončit rozpracované projekty a v závěrečném kole to byla otázka ceny, kterou Chemoprojekt nabídl ve výši 516 mil. Kč. Tato nabídka byla nejvyšší a kromě toho obě konkurenční firmy nepředaly nabídku v souladu s podmínkami tendru. U jedné nabídky chyběla záruka povinná k předložení nabídky ve výši 100 mil. Kč, a druhá nabídka byla panem A. podána pod jinou firmou, než pod kterou se zúčastnil tendru. Dá se tedy říci, že při existenci jediné platné nabídky byl celý tendr ohrožen. Vzhledem k tomu, že v té době běželo arbitrážní řízení s FÉNIKSem o 80 mil. USD, ale všichni nabízející se o něm dozvěděli až na přelomu první dekády ledna, probíhala korespondence a jednání

s Ministerstvem financí, současně v této době již měl Chemoprojekt složenou zálohu 50 mil. Kč plus vystavenou záruku za 100 mil. Kč, takže v momentě, kdy dostal TECHNOEXPORT schvalující dokument ÚOHS, tak se proti tomuto dokumentu odvolal, podal rozklad, neboť bylo nezbytné si ověřit celou pozici a riziko kolem likvidační žaloby na 80 mil. USD, která byla podána firmou FÉNIKS, která jednala ve shodě s panem B.. Tento rozklad nakonec stáhli zpátky, takže dostali znovupotvrzení 5. 6. 2009 a 19. 6. tedy došlo k doplacení kupní ceny na 516 mil. Kč. Pan B. ho několikrát v průběhu této arbitráže a následně i těch soudních řízení kontaktoval, ať už to bylo jednou se skupinou z Vídně, kde projevíli zájem o řešení sporu formou kompenzace Palácem Koruna, ale byly tam i další kroky z jeho strany, kdy podala žalobu společnost Marathon, která rozporovala, že Palác Koruna je ve vlastnictví TECHNOEXPORTu, a de facto jako přes kopírák podala žalobu firma Bledken. Nárok na tuto budovu pak uplatňoval i FÉNIKS a postupně tyto žaloby skončily tím, že žalobce buďto v první instanci prohrál anebo v odvolacím řízení potom stáhl žalobu. Podle něho, když celý případ žaloby FÉNIKS pravomocně skončil dne 23. 11. 2013, tak se ta aktivita se přenesla do oblasti směnky.

350. Dále svědek uvedl, že cena 516 mil. vyšla z due dilligence, které bylo připraveno TECHNOEXPORTEM, Erste Corporate a Ministerstvem financí, přičemž se skládalo jednak z elektronické části, jednak z fyzické části, to obsahovalo jak tedy stránku právní, tak stránku ekonomickou a daňovou. Z výstupu najatých společností, ať již se jednalo o právní kancelář Sodomka & Souček nebo o firmu Genesis, která se zabývala ekonomickou stránkou, nedostal jakoukoliv informaci o riziku vyplývajícím z uvedených tří smének, které v tom seznamu byly uvedeny a byly bez parafy označeny vydány 23. 9. 2009, jak se však ukázalo později. Domníval se, že tu poznámku psal pan W., ale pak paní K. potvrdila, že to tam ona dopsala dodatečně, a z toho asi vyplývá, že ačkoliv byly všechny stavy dělány k 31. 8., jak vyzněl rozpis pokynu k privatizaci, tak mezi 31. 8. a 19. 12. 2008, kdy byla uzávěrka nabídek, docházelo nejen k běžným hospodářským činnostem.
351. Poté, co bylo provedeno doplacení, tak valná hromada, která se konala 30.6.2009, ustanovila členy představenstva a byla potvrzena dozorčí rada, která podle stanov TECHNOEXPORTu potom schvaluje složení představenstva jako takového. Představenstvo bylo složeno z pana W., pana P.ého jr., pana M.a, bývalého generálního ředitele farmaceutické firmy, která je součástí skupiny, kterou kontroluje se svým synem. V dozorčí radě, kromě paní T., která tam fungovala jako pracující, byl následně zvolen předsedou, přičemž v té době nadále zastával funkci generálního ředitele Chemoprojektu. Ten byl do roku 2001 vlastněn francouzskou firmou a následně přešel do vlastnictví soukromých subjektů.
352. Dále svědek vysvětlil, že cena 516 mil. Kč byla uhrazena mimo jiné za získání 60 % akcií KORUNA PALACE MANAGEMENT (dále jen KPM), tedy společnosti, která měla nájemní smlouvu ještě cca na 40 let na veškeré obchodní prostory v Paláci Koruna, bylo tedy vynaloženo 200 mil. Kč na to, aby se TECHNOEXPORT stal 100% akcionářem této společnosti KPM. Kromě těchto nákladů, ke kterým se rozhodli po té analýze, bylo potřeba zahrnout taktéž vyhodnocení rizik. V této době již od roku 2004 probíhala žaloba ČSOB na TECHNOEXPORT, která byla v jistíně ve výši 24 mil. USD a v úrocích dalších 16 mil., takže v té době, kdy vstupovali do nabídky, tak ta hodnota byla 20,806 mil. Kč. Vedle tohoto soudního řízení běžel soud v Sýrii se spol. LAVOTA, která žalovala TECHNOEXPORT z neuhrazené účasti na blokaci pohledávek TECHNOEXPORTu, a tato žaloba byla v té době v přepočtu ve výši 452 mil.korun. TECHNOEXPORT byl také žalován ve Švýcarsku v arbitráži pod případem Nikotra o 4,8 mil. USD. Dále byly

jugoslávské pohledávky, tedy žaloba podaná společností FÉNIKS a panem B. ve výši 49,4 mil. USD. Za panem K., který s TECHNOEXPORTem obchodoval v oblasti výstavby dřevěných domků, byly v té době otevřené pohledávky ve výši 360 mil. Kč, ostatní pohledávky po splatnosti byly ve výši 171 mil. Kč. Dále TECHNOEXPORTu hrozilo riziko nedobytných pohledávek v Sýrii a Iráku ze záruk v úrovni cca 10 mil. USD. Pokud by k tomu ještě připočetl částku 900 mil. Kč, která je ze strany obžalovaného charakterizována jako provize za ovlivnění privatizace či jako záruka panu G. za to, že TECHNOEXPORT žaloval za jugoslávské pohledávky, aby docílil snížení hodnoty TECHNOEXPORTu či pokud by dle druhé verze připočetl služby a závazky vůči spol. J&T či dle třetí verze v takové obecné poloze, že to byly prostě konzultace, odměny a závazky, pak by se dostal spolu s kupní cenou za akcie a 200 mil. za KPM na částku 1,616 mld., a to ještě nezahrnul ta uváděná rizika. Kdyby se dalo předpokládat, že z těchto rizik se dokáží dostat na 50% hodnotu, tak se stále pohybuje v úrovni nad 2,5 mld. Kč. S ohledem na časový průběh směnek, s ohledem na to, že nebyl ani v přátelském vztahu s panem K., ani s panem K. a s panem W. měl jen víceletou pracovní zkušenost, ať už to bylo z Chemoprojektu nebo ze Sařiny, a byl to vzdělaný, jazykově vybavený, pracovní schopný člověk, ale bohužel schopný asi všeho, neměl jakoukoliv cestu k ovlivnění privatizace, ať už směrem na pracovníky TECHNOEXPORTu či směrem na pracovníky Erste, eventuálně na pracovníky Ministerstva financí či Ministerstva průmyslu. Doposud nebyl předložen jediný požadavek na jakoukoliv výplatu ve spojitosti s privatizací TECHNOEXPORTu, ani od J&T, tedy kromě pana B. a pana G. ve formě nároku na jugoslávské pohledávky. Žádný takový závazek není vedený ve výročních zprávách, uzávěrkách, či jinde. Nevedou žádné jiné spory, které by se týkaly privatizace TECHNOEXPORTu. Je podle něho v rozporu s principem logiky, aby z ruky dal tři blankosměnky, a to ještě před rozhodnutím o privatizaci s tím, že každá z těch dvou dalších směnek se mohla odvinout stejným způsobem, jako se odvinula tato uplatněná směnka. Pana V. nikdy neviděl, nikdy s ním nemluvil, ani netelefonoval. Pana Z. do privatizace nikdy neviděl, nikdy s ním nemluvil a netelefonoval, setkal se s ním na TECHNOEXPORTu jednou, až po privatizaci, při projednávání jeho závazku. Nejednal s ním ani prostřednictvím někoho jiného. Podle něho je otázka privatizace TECHNOEXPORTu někdy velice násilně spojována s případem těchto tří směnek. Pokud se týká osoby pana B., tak se s panem B. setkal v lednu 2009 v hotelu naproti Hiltonu, kdy toto jednání vyvolal pan A., který byl v té době společníkem pana B. a přítomen byl i pan G. To jednání se netýkalo směnek, ale týkalo se otázky arbitrážního řízení na základě žaloby podané společností FÉNIKS. Až na tomto jednání si uvědomil, že pana B., ještě jako pana Ch. a již jedenkrát potkal, když měli jednání v Chemoprojektu o přestavbě jeho lihovaru či jeho remisí na jednotku bioethanolu, což se nerealizovalo. Při tom jejich druhém setkání v lednu 2009 (kdy již byli vyhodnoceni jako nejlepší nabídka) neznal ani pana G., a pan B. přednesl návrh, aby vzhledem k tomu, že se jedná o nedostatky TECHNOEXPORTu v době, když byl státní společností, že tehdy byla podepsána chybná smlouva na prodej pohledávek, tak aby nezasahovali, aby dokonce nedávali svého zástupce do senátu, nechali sporu volný průběh a potom zpětně, aby získali uplatněním po státu vlastně náhradu škody. Na tento návrh nepřistoupil, z čehož potom se dále tedy odvinula další řízení, která následovala. V té době byla řada jednání, ať už s panem G. či panem B., ale i s panem B. a s pány z Vídně, chtěli, zda by se nenašlo nějaké kompromisní řešení, které by TECHNOEXPORT ještě unesl a zbavil se tím zatížení a právních nákladů, určité dehonestace a určitého ohrožení na trhu, protože TECHNOEXPORT v té době byl v nabídkovém řízení na významný projekt do Iráku a jednal s bankami o financování. Kromě uvedených Bledkenů, Marathonů, FÉNIKSů, k dalšímu významnému a prvnímu jednání, které se týkalo směnek, obdržel vyzváním od pana B. 6. 1. telefonicky, které bylo potvrzeno SMS zprávami 7.1. Dne 9. 1. se sešli v Sokolovně v Průhonicích a vzhledem k tomu, že měl s panem B. špatnou zkušenost z

celých jednání kolem kauzy FÉNIKS a uplatnění jugoslávských pohledávek, tak z tohoto jednání učinil notářský záznam, který potom předložil taktéž policii. Pan B. tam opakoval de facto stejný postup jako v případě Paláce Koruna a jugoslávské pohledávky v tom smyslu, že neútočí proti němu či proti TECHNOEXPORTu, ale že vše proběhlo za doby, kdy byl stát tím, který odpovídal, a to prostřednictvím generálního ředitele pana K. a obchodního náměstka pana W., kteří na směnku neuvedli doložku „sine obligo“. V tomto duchu pokračovaly jejich schůzky, vybavuje si dvě, maximálně tři. Je si jistý schůzkou toho 9. 1., je si jistý březnovou schůzkou, ze které byl učiněn záznam a myslí, že ještě jedna schůzka proběhla v době, kdy ještě nebylo trestní oznámení, asi v únoru, nicméně s naprosto stejným průběhem, kdy podobně jako na schůzce 21. 3. pan B. zase se svojí tvořivostí a znalostmi, které respektuje, uváděl různé možnosti, jak odštěpit Palác Koruna, jak ho převést na jinou společnost, na kterou by se taktéž převedla tato kauza nebo kauza toho „claimu“, a tím, že by TECHNOEXPORT mohl tedy pokračovat dál ve svých činnostech exportéra investičních celků (pozn. soudu: možnou únorovou schůzku Ing. P. připustil poprvé, zjevně se znalostí výpovědi obžalovaného před soudem, a jaksi se tedy muselo jednat o schůzky čtyři, pokud byla policejním orgánem s jeho vědomím monitorována i schůzka z 11.4.2014). On ale již dopisem z 6. 1. nejdříve požádal ministra financí- pana Fischera o jednání ohledně jugoslávských pohledávek, jejichž vlastníkem byl a stále je TECHNOEXPORT, a druhým bodem byla právě uplatněná směnka za 900 milionů. Později, dne 7. 1.2014, se takto obrátil na pana ředitele odboru- pana Budiše (patrně má na mysli Bulíře) a v dopise ho taktéž informovali o riziku, které vyplývá z této uplatněné směnky, a uvedli i to, že pokud by tedy utrpěli škodu, tak by TECHNOEXPORT zvážil uplatnění této škody od státu. Musel jako statutární ředitel jednat tak, aby minimalizoval škody, aby se choval jako řádný hospodář. Takže pokud by vznikla škoda a pokud by tento soud prohráli, tak v závislosti na tom, na základě čeho, by zvažovali žalobu vůči státu o náhradu škody. Ten rozdíl je však v tom, že pan B. tu představu o náhradě škody měl takovou, že uspiší jednání, že TECHNOEXPORT se nebude odvolávat, urychleně prohraje tento soud, aby mohla být škoda uplatněná co nejdříve, případně, že dojde k odštěpení TECHNOEXPORTu, samozřejmě s určitými zárukami vůči panu B., aby to měl pod kontrolou, a s touto počáteční dohodou budou pokračovat. Argumentoval i podobným případem Škodaexportu, který v té době uplatnil žalobu z privatizace vůči státu, která běžela v té době 3 nebo 4 roky, takže mu argumentoval tím, že TECHNOEXPORT rozhodně musí obhájit tu svoji pozici tak, aby prokázal, že udělal veškeré možné kroky k tomu, aby tedy buďto zamezil ztrátě nebo aby ji snížil v maximálním rozsahu, tedy, že učiní i ty kroky, jako je trestní oznámení a další řízení. Pan B. mu však nesdělil, že to, co říká, je důvodem k tomu, aby šel na policii a podal na něho trestní oznámení, že připravuje podvod na stát, což dokonce vedlo k zahájení trestního řízení, které sice bylo později ukončeno a odloženo, ale neslouží nikomu, pokud je to medializováno. Je doklad o tom, že se s panem Lukáčem sešel a že byl dokonce den předem informován, že ten článek vyjde druhý den, z toho důvodu se cítí poškozen. Pan B. pokračoval i v tom, že uváděl TECHNOEXPORT i jeho osobně v omyl tím způsobem, jakým způsobem onoho 9. 1. formuloval svoji znalost ke směnce a v jaké znalosti ho ponechával nebo neponechával. Veškeré kroky pana B. vnímá v negativním smyslu.

353. K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že informace o předmětné směnce čerpal ze spisu a ze šetření, kterými pověřil pana doktora Karetu. Četl veškeré dokumenty, které byly dohledány v archivu, veškeré dokumenty, které se postupně náročně dostávaly, ale jednal také s panem M. a ještě jedním mužem z firmy FÉNIKS, jednou jednal s panem H.m ve Vídni. Předtím ani potom už pana H. neviděl, neznal ho. Panu H. se ještě písemně omluvil za to, že v dopise, asi na Ministerstvo financí, ho kondicionálně označili za člověka, který byl uváděn v soupise událostí v Jugoslávii. Na to přišla žaloba, soud rozhodl, aby se

omluvil, což učinil. Směnky v podobě kopie, kde byla pouze indosace firmou Debra, se dohledaly nakonec v trezoru, který patřil finančnímu oddělení, paní K., a zároveň byly získány z emailové korespondence mezi panem Z. a panem K.. Ale prioritně hledali příčinnost požadavku na 900 milionů. Při privatizaci o těchto směnkách vůbec informován nebyl, nepročítal si osobně veškeré doklady. Když už se dostal k tomu seznamu směnek, to, že směnky byly vydány, by si vysvětloval tak, že je nemají, že tyto směnky byly vydány z důvodu uhrazení té pohledávky či že již byly uplatněny nebo vydány někomu do úschovy. Ale on si vůbec nejdříve ověřoval, zda ta poznámka, která nebyla parafovaná a která by v případě smlouvy neměla žádný význam, jestli tam byla už u Erste Finance. Teprve, když si ověřil, že i oni mají evidovaný tento seznam s touto poznámkou, tak se znalostí dopadu, uvažoval o tom, že to byla chyba, že měl být v době due diligence o tom informován, podobně jako to udělala spol. Horváth panu A.. jeho ekonomové a právníci se o směnkách vůbec nezmínili. Pokud uváděl, že spor s FÉNIKSem se přerodil do oblasti směnky, pak měl na mysli časově, když spor FÉNIKS byl ukončen v listopadu 2012, ale původně si směnečný spor takto nespojoval. O podání směnečného návrhu se dozvěděl poprvé od Dr. K., resp. to, že se mu dostalo uplatnění doktora Nejtky, které bylo ze 13. 12. a na TECHNOEXPORT dorazilo 16. 12. Pak se od právního zástupce dozvěděl i o podání návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu, a to dříve, než je o tom informoval Dr. Nejtek. V TECHNOEXPORTu byl zaměstnán od roku 1976 do roku 1987, nejdříve jako referent, později jako zástupce ředitele a byl jsem vyslán na 4 roky do Iráku na výstavbu dvou rafinerií, kde byl v pozici ředitele výstavby. V tom období tam působil i pan W., ale nikdy se nesetkali, nevěděl o něm. Znalecké ověření inkriminované směnky bylo prováděno na základě informace, že pan V. koupil tři blankosměnky, které byly indosovány TECHNOEXPORTem bez „sine obligo“, za 10 000 Kč. Myslí, že tam nebyla přímá souvislost s těmi 10 000 Kč, ač to patrně vytváří určité pochybnosti, ale pan K. ověřoval všechny indosanty na uvedené směnce. Následně došlo k ověřování, zda se jedná o pravé podpisy těch indosantů, kteří tam jsou uvedeni. Obraceli na certifikované písmoznalce, aby dostali odborné stanovisko. Výsledek byl takový, že podpis pana V. na směnce nebyl jeho a u podpisu na smlouvě nešlo prokázat, jestli podpis byl falešný nebo pravý. Zabývali se i časovou chronologií indosací, ale některá data tam nebyla uvedena. Zvažovali, do kterého časového období to spadá, zda v té době byly indicie a důvody k tomu, aby to mělo udávaný časový průběh, určitě se zabývali tím, jak poměrně rychle, pokud by to byl pan V., našel pana S., který nejevilo žádné rysy člověka, který by byl zcestovalý, finančně znalý, orientovaný v oblasti směnek. Věděli, že je riziko, že pan V. nebude schopný poskytnout informace. Zaujalo je, že pan H., který neoplývá finančními prostředky, si držel tuto směnku na 900 mil. Kč od 14. 9. 2009 do 1. 11. 2013. Dále svědek uvedl, že to, že za CORNER FINANCE stojí pan B., se dozvěděl, když se k tomu přihlásil na jednání dne 9. 1. v Průhonicích, bylo to ověřeno výpisem z registru společností v Černé Hoře, ale určitě až po schůzce. Po předstření obsahu jeho přípisu adresovaném Ministerstvu financí ČR ze dne 7. 1. 2014, v němž informuje, že za výše uvedenou operaci stojí nejen pan K. pan R. Z., ale především osoba Františka B., svědek uvedl, že de facto uvedl všechny účastníky sporných či ne zcela transparentních činností. Pan B. byl spojen s činností FÉNIKSu, která byla vůči TECHNOEXPORTu negativní, stejně jako pan K., který byl negativní ve smyslu obchodů, které byly netransparentně prezentovány a stejně jako pan Z., který dlužil TECHNOEXPORTu a nechoval se dle jeho názoru tak, jak by se měl obchodní partner TECHNOEXPORTu chovat. Pan B. mu telefonicky dopoledne dne 6. 1. sdělil, že má nějaké novinky a že by se na to měli sejít. Novinky pana B. ho zajímaly, protože FÉNIKS nebyl uzavřen, byl posouván na Nejvyšší soud a později na Ústavní soud a pan B. vystupoval od začátku s panem G., a to již na prvním jednání, které proběhlo za účasti pana A. a pana G.. Vystupoval jako partner pana A. a zároveň ve shodě s panem G., vystupoval na základě plné moci aktivně v té kauze FÉNIKS. Pan A. byl jen organizátor schůzky a on

jako zástupce Chemoprojektu, který byl vyhodnocen jako ten, kdo podal nejlepší nabídku k privatizaci TECHNOEXPORTU. I v období po privatizaci TECHNOEXPORTU s panem Hajrudinem G. probíhalo určitě několik jednání, toho druhého G. nikdy nepotkal. Jednání bylo vždy o vyjasňování věcí kolem jugoslávských pohledávek, pan G. mu dokonce potom nabízel spolupráci, neumí to zasadit do času, ale čekal na něho na letišti, když cestoval do Ruska, a to spolupráci na tom, aby se objasnila otázka FÉNIKSU, zda jeho žaloba je oprávněná nebo v jakém rozsahu je oprávněná. Odmítl, protože velice spěchal. Konkrétně mu pan G. nabízel spolupráci v souvislosti s tím, že se ten případ velice táhl a pan G. hledal nějakou možnost benefitu, pokud by se domluvili na nějaké spolupráci. O penězích ale nebyla vůbec žádná řeč. Navrhl, že by případ FÉNIKS mohli ukončit. Konkrétně se nevyjádřil. Nezajímalo ho to, protože už pana G. měl za uplynulé období za zcela negativní nespolehlivou osobu a potřeboval odletět. Stalo se to po privatizaci a po uplatnění směnky. Nemá poznotek, že by pan B. měl zájem účastnit se privatizace TECHNOEXPORTU. Pokud se jedná o pana A., ten nabízel všechna tři nebo dvě kola v tendru, a to nejprve za konsorcium a posléze v posledním kole byl za jinou firmu. Pan A. nabízel společně se společnostmi UNIS a ještě jedny strojírnou, přičemž pan B. se účastnil některých jednání souvisejících s privatizací, což ví od pana Kováře, generálního ředitele UNISu. Chemoprojekt měl zájem o TECHNOEXPORT proto, že měl stejně zaměření své činnosti, především v oblasti „vývozu investičních celků“ a konkrétněji tedy ještě vývozu na Střední východ- Sýrie, Irák, které byly zájmem jak TECHNOEXPORTU, tak Chemoprojektu a docházelo i k případům, kdy si navzájem konkurovali. Takže chtěli posílit postavení na trhu v té oblasti rafinérií a přitom vyřešit problém konkurence a posílit personální schopnosti týmu Chemoprojektu. V určitém období byl generálním ředitelem a předsedou představenstva Chemoprojektu, od roku 2001 jej spolu vlastní prostřednictvím SAFINY a.s., částečně i prostřednictvím KIRATu, který spoluvlastnil xxx, stali se tak majoritními vlastníky Chemoprojektu, přičemž třetinu tehdy vlastnil UNIS, což je Kovář, který spolupracoval s A.m na privatizaci. V době privatizace byl již 100% akcionářem SAFINA a.s., vlastníkem této společnosti byla a je švýcarská společnost SAFICHEM AG, kde má 70% podíl. Kupní cenu za akcie TECHNOEXPORTU Chemoprojekt zaplatil převodem zálohy 50 mil. z vlastních zdrojů, a poté tedy, v červnu 2009 130 mil. z půjčky Komerční banky a zbytek z vlastních zdrojů. Osobně na téma směnky s žádným výstavcem, avalistou ani indosanty nehovořil. S panem K. se znal z jiné oblasti, neboť ten již před privatizací, ještě za pana K., spolupracoval na výstavbě dřevěných rodinných domků, tyto projekty i po privatizaci měly nedostatky a v rámci ověřování stavů těchto projektů se s panem K. setkal. Kromě pověření pana K. do jeho jednotlivých kroků nezasahoval. Se Z. jednal jedenkrát po privatizaci, kdy byl účasten jednoho jednání u generálního ředitele K., toto jednání spočívalo v převzetí pohledávky vůči panu K. panem Z. Nijak to nesouviselo se směnkou a je přesvědčen, že to bylo ještě před tím, než byla uplatněná směnka. Pak s ním hovořil až Dr. K..

354. Pan W. nejprve figuroval jako finanční ředitel Chemoprojektu, v té době vlastněného francouzskou stranou, asi v období let 1999 – 2000, 2 maximálně 3 roky. Pak nastoupil do SAFINY, do pozice finančního ředitele, myslí, že byl v SAFINĚ v letech 2004 až 2006. Potom byl ve společnosti Soliter v představenstvu a poté v roce 2007 nastoupil do TECHNOEXPORTU, kde už kdysi pracoval, a bez jakéhokoli jejich kontaktu. , a do TECHNOEXPORTU nastoupil v roce 2007. V té době s TECHNOEXPORTem jednali velice minimálně díky tomu, že měli soudní spor, a jediný případ, kdy došlo ke komunikaci, byl případ investičního celku izomerace do Iráku, kde za TECHNOEXPORT působil pan K.. K jeho osobním jednáním s Inf. W. nedocházelo, vzhledem k tomu, že dělal finančního ředitele TECHNOEXPORTU. Pan W. v TECHNOEXPORTU skončil v červnu 2010, kdy měl tragickou nehodu na dálnici D5. V té době byl ještě zaměstnán

v TECHNOEXPORTU, a to na pozici finančního ředitele, již byl odvolán z pozice místopředsedy představenstva, a to z důvodu velice nepříznivého vývoje obchodních případů spojených s panem K.. Se vdovou po Ing. W. TECHNOEXPORT vede soudní spor, z důvodů, které nesouvisí s otázkou směnek, ale souvisí se správou majetku, resp. s činností pana K.. Tato žaloba je podána i na pana K. a na pana K.. V minulosti podali trestní oznámení ohledně směnek právě na pana Z. a na pana K. taktéž, společně s panem B.. Pana K. znal již z doby svého působení na TECHNOEXPORTU v období 1985 – 1987, kdy mu byl pan K. podřízen v rámci oddělení. Jejich vztahy jsou negativní. Po ukončení privatizace se zpětně dozvěděl, že se i Ing. K. ucházel o TECHNOEXPORT, to mělo být údajně pod CASINO Silesia, zmínili se o tom pan V. nebo pan D. z Erste Finance, kteří měli na starosti organizaci privatizace. S nimi se neznal, byli nejmenovaní, byli uvedeni i na řadě dokumentů a Erste Finance jako taková byla potom jedním z potencionálních zdrojů pro podnikání SAFINA Group.

355. Na dotazy předsedkyně senátu pak svědek prezentoval svůj pohled na kauzu o 80 mil. USD mezi společnostmi FÉNIKS a TECHNOEXPORTEM, kdy vysvětlil, že FÉNIKS se zúčastnil výběrového řízení na odkup pohledávek, které měl TECHNOEXPORT v oblasti Srbska a případně bývalých Jugoslávských republik. TECHNOEXPORT vlastnil pohledávky ze své investiční činnosti na Cukrovarý Šabat a Požeravac, které ukončila. V té době byly financovány 10tiletým úvěrem přes Československou obchodní banku. Nicméně obchodní vztah byl mezi TECHNOEXPORTEM a mezi Generalexportem, kdy zákazník splatil polovičku splátek a druhou polovinu úvěru už nesplatil. Takže TECHNOEXPORT toto vedl jako pohledávku. Ta pohledávka byla významná z hlediska clearingových dolarů, protože to bylo ještě z období clearingového dolaru, a včetně úroků na obě strany to představuje cca 80 mil. clearingových dolarů. Spol. FÉNIKS s podporou České inkasní se dodatečně zúčastnila výběrového řízení a výběrové řízení vyhrála s tím, že nabídla za tyto pohledávky cca 1,2 mil. USD. Byla uzavřena smlouva na odkup pohledávek, přičemž tato smlouva obsahovala odkládací podmínky, které znamenaly částečnou úhradu, zrušení garance u ČSOB a uznání pohledávky u zákazníka. Ta smlouva byla určitě dva až tři roky prodlužována, ale FÉNIKS nespĺnila tyto odkládací podmínky a tak přijali právní stanovisko, že tedy není vlastníkem těchto pohledávek. Zatímco FÉNIKS vystupoval jako společnost, která uzavřela smlouvu na odkup pohledávek, v této smlouvě byla klauzule, že sice se seznámili se všemi detailními podmínkami pohledávek, nicméně tam byla taktéž věta, že na těch pohledávkách nevázne žádné břemeno, které se ukázalo, o čemž teda FÉNIKS tvrdil, že o tom nevěděl a že tyto pohledávky byly zcela logicky zastaveny státní - České inkasní a resp. Ministerstvu financí. To byl důvod, jak uváděl FÉNIKS, pro vznik škody, neboť jinak by byl schopen zobchodovat tyto pohledávky na trhu a předkládal tuto možnost dopisem. Je zajímavé, že ještě za působení pana K., FÉNIKS uplatnil, ačkoliv nebyl vlastníkem těchto pohledávek, tyto pohledávky u Generalexportu, kde probíhalo konkurzní řízení, a jelikož to tam uplatnil i TECHNOEXPORT, tak Generalexport tohoto využil a reagoval na to tak, že tyto pohledávky nebere v patnost, neboť je uplatnilo více stran. K., ač nejdříve poslal na spol. FÉNIKS velice negativní dopis, ve kterém uvádí, že jsou to podvodníci, že už s nimi nikdy spolupracovat nebude a že tedy žádný dodatek už nebude podepsán, poté, když už běžel soud, tak vydal opět písemné prohlášení, ve kterých velice firmu FÉNIKS chválí, odvolává se na její spolehlivost a potvrzuje, že to je velice solidní firma. Po privatizaci s panem K. v osobním ani telefonickém kontaktu nebyl, ale jednou mu od něho přišla SMS zpráva, na kterou nereagoval.

356. Jeho setkání s K. H. předcházelo jednání s panem M. a K., dočasným jednatelem spol. FÉNIKS, který mluvil dokonce česky. Tito pánové nejdříve kontaktovali právní kancelář

- Zámiška a spol. a na základě této iniciace proběhlo jednání v Paláci Koruna v libanonské restauraci. Programem jednání byly v podstatě dva body, s kterými přišli pánové. První bod byl ten, že jsou schopni zajistit schůzku s panem H.m. Asi to
357. vyplynulo z toho jednání o té schůzce. Druhé téma bylo soudní jednání ohledně případu FÉNIKS, neboť pan M. převzal spol. FÉNIKS od pana G. a měl zájem si patrně ověřit určité informace, které mu pan G. poskytl. Pánové měli informace a chtěli projednat svoje možnosti k zapojení se do kauzy směnky. To před tou schůzkou nevěděl. Je možné, že na tu schůzku s ním šel pan P., ale možná že tam nebyl. Účastnil se pan M., pan K. a on, nevybavuje si Mgr. P.. Hovořili česky, pan K. překládal panu M.. Pánové jevíli známky, že se snaží zvýraznit svoji důležitost a svoje možnosti, podávali informace o druhé a třetí směnce, které do jisté míry neměly logiku nebo byly v rozporu s tím, co tvrdil pan B., a dále pánové právě charakterizovali pana H., jaký je to člověk, zda je to člověk na úrovni, zda on to řídí, nebo neřídí. Vyšlo z toho, že to neřídí, že je plně závislý na panu B.. Ten hovor byl monitorován policií, protože tu průběžně informoval o iniciativách, které přišly zvenčí z třetí strany, a toto byla iniciativa, která se objevila a která se vázala k dané kauze. Toto zařízení bylo instalováno policií, jednak v oblečení a jednak v příruční tašce. Provázanost tématu směnky a sporu s FÉNIKSem vnímal v osobách pana B. a pana G., ale pokud se týká výsledků, tak ty nijak podle něho propojené nebyly. Pan G. je poměrně znalý v té oblasti Bosny a Hercegoviny a taktéž Černé Hory a kauza směnek a FÉNIKSu byly propojeny jak s panem B., tak i s panem G., protože pan G. v ní taktéž vystupoval, podle něho například tím, že za ním dojel na letiště a projevil zájem ke spolupráci, a to i ohledně směnek. Na to reagoval tím, že ví, že jsou tři směnky a že není důvodu, aby se bavili o jedné. Pan G. každopádně o směnkách něco ví. Kromě monitorované schůzky s K. a M. v Paláci Koruna se pánové zúčastnili i schůzky ve Vídni, a poté určitě bylo ještě jedno jednání, které se týkalo vztahu vývoje soudního případu a jejich zájmu, resp. vymezení určitých podmínek na dosažení pozitivního vývoje v oblasti pohledávek TECHNOEXPORTu do Srbska. Už to nebylo monitorováno policií, už to nebylo o směnce, protože to jednání ve Vídni bylo fiaskem a prokázalo, že v této záležitosti nemají žádnou dostupnost. Schůzka už se týkala čistě otázky sporu s FÉNIKSem, který byl ve stavu již pravomocného rozhodnutí a dokonce možná i rozhodnutí Nejvyššího soudu. Policii uváděl jen informace, které se vztahovaly ke směnkám, a poté, co usoudil, že pánové K. a M. nemají podstatný vliv a možnosti v oblasti směnek, už jednali pouze o jejich zájmu, jak zajistit návratnost pohledávek TECHNOEXPORTu v Srbsku, jednali o možnosti, jakým způsobem se dopracovat k pozitivnímu vývoji úhrady pohledávek TECHNOEXPORTU v Srbsku.
358. Pokud se jedná o schůzku ve Vídni, když dorazili do hotelu, pánové M. a K. už tam byli, stejně jako pan H. a jeho osobní strážce, přičemž pan H. tyto dva pány označil za nedůvěryhodné a vykázal je mimo dosah jejich jednání. Hovořili spolu anglicky. Schůzka byla monitorována, účastnil se jí právní zástupce pan P.. Pan H. se stavěl do pozice, že je to on, kdo rozhoduje a že pan B. udělá to, co on řekne. Neustále se ho ptal, jestli mu přivezl nabídku. Pan H. si asi představoval, že mu bude něco nabízet, ale vysvětloval mu, že pokud by mu měl něco nabízet, musí vědět, o čem ta nabídka má být a že o té směnce ví tak málo, že naopak on potřebuje informace, aby mohl jakoukoliv nabídku zpracovat. Domnívá se, že pan K. H. věděl o tom, že je schůzka monitorována, v narážkách to vyjádřil.
- obsahu dalších schůzek s panem B. notářský zápis nepořizoval, protože schůzky měly stejný obsah a byly de facto pouze formulovány jinak, ale o tom samém, což už popsal. Ale není schopen s určitostí říct, že proběhla schůzka i v únoru, je schopen s určitostí říct, že proběhla 9. 1., 21. 3. a 13. 4. Nevěděl, že si ho dne 21.3. pan B. také nahrával. Ke zbylým

dvěma směnkám se pan B. vyjádřil, že by se k nim mohl dostat, nicméně že to je pro něj nepřijemný kontakt, že by musel ověřit, jestli je tato cesta funkční, později se vyjádřil i určitým ohodnocením, jaké by byly náklady na tyto další dvě směnky, hovořil o nákladech 10 miliónů za jednu. Zároveň se taktéž k nim vyjádřil tak, že mohou být uplatněny buďto přímo, nebo nepřímo, a že je taky může stáhnout. V době jednání s panem B. už byl majetek, resp. nemovitost Palác Koruna, vyveden na společnost KPA neboli Koruna Palace Assets. To nevyklučovalo další převedení, které navrhoval pan B.. KPA stále byla společnost, která právně ručí svým majetkem za závazky TECHNOEXPORTU, a to pan B. věděl. Odpověď od ministerstva financí na přistoupení do směnečného řízení jako vedlejší účastník, nedostali, což dospělo až k osobní schůzce s panem Babišem, který se stal ministrem financí, kde byl přítomen ještě pan náměstek Závodský a kteřá byla asi 1. 4. Podal informaci k té směnce, opět žádal, aby Ministerstvo financí přistoupilo jako vedlejší účastník do tohoto sporu, nicméně nebyl úspěšný. Informoval o tom i pana B. na některé ze schůzek. Byli v takové obecné rovině, kdy jim šlo především o to, aby oni přistoupili jako vedlejší účastník, aby byl dostatečný i avizovaný zdroj informací. Bylo vyjádřeno, že vystavení směnky a její indosace bez „sine obligo“ proběhla ještě před privatizací a že v rámci privatizace byly směnky dostupné, byly uvedeny na seznamu jako blankosměnky, které byly určitého dne vydány, nicméně i do privatizačních materiálů byla vložena kopie, která zachycovala pouze indosaci pana K. za firmu DEBRA Invest. Takže samozřejmě nevěděli, co se může ještě vyvinout a zjistit během soudního jednání, nicméně z hlediska řádného hospodáře těžko někdo zaplatí škodu 900 mil., na které se nepodílel a kterou by měl pouze uplatnit. Pan B. chtěl zajistit na ministerstvu svou schůzku s panem Babišem v záležitosti pana Tykače, který uplatnil pohledávku vůči panu Babišovi, resp. AGROFERTu. Panu Babišovi se zmínil, ten však považoval otázku pana Tykače za vyřízenou a více se jím nechtěl zabývat.

359. K důvodu odštěpení Paláce Koruna na spol. KPA svědek vysvětlil, že už existovala společnost Koruna Palace Management, která zajišťovala správu, pronájmy a provoz. Ani TECHNOEXPORT, ani Chemoprojekt se nezabývala real estatem a tímto druhem podnikání, takže z hlediska oddělení účetnictví a sledování managementu, došli k názoru, že je vhodné, aby toto mělo de facto svoje SPV a aby byly samostatně vedeny veškeré činnosti, včetně finančních věcí. V současné době tedy Palác Koruna patří Koruna Palace Assets, je pronajímán, TECHNOEXPORT byl přestěhován do sídla Chemoprojektu na Praze 10, Třebohostická 14, a kancelářské prostory, které používal TECHNOEXPORT, byly pronajaty.
- otázkách privatizace TECHNOEXPORTU jednal nejen s panem A.. Bylo to jedno jednání v Průhonicích, kde byl přítomen kromě pana A. i pan Kovář, mohli tam být ještě někteří další pánové z obou stran. Ta schůzka byla iniciovaná z jejich strany s jasným tématem, že mají velice zajímavého kupce na Palác Koruna a jestli by nenašli nějaký společný zájem, protože jim bylo známo, že Chemoprojekt o vlastní barák zájem nejví. Nedohodli se, neboť už to bylo v nějakém stádiu předkvalifikace, v rozběhnutém tendrovém řízení a z jejich strany nebyl zájem více říci o zájemci. Muselo to být po předkvalifikaci, jinak by nebyl vůbec důvod se s nimi o tom bavit, jen z logiky usuzuje, že by to mělo být v období před vyzváním podání finálních cenových nabídek, které byly 19. 12. 2008. S vlastními cenovými nabídkami se navzájem v žádném případě neseznamovali.
 - tom, že pan B. na něho podal trestní oznámení, které je předmětem žalovaného skutku pod bodem II) obžaloby, se svědek údajně dozvěděl při jednom ze svých svědeckých výslechů. Předtím měl jen kuloárové informace, když někdo mluvil s panem K.. Policejním orgánem

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

nikdy nebyl vyzván k podání vysvětlení k tomu trestnímu oznámení na svou osobu. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč se prostřednictvím svého zmocněnce připojil proto, že jednání pana B. považuje za újmu na osobnosti, když se některé osoby, jejichž rozsah není schopen posoudit, mohly s tímto trestním oznámení anebo s nějakým dalším šetřením v jeho rámci seznámit, což považuje za dehonestaci své osoby, pokud o něm někdo uvádí nepravdy a tvrdí to, co je tam uvedeno. Na dotaz, zda tedy k jeho skutečné dehonestaci došlo, že by byla nějak konkrétně narušena jeho důstojnost a vážnost, svědek uvedl, že to je pouze jedna z podobných akcí pana B., že měl informaci, že dokonce pan B. o tomto hovořil s panem Lukáčem z Hospodářských novin, kdy měl zájem o publikaci a některé pasáže jsou velice podobné tomu, co nakonec uvedl o článku, který komunikoval s panem Lukáčem, takže i z reakcí lidí, ať už v podniku anebo mimo podnik, kdy musí vypíchnout bankovní sektor, se mu jeví jakákoliv podobná informace jako velice negativní.

360. Pokud se jedná o případnou trestní minulost, svědek uvedl, že odsouzen nikdy nebyl a neví, v jakém stádiu bylo trestní řízení z podnětu pana B. nebo na základě podání zástupce banky Slávie, který mu neoprávněně přisuzoval pojistný podvod a v tomto smyslu podal trestní oznámení. Neuvědomuje si, že by někdy obdržel nějaké usnesení o zahájení trestního stíhání. On sám panu Lukáčovi poskytoval informace k několika článkům, ať už to bylo o činnosti TECHNOEXPORTU v Iráku, což bylo opakovaně, či v jednom případě o hospodářských výsledcích a nějakém rozvoji skupiny, a myslí, že v jednom případě tam byla i otázka taktéž Safiny.
361. S panem Topolánkem o privatizaci TECHNOEXPORTu hovořil, protože byl členem vládní delegaci do Vietnamu a Francie, vyjádřil před ním svůj skromný názor, že zařazení Paláce Koruna do privatizace je komplikujícím prvkem a aby si ho vzalo město nebo aby to prostě dali pryč, protože to jinak zkomplikuje privatizaci. Pan Topolánek se mu k tomu nevyjádřil. S panem D. se setkal, jednou, možná dvakrát. Jednou mu pan D. jako zástupce Chemoprojektu představil pana P. jako zástupce J&T, která by měla zájem o koupi Paláce Koruna. Již se vědělo, že privatizace je v závěrečném kole pro stanovení nabídek, tzn. před 19. 12. 2008. Byly projednávány podmínky, za kterých by se obě strany mohly dohodnout prodeji, za předpokladu, že by se Chemoprojekt stal V. tohoto tendru. Ty podmínky byly zachyceny v nějakých asi sedmi verzích smluv, byly v některých věcech detailní, dokonce i řešily tu otázku, komu budou do doby převodu této nemovitosti náležet příjmy z nájmu, i to, zda J&T může přispět tím, že zajistí financování pro Chemoprojekt, pro tu koupi akcií, zda by J&T bylo schopno nabídnout úvěr Chemoprojektu, když Chemoprojekt měl částečně zajištěny finanční prostředky od Komerční banky, tak druhou část, že by měl zajištěnou přes J&T Bank. Chemoprojekt by nemusel využívat v té míře vlastní zdroje. Byla řada jednání, celé jednání mělo několik variant, ale myslí, že to nebylo nikdy podepsáno, protože vždycky byla nastolena nějaká další otázka, J&T potom začalo požadovat, aby explicitně si vzali veškerá rizika, která jsou spojena s TECHNOEXPORTem, včetně jugoslávských pohledávek, včetně už známého sporu s FÉNIKSEM, a to i přesto, že pan P. nejdříve prohlásil, že je schopen se s panem B. dohodnout, ale pak přišel s tím, že se nedohodli. S panem Kalouskem nikdy osobní jednání neměl, ani o privatizaci s panem Kalouskem nikdy nejednal.
362. K zajištěnému konceptu dohody o přechodu práv a převodu povinností č. 70010D ve znění dohody ze dne 14.5.2007 (na č. l. 5556-5559), k níž R. Z. uvedl, že uzavřena byla, svědek uvedl, že pokud by vůbec hledal něco společného mezi DEBROU Praha a FONSUS ASSETS, tak to bylo ještě za generálního ředitele pana K., kdy došlo k jednání

- s tím, že FONSUS převzal pohledávky TECHNOEXPORTu vůči DEBRĚ. Neví, zda to byla DEBRA Praha, ale musí být doloženo, že od té smlouvy odstoupili.
363. K dotazům státního zástupce svědek poukázal na to, že absence razítka „bez protestu“ na blanosměnce byl jako jeden z argumentů uplatněn u civilního soudu. K dotazům zmocněnce TECHNOEXPORTu svědek vysvětlil následky směnečného sporu u TECHNOEXPORTu tak, že se to projevuje v přístupu bank, které mají o tomto sporu informaci a z jejich pohledu je to rizikem, což ve svém důsledku přináší omezenou angažovanost bank v TECHNOEXPORTU, ale i v celé skupině v SAFICHEM GROUP. Banky jim teď nabízí horší úvěrové podmínky. Komplikuje to i probíhající jednání o pronájmu prostor Paláce Koruna, protože pan B. v roce 2013 dosáhl předběžného opatření, kterým byl Palác Koruna zablokovan, byť po opravných prostředcích zůstalo pouze u blokování možnosti prodeje tohoto majetku. K dotazům svého zmocněnce svědek zopakoval, že se s panem Z. před privatizací nikdy neseťkal, neslyšel o něm, ani zprostředkovaně. Po privatizaci se setkali pouze jednou, a to právě u zmíněného jednání u pana generálního ředitele K., kde bylo projednáváno převzetí pohledávky panem Z. za DEBRU. Jednání vedl pan K., on byl přivolan. Jelikož pan K. byl generální ředitel do poloviny roku 2010, tak to muselo být před rokem 2010. Představenstvo Chemoprojektu nebylo před privatizací informováno jako minoritní akcionář o tom, že existuje nějaký závazek ze směnky ve výši 900 milionů korun, není to ani ve výročních zprávách, které minoritní akcionář obdržel, a ani se nikdy neseťkal s tím, že by se kdokoli zmiňoval o pohledávce vůči TECHNOEXPORTu ve výši 900 milionů korun. V r. 1996 došlo k rekonstrukci Paláce Koruna, na tu rekonstrukci byl poskytnut úvěr, který byl poskytnut rakouskou bankou, ČSOB a rakouskou společností, kdy ta smlouva kromě splácení úvěru obsahovala, že se vyčlenila spol. KPM a s touto společností TECHNOEXPORT uzavřel smlouvu o nájmu těch obchodních prostor, nikoliv kancelářských, do roku 2047. Myslí si, že ta smlouva je nevypověditelná, takové dostali od právní kanceláře stejné stanovisko. Uživací práva TECHNOEXPORTu zůstala v rozsahu pouze kanceláří, které TECHNOEXPORT obsazoval v rámci své činnosti, a myslí, že měl jedno patro, které pronajímal sám.
364. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že ve věci trestního řízení v případě Slavie ohledně hasící techniky nejdříve vystupovala jako poškozená Slavia, TECHNOEXPORT vystupoval jako poškozený až v opakovaném soudním řízení. On jako fyzická osoba v tomto případě neuplatnil právo na nemajetkovou újmu. Jeho postavení v tomto případě se měnilo, protože Slavia podala trestní oznámení na něho a pana Z.. Po podání vysvětlení u policie bylo toto změněno a on dále vystupoval jako svědek. Důvod byl v tom, že on nemohl vědět jakékoli věci, které byly u toho vyšetřovaného obchodu. Naopak to byl on, kdo souhlasil s podáním žaloby na pojišťovnu Slavia, protože postupoval jako řádný hospodář. Nemá jakoukoli informaci, že by se spol. TECHNOEXPORT s panem Z. jako fyzickou osobou dohodla na nějakém narovnání, náhradě škody apod. Řízení ve věci žaloby TECHNOEXPORTu na pojišťovnu Slavia není ukončeno. Předmětem žaloby je 135 milionů korun za pojištění pohledávek, kdy musel TECHNOEXPORT zaplatit nejdříve pojistné ve výši 16 milionů korun za toto pojištění.
365. K dotazům obžalovaného svědek uvedl, že s panem Z. žádný notářský zápis neuzavíral. Od prosince 2010, kdy se stal členem představenstva, do prosince 2013, kdy byla podána ta směnečná žaloba, si nevzpomíná, že by si kontroloval provedenou inventuru směnek, tu prováděl finanční ředitel-pan W. a podepisoval generální ředitel. Ing. W. jeho či jeho syn (který byl v představenstvu) ho neinformovali o tom, že blankosměnky byly převedeny na FONSUS bez doložky „sine obligo“. S panem P. o Paláci Koruna jednal několikrát, asi

pětkrát až sedmkrát. Návrh smluv vypracovávala právní kancelář odsouhlasená z obou stran nebo každá strana měla svoji právní poradnu. Zatím nikdo ty návrhy nepožadoval, neměl tedy důvod ověřovat, zda některý z těch návrhů nebyl podepsán. Nebyl seznámen s nahrávkou či přepisem rozhovoru pana B. s panem P. Cesta do Vietnamu s panem Topolánkem v rámci zahraniční delegace se uskutečnila v březnu 2008 nebo 2007. Výběrové řízení ohledně TECHNOEXPORTu bylo vyhlášeno asi v květnu r. 2008, pak byl vydán tendr. Po přečtení tohoto tendru Chemoprojekt potvrdil, že má zájem, že se chce zúčastnit, to muselo být někdy v srpnu 2008. Chemoprojekt se s inventurou majetku a s podklady seznámil poté, co byl zpřístupněn data-room v listopadu 2008. Že je v inventuře majetku TECHNOEXPORTu budova Paláce Koruny věděl proto, že byl zaměstnaný v TECHNOEXPORTu v letech 1979 – 1987 a už tehdy měl budovu Paláce Koruna ve vlastnictví, proto toto téma otevřel v březnu s Topolánkem. Myslí, že členem té delegace byl i Pavel K. Irenu Š. si nevybavuje. Nevybavuje si, že by se s panem K. sešel. On osobně nebyl tím, kdo by chtěl fyzicky vidět kopii předmětné směnky ve stavu, v jakém byla podána k soudu, ale ví, že u Městského soudu byl právní zástupce 6. 1. a dne 7. 1. měli informaci, co ve spisu je a tím pádem mohl již vidět i fotokopii. Od právního zástupce dostal informaci, že 23. 12. byla podána žaloba, ale nevybavuje si, zda mu předložil kopii té žaloby. S panem A. se sešel ještě po privatizaci v hotelu Mövenpick na Praze 5, a to na žádost pana A., který se chtěl dohodnout na tom, že si převezme některé pracovníky TECHNOEXPORTu. Žádná jiná osoba se jednání neúčastnila. V souvislosti s přechodem zaměstnanců o žádném vyrovnání finančního plnění nehovořili, hovořili o obchodním případě pivovar Etiopie, se kterým souvisel i přechod těch pracovníků, pan A. byl se svou společností účastníkem na tomto projektu. Ve věci té směnky podali jedině trestní oznámení, a to bylo na neznámého pachatele. Jednání, kterých se osobně v zahraničí zúčastnil ve věci vymáhání pohledávek za spol. Generalexport v souvislosti s kauzou FÉNIKS, bylo podle svědka minimálně 15. Probíhala od doby, kdy byl informován o pohledávkách TECHNOEXPORTu v rámci žaloby spol. FÉNIKS vůči TECHNOEXPORTu, která byla předložena soudu 10. 12. 2008. Poté, co byl tento soudní případ definitivně vyřešen ve prospěch TECHNOEXPORTu, prováděli jednání na úrovni činitelů v Srbsku a dokonce požádali pana prezidenta Zemana o zaslání dopisu na srbského prezidenta (pozn. soudu: již zmíněný pan Vučić) v této záležitosti. Poslední cesta do Srbska byla s panem Zemanem v rámci vládní delegace v roce 2019 a on sám v rámci programu jednal o těchto pohledávkách. Bylo to v Bělehradě, nepamatuje si, v jakém hotelu i s panem prezidentem byli. V Srbsku měli původně tři firmy, takže pracovníci zařizují místo ubytování. Těchto jednání se účastnil i pan G. a B., dále pan Nicovič a asi dva další pracovníci, které si nevybavuje jménem. Pokud by se měl vyjádřit, jak vysoké plnění a odměnu poskytl TECHNOEXPORT panu G., tak mohli poskytovat pouze odhad nákladů spojených s vyřizováním těch pohledávek, neví, v jaké výši, ani v přibližné. Pan G. vždy v záležitosti těchto pohledávek vystupoval jako FÉNIKS, takže TECHNOEXPORT to poskytoval FÉNIKSu. Pana O. zná přes pana Karetu od té doby, co ověřovali pohledávky pana K.. Ví, že pan O. pomáhal právě z hlediska konkursního řízení při dohledávání dokumentů. Neumí identifikovat společnost WS1 s.r.o., tím pádem nemůže uvést, co bylo předmětem její žaloby vůči Koruna Palace Assets a Chemoprojektu. Pokud by měl být za žalobcem p. Bondi z Vídně, tak pokud žalobu vůbec podal, tak ji zase stáhnul, protože žádné soudní jednání nebylo. Pan Bondi spolupracoval již tenkrát s panem B., takže tam mohly být některé výhrady ohledně Paláce Koruna.

366. Obžalovaný František B. v rámci svého vyjádření k výpovědi svědka Ing. Tomáše P. zcela přiléhavě upozornil na notářský zápis založený ve spisovém materiálu, z něhož vyplývá, že společnost FONSUS ASSETS - zastoupená panem Z. a TECHNOEXPORT - zastoupený panem P. uzavírali notářský zápis o uznání závazků, kde jsou popsány smlouvy, které byly

uzavřeny ve stejný den jako postoupení té pohledávky, tzn. 16. 9. 2008 (což svědčí o tom, že jednání u Ing. K. nebylo jejich jediným setkáním, jak tvrdí Ing. P.). Upřesnil, že jednání delegace ve Vietnamu bylo zahájeno dne 21. 3. 2008 a upozornil, že paní Š. pracovala v TECHNOEXPORTu a právě ji podle e-mailové komunikace pan K. dne 29.5.2008 žádal o sjednání schůzky s Ing. P., z čehož usuzuje, že se pan P. scházel s panem K.. Dále poukázal na to, že dle výpovědi měl pan P. o podobě směnky informace již před schůzkou dne 9.1.2014., neboť již toho 6. 1. již právníci pana P. měli informace o té žalobě i o té směnce, jak vypadá a co je obsahem té žaloby. Dále obžalovaný upozornil na další kauzy a spory, které mohou Ing. P. dehonestovat s tím, že nechce, aby to vyznívalo tak, že soudní spor s CORNER FINANCE je jediným sporem, který nějakým způsobem zatěžuje nebo likviduje finanční pozici u bank té skupiny SAFIFEM GROUP či TECHNOEXPORTu. Dále obžalovaný předložil mimo jiné kopie dvou dopisů společnosti Chemoprojekt, a.s. adresátovi FENIKS CZ, s.r.o. – Hajdrunu G., doručených dne 28. 4. 2014, jejichž obsahem jsou výzvy k plnění závazků podepsané Ing. P. či tiskovou zprávu zveřejněnou na webových stránkách ČT 24 (č.l. 6925), z níž vyplývá, že návštěva premiéra Mirka Topolánka ve Vietnamu byla zahájena dne 21.3.2008.

367. K hodnocení věrohodnosti výpovědi svědka Ing. Tomáše P., soud uvádí, že musel vzít v potaz to, že je u něho přirozeně dána silná motivace k tomu, aby obžalovaný B. byl shledán vinným, aby bylo prokázáno jeho škodní jednání vůči TECHNOEXPORTu, což by této společnosti mohlo významně pomoci ve směnečném sporu. Soud vnímal vysokou úroveň vystupování svědka, která navozovala dojmy důvěryhodnosti, svědek si byl dobře vědom toho, jaký důkazní materiál má soud k dispozici, velmi přesně si vybavoval data, finanční sumy i okolnosti týkající se postupu osob, které podle něho postupovaly negativně, avšak poněkud vyhýbavě či odmítavě se stavěl k dotazům na vztahy a styky s některými osobami, které měly či mohly mít nějakou souvislost se směnkami či aktivitami před privatizací. Takto se například z neznámého důvodu snažil znejistit soud i ve vztahu k setkání s obžalovaným dne 3.2.2014, o kterém hovořil obžalovaný a rovněž ze záznamů o telekomunikačním provozu je zřejmé, že tohoto dne byli uvedení pánové v kontaktu. Navíc se jedná o jedinou schůzku, z níž nevznikl žádný záznam (audio či zápis o obsahu). Takto původně svědek zamlčel schůzku s L.. z prosince 2008 či jejich schůzku po privatizaci, obsah četných schůzek s H.G., dále nutné setkání s Richardem Z. dne 18.1.2011 při sepisování prohlášení o uznání závazků před notářem či setkání s K. a M., které muselo předcházet schůzce monitorované policejním orgánem (podle obsahu rozhovoru). Pravděpodobně pak zamlčoval i styky s Bc. K., poradci Erste Finance a příliš neměl zájem probírat smysl jednání s panem Bondi, spor s WS1, či to, proč se při jeho jednáních v Srbsku vyskytovaly osoby G., B. a Nicovič a za co měl G. Chemoprojekt poskytovat finanční odměnu (jak vyplývá z dopisů předložených B. či rozhovoru s M.). Dále je třeba uvést, že po výčtu nepříznivé hospodářské situace a ztrát, které údajně hrozily a které svědek vypočetl, dále při nezájmu o Palác Koruna a při znalosti, jakým způsobem se TECHNOEXPORT po privatizaci podílel na obchodní činnosti (zpráva pro MF ČR z roku 2012) i jak naložil s personální složkou, se soud musel pozastavovat nad tím, z jakého důvodu vůbec o takový podnik jevil tak eminentní zájem. Rozhodně nepochybuje, že Ing. P. měl dobře předem spočítáno a připraveno, že mu to významný zisk přesahující náklady přinese. Soud tedy rozhodně není přesvědčen o tom, že Ing. P. v tomto trestním řízení vypověděl vše, co je podstatné pro posouzení této věci (což je svědek schopen se svou evidentně vysokou inteligencí řádně vyhodnotit) a sám má o historii směnky poznatky, o něž se s orgány činnými v trestním řízení nemá zájem dělit. V souvislosti s tímto vyhodnocením soud musí poukázat i na telefonické rozhovory mezi JUDr. Hráškem a Ing. J.P. či obžalovaným nahrávaný rozhovor s D. P., obojí nabitě informacemi

- o praktikách Ing. P., kdy se navíc jedná o monitorované hovory, na jejichž průběh nemohl žádný vliv.
368. Za nadbytečný pak soud považoval návrh obhajoby na svědecký výslech **Mgr. Marka P.** a tím i na jeho vyloučení ze zastupování společnosti TECHNOEXPORT. Soud na základě přezkumu shromážděného spisového materiálu (včetně úředního záznamu o jím podaném vysvětlení ve fázi před zahájením trestního stíhání F.B.) a rozsah plánovaného dokazování před soudem neshledal potřebu vyslýchat zmocněnce poškozené společnosti jako svědka a vyřadit jej tak z jeho tehdejší a dlouhodobé procesní pozice a oslabit tak stranu poškozenou. U této osoby soud neseznal potřebnou vypovídací potenci ve vztahu k možnosti objektivního objasnění případné trestné činnosti, když se žádným způsobem nemohla podílet na vystavení směnky a manipulaci s ní, když může čerpat poznatky toliko zprostředkované jinými osobami a listinnou dokumentací, když její aktivita v této věci nastala až v okamžiku uplatnění směnky a vyšetřování činu, tedy ex post. I v případě, že by snad poškozená zprostila svého právního zástupce mlčenlivosti, což se soudu navíc nejeví být příliš pravděpodobné, nebylo možné očekávat, že by výpověď za situace, kdy se TECHNOEXPORT brání směnečnému platbnímu rozkazu a je zastupován právě Mgr. P., měla objektivní ráz, dostatečnou důkazní sílu a že by jakkoli posloužila zájmům obžalovaného. Z tohoto důvodu je soud přesvědčen, že tímto postupem (zamítnutím návrhu) nijak neporušil právo obžalovaného na obhajobu a zdržel se zároveň nedůvodných zásahů do realizace práv poškozeného (společnosti TECHNOEXPORT).
369. Stejně tak soud nepovažoval za jakkoli přínosný výslech svědka **Ing. Miroslava Topolánka**, který navrhovala poškozená, když sám Ing. P. připustil, že s ním, jako s tehdejším premiérem, již v březnu 2008 v rámci spoluúčasti v zahraniční delegaci hovořil, a to i o privatizaci TECHNOEXPORTu, konkrétně o tom, že by bylo lepší TECHNOEXPORT prodávat bez Paláce Koruna, a že následně došlo i k jeho setkání s Markem D. a Dušanem P.. Tyto informace jsou pro soud dostačující. Těžko by soud mohl očekávat, že od Ing. Topolánka by získal informace většího rozsahu, natož pak informace, které by jakkoli zpochybňovaly transparentnost, objektivitu a výnosnost prodeje akcií uvedené společnosti či které by jakýmkoliv způsobem osvětlily původ směnky a její pohyb. Proto i tento návrh na doplnění dokazování byl zamítnut.
370. Soud však dále vyslechl svědka **Ing. Ladislava A.**, který se jednak se svou společností ucházel o akcie TECHNOEXPORTu, jednak se stýkal s Ing. P. a jednak půjčoval finanční prostředky na úhradu soudního poplatku společnosti CORNER FINANCE ve směnečném sporu. Ten u hlavního líčení vypověděl, že se s obžalovaným F. B. zná 15-20 let, byli léta spoluvlastníci společnosti, která se v té poslední fázi jmenovala JP Park, je to asi rok zpátky, co se finančně vypořádali. Pokud se týká privatizace TECHNOEXPORTu, tak jeho společnost B.G.M. holding se účastnila výběrového řízení na nákup TECHNOEXPORTu, a.s., ale neuspěli. Pan B. při diskuzích, které se týkaly třeba jiných obchodních aktivit, občas o nějaké směnce hovořil, ale jeho to moc nezajímalo a největší informaci ohledně celé kauzy se dozvěděl asi před šesti týdny, kdy v Hospodářských novinách vyšel velice podrobný článek. Jinak z té minulé doby ví, že je nějaká směnka, s níž se pan B. soudí, ale jeho se ta věc vůbec netýkala.
371. K dotazům předsedkyně senátu svědek uvedl, že se nebavili s panem B. o tom, jak směnku nabyl, z jakého důvodu, k čemu měla sloužit, z Hospodářských novin ví, že byla kolem částky asi 900 milionů. V rámci privatizace toho Technoexportu s panem B. nějaké diskuse ohledně Paláce Koruna měli, ale jestli pan B. o jeho zisk usiloval nebo ne, to neví, ale

nemůže popřít, že o Koruně se bavili jako o velice zajímavém subjektu v rámci TECHNOEXPORTu. Že by chtěl Palác Koruna získat někdo, pro koho pan B. pracoval nebo koho znal, to také není schopen říct, ale ví, že se kolem toho objevovala řada zájemců, nějací rakouští investoři atd., ale jestli tam bylo propojení, to neví. Do výběrového řízení privatizace se B.G.M. Holding přihlásil z toho důvodu, že on skoro celý život pracoval v zahraničním obchodě a TECHNOEXPORT byl pro něho zajímavý z hlediska jejich obchodních a podnikatelských aktivit, tzn. především asijské trhy, a v TECHNOEXPORTu pracovala skupina pracovníků (kteří nyní pracují u něho), kteří tuto problematiku dobře znají, takže vyhodnotili, že by z hlediska podnikatelského záměru zisk toho TECHNOEXPORTu mohl být pro ně zajímavý, rozšířilo by to jejich obchodní portfolio, a zdálo se jim, že majetek, který v TECHNOEXPORTu je, včetně Paláce Koruna, je z hlediska podnikatelského zajímavý. Majetek TECHNOEXPORTu zjistili v podkladech, které byly součástí výběrového řízení, tam byl velice podrobný popis majetku, finanční situace, závazků, pohledávek. 20 let spolupracuje s auditorskou společností, od níž si nechali zpracovat auditorský pohled na situaci TECHNOEXPORTu, vycházela vcelku dobře, proto do té soutěže šli. Myslí, že dali nabídkovou cenu 320 milionů, pokud se neplete, šli na úroveň toho odhadu. Na jedné straně tam byl majetek (včetně Paláce Koruna), na druhé pohledávky a hlavně závazky, které snižovaly hodnotu toho ostatního nemovitého majetku. S tou analýzou se seznamoval dost podrobně. Cenu ovlivňovaly i otevřené soudní spory, všiml si, že soudních sporů o Palác Koruna tam bylo víc. Byly tam nějaké soudní spory v Sýrii, které dost ovlivňovaly ten výsledek, protože v Sýrii měl TECHNOEXPORT nemovitost, hodnotově poměrně vysokou, jinak tam byly běžné soudní spory vycházející z obchodního styku, ale ty částky byly poměrně vysoké, to bylo v řádech milionů, možná desítek milionů. V ekonomické analýze stvrzení směnky nebylo, bylo pro něho překvapující, že ta předmětná směnka tam nebyla, ale zpětně to nekontroloval. Ví, že tam nebyla žádná směnka na 900 milionů, blankosměnka tam také evidována nebyla. S informacemi z data roomu pracovala jimi najatá společnost. Soutěžili v konsorciu, ve sdružení se Šmeral Brno, a.s., a ještě jedna brněnská firma, na kterou si nemůže vzpomenout (pozn. soudu: UNIS). S tou do té doby nespolupracovali, ta splňovala podmínku výroby investičních celků. Sami by neuspěli. Ví, že v soutěži o Technoexport byli tři firmy: B.G.M., pan P. se svojí firmou, neví jakou, a ještě tam byl jeden subjekt. Nezvládli kvůli ceně, která byla rozhodujícím a jediným kritériem. Od samého počátku podávali nabídku pod stejným konsorciem, jako stejný právní subjekt. Společnost FÉNIKS je ta společnost, o které si přečetl v Hospodářských novinách, byla uvedena nějak ve spojitosti s tou směnkou. Jména Hajrudin G., K. H., Tahir S., M., K. mu nic neříkají, ale jsou to možná jména, která byla uvedena v tom článku. Neměl žádný zájem na tom, jak finanční spor pana B. dopadne, nijak mu s ním nevypomáhal. Panu B. poskytl půjčku na nějaké jeho podnikatelské aktivity, nevylučuje, že ty měly souvislost se soudním sporem. Myslí, že panu B. přispíval na soudní poplatky. Byla to půjčka v jednotkách milionů. Byla to půjčka mezi firmami. B.G.M. Holding půjčoval nějaké společnosti. Myslí, že to bylo jednou. Půjčka byla vrácena podle nastavených podmínek, převodem na účet. I on to posílal převodem na účet, možná soudu. Po dotazu, zda ví, že byl policejním orgánem zaznamenán jeho hovor s obžalovaným, svědek uvedl, že neví a připustil, že když ho p.B. žádal o půjčku na soudní poplatek, řekl mu, že pokud to pokazí, není mu směnka k ničemu a mluvil o nějakém „baráku“, on však neví, o jaké směnce nebo „baráku“ mluvil, asi o té velké směnce a možná šlo o ten barák v Sýrii, kde ví, že nějaká plomba byla. Ing. Miloslava K. zná, jednou ho viděl v souvislosti s privatizací TECHNOEXPORTu, ale myslí, že to bylo po privatizaci, kdy se sešli. Nepamatuje si, co na schůzce projednávali, to je hrozně let zpátky, asi situaci v TECHNOEXPORTu nebo kdo vyhrál. S panem K. to probíral, protože měl k TECHNOEXPORTu vztah. Schází se s hodně lidmi a zajímají ho různé informace, ale po těch letech si nepamatuje, jaké informace od pana K. ho zajímaly. Netuší,

jestli se Ing. K. ucházel o TECHNOEXPORT, mezi těmi třemi, co dávali ty finální nabídky, určitě nebyl, neví, jestli nebyl v nějaké jiné skupině. Ing. K., Ing. K., Richarda Z., Ing. V., JUDr. Chňoupka, JUDr. Hráška, Ing. Š. či Mgr. Maška nezná. Ing. Tomáše P. staršího zná osobně, měli spolu jednání, protože určitá obchodní skupina přešla z TECHNOEXPORTu pod jeho společnost, takže se jejich schůzka týkala právě odchodu lidí od pana Ing. P. k němu. Bylo to v období po privatizaci. Před privatizací TECHNOEXPORTu se s panem Ing. Tomášem P. také setkal. Neví, jak dlouho předtím, než privatizaci vyhrál Ing. P., možná měsíc. Schůzky se zúčastnili jenom oni dva. Hovořili o privatizaci TECHNOEXPORTu. Vzájemně se jeden od druhého snažil zjistit, jaké nabízí podmínky, co má v plánu, co zamýšlí, takové testování jeden druhého. Schůzku inicioval asi pan P. Schůzka se uskutečnila na Smíchově v hotelu vedle obchodního centra Smíchov. Odcházel s informací, že oba mají zájem. Nejistil cenovou nabídku Chemoprojektu Ing. P., to se neříká. Jediné, co bylo účelem schůzky, podle něho bylo zjistit, jak vážný je zájem toho druhého. Myslí, že zájem Ing. P. byl větší než jeho. Neřešili podmínky, za kterých by se dalo zařídit, aby ten, kdo má větší zájem, vyhrál. Ing. P. mu nabízel nějaké vyrovnání, náznaky, že by se mu hodilo, aby jeho skupina nevyhrála, tam byly. Většinou za to bývá finanční plnění, ale na ničem se nedohodli. Myslí, že předtím, než Ing. P. inicioval tu schůzku, se nikdy neviděli, kde na něho získal kontakt, netuší. Na té schůzce nehovořili o dalších zájemcích, ani o tom, co bude po privatizaci s Palácem Koruna. Jejich konsorcium se nazývalo TEXIM. Ing. Petra W. nezná a neví, o koho jde. Možná s panem B. v rámci nějakých diskuzí hovořili o jeho názoru na privatizaci TECHNOEXPORTu. Neví, co si myslí pan B. o tom, že to vyhrál pan P.. Zákonnost, správnost výběru pana P. neřešili. On sám si myslí, že proběhlo řádné výběrové řízení, protože podklady byly notářsky zapečetěny, byly otevřeny obálky před nějakou komisí, která rozhodla na základě nejvyšší ceny. Jejich konsorcium nijak tuto soutěž nenapadalo, pro něho kauza skončila porážkou.

372. K dotazům státního zástupce svědek doplnil, že Bc. Pavla K. a Ing. L. nezná. Myslí, že schůzky s panem Ing. Tomášem P., byly jen dvě. Jedna byla v tom hotelu a jedna byla u něho v kanceláři ohledně těch pracovníků, což bylo poměrně velmi rychle po privatizaci. Pan P. dělal personální změny a trochu ten obchodní úsek omezoval.
373. K dotazu zmocněnce Mgr. P. svědek uvedl, že pan B. se zabýval v rámci svých podnikatelských aktivit hlavně realitní a nemovitostní problematikou. Jím najatá auditorská společnost Notia nespolupracovala s panem B.. Pana Jaroslava P. nezná.
374. K dotazům zmocněnce Mgr. Schmidta svědek uvedl, že si nevzpomíná, jakým způsobem byl závazek z té smlouvy o půjčce zajištěn, myslí si, že to byla směnka, jejímž výstavcem byla právnická osoba, možná pan B. tam byl avalista. Ta směnka se zlikvidovala. Myslí si, že plnění půjčky bylo přímo na účet soudu, protože jeho společnost určitě při úhradě uváděla nějakou poznámku, nějaké číslo nebo nějakou spisovou značku, aby to bylo identifikovatelné.
375. K dotazům obhájců svědek doplnil, že v době, kdy se ucházeli o privatizaci TECHNOEXPORTu, se v zásadě nezajímali o to, jakým způsobem byla tato společnost manažersky obsazována, kdo ji vede atd. Předpokládal, že pokud by vyhráli, tak tam bude nové vedení. Po schůzce s panem P. v hotelu na Smíchově nepolevil jeho zájem o privatizaci. O schůzce neinformoval další účastníky konsorcia, ti nebyli přítomni na té schůzce. Nebavili se na té schůzce s panem P. o hodnotě TECHNOEXPORTu, to jsou věci, které se neříkají. To byl takový hovor dvou zájemců, kdy jeden druhému nechce nic říct, naopak od toho druhého by chtěl slyšet víc. Rozešli se jako soupeři. U závěrečného

hodnocení se nepotkali, měl tam svého právníka, osobně tam nebyl. Ten náznak pana P. na kompenzaci, bylo hypotetické: „kdybyste se nechtěli účastnit, mohli bychom se dohodnout“. Myslí, že další účastníci konsorcia neabsolvovali takové schůzky s panem P., protože tím mluvčím byl on, podíl B.G.M. byl největší. Ale nemůže to vyloučit. Za odchod pracovníků k němu, pan P. nepožadoval žádnou kompenzaci ani satisfakci. Přechod zaměstnanců možná souvisel s privatizací, možná cítili, že je jejich pracovní pozice ohrožena, že by mohli třeba „býti odejiti“. V době, kdy privatizace probíhala, věděl o těch zaměstnancích, o které měl zájem, a to od své spolužačky. Určitě byl zájem o ty lidi, ty případy, které oni v TECHNOEXPORTu realizovali, to jsou dlouhodobé projekty v řádu let, na které my nemohli navázat, ty probíhaly dál pod hlavičkou TECHNOEXPORTu nebo někoho, ale už si řešili nové obchodní případy. Po skončení privatizace nespolupracovali s TECHNOEXPORTem nebo společností, kterou reprezentoval pan P.. Tím, že převzali ty zaměstnance, se rozešli ve zlém a od té doby se neviděli, neslyšeli, nepotkali. Neví o tom, že by v rámci probíhající privatizace existoval požadavek na neoficiální částku nabídkové ceny, na něho si nikdo neobrátil. Jejich sdružení se takové podezření v žádném případě netýkalo. Ale myslí, že na té schůzce bylo naznačováno, aby odstoupili úplně.

376. K dotazům obžalovaného svědek uvedl, že Petra S. zná, a to s tím, že je to reprezentant té třetí skupiny, která byla v privatizaci, a jednou se potkali. Probírali to samé, co s panem P., náznaky zde ale nebyly. Opět to probíhalo tak, jestli je zájem, jak silný, takové to otřukávání. Určitě to bylo předtím, než byly vyhlášeny výsledky privatizace, než došlo k finálnímu rozhodnutí. Dále svědek upřesnil, že jejich auditorskou společností, která pro ně dělala due diligence, byla společnost Notia (později TPA Horváth Audit), kdy věc projednával přímo s ředitelem Notia Ing. K.m. Svědek zopakoval, že se vyhodnocování nabídek neúčastnil a až poté, co byl konfrontován s poznatky vycházející z notářského zápisu, připustil, že tam nakonec tedy byl, že 19. 12. 2008 bylo asi nějaké otevírání obálek, ale neuvědomoval si, zda na místě došlo i k tomu vyhodnocení. Rovněž znovu zopakoval, že jediným důvodem, proč neuspěli, bylo to, že nenabídli nejvyšší cenu. Ke společnosti Texema uvedl, že mu nic neříká. Jméno Ing. Karel P. zná, ale myslí si, že se v souvislosti s privatizací TECHNOEXPORTu nesetkali.
377. K výpovědi svědka obžalovaný vyjádřil své pochopení, že si svědek nemůže pamatovat úplně vše, ale upozornil na to, že podle Podrobné zprávy o privatizaci (na č. l. 3687) bylo vyhodnoceno, že závazná nabídka konsorcia TEXIM byla předložena jinou osobou než konsorciem, prostřednictvím společnosti Texema, což bylo považováno za vadu toho výběrového řízení. Podle jeho názoru tato chyba byla pojistkou, kdyby náhodou konsorcium TEXIM nedodrželo tu dohodu s panem P., že nezV.í. Považuje za velmi zvláštní, aby tým manažerů a odborníků udělal takovou amatérskou chybu a závěrečnou nabídku podal prostřednictvím úplně jiné společnosti, než se zúčastnila. V rámci pokračování výslechu, svědek uvedl, že vylučuje, že se jednalo o záměrnou manipulaci z jejich strany s tím, že subjekt podávající závěrečnou nabídku musel být nadán právní subjektivitou.
378. Obhajoba považovala za vhodné vyslechnout jako svědka pana Ing. Rostislava K. ze společnosti TPA Audit s.r.o. za předpokladu, že by byl zproštěn mlčenlivosti. K tomuto se však společnost B.G.M. Holding, zastoupená Ing. A., postavila negativně.

379. Další svědeckou výpověď v řízení před soudem poskytl **Dušan P.**, statutární zástupce J&T Bank, který vypověděl, že o předmětné směnce nic neví a nikdy ji neviděl, s Ing. P. o ní určitě nemluvil, ale protože se párkrát viděli s panem B., možná tento o ní mluvil.
380. K dotazům soudu svědek upřesnil, že s Ing. P. se setkali při jednání o možné koupi Paláce Koruna, a to v období, kdy byl v Chemoprojektu, a bavili se o jeho zájmu odkoupit od státu celou společnost TECHNOEXPORT. Dohadovali se, že pokud nemovitost koupí, tak ji od něho J&T ráda odkoupí. Má pocit, že chvíli jednali i o financování části kupní ceny za akcie TECHNOEXPORTU. S Ing. P. se setkávali, měli dokonce i písemný návrh smlouvy, ale nakonec nic nepodepsali. Neví, zda se jednalo již o smlouvu kupní či o smlouvu o smlouvě budoucí. Cena měla být řádově ve stovkách milionů korun. Podmínkou bylo, že nemovitost bude Ing. P. vlastnit, resp. bude s ní moci nakládat, a bude očištěná od závazků, že tam nebudou žádné zástavy, váznout plomby, jiná vlastnická práva a břemena. Nájemní smlouvy by nebyly problém. Svědek uvedl, že předpokládá, že cena za TECHNOEXPORT musela být vyšší, než cena Paláce Koruna, neboť to v sobě mělo nějaký byznys. Nepamatuje si, za kolik koupil Chemoprojekt akcie TECHNOEXPORTU. O privatizaci má informace jen z médií. S panem B. se před několika lety vídali a řešili to, jakou má zkušenost s Ing. P., řekl mu, že špatnou, protože se nedohodli. Sešli se tříkrát až pětkrát. Ing. P., Chemoprojekt ani TECHNOEXPORT mu nic nedluží. Nepamatuje si, zda s panem B. hovořili o nějakých penězích, sumách, odměnách, garancích. Že byl na jedné ze schůzek panem B. nahráván, neví. S Ing. Topolánkem se zná hodně dobře ještě z Ostravy, odkud oba pochází, občas spolu hráli tenis či fotbal. Nepamatuje si, že s ním někdy hovořil o privatizaci TECHNOEXPORTU či o Paláci Koruna. S Markem D. se také zná, také s ním sportoval, je to kamarád, nepamatuje si, že by spolu jednali o nějakém obchodě. Pochybuje, že by s ním mluvil o privatizaci TECHNOEXPORTU. O Paláci Koruna se mu možná zmínil, že by ho rád koupil. Neví, kde se dozvěděl, že Ing. P. bude chtít TECHNOEXPORT privatizovat a Palác Koruna prodat. Tomáš U. je jeho kamarád, bývalý spolužák. Je možné, že spolu o privatizaci TECHNOEXPORTU mluvili, neví, proč a o čem. Na dotaz, co měl T. U. společného s privatizací, svědek uvedl, že byl v té době na Ministerstvu financí. Zda zná Ing. W. si nepamatuje, P.K. zná, má pocit, že je radním na Praze 8 a dříve řídil TECHNOEXPORT. Možná se s ním už tehdy potkal, pochybuje, že spolu mluvili o privatizaci. Na dotaz, zda někdy držel nějakou směnku, která by byla uplatnitelná vůči TECHNOEXPORTU, svědek odpověděl: „To si neuvědomuji.“ Když byl svědek konfrontován s vlastními slovy zaznamenanými obžalovaným v roce 2010, kde uvádí: „co jsme si původně podepsali s P.“, „dohoda, kterou jsme spolu uzavřeli“ apod., svědek uvedl, že si nepamatuje, že by měli podepsanou nějakou dohodu. Uzavřeli jen ústní dohodu, že když získá TECHNOEXPORT, budou pokračovat v jednání o nákupu nemovitosti, ale nedohodli se. K dalšímu dotazu svědek uvedl, že neví, zda Ing. P. sliboval Palác Koruna ještě někomu jinému s tím, že je to možné. Stejně odpověděl na dotaz, zda se panem B. někdy bavili o Paláci Koruna a privatizaci TECHNOEXPORTU.
381. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, oba posledně uvedení svědci (dle soudu původně vyjednávající podmínky pro to, aby akcie TECHNOEXPORTU připadly Chemoprojektu, zatímco jejich společnosti by z toho vytěžily naplnění svých vlastních zájmů) evidentně utrpěli ztrátu paměti. Svědek Ing. A. pro jistotu zapomněl i to, co původně popisoval před policejním orgánem v procesně nepoužitelných vyjádřeních, a občasně se začal rozpomínat až na základě konfrontace se zajištěnými důkazy. Svědek P. vypovídal často v rozporu se zajištěným záznamem ze schůzky s obžalovaným. Oba svědci zcela nepochybně záměrně neuváděli všechny podstatné okolnosti, které o předmětné směnce a privatizaci znali, přičemž v okamžicích, kdy mohly zaznít informace svědčící o skutečném obsahu dohody

s Ing. P., přicházely odpovědi typu: „to si nepamatuji“, „nejsem si vědom, zda...“, „pochybuji, že...“, „je to možné, ale již nevím“ apod. Také se oba často zúčastňovali jednání a schůzek, na nichž se nic neprojednávalo a které neměly žádný důvod a výsledek. Ze způsobu jejich výpovědí bylo zřejmé, že pravdu sdělit nechtěli, ale lhát rovněž ne, jen zatajit to, o co se soud zajímá. Jejich cílem bylo nikoho nepoškodit (ani sami sebe) a nikomu nepomoci. Přesto některé části jejich výpovědi měly svůj význam, když díky výpovědi svědka Dušana P. bylo podpořeno podezření soudu, že privatizace byla zmanipulovaná ku prospěchu Chemoprojektu, kdy tento je jasným pojítkem minimálně s osobami Tomáš U.- Miroslav Topolánek-Marek D.-Tomáš P.-Pavel K.. Pozoruhodné je pak i to, že svědek jednoznačně nevyloučil, že byl někdy držitelem směnky uplatnitelné vůči TECHNOEXPORTu. Výpověď svědka A. pak zase poukázala na to, že se zástupci zájemců o TECHNOEXPORT, tedy konkurenti v hospodářské soutěži, před podáním závazné nabídky scházeli (údajně proto, aby si vážnost svého zájmu ověřili), což nemůže nevzbudit pochybnosti o tom, zda tato soutěž, dokonce o státem vlastněný podnik, nebyla předem dohodami soutěžitelů o ceně ovlivněna. Pozoruhodné je pak i to, že svědek A. a svědek Ing. P. popisují okolnosti jejich společné schůzky (před podáním nabídek) úplně jinak (kdo inicioval, kdo se zúčastnil, co bylo předmětem). Soud však musí konstatovat, že za přesnou a úplnou verzi nepovažuje žádnou z nich, a to zejména proto, že byl evidentně zamlčen výsledek této schůzky, jak lze usuzovat z poznatků o nabídkové ceně a chybě v nabídce konsorcia TEXIM (resp. společnosti TEXEMA), o následném vyčlenění jedné sekce TECHNOEXPORTu ku prospěchu B.G.M., o následné obchodní spolupráci TECHNOEXPORTu s UNIS Brno a o jednáních se společností pana Bondiho o prodeji Paláce Koruna, kdy pan Bondi podle obsahu jednoho z monitorovaných vyjádření pana B. se patrně podílel na nákladech due dilligence pro konsorcium pana A., které nutno dodat bylo dokonale zpracované a svědčí o původním vážném zájmu o TECHNOEXPORT či potřebě znalosti, za jakých okolností bylo privatizováno.

382. Na návrh státního zástupce soud předvolával rovněž svědky **Aleksandara M.** a Samira K.. Místo současného pobytu pana M. se však nepodařilo zjistit, na posledně známých adresách v České republice se podle zpráv PČR již nezdržuje a státní zástupce po neúspěšném pokusu soudu o jeho předvolání od svého návrhu na jeho výslech ustoupil.
383. Podařilo se však zajistit účast svědka **Samira K.**, který u hlavního líčení k věci uvedl, že o společnosti FÉNIKS a směnce, kterou měl u TECHNOEXPORTu a u soudu uplatňovat pan B., toho ví velmi málo. S panem B. se potkali asi dvakrát či třikrát při předání nějakých dokumentů. Jeho i pana P. zná přes pana G., se kterým spolupracoval v jeho firmě. Panu B. odnesl nějakou obálku s dokumenty od pana G. a někdy naopak něco od pana B. panu G.. Vůbec neví, o co se jednalo a co v obálkách bylo. Řešili spolu něco ohledně firmy TECHNOEXPORT, zejména pan G., který tam byl, ohledně té směnky všechno vyřizoval. O směnce věděl jen, že existovala, neví na jakou částku a proč to bylo uplatněno. Ve firmě FÉNIKS byl (svědek) jednatelem, a to na žádost pana G., aby mohl něco podepsat, když bude třeba, v tom co on dělal s TECHNOEXPORTem. Myslí, že podepsal i nějakou plnou moc, neví, zda pro pana B., aby mohl dělat, co potřeboval, ale všechno bylo připravené nějakými právníky. Chtěl ohledně toho případu panu G. pomoci. Když viděl, že to není podle jeho představ, požádal pana G., aby připravil papíry na jeho vypsání z firmy. Nerozumí tomu a nemá s tím nic společného. Pana P. zná zase přes pana G. a M., který v ČR víceméně nežije, neumí česky a překládá mu. Pan M. měl s panem Gučšmirovičem nějaké spory-dluhy, tak mu pan G. nabídl, ať si zkusí z toho případu nějaké peníze získat, že „tam“ nějaké peníze jsou. Tak se pan M. setkal s panem P. za přítomnosti pana P., on tam byl jako překladatel pana M.. Také se jednou nebo dvakrát

setkali u pana P. v kanceláři a jednou na letišti ve Vídni, protože nějaká osoba „Kémo“ zase od G., se měla setkat s panem P. a něco mu „o tom“ povědět. Ale seděli odděleně. Pan P. tam ještě chtěl po nich nějaké papíry za nějakou odměnu, pak to všechno nějak padlo a nic z toho nebylo, tak se rozhodl ve firmě FÉNIKS skončit. Pak už se s nikým z nich neviděl, ani o nich neslyšel.

384. K dotazům soudu svědek uvedl, že neví, co měla společnost FÉNIKS společného s TECHNOEXPORTem. Již si nepamatuje, kdo FÉNIKS řídil, když byl jednatelem. Ta společnost podle něho nic nedělala, jen podepsal nějakou plnou moc, aby s tím mohli něco dělat, buď pro právníka (myslí, že se jmenoval Mikšovský) nebo pro pana B.. O to ho požádal pan G. Dále svědek uvedl, že možná pan G. hovořil o nějaké směnce, ale jeho to nezajímalo, nechtěl se do toho plést. On žádnou směnku týkající se společnosti z Podgorici neviděl a nikam nevezl, možná jinou. O této směnce se zřejmě mluvilo ve Vídni. Neví, zda o jedné či více, neví, co se o směnce říkalo a jak reagoval pan M. a zda věděl, o čem se mluví. Na dotaz, jakou odměnu a za jaké papíry měl pan M. dostat nějakou odměnu a od koho, svědek vysvětlil, že pan M. měl něco, co připravil pan G., předat panu P., za to měl dostat odměnu, čímž by mu pan G. vrátil zpět nějaké peníze, které M. dlužil. Pan G. ty peníze měl dostat z tohoto případu, neví, jestli se jednalo o peníze za směnku či z něčeho jiného. Dluh G. vůči M. byl v sumě pár miliónů. O jak velké peníze se jednalo mezi TECHNOEXPORTem a FÉNIKSem (popř. G.), neví, ani jak ten závazek vznikl. První schůzka s Ing. P. se uskutečnila u něho v kanceláři a zřejmě ji svolal on z podnětu pana M. Sdělil, že pan G. dluží panu M. nějaké peníze, tak by si chtěl s panem P. promluvit, resp. ozval se jménem pana G., že by se chtěli sejít ohledně TECHNOEXPORTu nebo FÉNIKSu. O tom, že jsou na některé ze schůzek nahrávání, nevěděl. Pan M. žije v Bělehradě a jezdí do ČR. Cílem schůzky ve Vídni bylo dovézt panu P. K., který mu měl poskytnout nějaké informace. On ani pan M. se s K. neznali, sehnali ho přes G. Ten to inicioval, aby pomohl M. vrátit peníze. Pan K. tam byl ještě s nějakým mužem z Jugoslávie, který s nimi mluvil srbsky nebo chorvatsky. Ten seděl pár metrů od nich. Neví, zda Ing. P. něco FÉNIKSu, G. či M. splácel. Neví, co pan M. v souvislosti s K. panu P. slíboval, kromě toho, že ho sehnal. Neví, co pro něho mohl pan K. udělat, možná se bavili o té směnce, možná mohl sehnat nějaké papíry, které pan P. chtěl. Nemyslí směnku, protože tu pan M. nemohl mít. Jediný, kdo mohl panu P. něco dát, byl pan G., oni neměli přístup k takovým věcem. Jak se směnka dostala k panu B., neví. Myslí si, že s panem P. o panu B. s M. nemluvili. Neví, zda se na schůzkách s panem P. mluvilo o nějaké žalobě FÉNIKSu, možná o nějakém soudním sporu, ale o něm nic neví a nezajímal se o to. Při těch schůzkách jen překládal hovory mezi p.P. a M.. Na té schůzce ve Vídni si mezi sebou nějaké dokumenty předali, ale on je neviděl. Pan G. nyní žije ve Vídni. Již do ČR nejezdí, vidí ho tak jednou za dva roky. Když pobýval v Praze, vídali se minimálně třikrát týdně. Pana M. zná 10 let, má v ČR nějaké nemovitosti, investuje a prodává. Jméno Tahir S. mu nic neříká.

385. Pokud se jedná o hodnocení věrohodnosti výpovědi tohoto svědka, soud musí poukázat na to, že pan K. velmi ochotně se soudem spolupracoval, když bylo třeba obratem jeho účast zajistit (ačkoliv mohl využít desetidenní karantény po návratu ze zahraničí, byl ochoten zajistit si test na Covid -19, karanténu tím zkrátit, aby se mohl k soudu dostavit). Vzhledem k tomu, že je zjevné, že při setkáních s Ing. P. bylo jeho úlohou skutečně jen tlumočit panu M., a pokud vysvětlil, že jeho úloha ve FÉNIKSu byla čistě formální za účelem pomoci svému dlouholetému příteli, soud může těžko zpochybňovat jeho verzi o tom, že do vztahů mezi TECHNOEXPORTem a FÉNIKSem nebyl zasvěcen, že obsahy jednání ho nezajímaly, že nepronikl do problematiky a neuchoval si v paměti některé detaily probírané

na schůzkách. Tento svědek pak potvrdil dedukce soudu z monitorované schůzky v restauraci Paláce Koruna, tedy že jí jiná schůzka (Ing. P. nepřiznaná) předcházela a podpořila i to, že za uplatněním směnky stojí Hajrudin G.. Pokud svědek uváděl, že si pamatuje, že podepisoval plnou moc panu B. či spíše právníkovi, který se jmenoval asi Mikšovský, soud upozorňuje, že spisem žádná plná moc udělená panu B. Samírem K. neprochází. Patrně však měl svědek na mysli plnou moc pro advokáta Mgr. Lukovského, který jménem TECHNOEXPORTu bezprostředně po schůzce ve Vídni, vzal zpět ústavní stížnost společnosti FÉNIKS napadající arbitrážní spor mezi uvedenými společnostmi.

386. Podle § 211 odst.1 tr. řádu byla u hlavního líčení přečtena výpověď svědka **Mgr. Karla Touschka** (soudem zproštěný mlčenlivosti- viz. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25.4.2018 na č.l. 1243), který do protokolu o výsledku svědka uvedl, že jako insolvenční správce společnosti SANEX byl telefonicky kontaktován (asi mužem) s tím, že hodlá prezentovat k proplacení směnku společnosti SANEX. Svědek sdělil dotyčnému, že směnku nelze proplatit, neboť přihlašování je již dávno skončeno a tudíž není možné tuto pohledávku plnit, neboť z hlediska insolvenčního zákona se směnky stávají splatnými dnem zjištění úpadku, tedy tímto okamžikem je možné je přihlásit do insolvenčního řízení. Dotyčný subjekt podle svědka přesto trval na tom, že bude směnku k placení fyzicky prezentovat, a na tom, aby správce její plnění písemně odmítl. Následně mu byla směnka prezentována k placení, přičemž písemně plnění odmítl s odůvodněním, že se nejedná o přihlášenou pohledávku. Avízo z 8. 11. 2013 mu bylo zřejmě doručeno kurýrem na adresu xxx. S dopisem mu byla předložena i směnka, neví, jestli to byla kopie či originál. Není si vědom toho, že by obdržel písemnost z 5. 12. 2013, je na ní uvedena adresa xxx, kde v té době již dva roky nesídlil. Z osob vystupujících ve věci svědek zná Václava M., JUDr. Tomáše Chňoupka (xxx) a JUDr. Pavla Hráška (xxx). Domnívá se, že Richard Z. byl přihlašovatelem pohledávek do nějakého řízení, kde by správcem a pokud se jedná o Michala V., je podle něho možné, že na něj někdy v minulosti narazil. Další osoby, jako je Ing. K., Ing. K., Ing. W., Tahir S., K. H., František B., mu nic neříkají. Zda byla v souvislosti s přihláškou pohledávek v insolvenčním řízení SANEXu předložena nějaká směnka či blankosměnka, svědek nebyl schopen uvést s ohledem na to, že nebyl prvním insolvenčním správcem a agendu přebíral po společnosti INVOLV v.o.s.
387. Z výpovědi tohoto svědka je zřejmé, že spojení osob Ing. M., Richarda Z. a Michala V., tedy jmen objevujících se v souvislosti s předmětnou směnkou, evidentně nebylo v gesci obžalovaného Františka B. (popř. občanů zemí bývalé Jugoslávie), nýbrž jméno Michala V. (eventuálně i jeho osoby) muselo být do děje z nějakého důvodu zapojeno již před převodem na Tahira S., ať již skutečným či simulovaným.
388. Další svědek **Jaroslav P.** pak před soudem k věci vypověděl, že obžalovaného Františka B. nezná, nikdy se nesetkali a netelefonovali spolu. Jednu kopii té směnky viděl při vyšetřování na policii, tehdy ji viděl poprvé a o té směnce nikdy ani s nikým nemluvil, dokonce ani s panem M., kterého poznal asi před 10-15 let, když pracoval ještě pro jeho firmu na dodávku hasících přípravků pro rafinerie. Myslí, že směnky byly tři, všechny informace, které k tomu dostával, byly v době, kdy byl vážně nemocen jako kardiak a léčil se doma, a to prostřednictvím telefonických hovorů s Ing. K. Od něj byl informován o jeho výsledcích v té věci, vysvětloval mu, na co se ho ptali a co se tam dělo na té policii apod. Komunikovali spolu i obchodně. Jediné, co při těch debatách s Ing. K. padlo, bylo pouze to, že on jako generální ředitel TECHNOEXPORTu byl vlastníkem nějakých akcií, které uplatňoval. Co se týká pana B., tak vůbec žádné věci spolu neprobírali, pouze mu Ing. K. řekl, že se znají. Účastníkem vůbec žádných přímých jednání nebyl, protože nikoho jiného

z těch pánů neznal. Dokonce ani s M. tohle neprobíral, policie zřejmě vyšla z toho, že se s ním jednou potkal, protože byla nasazená sledka, když jel do Prahy vyjednávat některé věci, co se týká firmy, k advokátům, a tam je zřejmě zadokumentovali, protože se úplně náhodou potkali v Palladiu. Zřejmě z toho vyšlo, že možná toto diskutují, ale pouze si podali ruce a šli svou cestou. Nic takového s ním neprobíral. Sám o věci nic neví, ví, jen že tyto věci se Ing. K. údajně snažil neustále policii vysvětlit, to schéma vlastníků směnek, což se mu údajně nedařilo, protože paní vyšetřovatelka ho nějakým způsobem nechápala.

389. K dotazům předsedkyně senátu svědek upřesnil, že Ing. K. mu opakoval jen to, že on jako generální ředitel je vlastníkem nějakých akcií. O směnkách mu říkal, že nějaké existují, že jsou za tím nějací Černohorci, kteří ty směnky vypsali a uplatňují je. O historii směnek v době, než se dostali do rukou Černohorců, mu pouze řekl, že ta směnka vznikla za nějaké pohledávky TECHNOEXPORTu na Balkáně. Neví, proč by směnka SANEXu zajišťovala pohledávky na Balkáně, to mu Ing. K. nevysvětlil. Neví, proč mu Ing. K. o směnkách a TECHNOEXPORTu vykládal, znali se blízko, ale jeho to ani nezajímalo. V některých momentech ani neposlouchal, bylo to cca 40minutové hovory. Pana Z. nezná, jméno Richard Z. neslyšel ani od pana K., ani od nikoho jiného. JUDr. Tomáše Chňoupku zná, protože pracoval ve společnosti, kde byl právníkem. Dělal akdvoakcii a podobné věci. Viděl ho naposledy před deseti až patnácti lety. JUDr. Pavel Hrášek byl rodinný právník jeho rodiny, komunikoval s ním. Jeho advokátní kancelář využíval k tomu, aby zde otevřeli firmu izraelské společnosti. JUDr. Hrášek byl s JUDr. Chňoupkem ve společné advokátní kanceláři, byl tam koncipient. Pan Ing. Š. je také v té advokátní kanceláři, jen na pobočce v Pardubicích. Neví, co tam dělá. Mgr. Maška nezná. Při hovorech s JUDr. Hráškem možná padlo, že někoho zastupuje. Asi něco o M. a Z. padlo. JUDr. Hrášek mluvil o tom, že zastupuje asi toho Z., neví přesně. To bylo všechno. Když se lidi znají takovou dobu, tak mu to určitě říkal, protože on dřív pracoval na nějakém úseku (na kontrarozvědce do roku 2000), tak se ho ptal, co a jak, že zastupuje Z., ale že to musí ukončit. Se směnkou to podle svědka nemělo nic společného. Neví, proč mu říkal, že to chce se Z. ukončit a proč to chtěl udělat, asi, že tam je špatná spolupráce. Nesjednával žádnou schůzku s K. a jinou osobou. U JUDr. Hráška s Ing. K. byli proto, že potřebovali dát dohromady společnost Gordica, kde byl zástupcem Ing. K. a tu izraelskou společnost, kde byl zástupcem on. Šlo jen o to, aby měli právníka, který je tímto provede. Nešli tam jednat o nějaké směnce. O směnce, M. a Z. nepadlo ani slovo. Myslí, že pan K. v telefonických hovorech hovořil o jedné směnce. Hovořil také o Paláci Koruna, protože se to týkalo TECHNOEXPORTu. Říkal, že je to majetkem TECHNOEXPORTu a on má ty akcie. Hovoří o tom malém- minoritním množství akcií, které měli nejspíš jako fyzické osoby. Nehovořili o tom, kdo by mohl mít o Palác Koruna zájem, protože tam byl P. jako majitel a evidentně před privatizací docházelo ke střetu P.-K.. Pokud v telefonických hovorech hovořil o „kolegáčkovi, který má nějaké starosti kvůli směnce a je mu 60 let“, neví, kdo to je, nikdo ho nenapadá. Nebyl účasten žádné schůzky, na které by byl přítomen Ing. M., Ing. K. a pan Š. To byla jediná schůzka, co se potkali s M. v Palladiu, kdy tam byl i K.. Seděli tam s K. a M. jel nahoru po schodech, pozdravil je a šel dál. Neví, koho v telefonátech označoval pojmem „grobiánus“. Byl měsíc nemocný, léčil se na kardiologii a psychiatrii, protože má xxx, která mu spouští arytmiu, téměř celý rok byl doma, dostával silné léky Xxx, pod jejichž vlivem byl i v rámci hovorů s K.. Neví, kdo byl osobou, která směnku nabyla. Neví, o kom hovořil jako o osobě, která všechny „odrbala“. Předtím, než přivedl pana K. k JUDr. Hráškovi, myslí, že se vzájemně neznali. Asi je seznámil. To, že se v privatizaci TECHNOEXPORTu angažují pan D. a pan Topolánek, mu říkal Ing. K.. Tuto informaci nikomu dál nepředával.

390. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že Hajrudina G. zná, ale jen jeho jméno, protože dělal poradce na podniku zahraničního obchodu Czech Trade, měl na starosti Balkán a pan G. je zástupce této firmy v Černé Hoře. Nikdy ho neviděl, ale někdy dostával do ruky jeho zprávy z Černé Hory. To je tak šest, sedm let. Jména Samir K. a Aleksandar M. nezná. Při těch schůzkách jméno pana obžalovaného určitě padlo. Když mluvil s Ing. K. telefonicky, řekl mu, že se znají a že se nějakým způsobem se angažuje v tom „paláci“.
391. K dotazům zmocněnce TECHNOXPORtu svědek uvedl, že Pavla K., Ing. Petra W., Ing. Michala V. a Ing. Ladislava A. nezná, ví, kdo to je Ing. Tomáš P., ale nezná se s ním. Nikdy ho neviděl. K dotazům zmocněnce Ing. P. upřesnil, že pod pojmem „palác“ myslí Palác Koruna. Mluvil s panem K. o tom, kdo vyplnil tu směnku. Myslí si, že mu říkal, že v souvislosti s vyplněním směnky tam jsou nějakí Černohorci, ta jména viděl až teprve na policii.
392. Z výpovědi tohoto svědka je zřejmé, že nevypovídal pravdu, neboť jeho vyjádření byla v příkrém rozporu s poznatky zajištěnými v rámci odposlechů a sledování osob. Ač se zjištěné nesrovnalosti snažil svádět na svůj tehdejší zdravotní stav a léčbu, z odposlechů je naprosto zřejmé, že jeho kognitivní funkce nebyly nijak narušeny, že se velmi aktivně zajímal o směnku, osoby, které s ní měly nějakou spojitost, shromažďoval a předával informace a zajišťoval vzájemné kontakty zájmových osob.
393. Svědek **Jiří Š.** svou výpověď u hlavního líčení poskytl prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Vypověděl, že Ing. V. zná z bývalého působiště v AGROBANCE, kde byli oba zaměstnání. Stýkali se i po skončení tohoto pracovního poměru a v minulosti měli také společnou firmu, společnost XXX CZ, kde byli oba jednatelem a která se zabývala ekonomickou činností a nemovitostmi. Když Ing. V. nastoupil do jiného zaměstnání, společnost od něj odkoupil a stal se jediným jednatelem. Společnost XXX CZ nedisponovala v rámci své činnosti se směnkami, šeky či podílovými listy. Ing. V. mohl se směnkami pracovat v Agrobance, když dělal ředitele pobočky. Pokud se jedná o směnky ve spojení s Ing. V., tak kromě výslechu na policii, kde mu bylo sděleno, o co se jedná, že se jedná o nějakou překoupenou směnku na 900 miliónů, se s tím nesešel, nevěděl o tom, že by Ing. V. měl předmětnou směnku. Ing. V. měl velice vážnou havárii, bojoval o život a doteď má zdravotní problémy. Prakticky ho půl roku nepoznával, má problémy se zrakem s řečí a pohybuje se většinou s asistentkou. Snaží se ho občas vzít mezi společné kamarády z Agrobanky a z Pardubic. Pokud se jedná o paměť, myslí si, že ta se mu již vrátila, ale neví, ale delší dobu ho neviděl (od pandemie) a neví, jaká je situace nyní. Někdy si ani nevzpomněl, že mu volal. V rámci rodiny se nestýkali, ale jeho bývalou ženu znal. Nezná žádného právního poradce Ing. V.. JUDr. Tomáše Chňoupeka zná, protože v jisté době spolu pracovali, ale pak se rozešli, nyní se s ním již nevidá. Dostal se do problému, údajně mu sebrali licenci. Rozešli se ve zlém, protože nedodržel jednu úmluvu v obchodní záležitosti s pozemky. Dále si svědek vzpomněl, že byli s Ing. V. a JUDr. Hráškem také společníky ve společnosti Xxx, která sídlila v Praze. Když s ním Ing. V. jezdil do Prahy, tak mu byli k dispozici právníci JUDr. Chňoupek a JUDr. Hrášek. Rozhodující slovo měl JUDr. Chňoupek, protože JUDr. Hrášek byl mladší a začínal u něj. JUDr. Hráškovi řekl o autonehodě Ing. V., neboť v té době úzce spolupracovali. Ale v roce 2008 podle něho již Ing. V. ve Stramitu nebyl. Mgr. Mašek nastupoval do kanceláře ještě v období za JUDr. Chňoupeka. S Mgr. Maškem a JUDr. Hráškem mají ještě společnost Institut pro řešení úpadku. Otce Mgr. Maška nezná. Věděl, že společnost TECHNOEXPORT existuje, ale žádné vazby na tuto společnost nikdy neměl. Ing. K. zná cca 20 let, a to z jednoho obchodu s betonovými sloupy. Richarda Z., společnosti FONSSUS, FONSSUS ASSETS či

FIITECH nezná. Osoby a společnosti Tahir S., K. H., D.O.O. CORNER FINANCE, František B. či Ch., Ing. Václav M., SANEX, Eduard K., DEBRA mu nic neříkají. Generální ředitel TECHNOEXPORTu, JUDr. Karel K., ho kontaktoval kvůli Michalu V.. Ing. C. z Hospodářské komory v Pardubicích mu dal na něho adresu a Dr. K. se jej (sám) na Michala přišel zeptat. Nepamatuje si, že by s ním mluvil o směnce, ale je to možné. Pana Jaroslava P. zná, byl hrozně vysoký, proto si ho pamatuje. Sešel se s ním v restauraci na ochutnávce vína, párkrát se bavili, byla to náhodná setkání. Měli stejné vinařské zájmy, mohly být i obchodní. Občas si s ním zavolá. Myslí, že na tom víně byli společně i s Ing. K. a JUDr. Hráškem. Zda byli společně i v kanceláři JUDr. Hráška či Stramitu si již nevybavuje. Těch schůzek bylo hodně, například i v Palladiu. Řešili vývoz těch sloupů na Ukrajinu a do Ruska. Nemluvili o směnce, o privatizaci TECHNOEXPORTu, ani o to, zda něco o směnce ví JUDr. Hrášek. Bavili se o vínu a obchodu.

394. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že Ing. V. v době nehody pracoval na Státním zemědělském intervenčním fondu v Hradci Králové. Na dotazy zmocněnců svědek uvedl, že schůzka s JUDr. K. se uskutečnila dávno. Zda měl Ing. V. nějaké obchodní aktivity v zemích bývalé Jugoslávie, svědek uvedl, že si to nepamatuje, ale ví, že tam měli nějaký kemp a jezdili tam. K dotazům obhájce upřesnil, že neví, kdy tam jezdil, ale že jednou tam byl s ním, bylo to na nějakém ostrově. Kdy se stala dopravní nehoda Ing. V., si nevybavil, ale věděl, že v červnu 2009 s ním moc v kontaktu nebyl, protože od roku 2008 byl nemocen a rok 2009 byl pro něho kritický. Jak často jezdil Ing. V. do Prahy, nebyl schopen odpovědět. Po dopravní nehodě se na jeho podnikání Ing. V. nijak nepodílel, skončili v roce 2008.
395. Jak je ze shora uvedené zřejmé, snahou i tohoto svědka bylo poskytnout co nejméně informací a až při následné konfrontaci s poznatky soudu a stran, se rozvíjela verze svědka. Jeho věrohodnost je tím tedy narušena, což podporují i záznamy z odposlechů a protokoly o sledování osoby Ing. K..
396. **JUDr. Pavla Hráška** jako svědka soud nemohl u hlavního líčení vyslechnout, přestože lze předpokládat, že právě jeho výpovědi by bylo možné do značné míry objasnit skutkový děj kladený obžalovanému za vinu, neboť jeho bývalý klient Richard Z. jej odmítl zprostit mlčenlivosti. Na zákaz výslechu (ve smyslu § 99 odst.2 tr. řádu) se pak tento advokát odvolával i v přípravném řízení.
397. Soud se pokoušel, a to i prostřednictvím policejního orgánu, zajistit účast a výpověď svědka **JUDr. Tomáše Chňoupka**, o němž JUDr. Pavel Hrášek hovořil v rámci telefonické komunikace s Jaroslavem P. jako o osobě, která měla provozovat s Richardem Z. nějaké aktivity na hraně zákona a tyto mohly mít souvislost i s předmětnými směnkami (resp. blankosměnkami). Účast tohoto svědka u hlavního líčení se však nepodařilo zajistit, kdy jeho aktuální pobyt nebyl zjištěn (přičemž byl podle sdělení České advokátní komory vyškrtnut i ze seznamu advokátů z důvodu insolvenčního řízení). Kromě toho za situace, kdy Richard Z., bývalý klient Mgr. Chňoupka, odmítl své právní zástupce JUDr. Hráška, Mgr. Maška a Mgr. Lukovského zprostit mlčenlivosti, lze předpokládat, že v případě, že by se účast Mgr. Chňoupka podařilo zajistit, platil by u něho v případě rozhodných okolností zákaz výslechu dle § 99 odst.2 tr. řádu. Svědeckou výpověď učiněnou Tomášem Chňoupkem v přípravném řízení dne 30.8.2016 soud pak nemohl nijak využít, pokud byl výslech proveden před zahájením trestního stíhání obžalovaného B. a navíc tento svědek nebyl zproštěn mlčenlivosti svým klientem Richardem Z..

398. Stejně tak soud již nemohl vyslechnout svědka **Mgr. Vladimíra T.**, který je již po smrti a který se měl pokoušet v období po uplatnění předmětné směnky spojit osoby Ing. M. a Františka B. Ten před policejním orgánem dne 12. 1. 2016 do úředního záznamu o podaném vysvětlení uvedl, že někdy před rokem a půl byl osloven ze strany Václava M., kterého osobně zná již od základní školy, s tím, jestli zná pana Ch. (dřívější příjmení F.B.). V jaké souvislosti pan M. pana Ch. a potřeboval, si již nepamatoval. Panu CH. zavolal a sdělil mu, že se s ním chce sejít pan M., ale ten mu sdělil, že o tuto schůzku nemá zájem. Mgr. T. uvedl, že s p. M. se stýká pomalu každý den na procházkách nebo v kavárně a občas se o předmětné směnce baví společně, takže od p. M. ví, že směnka vznikla, že ji M. vyplnil blanko a pak tam někdo vyplnil nějakou nehoráznou sumu (900 mil.). M. mu dále říkal, že touto blankosměnkou měl zajišťovat nějaký svůj obchod na 200 až 300 tisíc. Společnost TECHNOEXPORT znal pouze z médií, předmětnou směnku nikdy neviděl. Václav M. mluvil i o Richardu Z. s tím, že tento vůči p. M. vede exekuce pro nesplacenou půjčku.
399. Dále soud vyslechl u hlavního líčení svědka **JUDr. Miloslava O.**, který ke svým povědomostem o předmětné směnce uvedl, že ví, že byla vystavena společností SANEX, že na směnce jsou uvedeny další subjekty, což je společnost SANEX, spol. DEBRA Invest, FONSUS ASSETS a potom, že tam jsou další subjekty, a že je tam uplatněná částka 900 milionů korun. Nic dalšího o historii té směnky neví. K dotazům soudu uvedl, že nemá důvod se o směnku zajímat jinak, než jako běžný občan, veřejnost. Jeho společnost KENSEI v.o.s. však se spol. TECHNOEXPORT uzavřela mandátní smlouvu o spolupráci, kdy posléze, asi v r. 2017/2018, si z veřejných zdrojů zjišťovali informace ke společností, které se na té směnce objevily. Jednou z těch společností byla spol. Debra Invest, což byla společnost pana K., přičemž řešili ve vztahu k TECHNOEXPORTu společnost Debra Praha, která byla propojena s ostatními společnostmi pana K., který dlužil finanční prostředky přes půl miliardy korun a tyto pohledávky TECHNOEXPORTu KENSEI řešila. S Ing. K. svědek údajně přišel do kontaktu asi začátkem roku 2013, kdy byli pověřeni TECHNOEXPORTem k jednání s panem K., tlumočili mu žádost o úhradu pohledávek, které má vůči společnosti TECHNOEXPORT. Viděli se s ním asi 2x- 3x v r. 2013 a potom ještě asi 2x v r. 2014 s tím, že panK.jim přislíbil, že specifikuje velikost pohledávek, které má u spol. TEXCHNOEXPORT a ta částka, kterou mu zprostředkuje, bude porovnána s údaji TECHNOEXPORTu a bude se hledat nějakým způsobem kompromis k úhradě té pohledávky. Dopadlo to špatně, panK.přislíbil „hory doly“, dokonce jim předkládal data ze svého účetnictví, kdy zjistili, že jsou dost nepravdivá. Následně mu tlumočili názor TEXu, že nezbyvá než podat na jeho společnosti insolvenční návrh. Vysmál se jim, protože na společnost Debra Praha, která byla klíčová v systému těch společností holdingu, byl prohlášen konkurs. Takže dnes má panK.vůči TEXu pohledávek asi přes miliardu, což se týká jeho společností. Ale i vůči panu K. insolvenční správce uplatnil pohledávky soudem vykonatelné a jedna z těch pohledávek je 18 milionů korun a panK.má další závazky vůči svému synovci asi 27 milionů korun rámci insolvenčního řízení. Indosaci té směnky s panem K. neřešili, ale byli požádáni panem generálním ředitelem, jestli by mohli předat panu K. jakési prohlášení, kde byl nějaký popis – časová osa vztahující ke směnce. Předal to panu K. společně s kolegou Ing. Petrem L. (dalším společníkem KENSEI), panK.jim řekl, že se k tomu vyjádří a po nějaké době jim poslal zpátky zase nějaký papír, který předal JUDr. K. Není schopen posoudit, jestli to prohlášení bylo stejné. K panu K. do jeho sídla na xxx ul. chodili zásadě ve dvou, protože on byl velmi zvláštní osoba. PanK.je člověk, který si půjčuje cizí peníze a potom nerad vrací svoje. Měli obavu, že by se nějakým způsobem skrýval, z toho důvodu chodili dva, i z psychického důvodu, aby byl svědek toho jednání. PanK.měl společností kolem deseti, vystupoval společně se svojí manželkou jako společník. Zároveň i v některých společnostech

vystupoval jako jejich zástupce a když se dostali k veškerému účetnictví Debry Praha a porovnávali chody peněz do společností, které patří panu K. nebo které ovládá, tak zjistili, že formou započítávání pohledávek v podstatě rozměňoval ty finanční prostředky, které nasál z TECHNOEXPORTu. Modus operandi byl ten, že pan K. vždy záhadným způsobem zasahoval do těch smluvních vztahů.

400. K dotazům obhajoby pak svědek objasnil své vzdělání a pracovní minulost (VŠ SNB, Fakulta státní bezpečnosti; II. správa generálního ministerstva vnitra, dále II. správa SNB, dále do roku 1992 Úřad státní bezpečnosti, nyní podniká i jako OSVČ a v rámci Vaberg s.r.o.), totéž pak ve vztahu ke kolegovi L. (náhradní vojenská služba a bezpečnostní složky). P. Karetu znal cca 30 let, pana P. viděl asi třikrát, když měl jednání s panem K.. S Chemoprojektem nemá nic společného. Ve věci směnečného sporu mezi CORNER FINANCE proti TECHNOEXPORTu s panem L. navštěvovali jednání u Městského soudu v Praze, protože při posuzování náhledu na věc je důležitá nejen písemná stránka věci, ale i jednání osob, vnímá, jak se ty lidi chovají, jak reagují na otázky a to mu dává obraz o tom, jaké jsou šance, a podle toho si pro sebe dělá závěry. Zajímalo ho, co bude vypovídat pan K., chtěl si udělat obrázek ohledně té směnky, její hospodářský důvod, ale profesně i to, jak se dá pracovat se směnečným zákonem. Na základě té mandátní smlouvy ho pan K. požádal, aby monitoroval informace ke směnce z veřejných zdrojů. Ta mandátní smlouva je v obecné rovině, kdy máme plnit úkoly ze zadání (pozn.soudu: smlouva na výzvu předložena a je zcela obecného charakteru). Ty úkoly nejsou písemně zachyceny, fakturace podléhala kontrole a schválení Dr.K.. K dotazům obžalovaného svědek uvedl, že Ivana P. nezná, musel by vidět fotku, sám nemá potřebu používat pseudonym Ivan P., neví, jestli toto jméno používá někdo jiný.
401. Pokud se jedná o hodnocení výpovědi tohoto svědka, tato sice žádným způsobem případnou trestnou činnost obžalovaného B. neobjasnila, avšak nasvědčuje pravdivosti tvrzení svědka Ing. K. o určitém minimálně psychickém nátlaku na vypořádání závazků jeho společností vůči společnosti TECHNOEXPORT a o tom, že nebyla shoda v evidencích obou stran. Rovněž poskytla poznatek o tom, jak probíhalo sepisování čestných prohlášení, která TECHNOEXPORT využíval ve svůj prospěch.
402. Výpovědi svědka **Karla K.** nebyly zjištěny žádné podstatné okolnosti objasňující žalované skutky. Svědek před soudem vypověděl, že Ing. Václava M. a Richarda Z. zná, ale o okolnostech vystavení předmětné směnky nic nevěděl. Dále uvedl, že firma SANEX měla dluhy všude, jemu dlužila cca 7 miliónů korun, které byly řešeny uznáním dluhu a vystavením klasických směnek. Svědek znal i společnost PYROCOM a PYROCOOL s tím, že se jednalo o společnosti shora jmenovaných. Věděl, že JUDr. Pavel Hrášek a JUDr. Tomáš Chňoupek byli právními zástupci R.Z. a znal i Ing. Tomáše P. s tím, že kdysi spolu xxx xxx Ing. P., takže bývali sousedé. Ing. P. údajně neviděl cca 25 let. Tato osoba by tedy eventuálně mohla být pojítkem mezi Ing. M., R.Z., AK JUDr. Chňoupka a Ing. Tomášem P..
403. Před soudem slyšený svědek **Petr Lukáč**, reportér Hospodářských novin, vypověděl, že na jaře 2014 se mu pan P. (s nímž se tehdy jako novinář znal asi dva roky) poprvé zmínil o nějakém problému se směnkou. První dva měsíce se o tom vůbec nechtěl bavit, tak začali kolem toho trochu šťourat a následně se v reakci na informace, které získal od pana B., trošku víc rozpovídal i pan P.. S panem B. se sešli v polovině května 2014, našel svoje zápisky z té doby, kdy mu pan B. popsal svoji stranu toho příběhu, tedy že se dostal k velmi levnému a dobrému kusu papíru. Následně se ještě setkal s druhou stranou, sehnal si

některé dva manažery TECHNOEXPORTu, myslí, že se tehdy bavil s panem K., mluvil s panem Závodským, tehdejším náměstkem na ministerstvu financí a ještě si nechal od právníků vysvětlit, jak ty směnky fungují. Z toho vznikl jeden text na přelomu května-června 2014, když padlo první rozhodnutí, tak vyšel druhý text a tím to končilo, protože se to pak začalo komplikovat, různá odvolání a další instance. Pak se k tomu vraceli až minulý rok. Na jeho druhý článek pan B. velmi výživně reagoval e-mailem s tím, že píše bludy, že to nemohl komentovat, že o směnce psal jako o „údajné“ a osočil ho z toho, že ho platí pan P.. Ale svědek si myslí, že se snaží psát neutrálně, že se nevyjadřoval ani negativně, ani pozitivně, o obchodech pana P.. Pan Ing. P. ty články vůbec necenzuroval, nechtěl je předem poslat, rozhodně by je nedostal. Neoznamoval mu, kdy článek vyjde, ale není na tom nic tajného. Nicméně zasahování do těch článků není možné. Pouze někdy, když se jedná o rozhovor typu: „otázka/odpověď“, tak dotyčnému dají možnost fakticky zkontrolovat citace. S panem P. není asi dva a půl roku v kontaktu, protože se mu nelíbilo několik jeho textů týkajících se problémů jeho dalších firem a prodeje Safiny. Pan P. ho za jeho činnost neodměňoval. Pan B. mu ukazoval přímo tu směnku, vypadalo to jako originál. Oproti jiným byl pan B. velmi otevřený, vstřícný a slíbil mu, že mu dodá nějaké dokumenty, které prokáží, že má pravdu. Schůzka s panem B. podle jeho záznamů byla sjednána 27. 5. 2014, takže v nějakých následujících dnech k ní mohlo dojít, konala se v kanceláři pana B. někde v Holešovicích. Neví, jestli to byla kancelář označená jménem František B. nebo jménem nějaké firmy. Byl to činžák-administrativní budova někde v okolí Dělnické (pozn.soudu: odpovídá budově na adrese Komunardů 36). Pan B. mu tenkrát říkal, že směnku koupil od svého kamaráda K. za „nula nula nic“, že to nebyly ani statisíce korun. Tenkrát se ho ptal přímo na ty zbylé dvě směnky, o kterých věděl od pana P., ale pan B. říkal, že jestli jsou, že o tom nic neví, že on má jednu tuto směnku a toť vše. Tehdy se ho ptal, jak směnka vznikla, s jakou pohledávkou měla mít souvislost, a pan B. velmi jasně řekl, že neví a že ho to nezajímá. Kromě Ing. P., Ing. K. a pana Závodského se na směnku nevyptával nikoho dalšího z Technoexportu. Zpětně si pamatuje, že bylo opravdu těžké někoho sehnat, i pana K.. Mluvil s ním telefonicky, což byl opravdu krátký telefonát, řekl mu, že možná nějaké směnky byly, ale že on si nepamatuje nějaké takovéto ručení. Je možné, že panu K. fotografie směnky posílal, ale nevybavuje si to. Pana Závodského, který byl náměstkem pana ministra Babiše na ministerstvu financí a pod něhož tohle i nějak spadalo, oslovil proto, že byl velice sdílný k novinářům. Ptal se ho, z jaké doby ty směnky pocházejí, zda, kdyby náhodou musel pan P. panu B. zaplatit, by byla možnost ty peníze požadovat od státu. Pan Závodský mu víceméně potvrdil, že proběhla schůzka pana P., pana Závodského a pana Babiše, kde byl řešen ten problém těch směnek. Z toho vyrozuměl, že se k tomu ministerstvo postavilo negativně, že si jako stát nechtějí brát žádné riziko a nechtějí být do toho zapleteni. Že by státu mohla vzniknout nějaká odpovědnost, to se urodilo v jeho vlastní hlavě, protože ty problémy se táhnou od té doby, co pan P. TECHNOEXPORT s Palácem Koruna nějakým způsobem zprivatizoval. Korunu do toho plete proto, že těch problémů (sporů) tam bylo více, tak ho napadlo podívat se na to, kde mají původ ty směnky. Jestli ty směnky mají původ před tou privatizací nebo po té privatizaci. Pokud mají původ před tou privatizací, kladl si otázku, jestli o nich ten, kdo to privatizoval, věděl a jestli náhodou tehdy ten, co mu to prodal, nenesl nějaké riziko. Když to zjišťoval, tak víceméně všichni zúčastnění, jak pan P., pan B., tak pan Závodský, řekli, že je otázka, jestli by náhodou tu zodpovědnost nemohl nést stát. Nepamatuje si, s kým tuto otázku řešil jako první. Celé to měl spojené s bojem o Palác Koruna, protože šlo o tak velkou sumu. Jedna z možností byla, že pan B. jeví zájem o Palác Koruna, zeptal se ho na to, ale pan B. mu na to řekl, že by chtěl radši peníze, že Palác Koruna nechce. Z té privatizace byly zkazky o tom, jak všichni chtějí palác Koruna. Takže celou dobu pracovali s tím, že jde o souboj o Palác Koruna a že s tím ta směnka souvisí. Nevzpomíná si, zda s panem Závodským řešil, zda Chemoprojekt mohl být informován o takovéto směnce a

zda byla při privatizaci infomace, že je směnka někde v oběhu. Má ale nějaký přepis otázek a odpovědí pana Závodského. Má ale za to, že pan P. mu říkal, že o té směnce při privatizaci nevěděl. Nahrávku rozhovoru s panem B. či panem P. už nenašel, jen velmi hrubý přepis. K té firmě v Podgorici mu pan B. řekl, že to je firma, která je přímo na tento případ. Fotil si mobilním telefonem tu směnku. O data roomu v souvislosti s privatizací Technoexportu neví nic. Když se po nějakém roce či dvou ptal na nějaké schůzce pana P., jak se to vyvíjí, tak si matně pamatuje, že tam měly být nějaké problémy s nahlížením do toho data roomu, ale nikdy z toho žádné dokumenty neviděl.

404. K dotazům zmocněnců svědek uvedl, že verze pana B., jak se ke směnce dostal, byla, že za ním přišel kamarád K., že má nějaký papír, že ten papír byl velmi levný a velmi dobrý, nechal si ho ověřit, historie ho nezajímala, pokud byla ta směnka pravá. Pan B. řekl, že ho nezajímá, jakým způsobem se dostala směnka k panu K., že to není jeho problém, když je ta směnka pravá. Pan B. mu říkal, že v případě TECHNOEXPORTU se jednalo o privatizační podvod, že pan P. získal majetek za více než 2 miliardy. Nevzpomíná si, jestli hovořil o nějaké protiprávní činnosti ve vztahu k ministerstvu financí.
405. K dotazům obhájce svědek uvedl, že po dalších osobách, které měly vlastnit či držet tu směnku, pátral neúspěšně, měli jen začátek a konec. Ví, že na začátku byl pan W.. Z hlavy si ani nepamatuje, jakou roli tam hrál pan K., ale sehnal pana K., pana W. sehnat nešlo. Začátek byl podle něho v TECHNOEXPORTU. Pro něho zůstalo nevyjasněné to, jak ta směnka putovala a to, jakým způsobem se předávala. Kontaktování pana Z. se pravděpodobně nezdařilo, jinak by ho tam měli. Ta směnka, o které psal, podle něho neměla souvislost s tou privatizací, to byla směnka ohledně ručení za nějakou požární techniku. Neví, na
406. základě jakých informací učinil tento závěr, zda mu tuto informaci řekl pan B. nebo pan P. nebo jestli to bylo z nějakého dokumentu, ke kterému se dostali. K dotazům obžalovaného svědek uvedl, že si nevzpomíná, na základě čeho v článku uvedl, že „podle informací ministerstva při privatizaci o směnce v dataroomu nic nebylo“, kdo mu tuto informaci poskytl, ale v zápisu o rozhovoru s panem Závodským toto nemá. Obžalovaný pak v rámci svého vyjádření k výpovědi svědka mimo jiné uvedl, že mu neukazoval originál předmětné směnky, nýbrž její barevnou kopii (což je logické, pokud originál směnky byl u soudu se směnečným návrhem).
407. Na výzvu předsedkyně senátu svědek Lukáč soudu dodatečně poskytl své archivované záznamy a dokumentaci, kterou k tomuto případu při zpracování uveřejněných článků získal, kdy i těmito soud provedl dokazování u hlavního líčení. Jedná se o poznámky ze schůzky s obž. B., z nichž vyplývá, jakým způsobem prezentoval obžalovaný novináři svůj příběh o směnce (údajně již směnka na 900 mil.) od období, kdy měl za ním přijít jeho přítel K. H. s tím, že neví, jak ji uplatnit. Jelikož je zjevné, že se jedná o jeho verzi pro média, soud nepovažuje za nutné celý obsah uvádět, kdy navíc verzi obžalovaného poskytnutou tímto způsobem soud stejně nemůže proti němu použít (stejně jako články samotné), ač některá vyjádření by byla přínosná. K poznámkám z rozhovoru s panem Závodským je vhodné zmínit, že se novináři dostalo informace, že tento měl uvést, že se v TECHNOEXPORTU staly prapodivné záležitosti, a proto chce ministerstvo pomoci relevantními důkazy. Na dotaz, zda je hrozba, že stát bude muset zaplatit, uvedl, že o směnce se nevědělo a otázkou je, jak a jestli vůbec vydány byly. Dále svědek zaslal odkazy na své uveřejněné články : „František Ch. B. útočí. Chce Palác Koruna“ ze dne 10.6.2014 (kdy jen název článku jasně poukazuje na dezinterpretaci informace od pana B., který podle poznámek uvedl, že preferuje peníze a je v článku rovněž uvedeno, že kdyby

TECHNOEXPORT musel zaplatit, bude sumu požadovat po státu), „Technoexport Tomáše P. vyhrál první kolo souboje o Palác Koruna“ ze dne 31.7.2014 (ve kterém je uvedena obžalovaným zmiňovaná věta o tom, že o směnce při privatizaci nebyli noví majitelé informováni) a „Chtěl získat pražský miliardová Palác Koruna, teď mu hrozí 10 let vězení pro podvod a křivé obvinění“ ze dne 22.10.2020 (jako jehož autor je však uveden novinář Marek Pokorný). Z obsahu článků lze dobře dovodit, že straní spíše TECHNOEXPORTu, resp. Chemoprojektu a že nejsou až tak objektivní, jak se svědek snažil prezentovat. Dále svědek Lukáč poskytl kopii materiálu, která již tvořila součást spisu (trestní oznámení ve věci privatizace, vyjádření žalobce, barevné fotografie předmětné směnky, popř. její barevné kopie), ale i e-mailovou komunikaci s obžalovaným (ze dne následujícího uveřejnění druhého článku ze dne 31.7.2014), v níž ho napadá, že ho platí P., že si nevyžádal jeho vyjádření, že směnka není údajná ani padělaná, ale pravá, že P. o směnce před privatizací věděl a nehrozí tak regresní odpovědnost státu, že částku 900 mil. podle jeho informací nechal vyplnit sám P. apod.

408. Vyslechnut byl tedy i svědek **JUDr. Ondřej Závodský**, shora zmíněný bývalý náměstek ministra financí, k němuž si soud jen dovolí dodat, že se jedná o osobu nevidomou, aby bylo zřejmé, proč dotazy nesměřovaly na jeho vizuální vjemy. Tento svědek u hlavního líčení vypověděl, že na Ministerstvo financí nastoupil na přelomu ledna/února 2014, 20 dní působil jako poradce ministra do té doby, dokud nebyla organizační změnou zřízena nová sekce. Jako náměstek Ministerstva financí pak působil od 17. února 2014 do 31. prosince 2017 a spadaly pod něho agendy: regulace hazardu, oblast majetku státu, náhradová agenda a odbor 45, který doznal asi po 3 měsících zásadní změny a odpojila se od něho post-privatizační agenda, v jeho gesci pak zůstala z odboru 45 jen agenda ekologické zátěže. Na rozhovor s novinářem p. Lukáčem si nepamatuje. Co se týče té záležitosti se směnkou, ať již pravou nebo nepravou, která je předmětem jednání, tak v únoru či březnu roku 2014 Ministerstvo financí na vlastní žádost navštívil p. P., jakožto manažer společnosti, která TECHNOEXPORT několik let před tím v rámci procesu privatizace nabyla, a právě o záležitosti směnky hovořil, přičemž toto jednání skončilo až u ministra Babiše, který s ním měl zbytek jednání bez jeho přítomnosti. Proto si nechal pí. vedoucí, pozdější ředitelku M., zpracovat nějaký materiál, který ho měl o této záležitosti podrobně informovat, byl k tomu zpracován nějaký referátník informující o průběhu té kauzy se směnkou. Pan P. tehdy naléhal, ať už při ústním jednání nebo později v písemné korespondenci, na Ministerstvo financí, aby bylo činné v této věci k odvrácení potenciální škody, ať již pro společnost Technoexport nebo pro Ministerstvo financí, resp. pro stát, což pan P. interpretoval tak, že vzhledem k tomu, že směnka by spadala do období před privatizací, byla jeho společnost Chemoprojekt určitým způsobem podvedená, a to za předpokladu, že by ta směnka byla pravá, s tím, že o této věci nebyl nikdo v procesu privatizace informován. Tudíž, že by tedy ČR mohla nést určitý podíl škody, což v tom ústním jednání i v pozdější písemné korespondenci odmítli, nicméně slíbili, že zjistí, jak se věci mají a zda skutečně nějaké poznatky o směnce ministerstvo financí eviduje v rámci toho privatizačního spisu. Nepamatuje si, že by zjistili, že směnka je pravá. Buď nezjistili nic, nebo dovodili, že směnka nemůže být pravá. Zda byla zmínka o směnce v období před privatizací, v rámci „data roomu“, tak dostal nějaký referátník od vedoucí (pozdější ředitelky pí. M.) v tom smyslu, že o směnce nic neevidují. Ale neví, podle jakých dokladů takovéto věci dovodila. Ta kauza řešení té směnky se dále táhla i poté, co agenda už nebyla v jeho sekci Ministerstva financí. O směnce do té doby, dokud p. P. s touto informací nepřišel, nevěděl, a pochopitelně vyvstávala pochybnost o její pravosti. S referátníkem mu byla předána podrobnější zpráva o průběhu privatizace a o tom, jakým způsobem byla společnost Chemoprojekt vybrána jako V. této soutěže, ale podrobnosti si nepamatuje, ani na to, zda chodily stížnosti či udání na podvodnou privatizaci, nicméně z doslechu ví, že nějakým

způsobem zpochybňována byla. V roce 2014 odbor majetku, tehdejší odbor 62, vedl p. F. (který podle něho již zemřel) a se kterým dál spolupracovat nechtěl (z důvodů nesouvisících s touto věcí), a proto p. F. odešel na Ministerstvo průmyslu a obchodu. V čele odboru 45, který tedy měl agendu po privatizaci na starosti, stál p. A., po jeho rozdělení paní ředitelka Mgr. Monika Z.. Z formálního hlediska svědek opouští ministerstvo v důsledku odvolání díky schválené systemizaci vládou ČR z 22. prosince 2017, kdy důvody jsou předmětem přezkumu zdejšího soudu. O archivaci dokumentace před privatizací, kde by byl seznam směnek a na něm nějaké rukopisné poznámky, seznámen nebyl nebo na to zapomněl.

409. K dotazům obhájce pak svědek vysvětlil, že ministerstvo hledalo v evidenci směnky v takto vysoké nominální hodnotě, resp. závazek v této výši, který by případně byl stvrzen tou vydanou směnkou. Zda se zabývali i indosací směnek či blankosměnek, neví. Nepamatuje si ani, zda o této praxi TECHNOEXPORTu hovořil pan P.. Ten při jednání naznačoval, že pokud by se směnka ukázala být pravou, zatímco uchazeči o privatizovaný majetek by nebyli se závazkem v této výši seznámeni, měla by se ČR na tomto závazku podílet. Nicméně má pocit, že takovéto domněnky v korespondenci vyvraceli. Zda v té době probíhal nějaký soudní spor řešící tu směnku či závazek ze směnky si není vědom, což neznamená, že nebyl. Má pocit, že padlo přímo na tom jednání mezi p. P., jím a panem ministrem Babišem, že by někdo měl zajistit trestní oznámení. Že by Ing. P. hovořil o nějaké blankosměnce, si nepamatuje. Na dotaz obžalovaného, proč musel opustit jednání s Ing. P. a ministrem Babišem, svědek uvedl, že netuší. Pan ministr Babiš se podle jeho názoru zjevně s p. P. znal a reagoval na něj velmi specifickým osobním způsobem. Naznal, že jsou některé informace, o kterých on vědět nepotřebuje. Pod tím „velmi specifickým osobním způsobem“ svědek poukázal na hulvátské projevy pana Babiše i jako současného premiéra, takže měl pocit, že po příchodu p. P. takovýto styl komunikace chtěl nějakým způsobem aplikovat, aby ho dostal do určité defenzivy, což byl jeho obvyklý pracovní styl. Svědek také uvedl, že neví, jak se řešila privatizace v roce 2008/2009, tento systém byl realizován v rámci odboru 62, čili oddělení privatizace, jednalo se o zaběhlý systém komise už z 90. let, nicméně v době jeho působení se některé věci jemně narovnaly a ustálily a zároveň se vychytily některé výjimky z tohoto režimu. Dále se svědek velmi obecně vyjádřil ke způsobu archivace dokumentů na Ministerstvu financí.
410. Výpověď tohoto svědka soud hodnotil jako věrohodnou, svědek s ohledem na časový odstup, svůj zdravotní handicap i vysoký post, který jej nepřeurčoval k tomu, aby se sám zabýval ohledáváním dokumentace, však nebyl schopen se přesně k podstatným záležitostem vyjádřit. A byť si pamatoval velmi dobře průběh jednání s Ing. P., jeví se být zvláštní, že podle něho Ing. P. neupozorňoval na to, že uplatňovaná směnka měla (či mohla mít) podobu blankosměnky.
411. Naprostou záhadou pak pro soud byla svědecká výpověď **Bc. Anny Zavadilové**, která, ač vyšetřovala poměrně rozsáhlou a dle názoru soudu významnou kauzu privatizace TECHNOEXPORTu, ale rovněž činila úkony trestního řízení ve věci iniciované trestním oznámením obžalovaného B. na Ing. P. (vztahující se ke skutku pod bodem II. obžaloby), v níž dokonce odvážně projevila svůj názor na nesprávnost uložení věci ad acta, si údajně na žádnou z kauz nevzpomíná, což odůvodňovala především tím, že před čtyřmi lety (srpen 2016) od policie z vlastní vůle odešla a nemůže si osvěžit paměť nahlédnutím do archivu. Z pracovní činnosti u policie si údajně pamatuje jen na jedinou svou kauzu, a to jen proto, že spis měl 146 svazků.

412. Za nadbytečné a s věcí nesouvisející pak soud považoval doplnění dokazování spisem Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. KSUL 44 INS 18950/2014, kterým mělo být podle poškozeného prokázáno, že se do insolvenčního řízení vůči úpadci Ing. Jiřímu J. přihlásila se svou pohledávkou z titulu směnky ve výši 89.663.287,70 Kč společnost IMMOBILE.EUROP AG, zastoupená obžalovaným Františkem B. jako obecným zmocněncem, a právě on aktivně vykonával funkci zástupce věřitelů, kdy uvedená pohledávka pak byla v rámci žaloby uvedené společností o určení pravosti a výše pohledávky zamítnuta. O této pohledávce a sporu měl soud poznatky z jiných listinných důkazů, jako je rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22.1.2014 č.j. 49 Cm 231/2010-355 (předložený obžalovaným v přípravném řízení), z něhož vyplývá, že tuto společnost právně zastupoval opět JUDr. Ing. Pavel Novák Ph.D. , že původně byl směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti či zmocnění k vyplnění směnky (č.l. 6970) a návrh na pokračování v řízení (č.l. 6971-6972), které osvědčuje, že v tomto insolvenčním řízení se angažoval právě F.B., ale i to, že disponoval razítkem CORNER FINANCE, kterým zjevně omylem opatřil tento návrh. Na druhou stranu je třeba vzít v potaz, že právě ve vymáhání pohledávek spočívá výdělečná činnost obžalovaného. Proto soud tento návrh na doplnění dokazování vznesený ze strany poškozené TECHNOEXPORT zamítl pro nadbytečnost a absenci vypovídací potence ve vztahu k žalovaným skutkům.
413. Obžalovaný B. pak rovněž policejnímu orgánu, a to Generální inspekci bezpečnostních sborů, také předložil vzkazy, které údajně našel ve své poštovní schránce. Údajně na počátku července 2014 našel ve své schránce vzkaz fotografii a vzkaz s textem: „SIZLINGOVA TE VIDI A SLISI PRODEJ SMENKU ZA 20 MILIONU A BUDES MIT KLID ZASTAV SE V KOGO“ a další vzkaz, jenž mu byl doručen v lednu 2015 : „PRODEJ NEBO PUJDES DO TEPLAKU“.
414. Pokud se ze strany obžalovaného B. nejedná o podvrh, je pozoruhodné, že za směnku s údajnou směnečnou sumou ve výši necelého miliónu korun někdo nabízí 20 miliónů korun, že setkání se má uskutečnit v luxusní restauraci, kde se scházel v době privatizace P.K. s některými členy dozorčí rady a která je spojena se jménem šéfkuchaře Jovo S. pocházející z Bosny a Hercegoviny, jak soud zjistil z veřejně dostupných informací. Zajímavá je i časová souvislost (červenec 2014), neboť se dle odposlechů a plné moci (ze dne 7.7.2014) jedná o období, kdy Hajrudin G. s „projektem FÉNIKS“ končí a pokračování ve spolupráci a boji s Ing. P. přenechává na Františku B. s tím, že tito dva její následně vyplatí.
415. Jak je zřejmé ze shora uvedeného, soud provedl v této věci poměrně rozsáhlé dokazování, rozhodně notně přesahující několikaleté vyšetřování trestné činnosti v přípravném řízení, a to i s ohledem na to, že soud měl možnost seznámit se s procesně použitelnou verzí obhajoby obžalovaného, který poprvé vypovídal až v řízení před soudem. Tuto verzi soud pak musel podrobit přezkumu, aby mohl posoudit její věrohodnost a případně ji doplněným dokazováním vyvrátit. Soud byl v obtížné situaci, pokud měl zjišťovat skutkový děj zakládající trestnou činnost, který se dle obžaloby odehrál před více než pěti lety, ale i skutkový děj, na jehož základě byly podmínky pro případnou budoucí trestnou činnost vytvořeny, který se odehrál již v roce 2007 či spíše v roce 2008. Řada svědků si tak již podrobně události nepamatovala, eventuálně záměrně svědci tvrdili, že si nepamatují, a některé výpovědi byly značně vyhybavé. Většina výpovědí pak musela být soudem vyhodnocena jako nevěrohodná a podstatnou překážkou při dokazování byla okolnost, že zcela zásadní svědci buď zemřeli nebo nevypovídali vůbec (pro obavy z trestního stíhání).

416. Soud tak byl při zjišťování skutkového stavu věci odkázán na soubor zcela nesourodových výsledků dokazování založených na výpovědích nevěrohodných či událostí neznalých svědků, jejichž výpovědi byly ve vzájemném rozporu a často nekorespondovaly ani se zajištěnými listinami, poznatky z operativně pátrací činnosti (o níž navíc byly zájmové osoby informovány či si jí byly jinak vědomy), dále na listinné dokumentaci, která ve svých souvislostech neposkytuje logické vysvětlení závazkových vztahů, a tedy důvod existence předmětné směnky a jejích převodů, kdy zjištěné nesrovnalosti vedly soud k závěru, že některé listiny byly vyhotoveny až dodatečně (tedy nikoli ve dnech v písemnostech deklarovaných), že některé písemně dokumentované právní úkony byly simulované a fiktivní, že některé byly orgánům činným v trestním řízení utajeny a že mohlo docházet k manipulaci s některými předkládanými důkazy i v období po podání návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu. Možnosti soudu reálně a objektivně vyhodnotit poznatky vycházející z takového dokazování, tedy učinit zjištění o tom, jaký závazek předmětná směnka (byť ve stádiu blankosměnky) měla skutečně zajišťovat, což má vlastně tvořit podstatu trestného jednání obžalovaného, se s ohledem na shora uváděné nesrovnalosti, rozpory a podezřelé transakce spíše přibližují „věštění z křišťálové koule“.
417. Jak bylo již uvedeno, na základě provedeného dokazování soud musel pracovat s více než pravděpodobnou verzí, že privatizace TECHNOEXPORTu byla projektem s předem známým výsledkem, jehož cílem bylo podnik prodat za co nejnižší cenu konkrétnímu subjektu, což bylo doprovázeno nejen včasným a (minimálně dočasným) vyváděním majetku přes společnosti Ing. K. a R.Z. (a to de facto systémem, který umožňoval návrat financí zpět v období po privatizaci cestou splnění odložených závazků či pojistného plnění), ale také zkrácením existujících a případně hrozících závazků společnosti TECHNOEXPORT či umělým, popř. načasovaným vyvoláním sporů, a bylo třeba rovněž zajistit takovému privatizačnímu projektu politickou podporu, vhodnou komisi a kooperující administrativní a poradní aparát, fakticky odstranit (tedy odradit či odměnit) případné konkurenty, nikoli však formálně (aby se zdánlivě dostalo naplnění parametru tržní ceny), a to vše jistě vyžadovalo určité náklady či přinejmenší přísliby. A právě v době realizace takového „projektu“ vzniká předmětná blankosměnka (a spolu s ní další dvě), později přetvořená na směnku úplnou. To, že tato blankosměnka nebyla původní blankosměnkou zajišťující obchod s DEBROU Invest a SANEXem již dávno zjistil soud směnečný a zdejší soud naznal stejné důvody, které to vylučují, a dokonce i řadu okolností dalších, které svědčí o tom, že blankosměnky se vyráběly znovu, dokonce v období, kdy byly závazky vůči TECHNOEXPORTu zajištěné blankosměnkami ze dne 5.2.2007 a 1.2.2007 vypořádány.
418. Nezbyvalo tedy než zjistit, proč k její tvorbě (dokonce evidentně s vědomím a za součinnosti výstavce) došlo a proč záhy došlo i k jejímu vyvedení z TECHNOEXPORTu, kdy je potřeba znovu uvažovat o tom, že takové blankosměnky byly tři a jejich směnečné sumy měly podle dokumentace (o jejíž autentičnosti a souvislosti se směnkami soud již vyjádřil své pochyby) dosahovat celkové výše 7.457.301,47 Kč. Předně je třeba znovu připomenout, že všechny tři blankosměnky měly být převáděny protokolárně, a to dokonce právním úkonem předsedy představenstva se spolupodpisem místopředsedy představenstva, což organizační a podpisový řád vyžadoval jen v případech postoupení pohledávek nad hodnotu 200 mil. korun či vystavení směnky. I na základě toho soud uzavírá, že blankosměnka se nevztahovala k předloženým kupním smlouvám ze dne 5.2. a 6.2.2007. Ostatně to svým způsobem potvrdil i svědek Ing. M., který směnečnou sumu označil za nepřiměřenou s tím, že kdyby tam někdo vyplnil nějakou nižší sumu (sám uvádí například pět miliónů), tak by vše proběhlo v pořádku a TECHNOEXPORT by ji zaplatil.

Doposud však nebyl nikým předložen či tvrzen rozsah a obsah vyplňovacího oprávnění, se kterým byla blankosměnka převáděna na FONSUS ASSETS. Rada svědků uváděla, že žádné takové nebylo, někdo tvrdil, že bylo jen ústní (ale nebyl svědkem jeho udělení, protože to spadalo do kompetence Ing. W.), někdo pak setrval na tom, že bylo v rozsahu kupní smlouvy mezi DEBROU Invest a SANEXem ze dne 5.2.2007, někdo, že bylo v rozsahu kupní smlouvy mezi TECHNOEXPORTem a SANEXem. Avšak ani v protokolu, ani ve smlouvách specifikovaných v protokolu žádné vyjádření, které by bylo možné posoudit jako udělení vyplňovacího práva k blankosměnce, uvedeno není. Vyplňovací oprávnění je tedy dodnes tajemstvím, a nelze vyloučit, že existovalo, a to i v písemné podobě, s ohledem na znění smlouvy o převodu mezi FONSUS ASSETS a Michalem V., poznatky z odposlechu JUDr. Hráška (z prosince 2014 o tom, jak tomu „blbovi“ z TECHNOCHEXPORtu říkal, ať tam to vyplňovací prohlášení „fouknou“ a protistrana prohraje spor, bude mít náklady a ještě jim bude dlužit), ale i ochotu za vrácení směny zaplatit (a to rozhodně vyšší částku než je údajná směnečná suma). Při neznalosti tohoto oprávnění, bylo nereálné, že by se soudu podařilo zjistit, k jaké kauze se tedy předmětná (blanko)směnka váže, s jakým závazkem SANEXu, DEBRY Invest, TECHNOEXPORTu byla spojena, když ta, která je deklarována TECHNOEXPORTem, to není. Mohlo tak jako v jiných případech totiž docházet ke vzájemně propojeným obchodním vztahům (možná i se zapojením společnosti PYROCOM) založených na fiktivním dodání a odběru zboží, kterým docházelo k odčerpávání financí z TECHNOEXPORTu a k následným vzájemným převodům závazků a pohledávek, zápočtům, a blankosměnky pak mohly mít pro takové transakce garanční účinek. Pokud skutečně původně neměly označené datum vystavení a byly všechny stejné, jak uvedli někteří svědci, měly univerzální využití. Nabízí se však i to, že žádná taková kauza nebyla, že se jednalo jen o nové podvodné vytvoření blankosměnek fiktivně konstruovaných na dřívější smluvně-závazkové vztahy TECHNOEXPORTu, a to za účelem jejich následného využití na úkor zprivatizovaného TECHNOEXPORTu či v jeho budoucí (poprivatizační) prospěch, na úkor indosantů (tlak na navrácení finančních prostředků) nebo dokonce státu (zneužití směnečného řízení k uplatnění nároku na náhradu škody), jak tvrdí obžalovaný František B.. K tomu je třeba dodat, že z vyjádření Ing. P. i obsahu due dilligence (pro B.G.M.) je zjevné, že právní a ekonomičtí poradci uchazečů poznámku o vydání směnek nezaznamenaly. Patrně proto, že tato poznámka byla vyznačena jen na listinné podobě, nikoli v podobě elektronické, která byla uchazečům předložena. Ing. P. pravděpodobně nevěděl, že touto poznámkou někdo (možná skutečně paní K., která tak chtěla případným nekalostem předejít) seznam směnek opatřil a mohl spoléhat na to, že blankosměnky jsou evidovány v držbě TECHNOEXPORTu, což by pak Chemoprojekt skutečně opravňovalo k vyvození odpovědnosti vůči převodci akcií.

419. Pokud soud na základě poznatků z provedeného dokazování zvažoval, jak a kým mohla být směnka v budoucnu použita, při zapojení a spojení osob Ing. K. (který naznačuje, že Palác Koruna je jejich), Ing. L. (který je pravděpodobným autorem podpisu Michala V. při převodu směny na balkánce), Ing. Z. a Ing. K. (přes jejichž společnosti byly vyváděny finanční prostředky, které skončily u neznámého subjektu), mohlo se jednat o nástroj, kterým si tito s vědomím Bc. Pavla K. a Ing. Petra W. jistili „svůj“ podíl na majetku TECHNOEXPORTu (patrně dokonce ve formě Paláce Koruna, čemuž by odpovídala i demonstrativně vyplněná směnečná suma). Možná proto se hovořilo o „kostlivcích ve skříní“, o jiných vlastnických právech, cenných papírech, věcných břemenech, které nebyly předmětem účetních závěrek. Možná proto v roce 2010 TECHNOEXPORT (již za působnosti Ing. P.) vynakládá údajně 200 miliónů na koupi zbytku akcií společnosti KPM.

420. Stejně tak se mohlo jednat o nástroj pro obranu R.Z. či Ing. K., prostřednictvím jejichž společností k „tunelování“ za vedení Ing. K. a Ing. W. docházelo, tedy garance pro případ, kdy by TECHNOEXPORT chtěl své pohledávky vymáhat (když finance končily u neznámé osoby a nebyla dostatečně rozkryta vlastnická struktura společností, které zastupovaly).
421. Vzhledem k tomu, že tuto konstrukci postoupení pohledávek a převodu blankosměnek vymyslel Ing. W., nelze neuvažovat o variantě, že blankosměnky byly fakticky určeny pro potřeby a zájmy Ing. P. (a jak trefně uváděl Ing. K., „někomu se to vymklo z ruky“). Právě s ohledem na vyplněnou směnečnou sumu, mohla směnka garantovat nepodepsané přísliby poskytnuté společnosti J&T (potažmo Dušanu P.), společností pana Bondiho (a potažmo H.G., F.B. a L.), společnosti FÉNIKS (v souvislosti s vyvoláním sporu a přenecháním pohledávek ve výši 80 mil. USD TECHNOEXPORTu spolu se servisem vedoucím k realizaci jejich deblokace).
422. Méně pravděpodobná je pak verze obžalovaného o tom, že se mohlo jednat o nástroj pro zajištění provizí a vypořádání osob účastnících se velmi pochybného privatizačního procesu, jak tvrdí obžalovaný František B.. Každopádně o nutných provizích hovořil i svědek Ing. K.(500.000) a jejich příslib vyplývá i ze záznamu rozhovoru F.B. s Dušanem P. (100.000). To by však dle soudu byla směnečná daleko nižší, a došlo by tak k excesivnímu vyplnění směnky. Na druhou stranu blankosměnky byly tři a každá mohla být poskytnuta k jinému účelu a mohlo ji doprovázet jiné vyplňovací prohlášení. Bohužel soud musí připustit, že důkazní situace je tak nepřehledná a slabá, že jistě nepostihl všechny možnosti a důvody pro vznik blankosměnek.
423. Bylo rovněž velmi problematické zjistit, v jakých okamžicích byl vztah obžalovaného Františka B. a Ing. P. ve stádiu spolupráce, a kdy naopak ve stádiu boje, což bylo sice možné usuzovat podle probíhajících civilních řízení (žaloby a jejich následné zpětvzetí) či podle dat přiznaných schůzek. Ale ani na základě autentických záznamů jejich konverzace probíhající v době směnečného řízení a po podání trestního oznámení (v souvislosti se směnkou), soud není schopen jednoznačně určit, zda se jedná o souhru či antagonismus. O morálním kreditu obžalovaného Františka B., kterým se snažil v řízení před soudem prezentovat, lze (stejně jako v případě některých svědků) totiž pochybovat, pokud evidentně v době privatizace neměl žádný problém s tím, že Chemoprojekt se stane (a poději i stal) V., kdy (pokud se schůzky v lednu 2009 účastnil i pan A.) byl seznámen s tím, jak toto V.ství bylo zosnováno, a sám se snažil společně s panem G. z této situace vytěžit minimálně vyjednání podmínek pro převedení Paláce Koruna na společnosti jejich vídeňského přítele p. Bondi, jak o tom svědčí některé důkazy. Tehdy se možná skutečně jednalo o tom, že TECHNOEXPORT by měl arbitrážní spor prohrát, jak naznačuje výpověď Ing. P. či okolnost, že právě v lednu 2009 Ing. P. navrhoval rozhodce (ač Chemoprojekt ještě nebyl vlastníkem TECHNOEXPORTu), ale i sám obsah původního rozhodnutí arbitrážního soudu ze dne 26.5.2009 (povinnosti žalovaného k zaplacení částky 32.430.624 USD). V mezidobí se však muselo stát něco, co vyžadovalo ve věci FÉNIKS znovu nějak zasáhnout, když v dubnu Ing. P. navrhuje podat protižalobu a dne 19.5.2009 hrozí ministru financí odstoupením od smlouvy v souvislosti s touto kauzou (ač by ještě rozhodnutí neměl znát a o probíhající arbitráži dobře věděl). K tomu nutno poznamenat, že dne 4.3.2009 mělo dojít k převodu směnky (či blankosměnky) na Michala V. a 8.6.2009 na Tahira S.. Následně (3.7.2009) dochází k obratu v rozhodnutí arbitrážního soudu, ale spor má v dalším období dohru na poli žalob a opravných prostředků, ale zároveň finančního odměňování společnosti FÉNIKS za to, že se již nebude v souvislosti

s pohledávkami angažovat (rok 2012-2013), a přes to všechno, v roce 2019 se v rámci zahraniční delegace (prezidenta Zemana) v Srbsku setkávají a jednají Ing. P., H.G., F.B. a pan Nicovič z IRVA INVESTICJE d.o.o. Ve světle těchto zjištění, a pokud by byla pravdivá verze Ing. P. o tom, že při jednáních s F. B. padl návrh na to, aby byla škoda z prohrané arbitráže následně uplatňována po státu, při přihlídnutí k obsahu zaznamenané schůzky z 21.3.2014 (která však skutečně působila spíše jako snaha o získání důkazního materiálu z obou stran) by nebylo možné dokonce vyloučit dohodu mezi Ing. P. a F.B. za účelem vytvoření náhradního řešení, jak přijít k podobné částce podobnou cestou, což uplatnění předmětné směnky mohlo poskytnout. To, že tito dva pánové jsou průběžně schopni proti sobě útočit, ale i dohodnout se, svědčí na jedné straně žaloby, na druhé straně jejich předem dohodnutá zpětvzetí, ale i snaha o jednání v mimopracovní den, mimo budovu soudu a v soukromých prostorách. To by také vysvětlovalo, proč F. B. nemůže řádně uplatnit ve své obhajobě okolnosti, jakou cestou se ke směnce dostala jím založená a vlastněná společnost. Ovšem tyto střípky indicií, na jejichž základě soud toliko spekuluje, nemohou být podkladem pro tvrzení, že soud bezpečně zjistil skutkový děj, obzvláště pokud důkazní materiál otevírá možnosti pro mnoho dalších verzí, k čemu směnka měla sloužit a jak se dostala až do CORNER FINANCE.

424. Je však na jisto postaveno, že tato společnost byla vytvořena pouze za účelem držby uvedené směnky, eventuálně jejího uplatnění (ať již jen u TECHNOEXPORTu či rovněž u soudu). Soud na základě zajištěných důkazů nemohl důvěřovat tomu, že deklarované indosace stvrzují faktickou držbu předmětné směnky. S ohledem na zjevně fiktivní charakter postoupené pohledávky a s ní údajně související převod směnky (údajně ještě ve formě blankosměnky), má soud pochybnosti i o tom, že originály směnek byly svěřeny přímo do rukou Richarda Z., faktický převod na Michala V. rovněž nelze s ohledem na okolnosti další indosace naznat (když jeho podpis u indosamentu není jeho pravým podpisem), naopak údajný podpis Michala V. u indosamentu formálně deklarujícího převod na osobu Tahira S. nasvědčuje tomu, že směnka se ještě v této době (8.6.2009) nacházela v dispozici osob spřízněných s TECHNOEXPORTem. Nic pak na tom nemůže změnit okolnost, že zbylé neúplné směnky po jedenácti letech (2008-2019) vydal policejní orgán Richard Z. s poslední indosací na Michala V. (která dokonce mohla být doplněna dodatečně), a to za asistence právníka evidentně najatého ze strany Ing. P.. Dá se předpokládat, že pokud by bylo náležitě objasněno, kde zbylé dvě blankosměnky po celou dobu byly, mohla by být s vyšší mírou jistoty vyřešena i tato kauza. Stále soud musí rovněž počítat i s tím, že přívěsek předmětné směnky mohl mít po určité časové období zcela jinou podobu, pokud započíná falešnou indosací na Tahira S..
425. Jak se však směnka, kdy, proč a v jaké podobě dostala do „rukou“ Tahira S., K. H., Františka B. či spíše a nejpravděpodobněji Hajrudina G., soud nezjistil. V odposledích některé osoby sice o tom, kdo směnku vyplnil, spekulují, zejména ve vztahu k Richardu Z. a černohorcům, ale spoléhat se na pouhé dedukce JUDr. Hráška či informace zprostředkované Jaroslavem P. (pravděpodobně získané ze zdroje- Ing. K.) si soud netroufá. I to by však nasvědčovalo tomu, co je podstatné, tedy že blankosměnku asi nevyplnil František B.. Ale právě role Hajrudina G. v kauze směnky je pro posouzení viny obžalovaného B. velmi důležitá. Z výpovědi svědka Samira K., odposlechů (B., H.č, G.) totiž vyplývá, že o záležitosti vztahující se ke směnce (ale i sporu FÉNIKSu s TECHNOEXPORTem, o jednání s panem Bondi) se původně staral právě Hajrudin G., tedy osoba, která v určité době po uplatnění směnky ukončila své aktivity v ČR, v polovině roku 2014 předala svůj „projekt spolupráce a boje s Ing. P.“ (pod příslibem odměny od obou) Františku B. a v trestním řízení opakovaně využila svého práva odmítnout výpověď,

aby se sama nevystavila nebezpečí trestního stíhání. I touto optikou je tedy třeba nahlížet na jednání, které je obžalovanému B. kladeno za vinu.

426. Pokud soud uvažoval, jak se směnka v jakékoliv své podobě v blíže nezjištěné době mohla dostat právě k Hajrudinu G., možností bylo opět více. Kromě toho, že se účastnil řady jednání s Ing. P. (v jejichž rámci byly řešeny jakési závazky, odměny apod.), byl v kontaktu rovněž s P.K. (kdy právě těmito dvěma H.G. ve stejné době dne 27.11.2013 poslal SMS zprávu neznámého znění a s Ing. P. mimo jiné dlouze a opakovaně komunikoval dne 18.12.2013 v nočních hodinách). P.K. pak také později posílá SMS zprávy JUDr. Nejtкови a často se pohybuje v blízkosti adresy Komunardů 36 (což může být náhoda, ale nemusí). Pan K. byl již po svém odchodu z TECHNOEXPORTu ve styku s realitní kanceláří pana G., když uvažoval o investici do nemovitosti v Chorvatsku (z čehož údajně nic nebylo). Nelze opomenout ani to, že pan G. se musí znát s řadou bývalých pracovníků TECHNOEXPORTu, protože jeho společnost FÉNIKS měla dlouhodobou (2006-2009) smlouvu s TECHNOEXPORTem o nevýhradním zastoupení na území Bosny a Hercegoviny, Srbska, Černé Hory a Makedonie, kdy za tuto činnost údajně podle TECHNOEXPORTu nikdy nedostala zaplacení. Čili ani v tomto směru soud nemohl učinit žádný jednoznačný závěr, vyjma toho, že pan G. měl zjevně potřebu s Ing. P. a P.K. komunikovat před tím, než směnka byla uplatněna u TECHNOEXPORTu a u soudu, což by nasvědčovalo tomu, že se ze „řetězu neutrhl“ K. H.č, jak uvádí obžalovaný, ale Hajrudin G. a že to mohl skutečně být on, kdo blankosměnku vyplnil. Zda bez vyplňovacího prohlášení, zda v souladu s ním či excesivně, soud může jen spekulovat, kdy velmi podezřelé okolnosti provázající osud směnky nedovolují takovou spekulaci přetavit ve zjištění, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to ani za situace, že tento svědek z obav před trestním stíháním odmítl vypovídat.
427. Pokud se soud tedy konečně zaměří na osobu obžalovaného Františka B. a na to, co je mu kladeno za vinu a jakým způsobem se lze vypořádat s jeho obhajobou, pak lze jen zopakovat, že obhajoba obžalovaného spočívala spíše v obraně civilněprávního charakteru. Nelze však obžalovanému upřít to, že jeho právní úvahy ve vztahu k oprávněnosti jeho společnosti CORNER FINANCE směnku uplatnit a absenci povinnosti zabývat se okolnostmi vzniku směnky a s ní související pohledávky či pravostí podpisů indosantů nesouvisejících s indosováním směnky na jeho společnost, jsou souladné s příslušnými normami směnečného práva a je zjevné, že si obžalovaný (či jiná osoba) předem zajistil dokonalé právní analýzy odborníků na směnečné právo, aby právní kroky jeho společnosti nemohly být jakkoliv protistranou účinně napadeny. Stejně tak se jeví jako zcela legitimní právní krok jeho společnosti, pokud před podáním směnečné žaloby jeho společnost prostřednictvím právního zástupce vyzvala společnost Technoexport k plnění. Všechna tato dogmata však platí pouze pro případ, že on, resp. jeho společnost při nabývání směnky nejednala ve zlé víře, neprovinila se hrubou nedbalostí a zejména nejednala vědomě na škodu dlužníka. A to je právě ta okolnost, která se zjevně měla v tomto trestním řízení prokázat.
428. Pokud se soud vrátí k podané obžalobě, obžalovanému bylo pod bodem I. kladeno mimo jiné za vinu, že motivem jeho jednání bylo neoprávněně se obohatit a získat do své dispozice Palác Koruna v hodnotě 1 mld. korun. K tomu je třeba uvést, že soudu není zřejmé, jakým způsobem státní zástupce či policejní orgán stanovil tržní hodnotu této nemovitosti ke konci roku 2013, ale i to, že tento závěr je značně spekulativní, protože pokud je vycházeno z žalob, kde obžalovaný figuruje jako zmocněnec, lze takové chování vyhodnotit i tak, že se mohl jen snažit o to, aby s jediným významným majetkem dlužníka

ze směnky nebylo disponováno, že se mohl snažit zajistit Palác Koruna pro předem domluvené zájemce (např. pana Bondi) a jak vyplývá z výpovědi a poznámek novináře P. Lukáče, tomuto měl obžalovaný uvést, že by raději než Palác Koruna získal peníze. Otázka, zda se mělo jednat o obohacení neoprávněné, nebyla v tomto řízení bez pochybností vyřešena.

429. K tvrzení obžaloby, že obžalovaný byl zakladatelem a jediným vlastníkem společnosti CORNER FINANCE, soud musí konstatovat, že je správné a není pochyb ani o tom, že jediným účelem založení této společnosti byla možnost nabytí směnky, což však samo o sobě trestné není, a pokud se obžalovaný zabývá pomocí při vymáhání pohledávek, jedná se o krok celkem logický a nijak rozporný se zákonem, přičemž obžalovaný vysvětlil, proč tak činil.
430. Pokud je obžalovanému kladeno za vinu, že zajistil mimosoudní uplatnění směnky prostřednictvím advokáta JUDr. Jaroslava Nejtka, tedy udělení plné moci JUDr. Nejtovi, a tohoto mimo jiné zmocnil k zaslání výzvy k zaplacení TECHNOEXPORTU, pak je na místě upozornit, že plnou moc JUDr. Nejtovi neudělil obžalovaný, nýbrž K. H.č, který zcela oprávněně odmítl vypovídat (neboť, aby mohl být tento proces označen za spravedlivý, měl především on sedět na lavičce obžalovaných). Z důvodu odepření výpovědi tohoto svědka, se soud nemohl dozvědět, zda skutečně jednal bez vědomí obžalovaného či na základě jeho pokynů, což soud s ohledem na odposlechy telekomunikačního provozu považuje za velmi pravděpodobné, byť obžalovaný se hájí tím, že se jednalo o vlastní iniciativu K. H., zatímco on měl v plánu raději s Ing. P. osobně vyjednávat. Soud však nemůže vyloučit to, že K. H. jednal na základě pokynů jiné osoby, nabízí se zejména osoba Hajrudina G.. Na druhou stranu, i pokud by pokyn udělil sám obžalovaný B., pak bez dalších zjištěných a relevantních okolností by ani tento postup nezakládal znaky trestného činu, když se jedná o běžný a zákonný postup, který předchází návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu. Znaky trestného činu podvodu (resp. jeho pokusu) by byly naplněny v případě, že by takový pokyn obžalovaný dal K.u H. při vědomí, že směnečná suma vyplněná na směnce neodpovídá jejímu stavu při vystavení či byla některým s indosantů vyplněna nad rámec vyplňovacího oprávnění, což bezpečně prokázáno nebylo.
431. Stejně tak nelze konstatovat, že bylo zjištěno, že to byl obžalovaný B., kdo zajistil prostřednictvím JUDr. Nejtka podání návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu a předložení padělané směnky. Obžalovaný se sice hájí tím, předmětnou směnkou ani nedisponoval a že byl v rozhodné době (podání návrhu) v zahraničí, což se prokázalo nejen jím předloženou e-mailovou komunikací s obstaravatelem zájezdu, ale i na základě lokace jeho mobilního telefonu, avšak to ho nijak bezpečně nevylučuje z toho, že by nemohl plánovat podání návrhu právě na okamžik svého pobytu v zahraničí. Zajímavé však je to, že ani v době, kdy do hry vstupuje JUDr. Nejtek, obžalovaný s tímto podle zjištěných záznamů o telekomunikačním provozu nijak nekomunikuje prostřednictvím svého mobilního telefonu (resp. sledované účastnické stanice), který přitom běžně ke komunikaci se zájmovými osobami využívá, a ani po celou dobu, kdy byl následně odposloucháván, není s JUDr. Nejtkem v žádném telefonickém kontaktu (na rozdíl např. od P. K.). Jak soud uvedl již shora, provedené důkazy nasvědčují spíše tomu, že v tomto období se o záležitosti související se směnkou staral Hajrudin G. a ten tedy mohl zajišťovat součinnost K. H.č a JUDr. Nejtka, který, jak uvedl svědek K., navíc ovládal srbský jazyk, což evidentně obžalovaný nepotřeboval.

432. Tedy i to, že směnečnou sumu 900.000.000 korun a datum splatnosti či doložku bez protestu nechal na směnku vyplnit právě obžalovaný, je velmi pochybné či spíše pro to neexistuje žádný důkaz (ať již přímý či jako řetězec důkazů nepřímých, které spíše podporují verzi jinou). Navíc při absenci výpovědi Tahira S. a K. H. a existenci nevěrohodné verze Richarda Z., nelze bezpečně zjistit, zda směnku K. H. (míněno evidentně formálně) převáděl jako blankosměnku či směnku úplnou (již vyplněnou), a těžko lze tato zjištění nahradit nějakými spekulacemi, pokud okolnosti převodů, zejména od okamžiku, kdy blanko/směnka měla opustit Technoexport, jsou tak pozoruhodně podezřelé, a zejména pak, pokud se nepodařilo zjistit, jaká směnečná suma měla být ve skutečnosti na blankosměnku vyplněna v okamžiku jejího rubopisování TECHNOEXPORTem. Nebylo by pak divu, pokud by ani obžalovaný neznal přesný obsah vyplňovacích práv, s nimiž byla blankosměnka převáděna. A nepodařilo se zjistit ani to, co mu ke směnce (o její kauze) sdělil převodce K. H. či spíše Hajrudin G.. Jisté však je, že později byl seznámen s kauzálními námitkami TECHNOEXPORTu, Ing. P. vysvětloval, že když už byl seznámen s historií směnky, tak o další nestojí, a následně mu také K. H.č sháněl listinné podklady ke kontraktům TECHNOEXPORTu (a všem slibům), aby měl úplný obrázek, což by nasvědčovalo tomu, že takové podklady byly shromážděny v balkánské zemi. Také se schází s Ing. K., což rovněž nasvědčuje tomu, že si teprve opatroval informace. Z toho tedy nelze vyvozovat, že byl sám obžalovaný dostatečně zasvěcen do informací týkajících se původu směnky v období, kdy byla směnka prostřednictvím jeho společnosti uplatněna. Všechny tyto úvahy soudu by však samozřejmě byly devalvovány v okamžiku, pokud by se podařilo zjistit, že směnka byla uplatněna na základě dohody obžalovaného, Ing. P. a Hajrudina G..
433. Pokud pak obžaloba operuje tím, že obžalovaný věděl, že směnka vystavená dne 5.2.2007 je padělaná, a to u indosamentu ze dne 8.6.2009 v podpisu Michala V. a že tento indosament je antidatovaný, že k faktickému převodu této směnky jako blankosměnky došlo až v roce 2013, že blankosměnka neobsahovala v době vystavení doložku „bez protestu“, že i další převody byly fiktivní, že s touto směnkou není spojeno právo na úhradu směnečné sumy ve výši 900 mil.korun či dokonce, že obžalovaný věděl, že směnka byla vystavena k zajištění závazku ve výši 846.476,27 Kč, pak soud musí kontrolovat tím, že předmětná směnka nebyla padělaná (toliko vyplněná). Ani okolnost, že směnka byla v blíže nezjištěné době opatřena doložkou „bez protestu“ neznamená žádnou protiprávní činnost (obzvláště, pokud v tomto případě tato doložka nemá žádného právně významného důsledku). Obžalovaný se mohl seznámit s možností, že podpis Michala V. je padělaný až dne 13.10.2014 a nemuselo ho to jako společníka majitele směnky a účastníka řízení nijak znepokojovat. To, že byl indosament antidatovaný se rozhodně provedeným dokazováním prokázat nepodařilo a naopak zjištěné události panující kolem privatizace umožňují soudu přiklonit se spíše k datu vyznačenému u indosace, tedy 4.3.2009. V případě indosamentu ze dne 8.6.2009 si ani soud sám s ohledem na důkazní nouzi netroufá soudit, zda je datum odpovídající či nikoli. Stejně tak nelze bezpečně vyvrátit, že směnečná suma byla vyplněna dle předešlé dohody se zástupci TECHNOEXPORTu vázající se k blankosměnce (a nelze vyloučit, že směnka byla převáděna jako vyplněná či dodatečně některým ze zástupců TECHNOEXPORTu vyplněna předtím, než byla skutečně a fakticky ukončena její držba) a v žádném případě nelze tvrdit, že směnka byla vystavena k zajištění závazku ve výši 846.476,27 Kč či že obžalovaný o tom dokonce v období jejího uplatnění směnky věděl, k čemuž soud znovu podotýká, že nebyla vyvrácena jeho obhajoba, že směnka byla uplatněna bez jeho vědomí, s čímž však později neměl žádný problém, když jako vlastník strany žalující vstoupil v jednání se zástupcem a vzdáleně i vlastníkem žalovaného. To je však až po období skutku, který by bylo možné za určitých okolností ve vztahu k určitým osobám označit za jednání trestné.

434. Pokud však nebylo podle soudu jednoznačně a beze všech pochybností prokázáno, že blankosměnka byla úmyslně (nezjištěnou osobou) vyplněna excesivně, pak lze těžko ve shodě s obžalobou hovořit o tom, že společnost TECHNOEXPORT byla výzvou společnosti CORNER FINANCE ze dne 13.12.2013 (podanou prostřednictvím právního zástupce na základě plné moci udělené jednatelem společnosti K.H.m) uvedena v omyl o existenci a výši svého směnečného závazku.
435. Dále je obžalovanému kladeno za vinu (zjevně na podporu existence subjektivní stránky), že vyvolal jednání s Ing. P. ve dnech 9.1. a 21.3. 2014, kdy navrhoval dohodu, aby TECHNOEXPORT směnečný spor rychle prohrál a podal žalobu na stát za účelem náhrady škody, zatímco Ing. P. takové návrhy odmítal. I tyto údaje uvedené v obžalobě jsou značně zkreslené, když je opomenuto, že schůzku směnečného věřitele a směnečného dlužníka po datu 6.1.2014 (kdy je také schůzka mezi Ing. P. a F.B. dohodnuta) navrhoval sám generální ředitel TECHNOEXPORTu, tedy obžalovaný nebyl tím, kdo ji vyvolal. Z neznámých důvodů pak byl zamlčen obsah schůzky ze dne 3.2.2014. Rovněž nemusí být pravdivá interpretace schůzky ze dne 9.1.2014 ze strany Ing. P. uvedená v notářském zápise (a méně podrobně ve výpovědi), která se soudu jeví být účelovou a vyhotovenou až po schůzce ze dne 21.3.2014. A konečně v rozporu s obsahem dokumentované schůzky ze dne 21.3.2014 a dopisem Ing. P. již ze dne 7.1.2014 státní zástupce zapomíná, že vymáhání škody na státu byl prvotní nápad Ing. P. bezprostředně po zjištění, že byl u soudu podán návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, že dne 21.3.2014 tuto myšlenku nejprve přináší Ing. P. a až na základě další relativně přátelské a zdvořilé diskuse, evidentně s jistou dávkou sarkasmu a cynismu, obžalovaný činí návrhy na jednoduchá (prohra) či složitá řešení (vyvedení zatíženého majetku), která zabezpečí spokojenost obou stran, kdy to, že chyba mohla být při zjištěných okolnostech dávana k tíži státu, je dle soudu celkem odpovídající úvaha. A rozhodně pak nelze tvrdit, že by se Ing. P. z případně prohraného sporu nějak hroutil a možnost podání žaloby na stát odmítal, spíše za diskomfort považoval to, že uplatnění náhrady škody po státu bude vyžadovat delší čas a řadu jiných obranných kroků bez pomoci státu.
436. Obžalovanému je rovněž kladeno za vinu, že ačkoliv byl dne 13.10.2014 nahlížen jako obecný zmocněnec do směnečného spisu, ačkoliv se tak seznámil se znaleckým posudkem Dr. Valešky o nepravosti podpisu Ing. V., přesto nadále na základě plné moci ze dne 7.7.2014 disponoval s padělanou směnkou, nadále ji uplatňoval jako pravou a neučinil jakékoliv opatření, aby nebylo nadále od TECHNOEXPORTU požadováno zaplacení částky ve výši 900 mil. s příslušenstvím a naopak podával opravné prostředky, žádosti, návrhy a účastnil se ústních jednání s cílem dosáhnout pravomocného rozhodnutí soudu ve prospěch CORNER FINANCE.
437. K tomu soud předně předesílá, že v souladu s konstantní judikaturou (např. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.4.2005 sp.zn. 11 Tdo 229/2004, na které poukazuje i samotné usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání) a praxí obecných soudů nelze naplnění zákonného znaku skutkové podstaty trestného činu podvodu podle § 209 tr. zákoníku spatřovat v tom, že obviněný podal k soudu žalobu, která obsahuje vědomě nepravdivá tvrzení, popřípadě, že podal návrh na vydání směnečného platebního rozkazu, který se opírá o (dokonce) padělanou směnku. Soud rozhodující v občanskoprávním řízení o takových podáních totiž nelze pokládat za subjekt, který by mohl být tímto způsobem uváděn v omyl. Tato argumentace vychází z toho, že civilní sporné řízení je ovládáno zásadou projednací, podle níž výsledek důkazního řízení odvisí zásadně od iniciativy

účastníků řízení, nicméně tím není opuštěna zásada zjišťování skutkového stavu věci bez důvodných pochybností. V civilním řízení je umožněno žalovanému bránit se proti nesprávným a případně i úmyslně nepravdivým tvrzením žalobce a vyvracet je. Obecný civilní soud tak nemůže být osobou nevědomou, naopak je místem nalézání práva a nemůže být zařazen do okruhu osob, jež mohou být uvedeny v omyl pachatelem trestného činu podvodu, kdy opačná interpretace by vždy nutně vedla k podezření ze spáchání trestného činu podvodu kdykoli, kdy by účastník občanského řízení sporného neunesl břemeno tvrzení, které by bylo způsobilé vést k rozhodnutí o povinnosti žalovaného plnit žalobci, na což upozorňoval i sám obžalovaný.

438. Dále soud předesílá, že obžalovaný těžko mohl dál se směnkou disponovat, když tato byla spolu se směnečným návrhem uložena u Městského soudu v Praze, a v době obžalobou specifikované (13.10.2014) dokonce již buď u policejního orgánu či u znalce, dále to, že předmětná směnka byla podle znaleckého posudku pravá, nikoli padělkem a nepravý podpis u indosanta nečiní indosament neplatným, pokud oprávnění k převodu vyplýne ze směnky; ledaže by nesvéprávnost či jiná vada byla zjevná ze samotného indosamentu, což v daném případě zřejmé není. Pokud je nabyvatel v dobré víře, což se dle názoru soudu nepodařilo vyvrátit (když se nepodařilo zjistit, že by se nějak podílel na zapojení M.V. do řady indosantů a indosatářů), nelze na směnečném dlužníku či potenciálním nabyvateli směnky vyžadovat ověřování okolností zápisu některého z předchozích indosamentů. Podle § 7 zákona směnečného a šekového, jsou-li na směnce podpisy osob, které se nemohou směnečně zavazovat, podpisy nepravé, podpisy vymyšlených osob nebo podpisy, jež z nějakého jiného důvodu nezavazují osoby, které se na směnku podepsaly nebo jejichž jménem byla směnka podepsána, nemá to vliv na platnost závazků ostatních osob na ní podepsaných a tato okolnost nezmění ničeho na závazku dlužníka.
439. Ani v případě, že by někdo do blankosměnky vyplnil nějaký údaj v rozporu s uděleným oprávněním, by pak neodpovídalo právní kvalifikaci takového skutku jako trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 trestního zákoníku za použití § 238 tr. zákoníku. Je totiž třeba odlišovat doplnění některého údaje na blankosměnce a na směnce. Směnka je již perfektním cenným papírem, proto pokud by v ní byl následně doplněn či změněn nějaký údaj, mohlo by toto jednání za určitých podmínek zakládat skutkovou podstatu trestného činu podle § 234 trestního zákoníku. Blankosměnka však ještě není řádným cenným papírem, tedy ani platebním prostředkem, tudíž skutková podstata trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku nemůže být naplněna. Jak uvádí komentář k trestnímu zákoníku: „Od neoprávněného doplnění potřebných náležitostí do tzv. tiskopisu směnky je třeba odlišovat blankosměnky, ve kterých jsou záměrně tím, kdo je uvádí do oběhu, ponechána některá místa nevyplněná s tím, že budou doplněna později majitelem takové blankosměnky. Blankosměnka ještě není perfektním cenným papírem (platebním prostředkem), ovšem s tím, že ten, kdo takovou listinu vystavuje, dává majitelům právo z ní za podmínek jím stanovených zpravidla ve smlouvě (písemné i ústní) nebo v jednostranné prohlášení či jen konkludentně směnku dotvořit (tzv. doplňovací právo). Jestliže je taková listina dotvořena v souladu s uděleným právem, stává se teprve řádným cenným papírem (platebním prostředkem) a nemůže jít o padělání či pozměnění ve smyslu § 234 odst. 3 alinea 1, popř. odst. 3 nebo 4. Je-li směnka doplněna v rozporu s uděleným vyplňovacím právem, zakládá tato skutečnost z hlediska civilněprávního námitku dlužníků, ale listina není z tohoto hlediska směnkou neplatnou, přitom nejde ani o padělání či pozměňování platebního prostředku ve smyslu uvedených trestněprávních ustanovení, neboť šlo o

doplnění údajů majitelem cenného papíru jako osobou oprávněnou k tomu vyplňovacím právem, které však majitel nějakým způsobem přestoupil nebo zneužil“.

440. Došlo-li by však v tomto případě k vyplnění blankosměnky excesivním způsobem (což nebylo prokázáno) a takový již cenný papír byl uplatněn vůči společnosti TECHNOEXPORT, jednalo by se o konání nezákonné, uplatnění neoprávněné a o „uvedení této společnosti v omyl“ s cílem se obohatit a způsobit jinému škodu, ovšem jen pokud by tato společnost jednoduše nemohla zjistit, že nárok oprávněný není, a dalo-li by se očekávat, že na základě předložení směnky bez dalšího vyplatí předmětnou směnečnou sumu. Takové jednání v daném případě asi ani nehrozilo, tedy že by nepravdivé skutečnosti společnost neověřila a učinila by bez dalšího šetřená dispozici se svým majetkem tohoto rozsahu. Ovšem právě uplatnění směnky vůči TECHNOEXPORTu nemůže jít k tíži obžalovaného, který se podle dostupných důkazů „provinil“ jen tím, že založil společnost, která směnku nabyla. Každopádně soud si ve vztahu k obhajobě obžalovaného v tom směru, že vůbec neměl v plánu směnku (či blankosměnku) formální cestou uplatňovat a chtěl ji jen využít při dalších jednáních s Ing. P. o blíže neuvedených nárocích a pohledávkách, dovolí poznamenat, že takové jednání by při určitých okolnostech mohlo zakládat zákonné znaky trestného činu vydírání.
441. Lze však shrnout, že jednání obžalovaného spočívající v tom, že jako obecný zmocněnec od 7.7. 2014 (do 4.10.2017) zastupoval na základě plné moci udělené statutárním zástupcem svou vlastní společnost a činil kroky vedoucí k přiznání směnečného nároku (v rozsahu, která bude soudem uznána za oprávněnou), dokonce při opakovaných nepravomocných přiznáních nároků v plné míře, nelze považovat za jednání nezákonné, naopak souladné s rolí obecného zmocněnce i s péčí řádného hospodáře, což je terminologie, jež často zaznívala z úst Ing. P.. Tedy ani zjištěné aktivní jednání obžalovaného Františka B., ať již ve formě setkání s Ing. P. či ve formě zastupování žalobce nelze chápat jako jednání trestné a naplňující zákonné znaky některého z trestných činů či přestupků.
442. Soud se zabýval i tím, zda nelze jednání obžalovaného posoudit jako účastenství k trestnému činu podvodu ve stádiu pokusu a ve formě návodu, pomoci či organizátorství a dospěl k negativnímu závěru, a to s ohledem na zásadní důkazní mezeru neumožňující zjištění o neoprávněnosti směnečné sumy, okolnostech převodu i povědomí obžalovaného o původu směnky. Pokud se soud ve vztahu k možné pomoci zabýval otázkou, kterou naznačuje i odvolací soud ve směnečném řízení, tedy zda obžalovaný, jehož společnost směnku nabyla, nemohl bez dalšího automaticky vyvozovat, že směnka byla vyplněna excesivně, a to při uvážení směnečné sumy na jedné straně a její kupní ceny na straně druhé, je třeba znovu zmínit, že existence a běh směnky mohl být spojen s daleko vyššími závazky, o nichž nějaké povědomí obžalovaný získat mohl či je mohl na základě svých vlastních zjištění či zkušeností predikovat. Ve zjevné disproporci by pak při údajné směnečné sumě byla i částka 10.000 Kč za tři směnky se směnečnou sumou 7,5 mil. korun. Pokud by mělo být obžalovanému předestíráno, že se mohl dovědět či dopátrat, že správná směnečná suma je cca 850.000 Kč, pak je otázkou, proč je mu anonymně nabízena částka 20 milionů, když směnku vrátí. A konečně, proč by i při seznámení se s tvrzením žalované, že směnečná suma měla činit 850.000 Kč, vynakládal mnohamilionové finanční prostředky na soudní poplatek, to vše s vědomím, že jeho společnost bude muset uhradit ještě nemalé náklady spojené s vedením sporu. To vše nasvědčuje tomu, že obžalovaný může být doposud přesvědčen, že směnečný nárok jeho společnosti je minimálně z velké části

oprávněný (a to nad výši předpokládaných nákladů tohoto sporu, podle soudu velmi pravděpodobně nad hranici 200 milionů, jak vyvozuje z právního úkonu představenstva v roce 2008) a v takovém případě lze jen stěží spekulovat o jeho srozumění s tím, že porušuje zájem chráněný trestním zákoníkem a úmyslně jedná ke škodě TECHNOEXPORTu, resp., že tak činil jeho předchůdce či jednatel jeho společnosti. Navíc pokud by si byl obžalovaný vědom toho, že on či jeho spolupachatelé jednají zcela průkazně za hranou zákona, jistě by své jméno oficiálně nespojoval se žalobcem a společnost by založil na jméno jiné osoby, tzv. bílého koně. Soud nepochybuje o inteligenčním koeficientu, potřebném vzdělání, mentální zralosti a bohatých zkušenostech z podnikání u obžalovaného. Pokud si tedy předem nezjišťoval, k jakému závazku se směnka váže, pak zcela jistě proto, že to věděl, či si myslel, že to ví a že tím žádnou škodu TECHNOEXPORTu a neoprávněné obohacení své společnosti nezpůsobí, či z občanskoprávního hlediska správně předpokládal, že to vědět nemusí. V jeho počínání by tak bylo možné spatřovat maximálně jednání nedbalostní, které v tomto případě trestním zákoníkem postihováno není. Avšak v případě, že bude naznána směnečným soudem hrubá nedbalost žalobce při nabývání směnky, může se to za určitých okolností odrazit v rámci směnečného řízení.

443. Skutková zjištění nalézacího soudu tedy nedovolují učinit závěr o tom, že jednání obžalovaného popsané v bodě I. obžaloby (a to ani za předpokladu, že by bylo modifikováno v intencích poznatků z provedeného dokazování) lze kvalifikovat jako trestnou činnost.
444. Pokud se jedná o skutek pod bodem II. obžaloby, tedy o křivé obvinění Ing. P., ze spisového materiálu bylo zjištěno, že trestní oznámení společnosti D.O.O. „CORNER FINANCE“ –PODGORICA bylo podáno dne 12.9.2014 u Vrchního státního zastupitelství v Praze, a to skutečně prostřednictvím Františka B. na základě plné moci K. H. ze dne 7.7.2014, kdy věc byla policejním orgánem vedena pod č.j. KRPA-386584-4/TČ-2014. Obsahem tohoto trestního oznámení pro trestný čin podvodu podle § 209 odst 6 tr. zákoníku, jehož se měl podle oznamovatele dopustit Ing. Tomáš P. a další osoby působící na Ministerstvu financí ČR, je popis předmětné směnečné žaloby (jako důkaz předložen návrh na vydání směnečného platebního rozkazu ze dne 23.12.2013) a okolnosti, že Ing. Tomáš P., CSc., zprivatizoval prostřednictvím společnosti Chemoprojekt, a.s., IČ: 45273383, se sídlem Praha 10, Třebohostická 14, v rámci privatizačního projektu č. 70 002 společnost TECHNOEXPORT, kdy ve věci této podvodné privatizace byl sepsán záznam o zahájení úkonů trestního řízení, a dále tvrzení, že před privatizací měl Ing. P. a jeho skupina expertů možnost seznámit se v rámci procesu due dilligence v data roomu ministerstva financí s veškerými podklady a informacemi týkajícími se privatizované společnosti, kdy jejich součástí byla i informace o třech směnkách (pozn.soudu: nikoli blankosměnkách, jak je uvedeno v obžalobě), které byly vydány, což dle oznamovatele znamená, že byly na trhu v oběhu a hrozilo potenciální nebezpečí plnění v případě uplatnění pro nabyvatele privatizovaného podniku, přičemž skutečnost, že směnky byly vydány a TECHNOEXPORT může být v pozici dlužníka byla známa i auditorovi, který se za společnost Chemoprojekt a.s. prověrky informací (due dilligence) zúčastnil. K důkazu byla doložena nahrávka rozhovoru mezi oznamovatelem a Ing. P. ze dne 21.3.2014 (která začíná oproti verzi pořízené policejním orgánem později a končí dříve, avšak po obsahové stránce je předložená část rozhovoru zcela shodná a není důvodu dle soudu spekulovat o její dodatečné úpravě) a přepis záznamu z USB disku (odpovídající obsahu záznamu). Dále je v trestním oznámení tvrzeno, že pro případ, že by TECHNOEXPORT směnečnou žalobu prohrál, připravuje Ing. P. podvod spočívající v podání regresní žaloby na Českou

republiku – Ministerstvo financí ČR ve výši rovnající se sumě 900.000.000 Kč, kdy hlavní argumentací bude zamlčení podstatné skutečnosti o tom, že informace o směnkách v data roomu byla, a že o těchto směnkách před privatizací TECHNOEXPORTu Chemoprojekt, a.s., a potažmo Ing. P. věděl. Argumentace měla dle oznamovatele v budoucnu spočívat zejména na potvrzení spolupracujících osob z MF ČR, že informace o směnkách v data roomu nebyly. Jako důkaz byl předložen dopis TECHNOEXPORTU (pozn. soudu: dopis Chemoprojekt) ze dne 7.2.2014 č.j. MF-15776 adresovaný MF ČR (který je součástí spisového materiálu v této věci a o němž bylo shora podrobně pojednáno), žádost o nahlížení do spisu 50 Cm 355/2013 zasláná MF ČR dne 26.3.2014 MS v P. (z níž vyplývá, že žádost podal Ing. Libor A. z důvodu potenciální odpovědnosti státu za škodu způsobenou žalovanému činností třetích osob) a je navržen i výslech novináře Petra Lukáče. Dále bylo upozorněno na hrozící nebezpečí, že ze strany na přípravě podvodu spolupracujících osob z MF ČR jsou likvidovány důkazy v archivech MF ČR, kdy důkazem toho měla být korespondence mezi oznamovatelem a novinářem Petrem Lukáčem ze dne 1.8.2014 (v níž Petr Lukáč F.B. sděluje, že i podle informací ministerstva financí při privatizaci info o směnce v data roomu nebylo). Dále v tomto trestním oznámení bylo uvedeno, že tento plánovaný a připravovaný podvod vyznívá i v kontextu skutečnosti, že Ing. W., osoba spolupracující s Ing. P. a na objednávku před privatizací dosazená do managementu TECHNOEXPORTu, na příkaz Ing. P. do jedné ze smének částku 900.000.000 Kč pravděpodobně vyplnil jako garanci za provize spojené s privatizací, kdy jako důkaz bylo připojeno vyjádření CORNER FINANCE ze dne 14.7.2014 (kdy se jedná o vyjádření žalobce ve směnečném řízení, v němž brojí proti obsahu dopisu Chemoprojekt ze dne 7.2.2014, upozorňuje na vyšetřovaný privatizační podvod, dohody s lobbistickými skupinami, na odtržení směnky od původní kauzy jako garance provize pro lobbistické skupiny, které se rozhodly zdánlivě bezcennou směnku prodat i na podezřelém úmrtí Ing. W.).

445. Toto trestní oznámení bylo postoupeno Krajskému ředitelství policie hlavního města Prahy, Službě kriminální policie a vyšetřování, Odboru hospodářské kriminality, 3. oddělení, které, jak vyplývá z připojeného spisu č.j. **KRPA-386584-4/TČ-2014** ve věci dne 27. 10. 2014 zahájilo podle § 158 odst. 3 trestního řádu úkony trestního řízení.
446. Jak bylo již shora popsáno, ze spisu vyplývá, že ve věci byl dne 16.10.2014 vytěžen na úřední záznam o podaném vysvětlení toliko obžalovaný František B., který v rámci tohoto úkonu uvedl, že je 100% vlastníkem CORNER FINANCE a tato společnost na podzim roku 2013 koupila směnku na směnečnou sumu 900 mil. Kč a podala směnečnou žalobu, přičemž začátkem roku 2014 TECHNOEXPORT podala trestní oznámení s tím, že má podezření, že směnka je padělaná, kdy policejní orgán zajistil originál směnky a poslal jej na kriminalistický ústav. K důvodu, proč podával trestní oznámení, obžalovaný uvedl, že při podání vysvětlení dne 2.9.2014 v Krakovské ulici vyšetřovatelka uvedla, že věc se musí vyšetřit velice důkladně, protože hrozí, že částku 900 mil. bude muset zaplatit stát, což si dal do kontextu s korespondencí mezi TECHNOEXPORTem a MF ČR, kde společnost uvádí, že v případě neúspěchu sporu bude regresně žalovat ČR a rovněž některá média zveřejnila podobné informace, tedy že hrozí, že tuto částku bude platit ČR. Když i autor článku p. Petr Lukáč v e-mailové korespondenci ze dne 1.8.2014 uvedl, že podle MF ČR při privatizaci o této směnce žádné informace v data roomu nebyly, shledal indicie svědčící o tom, že se připravuje trestný čin podvodu a má důvodné podezření, že Ing. P. se snaží ve spolupráci s některými pracovníky MF ČR odstranit veškeré důkazy o vydaných směnkách z data roomu. Proto poskytl jako důkaz nahrávku rozhovoru s Ing. P. ze dne 21.3.2014, v níž uvádí, že o směnkách věděl, že v data roomu poznámky o jejich vydání byly. Podle

něho hrozí akutní nebezpečí, že se Ing. P. bude snažit přehodit odpovědnost za tuto směnku na ČR a ta nebude mít důkaz, že Ing. P. o existenci směnek věděl a že riziko plynoucí z těchto směnek při privatizaci převzala jím vlastněná společnost Chemoprojekt. Dále si policejní orgán opatřil některé listiny ze směnečného spisu, jako je návrh, plná moc udělená JUDr. Nejtkoví, kopie směnky, výzvu k úhradě soudního poplatku a záznam o jeho složení, žádost TECHNOEXPORTU o umožnění nahlédnutí do spisu soudnímu znalci PhDr. Valeškovi, směnečný platební rozkaz, námitky žalovaného, žádost MF o nahlédnutí do spisu, dopisy TECHNOEXPORTU (ze dne 7.1.2014) a Chemoprojektu (ze dne 7.2.2014), vyjádření žalobce k námitkám žalovaného a další vyjádření stran, závěrečné návrhy, rozsudek č.j. 50 Cm 355/2013-131, odvolání žalobce, usnesení o úpadku SANEX s.r.o., znalecký posudek RNDr. Musíla k ověření způsobu vyhotovení směnky zadaný společností CORNER FINANCE, smlouvu o postoupení pohledávek (DEBRA x FONSUS), znalecký posudek z oboru písmoznalectví PhDr. Valešky (posouzení podpisu M.V.) zadaný TECHNOEXPORTem, zprávu o nezaplacení směnky a výzvu k plnění ze směnky (vše důkazy, jimiž se soud zabýval již shora).

447. V přípisu adresovanému dozoruující státní zástupkyni ze dne 16.10.2014 policejní orgán shrnuje poznatky z trestního oznámení a podaného vysvětlení F.B. s tím, že dojde k zahájení úkonů trestního řízení, aby mohly být provedeny nutné úkony, zejména zajištění listinných materiálů na MF ČR a podání vysvětlení ze strany zainteresovaných osob, poté bude věc vyhodnocena a rozhodnuto o dalším postupu. Dne 6.11.2014 státní zástupkyně požádala o vyhodnocení shromážděných důkazů, plán úkonů a předložení spisu k provedení prověrky, přičemž dne 10.11.2014 na tuto žádost policejní orgán reagoval sdělením, že zjistil, že paralelně probíhá prověřování ve věci stejné směnky, neměl možnost si materiály ze soudního spisu prostudovat a věc konzultovat s kpt. Šou a vyhodnocení bude provedeno až následně a bude rozhodnuto o dalším postupu, proto požádal o navrácení spisového materiálu v co nejkratší lhůtě. Dne 16.12.2014 státní zástupkyně MSZ v P. dle § 174 odst.2 písM.) tr. řádu však opatření policejního orgánu o zahájení úkonů trestního řízení zrušila s odůvodněním, že oznamovatel trestní oznámení podal jen jako domněnku hrozby do budoucna, že nahrávka jako jediný důkaz o tom, že by se Ing. P. mohl v budoucnu podvodného jednání dopustit, nepostačuje k tomu, aby byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání tr.činu podvodu, a to ani ve stadiu přípravy, neboť nahrávka neprokazuje, že by Ing. P. již činil konkrétní kroky k dokonání trestného činu v budoucnu a jedná se o pouhou dedukci spekulativního charakteru.
448. Dne 31. 12. 2014 policejní orgán (vrchní komisařka kpt. Bc. Anna Zavadilová) věc uložil ad acta, kdy v tomto opatření je výslovně uvedeno, že policejní orgán nesdílí názor dozorové státní zástupkyně, je jím však vázán, proto nezbylo než spisový materiál uložit. O tomto postupu bylo vyrozuměno státní zastupitelství i František B..
449. Za tohoto skutkového stavu vztahujícího se k bodu II. obžaloby, nalézací soud musí přes již vyjádřený nesouhlas stížnostního soudu znovu uvést, že v předmětné věci nebylo provedeno žádné relevantní vyšetřování, obzvláště když byla jen znovu vyslechnuta verze zástupce oznamovatele, nebyl dán žádný prostor pro vyhodnocení důkazů předložených oznamovatelem a zajištěných z jiných kauz ze strany policejního orgánu, pokud opatření o zahájení úkonů trestního řízení bylo po jejich obdržení takřka obratem zrušeno a dozorovou státní zástupkyní nařízeno jeho ukončení.
450. Zdejší soud však řadu důkazů, které by bylo potřeba v rámci řízení vedeného na základě trestního oznámení CORNER FINANCE (potažmo obžalovaného B.) vyhodnotit,

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.

provedl, kdy jeho vyhodnocení je uvedeno již shora v rámci skutku pod bodem I. obžaloby, neboť oba skutky jsou vzájemně propojeny. Takovým dokazováním pak nejenže nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, ale naopak byla v určitých částech i podpořena.

451. Je třeba znovu uvést, že skutková podstata trestného činu křivého obvinění obecně nemůže být naplněna, když je pachatel přesvědčen o správnosti svých údajů, tedy o tom, že se trestný čin skutečně stal a že jej spáchala konkrétní osoba (v daném případě, že se jej dotyčné osoby chystají spáchat). Dle nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2002, sp. zn. IV. ÚS 485/01, dokonce platí, že pokud se nepodaří orgánům činným v trestním řízení prokázat vinu tomu, kdo byl jinou osobu za pachatele označen, není tato skutečnost sama o sobě dostatečným důkazem o tom, že obvinění bylo křivé a že bylo vedeno úmyslem stíhat nevinného. V projednávaném případě není nijak prokázáno, že by obžalovaný vědomě lhal a věděl, že skutečnosti, které uvedl v podaném trestním oznámení a následně při podání vysvětlení, jsou nepravdivé a že tak činil ryze s úmyslem přivodit Tomáši P. neoprávněné trestní stíhání.
452. Pokud měl soud možnost nejen seznámit se s okolnostmi privatizačního procesu, které evidentně znal i obžalovaný, ale i provést důkaz přehráním audiozáznamu ze schůzky obžalovaného a Ing. P., a tento důkaz vyhodnotit tak, že obžalovanému se dostalo informace o tom, že bude uplatňována náhrada škody na státu a přiznání, že Ing. P. ví, že blankosměnky v data-roomu evidovány byly, pokud měl soud možnost seznámit se s e-mailovou korespondencí obžalovaného s novinářem Lukáčem a jím vydaným článkem (kde je uváděno, že předmětná směnka v data-roomu evidována nebyla) a výpovědí svědka JUDr. Závodského (z níž vyplývá, že ministerstvo se nezabývalo blankosměnkami, ale hledalo úplnou směnku vystavenou na směnečnou sumu 900 mil. korun) je zjevné, že obžalovaný měl zcela oprávněný důvod se domnívat, že Ing. P. připravuje za součinnosti pracovníků MF ČR podvod. Konkrétně tedy, že Ing. P. má v plánu uplatňovat regresní žalobu podanou proti České republice na náhradu škody související s možným přiznáním povinnosti k úhradě směnečné sumy ze strany TECHNOEXPORTu s odůvodněním, že směnka v data-roomu v době seznamování uchazečů se s hospodářskou situací nebyla, ačkoliv obžalovaný i Ing. P. vědí, že byla. To, že se dočetl, že i ministerstvo existenci, resp. evidenci směnky popírá, rozhodně v obžalovaném mohlo vzbudit podezření, že Ing. P. kooperuje s někým z Ministerstva financí, kdo má či měl možnost dokumentaci upravit a důkazy z data-roomu odstranit.
453. Stejně tak nelze bez dalšího odmítnout spekulaci obžalovaného, že směnka měla sloužit jako garance za provize spojené s privatizací státem vlastněných akcií, neboť zvláštními okolnostmi privatizace se již tehdy zabývala nejen média, ale musel se jimi zabývat i policejní orgán, a sama společnost CORNER FINANCE měla dle podaného trestního oznámení napadajícího privatizaci opravdu přesné a rozsáhlé údaje. O tom, že projekt privatizace s sebou podle provedeného dokazování musel nést náklady i na provize a jiné odměny, se soud zmínil již shora. Bohužel se však obžalovaného v pozici zástupce oznamovatele nikdo nezeptal (a soud takovou možnost v tomto řízení neměl) na to, proč se domnívá, že výši směnečné sumy 900 mil. Kč do směnky doplnil Ing. Petr W., a kdy, za jakých okolností a ku prospěchu koho se tak mělo stát, neboť zdroj takové informace by mohl poskytnout i další chybějící informace související s touto kauzou (bod. I. obžaloby).

454. Jednání Ing. Tomáše P. popsané v trestním oznámení obžalovaného (resp. CORNER FINANCE) nebylo dostatečně vyšetřováno, ale to neznamená, že František B. při podávání trestního oznámení neřikal to, co sám považoval za pravdu či za pravděpodobné, a co považoval za potřebné vyšetřit či tomu alespoň zabránit. Rozhodně lze označit za pravdu to, že Ing. P. v minulosti uvažoval či plánoval v případě prohraného směnečného sporu regresní žalobu vůči státu, jaké další kroky s tím související se chystal podniknout, však nelze v současné době zjistit, byť některé z nich při konverzaci s F.B. naznačil (co si myslí, že je předem potřeba udělat, než se bude moci škody domáhat na státu). Prokazování přípravy k trestnému činu je obecně velice problematické. Příprava je podle § 20 trestního zákoníku jednání, které záleží v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu, zejména v jeho organizování, opatrování nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů k jeho spáchání, ve spolčení, srocení, v návodu nebo pomoci k takovému zločinu, a toto jednání je přípravou jen tehdy, jestliže to trestní zákon u příslušného trestného činu výslovně stanoví a pokud nedošlo k pokusu ani dokonání zvláště závažného zločinu. Dle názoru soudu v tomto případě není možné na základě spisu bezpečně dovodit, že Tomáš P. skutečně podvodné úmysly směrem k České republice nepojal nebo že v obžalovaném takový dojem nemohl vyvolat a že si obžalovaný informace o plánu na regresní žalobu nemohl dát do souvislosti i s jinými svými zjištěními (která však evidentně nebyla správně P.Lukáčem pochopena, pokud se jedná o vyjádření o evidenci směnky). Obžalovaný své myšlenkové pochody a indicie, jež jej vedly k podání trestního oznámení, naprosto logicky vysvětlil, podklady pro podezření policejnímu orgánu doložil a není důvodu, natož pak v rovině jistoty, uzavírat, že jednal s úmyslem jiného lživě obvinít z trestného činu, přivodit mu trestní stíhání a to vše v úmyslu zakrýt svůj vlastní trestný čin, který nadto v jeho případě nebyl prokázán.
455. Na základě těchto skutečností dospěl soud k závěru, že ani jednání obžalovaného uvedené pod bodem II. obžaloby nenaplnuje zákonné znaky trestného činu, v tomto případě zločinu krivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. d) tr. zákoníku, a to po stránce objektivní ani subjektivní, kdy jeho jednání nelze označit ani za jiný trestný čin.
456. Závěrem lze tedy shrnout, že soud na základě provedeného dokazování, při hodnocení důkazů jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech a souhrnu, a to na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, svědčících ve prospěch i neprospěch obžalovaného, tak jak mu ukládá ustanovení § 2 odst.5 a 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že nebylo dostatečně a bezpochyby prokázáno, že ze strany obžalovaného došlo v plném rozsahu k jednání, které je mu kladeno za vinu pod bodem I. a II. obžaloby, a pokud se jedná o část jednání, které bylo obžalovanému prokázáno, nejedná se o jednání zakládající zákonné znaky skutkové podstaty některého ze žalovaných zločinů či jiného trestného činu, eventuálně přestupku. Při respektu k zásadě „in dubio pro reo“ soudu nezbylo než obžalovaného obžaloby státního zástupce v obou jejích bodech zprostit podle ustanovení § 226 písm.b) tr. řádu.
457. Za takové situace pak nepřicházelo v úvahu rozhodovat o včas uplatněných nárocích na náhradu škody a nemajetkové újmy ze strany poškozené společnosti TECHNOEXPORT a poškozeného Ing. Tomáše P. jinak než odkazem na řízení ve věcech občanskoprávních, jak ukládá ustanovení § 229 odst.3 tr. řádu v případě zprošťujícího výroku.
458. Na úplný závěr si soud dovolí zamyšlení nad tím, zda důvod, proč směnečné a trestní řízení trvá tak dlouho a veškeré výsledky dokazování přináší jen další otázky, nesrovnalosti a

pochyby, nespočívá právě v tom, že k protiprávní činnosti došlo v okamžiku vzniku předmětné směnky a zda nebylo v době vyšetřování činu vhodnější, aby orgány činné v trestním řízení zaměřily svou pozornost právě do tohoto období, místo toho, aby se bránily získávání dalších informací o takových dalších okolnostech. Pokud pak bez náležitého přezkumu policejní orgány přijímaly důkazy jedné ze stran civilního sporu (která měla samozřejmě eminentní zájem na uznání škodního jednání zástupce směnečného věřitele), takovou ingerencí státu do tohoto spíše soukromoprávního sporu vytvořily slušný manipulační prostor žalované a výrazně tak znevýhodnily žalobce, čímž byla narušena rovnost zbraní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání je nutné předložit s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal soudu a ostatní mohly být doručeny všem osobám, jichž se odvolání dotýká. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody či proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Dále mohou podat ve prospěch obžalovaného odvolání osoby oprávněné podle § 247 odst. 2 tr. řádu, t.j. příbuzná obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, přičemž státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Odvolání musí být v dané lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Právo odvolání nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Praha 26. února 2021

JUDr. Helena Kutzlerová v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Renata Hradecká.